

KRAJSKÝ ÚŘAD OLOMOUCKÉHO KRAJE

Odbor strategického rozvoje kraje

Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

ČJ: KUOK 40737/2021

Olomouc 14. dubna 2021

SpZn. KÚOK/16802/2020/OSR/7515

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: Ing. Dana Sejkorová

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Bc. Ing. Hana Mazurová

Počet listů: 142

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0/0

ROZHODNUTÍ

doručované veřejnou vyhláškou

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje (dále jen Odbor SR KUOK), jako příslušný odvolací orgán podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, dále podle ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na podkladě odvolání Ing. Jaroslava Horáka, bytem Náves 207/33, 750 02 Přerov - Dluhonice, Pavla Horáka, bytem Náves 152/56, 750 02 Přerov - Dluhonice, Jaroslava Horáka, bytem Náves 152/56, 750 02 Přerov - Dluhonice, Milana Tomečka, bytem Dluhonice 8, 750 02 Přerov, podaných shodně dne 18. 12. 2019, odvolání spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, se sídlem Cejl 866/50a, 602 00 Brno, odvolání spolku Občanské sdružení Krajina Dluhonice, z. s., (nyní spolek Krajina Dluhonice, z. s.), se sídlem U Zbrojnice 46/3, 750 02 Přerov, a odvolání spolku Voda z Tetčic, z. s., se sídlem Hybešova 178, 664 17 Tetčice, podaných shodně dne 19. 12. 2019, odvolání Ing. Pavla Ježíka a MUDr. Heleny Ježíkové, oba bytem U Zbrojnice 46/3, 750 02 Přerov, podaného dne 20. 12. 2019, rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, Odboru stavebního, oddělení územně správního (dále jen Stavební úřad MMOI nebo stavební úřad), vydané dne 19. 11. 2019 pod č. 82/2019, Sp. zn.: S-SMOL/175637/2018/OS, č. j.: SMOL/240886/2019/OS/US/Sem. Tímto rozhodnutím Stavební úřad MMOI, podle ust. § 94 odst. 1 a odst. 4 s přihlédnutím k ust. § 79 odst. 1, § 90, § 92 odst. 1 a odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), povolil změnu územního rozhodnutí č. 32/2006, vydaného Městským úřadem Přerov, Stavebním úřadem dne 3. 3. 2006 pod č. j. SÚ3229/2005-KI, o umístění stavby pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, kterým byla umístěna stavba pozemní komunikace - dálnice D1, úsek Říkovice - Přerov II - Předmostí, staničení v km 75,300 - 85,400, včetně souvisejících a doplňkových staveb, na pozemcích v katastrálních územích Horní Moštěnice, Bochoř, Přerov, Předmostí, Lověšice u Přerova, Věžky u Přerova, Říkovice u Přerova, Dluhonice, Přestavlký u Přerova, které nabylo právní moci dne 12. 8. 2006.

Odbor SR KÚOK na základě zjištěných skutečností rozhodl takto:

- I. společné odvolání Ing. Pavla Ježíka a MUDr. Heleny Ježíkové, oba bytem U Zbrojnice 46/3, 750 02 Přerov, podané dne 20. 12. 2019, směřující proti rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI, vydanému pod č. 82/2019, Sp. zn.: S-

SMOL/175637/2018/OS, č. j.: SMOL/240886/2019/OS/US/Sem, dne 19. 11. 2019,
se dle ust. § 92 odst. 1 správního řádu jako **opožděné**

z a m í t á.

Účastník řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu:

Ing. Pavel Ježík, nar. 29. 3. 1965, U Zbrojnice 46/3, 750 02 Přerov

MUDr. Helena Ježíková, nar. 28. 2. 1972, U Zbrojnice 46/3, 750 02 Přerov

- II. rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI, vydané dne 19. 11. 2019 pod č. 82/2019,
Sp. zn.: S-SMOL/175637/2018/OS, č. j.: SMOL/240886/2019/OS/US/Sem, se
podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu,

m ě n í

ve výroku rozhodnutí tak, že

výroková část rozhodnutí v části nazvané „Pro umístění, projektovou přípravu stavebního záměru, napojení na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu a pro provádění staveb, které nevyžadují ohlášení ani stavební povolení, se stanoví tyto podmínky:“ se doplňuje takto:

- na straně 112 v bodu 7. nazvaném „Při provádění staveb a při projektové přípravě staveb budou dodrženy podmínky uvedené v závazném stanovisku – souhlasu podle § 17 odst. 1 písm. a), c) a d) vodního zákona, které vydal Magistrát města Olomouce, Odboru životního prostředí, oddělení vodního hospodářství dne 24. 1. 2019 č. j. SMOL/014660/2019/OZP/VH/Huc“: se celý text bodu 7. uvedený za tímto názvem nahrazuje textem:

„1. podmínky správce vodních toků Povodí Moravy, s.p. Brno obsažené ve vyjádření zn. PM013218/2017-203/Fi, ze dne 5. 4. 2017:

- **Drobný vodní tok IDVT 10197225 (HOZ) není ve správě Povodí Moravy s.p., tudíž nepřevezme žádné objekty související s tímto vodním tokem - viz objekt SO 323 - Přeložka a pročištění melioračního kanálu v Dluhonicích (průvodní zpráva).**
- **SO 143 - Polní cesta v km 77,170:**
 - **Cesta podél zemní hráze musí být odvodněna (vyspádována směrem od zemní hráze).**
 - **Ve výkresové části chybí řešení křížení ochranné hráze nebo PP zdi s potrubím odvádějícím vodu z cesty. Toto řešení musí být v souladu s ČSN 75 2130 a ČSN 75 2410.**
- **V blízkosti vodních toků budou případné objekty (šachty, vyústění, potrubí, vedení, cesty, krajnice, obrubníky, sjezdy aj.) provedeny v návaznosti na původní terén a přizpůsobeny na případný pojezd (přejezd) těžké mechanizace do hmotnosti 25 t, a to do vzdálenosti 8 m od břehové hrany vodního toku (VT) nebo vzdušné paty ochranné hráze (OH) (třída zatížení „V“).**
- **Opevnění koryta musí být plynule navázáno na stávající okolní terén.**
- **Výustní objekty musí být plynule zavázány do stávajícího terénu.**

- Požaduje provést opevnění břehu v okolí výustních objektů (VO) těžkým kamenným záhozem a zamezení tak vzniku břehových výtrží v okolí VO.
- Stavba D1 nesmí ohrozit funkci a bezpečnost stávajících protipovodňových staveb (úprava koryta a ochranné hráze).
- Pro provádění stavby bude zpracován havarijní a povodňový plán (§ 39 a § 71 zákona č. 254/2001 Sb.). Schválené plány budou v jednom vyhotovení před zahájením stavby předány na vodohospodářský dispečink Povodí Moravy, s.p. V plánech bude uveden zhotovitel stavby a termíny provádění.
- Případné kácení břehového porostu podél vodního toku je nutno odsouhlasit s příslušným orgánem ochrany přírody a přímým správcem toků.
- Zahájení prací, termíny kontrolních dnů, ukončení prací a termín závěrečné kontrolní prohlídky požaduje oznámit přímému správci (Povodí Moravy, s.p. ZHM, provoz Přerov) min. pět pracovních dnů předem.
- Přímému správci toků, Povodí Moravy s.p. provozu Přerov bude oznámen min. 5 dnů předem termín předání staveniště a zahájení prací na VH objektech. Zástupce PM, s.p. bude přizván k odsouhlasení nivelety opevnění úprav vodních toků v rámci stavby. Kontakty na úsekové techniky dotčených toků: VVT Bečva, VVT Moštěnka, DVT Svodnice, DVT Mlýnský náhon, DVT Dobřický potok jsou součástí vyjádření. Přímý správce bude zván na kontrolní dny, jednotlivé etapy výstavby budou odsouhlaseny zápisem do stavebního deníku, četnost a termín provádění kontrol zástupcem Povodí Moravy, s.p. bude dohodnut během provádění prací.
- Přímý správce bude přizván k závěrečné kontrolní prohlídce stavby před vydáním kolaudačního souhlasu, kde investor předloží zaměření skutečného provedení stavby vyhotovené oprávněným geodetem a dokumentaci skutečného provedení stavby (ve výškovém systému Balt po vyrovnání s navázáním na JTSK v tištěné a digitální formě, polohopisné i výškopisné zaměření). Rozsah bude upřesněn v průběhu kontrolních dnů.
- Přebytečný materiál musí být po skončení prací beze zbytku odstraněn a plochy dotčené stavbou budou upraveny a uklizeny.
- Povodí Moravy, s.p. nebude přebírat žádné objekty související se stavbou do své správy ani majetku (tj. nebude přebírána do majetku ČR, ke kterému má právo hospodaření Povodí Moravy, s.p.).
- DSP předložena správním orgánům v rámci správních řízení bude doplněna a opravena dle bodu II.1. a 2. V textové části B.5.1. je částečný nesoulad mezi přehledem odvodňovaných úseků a popisem (kap.j.3 a j.4.).

2. podmínky správce vodních toků Povodí Moravy, s.p. Brno obsažené ve vyjádření zn. PM013183/2017-203/Fi, ze dne 5. 4. 2017:

- Dešťová kanalizace s následným vyústěním do VVT Bečva a VVT Moštěnka bude křížit jejich ochranné hráze (OH). Veškerá vedení procházející tělesem pobřežní nebo ochranné hráze nebo jejím podložím musí být v celé délce pod tělesem hráze upravena tak, aby nepůsobila jako preferenční průsaková cesta. Požaduje, aby v místech křížení dešťové kanalizace s VVT Bečva, VVT Moštěnka a DVT Dobřický potok bylo provedeno obetonování potrubí do

tvary lichoběžníků. Boční stěny obetonování potrubí budou provedeny ve sklonu alespoň 10:1 tak, aby zemina přilnula tížně k povrchu betonu.

3. podmínky správce vodních toků Povodí Moravy, s.p. Brno obsažené ve vyjádření zn. PM040841/2017-203/Fi, ze dne 10. 8. 2017:

- SO 143 - Polní cesta v km 77,170 - nový rámový propustek před Dobřčickým potokem musí být navržen min. ve stejném profilu jako stávající propustek, PD propustku bude součástí PDPS.
- Stavba nesmí ohrozit funkci a bezpečnost stávajících prvků protipovodňové ochrany a zhoršit odtokové poměry.
- Během stavby nesmí dojít k dotčení břehů a koryt vodních toků nad rámec nezbytných stavebních prací, ke znečištění toků stavebním odpadem a dalšími látkami nebezpečnými vodám. Závadné látky, lehce odplavitelný materiál ani stavební odpad nebudou volně skladovány na březích vodních toků.
- Zemní práce u hrází Moštěnky a Dobřčického potoka bude dozorovat autorizovaný inženýr pro geotechniku, který zpracuje protokol potvrzující řádné provedení prací v souladu s PD a příslušnými normami. Tento protokol potvrzující spolehlivost a bezpečnost dotčených a nových ochranných hrází bude po skončení prací a zároveň před vydáním kolaudačního souhlasu stavby předán Povodí Moravy, provozu Přerov.
- Povodí Moravy, s.p. nebude přebírat výustní objekty do své správy ani majetku (tj. nebude přebírána do majetku ČT, ke kterému má právo hospodaření Povodí Moravy, s.p.). Přebírání ostatních objektů bude předmětem řešení - viz bod III. vyjádření zn. PM040841/2017-203/Fi ze dne 10.8.2017.

4. podmínky správce vodních toků Povodí Moravy, s.p. Brno obsažené ve vyjádření zn. PM019383/2018-203/Fi, ze dne 28. 5. 2018:

- V rámci DSP budou předloženy k vyjádření a odsouhlasení detailní výkresy staveb dotýkajících se vodních toků a vodních děl ve správě PM. Budou navíc předloženy konkrétní stavební postupy realizace stavebních objektů, které se dotýkají koryta toku, či OH (zakládání opevnění apod.).
- V rámci křížení toků musí být splněna norma pro křížení a souběhy vodních toků ČSN 752130.
- Vzhledem k faktu, že budou stavební akcí dotčeny objekty protipovodňové ochrany, požadujeme, aby byl v dalším stupni PD předložen detailní stavební postup zásahů do OH. Jedná se zejména o místo zavázání pilířů na návodním líci (způsob založení a provedení opevnění tělesa hráze, postup hutnění atd.). Upozorňujeme, že na provedení prací, které se dotýkají OH musí dohlížet geotechnik, který vyhotoví k dané činnosti závěrečnou hodnotící zprávu a osvědčí kvalitní a bezpečné provedení a zkoušky zhutnění.
- Dále je nutno v DSP zvolit hydraulicky vhodný tvar pilířů a doložit jeho výkresové parametry.
- *Sběrač SO 315 - křížení OH Dluhonice:*

- Požaduje prověřit možnost zaústění do původního koryta Strhance, které je v bezprostřední blízkosti sběrače. Tímto řešením by nebyla dotčena OH Dluhonice.
- V případě dotčení OH - musí být tato opravena na náležitou niveletu. Upozorňujeme na fakt, že hráz má být v letech 2018 - 19 opravována ze strany Povodí Moravy, s. p.
- Požaduje předložit výkres výustního objektu do koryta toku.
- Vzhledem k faktu, že bude stavební akcí dotčen objekt protipovodňové ochrany - požaduje, aby byl v dalším stupni PD předložen detailní stavební postup zásahu do OH (sklony hran výkopů, pažení, postup hutnění, chránička do vzdálenosti 8 m od vzdušné paty apod.). K tomuto požaduje předložení náležité výkresové dokumentace a upozorňuje, že na provedení prací, které se dotýkají OH musí dohlížet geotechnik, který vyhotoví k dané činnosti závěrečnou hodnotící zprávu a osvědčí kvalitní a bezpečné provedení a zhutnění.
- **SO 203 Most přes Moštěnku (VVT Moštěnka a DVT Dobřčický potok):**
 - Komunikace kříží VVT Moštěnka a její pobřežní ochranné hráze. V PD tyto hráze nejsou vyznačeny - požaduje opravit.
 - Zemní OH pod mostovkou budou buďto nahrazeny protipovodňovou zdí nebo bude upraven jejich povrch (např. kamen. dlažbou) tak, aby se zajistila jejich odolnost proti vodní erozi.
 - Přeložka Dobřčického potoka musí být navržena tak, aby nebyla snížena míra ochrany pozemků za vzdušní patou levobřežní hráze Moštěnky a korespondovala s návrhovými parametry úpravy Moštěnky, tzn. tak, aby nedocházelo k rozlivům do zahrázového prostoru v místě zaústění Dobřčického potoka při nižším průtoku v Moštěnce, než je Q50, pokud to podmínky budou umožňovat.
 - Dotčené ochranné hráze Moštěnky musí být opraveny na původní, kolaudovanou niveletu. Tyto údaje doporučujeme vyžádat v archivu provozu Přerov.
 - Stabilita opevnění a jeho dimenze bude posouzena pro zatěžovací povodňové stavy n-letých průtoků řeky Moštěnky a Dobřčického potoka. Dle posouzení projektanta budou doplněny případné zavazovací betonové prahy opevnění, či jiné úpravy, které budou předmětem dalšího stupně PD. Opevnění musí odolat i maximálním povodňovým průtokům, což bude ověřeno výpočtem. Z pohledu správce toku je preferováno pružnější opevnění, a to zejména ve dně (rovnanina, urovnaný zához). Je nutno prokázat, že toto odolá převádění povodňových průtoků. Opevnění musí být zapuštěno a žádná jeho část nesmí zasahovat do průtočného profilu.
 - V blízkosti vodních toků budou případné objekty (šachty, vyústění, potrubí aj.) provedeny ve vazbě na původní terén a odolné k případnému pojezdu těžké techniky do hmotnosti 25 t a to do vzdálenosti 8 m od vzdušné paty ochranných hrází Moštěnky a 6 m od břehové hrany Dobřčického potoka (třída zatížení „V“).
 - Vzhledem k faktu, že budou stavební akcí dotčeny objekty OH Moštěnky - požadujeme, aby byl v dalším stupni PD předložen detailní stavební postup zásahů do OH. Jedná se zejména o místa zavázání pilířů, způsoby založení a zpětné sanace tělesa hráze, postup hutnění atd. K tomuto požadujeme předložení výkresové dokumentace, tvaru pilířů, sklonů hran pilířů apod.

Upozorňujeme, že na provedení prací, které se dotýkají OH musí dohlížet geotechnik, který vyhotoví k dané činnosti závěrečnou hodnotící zprávu a osvědčí kvalitní a bezpečné provedení a zhutnění.

- Součástí DSP bude detailní řešení přeložky a stavební postup v místě navázání Dobřického potoka do ochranných hrází Moštěnky a stavební postup sanace v místě původního koryta Dobřického potoka.
- Součástí DSP bude detailní řešení přeložky Dobřického potoka - návrh profilu, sklon, opevnění apod.
- V blízkosti mostního objektu LB hrází Moštěnky prochází další objekt odvodnění - SO 302 a 332 a PB hrází prochází SO 333 a SO 303. Řešení těchto objektů je nutno v rámci DSP náležitě rozpracovat - včetně popisu provádění (sklony hran výkopů, pažení, hutnění apod.) a postupu sanace narušené hráze.
- *SO 205 Most přes Svodnici:*
 - Požaduje změnit druh opevnění dna koryta toku Svodnice. Navrhované tvrdé pevné opevnění by mělo být nahrazeno pružnějším typem opevnění (kamenná rovnánina, kamenný zához atd.) z důvodu možných pozdějších úprav na toku a problémy se sklonem dna. Opevnění musí být posouzeno pro převádění n-letých povodňových průtoků a dle potřeby upraveno. Opevnění musí být náležitě zapuštěno do terénu, aby nezasahovalo do průtočného profilu. V rámci DSP musí být řešení navrženo ve vazbě na původní projektovaný stav, který doporučujeme zjistit v archivu provozu Přerov.
 - Dále požaduje předložit projektovou dokumentaci přeložky Svodnice - návrh profilu, sklon, opevnění apod.
- Zásahy do ochranných hrází musí být v souladu se zásadami uvedenými v ČSN 752410.
- Majetkoprávní vztahy budou řešeny dle dokumentu „Rámcová smlouva - Pravidla organizačního zabezpečení nakládání s majetkem v rámci investiční činnosti ŘSD ČR“.
- DSP zahrnující výše uvedené připomínky jim bude předložena k vyjádření.

5. podmínky Státního pozemkového úřadu, Praha zn. SPU 522091/2018 ze dne 17. 12. 2018, jako vlastníka dotčené stavby vodního díla HOZ:

- Na uvedeném vodním díle HOZ je třeba zajistit jeho funkčnost, tj. během stavby nesmí dojít k napadání zeminy do průtočného profilu HOZ a ke kontaminaci HOZ ropnými a jinými závadnými látkami.
- Při stavebních pracích musí být veškerý materiál ukládán tak, aby nemohlo dojít k jeho smyvu do průtočného profilu HOZ. Případný napadaný materiál musí být bezezbýtku odstraněn.
- Výustní objekt vč. opevnění bude ve vlastnictví stavebníka, který na něm bude provádět běžnou údržbu.
- Zahájení prací bude předem písemně oznámeno zástupci SPÚ, odboru vodohospodářských staveb. Tento bude před kolaudací stavby dále přizván k odsouhlasení dokončených prací.

- Nejpozději před zahájením stavebních prací bude uzavřena mezi SPÚ a ŘSD dohoda o vypořádání části stavby vodního díla dotčeného v rámci stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov“, která bude definovat vzájemná práva a povinnosti ve vztahu ke stavbě vodního díla HOZ v délce 10,00 m.
- V zájmovém území probíhá pravidelné vypouštění místního rybníka umístěného v úseku nad výustním objektem. Výstavbu výustního objektu je třeba provádět až po předchozím projednání s místním rybářským svazem.

6. Havarijní plán (HP), který je přílohou předložené PD, bude doplněn o:

- drobné vodní toky Strhanec, Vinarský potok (Strhanec - možné dotčení v rámci realizace stavby, Vinarský potok - možné dotčení odtokem srážkových vod během realizace stavby) a o HMZ Dluhonice IDVT 1019722 (přímo dotčen realizací stavby),
- situační plán možného nátoky závadných látek do stávajících kanalizačních stok s uvedením konečného recipientu těchto stok (ČOV, vodní tok, ...),
- situační plán dotčení ochranného pásma II.B zdrojů přírodních minerálních vod Horní Moštěnice, specifikaci případných opatření v rámci realizace stavby z hlediska ochrany těchto zdrojů,
- situační plán s vyznačením záplavového území a aktivních zón záplavového území VVT Bečva a Moštěnka.

7. V dalším stupni projektové dokumentace bude v zásadách organizace výstavby podrobně navrženo řešení odvádění srážkových vod v průběhu realizace stavby tak, aby nedošlo k přetížení recipientů srážkových vod a kontaminaci recipientů splaveninami a závadnými látkami.

8. Na základě geotechnického a hydrogeologického posouzení předmětné stavby a v návaznosti na stávající monitorovací systémy v zájmovém území stavby bude navržen pro průběh realizace stavby a její následné existence monitoring povrchových a podzemních vod (dle předložené PD se touto problematikou bude v dalším stupni PD zabývat SO 199 Monitoring).

9. Součástí dalšího stupně projektové dokumentace předmětné stavby bude povodňový plán stavby pro průběh realizace stavby. Vzhledem k tomu že se jedná o stavbu přesahující svým rozsahem nebo vlivem na okolí významně území obce, potvrzuje soulad nadřízený povodňový orgán a nižší povodňové orgány o tom informuje. Potvrzením souladu se stává věcná a grafická část povodňového plánu závaznou.

10. V dalším stupni projektové dokumentace je třeba projednat případné dotčení zájmů Českého rybářského svazu průběhem realizace stavby.“

- na straně 113 v bodu 8. nazvaném „Při provádění staveb a při projektové přípravě staveb budou dodrženy podmínky uvedené v závazném stanovisku Ministerstva obrany ze dne 31. 5. 2018 zn. 83523/2018-1150-OÚZ-BR“: se vypouští text „zejména pak“ a doplňuje se:

„Před vydáním kolaudačního souhlasu žádáme o zaslání potvrzení investora, že stavba je opatřena denním výstražným překážkovým značením.“

„a dále podmínka doplněná v závazném stanovisku Ministerstva obrany ze dne 8. 1. 2021 Sp. zn. 106898/2020-1150-OÚZ-BR:

Tři týdny před zahájením akce požadujeme zaslat plánovaný termín zahájení a ukončení stavby na adresu: Regionální středisko vojenské dopravy Olomouc, Dobrovského 6, 771 11 Olomouc nebo faxem na tel. č. 973 401 556 (kontaktní osoby Regionálního střediska vojenské dopravy Olomouc, prap. Regmund – tel. 973 401 554, mob. 724 006 068, email: vd_olomouc@army.cz).“

- na straně 114 v bodu 10. nazvaném „Při provádění staveb a při projektové přípravě staveb budou dodrženy podmínky uvedené v souhlasu Drážního úřadu vydaného dne 30. 5. 2016 pod zn. MO-SOO0750/16-2/Eh.“ se vypouští text „zejména pak“ a do podmínky za text „*Při provádění stavby v obvodu dráhy a ochranném pásmu dráhy je nutno dodržovat předpisy týkající se bezpečnosti práce, zejména zákona č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy,*“ se doplňuje text:

„(zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), ve znění pozdějších předpisů, a nařízení vlády č. 591/2006 Sb., o bližších minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví při práci na staveništích, a dbát o ochranu osob na staveništi.“

a dále se doplňuje text:

„Stavbou nesmí být nepříznivě ovlivněny drážní objekty a zařízení.

Stavba musí být projednána s vlastníkem dráhy a s provozovatelem dráhy.

Stavební povolení pro objekty, které jsou stavbou dráhy, bude vydávat Drážní úřad jako příslušný stavební úřad dle § 7 odst. 1 zákona.

Po ukončení stavby požádá stavebník o vydání souhlasu k provozování stavby, který Drážní úřad vydává podle § 7 odst. 3 zákona.“

- na straně 115 v bodu 15. nazvaném „Z podmínek pro fázi přípravy stanovené v souhlasném závazném stanovisku k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí dle přílohy č. 1 k nařízení vlády č. 283/2016 Sb., o stanovení prioritních dopravních záměrů „D1 0136 Říkovice - Přerov“ podle ust. § 23a zák. č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ze dne 30. 11. 2016 pod č. j. 63946/ENV/16, budou při projektové přípravě staveb splněny podmínky ve znění:“ se doplňují podmínky:

„Předložit návrh způsobu a četnosti monitorování odváděných dešťových vod.

Navrhnout vhodný způsob zimní údržby komunikace snižující využití posypových solí s ohledem na průchod dálnice D1 vnějším ochranným pásmem 2. stupně jímacího území Tovačov, Troubky, Brodek, územím chráněné oblasti přirozené akumulace vod Kvartér řeky Moravy a ochranným pásmem zdrojů přírodních minerálních vod Horní Moštěnice.“

- na straně 116 v bodu 16. nazvaném „Mění se podmínky odnětí ze zemědělského půdního fondu č. j. OEKL/1095/05 ze dne 24. 5. 2015, a to dle souhlasu k odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu pro výstavbu dálnice D1 vydaného Ministerstvem životního prostředí dne 19. 10. 2017 pod č. j. MZP/2017/610/222 následovně:“ se celý text bodu 16. uvedený za tímto názvem

nahrazuje textem:

1. celková výměra trvale odnímané půdy ze ZPF se snižuje o 35,3034 ha a bude činit 99,9503 ha, a to v návaznosti na změny záborů pozemků. Seznam pozemků dotčených trvalým zábořem je nedílnou přílohou změny souhlasu.
2. celková výměra dočasně odnímané půdy ze ZPF se zvyšuje o 0,099 ha a bude činit 30,9544 ha, a to v návaznosti na změny záborů pozemků. Seznam pozemků dotčených dočasným zábořem je nedílnou přílohou změny souhlasu.
3. schvaluje aktualizovanou část plánu rekultivace dočasně odnímaných pozemků a opuštěných komunikací, která se týká objektů stavby určených k provedení rekultivace a nového umístění skládkových ploch. Seznam skládkových ploch a jejich zakres je součástí výkresu „Harmonogram výstavby“ z října 2016, zpracovaný společností Dopravoprojekt Brno a.s. Uvažovaná potřeba zeminy pro rekultivaci objektů stavby je uvedena v bilanci skrývky a jejího využití, která je přílohou dopisu, zn.: KPO-2017-002467, ze dne 4. 10. 2017.

4. podmínka č. 2 se mění takto:

„Na celé ploše trvale odnímané půdy ze ZPF provede (investor nebo jeho právní nástupce) na vlastní náklad odděleně skrývku svrchní kulturní vrstvy půdy (ornice) o celkovém množství cca 390 126 m³ a níže uložených zúrodnění schopných zemín o celkovém množství cca 217 417 m³ na základě výsledků aktualizovaného pedologického průzkumu zhotoveného Dr. Ing. Milanem Sáňkou v květnu 2016. Skrývku na svůj náklad rozveze a rozprostře tak, jak je orientačně uvedeno v bilanci skrývky a jejího využití, která je přílohou dopisu, značka KPO-2017-002467 ze dne 4. 10. 2017. Konkrétně skrývka kulturních vrstev půdy (ornice) bude využita v objemu cca 9 140 m³ pro účely rekultivace ve stavbě D1 0136 a cca 380 986 m³ bude využito pro zlepšení půdních podmínek zejména zemědělsky obhospodařovaných pozemků v okolí. Níže uložené zúrodnění schopné zeminy budou použity v objemu cca 172 561 m³ pro účely ohumusování stavby D1 0136 a cca 44 856 m³ pro zlepšení půdních podmínek pozemků v okolí stavby.

Pro ohumusování zemního tělesa komunikace budou užity výlučně níže uložené zúrodnění schopné zeminy o následující mocnosti:

- pro ohumusování středového dělicího pásu bude použito max. 15 cm níže uložených zúrodnění schopných zemín,
- na svazích tělesa komunikace se svahem nad 1:1,75 a v okách meziúrovňových křižovatek bude použito 20 - 30 cm níže uložených zúrodnění schopných zemín.

Plochy, na kterých je navrženo ohumusování, jsou zobrazeny ve výkresu „Situace návrhu tloušťky ohumusování“ v měřítku 1: 2 500 z roku 2017, zpracovaném společností Dopravoprojekt Brno a.s.

Investor nebo jeho právní nástupce upraví údaje o využití skrývek po dohodě s ministerstvem (MŽP) tak, aby odpovídaly aktuálním požadavkům území. Nejpozději 3 měsíce před podáním žádosti o vydání stavebního povolení předloží investor nebo jeho právní nástupce ministerstvu k odsouhlasení zpřesnění bilance skrývek a plánu jejich odvozu a rozproštění na konkrétní

pozemky po dohodě s jejich vlastníky (nájemci), projednané s orgány ochrany ZPF, v jejichž správním území bude skrývka využívána. Plán využití skrývkových zemin bude tvořen tabulkovým přehledem pozemků, na nichž budou skrývané zeminy rozprostřeny, s uvedením předpokládaného objemu a vrstvy zemin určených k rozprostření a s uvedením třídy ochrany půdy u rozprostírané zeminy a u pozemku, na kterém bude takto upotřebena. Bez kladného posouzení výše uvedené zpřesněné bilance skrývek a plánu jejich odvozu a rozprostření orgánem ochrany ZPF, který souhlas vydal, nebude zahájena skrývka zemin.“

5. podmínka č. 3 se mění tak, že:

za text 1. věty podmínky se vkládá tento text: „Předpokládaný objem skryté ornice činí 112 283 m³. Objem skrytých níže uložených zúrodnění schopných zemin je cca 45 805 m³.“

6. podmínka č. 11 se ruší a nahrazuje se v tomto znění:

„V souladu s ustanovením § 9 odst. 8 písm. d) zákona bude zaplacen odvod za odnětí zemědělské půdy ze ZPF. Výše odvodů vychází z výpočtu odvodů ke dni nabytí právní účinnosti prvního povolenacího aktu vydaného ve věci podle zvláštních předpisů.

Při výpočtu odvodů bude postupováno následovně:

- U odvodů za plochy trvalého a dočasného záboru vymezených v rámci souhlasu k odnětí zemědělské půdy ze ZPF, č. j.: OEKL/1095/05, ze dne 24. 5. 2005 (dále jen „souhlas“), který se stal součástí rozhodnutí podle zvláštních právních předpisů, bude výše odvodu stanovena v souladu s § 11 odst. 3 zákona. Při rozhodování o odvodech orgán ochrany ZPF bude vycházet z právního stavu ke dni nabytí právní moci příslušného územního rozhodnutí. Při stanovování odvodů bude třeba zohlednit v rámci proběhlých řízení již vydaná rozhodnutí o odvodech.
- Za plochy nově vymezeného dočasného záboru řešeného touto změnou (výměra 14,8093 ha), jsou v souladu s ust. § 9 odst. 8 písm. d) a odst. 9 zákona vymezeny orientačně odvody za dočasné odnětí zemědělské půdy ze ZPF ve výši 946 197,14 Kč za rok. Orientační výše odvodů vyplývá z hodnot uvedených v předložené dokumentaci „Výpočet odvodů za odnětí pozemků ze ZPF - nový zábor ZPF“ z října 2016, zpracované společností Dopravoprojekt Brno a.s. O výši odvodů za odnětí půdy ze ZPF rozhodne orgán ochrany ZPF po zahájení realizace záměru. Povinný k platbě odvodů je povinen orgán ochrany ZPF příslušnému k rozhodnutí o odvodech a orgán ochrany ZPF, který vydal souhlas s odnětím písemně oznámit zahájení realizace záměru, a to nejpozději 15 dnů před jejím zahájením.
- Odvody za plochy nově vymezeného trvalého záboru nebudou stanoveny, a to v souladu s ustanovením § 11a odst. 1 písm. b) zákona, kdy stavby dálnic jsou od stanovení odvodů osvobozeny.“

- na straně 116 v bodu 18. nazvaném „Bude splněna podmínka ze závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí, odboru výkonu státní správy VIII, Krapkova 3, Olomouc vydaného dne 6. 1. 2017 pod č. j. 2442/570/16, 90526/ENV/16:“ se za text „V lokalitách s obytnou zástavbou sousedící s navrhovanou trasou předmětného úseku dálnice D1 bude provedeno v době provozu

(předčasné užívání stavby nebo zkušební provoz) měření imisních koncentrací hlavních polutantů (PM_{10} , $PM_{2,5}$, NO_x , benzo(a)pyren),“ doplňuje:

„a to nejdříve jeden rok a nejpozději do tří let po zprovoznění stavby, kdy dojde ke stabilizaci dopravních intenzit průjezdnosti.“

- na stranách 117 - 118 v bodu 19. nazvaném „Při provádění staveb a při projektové přípravě staveb budou dodrženy podmínky uvedené v koordinovaném závazném stanovisku Magistrátu města Olomouce, odboru dopravy a územního rozvoje ze dne 7. 2. 2019 č. j. SMOL/213041/2018/OKR/Hr/Sin“: se celý text bodu 19. uvedený za tímto názvem nahrazuje textem:

„podle zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, k zásahům do VKP ve smyslu § 4 odst. 2 zákona:

1. rozpětí 3 polí u mostu v km 77,185 přes Moštěnkou (SO 203) bude činit minimálně 18 m (1. pole), 24 m (2. pole) a 18 m (3. pole), tedy celkem 60 m,
2. rozpětí 3 polí u mostu v km 78,626 přes Svodnici (SO 205) bude činit minimálně 17 m (1. pole), 22 m (2. pole) a 17 m (3. pole), tedy celkem 56 m,
3. pravá římsa pravého mostu estakády přes Bečvu (SO 209) bude opatřena ochrannou stěnou pro ptactvo,
4. nepřesýpané mostní objekty budou opatřeny „zrcadlem“ v dělicím pásu, které může být zakryto pochozím roštem nebo elastomerovým pásem,
5. přeložka Dobřického potoka (SO 321) bude:
 - a) řešena jako částečně opevněné koryto se zpevněním dna a břehů maximálně do výšky 0,4 m,
 - b) ohumusována a zatravněna v celé délce přeložky,
 - c) osázena nejpozději v rámci komplexních pozemkových úprav katastru,
6. zrušená část původního koryta Dobřického potoka bude zrekultivována (SO 861),
7. kompaktní výsadby geograficky původních druhů stromů a keřů budou provedeny:
 - a) v prostoru MÚK Přerov - západ (mezi tělesem D1 a větvemi V3 a V4),
 - b) na tělese D1 mezi MÚK Přerov - západ a začátkem estakády (SO 209),
 - c) na tělese D1 a v prostoru trvalého záboru od km 84,2 včetně jižních větví MÚK Přerov - sever,
8. podél koryt dotčených vodotečí budou nejméně na vzdálenost 100 m od tělesa dálnice oboustranně vysázeny břehové porosty tak, aby umožňovaly údržbu koryta,
9. výsadby dřevin břehových porostů budou řešeny nejpozději v rámci komplexních pozemkových úprav katastru,
10. ostatní podmínky již pravomocného závazného stanoviska Městského úřadu Přerova s č.j. ŽP 4159/04-Eh ze dne 1.12.2004 zůstávají v platnosti.

podle zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů:

- 1) Zeminu a jiný přírodní materiál vytěžený během stavebních činností lze využít

v případě, že vlastník zeminy prokáže, že bude použita v přirozeném stavu v místě stavby a že jejím použitím nepoškodí nebo neohrozí životní prostředí nebo lidské zdraví. V případě, že zemina bude použita na jiných stavbách (pozemcích), je nutno vždy doložit příslušné rozbory podle přílohy č. 10 vyhlášky č. 294/2005 Sb., a to dle podmínek uvedených v příloze č. 11 téže vyhlášky. Rozbory včetně původu zeminy budou doloženy u závěrečné kontrolní prohlídky stavby/před započítáním užívání předmětné stavby. Při splnění kritérií stanovených v § 3 odst. 5 zákona o odpadech se výkopová zemina nestává odpadem, ale je vedlejším produktem.

- 2) Z areálu skládky zelené skalice bude zemina těžena samostatně a nebude smíchávána s ostatní zeminou odtěženou na jiných místech stavby.
- 3) Zhotovitel stavby musí ve spolupráci s osobou odborně způsobilou vyhodnotit rizika spojená s odstraněním odpadu s obsahem zelené skalice a na základě tohoto hodnocení rizik přijmout patřičná opatření dle zákoníku práce.

podle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů:

1. Podmínky správce vodních toků Povodí Moravy, s.p. Brno týkající se vodních děl, obsažené ve vyjádření zn. PM013218/2017-203/Fi, ze dne 5. 4. 2017:
 - Opevnění koryt musí být plynule navázáno na stávající okolní terén.
 - V blízkosti vodních toků budou případné objekty (šachty, vyústění, potrubí, vedení, cesty, krajnice, obrubníky, sjezdy aj.) provedeny v návaznosti na původní terén a přizpůsobeny na případný pojezd (přejezd) těžké mechanizace do hmotnosti 25 t, a to do vzdálenosti 8 m od břehové hrany vodního toku (VT) nebo vzdušné paty ochranné hráze (OH) (třída zatížení „V“).
 - Výustní objekty (VO) musí být plynule zavázány do stávajícího terénu.
 - Požaduje provést opevnění břehu v okolí výustních objektů těžkým kamenným záhozem a zamezení tak vzniku břehových výtrží v okolí VO.
 - Stavba D1 nesmí ohrozit funkci a bezpečnost stávajících protipovodňových staveb (úprava koryta a ochranné hráze).
 - Pro provádění stavby bude zpracován havarijní a povodňový plán (§ 39 a § 71 zákona č. 254/2001 Sb.). Schválené plány budou v jednom vyhotovení před zahájením stavby předány na vodohospodářský dispečink Povodí Moravy, s.p. V plánech bude uveden zhotovitel stavby a termíny provádění.
 - Případné kácení břehového porostu podél vodního toku je nutno odsouhlasit s příslušným orgánem ochrany přírody a přímým správcem toků.
 - Povodí Moravy, s.p. nebude přebírat žádné objekty související se stavbou do své správy ani majetku (tj. nebude přebírána do majetku ČR, ke kterému má právo hospodaření Povodí Moravy, s.p.).
 - DSP předložena správním orgánům v rámci správních řízení bude doplněna a opravena dle bodu II.1. a 2. vyjádření zn. PM013218/2017-203/Fi ze dne 5.4.2017.

2. V následujícím stupni PD (pro stavební řízení) podmínky správce vodních toků

Povodí Moravy, s.p. Brno týkající se vodních děl, obsažené v jeho vyjádření zn. PM013183/2017-203/Fi, ze dne 5. 4. 2017 k SO 321, 322, 324:

SO 321 - Přeložka Dobřického potoka:

- Dešťová kanalizace s následným vyústěním do VVT Bečva a VVT Moštěnka bude křížit jejich OH. Veškerá vedení procházející tělesem pobřežní nebo ochranné hráze nebo jejím podložím musí být v celé délce pod tělesem hráze upravena tak, aby nepůsobila jako preferenční průsaková cesta. Požadují, aby v místech křížení dešťové kanalizace s VVT Bečva, VVT Moštěnka a drobným vodním tokem (DVT) Dobřický potok bylo provedeno obetonování potrubí do tvaru lichoběžníku. Boční stěny obetonování potrubí budou provedeny ve sklonu alespoň 10:1 tak, aby zemina přilnula tížně k povrchu betonu.
- V nejnižším místě za vzdušní patou pravobřežní hráze Dobřického potoka je třeba umístit propustek se zpětnou klapkou, který by umožnil odvodnit zatopené pozemky po povodni (odvézt „zahrázované“ vody).
- Opevnění břehu v okolí výustních objektů (VO) požadují provést těžkým kamenným záhonem z důvodu zamezení vzniku břehových výtrží v okolí VO.
- Z důvodu umožnění přístupu mechanizace k Dobřickému potoku je třeba, aby šířka koruny levobřežní hráze byla minimálně 3 m (doporučeno 3,5 m).
- S předchozím bodem souvisí požadavek, aby v korytě potoka nebyly bermy (s výjimkou zpevněného úseku nad zaústěním).
- Z důvodu zajištění spolehlivosti nových hrází je třeba, aby svahy koryta Dobřického potoka v jeho ohrazovaném úseku byly upraveny tak, aby do břehů nemohl pronikat bobr evropský.
- Vzdušní pata pravobřežní ochranné hráze potoka bude doplněna o prvek (mechanickou zábranu), který bude bránit odorávání hráze.
- Terén mezi korytem potoka a návodní patou hráze musí být upraven (vyspárován) tak, aby u hráze nevznikla bezodtoká zóna.
- Koryto Moštěnky v místě zaústění potoka by mělo být zahlobené, čímž by se vytvořilo vývařiště a zvýšila by se životnost dlažby.
- Za uzavíracím prahem opevnění Moštěnky by měla být přechodová oblast z „průběžného“ opevnění (kamenné rovnániny).
- Nové protipovodňové zdi kolem toku Moštěnka budou do zemních hrází zavázány v jejich návodních hranách koruny.
- Bude dodržen podélný sklon pravobřežní betonové zdi.
- V příčných profilech musí návodní svah zemní hráze Moštěnky plynule navazovat na svah koryta (bez bermy proměnlivé šířky a se sklony 1:2,5), kde to podmínky umožní.
- Na všechny nové nebo rekonstruované ochranné hráze a protipovodňové zdi musí být zpracován posudek o potřebě, případně návrhu podmínek provádění technickobezpečnostního dohledu (TBD), včetně návrhu na zařazení vodního díla do kategorie TBD.
- Koruna nových nebo upravovaných OH bude vyspádována směrem k toku sklonem 2 až 3%.

- V blízkosti vodních toků budou případné objekty (šachty, vyústění, potrubí, vedení, cesty, krajnice, obrubníky, sjezdy aj.) provedeny v návaznosti na původní terén a přizpůsobeny na případný pojezd (přejezd) těžké mechanizace do hmotnosti 25 t, a to do vzdálenosti 8 m od břehové hrany VT nebo vzdušné paty OH (třída zatížení „V“).

SO 324 - Úprava koryta Bečvy pod estakádou VVT Bečva:

- Na všechny nové nebo rekonstruované ochranné hráze a protipovodňové zdi musí být zpracován posudek o potřebě, případně návrhu podmínek provádění TBD, včetně návrhu na zařazení vodního díla do kategorie TBD.
- Koruna nových nebo upravovaných OH bude vyspádována směrem k toku sklonem 2 a 3 %.
- V blízkosti vodních toků budou případné objekty (šachty, vyústění, potrubí, vedení, cesty, krajnice, obrubníky, sjezdy aj.) provedeny v návaznosti na původní terén a přizpůsobeny na případný pojezd (přejezd) těžké mechanizace do hmotnosti 25 t, a to do vzdálenosti 8 m od břehové hrany VT nebo vzdušné paty OH (třída zatížení „V“).

3. V následujícím stupni PD (pro stavební řízení) podmínky správce vodních toků Povodí Moravy, s.p. Brno týkající se vodních děl SO 321, 322, 324 a dále SO 143 Polní cesta, obsažené ve vyjádření zn. PM040841/2017-203/Fi, ze dne 10. 8. 2017:

- V blízkosti vodních toků budou případné objekty (šachty, vyústění, potrubí, vedení, cesty, krajnice, obrubníky, sjezdy aj.) provedeny v návaznosti na původní terén a přizpůsobeny na případný pojezd (přejezd) těžké mechanizace do hmotnosti 25 t, a to do vzdálenosti 8 m od břehové hrany VT nebo vzdušné paty OH (třída zatížení „V“).
- Opevnění koryt musí být plynule navázáno na stávající okolní terén.
- Výustní objekty musí být plynule zavázány od stávajícího terénu.
- Stavba nesmí ohrozit funkci a bezpečnost stávajících prvků protipovodňové ochrany a zhoršit odtokové poměry.
- Během stavby nesmí dojít k dotčení břehů a koryt vodních toků nad rámec nezbytných stavebních prací, ke znečištění toků stavebním odpadem a dalšími látkami nebezpečnými vodám. Závadné látky, lehce odplavitelný materiál ani stavební odpad nebudou volně skladovány na březích vodních toků.
- Pro provádění stavby bude zpracován havarijní a povodňový plán (§ 39 a § 71 zákona č. 254/2001 Sb.). Schválené plány budou v jednom vyhotovení před zahájením stavby předány na vodohospodářský dispečink Povodí Moravy, s.p. V plánech bude uveden zhotovitel stavby a termíny provádění.
- Kácení břehového porostu podél vodních toků je nutno odsouhlasit příslušným orgánem ochrany přírody a přímým správcem toků.
- Povodí Moravy, s.p. nebude přebírat výustní objekty do své správy ani majetku (tj. nebude přebírána do majetku ČR, ke kterému má právo hospodaření Povodí Moravy, s.p.). Přebírání ostatních objektů bude předmětem řešení - viz bod III vyjádření.

4. Podmínky správce vodních toků Povodí Moravy, s.p. Brno týkající se vodních děl, obsažené ve vyjádření zn. PM019383/2018-203/Fi, ze dne 28. 5. 2018:

SO 324 - Úprava koryta Bečvy pod estakádou VVT Bečva:

- V rámci křížení toku musí být splněna norma pro křížení a souběhy vodních toků ČSN 752130.
- Zemní ochranné hráze pod mostovkou budou buďto nahrazeny protipovodňovou zdí nebo bude upraven jejich povrch (např. kamen. dlažbou) tak, aby se zajistila jejich odolnost proti vodní erozi.
- Stabilita opevnění a jeho dimenzování bude posouzena pro zatěžovací povodňové stavy dle n-letých průtoků řeky Bečvy. Dle posouzení projektanta budou doplněny případné zavazovací betonové prahy svahových opevnění, či jiné úpravy, které budou předmětem dalšího stupně PD. Opevnění musí odolat i maximálním povodňovým průtokům, což bude ověřeno výpočtem. Opevnění musí být zapuštěné a žádná jeho část nesmí zasahovat do průtočného profilu toku.
- V rámci dokumentace pro stavební povolení (DSP) budou předloženy k vyjádření a odsouhlasení detailní výkresy staveb dotýkajících se vodních toků a vodních děl ve správě PM. Budou navíc předloženy konkrétní stavební postupy realizace stavebních objektů, které se dotýkají koryta toku, či OH (zakládání opevnění apod.).
- V blízkosti vodních toků budou případné objekty (šachty, vyústění, potrubí aj.) provedeny v návaznosti na původní terén a odolné k případnému pojezdu těžké techniky do hmotnosti 25 t, a to do vzdálenosti 8 m od vzdušné paty OH vodního toku (třída zatížení „V“).
- Vzhledem k faktu, že budou stavební akcí dotčeny objekty protipovodňové ochrany - požadujeme, aby byl v dalším stupni PD předložen detailní stavební postup zásahů do OH. Jedná se zejména o místo zavázání pilířů na návodním líci (způsob založení a provedení opevnění tělesa hráze, postup hutnění atd.). Upozorňujeme, že na provedení prací, které se dotýkají ochranných hrází musí dohlížet geotechnik, který vyhotoví k dané činnosti závěrečnou hodnotící zprávu a osvědčí kvalitní a bezpečné provedení a zkoušky zhutnění.
- Dále je nutno v DSP zvolit hydraulicky vhodný tvar pilířů a doložit jeho výkresové parametry.

podle hlavy IX. zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů:

- Povinnost vypracovat před zahájením stavby povodňový plán po dobu stavby.“

➤ na straně 118 se bod 20. nově označuje jako **bod 22.** a za bod 19. se doplňuje:

„20. Budou splněny podmínky závazného stanoviska Státní plavební správy, pobočka Přerov, ze dne 29. 5. 2019, zn. 1555/PR/19, ke změně umístění stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“:

- Stavba bude provedena v souladu s předpisy o vnitrozemské plavbě.
- V rámci stavebního řízení plavební úřad vydá další závazné stanovisko.

21. Budou splněny podmínky závazného stanoviska - souhlasu podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody, které vydal Magistrát města Olomouce, Odbor životního prostředí, oddělení péče o krajinu a zemědělství, dne 8. 8. 2019 pod č. j. SMOL/201947/2019/OZP/PKZ/Ci:

- Protihlukové stěny (PHS) budou bez barevné úpravy (bude ponecháno původní šedé zbarvení konstrukčního betonu). Pokud bude z vnitřní strany provedeno barevné oživení tohoto fádního řešení, budou použity kombinace tlumených, pastelových odstínů, vylučuje se použití reflexních barev.
- PHS budou mimo mostní objekty z vnější strany po celé délce osazeny takovými druhy popínavých rostlin, které jsou natolik vzrůstné, že přerostou výšku PHS a „převysnou“ na vnitřní stranu. Ve spolupráci s dendrologem bude vyřešena případná potřeba zdrsnění stěn nebo podpůrných konstrukčních prvků k jejich uchycení.
- Tam, kde pro to bude dostatečný prostor, budou popínavky podél PHS doplněny výsadbou vhodných dřevin dorůstajících přiměřených rozměrů (aby v dospělosti neohrožovaly konstrukci PHS a silniční provoz).
- Výsadba vhodných dřevin bude provedena minimálně v rozsahu předběžného návrhu vegetačních úprav. Případné úpravy tohoto předběžného návrhu (v rámci stavebního řízení (SŘ), změny stavby před dokončením apod.) budou předem projednány s příslušným orgánem ochrany přírody.
- Vhodnými dřevinami se rozumí přednostně domácí botanické druhy stanovištně vhodných keřů a stromů. Nepoužívat zahradnické kultivary. Introdukované dřeviny (výjimečně i kultivary) lze použít v případech, kdy bude doloženo, že se v praxi osvědčily a odolávají specificky nepříznivým podmínkám dálnic a jejich okolí lépe než dřeviny domácí.“

Zbývající část rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI ze dne 19. 11. 2019 pod Sp. zn.: S-SMOL/175637/2018/OS, č. j.: SMOL/240886/2019/OS/US/Sem, se podle ust. § 90 odst. 5, věty druhé správního řádu

p o t v r z u j e.

Účastník řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu:

Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČ 65993390, Na Pankráci 546/56, Praha 4 - Nusle, 140 00 Praha 4

O d ů v o d n ě n í

Dne 27. 2. 2017 obdržel Magistrát města Přerova, Odbor stavebního úřadu a životního prostředí, oddělení Stavební úřad (dále jen Stavební úřad MMPr) žádost Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČ 65993390, se sídlem Na Pankráci 546/56, Praha 4 - Nusle, 140 00 Praha 4, v zastoupení společností Dopravoprojekt Brno, a.s., IČ 46347488, se sídlem Kounicova 271/13, Brno-střed, Veveří, 602 00 Brno 2, o změnu územního rozhodnutí o umístění stavby č. 32/2006, vydaného Městským úřadem Přerov, stavebním úřadem dne 3. 3. 2006 pod č. j. SÚ3229/2005-KI, pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ na uvedených pozemcích v katastrálních územích Horní Moštěnice, Bochoř, Přerov, Předmostí, Lověšice u Přerova, Říkovice u Přerova,

Věžky u Přerova, Dluhonice a Přestavky u Přerova. Přílohou žádosti je „Srovnávací záborový elaborát“, který obsahuje seznam stavebních objektů a pozemků, na kterých jsou stavební objekty umístěny.

Změna územního rozhodnutí o umístění staveb č. 32/2006, vydaného Městským úřadem Přerov - stavebním úřadem dne 3. 3. 2006 pod č. j. SÚ3229/2005-KI, se dotýká staveb na níže uvedených pozemcích, a to:

v obci **Bochoř**, v katastrálním území **Bochoř**, na pozemcích parc. č. 1064/1 (orná půda), parc. č. 1064/9 (orná půda), parc. č. 1064/11 (orná půda), parc. č. 1064/12 (orná půda), parc. č. 1163/1 (orná půda), parc. č. 1179/4 (orná půda), parc. č. 1197 (orná půda), parc. č. 1199 (orná půda), parc. č. 1203/2 (ostatní plocha), parc. č. 1203/4 (ostatní plocha), parc. č. 1203/6 (ostatní plocha), parc. č. 1203/7 (ostatní plocha), parc. č. 1203/8 (ostatní plocha), parc. č. 1213 (ostatní plocha), parc. č. 1214 (orná půda), parc. č. 1224/1 (orná půda), parc. č. 1224/2 (orná půda), parc. č. 1224/3 (orná půda), parc. č. 1227 (ostatní plocha), parc. č. 1234 (orná půda), parc. č. 1238 (ostatní plocha), parc. č. 1258/3 (orná půda), parc. č. 1258/4 (orná půda), parc. č. 1262 (ostatní plocha), parc. č. 1268 (orná půda), parc. č. 1273/1 (orná půda), parc. č. 1277 (ostatní plocha), parc. č. 1280/1 (orná půda), parc. č. 1307/1 (orná půda), parc. č. 1307/2 (orná půda), parc. č. 1307/3 (orná půda), parc. č. 1321/1 (ostatní plocha), parc. č. 1321/2 (ostatní plocha), parc. č. 1321/3 (ostatní plocha), parc. č. 1322/1 (orná půda), parc. č. 1322/2 (orná půda), parc. č. 1334 (ostatní plocha), parc. č. 1336/1 (orná půda), parc. č. 1336/2 (orná půda), parc. č. 1348 (orná půda), parc. č. 1349/1 (orná půda), parc. č. 1349/2 (orná půda), parc. č. 1361/1 (orná půda), parc. č. 1364 (orná půda), parc. č. 1367 (orná půda), parc. č. 1368 (ostatní plocha), parc. č. 1372/1 (orná půda), parc. č. 1373 (orná půda), parc. č. 1381 (orná půda), parc. č. 1382 (orná půda), parc. č. 1383 (orná půda), parc. č. 1397/1 (orná půda), parc. č. 1397/2 (orná půda), parc. č. 1407/1 (orná půda), parc. č. 1407/2 (orná půda), parc. č. 1408 (orná půda), parc. č. 1409 (orná půda), parc. č. 1413 (orná půda), parc. č. 1420 (orná půda), parc. č. 1449/1 (orná půda), parc. č. 1449/2 (orná půda), parc. č. 1457 (orná půda), parc. č. 1460 (orná půda), parc. č. 1462 (orná půda), parc. č. 1477/1 (ostatní plocha), parc. č. 1477/2 (ostatní plocha), parc. č. 1514 (orná půda), parc. č. 1521 (orná půda), parc. č. 1535/1 (orná půda), parc. č. 1535/2 (orná půda), parc. č. 1536/1 (orná půda), parc. č. 1539 (orná půda), parc. č. 1541 (orná půda), parc. č. 1553 (orná půda), parc. č. 1587/1 (orná půda), parc. č. 1587/2 (orná půda), parc. č. 1590/1 (orná půda), parc. č. 1590/2 (orná půda), parc. č. 1594/1 (orná půda), parc. č. 1594/2 (orná půda), parc. č. 1602/1 (orná půda), parc. č. 1602/2 (orná půda), parc. č. 1606/1 (orná půda), parc. č. 1606/2 (orná půda), parc. č. 1610/2 (orná půda), parc. č. 1611/1 (orná půda), parc. č. 1611/2 (orná půda), parc. č. 1620/1 (orná půda), parc. č. 1620/2 (orná půda), parc. č. 1627/1 (orná půda), parc. č. 1627/2 (orná půda), parc. č. 1630/1 (orná půda), parc. č. 1630/2 (orná půda), parc. č. 1633/1 (orná půda), parc. č. 1637/1 (orná půda), parc. č. 1637/2 (orná půda), parc. č. 1644/1 (orná půda), parc. č. 1644/2 (orná půda), parc. č. 1647/1 (orná půda), parc. č. 1647/2 (orná půda), parc. č. 1647/3 (orná půda), parc. č. 1647/4 (orná půda), parc. č. 1648/1 (orná půda), parc. č. 1648/2 (orná půda), parc. č. 1648/3 (orná půda), parc. č. 1648/4 (orná půda), parc. č. 1648/5 (orná půda), parc. č. 1649/1 (orná půda), parc. č. 1649/2 (orná půda), parc. č. 1660 (orná půda), parc. č. 1665/1 (ostatní plocha), parc. č. 1665/2 (ostatní plocha), parc. č. 2127/1 (orná půda), parc. č. 2127/8 (ostatní plocha), parc. č. 2127/9 (orná půda), parc. č. 2127/11 (orná půda), parc. č. 2174/2 (orná půda), parc. č. 2174/3 (orná půda), parc. č. 2174/4 (orná půda), parc. č. 2174/5 (orná půda), parc. č. 2174/6 (orná půda), parc. č. 2174/7 (orná půda), parc. č. 2174/8 (orná půda), parc. č. 2174/9 (orná půda), parc. č. 2174/10 (orná půda), parc. č. 2174/11 (orná půda),

parc. č. 2174/12 (orná půda), parc. č. 2174/13 (orná půda), parc. č. 2174/14 (ostatní plocha), parc. č. 2174/15 (ostatní plocha), parc. č. 2174/16 (orná půda), parc. č. 2174/17 (ostatní plocha), parc. č. 2174/18 (ostatní plocha), parc. č. 2174/19 (ostatní plocha), parc. č. 2174/20 (orná půda), parc. č. 2174/21 (ostatní plocha), parc. č. 2175/1 (ostatní plocha), parc. č. 2175/2 (ostatní plocha), parc. č. 2175/3 (orná půda), parc. č. 2175/4 (orná půda), parc. č. 2175/5 (orná půda), parc. č. 2175/6 (orná půda), parc. č. 2175/7 (orná půda), parc. č. 2175/8 (orná půda), parc. č. 2175/9 (orná půda), parc. č. 2175/10 (orná půda), parc. č. 2175/11 (orná půda), parc. č. 2175/12 (orná půda), parc. č. 2175/13 (orná půda), parc. č. 2175/14 (orná půda), parc. č. 2175/15 (orná půda), parc. č. 2175/16 (orná půda), parc. č. 2175/17 (orná půda), parc. č. 2175/18 (orná půda), parc. č. 2175/19 (orná půda), parc. č. 2175/20 (orná půda), parc. č. 2175/21 (orná půda), parc. č. 2175/22 (orná půda), parc. č. 2175/24 (ostatní plocha), parc. č. 2176/1 (orná půda), parc. č. 2176/2 (orná půda), parc. č. 2176/3 (ostatní plocha), parc. č. 2176/4 (orná půda), parc. č. 2176/5 (orná půda), parc. č. 2176/6 (orná půda), parc. č. 2176/7 (orná půda), parc. č. 2176/8 (orná půda), parc. č. 2176/9 (orná půda), parc. č. 2176/10 (orná půda), parc. č. 2176/11 (orná půda), parc. č. 2176/12 (orná půda), parc. č. 2176/13 (orná půda), parc. č. 2176/14 (orná půda), parc. č. 2176/15 (orná půda), parc. č. 2176/16 (orná půda), parc. č. 2176/17 (orná půda), parc. č. 2176/18 (orná půda), parc. č. 2176/19 (orná půda), parc. č. 2176/27 (ostatní plocha), parc. č. 2176/29 (orná půda), parc. č. 2176/30 (orná půda), parc. č. 2176/31 (orná půda), parc. č. 2176/32 (orná půda), parc. č. 2176/33 (orná půda), parc. č. 2176/34 (orná půda), parc. č. 2176/35 (orná půda), parc. č. 2176/36 (orná půda), parc. č. 2176/37 (orná půda), parc. č. 2176/38 (orná půda), parc. č. 2176/39 (orná půda), parc. č. 2176/40 (orná půda), parc. č. 2176/41 (orná půda), parc. č. 2176/42 (orná půda), parc. č. 2176/43 (orná půda), parc. č. 2176/44 (orná půda), parc. č. 2176/45 (orná půda), parc. č. 2176/46 (ostatní plocha), parc. č. 2176/47 (orná půda), parc. č. 2176/48 (orná půda), parc. č. 2176/49 (ostatní plocha), parc. č. 2176/50 (orná půda), parc. č. 2176/51 (orná půda), parc. č. 2176/52 (zahrada), parc. č. 2176/53 (orná půda), parc. č. 2176/54 (orná půda), parc. č. 2176/55 (ostatní plocha), parc. č. 2176/57 (orná půda), parc. č. 2176/59 (orná půda), parc. č. 2176/60 (orná půda),

v obci **Horní Moštěnice**, v katastrálním území **Horní Moštěnice**, na pozemcích parc. č. 1092/1 (orná půda), parc. č. 1092/3 (orná půda), parc. č. 1092/4 (orná půda), parc. č. 1095/1 (orná půda), parc. č. 1095/2 (orná půda), parc. č. 1095/3 (orná půda), parc. č. 1095/8 (orná půda), parc. č. 1095/9 (orná půda), parc. č. 1110/1 (orná půda), parc. č. 1110/3 (orná půda), parc. č. 1111/4 (ostatní plocha), parc. č. 1111/6 (ostatní plocha), parc. č. 1111/7 (ostatní plocha), parc. č. 1111/8 (ostatní plocha), parc. č. 1111/9 (ostatní plocha), parc. č. 1111/10 (ostatní plocha), parc. č. 1117/1 (ostatní plocha), parc. č. 1166/2 (ostatní plocha), parc. č. 1166/5 (ostatní plocha), parc. č. 1174/1 (orná půda), parc. č. 1174/8 (orná půda), parc. č. 1174/9 (orná půda), parc. č. 1174/12 (orná půda), parc. č. 1174/13 (orná půda), parc. č. 1174/14 (orná půda), parc. č. 1174/19 (orná půda), parc. č. 1174/34 (orná půda), parc. č. 1174/42 (orná půda), parc. č. 1174/44 (orná půda), parc. č. 1174/46 (orná půda), parc. č. 1174/47 (orná půda), parc. č. 1174/50 (orná půda), parc. č. 1174/97 (orná půda), parc. č. 1174/99 (orná půda), parc. č. 1174/100 (orná půda), parc. č. 1174/101 (orná půda), parc. č. 1174/102 (orná půda), parc. č. 1174/105 (orná půda), parc. č. 1174/113 (orná půda), parc. č. 1174/114 (orná půda), parc. č. 1174/115 (orná půda), parc. č. 1174/116 (orná půda), parc. č. 1174/117 (orná půda), parc. č. 1174/119 (orná půda), parc. č. 1185/2 (orná půda), parc. č. 1185/3 (orná půda), parc. č. 1185/4 (orná půda), parc. č. 1185/20 (orná půda), parc. č. 1185/21 (orná půda), parc. č. 1185/22 (orná půda), parc. č. 1185/51 (orná půda), parc. č. 1219/32 (orná půda), parc. č. 1236/4 (orná půda), parc. č. 1236/8 (orná

půda), parc. č. 1270/2 (zahrada), parc. č. 1272/1 (orná půda), parc. č. 1272/4 (orná půda), parc. č. 1280/1 (orná půda), parc. č. 1280/2 (orná půda), parc. č. 1280/17 (orná půda), parc. č. 1289 (ostatní plocha), parc. č. 1290 (ostatní plocha), parc. č. 1420/2 (ostatní plocha), parc. č. 1420/3 (ostatní plocha), parc. č. 1429 (ostatní plocha), parc. č. 1430/1 (orná půda), parc. č. 1431 (ostatní plocha), parc. č. 1433 (orná půda), parc. č. 1435 (ostatní plocha), parc. č. 1455 (ostatní plocha), parc. č. 1456/1 (ostatní plocha), parc. č. 1456/2 (ostatní plocha), parc. č. 1458 (ostatní plocha), parc. č. 1462/2 (vodní plocha), parc. č. 1501/1 (vodní plocha), parc. č. 1507/1 (vodní plocha), parc. č. 1507/2 (vodní plocha), parc. č. 1508/1 (vodní plocha), parc. č. 1508/2 (ostatní plocha), parc. č. 1508/3 (ostatní plocha), parc. č. 1508/4 (ostatní plocha), parc. č. 1512 (ostatní plocha), parc. č. 1534/8 (ostatní plocha), parc. č. 1534/9 (ostatní plocha), parc. č. 1534/12 (ostatní plocha), parc. č. 1534/13 (ostatní plocha), parc. č. 1534/15 (ostatní plocha), parc. č. 1534/21 (ostatní plocha), parc. č. 1534/23 (ostatní plocha), parc. č. 1534/24 (ostatní plocha), parc. č. 1534/25 (ostatní plocha), parc. č. 1557/1 (orná půda), parc. č. 1557/2 (trvalý travní porost), parc. č. 1557/3 (orná půda), parc. č. 1557/4 (orná půda), parc. č. 1557/5 (orná půda), parc. č. 1557/6 (orná půda), parc. č. 1557/7 (orná půda), parc. č. 1557/8 (orná půda), parc. č. 1557/9 (orná půda), parc. č. 1557/10 (orná půda), parc. č. 1557/11 (orná půda), parc. č. 1557/14 (orná půda), parc. č. 1557/15 (orná půda), parc. č. 1557/16 (orná půda), parc. č. 1557/17 (orná půda), parc. č. 1557/18 (orná půda), parc. č. 1557/19 (orná půda), parc. č. 1557/20 (orná půda), parc. č. 1557/21 (orná půda), parc. č. 1557/24 (orná půda), parc. č. 1558/6 (orná půda), parc. č. 1558/7 (orná půda), parc. č. 1558/9 (orná půda), parc. č. 1558/10 (orná půda), parc. č. 1558/11 (orná půda), parc. č. 1558/12 (orná půda), parc. č. 1558/13 (orná půda), parc. č. 1558/14 (orná půda), parc. č. 1558/15 (orná půda), parc. č. 1558/16 (orná půda), parc. č. 1558/17 (orná půda), parc. č. 1558/23 (ostatní plocha), parc. č. 1558/26 (orná půda), parc. č. 1558/27 (orná půda), parc. č. 1558/28 (orná půda), parc. č. 1558/29 (orná půda), parc. č. 1558/30 (orná půda), parc. č. 1558/31 (orná půda), parc. č. 1558/32 (orná půda), parc. č. 1558/33 (orná půda), parc. č. 1558/34 (orná půda), parc. č. 1558/36 (vodní plocha), parc. č. 1558/37 (orná půda), parc. č. 1558/38 (orná půda), parc. č. 1558/41 (orná půda), parc. č. 1559/1 (ostatní plocha), parc. č. 1559/2 (orná půda), parc. č. 1559/3 (orná půda), parc. č. 1559/4 (orná půda), parc. č. 1559/5 (orná půda), parc. č. 1559/6 (orná půda), parc. č. 1559/10 (ostatní plocha), parc. č. 1559/11 (orná půda), parc. č. 1559/12 (orná půda), parc. č. 1559/13 (orná půda), parc. č. 1559/14 (orná půda), parc. č. 1559/15 (orná půda), parc. č. 1559/16 (orná půda), parc. č. 1559/17 (ostatní plocha), parc. č. 1559/19 (orná půda), parc. č. 1560 (orná půda), parc. č. 1561/1 (orná půda), parc. č. 1561/2 (orná půda), parc. č. 1561/3 (orná půda), parc. č. 1561/4 (orná půda), parc. č. 1561/5 (ostatní plocha), parc. č. 1562 (orná půda),

v obci **Přerov**, v katastrálním území **Dluhonice**, na pozemcích parc. č. 14/1 (orná půda), parc. č. 14/2 (zahrada), parc. č. 15/1 (ostatní plocha), parc. č. 15/2 (zahrada), parc. č. 15/3 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 15/6 (zahrada), parc. č. 15/7 (ostatní plocha), parc. č. 50 (zahrada), parc. č. 51/3 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 52/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 53 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 54 (orná půda), parc. č. 56 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 58 (zahrada), parc. č. 59 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 61 (zahrada), parc. č. 62 (zahrada), parc. č. 63/1 (ostatní plocha), parc. č. 63/2 (ostatní plocha), parc. č. 63/3 (ostatní plocha), parc. č. 63/4 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 63/5 (ostatní plocha), parc. č. 63/11 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 63/22 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 805/5 (ostatní plocha), parc. č. 805/11 (ostatní plocha), parc. č. 868/3 (ostatní plocha), parc. č. 884/1 (ostatní plocha), parc. č. 1014/1 (ostatní plocha), parc. č. 1014/5

(ostatní plocha), parc. č. 1014/6 (ostatní plocha), parc. č. 1016/3 (ostatní plocha), parc. č. 1016/4 (ostatní plocha), parc. č. 1021/1 (ostatní plocha), parc. č. 1021/2 (ostatní plocha), parc. č. 1084/1 (trvalý travní porost), parc. č. 1084/3 (trvalý travní porost), parc. č. 1084/4 (trvalý travní porost), parc. č. 1103/1 (ostatní plocha), parc. č. 1108 (vodní plocha), parc. č. 1109/3 (ostatní plocha), parc. č. 1145/1 (ostatní plocha), parc. č. 1145/2 (zahrada), parc. č. 1145/3 (ostatní plocha), parc. č. 1145/4 (zahrada), parc. č. 1145/5 (zahrada), parc. č. 1145/6 (zahrada), parc. č. 1145/7 (zahrada), parc. č. 1145/8 (zahrada), parc. č. 1145/9 (ostatní plocha), parc. č. 1145/10 (zahrada), parc. č. 1145/12 (ostatní plocha), parc. č. 1145/13 (zahrada), parc. č. 1145/14 (zahrada), parc. č. 1145/15 (orná půda), parc. č. 1145/16 (ostatní plocha), parc. č. 1145/34 (ostatní plocha), parc. č. 1145/35 (ostatní plocha), parc. č. 1145/36 (ostatní plocha), parc. č. 1145/37 (ostatní plocha), parc. č. 1145/38 (ostatní plocha), parc. č. 1145/39 (ostatní plocha), parc. č. 1145/40 (ostatní plocha), parc. č. 1145/41 (ostatní plocha), parc. č. 1145/42 (ostatní plocha), parc. č. 1145/43 (orná půda), parc. č. 1145/44 (zahrada), parc. č. 1145/45 (ostatní plocha), parc. č. 1145/46 (ostatní plocha), parc. č. 1145/47 (orná půda), parc. č. 1145/48 (orná půda), parc. č. 1145/49 (orná půda), parc. č. 1145/50 (ostatní plocha), parc. č. 1145/51 (orná půda), parc. č. 1145/52 (orná půda), parc. č. 1145/53 (orná půda), parc. č. 1179 (orná půda), parc. č. 1180 (orná půda), parc. č. 1181 (orná půda), parc. č. 1182 (orná půda), parc. č. 1183 (orná půda), parc. č. 1184 (ostatní plocha), parc. č. 1185 (ostatní plocha), parc. č. 1192 (orná půda), parc. č. 1193 (orná půda), parc. č. 1194 (orná půda), parc. č. 1195 (orná půda), parc. č. 1196 (orná půda), parc. č. 1197 (orná půda), parc. č. 1290 (orná půda), parc. č. 1291 (orná půda), parc. č. 1292 (orná půda), parc. č. 1293 (orná půda), parc. č. 1294 (orná půda), parc. č. 1295 (orná půda), parc. č. 1296 (orná půda), parc. č. 1297 (orná půda), parc. č. 1298 (orná půda), parc. č. 1299 (orná půda), parc. č. 1301 (orná půda), parc. č. 1304 (orná půda), parc. č. 1306 (ostatní plocha), parc. č. 1307 (orná půda), parc. č. 1308 (ostatní plocha), parc. č. 1309 (ostatní plocha), parc. č. 1312 (ostatní plocha), parc. č. 1313 (orná půda), parc. č. 1314 (orná půda), parc. č. 1315 (orná půda), parc. č. 1316 (ostatní plocha), parc. č. 1317 (trvalý travní porost), parc. č. 1319 (orná půda), parc. č. 1320 (orná půda), parc. č. 1321 (orná půda), parc. č. 1322 (orná půda), parc. č. 1323 (orná půda), parc. č. 1324 (orná půda), parc. č. 1325 (orná půda), parc. č. 1326 (orná půda), parc. č. 1327 (orná půda), parc. č. 1328 (orná půda), parc. č. 1329 (orná půda), parc. č. 1330 (orná půda), parc. č. 1331 (orná půda), parc. č. 1332 (orná půda), parc. č. 1333 (orná půda), parc. č. 1334 (orná půda), parc. č. 1335 (orná půda), parc. č. 1336 (ostatní plocha), parc. č. 1338 (orná půda), parc. č. 1340 (orná půda), parc. č. 1347 (ostatní plocha), parc. č. 1350 (orná půda), parc. č. 1352 (trvalý travní porost), parc. č. 1353 (ostatní plocha), parc. č. 1354 (ostatní plocha), parc. č. 1355 (ostatní plocha), parc. č. 1356 (trvalý travní porost),

v obci **Přerov**, v katastrálním území **Lověšice u Přerova**, na pozemcích parc. č. 47/1 (ovocný sad), parc. č. 48 (zahrada), parc. č. 278/51 (orná půda), parc. č. 278/53 (orná půda), parc. č. 278/54 (orná půda), parc. č. 293/1 (orná půda), parc. č. 293/2 (orná půda), parc. č. PK 296//1 (orná půda), parc. č. PK 296//2 (orná půda), parc. č. 322/1 (orná půda), parc. č. 322/3 (orná půda), parc. č. 322/4 (orná půda), parc. č. 322/5 (orná půda), parc. č. 322/7 (orná půda), parc. č. 322/8 (orná půda), parc. č. 322/10 (orná půda), parc. č. 322/11 (orná půda), parc. č. 322/12 (orná půda), parc. č. 322/13 (orná půda), parc. č. 322/16 (orná půda), parc. č. 322/17 (orná půda), parc. č. 322/18 (orná půda), parc. č. 322/22 (orná půda), parc. č. 322/23 (orná půda), parc. č. 322/39 (orná půda), parc. č. 330/3 (orná půda), parc. č. 330/29 (orná půda), parc. č. 330/30 (orná půda), parc. č. 330/38 (orná půda), parc. č. 330/40 (orná půda), parc. č. 330/41 (orná půda), parc. č. 367/1 (trvalý travní porost), parc. č. 367/5 (trvalý travní porost), parc. č.

367/14 (trvalý travní porost), parc. č. 367/15 (trvalý travní porost), parc. č. 367/16 (trvalý travní porost), parc. č. 386/3 (orná půda), parc. č. 386/13 (orná půda), parc. č. 386/14 (orná půda), parc. č. 386/15 (orná půda), parc. č. 386/16 (orná půda), parc. č. 386/17 (orná půda), parc. č. 386/18 (orná půda), parc. č. 386/21 (orná půda), parc. č. 396 (zahrada), parc. č. 404/4 (ostatní plocha), parc. č. 419/1 (zahrada), parc. č. 419/6 (orná půda), parc. č. 438/1 (orná půda), parc. č. 438/2 (zahrada), parc. č. 438/3 (orná půda), parc. č. 439/1 (ostatní plocha), parc. č. 439/2 (orná půda), parc. č. 439/17 (ostatní plocha), parc. č. 439/18 (ostatní plocha), parc. č. 439/24 (ostatní plocha), parc. č. 442/2 (orná půda), parc. č. 442/3 (orná půda), parc. č. 442/8 (ostatní plocha), parc. č. 474/2 (ostatní plocha), parc. č. 478/1 (ostatní plocha), parc. č. 481/2 (ostatní plocha), parc. č. 481/3 (ostatní plocha), parc. č. 486 (ostatní plocha), parc. č. 491/1 (ostatní plocha), parc. č. 491/2 (ostatní plocha), parc. č. 491/3 (ostatní plocha), parc. č. 495/1 (ostatní plocha), parc. č. 500 (ostatní plocha), parc. č. 501 (orná půda), parc. č. 505/4 (ostatní plocha), parc. č. 506 (ostatní plocha), parc. č. 520/1 (ostatní plocha), parc. č. 520/2 (ostatní plocha), parc. č. 520/3 (ostatní plocha), parc. č. 523/1 (vodní plocha), parc. č. 523/3 (vodní plocha), parc. č. 523/4 (vodní plocha), parc. č. 524/1 (vodní plocha), parc. č. 548/21 (orná půda), parc. č. 548/22 (orná půda), parc. č. 548/23 (orná půda), parc. č. 548/24 (orná půda), parc. č. 548/25 (orná půda), parc. č. 548/26 (orná půda), parc. č. 548/27 (orná půda), parc. č. 548/28 (orná půda), parc. č. 548/29 (orná půda), parc. č. 548/31 (ostatní plocha), parc. č. 548/32 (orná půda), parc. č. 548/33 (orná půda), parc. č. 548/34 (orná půda), parc. č. 548/35 (orná půda), parc. č. 548/38 (orná půda), parc. č. 548/39 (orná půda), parc. č. 548/40 (orná půda), parc. č. 548/42 (orná půda), parc. č. 548/43 (orná půda), parc. č. 548/44 (orná půda), parc. č. 548/45 (orná půda), parc. č. 548/49 (orná půda), parc. č. 548/51 (orná půda), parc. č. 548/52 (orná půda), parc. č. 548/54 (orná půda), parc. č. 548/55 (orná půda), parc. č. 548/56 (orná půda), parc. č. 548/57 (ostatní plocha), parc. č. 548/58 (orná půda), parc. č. 548/59 (orná půda), parc. č. 548/60 (orná půda), parc. č. 548/61 (orná půda), parc. č. 548/64 (ostatní plocha), parc. č. 548/69 (vodní plocha), parc. č. 548/78 (orná půda), parc. č. 548/79 (orná půda), parc. č. 548/81 (orná půda), parc. č. 548/82 (orná půda), parc. č. 548/83 (orná půda), parc. č. 548/84 (orná půda), parc. č. 548/85 (orná půda), parc. č. 548/86 (orná půda), parc. č. 548/87 (orná půda), parc. č. 549/1 (ostatní plocha), parc. č. 549/2 (ostatní plocha), parc. č. 549/10 (trvalý travní porost), parc. č. 549/11 (trvalý travní porost), parc. č. 549/12 (trvalý travní porost), parc. č. 549/13 (ostatní plocha), parc. č. 549/14 (orná půda), parc. č. 549/15 (orná půda), parc. č. 549/16 (orná půda), parc. č. 549/17 (orná půda), parc. č. 549/18 (orná půda), parc. č. 549/19 (orná půda), parc. č. 549/20 (orná půda), parc. č. 549/21 (orná půda), parc. č. 549/22 (orná půda), parc. č. 549/23 (trvalý travní porost), parc. č. 549/24 (trvalý travní porost), parc. č. 549/25 (orná půda), parc. č. 549/26 (orná půda), parc. č. 549/27 (ostatní plocha), parc. č. 549/28 (trvalý travní porost), parc. č. 549/31 (trvalý travní porost), parc. č. 549/32 (orná půda), parc. č. 549/33 (ostatní plocha), parc. č. 549/34 (ostatní plocha), parc. č. 549/38 (ostatní plocha), parc. č. 551/1 (ostatní plocha), parc. č. 551/2 (orná půda), parc. č. 551/3 (orná půda),

v obci **Přerov**, v katastrálním území **Předmostí**, na pozemcích parc. č. 128/2 (ostatní plocha), parc. č. 128/8 (ostatní plocha), parc. č. 128/9 (ostatní plocha), parc. č. 129/3 (zahrada), parc. č. 129/9 (zahrada), parc. č. 241/1 (zahrada), parc. č. 241/2 (zahrada), parc. č. 241/4 (orná půda), parc. č. 241/5 (zahrada), parc. č. 241/6 (zahrada), parc. č. 241/7 (zahrada), parc. č. 242 (zahrada), parc. č. 243/1 (orná půda), parc. č. 243/2 (trvalý travní porost), parc. č. 243/3 (orná půda), parc. č. 243/4 (orná půda), parc. č. 243/5 (orná půda), parc. č. 245 (zahrada), parc. č. 246 (zahrada), parc. č. 247/2 (zahrada), parc. č. 248/2 (zahrada), parc. č. 249 (zahrada), parc. č. 250/1 (zahrada),

parc. č. 250/3 (zahrada), parc. č. 250/4 (zahrada), parc. č. 251/1 (zahrada), parc. č. 252/1 (zahrada), parc. č. 253/1 (orná půda), parc. č. 253/2 (zahrada), parc. č. 253/4 (zahrada), parc. č. 254/1 (zahrada), parc. č. 254/2 (zahrada), parc. č. 256/1 (zahrada), parc. č. 257/2 (zahrada), parc. č. 258/1 (zahrada), parc. č. 259/2 (orná půda), parc. č. 260/1 (zahrada), parc. č. 261/2 (zahrada), parc. č. 262/1 (zahrada), parc. č. 262/2 (ostatní plocha), parc. č. 262/3 (zahrada), parc. č. 262/6 (zahrada), parc. č. 262/7 (zahrada), parc. č. 263 (ovocný sad), parc. č. 282/1 (orná půda), parc. č. 282/2 (orná půda), parc. č. 282/13 (orná půda), parc. č. 282/14 (orná půda), parc. č. 282/15 (orná půda), parc. č. 282/16 (orná půda), parc. č. 282/17 (orná půda), parc. č. 282/18 (orná půda), parc. č. 282/19 (orná půda), parc. č. 282/20 (orná půda), parc. č. 287/13 (orná půda), parc. č. 291/1 (orná půda), parc. č. 291/4 (orná půda), parc. č. 291/8 (orná půda), parc. č. 307/14 (orná půda), parc. č. 307/15 (orná půda), parc. č. 307/16 (orná půda), parc. č. 307/17 (orná půda), parc. č. 307/21 (orná půda), parc. č. 307/23 (orná půda), parc. č. st. 422 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 471 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 473 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 478 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 511 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 515 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 516 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 521 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 526/1 (ostatní plocha), parc. č. 526/5 (ostatní plocha), parc. č. 526/9 (ostatní plocha), parc. č. 527 (ostatní plocha), parc. č. 541/1 (ostatní plocha), parc. č. 542/4 (ostatní plocha), parc. č. 542/6 (ostatní plocha), parc. č. 548 (ostatní plocha), parc. č. st. 555 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 556 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 557/3 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 557/4 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 592 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 616 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 627/1 (ostatní plocha), parc. č. 627/4 (orná půda), parc. č. 633/1 (orná půda), parc. č. 633/2 (orná půda), parc. č. 633/3 (orná půda), parc. č. 633/4 (orná půda), parc. č. 633/5 (orná půda), parc. č. 633/6 (orná půda), parc. č. 633/7 (orná půda), parc. č. 633/8 (orná půda), parc. č. 633/9 (orná půda), parc. č. 633/10 (ostatní plocha), parc. č. 633/11 (zahrada), parc. č. 633/12 (zahrada), parc. č. 633/13 (zahrada), parc. č. 633/14 (zahrada), parc. č. 633/15 (zahrada), parc. č. 633/16 (orná půda), parc. č. 633/17 (zahrada), parc. č. 633/18 (zahrada), parc. č. 633/19 (zahrada), parc. č. 633/20 (zahrada), parc. č. 633/21 (orná půda), parc. č. 633/22 (orná půda), parc. č. 633/23 (orná půda), parc. č. 633/24 (orná půda), parc. č. 633/25 (orná půda), parc. č. 633/26 (zahrada), parc. č. 633/27 (zahrada), parc. č. 633/28 (zahrada), parc. č. 633/29 (zahrada), parc. č. 633/30 (zahrada), parc. č. 633/31 (zahrada), parc. č. 633/32 (zahrada), parc. č. 633/33 (zahrada), parc. č. 633/34 (zahrada), parc. č. 633/35 (zahrada), parc. č. 633/36 (zahrada), parc. č. 633/37 (zahrada), parc. č. 633/38 (zahrada), parc. č. 633/39 (zahrada), parc. č. 633/40 (zahrada), parc. č. 633/41 (ostatní plocha), parc. č. 633/42 (ostatní plocha), parc. č. 633/43 (orná půda), parc. č. 633/44 (orná půda), parc. č. 633/45 (orná půda), parc. č. 633/46 (orná půda), parc. č. 633/47 (orná půda), parc. č. 633/48 (orná půda), parc. č. 633/49 (orná půda), parc. č. 633/50 (orná půda), parc. č. 633/51 (orná půda), parc. č. 633/52 (orná půda), parc. č. 633/53 (ostatní plocha), parc. č. 633/54 (ostatní plocha), parc. č. 633/55 (orná půda), parc. č. 633/56 (orná půda), parc. č. 633/58 (orná půda), parc. č. 633/59 (orná půda), parc. č. 633/60 (orná půda), parc. č. 633/61 (orná půda), parc. č. 633/62 (orná půda), parc. č. 633/63 (zahrada), parc. č. 633/64 (zahrada), parc. č. 633/65 (zahrada), parc. č. 633/71 (zahrada), parc. č. 633/72 (zahrada), parc. č. 633/73 (zahrada), parc. č. 633/74 (zahrada), parc. č. 633/75 (orná půda), parc. č. 633/76 (zahrada), parc. č. 633/77 (zahrada), parc. č. 633/78 (zahrada), parc. č. 633/79 (orná půda), parc. č. 633/81 (orná půda), parc. č.

633/82 (orná půda), parc. č. 633/84 (orná půda), parc. č. 633/85 (orná půda), parc. č. st. 838 (zastavěná plocha a nádvoří),

v obci **Přerov**, v katastrálním území **Přerov**, na pozemcích parc. č. 4135/16 (ostatní plocha), parc. č. 5875/51 (orná půda), parc. č. 5935/12 (orná půda), parc. č. 5935/13 (orná půda), parc. č. 5935/14 (orná půda), parc. č. 5948/2 (orná půda), parc. č. 5949/3 (ostatní plocha), parc. č. 5990/2 (orná půda), parc. č. 5990/12 (orná půda), parc. č. 5990/18 (orná půda), parc. č. 5990/29 (orná půda), parc. č. 5990/30 (orná půda), parc. č. 5990/31 (orná půda), parc. č. 5990/36 (orná půda), parc. č. 5990/55 (orná půda), parc. č. 6050/76 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6050/181 (ostatní plocha), parc. č. 6055/1 (orná půda), parc. č. 6066/1 (ostatní plocha), parc. č. 6066/4 (ostatní plocha), parc. č. 6105/4 (orná půda), parc. č. 6105/5 (orná půda), parc. č. 6105/6 (orná půda), parc. č. 6105/7 (orná půda), parc. č. 6105/8 (orná půda), parc. č. 6105/9 (orná půda), parc. č. 6105/10 (orná půda), parc. č. 6105/11 (orná půda), parc. č. 6105/12 (orná půda), parc. č. 6105/13 (orná půda), parc. č. 6105/14 (orná půda), parc. č. 6105/15 (orná půda), parc. č. 6105/16 (orná půda), parc. č. 6105/17 (orná půda), parc. č. 6105/32 (orná půda), parc. č. 6105/33 (orná půda), parc. č. 6105/39 (orná půda), parc. č. 6105/40 (orná půda), parc. č. 6105/41 (orná půda), parc. č. 6105/43 (orná půda), parc. č. 6132 (orná půda), parc. č. 6133/1 (orná půda), parc. č. 6134/1 (zahrada), parc. č. 6135 (ostatní plocha), parc. č. 6146/2 (ostatní plocha), parc. č. 6146/69 (ostatní plocha), parc. č. 6163/1 (ostatní plocha), parc. č. 6163/2 (orná půda), parc. č. 6164 (orná půda), parc. č. 6165/2 (ostatní plocha), parc. č. 6166/1 (ostatní plocha), parc. č. 6167/1 (ostatní plocha), parc. č. 6168/1 (ostatní plocha), parc. č. 6168/2 (ostatní plocha), parc. č. 6168/5 (ostatní plocha), parc. č. 6168/6 (ostatní plocha), parc. č. 6168/7 (ostatní plocha), parc. č. 6169/1 (ostatní plocha), parc. č. 6169/2 (ostatní plocha), parc. č. 6183/2 (ostatní plocha), parc. č. 6185/1 (ostatní plocha), parc. č. 6186 (ostatní plocha), parc. č. 6187 (ostatní plocha), parc. č. 6192 (ostatní plocha), parc. č. 6194/1 (ostatní plocha), parc. č. 6194/2 (ostatní plocha), parc. č. 6194/7 (ostatní plocha), parc. č. 6194/8 (ostatní plocha), parc. č. 6194/9 (ostatní plocha), parc. č. 6194/10 (ostatní plocha), parc. č. 6194/11 (ostatní plocha), parc. č. 6194/12 (ostatní plocha), parc. č. 6194/13 (ostatní plocha), parc. č. 6196/1 (ostatní plocha), parc. č. 6196/3 (ostatní plocha), parc. č. 6197/1 (ostatní plocha), parc. č. 6197/2 (ostatní plocha), parc. č. 6198/1 (ostatní plocha), parc. č. 6198/4 (ostatní plocha), parc. č. 6199/1 (ostatní plocha), parc. č. 6199/2 (ostatní plocha), parc. č. 6200/1 (orná půda), parc. č. 6200/3 (orná půda), parc. č. 6200/4 (ostatní plocha), parc. č. 6200/5 (vodní plocha), parc. č. 6200/15 (ostatní plocha), parc. č. 6200/16 (ostatní plocha), parc. č. 6200/17 (orná půda), parc. č. 6200/29 (ostatní plocha), parc. č. 6200/32 (orná půda), parc. č. 6200/33 (ostatní plocha), parc. č. 6200/35 (ostatní plocha), parc. č. 6200/36 (orná půda), parc. č. 6200/40 (orná půda), parc. č. 6200/41 (orná půda), parc. č. 6200/42 (ostatní plocha), parc. č. 6200/43 (orná půda), parc. č. 6200/44 (orná půda), parc. č. 6200/45 (ostatní plocha), parc. č. 6200/46 (orná půda), parc. č. 6200/47 (orná půda), parc. č. 6200/49 (orná půda), parc. č. 6200/51 (orná půda), parc. č. 6200/53 (orná půda), parc. č. 6200/54 (orná půda), parc. č. 6201 (ovocný sad), parc. č. 6203 (ostatní plocha), parc. č. 6209/1 (zahrada), parc. č. 6210/1 (zahrada), parc. č. 6210/2 (zahrada), parc. č. 6210/3 (zahrada), parc. č. 6211/1 (zahrada), parc. č. 6211/2 (zahrada), parc. č. 6212 (ostatní plocha), parc. č. 6213 (orná půda), parc. č. 6214 (ovocný sad), parc. č. 6215 (orná půda), parc. č. 6217 (orná půda), parc. č. 6226/2 (orná půda), parc. č. 6226/3 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6226/7 (ostatní plocha), parc. č. 6226/8 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6226/11 (orná půda), parc. č. 6226/20 (orná půda), parc. č. 6226/21 (orná půda), parc. č. 6226/22 (orná půda), parc. č. 6226/23 (orná půda), parc. č. 6226/24 (orná půda), parc. č. 6226/30

(orná půda), parc. č. 6226/31 (orná půda), parc. č. 6226/32 (orná půda), parc. č. 6226/33 (orná půda), parc. č. 6226/34 (orná půda), parc. č. 6226/35 (orná půda), parc. č. 6321/1 (ostatní plocha), parc. č. 6321/2 (ostatní plocha), parc. č. 6414/1 (ostatní plocha), parc. č. 6415/2 (ostatní plocha), parc. č. 6416/3 (orná půda), parc. č. 6417/1 (orná půda), parc. č. 6419/1 (trvalý travní porost), parc. č. 6419/2 (trvalý travní porost), parc. č. 6492/2 (ostatní plocha), parc. č. 6493/1 (trvalý travní porost), parc. č. 6493/2 (ostatní plocha), parc. č. 6494 (ostatní plocha), parc. č. 6497/16 (ostatní plocha), parc. č. 6497/17 (ostatní plocha), parc. č. 6497/18 (ostatní plocha), parc. č. 6629/1 (trvalý travní porost), parc. č. 6629/2 (trvalý travní porost), parc. č. 6629/3 (trvalý travní porost), parc. č. 6632/1 (ostatní plocha), parc. č. 6633/1 (ostatní plocha), parc. č. 6634 (vodní plocha), parc. č. 6635/1 (ovocný sad), parc. č. 6635/2 (ostatní plocha), parc. č. 6637/1 (zahrada), parc. č. 6638/1 (zahrada), parc. č. 6644/1 (zahrada), parc. č. 6644/2 (zahrada), parc. č. 6653 (ostatní plocha), parc. č. 6655 (ostatní plocha), parc. č. 6854/1 (vodní plocha), parc. č. 6857/1 (ostatní plocha), parc. č. 6857/11 (ostatní plocha), parc. č. 6857/12 (ostatní plocha), parc. č. 6858 (ostatní plocha), parc. č. 6865/1 (ostatní plocha), parc. č. 7102/2 (ostatní plocha), parc. č. 7103/4 (vodní plocha), parc. č. 7104/5 (vodní plocha), parc. č. 7104/7 (vodní plocha), parc. č. 7104/8 (vodní plocha), parc. č. 7106/68 (ostatní plocha), parc. č. 7106/69 (ostatní plocha), parc. č. 7106/70 (ostatní plocha), parc. č. 7106/71 (ostatní plocha), parc. č. 7106/72 (ostatní plocha), parc. č. 7106/74 (ostatní plocha), parc. č. 7106/75 (ostatní plocha), parc. č. 7106/76 (ostatní plocha), parc. č. 7106/77 (ostatní plocha), parc. č. 7106/78 (ostatní plocha), parc. č. 7106/81 (ostatní plocha), parc. č. 7106/82 (ostatní plocha), parc. č. 7106/84 (ostatní plocha), parc. č. 7106/85 (ostatní plocha), parc. č. 7106/86 (ostatní plocha), parc. č. 7106/87 (ostatní plocha), parc. č. 7106/89 (ostatní plocha), parc. č. 7106/91 (ostatní plocha), parc. č. 7106/94 (ostatní plocha), parc. č. 7106/98 (ostatní plocha), parc. č. 7106/100 (ostatní plocha), parc. č. 7106/101 (ostatní plocha), parc. č. 7108/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 7108/119 (ostatní plocha), parc. č. 7108/157 (ostatní plocha), parc. č. 7108/163 (ostatní plocha), parc. č. 7108/164 (ostatní plocha), parc. č. 7108/165 (ostatní plocha), parc. č. 7108/166 (ostatní plocha), parc. č. 7108/167 (ostatní plocha), parc. č. 7108/169 (ostatní plocha), parc. č. 7108/170 (ostatní plocha), parc. č. 7108/171 (ostatní plocha), parc. č. 7108/172 (ostatní plocha), parc. č. 7108/173 (ostatní plocha), parc. č. 7108/174 (ostatní plocha), parc. č. 7108/175 (ostatní plocha), parc. č. 7108/177 (ostatní plocha), parc. č. 7108/180 (ostatní plocha), parc. č. 7112 (ostatní plocha), parc. č. 7113/1 (ostatní plocha), parc. č. 7113/2 (ostatní plocha), parc. č. 7113/3 (ostatní plocha), parc. č. 7114/1 (ostatní plocha), parc. č. 7114/4 (ostatní plocha), parc. č. 7116/4 (ostatní plocha), parc. č. 7123 (orná půda), parc. č. 7124 (orná půda), parc. č. 7125/2 (orná půda), parc. č. 7126/1 (orná půda), parc. č. 7127/1 (orná půda), parc. č. 7128/1 (orná půda), parc. č. 7128/2 (orná půda), parc. č. 7160/1 (ostatní plocha), parc. č. 7160/2 (ostatní plocha), parc. č. 7160/3 (ostatní plocha), parc. č. 7160/4 (ostatní plocha), parc. č. 7160/5 (ostatní plocha), parc. č. 7160/6 (ostatní plocha), parc. č. 7160/7 (ostatní plocha), parc. č. 7161/1 (ostatní plocha), parc. č. 7161/2 (ostatní plocha), parc. č. 7161/3 (ostatní plocha), parc. č. 7162/1 (ostatní plocha), parc. č. 7162/2 (ostatní plocha), parc. č. 7163/1 (orná půda), parc. č. 7163/2 (orná půda), parc. č. 7163/3 (orná půda), parc. č. 7163/4 (orná půda), parc. č. 7164/1 (orná půda), parc. č. 7164/2 (orná půda), parc. č. 7164/3 (orná půda), parc. č. 7164/4 (orná půda), parc. č. 7164/5 (zahrada), parc. č. 7164/6 (orná půda), parc. č. 7164/7 (orná půda), parc. č. 7164/8 (orná půda), parc. č. 7164/9 (orná půda), parc. č. 7164/10 (orná půda), parc. č. 7164/11 (orná půda), parc. č. 7164/12 (orná půda), parc. č. 7164/13 (orná půda), parc. č. 7164/14 (orná půda), parc. č. 7164/15 (orná půda), parc. č. 7164/16 (orná půda), parc. č. 7164/17 (orná

[illegible]

(ostatní plocha), parc. č. 7167/11 (ostatní plocha), parc. č. 7167/12 (ostatní plocha), parc. č. 7167/13 (ostatní plocha), parc. č. 7167/14 (ostatní plocha), parc. č. 7167/15 (ostatní plocha), parc. č. 7167/16 (ostatní plocha), parc. č. 7167/17 (orná půda), parc. č. 7167/18 (orná půda), parc. č. 7167/19 (ostatní plocha), parc. č. 7167/20 (orná půda), parc. č. 7167/21 (orná půda), parc. č. 7167/22 (orná půda), parc. č. 7167/23 (ostatní plocha), parc. č. 7167/24 (ostatní plocha), parc. č. 7167/25 (ostatní plocha), parc. č. 7167/26 (orná půda), parc. č. 7167/27 (orná půda), parc. č. 7167/28 (orná půda), parc. č. 7167/29 (ovocný sad), parc. č. 7167/30 (ostatní plocha), parc. č. 7167/31 (orná půda), parc. č. 7167/32 (orná půda), parc. č. 7167/33 (ostatní plocha), parc. č. 7167/34 (ostatní plocha), parc. č. 7167/35 (orná půda), parc. č. 7167/36 (orná půda), parc. č. 7167/37 (orná půda), parc. č. 7167/38 (orná půda), parc. č. 7167/39 (orná půda), parc. č. 7167/40 (ostatní plocha), parc. č. 7167/41 (ostatní plocha), parc. č. 7167/42 (ostatní plocha), parc. č. 7167/43 (ostatní plocha), parc. č. 7167/44 (ostatní plocha), parc. č. 7167/45 (ostatní plocha), parc. č. 7167/46 (orná půda), parc. č. 7167/47 (orná půda), parc. č. 7167/48 (ostatní plocha), parc. č. 7167/49 (orná půda), parc. č. 7167/50 (orná půda), parc. č. 7167/51 (ostatní plocha), parc. č. 7167/52 (orná půda), parc. č. 7167/53 (orná půda), parc. č. 7167/54 (ostatní plocha), parc. č. 7167/55 (orná půda), parc. č. 7167/56 (orná půda), parc. č. 7167/57 (orná půda), parc. č. 7167/58 (ostatní plocha), parc. č. 7167/59 (orná půda), parc. č. 7167/60 (orná půda), parc. č. 7167/61 (ostatní plocha), parc. č. 7167/62 (ostatní plocha), parc. č. 7167/63 (ostatní plocha), parc. č. 7167/64 (ostatní plocha), parc. č. 7167/65 (ostatní plocha), parc. č. 7167/66 (ostatní plocha), parc. č. 7167/67 (ostatní plocha), parc. č. 7167/68 (ostatní plocha), parc. č. 7167/69 (ostatní plocha), parc. č. 7167/70 (ostatní plocha), parc. č. 7167/71 (ostatní plocha), parc. č. 7167/72 (ostatní plocha), parc. č. 7167/73 (ostatní plocha), parc. č. 7167/74 (ostatní plocha), parc. č. 7167/75 (ostatní plocha), parc. č. 7279/43 (ostatní plocha), parc. č. 7279/44 (ostatní plocha), parc. č. 7279/45 (ostatní plocha), parc. č. 7279/46 (ostatní plocha), parc. č. 7279/47 (ostatní plocha),

v obci **Věžky**, v katastrálním území **Věžky u Přerova**, na pozemcích parc. č. 125/2 (ostatní plocha), parc. č. 125/6 (orná půda), parc. č. 125/8 (ostatní plocha), parc. č. 125/9 (ostatní plocha), parc. č. 125/10 (ostatní plocha), parc. č. 125/11 (ostatní plocha), parc. č. 125/12 (ostatní plocha), parc. č. 127 (trvalý travní porost), parc. č. 129/1 (orná půda), parc. č. 129/2 (orná půda), parc. č. 129/4 (orná půda), parc. č. 129/7 (orná půda), parc. č. 129/8 (orná půda), parc. č. 129/9 (orná půda), parc. č. 129/10 (orná půda), parc. č. 129/11 (orná půda), parc. č. 129/12 (orná půda), parc. č. 132/20 (orná půda), parc. č. 132/21 (orná půda), parc. č. 358 (ostatní plocha), parc. č. 408/4 (vodní plocha), parc. č. 416/1 (orná půda), parc. č. 416/2 (orná půda), parc. č. 416/3 (orná půda), parc. č. 416/4 (orná půda), parc. č. 416/5 (orná půda), parc. č. 416/6 (orná půda), parc. č. 416/7 (orná půda), parc. č. 416/8 (orná půda), parc. č. 416/9 (vodní plocha), parc. č. 416/10 (ostatní plocha), parc. č. 416/11 (orná půda), parc. č. 416/20 (ostatní plocha),

v obci **Říkovice**, v katastrálním území **Říkovice u Přerova**, na pozemcích parc. č. 1476 (ostatní plocha), parc. č. 1390 (ostatní plocha), parc. č. 1391 (orná půda), parc. č. 1392 (ostatní plocha), parc. č. 1393 (orná půda).

Předmětem podané žádosti o změnu územního rozhodnutí č. 32/2006 jsou stavební objekty, jak jsou uvedeny v bodech 1., 2. a 3. níže v odůvodnění rozhodnutí. Základní směrové vedení hlavní trasy dálnice, tj. stavební objekt SO 101 - Dálnice D1 km 75,300 - 85,400, tj. i jeho umístění, zůstává zachováno a nemění se. Nejvýznamnější změnou stavby je změna tvaru mimoúrovňových křižovatek (MÚK) Přerov - sever a (MÚK)

Přerov - západ, jež vyplynula z rozhodnutí investora o změně technického řešení. Touto změnou se plošný rozsah stavby v těchto místech zmenšil.

Změny plynou zejména ze změny podmínek v území, navržených úsporných opatření a aktualizace technického řešení a umístění některých stavebních objektů. Jedná se o změny vzniklé při aktualizaci oproti DÚR z roku 2005 v důsledku změn technického řešení, na základě dokumentace „D1-0136 Říkovice - Přerov, posouzení úsporných opatření“ vypracované Dopravoprojektem Brno v říjnu 2013, na základě zapracování výsledků bezpečnostního auditu, realizací dotčených objektů a vyplývající z ověření inženýrských sítí, zapracováním výsledků aktualizovaného hlukového posouzení stavby, úpravou technického řešení estakády SO 209 přes areál společnosti Precheza, z důvodů změn technického řešení jiných objektů a změny vyplývající z prodloužení stavby 0135 a realizace části MÚK Říkovice. Tyto změny zahrnují dílčí úpravy již umístěných stavebních objektů, zrušení některých již umístěných stavebních objektů, jak jsou vyjmenovány v bodech 1. a 2. a umístění nových stavebních objektů, které jsou uvedeny v bodu 3. níže v odůvodnění rozhodnutí.

Seznam stavebních objektů stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, které jsou předmětem změny územního rozhodnutí č. 32/2006:

1. stavební objekty, které byly umístěny územním rozhodnutím č. 32/2006, pod č. j. SÚ-3229/2005-KI, ze dne 3. 3. 2006, a jsou dotčeny změnou:

000 - Objekty přípravy staveniště

100 - Objekty pozemních komunikací

- 102 - MÚK Říkovice
- 103 - MÚK Přerov - západ
- 104 - MÚK Přerov - sever
- 115 - Přeložka silnice II/434 (Tovačov - Přerov) km 82,171
- 116 - Přeložka silnice I/55 v Přerově - Předmostí
- 121 - Přeložka silnice II/436 Bochoř - Přerov
- 142 - Polní cesta v km 76,270
- 143 - Polní cesta v km 77,170
- 144 - Polní cesta v km 77,210
- 147 - Souběžná polní cesta vlevo km 79,460 - 79,900
- 148 - Souběžná polní cesta vlevo km 80,820 - 80,910
- 149 - Přístupová cesta za areálem Přerovských strojíren
- 150 - Přístupová cesta k odkališti „B“ km 82,510
- 151 - Přístupová cesta Prechezy km 82,892
- 153 - Souběžná polní cesta podél silnice I/55 vpravo
- 154 - Souběžná polní cesta vlevo km 79,200 - 79,420
- 156 - Příjezd k ZUN č. 1 v km 76,000 vpravo
- 157 - Příjezd k ZUN č. 4 v km 78,560 vlevo
- 158 - Příjezd k ZUN č. 5 v km 78,700 vlevo
- 160 - Příjezd k ZUN č. 7 v km 81,200 vpravo
- 161 - Příjezd k ZUN č. 8 v km 81,800 vpravo
- 163 - Příjezd k ZUN č. 10 v km 82,600 vpravo
- 171 - Provizorní objížďka na silnici II/434
- 173 - Provizorní napojení silnice I/55 v Přerově - Předmostí

200 - Mostní objekty a zdi

- 203 - Most v km 77,185 přes Moštětku

- 205 - Most v km 78,626 přes Svodnici
- 206 - Most v km 79,052 přes silnici II/436
- 207 - Most přes žel. trať Brno - Přerov v km 79,444
- 208 - Estakáda v km 82,156 přes silnici II/434 a inundační území
- 209 - Estakáda v km 82,973 přes Bečvu a žel. trať Olomouc - Přerov 10

300 - Vodohospodářské objekty

- 301 - Dešťová kanalizace km 75,66 - 76,10
- 302 - Dešťová kanalizace km 76,10 - 77,15
- 303 - Dešťová kanalizace km 77,15 - 78,33
- 304 - Dešťová kanalizace km 78,33 - 78,63
- 305 - Dešťová kanalizace km 78,63 - 79,07
- 306 - Dešťová kanalizace km 78,70 - 79,45
- 307 - Dešťová kanalizace km 79,45 - 81,60
- 308 - Dešťová kanalizace km 81,60 - 82,23
- 309 - Hlavní sběrač „A“ v km 81,74 - 82,80
- 310 - Dešťová kanalizace km 82,23 - 83,63
- 311 - Dešťová kanalizace km 83,60 - 85,40
- 312 - Dešťová kanalizace z RN 14
- 313 - Dešťová kanalizace MÚK Přerov - sever (část západ)
- 315 - Hlavní sběrač „B“
- 321 - Přeložka Dobřického potoka
- 323 - Přeložka a pročištění melioračního kanálu v Dluhonicích
- 331 - Záchytná usazovací nádrž č. 1 v km 76,00
- 332 - Záchytná usazovací nádrž č. 2 v km 77,10
- 333 - Záchytná usazovací nádrž č. 3 v km 77,40
- 334 - Záchytná usazovací nádrž č. 4 v km 78,57
- 335 - Záchytná usazovací nádrž č. 5 v km 78,67
- 337 - Retenční nádrž č. 7 v km 81,10
- 338 - Záchytná usazovací nádrž č. 8 v km 81,70
- 340 - Záchytná usazovací nádrž č. 10 v km 82,57
- 343 - Záchytná usazovací nádrž č. 13 v km 83,78
- 344 - Záchytná usazovací nádrž č. 14
- 352 - Přeložka vodovodu PVC 225 v km 78,63
- 353 - Přeložka vodovodu OC 700 v km 79,10
- 354 - Přeložka vodovodu OC 500 v km 79,11
- 355 - Přeložka vodovodu PVC 160 v km 79,64
- 356 - Přeložka vodovodu PVC 225 v km 82,12
- 357 - Přeložka vodovodu PVC 110 v km 83,59
- 358 - Přeložka vodovodu AC 150 v km 83,88
- 363 - Přeložka vodovodu AC 150 u MÚK Přerov - sever
- 364 - Výtlačný řad od ČS
- 371 - Úpravy meliorací km 77,60 - 78,30
- 372 - Úpravy meliorací km 78,60 - 79,40
- 373 - Úpravy meliorací km 79,50 - 80,40
- 374 - Úpravy meliorací km 83,66 - 83,82

400 - Elektro a sdělovací objekty

- 403 - Přeložka VVN V551/552 + VVN V5679/5680
- 413.1 - Přeložka dvojitého venkovního vedení VN v km 81,400 - 82,700
- 413.2 - Přeložka přípojky VN v km 82,060

- 414 - Přeložka kabelů VN v km 82,175 - 82,650
- 416.1 - Přeložka venkovního vedení VN v km 83,025
- 416.2 - Přeložka kabelů VN v km 83,020
- 417 - Ochrana kabelů VN a optokabelu v km 83,025
- 418.1 - Přeložka venk. vedení VN č. 09 z rozvodny 1110/22 kV do kabelu
- 418.2 - Přeložka venk. vedení VN č. 40 z rozvodny 1110/22 kV do kabelu
- 418.3 - Přeložka venk. vedení VN č. 42 z rozvodny 1110/22 kV do kabelu
- 420 - Přeložka venkovní odbočky VN Dluhonice v km 83,860
- 422 - Přeložka venkovního vedení VN v km 84,700 - 85,300
- 423 - Přeložka venkovního vedení VN v MÚK Přerov - sever
- 432 - Přeložka kabelů NN v km 83,500
- 433 - Přeložka kabelu NN v km 83,750
- 434 - Přeložka kabelů NN v MÚK Přerov - sever 11
- 436.1 - Přeložka venkovního vedení NN v km 79,750
- 436.2 - Přípojka NN pro SOS v km 79,850
- 437 - Přípojka NN pro SOS v km 83,600
- 439 - Přeložka NN drenážní ochrany plynu v km 76,100
- 440 - Úprava rozvodu drenážní ochrany u silnice Lověšice - Přerov
- 441 - Úprava VO na vlečce
- 443 - VO silnice III/01857
- 444 - VO napojení MÚK Přerov - sever
- 451 - DOK 766 16 a MK Přerov - Bochoř, km 80,84 - úprava trasy
- 452 - DK Přerov - Kojetín, km 82,17 a sil. II/434 - přeložka
- 453 - DK Přerov - Brodek, km 83,61 - přeložka
- 454 - DOK 767 87 a MK, km 83,62 - přeložka
- 460 - DOK 766 16 a MK Přerov - Bochoř, Henčlov, úprava trasy
- 461 - MK Přerov-Henčlov, km 80,84 až 80,91 - úprava trasy
- 462 - MK Přerov-Henčlov, km 82,17 a sil. II/434 - přeložka
- 463 - MK Dluhonice, km 83,42 - přeložka
- 464 - MK Dluhonice, km 83,50 - 83,62 - přeložka
- 466 - MK Lověšice - přeložka

500 - Objekty trubních vedení

- 511 - Přeložka VTL plynovodu DN 500, PN 40
- 512 - Přeložka VTL plynovodu DN 500, PN 40 v km 79,867 - 80,353
- 513 - Přeložka VTL plynovodu DN 200, PN 40 v km 80,353 - 80,764
- 514 - Přeložka stávajícího STL plynovodu DN 160 PE
- 541 - Přeložka parovodu

650 - Objekty drah

- 655 - Říkovice - Přerov, DK ČD úprava
- 657 - Říkovice - Přerov, obcházecí kabelové vedení
- 677 - Přerov - Věžky, přeložka kabelů zab. zař.
- 678 - Přerov - Věžky, sdělovací kabely, úprava
- 679 - Přerov - Věžky, obcházecí kabelové vedení
- 682.1 - Úpravy staničního rel. zab. zař. výhybny Dluhonice
- 685.1 - Převěšení ZOK SŽDC
- 685.2 - Převěšení ZOK ČD-T
- 687 - Dluhonice, kabel 6 kV, přeložka
- 688 - Dluhonice, obcházecí kabelové vedení
- 690.1 - Dluhonice, ZOK SŽDC zavěšení, úprava

690.2 - Dluhonice, ZOK ČD-T zavěšení, úprava

700 - Objekty pozemních staveb

701 - Protihluková stěna km 79,200 - 80,300 vpravo

702 - Protihluková stěna km 82,693 - 84,200 vlevo

713 - Oplocení zahrádek v oblasti MÚK Přerov - západ

714 - Oplocení zahrádek v Přerově-Předmostí

715 - Oplocení sadu v Přerově-Předmostí

2. stavební objekty, které nebyly umístěny územním rozhodnutím č. 32/2006, pod č. j. SÚ-3229/2005-KI, ze dne 3. 3. 2006, a jsou předmětem umístění nově:

030 - Ochrana památek v Přerově - Předmostí

134 - Stezka pro chodce a cyklisty

146 - Přeložka účelové komunikace v Dluhonicích

164 - Příjezd k RN č. 13 v km 83,550 - 83,750 vpravo

165 - Příjezd k estakádě v km 83,350

166 - Obslužná komunikace Prechezy

167 - Polní cesta v km 80,820 - 81,020

168 - Přeložka polní cesty v km 78,615

172 - Provizorní úprava připojení SO 172 stavby 0137 12

202 - Inundační most v pravobřežní inundaci Moštěnky

210 - Most v km 80,820 přes sil. II/436

211 - Most na větvi 1 přes dálnici

212 - Most na větvi 2 přes dálnici

213 - Nadjezd větve 10 nad větví 8

250 - Opěrná zeď větve 2 MÚK Přerov - sever

252 - Opěrná zeď větve 3 MÚK Přerov - sever

314 - Odvodnění SO 210

316 - Dešťová kanalizace MÚK Přerov - sever; část východ

324 - Úprava koryta Bečvy pod estakádou SO 209

363.1 - Vodovodní připojení zahrádkářské kolonie u MÚK Přerov - sever

390 - Retenční příkop km 83,60 - 84,95

392 - Čerpací stanice SO 210

424 - Přeložka kabelů VN v km 82,530

431 - Přeložka kabelu NN v km 83,400

435 - Přeložky el. rozvaděčů

438 - Přípojka pro ČS SO 210

445 - Osvětlení SO 210

455 - Přeložka DOK NET4GAS

468 - Kabelová televize Přerov - ochrana kabelové trasy

498 - Dálniční systém SOS - optické kabely

516 - Přeložka VTL plynovodu DN 200, PN 40 v km 84,263

650 - Prodloužení koleje vlečky Precheza

703 - Protihluková stěna km 84,600 - 85,175 vpravo

704 - Protihluková stěna v prostoru MÚK Přerov - sever, část 1

705 - Protihluková stěna v prostoru MÚK Přerov - sever, část 2

720 - Oplocení dálnice

782 - Úprava skládky zelené skalice

3. stavební objekty, které byly umístěny územním rozhodnutím č. 32/2006, pod č. j. SÚ-3229/2005-KI, ze dne 3. 3. 2006, a navrhuji se zrušit:

- 111 - Rychlostní komunikace R 55 (km 0,000 - 0,974) km 84,985
- 113 - Propojení původní silnice I/55 na přeložku silnice I/55
- 114 - Přeložka silnice II/436 (Vlkoš - Horní Moštěnice) km 79,126
- 122 - Silnice Lověšice - Přerov (propojení přel. sil. II/436 s původ. sil. I/47)
- 141 - Souběžná polní cesta vpravo km 75,560 - 75,650
- 152 - Sjezd na pozemek vpravo km 83,550 - 83,650
- 164 - Příjezd k ZUN č. 11 v km 83,050 vlevo
- 165 - Příjezd k ZUN č. 12 v km 83,350 vlevo
- 172 - Provizorní napojení rychlostní komunikace R 55 v Přerově-Předmostí
(objekt byl přeřazen do stavby D1, úsek 137)
- 174 - Provizorní zemědělské přejezdy
- 210 - Nadjezd rychlostní komunikace R 55 přes dálnici v km 84,985
- 221 - Nadjezd rampy Hulín - Olomouc přes rychlostní komunikaci R 55
- 222 - Nadjezd rampy Hulín - Olomouc přes dálnici v km 85,212
- 225 - Nadjezd komunikace Lověšice - Přerov přes žel. trať Brno - Přerov
- 336 - Záchytná usazovací nádrž č. 6 v km 79,14
- 341 - Záchytná usazovací nádrž č. 11 v km 83,08
- 342 - Záchytná usazovací nádrž č. 12 v km 83,33
- 351 - Přeložka vodovodu PVC 160 v km 75,66
- 359 - Přeložka vodovodu PVC 160 na sil. II/436
- 365 - Přeložka vodovodů 2 x DN 400 pod provizorním napojením rychlostní komunikace R 55
- 366 - Přeložka vodovodní přípojky pro žst. Věžky
- 405 - Přeložka vedení VVN č.581/582
- 412.1 - Přeložka kabelosvodu VN v km 1,665 sil. II/436
- 412.2 - Přeložka kabelosvodu VN v km 1,068 sil. II/436
- 412.3 - Přeložka venkovního vedení VN v km 0,426 sil. II/436
- 412.4 - Přeložka přípojky VN v km 0,275 sil. II/436
- 413.4 - Přeložka odbočky venkovního vedení VN v km 82,500
- 430 - Přeložka kabelu NN v km 0,040 sil. II/436
- 435 - Přeložka kabelů NN v MÚK Přerov sever
- 438 - Úprava kabelového vedení NN v km 82,200
- 456 - DOK 740 06, 766 71- km 0,0 SO 113 Propojení sil. I/55 - úprava trasy
- 450 - DK Přerov - Zlín a DOK 740 06, 766 71 - km 75,54 - 75,64 - úprava trasy
- 455 - DK Přerov - Zlín a DOK 740 06, 766 71 - km 4,160 SO 112 Přel. sil. I/55
- úprava trasy
- 457 - DK Přerov - Zlín, km 0,0 SO 113 Propojení sil. I/55 - přeložka
- 459 - DOK 766 16, km 0,1 SO 114 Věžky - úprava trasy
- 465 - MK Věžky, km 0,1 SO 114 - přeložka
- 651 - Žst. Říkovice, definitivní staniční zab. zař.
- 652.1 - Říkovice - Přerov, definitivní traťové zab. zař.
- 652.2 - Říkovice - Přerov, provizorní traťové zab. zař.
- 656 - Říkovice - Přerov, kabel 6 kV, úprava
- 662 - Říkovice - Přerov, železniční svršek, úprava
- 663 - Říkovice - Přerov, železniční spodek, úprava
- 682.2 - Doplnění staničního rel. zab. zař. žst. Přerov
- 684 - Dluhonice, traťový kabel, úprava
- 692 - Dluhonice, přeložka kabelů NN ČD
- 693 - Dluhonice, přeložka sdělovacích kabelů ČD
- 698 - Dluhonice RD v km 185,512

- 711 - Oplocení domu v Lověšicích
- 802 - Vegetační úpravy silnic
- 803 - Vegetační úpravy vodotečí
- 871 - Biologická rekultivace zrušených komunikací
- 872 - Biologická rekultivace manipulačních pruhů
- 873 - Biologická rekultivace ploch ZS a skládek

Dnem podání žádosti bylo zahájeno správní řízení o změně územního rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že žádost nebyla úplná a neposkytovala dostatečné podklady pro řádné posouzení a rozhodnutí ve věci, Stavební úřad MMPr vyzval žadatele opatřením ze dne 26. 4. 2017 k jejímu doplnění, k čemuž mu usnesením určil lhůtu do 1. 9. 2017 a současně vedené řízení o změně územního rozhodnutí č. 32/2006 usnesením do 1. 9. 2017 přerušil. Poté dne 22. 6. 2017 byla podaná žádost částečně doplněna a současně podána žádost o zúžení předmětu žádosti, a to vyjmutí stavebního objektu SO 781 Provizorní vrátnice Prechezy, který dále nebude součástí změny územního rozhodnutí. Následně dne 18. 8. 2017 obdržel Stavební úřad MMPr žádost žadatele o prodloužení lhůty pro doplnění podkladů žádosti do 28. 2. 2018, které vyhověl a usnesením lhůtu pro doplnění žádosti do 28. 2. 2018 prodloužil. Žádost byla poté postupně doplněna dne 2. 11. 2017, dne 18. 12. 2017 a také dne 15. 1. 2018. Dne 18. 12. 2017 byla současně podána žádost o zúžení předmětu žádosti, a to vyjmutí stavebního objektu SO 501 VTL plynovod přepravní soustavy DN 700 Hrušky - Děhylov a stavebního objektu SO 467 - Telefonní kabel - přeložka, které dále nebudou součástí změny územního rozhodnutí. Dne 15. 1. 2018 pak byla žádost doplněna o důvody, které žadatele vedly k podání žádosti o změnu územního rozhodnutí č. 32/2006, č. j. SÚ-3229/2005-KI, ze dne 3. 3. 2006.

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodnutím ze dne 4. 1. 2018 pod č. j. 65 A 95/2017-39, k návrhu žalobce spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu přiznal odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí Ministerstva životního prostředí pod č. j. MZP/2017/570/119, ze dne 2. 10. 2017, jímž bylo zamítnuto odvolání spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 24. 5. 2017, č. j. KUOK 25422/2017, jímž byla povolena výjimka dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ze zákazu škodlivě zasahovat do biotopů 26 zvláště chráněných druhů živočichů stavbou „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ v km 75,66 - 85,40. Vzhledem k této skutečnosti, kdy stavební úřad neměl k dispozici nezbytný podklad pro rozhodování o změně územního rozhodnutí, předmětné řízení o změně územního rozhodnutí usnesením ze dne 29. 1. 2018 přerušil do doby vykonatelnosti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 24. 5. 2017, č.j. KUOK 25422/2017. Poté dne 7. 3. 2018 Stavební úřad MMPr obdržel podání žadatele, v němž bylo uvedeno, že předmětná žaloba byla Krajským soudem v Ostravě - pobočkou v Olomouci zamítnuta, a proto žadatel žádá o pokračování řízení. Dne 8. 3. 2018 Stavební úřad MMPr obdržel žádost žadatele o vydání změny územního rozhodnutí, protože rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 24. 5. 2017 je vykonatelné. Součástí žádosti je i zmiňovaný rozsudek krajského soudu.

Opatřením ze dne 4. 4. 2018 Stavební úřad MMPr oznámil zahájení územního řízení o změně územního rozhodnutí ve věci stavby pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ na pozemcích v katastrálních územích Horní Moštěnice, Bochoř, Přerov, Předmostí, Lověšice u Přerova, Věžky u Přerova, Dluhonice a Přestavky u Přerova, a protože mu byly dobře známy poměry staveniště a žádost poskytovala dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby, upustil od veřejného ústního

jednání. Současně účastníkům řízení pro podání námitek a dotčeným orgánům pro uplatnění závazných stanovisek stanovil lhůtu 15 dnů ode dne doručení uvedeného oznámení. Stavební úřad MMPř v oznámení dále uvedl, že veřejnost může uplatňovat své připomínky k záměru ve lhůtě do 30 dnů od zveřejnění oznámení o zahájení řízení na úřední desce Stavebního úřadu MMPř. Dále také uvedl, že vedené územní řízení o změně územního rozhodnutí má charakter navazujícího řízení ve smyslu ust. § 3 písm. g) zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen zákon č. 100/2001 Sb.), ve znění pozdějších předpisů, a současně, že na toto řízení se vztahuje zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů. Stavební úřad MMPř současně účastníkům řízení sdělil, že dne 10. 5. 2018, po uplynutí lhůty pro uplatnění námitek a stanovisek, ukončí dokazování a bude mít shromážděné veškeré podklady pro vydání rozhodnutí v předmětné věci, a že v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu mají ve lhůtě 5 dnů po 10. 5. 2018 možnost se s nimi seznámit a vyjádřit se k nim. Současně s oznámením o zahájení předmětného územního řízení byla, v souladu s ust. § 9b odst. 1 písm. a) zákona č. 100/2001 Sb., na úředních deskách zveřejněna i žádost o vydání rozhodnutí o změně územního rozhodnutí včetně situace stavby.

Na základě zveřejnění oznámení zahájení řízení o změně územního rozhodnutí ve věci stavby pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ se k účastenství v řízení jako dotčená veřejnost ve smyslu ust. § 3 písm. i) bod 2 a § 9c odst. 3 písm. b) a odst. 5 zákona č. 100/2001 Sb., přihlásily tyto zapsané spolky, a to nejprve dne 8. 4. 2018 spolek Zelená pro Pardubicko, z.s., IČ 22665641, se sídlem Bartoňova 831, 530 12 Pardubice, dne 9. 4. 2018 spolek Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, IČ 67010041, se sídlem Cejl 866/50a, 602 00 Brno, dne 12. 4. 2018 Spolek Obchvat, z.s., IČ 26606119, se sídlem Stojanova 766/7, 669 02 Znojmo, dne 13. 4. 2018 spolek Krajina Dluhonice, z.s., IČ 26531437, se sídlem U Zbrojnice 46/3, Přerov, a také dne 18. 4. 2018 spolek Voda z Tetčic, z.s., IČ 22678956, se sídlem Hybešova 178, Tetčice, který vznesl námitku systémové podjatosti Magistrátu města Přerova. Dne 18. 4. 2018 do správního spisu nahlédl Milan Tomeček a pořídil si kopie ze spisu. Opatřením ze dne 19. 4. 2018 Stavební úřad MMPř spolku Voda z Tetčic, z.s., na jeho žádost poskytl informace o průběhu územního řízení. Dne 24. 4. 2018 Stavební úřad MMPř obdržel obsáhlé podání spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, v němž uplatnil námitku systémové podjatosti Magistrátu města Přerova. Ta byla dne 25. 4. 2018 postoupena tajemníku Magistrátu města Přerova, který ji poté připsal ze dne 26. 4. 2018 postoupil Krajskému úřadu Olomouckého kraje.

Mezitím Stavební úřad MMPř nejprve dne 24. 4. 2018 obdržel závazné stanovisko k ověření změn prioritního dopravního záměru Ministerstva životního prostředí ze dne 23. 4. 2018 č.j. MZP/2017/710/1294, které je souhlasné. Poté dne 25. 4. 2018 nahlédla do správního spisu pověřená osoba žadatele Ředitelství silnic a dálnic ČR, jíž byly poskytnuty námitky účastníků řízení Voda z Tetčic, z.s. a Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu. Dne 27. 4. 2018 Stavební úřad MMPř obdržel žádost Ing. Pavla Ježíka o poskytnutí kopií uvedených podkladů ze spisu, které mu byly následně dne 2. 5. 2018 předány. Dne 7. 5. 2018 Stavební úřad MMPř obdržel námitky účastníků řízení Milana Tomečka, které se mj. týkají vedení dálnice přes zastavěné území, posouzení záměru s územně plánovací dokumentací, údajů o splnění požadavků dotčených orgánů a opatření proti hluku, dále námitky Aleny Žáčkové, které se týkají nesouhlasu s vedením trasy kanalizace. Současně Stavební úřad MMPř obdržel dne 7. 5. 2018 také námitky spolku Voda z Tetčic, z.s., které se zejména týkají rozporu

záměru se ZÚR OK a územními plány obcí, rozporu se stavebním zákonem, nesplnění požadavků dotčených orgánů a nebezpečnosti křižovatky. Dne 9. 5. 2018 Stavební úřad MMPr obdržel námítky spolku Krajina Dluhonice, z.s., které se mj. týkají rozporu záměru se ZÚR OK a územními plány obcí, plnění podkladových rozhodnutí, rizikovosti MÚK Přerov - sever, rozpor dokumentace k územnímu řízení s procesem EIA v roce 1999 - 2000 a kritiky celého procesu EIA, přerušení migračních tras zvěře či neprojednání záměru s účastníky řízení. Současně také obdržel námítky spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, které se týkají kritiky celého procesu a stanovisek EIA a poukazují na vznesenou námitku systémové podjatosti. Poté dne 15. 5. 2018 nahlédl do správního spisu Ing. Pavel Ježík, jako účastník řízení a také jako zástupce spolku Krajina Dluhonice, z.s.

Jak bylo již výše uvedeno, spolek Voda z Tetčic, z.s. a spolek Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu vznesly námitku systémové podjatosti Magistrátu města Přerova. Krajský úřad Olomouckého kraje následně usnesením pod č. j. KUOK 52031/2018, ze dne 20. 6. 2018, uplatněným námitkám systémové podjatosti vyhověl a v souladu s ust. § 131 odst. 4 správního řádu vedením předmětného územního řízení o změně územního rozhodnutí pověřil Magistrát města Olomouce. Současně pověřil Magistrát města Olomouce k vydání závazných stanovisek na úseku pozemních komunikací, životního prostředí a státní památkové péče, jako příslušný dotčený orgán.

Správní spis ve věci Stavební úřad MMOI obdržel dne 19. 7. 2018. Dne 20. 8. 2018 Stavební úřad MMOI požádal Odbor SR KÚOK, oddělení územního plánování o stanovisko, zda je dokumentace pro vydání územního rozhodnutí ve věci předmětné stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ zpracována v souladu se Zásadami územního rozvoje Olomouckého kraje. Požadované stanovisko Stavební úřad MMOI obdržel poté dne 31. 8. 2018. Dne 30. 8. 2018 Stavební úřad MMOI obdržel doplnění žádosti, obsahující aktualizovaná stanoviska k záměru.

Vzhledem k tomu, že Stavební úřad MMOI po převzetí předmětné věci a prostudování předložené spisové dokumentace zjistil, že žádost neobsahuje všechny požadované podklady pro řádné posouzení předloženého záměru, opatřením ze dne 6. 9. 2018 pod č. j. SMOL/194712/2018/OS/US/Sem žadatele vyzval k doplnění podkladů rozhodnutí, k čemuž mu usnesením určil lhůtu do 31. 5. 2019 a současně usnesením předmětné územní řízení do 31. 5. 2019 přerušil. Po doplnění požadovaných podkladů Stavební úřad MMOI opatřením pod č.j. SMOL/108/438/2019/OS/US/Sem, ze dne 18. 4. 2019, účastníky řízení a dotčené orgány informoval o pokračování předmětného územního řízení. Poté opravným usnesením ze dne 25. 4. 2019 opravil zřejmou nesprávnost v textu uvedeného opatření. Dne 10. 5. 2019 Stavební úřad MMOI obdržel námítky Milana Tomečka týkající se zejména chybějícího důkazu o splnění podmínky dané ust. § 8 zákona o pozemních komunikacích, dále toho, že vedení dálnice přes Dluhonice je v rozporu s Listinou základních práv a svobod, a také nutnosti již nyní naprojektovat šestipruhovou dálnici místo čtyřpruhové. Stavební úřad MMOI následně opatřením pod č. j. SMOL/212361/2018/OS/US/Sem, ze dne 15. 5. 2019, vyznamenal účastníky řízení, dotčené orgány a veřejnost o nových podkladech rozhodnutí, a protože mu byly dobře známy poměry staveniště a žádost poskytovala dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby, upustil od veřejného ústního jednání. Současně účastníkům řízení pro podání námitek a dotčeným orgánům pro uplatnění závazných stanovisek stanovil lhůtu 15 dnů ode dne doručení daného vyznamení. Dále mj. uvedl, že veřejnost může uplatňovat své připomínky k záměru ve lhůtě do 30 dnů od zveřejnění daného vyznamení na úřední desce Magistrátu města Olomouce. Poté dne 10. 6. 2019 nahlédli do správního spisu RNDr. Miroslav Patrik, zástupce spolku Děti Země - Klub

za udržitelnou dopravu a Ing. Pavel Ježík, zástupce spolku Krajina Dluhonice, z.s., jimž byly poskytnuty kopie požadovaných podkladů rozhodnutí. Poté dne 17. 6. 2019 Stavební úřad MMOI obdržel námítky spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu týkající se zejména ochrany ptáků před nárazy do průhledných protihlukových stěn, ochrany krajinného rázu a ochrany okraje lesa. Na základě těchto námitek Stavební úřad MMOI dne 26. 6. 2019 požádal Odbor životního prostředí MMOI o stanovisko týkající se zásahu do krajinného rázu dle § 12 zákona č. 114/1992 Sb. Požadované stanovisko Stavební úřad MMOI obdržel dne 28. 6. 2019.

Vzhledem ke skutečnosti, že Stavební úřad MMOI v průběhu řízení obdržel další nové podklady důležité pro rozhodnutí ve věci, mj. také vypracované Posouzení vlivu stavby na krajinný ráz a závazné stanovisko podle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., opatřením ze dne 16. 8. 2019 pod č. j. SMOL/206922/2019/OS/US/Sem účastníky řízení, dotčené orgány a veřejnost vyrozuměl o nových podkladech rozhodnutí. Současně účastníkům řízení pro podání námitek a dotčeným orgánům pro uplatnění závazných stanovisek stanovil lhůtu 15 dnů ode dne doručení uvedeného vyrozumění a poučil veřejnost, že své připomínky k záměru může uplatňovat ve lhůtě do 30 dnů od zveřejnění vyrozumění na úřední desce Magistrátu města Olomouce. Následně dne 21. 8. 2019 Stavební úřad MMOI obdržel žádost o zaslání dokumentů ze spisu spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, a poté dne 16. 9. 2019 námítky tohoto spolku týkající se ochrany ptáků. Požadované podklady byly spolku zaslány dne 21. 8. 2019. Dne 17. 9. 2019 Stavební úřad MMOI obdržel námítky spolku Voda z Tetčic, z.s., které se týkají zejména posouzení vlivu stavby na krajinný ráz a závazného stanoviska dle § 12 zákona 114/1992 Sb.

Následně Stavební úřad MMOI opatřením č.j. SMOL/163261/2019/OS/US/Sem ze dne 19. 9. 2019 oznámil účastníkům řízení, že nashromáždil veškeré podklady pro vydání rozhodnutí ve shora uvedené věci a skončil dokazování ve výše uvedeném správním řízení, a že v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu mají možnost se před vydáním rozhodnutí seznámit a vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí. Dále jim sdělil, že po uplynutí 15 dnů ode dne doručení uvedeného opatření ve věci rozhodne. Této možnosti žádný z účastníků řízení nevyužil.

Následně Stavební úřad MMOI dne 19. 11. 2019 vyhotovil rozhodnutí pod č. 82/2019, Sp. zn.: S-SMOL/175637/2018/OS, č. j.: SMOL/240886/2019/OS/US/Sem, kterým dle ust. § 94 odst. 1 a odst. 4, § 79 odst. 1, § 90, § 92 odst. 1 a odst. 5 stavebního zákona, povolil změnu územního rozhodnutí č. 32/2006, vydaného Městským úřadem Přerov, Stavebním úřadem dne 3. 3. 2006 pod č. j. SÚ3229/2005-KI, o umístění stavby pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, kterým byla umístěna stavba pozemní komunikace - dálnice D1, úsek Říkovice - Přerov II - Předmostí, staničení v km 75,300 - 85,400, včetně souvisejících a doplňkových staveb, na pozemcích v katastrálních územích Horní Moštěnice, Bochoř, Přerov, Předmostí, Lověšice u Přerova, Říkovice u Přerova, Věžky u Přerova, Dluhonice a Přestavlky u Přerova, které nabylo právní moci dne 12. 8. 2006.

Proti tomuto rozhodnutí podal dne 18. 12. 2019 Milan Tomeček, bytem Dluhonice 8, 750 02 Přerov, odvolání. Ve svém odvolání uvádí, že stavební úřad uvádí, že je pouze vlastníkem sousední nemovitosti, což ale není pravda, protože je spoluvlastníkem pozemku parc. č. 1084/3 v k. ú. Dluhonice, i dalších pozemků v k. ú. Přerov, přes které má dálnice vést. Dále uvádí, že vedení dálnice přes zastavěné území je v rozporu s § 8 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích a odkaz, že toto odsouhlasil dotčený orgán na úseku státní správy pozemních komunikací i Policie ČR, vypovídá o úrovni těchto

orgánů. Také, že rozhodnutí stavebního úřadu musí být dle § 2 správního řádu v souladu se zákonem, a je tak absurdní, že stavební úřad přihlíží k souhlasu, který má umožnit protiprávní jednání (§ 50 odst. 4 správního řádu).

Dále namítá, že stavební úřad používá termín pro dálnici uvedený v územním plánu, tj. obchvat Přerova, což je ale v rozporu s požadavkem správního řádu, kdy rozhodnutí musí vycházet ze spolehlivě zjištěných skutečností a být určité, protože se zcela jistě jedná o dálniční průpich přes město Přerov. Také namítá, že termín „Přerov“ je pro rozhodnutí velmi neurčitý, neboť se může jednat o „město Přerov“ nebo pouze o místní části Přerova, které uvádí. Dále zmiňuje trasy kolem těchto místních částí, kde by měla dálnice Přerov „obchvacovat“, ale že to nikdy nemůže být trasa uvedená ve výkresové části územního plánu a žádosti o vydání územního rozhodnutí, či jeho změny.

Uvádí, že vzhledem k tomu, že územní rozhodnutí i jeho změna vytváří protiprávní stav a nevypořádává se se všemi jeho připomínkami, má být použito k jednání s Evropskou unií, a k jehož realizaci má jako účastník řízení napomáhat, požaduje jeho zrušení.

Ve svém odvolání uplatnil také námitku podjatosti Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru strategického rozvoje kraje, oddělení stavebního řádu. Jako důvod uvedl skutečnost, že Odbor SR KÚOK jako odvolací orgán nezrušil územní rozhodnutí č. 32/2006, vydané Městským úřadem Přerov, Stavebním úřadem dne 3. 3. 2006 pod č. j. SÚ3229/2005-KI, přes všechny jeho vady, a to podle ust. § 90 odst. 1, písm. a) správního řádu. Za tyto vady považuje to, že trasa dálnice přes zastavěné území Dluhonic odporuje ust. § 8 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Dále, že uvedené rozhodnutí je vnitřně rozporné, neboť je v textu uvedeno, že se dálnice Dluhonic jen dotkne, přitom z výkresové části je však patrné, že Dluhonicemi prochází a bude nutno zbourat tři řadové domy v ulici Předmostská. Také, že popis trasy dálnice v územním plánu je neurčitý, neboť není zřejmé, který Přerov má dálnice obchvacovat, zda město Přerov, nebo Přerov I - město. Uvádí, že pokud by Odbor SR KÚOK jako odvolací orgán postupoval v souladu se správním řádem a v souladu s ním provedl přezkoumání napadeného rozhodnutí, pak by seznal, že toto rozhodnutí odporuje zákonu a rozhodnutí by zrušil a řízení zastavil. Stejně tak mohl již dříve vyzvat město Přerov k uvedení územního plánu do souladu se zákonem a odstranit rozpory v něm obsažené a zabránit tak zbytečným průtahům při realizaci dálnice D1.

Dne 18. 12. 2019 proti tomuto rozhodnutí podali odvolání Ing. Jaroslav Horák, bytem Náves 207/33, 750 02 Přerov - Dluhonice, Pavel Horák, bytem Náves 152/56, 750 02 Přerov - Dluhonice, a Jaroslav Horák, bytem Náves 152/56, 750 02 Přerov - Dluhonice. Jejich podaná odvolání jsou obsahově totožná. Ve svých odvoláních shodně uvádějí, že původní územní rozhodnutí č. 32/2006 bylo vydáno 3. 3. 2006, nabylo právní moci dne 12. 8. 2006. Dále, že z ust. § 93 stavebního zákona vyplývá, že platnost územního rozhodnutí je 2 roky, v odůvodněných případech 5 let, a mají za to, že uvedená lhůta již uplynula.

Dále, že od vydání územního rozhodnutí (2006) uplynulo 13 roků a původní stanoviska ohledně dopadu na životní prostředí jsou tak překonaná. Také, že vzhledem k tomu, že dle územního rozhodnutí dochází ke změně v umístění jednotlivých objektů, k jejich posunutí, změně výškového a směrového uspořádání, jsou veškeré studie, tj. hlukové, a také o vlivu na životní prostředí a vlivu na zdraví obyvatelstva dávno neaktuální.

Dále namítají, že při plánované stavbě je uvažováno se stavbou pilířů v místě stávající skládky zelené skalice. Narušením tělesa této skládky bezesporu dojde ke kontaminaci podloží a spodních vod, která může být nevratná. Namítají, že argument, že vše vyřeší monitorování kvality povrchových a spodních vod, neobstojí. Namítají také, že hlukové

studie nezohledňují součet vlivů plánované stavby D1 a zároveň vlivu stavby koridoru železnice. Dále uvádějí, že stavební úřad v územním rozhodnutí konstatuje, že stavba je umístěna převážně v nezastavěném území na pozemcích s dosavadním využitím k zemědělským účelům, což se nezakládá na pravdě, jelikož stavba prochází sídelním útvarem Dluhonice a je v rozporu s ust. § 8 zákona o pozemních komunikacích.

Pavel Horák navíc uvádí, že jako majitel domu č.p. 152 v místní části Dluhonice, který je bezesporu dotčen plánovanou stavbou, se cítí být účastníkem řízení, přestože není, dle jeho názoru, v uvedeném územním rozhodnutí jako účastník řízení uveden.

Dne 19. 12. 2019 proti tomuto rozhodnutí podal odvolání spolek Krajina Dluhonice, z.s. (KD), se sídlem U Zbrojnice 46/3, 750 02 Přerov. Dne 19. 12. 2019 proti tomuto rozhodnutí podal odvolání také spolek Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu (DZ), se sídlem Cejl 866/50a, 602 00 Brno.

Spolky ve svých odvoláních shodně uvádějí, že řízení o změně územního rozhodnutí dle žádosti Ředitelství silnic a dálnic ČR (ŘSD ČR) i podle tvrzení Stavebního úřadu MMOI probíhalo podle zákona č. 416/2009 Sb., tzn., že žalobu lze podat do 1 měsíce od doručení konečného správního rozhodnutí. Uvádějí, že do řízení se přihlásily, neboť splňují podmínky zákona č. 100/2001 Sb., tzn., že ve smyslu tohoto zákona mohou podávat námítky, připomínky a návrhy, které se týkají vlivů umisťované stavby na životní prostředí (včetně vlivů na přírodu a krajinu, na veřejné zdraví apod.), a to vlivů během přípravy stavby, výstavby, provozování i při haváriích během výstavby i během provozování stavby. Dále, že jako účastníci tohoto navazujícího řízení se přitom podle § 9d odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb., mohou žalobou domáhat zrušení rozhodnutí vydaného v navazujícím řízení a napadat hmotnou nebo procesní zákonnost tohoto rozhodnutí.

Dále shrnují průběh povolování předmětného úseku dálnice D1 a uvádějí, že MŽP dne 15. 12. 2000 vydalo stanovisko EIA podle zákona č. 244/1992 Sb., dne 25. 7. 2006 KÚOK potvrdil územní rozhodnutí Stavebního úřadu MMPr ze dne 3. 3. 2006, a poté dne 3. 5. 2010 ministr dopravy potvrdil stavební povolení Ministerstva dopravy pro 6 objektů na 360 m dálnice v km 75,300 - 75,660. Dále také, že MŽP dne 6. 6. 2011 potvrdilo rozhodnutí KÚOK o povolení výjimky podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny ke škodlivému zásahu do biotopů 11 zvláště chráněných druhů živočichů a 1 druhu rostliny, poté dne 30. 11. 2016 vydalo závazné stanovisko EIA podle zákona č. 100/2001 Sb., dne 2. 10. 2017 potvrdilo rozhodnutí KÚOK o povolení výjimky podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny ke škodlivému zásahu do biotopů 26 zvláště chráněných druhů živočichů, a následně dne 23. 4. 2018 vydalo ověřovací stanovisko EIA podle zákona č. 100/2001 Sb. Dále pak, že dne 19. 11. 2019 vydává Stavební úřad MMOI rozhodnutí o změně územního rozhodnutí ze dne 3. 3. 2006.

Námítkou pod bodem č. 1 spolky shodně namítají rozpor ustanovení § 23a zákona č. 256/2016 Sb. se směrnicí EIA.

Uvádějí, že dne 4. 8. 2016 nabyla účinnosti novela zákona č. 100/2001 Sb. (zákon č. 256/2016 Sb.), která obsahuje § 23a o prioritních stavbách. Dále, že § 23a odst. 1 tohoto zákona uvádí, že pro účely tohoto zákona se prioritním dopravním záměrem rozumí záměr, a) který se nachází na transevropské dopravní síti, b) pro který bylo vydáno územní rozhodnutí nejpozději 31. března 2015, c) pro který bylo vydáno souhlasné stanovisko o hodnocení vlivů podle zákona č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, a d) který stanoví vláda nařízením. Dále, že podle odst. 3 tohoto ustanovení, který cituje, příslušný úřad vydá k prioritnímu dopravnímu záměru závazné stanovisko, které je podkladem pro rozhodnutí v navazujících řízeních. Také

uvádějí, že podle nařízení vlády ze dne 24. 8. 2016, č. 283/2016 Sb., o stanovení prioritních dopravních záměrů, které nabylo účinnosti dne 12. 9. 2016, je stavba „D1-0136 Říkovice - Přerov“ prioritním záměrem ve smyslu ust. § 23a zákona č. 100/2001 Sb., pro který musí být vydáno závazné stanovisko EIA dle § 23a odst. 3 a odst. 5 cit. zákona s tím, že výše uvedená argumentace se na tuto situaci vztahuje analogicky.

Spolky jsou přesvědčeny, že vydání závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/A6, příp. ověřovacího závazného stanoviska EIA ze dne 23. 4. 2018, č. j. MZP/2017/710/1294, dle § 23a zákona č. 100/2001 Sb. o prioritních dopravních stavbách ČR a dle nařízení vlády č. 283/2016 Sb. je nesprávné, neboť jde o rozpor s účelem citovaného zákona o efektivní účasti dotčené veřejnosti a se směrnicí EIA. Uvádějí také námitky proti právnímu rámci o schvalování závazných stanovisek EIA týkajících se prioritních dopravních staveb, tedy i dálnice D0136, což probíhá bez řádného nového procesu EIA s přiměřenými lhůtami, bez vyjádření dotčené veřejnosti a bez objektivního posouzení variant (i s účastí veřejností), přičemž zákon č. 256/2016 Sb. považují za odporující právu EU.

Namítají, že zákon č. 256/2016 Sb. umožňuje pro vybrané stavby (včetně D0136), jejichž vlivy na životní prostředí byly posouzeny podle zákona č. 244/1992 Sb., a tedy ne v souladu s požadavky směrnice EIA (nyní jsou navíc vesměs neaktuální), provést namísto nového procesu posuzování dle zákona č. 100/2001 Sb. s účastí veřejnosti pouze vydání závazného stanoviska podle ust. § 23a zákona č. 100/2001 Sb. Tento zákon byl dle spolků schválen účelově pro konkrétní záměry, v rozporu s požadavky čl. 5, 6 a 8 směrnice EIA, které vyžadují, aby záměry uvedené v příloze č. I směrnice EIA byly vyhodnoceny z hlediska svých dopadů na životní prostředí, a to s účastí veřejnosti a zohledněním výstupů vyhodnocení v řízení o povolení záměru, k nimž podle bodu 7 přílohy č. I směrnice EIA patří i výstavba dálnic a rychlostních silnic, tedy i předmětný záměr. Uvádějí, že současně nejde ani o případ předpokládaný v čl. 1 odst. 4 směrnice EIA, ve znění před schválením její změny směrnicí 2014/52/EU ze dne 16. 4. 2014, ani čl. 2 odst. 4 nebo 5 směrnice EIA ve znění naposledy citované směrnice, neboť nejde o záměr, který by byl přijímán legislativním aktem.

Podle názoru spolků schválením zákona č. 256/2016 Sb. došlo k porušení účelu směrnice EIA (2014), zejména jejích čl. 1 odst. 3, čl. 2 odst. 4 a odst. 5 a čl. 5, 6 a 8 a k politicky účelovému výběru 9 prioritních dopravních staveb, které nikdy neprošly řádným posouzením v souladu se směrnicí EIA, resp. proces EIA podle zákona č. 244/1992 Sb. neodpovídal tehdy směrnici EIA a nový proces EIA podle zákona č. 100/2001 Sb. (platný od 1. 4. 2015) byl vyloučen. Dále, že Česká republika žádnou výjimku ze směrnice EIA oficiálním a zákonným postupem od EU/EK nezáískala; a judikatura o výkladu výjimek ze směrnice EIA je velmi přísná a silně omezuje jejich široké použití, takže nelze mezi ně zařadit důvody uváděné ČR při předložení výše citovaného zákona ke schválení. Tudíž schválením zákona č. 256/2016 Sb., resp. ust. § 23a zákona č. 100/2001 Sb., byl porušen účel směrnice EIA, takže bude nutné dle čl. 267 Smlouvy o fungování EU předložit spor o souladu zákona č. 100/2001 Sb. se směrnicí EIA Soudnímu dvoru EU k soudnímu přezkoumání.

Námitkou pod bodem č. 2 spolky shodně žádají o přezkum zákonnosti závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/16, ověřovacího závazného stanoviska EIA ze dne 23. 4. 2018 pod č. j. MZP/2017/710/1294, také stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000, č. j. NM700/2934/3812/OPVŽP/00 e. o., a procesu EIA v letech 1999 - 2000, což velmi obsáhle a podrobně na více jak 9 stranách rozvádějí.

Uvádějí, že součástí spisu jsou dvě závazná stanoviska EIA, a to závazné stanovisko ze dne 30. 11. 2016 a ověřovací závazné stanovisko ze dne 23. 4. 2018. Dále také, že proces EIA na předmětnou dálnici D0136 probíhal od června roku 1999, kdy byla předložena dokumentace EIA, a skončil vydáním „odborného“ stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000, č. j. NM700/2934/3812/OPVŽP/00 e. o., které je s podklady procesu EIA i podkladem pro vydání závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016. Namítají, že v napadeném rozhodnutí pod podmínkou č. 15 je ze závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016 uloženo 6 dílčích podmínek závazného stanoviska z celkových 18.

Dále zmiňují historii přípravy výstavby předmětného úseku dálnice D1-0136 Říkovice - Přerov. Nejprve uvádějí, že dálnice délky 10,1 km prochází západně od Přerova, východně přes Dluhonice, že obsahuje tři mimoúrovňové křižovatky, a že hlavním rizikovým faktorem je skutečnost, že prochází přes obytnou zástavbu Dluhonic. Také, že cca od roku 1994 se zákonným procesem neposoudily žádné technicky reálné varianty dálnice mimo Dluhonice, i když občané Dluhonic, a od května 2001 i spolek Krajina Dluhonice, z.s., toto odborné posouzení žádají po vedení Přerova a ŘSD ČR opakovaně. Dále uvádějí, že příprava dálnice de facto začala schválením koridoru v územním plánu Přerova v prosinci 1995, na který od června 1999 navazoval proces EIA podle zákona č. 244/1992 Sb. s vydáním stanoviska EIA v prosinci 2000 a územní řízení s vydáním pravomocného územního rozhodnutí pro celou trasu v březnu 2006. Trasa přitom také škodlivě zasahuje (zatím) do biotopů 49 zvláště chráněných druhů organismů, pro které byly povoleny tři výjimky dle ZOPK, a to v letech 2010, 2011 a 2017. Dále pak, že od března 2017 probíhá řízení o změně územního rozhodnutí z března 2006, neboť v letech 2014-16 došlo ke změně MÚK Přerov - sever na „kruhovou“. Ale ke změně trasy u Dluhonic jejím oddálením aspoň o 150 m na východ nedošlo! Dále na cca 3 stranách uvádějí v datech historii procesu přípravy, projednávání a správních či soudních řízení ve věci předmětného úseku dálnice D1, a to od roku 1985 až po rok 2019, kdy bylo vydáno v tomto odvolacím řízení přezkoumávané rozhodnutí, kde je zmiňován zejména opakovaný požadavek na přesun trasy dálnice z Dluhonic směrem na východ k centru Přerova.

Dále uvádějí, že MŽP na základě procesu EIA (6/1999 až 12/2000) vydalo pro stavbu „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ stanovisko EIA ze dne 15. 12. 2000, č. j. NM700/2934/3812/OPVŽP/00 e. o. Dále, že MŽP pak na základě tohoto procesu EIA a stanoviska vydalo závazné stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/16, a podklady procesu EIA (mj. dokumentace, posudek, vyjádření veřejnosti), i stanovisko EIA ze dne 15. 12. 2000 jsou tudíž významným podkladem pro vydání závazného stanoviska ze dne 30. 11. 2016.

Uvádějí, že ve stanovisku EIA z roku 2000 se uvádí, že z hlediska Přerova dálnice představuje významnou obchvatovou komunikaci, ale kdyby to byla pravda, dálnice by procházela severně od místní části Penčice, a byla by v souladu s ust. § 8 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, které stanovuje, v jakém případě mohou vést dálnice zastavěným nebo zastavitelným územím. Toto ale není splněno! Dále, že ve stanovisku se uvádí, že dálnice se dotýká východního okraje zástavby místní části Přerov - Dluhonice, ale je zřejmé, že trasa dálnice prochází Přerovem, protože Dluhonice jsou jeho součástí, takže nejde o obchvat, ale o „okrajový průtah“. Dále, že je ve stanovisku uvedeno, že v souvislosti s výstavbou tohoto úseku dálnice by mělo dojít k demolici tří obytných objektů a řadových garáží a k dotčení hřiště TJ Sokol Dluhonice. Je tedy zřejmé, že trasa dálnice má procházet zastavěným územím Dluhonic, tj. částí Přerova, což se však v podkladech procesu EIA a ve stanovisku EIA

výslovně nikde neuvádí. Navíc pojem „dotčení hřiště“ dálnicí považují za silně zavádějící, neboť má de facto dojít k likvidaci tohoto hřiště, a to (stále) bez náhrady.

Dále uvádějí, že ve stanovisku se také uvádí, že bude vhodné, aby investor před definitivní stabilizací výškového a směrového vedení trasy dálnice zvážil možnost posunutí úseku 0136 dálnice D1 v km cca 83,000 až 84,000, resp. 84,500 vpravo (tedy směrem k centru Přerova) a současně vedl do km cca 83,620 dálnici na estakádě, což umožní zachovat jak hřiště TJ Sokol Dluhonice, tak bytovou zástavbu. Namítají, že ŘSD ČR se doporučením neřídilo, nezhodilo posun trasy dálnice mimo Dluhonice, i když občané Dluhonic v procesu EIA předložili různé varianty dálnice mimo Dluhonic, které dále zmiňují, a které mohly být v procesu EIA odborně a veřejně posouzeny. K tomuto však nedošlo, a to ani po skončení procesu EIA, jak bylo ve stanovisku EIA doporučeno. Přitom ŘSD ČR a společnosti Dopravoprojekt, a.s., stačilo technicky dle norem zpracovat náměty na „východní“ trasu, které dostali od občanů Dluhonic na jednání dne 20. 12. 2000. Také mj., že rozhodnutí Rady města Přerova ze dne 8. 2. 2001, že se ŘSD ČR náměty občanů Dluhonic zabývat nebude, bylo chybné, nelogické a v rozporu s doporučením stanoviska EIA z roku 2000. Podle spolků je tedy zřejmé, že v letech 1995 až 2019 k žádnému odbornému posouzení reálných variant dálnice D1-0136 mimo zastavěné území Dluhonic (tj. městské části Přerova) a mimo dotčené biotopy 49 cenných druhů organismů, nedošlo, ačkoliv takové náměty byly opakovaně požadovány od cca roku 1994, resp. od roku 2000.

Dále uvádějí, že proces EIA pro dálnici D1-0136 probíhal dle zákona č. 244/1992 Sb. nezákonným způsobem, neboť během něho nedošlo k posouzení variant dálnice, příp. i rozpornými s územními plány, což nemají orgány ochrany životního prostředí v kompetenci řešit. Naopak mají v řádném procesu EIA zajistit splnění účelu zákona, tj. zajistit, aby byly vyhodnoceny navržené varianty záměru, i mimo schválený koridor v ÚP, které budou maximálně respektovat návrhy veřejnosti, tj. maximálně odsunout trasu dálnice D1-0136 od východního okraje Dluhonic směrem k centru Přerova. Dle spolků tedy MŽP v procesu EIA selhalo a vydané stanovisko EIA ze dne 15. 12. 2000 tak považují za nezákonné. Za nezákonné pak považují i závazné stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016, které ze stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000 vychází a bylo jedním z podkladů pro jeho vydání, stejně jako podklady z procesu EIA.

Namítají, že k řádnému posouzení variant dálnice mimo Dluhonice nedošlo ve třech hlavních případech, v procesu EIA v letech 1999-2000, v přípravě DÚR pro získání územního rozhodnutí (2006) a při změně MÚK Přerov-sever v letech 2014-2016. Tak došlo k zásadním chybám a nezákonnostem v procesu EIA v letech 1999-2000, kdy nebyly hodnoceny různé varianty, ale jen jedna přes východní část Dluhonic, ale také v dalších fázích povolování dálnice D1-0136, neboť ŘSD ČR odmítlo respektovat doporučení stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000 vést o posunu trasy diskusí. K další chybě a došlo i novelizací zákona č. 100/2001 Sb., neboť nový proces EIA nebyl pro dálnici D1-0136 umožněn (viz § 23a zákona), a dne 30. 11. 2016 bylo bez účasti veřejnosti a nového procesu EIA s posouzením variant vydáno závazné stanovisko EIA. Přitom namítají, že varianty existují a dále je ve svých odvoláních zmiňují.

Další námitky směřují proti schváleným požadavkům závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/A6, přičemž žádají jeho přezkum. Uvádějí, že pod podmínkou č. 15 napadeného rozhodnutí je uvedeno 6 dílčích požadavků pro fázi přípravy z celkových 18, které jsou uvedeny v závazném stanovisku EIA ze dne 30. 11. 2016. Stavební úřad tak převzal všechny relevantní požadavky závazného stanoviska EIA do napadeného rozhodnutí. Dále, že závazné stanovisko obsahuje

celkem 18 požadavků, z nichž 6 se týká fáze přípravy, 9 požadavků fáze výstavby a 3 požadavky fáze provozu, a že má být podkladem pro vydání stavebního povolení dálnice D0136. Přitom stanovisko EIA ze dne 15. 12. 2000, které bylo podkladem pro vydání územního rozhodnutí ze dne 3. 3. 2006 a dílčího stavebního povolení ze dne 24. 11. 2009 (6 SO) dálnice D1-0136, a na základě kterého bylo závazné stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016 bez procesu EIA a bez účasti veřejnosti vytvořeno, obsahuje celkem 49 požadavků, z nichž 26 požadavků se týká fáze přípravy, 18 požadavků fáze realizace a 5 požadavků fáze provozu.

Namítají, že závazné stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016 není určeno jako podklad podle zákona č. 100/2001 Sb. pro předmětné řízení o změně územního rozhodnutí ze dne 3. 3. 2016, jak je v jeho textu opakovaně uvedeno, ale jako podklad pro vydání stavebního povolení. Dále, že závazné stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016 obsahuje z původních 49 požadavků jen 18, tj. téměř 37 % z požadavků stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000, aniž lze přezkoumatelným způsobem zjistit, proč zbývající požadavky stanoviska EIA nebyly do závazného stanoviska EIA zahrnuty. Podle spolků se závazné stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016 netýká umisťování stavby dálnice D1-0136, ale jejího povolování. Takže v rozporu se zákonem č. 100/2001 Sb. chybí relevantní závazné stanovisko EIA pro předmětné řízení o změně územního rozhodnutí, přičemž podmínky pro fázi přípravy záměru ve stadiu jeho umisťování a ve stadiu jeho povolování jsou zcela rozdílné, a to obsahem požadavků i jejich počtem. Důkazem dle spolků je, že stanovisko EIA pro fázi přípravy obsahuje 26 požadavků, kdežto závazné stanovisko obsahuje jen 6 požadavků, tj. více než 4x méně. Závazné stanovisko EIA tak účelově předstírá, že se týká umisťování záměru, ačkoliv všechny jeho podklady se týkaly povolování záměru (šlo o DSP).

Podle názoru spolků je nutné, aby bylo vydáno nové závazné stanovisko EIA, které bude skutečně povinným podkladem pro změnu umístění dálnice D1-0136, nikoliv pro její povolení. Rozdíl považují za podstatný, neboť před umístěním záměru lze ve vybraném koridoru procesem SEA v rámci schvalování ZÚR a ÚP vyhledat optimální variantu. Na základě výsledku procesu EIA dle dalších zpřesňujících projektových prací, resp. před umístěním záměru, lze dokonce v rámci schváleného koridoru trasu dálnice jako liniového prvku změnit a provést nový proces EIA, kdy jako příklad uvádějí dálnici D3 přes Posázaví.

Namítají, že v závazném stanovisku EIA také chybí údaje o tom, proč obsahuje jen 18 požadavků z původních 49 stanoviska EIA, a dále zmiňují požadavky pro fázi přípravy a pro fázi realizace, které podle jejich názoru v závazném stanovisku chybí, a měly být k řízení o změně územního rozhodnutí součástí závazného stanoviska EIA jako povinný podklad pro předmětné řízení, neboť se týkají nově umisťovaných stavebních objektů (PHS, dešťová kanalizace, ploty apod.). Jedná se o požadavky pro fázi přípravy: č. 4 zvážení posunu trasy dálnice D1-036 od Dluhonic směrem do centra Přerova, tak aby bylo zachováno hřiště TJ Sokol a obytné domy, a to hlavně ve vztahu k bodu 3. závěrů posudku EIA (viz str. 3 stanoviska EIA), č. 6 vypracování podrobného IG průzkumu a HG průzkumu, č. 8 řešení odvádění dešťových vod z dálnice, č. 9 zpracování monitoringu kvality povrchových vod, č. 12 vypracování HG průzkumu změny hladiny podzemní vody ve studních apod., č. 16 vypracování projektu na omezení střetů automobilů se živočichy (všude postavit ploty), č. 17 vypracování projektu na zajištění migrace živočichů přes dálnici a funkčnost prvků ÚSES, č. 20 vypracování inventarizace mimolesní zeleně určené ke kácení, č. 21 vypracování projektu výsadby vegetace na ochranu krajinného rázu, snížení škodlivin z výfukových plynů a prachu apod., č. 23 provedení měření intenzit hluku u obytných objektů

sousedících s dálnicí, č. 24 provedení měření imisí u obytných objektů sousedících s dálnicí, č. 25 provedení mapování půd s melioracemi. Dále o požadavky pro fázi realizace: č. 2 provedení opatření proti nárazů ptáků na průhledných PHS, č. 3 provedení opatření na ochranu dravců v místech styku dálnice s elektrickým vedením VN a VVN, č. 5 zajištění násypových materiálů pro těleso dálnice ze stávajících zdrojů, č. 6 zajištění zařízení na očistu vozidel na stavbě, č. 7 provedení opatření proti znečištění půdy a povrchových a podzemních vod při parkování vozidel, č. 8 zajištění opatření proti zvýšené prašnosti na stavbě (jako se dělo při výstavbě D1-0137), č. 14 zajištění ochrany povrchových vod před znečištěním při výstavbě dálnice, č. 17 provedení kácení mimolesních dřevin jen v době vegetačního klidu, č. 18 zajištění funkčnosti meliorací po dokončení stavby.

Dále, že v požadavku č. 18 závazného stanoviska EIA se uvádí, že vhodný způsob zimní údržby komunikace snižující využití posypových solí s ohledem na průchod dálnice D1 ochrannými pásmy vodních zdrojů má být navržen až ke kolaudačnímu řízení. Podle jejich názoru takto uložená podmínka zcela vylučuje efektivní účast spolků, které podle svých stanov hájí ochranu životního prostředí ve správním řízení, protože spolky nejsou účastníky řízení o vydání kolaudačního souhlasu, takže je nezbytné, aby takový projekt byl předložen již do stavebního řízení, aby se s ním spolky seznámily a mohly se k němu příp. vyjádřit. Proto navrhuji změnu požadavku č. 18 tak, že způsob zimní údržby musí být předložen ke stavebnímu řízení.

Dále namítají, že podle rozptylové studie jsou u rodinného domu č.p. 48, Náves 50 v Dluhonicích, který se nachází 40 metrů od dálnice, překračovány denní imisní limity pro P10 a roční imisní limity pro benzo(a)pyren, přičemž uvádějí konkrétní hodnoty. Dále uvádějí, že závazné stanovisko EIA ke znečištění ovzduší uzavírá, že provozem posuzovaného záměru dojde ke zvýšenému imisnímu zatížení v trase záměru, kde jsou již dnes překračovány imisní limity u průměrné denní koncentrace PM10 a průměrné roční koncentrace benzo(a)pyrenu. Současně, že dojde k odklonění velké části tranzitní dopravy (zejména nákladní) mimo centrum města Přerova, tj. z oblasti s vysokou hustotou obyvatelstva, což bude doprovázeno odpovídajícím snížením imisní zátěže. Také, že imisní přetížení v nové trase je možno částečně kompenzovat výsadbou zelených pásů podél dálničního tělesa, a zajištěním častějšího čištění povrchu vozovky v době provozu, nejen po zimním provozu, ale zejména v suchém letním období, což povede opět ke snížení vzniku prašnosti. A že v rámci hodnocení vlivů na veřejné zdraví bylo konstatováno, že ani zvýšením imisních koncentrací nad stávající úroveň nedojde k významnému negativnímu ovlivnění veřejného zdraví a předmětný záměr je při realizaci opatření pro minimalizaci a kompenzaci negativních vlivů na ovzduší akceptovatelný.

Dle názoru spolků je doloženo, že pobyt u uvedeného rodinného domu v Dluhonicích je z hlediska nadlimitního znečištění ovzduší velmi rizikový, a že umístěním dálnice D1-0136 přes okraj Dluhonic tomuto nepříznivému stavu rozhodně pomáhá. Podle jejich názoru nic nebrání tomu, aby trasa dálnice byla od Dluhonic odsunuta aspoň o 150 metrů, jak navrhuji, přičemž navrhované odsunutí dálnice jistě sníží znečištění ovzduší. Opatření navržená v závazném stanovisku totiž nemusejí být účinná, a když nebudou, tak stát vědomě zvyšuje riziko znečištění ovzduší v Dluhonicích na úkor zdraví jejich obyvatel, ačkoliv existuje reálné a jednoduché řešení, tj. odsunutí trasy.

Dále namítají, že v závazném stanovisku se uvádí, že PHS budou z neprůhledného materiálu, a pokud by PHS byly z průhledného materiálu, tak se doporučuje, aby byl jejich povrch zdrsněn „pískováním“, anebo aby byly na průhledných PHS vytvořeny

neprůhledné pásy o šířce min. 2,5 cm, které by byly od sebe vzdálené max. 12 cm, čímž bude údajně zajištěna ochrana ptáků před nežádoucími nárazy do průhledných stěn. Dálnice přitom s průhlednými PHS počítá, a to u SO 701 a SO 702.

K tomu uvádějí, že podle aktuálních odborných studií a doporučovaných norem vzdálenost pásů od sebe až 12 cm nezajistí ochranu malých ptáků před zbytečnými nárazy do příp. průhledných PHS, přičemž je rozdíl, pokud jsou pásy provedeny svisle nebo vodorovně, protože u svislých pásů se doporučuje vzdálenost max. 10 cm a u vodorovných pásů jen max. 5 cm. Proto navrhuje, aby mezi podmínkami závazného stanoviska pro fázi přípravy byl zařazen nový požadavek, který se tak stane součástí napadeného rozhodnutí, že při realizaci průhledných PHS bude jako opatření proti nárazu ptáků provedeno pískování nebo nalepení pruhů, a to buď svislých o šířce min. 2 cm a v rozestupech od sebe max. 10 cm, nebo vodorovných o šířce min. 2 cm a v rozestupech od sebe max. 5 cm.“

Námitkou pod bodem č. 3 oba spolky žádají o přezkum zákonnosti všech ostatních závazných stanovisek ve spisu příslušnými nadřízenými správními orgány, přičemž z opatrnosti uvádějí „všech“, neboť si nejsou zcela jisti, jaký podklad je závazným stanoviskem a jaký ne. Spolek Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu napadá navíc některá závazná stanoviska konkrétními námitkami (viz níže).

Námitkou (DZ bod č. 7, KD bod č. 3.2) spolky shodně napadají uložené podmínky v napadeném rozhodnutí. Uvádějí, že podmínka č. 12 napadeného rozhodnutí uvádí, že ochrana ptáků před nárazy do protihlukových průhledných stěn umístěných podél D1 bude dořešena v dalším stupni stavebního řízení, a přesný způsob „vypískování proužků“ na jejich povrchu bude upřesněn v projektové dokumentaci ke stavebnímu řízení. Navrhují, aby podmínka byla změněna takto: Při realizaci průhledných PHS bude jako opatření proti nárazu ptáků provedeno pískování nebo nalepení pruhů, a to buď svislých o šířce min. 2 cm a v rozestupech od sebe max. 10 cm, nebo vodorovných o šířce min. 2 cm a v rozestupech od sebe max. 5 cm.

Dále uvádějí, že ve svých námitkách č. 3 ze dne 17. 6. 2019 a v námitkách č. 4 ze dne 16. 9. 2019 podrobně upozornily na závažný problém průhledných PHS, které se mohou snadno stát smrtící nebo zraňujícím místem pro ptáky, které je v letu nevidí a narazí do nich. Dále, že součástí umisťované stavby jsou i dvě PHS, které mají být z části průhledné (SO 701 v km 79,200-80,300 vpravo v délce 1.100 m a SO 702 v km 82,693-84,200 vlevo v délce 1.507 m (součást estakády v km 82,973 SO 209).

Navrhovanou změnu opírají o článek „Siluety dravců na protihlukových stěnách nepomáhají. Ptáci hynou dál (23. 10. 2012)“, v němž je popisována účinnost, resp. neúčinnost prováděných úprav průhledných PHS s tím, že nejvhodnější je průhledné překážky „zviditelnit“ výrazným, nejlépe barevným vzorem, např. pruhy 2 cm široké vertikálně v rozestupech maximálně 10 cm, případně v šířce 1 cm v rozteči 5 cm. Dále také o publikaci ČSO „Kolize ptáků s transparentními a reflexními plochami“, ve které je uvedeno, že PHS dostatečně ochrání polepy či povrchová úprava výplní z výroby v podobě pásků o šíři min. 20 mm umístěných vertikálně nebo horizontálně. Při vertikálním polepu je doporučená vzdálenost mezi jednotlivými pásky max. 100 mm, v případě horizontálního polepu pak max. 50 mm. Toto spolek DZ doplňuje o grafický popis správného polepení PHS, který efektivně ochrání ptáky před nárazy.

Uvádějí, že spolek DZ ve svých námitkách navrhl, aby přesný popis „vypískování“ či ochrany ptáků před nárazy do průhledných PHS byl součástí podmínek napadeného rozhodnutí, jelikož v DÚR chybí. Namítají, že stavební úřad se sice v napadeném rozhodnutí ztotožnil s uvedenými připomínkami Děti Země, ale nelze přezkoumatelně

zjistit, proč odmítl uložit spolkem navrženou podmínku, a její obsah si vytvořil sám. Podle spolků podmínka uložená stavebním úřadem není konkrétní a jednoznačná, a pokud jsou z odborné literatury a z norem požadavky na povrch průhledných PHS známy, pak je vhodnější podmínku uložit jednoznačně.

Námitkou (DZ bod č. 8, KD bod č. 3.1) shodně namítají absenci přesvědčivých podkladů o souladu záměru se ZÚR OK a rozpory dotčených orgánů. Uvádějí, že v závazném stanovisku EIA na str. 37 se uvádí, že záměr dálnice D1-0136 nebyl v listopadu 2016 v souladu se ZÚR OK, ale je součástí projednávání její Aktualizace č. 2a (záměr je nicméně stále údajně v souladu s ÚP VÚC Olomoucké aglomerace a s ÚP Přerova). Toto považují za bizarní, protože od roku 2000 vedení města Přerova i ŘSD ČR proti návrhům obyvatel Dluhonic o posunutí trasy dálnice aspoň o 150 metrů na východ od okraje Dluhonic argumentují tím, že dálnice musí být v souladu se schválených koridorem v ZÚR a s ÚP Přerova, a pokud by nebyla, došlo by k výraznému zpoždění její přípravy. Jako příklad uvádí dopis starosty města Přerova z roku 2011, v němž je uvedeno, že rada návrh na změnu trasy nepodpořila, neboť by došlo k opoždění přípravy dálnice o 3-4 roky a zmaření 12 mil. Kč. Namítají, že pokud provede ŘSD ČR změny dálnice D1-0136, které nejsou v souladu se ZÚR, takže se musejí nově schválit, pak je taková změna akceptována, a vedení města Přerova neargumentuje, že tím dochází ke zmaření veřejných finančních prostředků a ke zpoždění přípravy dálnice zatím o 6 let. Ale pokud obyvatelé Dluhonic brání své ústavní právo na příznivé životní prostředí, tak je veřejnou správou toto jejich právo odpíráno demagogickými či zástupnými argumenty. Takový rozdílný přístup považují za diskriminační a nepatřičný.

Podle názoru spolků nebrání žádný zákon, ani žádná ČSN a ani jiná nepřekročitelná právní, technická, organizační či finanční překážka k provedení řádného posouzení variant dálnice D1-1036, včetně Východní varianty podle námětu spolku DZ, zvláště pokud je zřejmé, že je v souladu se ZÚR OK a s ÚP Přerova, nedochází k žádným významným negativním vlivům na životní prostředí (není nutný nový proces EIA), ani ke škodlivému zásahu do biotopů nových zvláště chráněných druhů organismů v její trase řízením dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. (výskyt nebyl v této trase prokázán).

Uvádějí, že z napadeného rozhodnutí vyplývají rozpory, a to, že MŽP v závazném stanovisku č. j. 63946/ENV/16 ze dne 30. 11. 2016 tvrdí, že D1-0136 není v souladu se ZÚR, Krajský úřad ve svém stanovisku č. j. KUOK 90707/2018 ze dne 30. 8. 2018 tvrdí, že D1-0136 je v souladu se ZÚR a stavební úřad v napadeném rozhodnutí ze dne 19. 11. 2019 tvrdí, že D1-0136 je v souladu se ZÚR, které byly schválené již dne 28. 3. 2008. Podle spolků tak nelze považovat za zcela prokázané, že umísťovaná stavba je skutečně v souladu se ZÚR, neboť z napadeného rozhodnutí nelze jednoznačně doložit, kdy k tomuto souladu došlo. Přitom podle tvrzení MŽP ze dne 30. 11. 2016 tento nesoulad ještě existoval, avšak dle tvrzení KÚ ze dne 30. 8. 2018 již tento nesoulad neexistuje. Přitom není zřejmé, kdy a jakým procesně správným úkonem k takové změně došlo.

Námitkou (DZ bod č. 9, KD bod č. 3.3 a č. 4.) spolky shodně namítají absenci dokladů o reálné aplikaci zákona č. 416/2009 Sb. Uvádějí, že Stavební úřad MMOI v napadeném rozhodnutí na různých místech uvádí, že předmětné řízení o změně územního rozhodnutí je řízením, na které dopadá zákon č. 416/2009 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2017. Pokud to tak skutečně je, pak jde pro účastníky řízení o závažnou skutečnost, která by znamenala podat příp. správní žalobu jen do 1 měsíce (místo do 2 měsíců) a kasační stížnost jen do 1 týdne (místo do 2 týdnů).

Navíc by NSS o kasační stížnosti musel rozhodnout již do 90 dní. Pokud by ale z tohoto řízení a ani z vydaných správních řízení o umístění předmětné stavby dálnice D0136 nebylo prokazatelně zřejmé, že cit. zákon byl skutečně pro tuto stavbu aplikován, pak by příp. žalobci mohli správní žalobu podat až do 2 měsíců a příp. kasační stížnost až do 2 týdnů a NSS by o ní rozhodl podle svého uvážení.

K tomu zmiňují sdělení NSS ze dne 11. 12. 2019, č. j. 3 As 304/2019-57, v němž je uvedeno, že pokud mají být lhůty pro podání žaloby a kasační stížnosti zkráceny na polovinu a NSS má o kasační stížnosti rozhodnout do 90 dní, pak je nutné, aby již v rámci příslušného navazujícího správního řízení byl podle zákona č. 416/2009 Sb. nějaký jeho institut aplikován. Pokud nebyl, tak tvrzení ŘSD ČR a MM o aplikaci cit. zákona jsou zcela irelevantní a NSS nemusí dodržet lhůtu 90 dní pro rozhodnutí. NSS ve svém sdělení přímo uvádí, že žalovaný použití zákona o urychlení výstavby žádným způsobem nezmínil v rámci oznámení o zahájení stavebního řízení, zmínka nebyla ani v prvním rozhodnutí (bylo zrušeno), a ani v navazujícím rozkladovém rozhodnutí, teprve v poučení druhého stavebního povolení a v rozhodnutí ministra dopravy je deklarováno, že daná stavba je součástí dopravní infrastruktury ve smyslu § 1 odst. 2 zákona o urychlení výstavby. Podřazení tohoto stavebního řízení režimu zákona o urychlení výstavby tak nelze založit, resp. dovozovat pouze ze skutečnosti, že teprve v jeho průběhu žalovaný (správní orgán) deklaroval, že by tomu tak mělo být, jestliže řízení o žádosti o stavební povolení tomuto zákonu nepodřadil již od samotného počátku při současném vyrozumění účastníků řízení o této skutečnosti, resp. kdy tuto okolnost výslovně neuvedl dokonce ani v prvním stavebním povolení.

Podle názoru spolků nelze nikde z obsahu řízení i z obsahu napadeného rozhodnutí jednoznačně doložit, že umisťovaná dálnice D0136 probíhá skutečně za aplikace zákona č. 416/2009 Sb., takže případnou žalobu by stačilo podat do 2 měsíců a příp. kasační stížnost do 2 týdnů. Namítají, že pokud Stavební úřad MMOI v napadeném rozhodnutí tvrdí, že řízení probíhá podle zákona č. 416/2009 Sb., musí být z jeho rozhodnutí i z rozhodnutí Odboru SR KÚOK prokazatelně zřejmé, na základě jakých přesvědčivých skutečností tomu tak je, a jaké instituty tohoto zákona byly aplikovány. Pokud to nebude prokázáno, tak je irelevantní, že to ŘSD ČR formálně uvádí ve své žádosti a Stavební úřad MMOI v napadeném rozhodnutí.

Námítkou (DZ bod č. 10, KD bod č. 3.4) spolky shodně uplatňují připomínky k obsahu napadeného rozhodnutí, rozpory a nelogičnosti. Spolek DZ nejprve sám, jak uvádí, nad rámec svých procesních i hmotných práv a bez ohledu na obsah svých stanov, namítá, že Stavební úřad MMOI na jedné straně v napadeném rozhodnutí na str. 173 - 180 cituje rozsáhlé a podrobné námítky spolku Voda z Tetčic, z.s., ale na straně druhé se s těmito námítkami vypořádává jen v malém rozsahu na pouhé polovině str. 181, a to jen obecnými či irelevantními tvrzeními. Podle spolku je takový postup stavebního úřadu nezákonný, neboť správní řád mu ukládá se řádným způsobem zabývat každou zásadní námitkou účastníka řízení, v tomto případě spolku, který je účastníkem tohoto řízení dle zákona č. 100/2001 Sb., nikoliv podle zákona č. 114/1992 Sb., jak nesprávně tvrdí stavební úřad. Námítky účastníků řízení musí vypořádávat tak, aby bylo zcela zřejmé, jakými úvahami se při tom řídil, na základě jakých podkladů a tvrzení, včetně odkazů na příslušné zákony apod. Vypořádání námitek spolku Voda z Tetčic, z.s., je tak nepřezkoumatelné pro absenci jakýchkoliv relevantních a konkrétních důvodů, a rozhodnutí by tak mělo být zrušeno.

Spolek DZ dále uvádí, že součástí spisu je také vyjádření Českého rybářského svazu ze dne 25. 10. 2018, zn. 1918/18, které s umístěním dálnice souhlasí, ale předkládá

dvě připomínky. Stavební úřad toto vyjádření sice uvádí v napadeném rozhodnutí, nicméně z jeho obsahu, včetně uložených podmínek, nelze nikde přezkoumatelně dohledat, jakým způsobem bylo s obsahem tohoto vyjádření naloženo. Dle názoru spolku stavební úřad porušil zákon, pokud na jedné straně mezi podklady uvádí vyjádření Českého rybářského svazu ze dne 25. 10. 2018, které obsahuje 2 zásadní připomínky/námítky, nicméně na straně druhé v napadeném rozhodnutí není nikde doloženo, jak s tímto vyjádřením přezkoumatelně naložil.

Dále spolky shodně uvádějí, že v napadeném rozhodnutí je uvedeno, že ve spisu jsou mj. i vyjádření obcí Horní Moštěnice ze dne 18. 5. 2015 (souhlasné) a ze dne 10. 2. 2016 (nesouhlas), Bochoř ze dne 3. 2. 2016 (souhlasné), Přestavky ze dne 17. 2. 2016 (nesouhlas), Říkovice ze dne 3. 3. 2016 (nesouhlas), Přerov ze dne 4. 3. 2016 (souhlasné), Věžky ze dne 20. 4. 2016 (souhlasné) a spol. PRECHEZA, a.s., ze dne 11. 2. 2016, č. j. 226/446/2016 (souhlas, viz uložená podmínka č. 13).

Dále, že stavební úřad v napadeném rozhodnutí uvádí, že nesouhlasná vyjádření tří obcí považuje za právně irelevantní, neboť byla vydána před zahájením řízení dne 27. 3. 2017, takže nejde o námítky předložené v rámci předmětného řízení. Vyjádření soukromé firmy PRECHEZA, a. s., ze dne 11. 2. 2016 naopak považuje za součást spisu, ačkoliv bylo vydáno ještě před zahájením řízení, a navíc požadavky firmy byl nucen odsouhlasit uložením podmínky č. 13 napadeného rozhodnutí. Podle názoru spolků tímto postupem došlo k nedůvodné diskriminaci, neboť stavebnímu úřadu je jistě zřejmé, že ani jedno z výše uvedených vyjádření, a je jedno, zda souhlasné bez podmínek nebo s podmínkami nebo nesouhlasné, nemůže být logicky součástí spisu v předmětném řízení, neboť to začalo až o několik měsíců později dne 27. 3. 2017. Namítají, že stavební úřad tak uložil podmínku č. 13 nezákonným způsobem, neboť podkladem je vyjádření spol. PRECHEZA, a. s., které bylo vydáno více než 1 rok před zahájením předmětného řízení. PRECHEZA, a. s., jako dotčený účastník tohoto řízení, tedy žádné námítky v zákonné lhůtě určené stavebním úřadem neposlala, takže jen stěží mohla být podmínka č. 13 uložena. Také, že pokud Odbor SR KÚOK uzná, že vyjádření spol. PRECHEZA, a. s., ze dne 11. 2. 2016 je relevantní, pak musí logicky uznat i všechna výše uvedená vyjádření obcí vydaná v roce 2016. A pokud tomu tak bude, pak napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro absenci důvodů, neboť není jednoznačně zřejmé, na základě jakých zákonných důvodů se s těmito nesouhlasy stavební úřad vypořádal.

Uvádějí, že v napadeném rozhodnutí se uvádí, že součástí spisu jsou také závazná stanoviska, stanoviska a vyjádření Stavebního úřadu MMPř (min. 9). Vzhledem k tomu, že krajský úřad svým usnesením ze dne 20. 6. 2018, č. j. KUOK 52031/2018, vyloučil všechny zaměstnance Magistrátu města Přerova z předmětného řízení, pak tvrzení stavebního úřadu o tom, že při vydání napadeného rozhodnutí vycházel i z podkladů vydaných Stavebním úřadem MMPř odporuje obsahu tohoto usnesení. Dle spolků je jistě možné, aby ve spisu byla již nashromážděná závazná stanoviska, stanoviska a vyjádření Stavebního úřadu MMPř, ale za situace zjištění silného rizika tzv. systémové podjatosti všech zaměstnanců Magistrátu města Přerova, nemůže správní orgán ve svém rozhodnutí tyto „závadné“ podklady uvádět mezi těmi, na základě kterých dle ust. § 68 správního řádu rozhodoval. Správně měl tyto podklady Stavebního úřadu MMPř v napadeném rozhodnutí uvést zvlášť s tím, že se sice nacházejí ve spisu, ale nebyly podkladem pro jeho rozhodování. Postup stavebního zákona tak považují za rozporný se zásadami správního řádu.

Také namítají, že v napadeném rozhodnutí se na str. 183 uvádí, že dle § 82 odst. 2 správního řádu mají účastníci svá odvolání zaslat v potřebném množství kusů, aby odvolání dostal stavební úřad a všichni účastníci řízení. Současně je na konci této strany uvedeno, že doručování probíhá podle ust. § 144 správního řádu. Dle spolků jsou obě tvrzení matoucí a navzájem si rozporná, neboť dle § 144 odst. 5 správního řádu odvolatel není povinen podávat odvolání podle počtu účastníků řízení a pro správní orgán. Dle nich stačí, aby podatel zaslal jen jeden stejnopis svého odvolání a povinností stavebního úřadu je pak zajistit jeho zveřejnění veřejnou vyhláškou a doručit žadateli přímo (poštou či elektronicky), a uvádějí, že tento nesprávný postup stavebního úřadu je nutné opravit.

Namítají také, že v napadeném rozhodnutí se na str. 183 uvádí, že jeho součástí jsou i dva situační výkresy, resp. na str. 110 se uvádí, že po nabytí právní bude druhá příloha zaslána žadateli a dotčeným obcím a jedna zůstane stavebnímu úřadu. Podle spolků asi došlo k porušení zákona, neboť veřejnou vyhláškou bylo zveřejněno jen napadené rozhodnutí (celkem 212 stran), nikoliv i zmiňované 2 mapové přílohy. Napadené rozhodnutí tak dle spolků nebylo správným způsobem doručeno žádnému účastníku řízení, takže bude nutné ho znovu a řádně doručit i s oběma přílohami.

Jak bylo již výše uvedeno, mimo požadavku přezkumu zákonnosti všech závazných stanovisek spolek Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu napadá navíc některá závazná stanoviska konkrétními námitkami.

K závaznému stanovisku Odboru životního prostředí, oddělení vodního hospodářství, MMOI, č. j. SMOL/014660/2019/OZP/VH/Huc, ze dne 24. 1. 2019 (souhlas se stavbou podle § 17 odst. 1 písm. a), c) a d) vodního zákona), spolek uvádí, že v napadeném rozhodnutí stavební úřad pod podmínkou č. 7 uložil „15 bodů“ z tohoto závazného stanoviska, přičemž uvedl pojem „zejména“. Takový postup stavebního úřadu, který vybral jen některé požadavky ze závazného stanoviska, nepovažuje za souladný se zákonem, neboť jeho povinností bylo všechny uložené požadavky specializovaného správního úřadu zahrnout mezi podmínky napadeného rozhodnutí. V napadeném rozhodnutí současně chybí i řádné odůvodnění, proč tak stavební úřad postupoval a výběrově si sám určil, které požadavky zahrne a které nikoliv.

Dále namítá, že uložené požadavky závazného stanoviska nejsou pro ochranu vod věcně i procesně důsledné, a proto žádá o jeho změnu dle jeho návrhu, čímž bude zaručeno, že ochrana vod bude pečlivá a jednoznačně kontrolovatelná. Navrhuje, aby bod č. 8 byl z podmínky č. 7 odstraněn, neboť je stejný s bodem č. 6, přičemž dle jeho názoru jde jen o písařskou chybu. Dále navrhuje závazné stanovisko doplnit o další požadavky. Jedná se o požadavek, aby stavba byla realizována tak, jak je zakresleno v předložené dokumentaci a v podrobné situaci stavby, která je součástí žádosti, požadavek, že provádění stavebních prací během výstavby nesmí negativně ovlivnit odtokové poměry v dotčeném území, a požadavek, že během výstavby nesmí dojít k poškození břehů a koryta vodních toků nad rámec nezbytných stavebních prací, znečištění toku stavebním odpadem a dalšími látkami nebezpečnými vodám. Dále o požadavek, že závadné látky, lehce odplavitelný materiál ani stavební odpad nebudou volně skladovány na břehu do vzdálenosti 100 metrů od okraje vodního toku, a také požadavek, že po dokončení stavebních prací bude odklizen veškerý materiál, který byl v souvislosti se stavbou uložen na dotčeném území.

K závaznému stanovisku Drážního úřadu, Sekce stavební - územní odbor Olomouc, ze dne 30. 5. 2016, zn. MO-SOO0750/16-2/Eh, DUCR-33483/16/Eh (souhlas dle § 7 odst. 3 a § 9 odst. 1 zákona o drahách), spolek uvádí, že v napadeném rozhodnutí

stavební úřad pod podmínkou č. 10 uložil „7 bodů“ z tohoto závazného stanoviska, i když toto obsahuje daleko více požadavků. Takový postup stavebního úřadu opět nepovažuje za souladný se zákonem, když stavební úřad ze stanoviska vybral a zahrnul do podmínky č. 10 napadeného rozhodnutí jen některé požadavky, přitom tam měl zahrnout všechny požadavky závazného stanoviska. Současně svůj postup v napadeném rozhodnutí řádně neodůvodnil.

K závaznému stanovisku Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje ze dne 20. 4. 2016, č. j. KHSOC/30513/2015/PR/HOK a č.j. KHSOC/27895/2017/PR/HOK, ze dne 26. 10. 2017 (souhlas dle § 77 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví), spolek uvádí, že v napadeném rozhodnutí je pod podmínkou č. 17 uložen jeden požadavek závazného stanoviska ze dne 20. 4. 2016 na ochranu veřejného zdraví před nadlimitními intenzitami hluku, přičemž jeho aktualizace ze dne 26. 10. 2017 žádné požadavky neobsahuje.

Dále uvádí, že v závazném stanovisku ze dne 20. 4. 2016 se mezi podklady uvádí např. Hluková studie z června 2014 a z června 2015 a v závazném stanovisku ze dne 26. 10. 2017 se mezi podklady uvádí aktualizovaná DÚR z prosince 2016. Dále, že stavební úřad na str. 119 napadeného rozhodnutí uvádí, že ve spisu mezi podklady jsou Hlukové studie a jejich aktualizace, a to z června 2014, z června 2015 a z června 2016. Podle názoru spolku není v aktualizovaném závazném stanovisku KHS ze dne 26. 10. 2017 jednoznačně zřejmé, zda při jeho vydání měla KHS k dispozici i aktualizovanou Hlukovou studii z června 2016. Z tohoto důvodu žádá, aby v rámci přezkumu bylo prověřeno, na základě jakých konkrétních podkladů KHS v roce 2017 rozhodovala, a zda mezi nimi byla i Hluková studie z června 2016. Pokud nebyla, tak je podle jeho názoru nutné napadené závazné stanovisko zrušit a vydat nové.

K závaznému stanovisku Ministerstva životního prostředí ze dne 6. 1. 2017 pod č. j. 2442/570/16 90526/ENV/16 (souhlas podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně ovzduší), spolek uvádí, že v napadeném rozhodnutí je pod podmínkou č. 18 uložen jeden požadavek tohoto závazného stanoviska na ochranu ovzduší.

Namítá, že uložený 1 požadavek v závazném stanovisku není pro ochranu ovzduší důsledný, proto žádá o jeho změnu dle jeho návrhu, čímž bude zaručeno, že ochrana ovzduší bude pečlivá a jednoznačně kontrolovatelná. Cituje zmiňovaný požadavek týkající měření imisních koncentrací hlavních znečišťujících látek v době provozu (v předčasném užívání stavby či ve zkušebním provozu), a navrhuje ho změnit, resp. upřesnit, protože není zřejmé, kdy má toto měření proběhnout, zda za 1 rok nebo za 10 let. Navrhuje, aby bylo doplněno o podmínku, že měření bude provedeno nejdříve 1 rok a nejpozději do 3 let po zprovoznění stavby, kdy dojde ke stabilizaci dopravních intenzit průjezdnosti. Uvádí, že ŘSD ČR a stavební úřady totiž opakovaně zneužívají institutu „zkušebního provozu“ k dodatečnému řešení očekávaných nadlimitních intenzit hluku a škodlivých imisí, které se časově „táhnou“ dlouhé roky. Dále uvádí příklad, kdy Ministerstvo dopravy prohrálo i soudní spor o stavební povolení pro část silnice R4901, neboť bylo odbornými posudky doloženo, že stavba nemůže splnit limity hluku (rozsudek ze dne 14. 12. 2011, č. j. 10 A 149/2010 - 74 - 80). Dále zmiňuje zkušební provoz JZ části Silničního okruhu kolem Prahy, který je zde od roku 2010, a že i po více než 6 letech dochází k nadlimitním intenzitám hluku.

Dále namítá, že dotčené orgány (zejména KHS a Ministerstvo zdravotnictví) jsou ale k této svévoli ŘSD ČR spíše nečinné, což dokazuje článkem uveřejněným na stránkách www.rozhlas.cz a také rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2016, č. j. 4 As 17/2016-44, které se týkají zkušebního provozu dokončených

úseků dálnic, zánovních železničních koridorů nebo Pražského okruhu. V uvedeném rozsudku se mj. uvádí, že účelem zkušebního provozu není odstranit existující vady a nedodělky stavby „za pochodu“, ale naopak ověřit, zda je realizace stavby v souladu projektovou dokumentací a odstranit případné závady. Také, že zkušební provoz v délce téměř tří let lze považovat za poměrně dlouhý a bylo tedy namístě odůvodnit, zda tato doba nepřesahuje dobu potřebnou pro ověření vlastností provedené stavby, a že to platí tím spíš, jestliže bylo zřejmé, že užívání stavby bude mít negativní vliv na veřejné zájmy dotčených osob. Ministr životního prostředí by proto měl požadavek upřesnit podle návrhu spolku změnou, podle které by k měření imisí došlo v období 1 - 3 let od zahájení zkušebního provozu, jelikož dle odborných odhadů a zkušeností dochází ke stabilizaci dopravních intenzit již po 1 roce zkušebního provozu. Dále spolek upozorňuje, že tento návrh na upřesnění požadavku napadeného závazného stanoviska se týká jen doplnění časového údaje, od kdy do kdy má ŘSD ČR zajistit měření imisí škodlivých látek na zprovozněné dálnici D1-0136, nikoliv však stanovení délky zkušebního provozu, jelikož toto není v kompetenci MŽP, ale stavebního úřadu. Také, že podstatou tohoto návrhu je tedy časově omezit měření imisí škodlivin na období od 1-3 let od zahájení automobilového provozu (po jeho ustálení), nikoliv časově omezit délku zkušebního provozu na 3 roky.

Podle spolku je stanovení maximální délky doby pro měření imisí během zkušebního provozu na dálnici na 3 roky v závazném stanovisku dostačující a logické, a to jak pro ochranu veřejného zdraví, tak i pro ŘSD ČR, který bude muset taková měření skutečně v této lhůtě provést a neodkládat je. Také, že v případě nutnosti realizovat nějaká eliminační či kompenzační opatření má konkrétní maximálně stanovená lhůta 3 let pro měření rovněž účinný preventivní efekt. ŘSD ČR (i stavebník) tak budou již dopředu vědět, že dálnice D1-0136 bude muset být postavena skutečně realisticky, než na ní bude spuštěn automobilový provoz (v režimu předčasného užívání nebo v režimu zkušebního provozu).

Ke koordinovanému závaznému stanovisku MMOI ze dne 7. 2. 2019 vydanému pod č. j. SMOL/213041/2018/OKR/HR/Sin spolek uvádí, že v napadeném rozhodnutí stavební úřad pod podmínkou č. 19 uložil „17 bodů“ z tohoto závazného stanoviska, přičemž uvedl pojem „zejména“. Takový postup stavebního úřadu opět nepovažuje za souladný se zákonem, když stavební úřad ze stanoviska vybral a zahrnul do podmínky č. 19 napadeného rozhodnutí jen některé požadavky, přitom tam měl zahrnout všechny požadavky závazného stanoviska, kterých stanovisko obsahuje daleko více. Současně svůj postup v napadeném rozhodnutí řádně neodůvodnil.

Dále namítá, že uložené požadavky závazného stanoviska nejsou pro ochranu veřejných zájmů (zejména VKP) věcně i procesně důsledné, a proto žádá o jeho změnu dle jeho návrhu, čímž bude zaručeno, že ochrana veřejných zájmů bude pečlivá a jednoznačně kontrolovatelná. Navrhuje závazné stanovisko doplnit o další požadavky. Jedná se o požadavek, že na dotčených pozemcích VKP nesmějí být povoleny žádné účelové komunikace, trasy pro staveništní dopravu a ani parkovací plochy pro stavební stroje a dopravní prostředky, dále o požadavek, že stavba bude realizována tak, aby na území VKP nedocházelo ke znečištění půdy a vody nebezpečnými látkami. Dále o požadavek, že kácení dřevin rostoucích mimo les bude na pozemcích VKP provedeno jen v mimovegetačním období, a požadavek, že pozemky VKP, včetně koryt vodních toků dotčené stavbou, budou po dokončení stavebních prací a do zahájení automobilového provozu uvedeny do původního či přírodě blízkého stavu.

K závaznému stanovisku Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje ze dne 28. 1. 2016, č. j. HSOL-7857-2/2015 (souhlas podle § 31 odst. 4 a § 95 zákona o požární ochraně), spolek uvádí, že toto závazné stanovisko bylo vydáno na základě předložené DÚR z října 2015, přitom neobsahuje žádný požadavek.

Dále uvádí, že v napadeném rozhodnutí se uvádí, že podkladem pro jeho vydání je DÚR z roku 2016, nikoliv DÚR z roku 2015, tudíž mezi podklady chybí relevantní závazné stanovisko HZS OK, které by bylo vydáno na základě DÚR z roku 2016, nikoliv na základě irelevantní DÚR z roku 2015. Uvádí, že podle zákona a judikatury správních soudů je povinností správních orgánů si ověřit, zda předložená podkladová závazná stanoviska se skutečně týkají žádosti a předložené stavby a pokud nikoliv, mají si od žadatele vyžádat relevantní závazná stanoviska. Namítá, že to se v daném případě nestalo, neboť HZS OK se vyjadřoval k úplně jiné DÚR, než na základě které byla stavba D1-0136 napadeným rozhodnutím umístěna. Dle spolku je tedy nutné do spisu vložit nové závazné stanovisko HZS OK a zajistit, aby se s ním účastníci řízení mohli seznámit a příp. podat opravný prostředek.

Připomíná, že jako účastník řízení dle zákona č. 100/2001 Sb. a podle svých stanov může ve správním řízení věcně i procesně namítat rizika znečištění ovzduší, vod a půdy, a to i při haváriích během výstavby a provozování stavby. Požáry při výstavbě a provozování dálnice mají významný vliv např. na stav ovzduší, resp. na intenzitu znečištění, a podobně i na stav povrchových a podzemních vod a na stav půdy. Dále pak upozorňuje na případ hořícího auta na dálnici D1, kdy zmiňuje 2 nehody spojené s požárem na dálnici, a to nehodu cisterny a osobních aut a dále nehodu kamionu s olejem, obě z října 2019. Z toho dovozuje, že požáry a havárie aut na dálnicích se dotýkají stavu různých složek životního prostředí, přičemž dálnice povinně procházejí procesem EIA, v nichž se řeší i jejich vlivy nejen během výstavby a běžného provozu, ale i vlivy při haváriích a dotčení složek životního prostředí, tzn. ovzduší, půdy, vody, horninové prostředí, veřejné zdraví apod.

Dle spolku v závazném stanovisku HZS OK chybí požadavek pro vypracování DSP a pro stavební řízení, aby ochrana složek životního prostředí před riziky požárů byla důsledná. Proto žádá o změnu závazného stanoviska podle jeho návrhu, čímž bude zaručeno, že ochrana veřejných zájmů bude pečlivá a jednoznačně kontrolovatelná. Navrhuje doplnit požadavek předložit před podáním žádosti o vydání stavebního povolení podrobnější projektovou dokumentaci, ve které bude uveden harmonogram stavebních prací s podrobným uvedením zabezpečení organizace výstavby s ohledem na dopravní trasy, objízdné trasy, uzavírky, oplocení apod., včetně zabezpečení možnosti příjezdu nebo průjezdu vozidel jednotek požární ochrany.

Námitkou pod bodem č. 4 spolek Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu namítá absenci přezkoumatelných důvodů o vypořádání námitek č. 2 ze dne 7. 5. 2018. Uvádí, že v námitkách č. 2 ze dne 7. 5. 2018 v bodě č. 1. spolek uvedl, že stavební úřad by měl před vydáním rozhodnutí provést přezkum či zajistit soulad se ZÚR OK a s ÚP Přerova (zda skutečně všechny SO jsou v souladu), řádný a podrobný přezkum navržených změn po stavebních objektech, a také stav plnění uložených podmínek podkladových rozhodnutí podle zákona č. 114/1992 Sb., zejména výjimek dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. z let 2009, 2010 a 2018 (zde zvláště podmínky č. 12-17). Dále také zajistit vložení do spisu všech povinných vyjádření, stanovisek, závazných stanovisek a podkladových rozhodnutí, přezkum časové platnosti všech podkladů ve vztahu k DÚR (12/2016), přezkum věcné relevantnosti všech podkladů ve vztahu k DÚR (12/2016), nikoliv k jiné DÚR či k DSP. Dále pak posoudit rizikovost MÚK

Přerov - sever dle bezpečnosti a plynulosti silničního provozu dle veřejného kritického stanoviska senátorky Jitky Seitlové, vložení do spisu jí cit. 2 podkladů, a aktuálních odborných stanovisek k těmto rizikům nové MÚK Přerov - sever, a zejména doložení závazného stanoviska EIA k DÚR 12/2016, nikoliv ze dne 30. 11. 2016 k DSP.

Dále namítá, že stavební úřad se ke všem věcným námitkám (č. 2, 3 a 4) vyjadřuje stručně na horní polovině str. 169 napadeného rozhodnutí, ale k výše uvedenému bodu č. 1 námitky č. 2 se nikde nijak přezkoumatelně a konkrétně nevyjadřuje, jen uvádí, že námitky jsou naprosto totožné s námitkami, které do řízení uplatnil spolek Krajina Dluhonice, z. s., a odkazuje se plně na odůvodnění těchto námitky. Spolek namítá, že v napadeném rozhodnutí nikde nelze řádně dohledat, že by bod č. 1 námitky č. 2 ze dne 7. 5. 2018 byl zcela totožný s námitkami spolku Občanské sdružení Krajina Dluhonice, z.s. Sice se některé námitky tohoto spolku věcně shodují s námitkami spolku DZ, ale nelze tvrdit, že jde o námitky totožné.

Dále uvádí, že stavební úřad neprovedl řádné posouzení námitky č. 1.4. (viz odvolací bod 5.) a částečně ani č. 1.5., až po podání námitky č. 3 ze dne 17. 6. 2019, kdy stavební úřad uznal, že ve spise chybí studie o vlivu na krajinný ráz a závazné stanovisko MMOI k zásahu do krajinného rázu, které bylo vydáno až 8. 8. 2019, ale jeho obsah není součástí podmínek napadeného rozhodnutí. Dále namítá, že není zřejmé, jak se stavební úřad vypořádal s námitkou č. 1.9., podle které je nutné mít ve spise závazné stanovisko EIA pro DÚR, nikoliv pro DSP. Proto způsob vypořádání bodu č. 1 námitky č. 2 považuje za nepřezkoumatelný a v rozporu se zákonem.

Námitkou pod bodem č. 5 spolek Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu namítá absenci uložení pěti požadavků závazného stanoviska MMOI ze dne 8. 8. 2019, č. j. SMOL/201947/2019/OZP/PKZ/Ci. Uvádí, že stavební úřad na základě námitky spolku DZ zajistil vypracování studie o vlivu umísťované stavby na krajinný ráz a vydání závazného stanoviska MMOI č. j. SMOL/201947/2019/OZP/PKZ/Ci, ze dne 8. 8. 2019, které obsahuje 5 závazných požadavků, přičemž je povinným podkladem žádosti o vydání rozhodnutí. Namítá, že z napadeného rozhodnutí ale nelze zjistit, proč 5 uložených požadavků závazného stanoviska vydaného dle ust. § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. k umístění předmětné části dálnice D1-1036 není součástí uložených podmínek napadeného rozhodnutí, ačkoliv jde o zásadní povinnost stavebních úřadů. Dle názoru spolku je napadené rozhodnutí vydáno v rozporu se zákonem, neboť mezi jeho uloženými podmínkami (celkem 20) chybí 5 závazných požadavků závazného stanoviska MMOI ze dne 8. 8. 2019, které se týkají ochrany krajinného rázu. Napadené rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné, neboť z něho není zřejmé, proč tak stavební úřad postupoval, ačkoliv bylo jeho povinností tyto požadavky zahrnout do napadeného rozhodnutí.

Námitkou pod bodem č. 6 spolek Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu namítá absenci dokladů o plnění rozhodnutí KÚOK o výjimce, č. j. KUOK 25422/2017, ze dne 24. 5. 2017. Uvádí, že ve svých námitkách č. 2 ze dne 7. 5. 2018 v bodě č. 1.4. uvedl, že stavební úřad by měl před vydáním rozhodnutí provést přezkum plnění uložených podmínek podkladových rozhodnutí podle zákona č. 114/1992 Sb., zejména výjimek dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. z let 2009, 2010 a 2018 (zde zvláště podmínky č. 12-17). Také, že obdobnou námitku zaslal i spolek Voda z Tetčic, který v územním řízení požaduje doložit, jak byla splněna podmínka č. 17 výjimky č. j. KUOK 25422/2017, ze dne 24. 5. 2017, jelikož podmínkou požadovaný Projekt ochranných opatření ovlivní technické řešení stavebních objektů dokumentace pro stavební povolení a měl být předložen nejpozději do 31. 12. 2017. Proto považuje za podivné, že podkladem

stanoviska EIA MŽP ze dne 30. 11. 2016 byla, podle jeho strany 1, dokumentace pro stavební povolení 05/2016, nikoli tedy dokumentace pro územní řízení.

Dále uvádí, že krajský úřad ve svém rozhodnutí pod č. j. KUOK 25422/2017, ze dne 24. 5. 2017, povolil výjimku dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. ke škodlivému zásahu do biotopů 26 zvláště chráněných druhů živočichů. Proti tomuto rozhodnutí podal spolek DZ odvolání, které MŽP svým rozhodnutím ze dne 2. 10. 2017, zamítlo. Proti tomuto rozhodnutí MŽP pak spolek DZ podal správní žalobu, kterou Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozsudkem ze dne 28. 2. 2018, č. j. 65 A 95/2017-96, zamítl. Rozsudek pak potvrdil i NSS, který kasační stížnost spolku DZ rozsudkem ze dne 21. 5. 2018, č. j. 4 As 126/2018-70, zamítl.

Dále uvádí, že požadavek č. 17 rozhodnutí krajského úřadu ze dne 24. 5. 2017 ukládá ŘSD ČR pro další stupeň přípravy stavby vypracovat Projekt ochranných opatření pro zasažené citlivé lokality, a jeho zaslání povolujícímu orgánu ochrany přírody nejpozději do 31. 12. 2017. Spolek namítá, že ŘSD ČR ve svém vyjádření ke kasační stížnosti spolku DZ uvádí, že Projekt ochranných opatření je podkladem změny územního rozhodnutí o umístění stavby, ale spolek z obsahu napadeného rozhodnutí nikde nenašel doklad, že by tento projekt byl skutečně součástí spisu, jak tvrdí ŘSD ČR, a ani nikde nenašel, jakým přezkoumatelným a konkrétním způsobem se stavební úřad vypořádal s obdobnou námitkou spolku Voda z Tetčic.

Podle názoru spolku je napadené rozhodnutí vydáno v rozporu s požadavkem č. 17 rozhodnutí krajského úřadu ze dne 24. 5. 2017, č. j. KUOK 25422/2017, o povolení výjimky podle ust. § 56 zákona č. 114/1992 Sb. ke škodlivému zásahu do biotopů 26 vzácných druhů živočichů, neboť ve spisu chybí Projekt ochranných opatření, který měl být vypracovaný do 31. 12. 2017, a o kterém ŘSD ČR ve vyjádření ke kasační stížnosti tvrdí, že má být součástí spisu. V rozhodnutí se přitom nikde neuvádí, že tento projekt je ve spisu, a že na základě něho stavební úřad rozhodoval. Je tedy zřejmé, že ve spisu není a ŘSD ČR tak informovalo NSS zřejmě nepravdivě.

Dále spolek uvádí, že stavební úřad porušil i ust. § 68 správního řádu a jeho zásady, neboť se žádným přezkoumatelným a konkrétním způsobem nezabýval námitkou spolku Voda z Tetčic, z.s., o doložení Projektu ochranných opatření ve spisu, ačkoliv se dle požadavku č. 17 rozhodnutí krajského úřadu týká zájmů ochrany přírody, a který „stanoví přesná opatření pro realizaci jednotlivých stavebních objektů v těchto citlivých lokalitách“, což se týká i působení stavebního zákona a předmětného řízení.

Dne 19. 12. 2019 proti tomuto rozhodnutí podal odvolání spolek Voda z Tetčic, z.s., se sídlem Hybešova 178, 664 17 Tetčice.

Ve svém odvolání spolek uvádí, že Stavební úřad MMOI v napadeném rozhodnutí uvedl, že spolek Voda z Tetčic, z.s., je zájmovým spolkem s právem se účastnit územního řízení za podmínek § 70 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, a s odkazem na ust. § 2 odst. 1 a odst. 2 písm. g) tohoto zákona uvedl, je-li namítající účastník spolkem založeným za účelem ochrany přírody a krajiny, může v územním řízení vznášet připomínky a námitky jen v rozsahu předmětu své činnosti. Proto námitky spolku, které se výše uvedeného netýkají, jako např. námitka z důvodu údajného rozporu s územně plánovací dokumentací, rozporu se stavebním zákonem, nesplnění požadavků dotčeného orgánu, nebezpečnosti křižovatky, jsou proto nepřípustné, a stavební úřad se jimi nezabýval, což je obdobně uvedeno i k námitkám spolku Krajina Dluhonice, z.s., a spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu.

Dále, že stavební úřad k námitce týkající se závazného stanoviska EIA vydaného dne 30. 11. 2016 uvedl, že Ministerstvo životního prostředí vydalo dne 23. 4. 2018 souhlasné závazné stanovisko k ověření změn prioritního dopravního záměru se závěrem, že po prostudování obdržených podkladů dospělo k závěru, že prioritní dopravní záměr v rozsahu předmětu navazujícího řízení nedoznal změn realizace záměru, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí a veřejné zdraví. S ohledem na tuto skutečnost bylo v souladu s § 23a odst. 8 a § 9a odst. 6 zákona vydáno souhlasné závazné stanovisko. Dále také, že stavební úřad uvedl, že námitce napadající posouzení vlivu stavby na krajinný ráz z července 2019, a také proti závaznému stanovisku Magistrátu města Olomouce, Odboru životního prostředí, ohledně podmínek souhlasu podle ust. § 12 zákona č. 114/1992 Sb., a závaznému stanovisku ohledně podmínek souhlasu podle ust. § 42 zákona č. 114/1992 Sb., se nevyhovuje. Rozpor se zákony či jinými obecně závaznými právními předpisy nezjistil, a tak nemá důvod se zabývat námitkami proti závazným stanoviskům. Stavební úřad také uvedl, že má k dispozici všechna potřebná závazná stanoviska dotčených orgánů, na základě kterých mohl vydat předmětnou změnu územního rozhodnutí, přičemž neshledal žádný právní důvod či překážky, pro které by předmětnou žádost na vydání územního rozhodnutí zamítl.

Dále namítá, že na straně 211 napadeného rozhodnutí je přitom zcela jasně uveden důvod účasti spolku Voda z Tetčic, z.s., v územním řízení, tj. účastníci územního řízení dle § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona (dotčená veřejnost uvedená v § 3 písm. i) bodě 2 zákona č. 100/2001 Sb.), a uvádí spolky, které jsou účastníky řízení. Uvádí, že v rozhodnutí se správně argumentuje skutečností, že spolek Voda z Tetčic, z.s., je zájmovým spolkem s právem se účastnit územního řízení za podmínek § 70 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., ale zcela se opomíjí skutečnost, že spolek je v tomto řízení účastníkem na základě zákona č. 100/2001 Sb., jako dotčená veřejnost, které nelze v řízení upřít právo podat námitku v rozsahu ust. § 2 tohoto zákona, který cituje a dodává, tedy námitku ke všem podkladům řízení a k samotnému řízení, vzhledem k šíři posuzování EIA tedy zcela obecnou. Také, že spolek samozřejmě disponuje právem napadat závazná stanoviska, která se zabývají životním prostředím. Dále, že ve svém podání zn. 04/2018 oznámil, že splňuje podmínky ust. § 3 písm. i, bod 2 zákona č. 100/2001 Sb., pro účast v předmětném řízení, které dále uvádí, a také zmiňuje cíle spolku uvedené ve stanovách spolku.

Dále uvádí, že do územního řízení podal námitky, které byly výše uvedeným textem stavebního úřadu odmítnuty, případně zamítnuty. A dále, že součástí tohoto odvolání jsou i námitky podané do územního řízení, konkrétně námitky uvedené v podáních zn. 04/2018, zn. 05/2018 a zn. 33/2019, přičemž v odvolání jsou uvedeny pouze názvy námitek a některé námitky jsou rozvedeny o další argumenty. Dále uvádí jednotlivé námitky, přičemž u námitky č. 1 - námitka podjatosti a námitky č. 5 - proces územního řízení - žádost o informaci o řízení, je uvedeno, že není součástí odvolání.

Námitka č. 2 se týká trasy přes zastavěné území obce (námitky zn. 04/2018). Spolek uvádí, že v závazném stanovisku EIA je uvedeno, že vlivy na ovzduší při dodržení opatření pro minimalizaci a kompenzaci negativních vlivů na ovzduší, vlivy záměru na hlukovou situaci při dodržení protihlukových opatření a také negativní vlivy hluku z provozu záměru na veřejné zdraví jsou z hlediska obtěžování obyvatelstva a rušení spánku, jsou akceptovatelné. Nemůže být tedy sporu o skutečnosti, že realizace záměru zhorší dosud příznivý stav životního prostředí, zejména obyvatel Dluhonic. Uvádí, že zásadně nesouhlasí s vedením dálnice D1 přes zastavěné území obce Dluhonice, a že ochrana zdraví většiny obyvatel Přerova nemůže být vykupována

zhoršením zdraví menšiny obyvatel Dluhonic. Dále cituje z článku uveřejněného na internetové stránce eurozpravy.cz z 16. 4. 2018, v němž je mj. uvedeno, že primátor Přerova Vladimír Puchalský uvedl, že z věcného hlediska nesouhlasí s postupem Děti Země, kterým, jak se přesvědčil, nejde vůbec o ekologii, ale sledují jiný cíl, a to posunutí trasy dálnice o 150 metrů asi kvůli pěti občanům místní části Dluhonice. Dále spolek uvádí, že právo na příznivé životní prostředí každému člověku zaručuje Ústava, a toto právo jediného člověka váží úplně stejně, jako toto právo desítek jiných lidí. Také, že každé jiné vnímání vyváženosti tohoto práva je znakem zřůdnosti nejenom jedince, ale i společnosti, a záměr vyhnat lidi z jejich domovů, které budou z důvodu blaha společnosti zbourány, je znakem totalitní moci. Namítá, že zatím odsouhlasená a umístěná stavba dálnice přes zastavěné území obce je vrcholem pragmatické zřůdnosti státního investora ŘSD a veškeré zúčastněné státní správy od vlády a ministerstev až po Stavební úřad MMP, a také zastupitelů města, kteří vydali územní plán s takto vymezenou trasou D1, přitom dálnice je nejzatíženější pozemní komunikací a musí být umístěna mimo obytná území.

Námítka č. 3 se týká nového územního řízení (námítky zn. 04/2018). Spolek namítá, že v řízení o změně územního rozhodnutí č. 32/2006 se podle oznámení jedná o změnu umístění až 163 stavebních objektů, zrušení 53 stavebních objektů a nové umístění 44 stavebních objektů. Dle spolku je otázkou, zda takové masivní změny umístění stavby nevyžadují úplně nové územní řízení. Stavební úřad tak zcela jistě musí, a to z důvodu masivnosti těchto změn stavby, vedení pouhého řízení o změně územního rozhodnutí náležitě a přezkoumatelně odůvodnit ve svém rozhodnutí. Je totiž dle spolku skutečností, že ode dne vydání původního územního rozhodnutí došlo nejenom ke změnám v území, ale i ke změně územně plánovací dokumentace.

Námítka č. 4 se týká procesu územního řízení - žádosti o změnu koncentrační podmínky (námítky zn. 04/2018). Spolek uvádí, že řízení bylo zahájeno žádostí ze dne 27. 3. 2017, ale až po více jak po roce (4. 4. 2018) Stavební úřad MMP jeho zahájení oznámil veřejnosti, avšak v oznámení není zmínka o tom, z jakých důvodů nastala tato prodleva. Dále uvádí, že není možné hodnověrně zjistit, zda závazné stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016 je či není vydáno k aktuálnímu technickému řešení záměru, včetně změn, pro které je žádána změna územního rozhodnutí a dále k případným změnám v roční prodlevě od žádosti k oznámení zahájení řízení. Dále, že masivnost změn je takové váhy, že bude vydáno závazné stanovisko k ověření změn záměru, a nelze tak vyloučit, že teprve poté bude fakticky existovat kompletní stanovisko k aktuálnímu záměru. Dále spolek uvádí, že v oznámení o zahájení řízení Stavební úřad MMP žádá MŽP o vydání závazného stanoviska k ověření záměru podle § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení oznámení, a cituje příslušné ustanovení. Spolek je přesvědčen, že stavební úřad nedisponuje zákonným oprávněním, aby ministerstvu dával jakýkoli termín pro vydání závazného stanoviska, a že nemůže postupovat jen dle § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., protože pro navazující řízení prioritního dopravního záměru platí ust. § 23a zákona. Dále cituje ust. § 23a odst. 8 a 9 zákona a uvádí, že stavební úřad nikdy nemůže nepřihlídnout k závaznému stanovisku dle tohoto ustanovení.

Uvádí, že Stavební úřad MMP dal svojí žádostí podnět k vedení řízení, a dle názoru spolku tak měl postupovat dle ust. § 149 odst. 3 správního řádu, které cituje a řízení přerušit, a to bez ohledu na speciálnost stavebního zákona vůči správnímu řádu. Dále uvádí, že k přerušení řízení musí stavební úřad přistoupit automaticky, protože musí vést navazující řízení takovým způsobem, aby se nemohlo stát, že termín koncentrace uplyne dříve, než bude ministerstvem vydáno závazné stanovisko k ověření změn

záměru. Stavební úřad musí vyčkat na doručení tohoto závazného stanoviska, a teprve poté veřejnosti a dotčeným orgánům sdělit termín koncentrace řízení. Proto spolek požadoval po stavebním úřadu provedení úprav procesního postupu, aby byly dodrženy zákonné předpisy, a aby se účastníci a veřejnost mohli se závaznými stanovisky EIA řádně seznámit ještě před uplynutím koncentrační podmínky předmětného řízení. Uvádí, že toto je jeho výklad zákonných propletenců, a že se v podstatě nemůže na stavební úřad zlobit, pokud postupoval chybně. Avšak stavební úřad musí svůj procesní postup jasně a přezkoumatelně odůvodnit, nejlépe judikaturou, pokud k tomuto již nějaká existuje.

Námítka č. 6 se týká rozporu záměru s územně plánovací dokumentací (námitky zn. 05/2018 + doplněno v odvolání). Spolek v odvolání uvádí, že Stavební úřad MMOI ve svém rozhodnutí na stranách 154 až 155 uvádí pouze svůj názor na soulad záměru s územně plánovací dokumentací, konkrétně se ZÚR OK a ÚP obcí, přitom námitku spolku týkající se rozporu záměru s územně plánovací dokumentací v řízení vůbec nevypořádal. K námitce spolku Krajina Dluhonice pak uvedl, že námitky jsou natolik obecné a nekonkrétní, že stavebnímu úřadu neumožňují na ně blíže reagovat, což se však o námitce spolku Voda z Tetčic, z.s., rozhodně nedá tvrdit. Přitom zanedbání povinnosti vypořádat zcela konkrétní obsáhlou námitku odvolatele, může mít za následek nezákonnost rozhodnutí.

K rozporu záměru se ZÚR OK ve svých námitkách spolek uvádí, že stavební úřad musí v odůvodnění rozhodnutí věnovat zvýšenou pozornost odůvodnění souladu umístění a změněné stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ s územně plánovací dokumentací. Dále, že v závazném stanovisku EIA je uvedeno, že záměr není v současné době plně v souladu se ZÚR OK, ale je součástí projednávané Aktualizace č. 2a ZÚR OK, přitom v Průvodní zprávě není o aktuálních změnách ZÚR ani slovo. Dále pak cituje informace z portálu Olomouckého kraje z března 2018 týkající se projednávání Aktualizace č. 2a ZÚR OK, a cituje z ust. § 54 stavebního zákona, kdy nelze rozhodovat podle částí územního plánu, které jsou v rozporu se ZÚR nebo s politikou územního rozvoje. Uvádí, že předmětnou DÚR 12/2016 pro změnu územního rozhodnutí je nutno upravit dle ZÚR OK, jelikož její rozpor se ZÚR OK neumožňuje územní rozhodnutí vůbec vydat. Dále uvádí, co zmiňuje Průvodní zpráva a jaké informace týkající se projednávání Aktualizace č. 2b ZÚR OK byly na portálu Olomouckého kraje v červnu 2017, a uvádí, že předmětnou DÚR je nutno dát do souladu s Aktualizací č. 2b ZÚR OK a vyřešit možné střety různých záměrů.

V odvolání pak doplňuje, že vzhledem k datu prioritního stanoviska, tj. 30. 11. 2016, datu rozhodnutí, tj. 19. 11. 2019 a textu rozhodnutí na straně 154, který cituje, a který se týká posouzení záměru se ZÚR OK, kde je mj. uvedeno, že umístění stavebních objektů záměru odpovídá účelu budoucího využití dotčeného území a nepřesahuje za šířkovou hranici vymezeného koridoru, a že úvaha Stavebního úřadu MMOI je podpořena stanoviskem Odboru SR KÚOK, oddělení územního plánování ze dne 30. 8. 2018, č. j. KUOK 90707/2018, si lze všimnout rozporu mezi podklady v řízení, tj. prioritním stanoviskem a stanoviskem úřadu územního plánování KÚOK, které tímto spolek napadá pro jeho nesprávnost. Dodává, že odvolací orgán se těmito rozpory v podkladech a také možným rozporem stavby dálnice D1 s ÚPD řádně zabývat.

K rozporu záměru s územně plánovacími dokumentacemi obcí ve svých námitkách spolek uvádí, že rozpory s ÚPD jsou uvedeny v Průvodní zprávě, kde je mj. uvedeno, že „změny jednotlivých stavebních objektů v převážné většině nepřesahují plochy vymezené v ÚPD jako plochy DS“, a také, že „změny plošných záborů vyplývající ze

změn technického řešení stavebních objektů a návrhu nových stavebních objektů, které se umísťují mimo navržené plochy pro dopravu dle platné ÚPD, zasahují do ploch s rozdílným způsobem využití následovně ...“. Dále, že přesahy mimo plochy dopravy ÚPD obcí jsou odůvodňovány ustanoveními vyhlášky č. 501/2006 Sb., což je irelevantní, protože 2. část vyhlášky, požadavky na vymezení ploch, se vztahuje k § 43 stavebního zákona a je účinná pouze při pořizování územního plánu a nedá se použít pro vypořádání rozporu s ÚPD při umístění stavby v územním řízení. Také, že v Průvodní zprávě je uvedeno, že stavbou dálnice vyvolané přeložky inženýrských sítí (objekty změn) jsou umístěny v souladu s ust. § 18 odst. 5 stavebního zákona a jejich umístění není v rozporu s ÚPD. Dále spolek cituje ust. § 2 odst. 1 a § 18 odst. 5 stavebního zákona týkající se nezastavěného území a umísťování staveb v něm, a dodává, že stavební úřad musí u každého stavebního objektu zjistit a odůvodnit, zda je umísťován skutečně do nezastavěného území a zda lze aplikovat ust. § 18 odst. 5 stavebního zákona. Dále opět zmiňuje, co je také uvedeno v Průvodní zprávě, a uvádí, že předmětnou DÚR 12/2016 je nutno upravit do souladu s ÚPD obcí, jelikož její rozpor s ÚPD obcí neumožňuje územní rozhodnutí vůbec vydat.

V odvolání pak spolek doplňuje, že na straně 155 rozhodnutí je seznam stavebních objektů dálnice D1, které přesahují mimo koridory dálnice D1 vymezené v územních plánech obcí, což je fakticky důkaz, že záměr, jež je předmětem územního řízení, je umístěn v rozporu s územně plánovací dokumentací. Dále zmiňuje další části textu napadeného rozhodnutí, kde se uvádí, že podmiňující stavby u veřejně prospěšných staveb zasahující mimo vymezený koridor se považují za nedílnou součást hlavní veřejně prospěšné stavby, což jsou dle názoru spolku další důkazy o rozporu záměru s územně plánovací dokumentací obcí.

Ve svých námitkách (zn. 05/2018) dále k tomuto uvádí, že předložená dokumentace stavby je v rozporu s ÚPD, a že stavební úřad se musí s veškerými podobnými údaji řádně a přezkoumatelně vypořádat v odůvodnění rozhodnutí. Také, že předmětná stavba „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ může požívat výhod veřejně prospěšné stavby pouze v plochách vymezených územními plány obcí, a stavební objekty dálnice, které tyto plochy přesahují, nejsou veřejně prospěšnou stavbou.

Námítka č. 7 se týká předmětu územního řízení o změně územního rozhodnutí a rozporu se stavebním zákonem (námitky zn. 05/2018). Spolek nejprve cituje ust. § 79 odst. 1 stavebního zákona týkající se rozhodnutí o umístění stavby a ust. § 94 odst. 1 a 4 stavebního zákona týkající se změny územního rozhodnutí. Dále uvádí, že žadatel žádá o změnu územního rozhodnutí z důvodu technického řešení stavby, a jeho úkolem je tedy stavebnímu úřadu sdělit, v čem spočívají změny stavby. Avšak žadatel není oprávněn rozhodovat, která změna je či není předmětem řízení, protože stavební zákon v § 79 výslovně nařizuje, že návrh na změnu územního rozhodnutí projedná stavební úřad v rozsahu této změny. V souhrnné technické zprávě je však uváděno, že objekt, např. SO 001 (demolice rodinného domu v Lověšicích), SO 020 (příprava území), SO 191 (rekonstrukce komunikací užívaných stavbou), SO 497 (dálniční systém SOS - kamerový dohled), SO 861 (rekultivace rušených komunikací a vodotečí) není předmětem změny územního rozhodnutí, a že stavební úřad v oznámení o zahájení řízení opisuje názor žadatele, což dále cituje.

Namítá, že předmětem územního řízení v roce 2006 byla stavba „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ a předmětem aktuálního územního řízení je změněná stavba „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“. Také, že žadatel aktuálně předmět územního řízení rozdělil na jednotlivé stavební objekty, u kterých uvedl, zda je beze

změny či se změnil, zda je nový nebo zrušený, přitom jde jen o formu popisu změn již umístěné stavby, ale každý objekt je neoddelitelnou součástí předmětu řízení. Uvádí, že stavbu je nutno umístit jako jeden celek, bez ohledu na to, že určitý stavební objekt by rozhodnutí o umístění nevyžadoval. Dále také, že stavební úřad nemůže umísťovat stavbu po stavebních objektech, kdy u každého samostatně zkoumá, zda na něj lze aplikovat zmírňující ustanovení stavebního zákona, ale vydává podle § 79 rozhodnutí, kterým umísťuje navrhovanou stavbu, tedy stavbu „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ umísťuje vždy jako jeden celek. Podle spolku je rozdělení stavby na stavební objekty jen vnitřní záležitostí žadatele a stavebnímu úřadu může posloužit pouze pro snadnější orientaci, co všechno stavba obsahuje a co se mění, a tento návrh pak stavební úřad projedná v rozsahu změny technického řešení stavby. Dále, že toto rozdělení se pak uplatní v dalších stupních řízení, kdy každý stavební objekt může povolit pouze k tomu příslušný správní orgán.

Dále uvádí, že ust. § 79 odst. 2 stavebního zákona stanoví, které stavby nevyžadují rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas, ale dle odst. 4 tohoto ustanovení se toto nevztahuje na záměry posuzované z hlediska vlivů na životní prostředí. Správní úvaha stavebního úřadu, že součástí územního řízení nejsou vyjmenované stavební objekty, je dle názoru spolku zcela chybná. Uvádí, že stavební úřad musí respektovat skutečnost, že měněné územní rozhodnutí z roku 2006 umístilo stavbu jako jeden celek, že v oznámení o zahájení řízení oznamuje zahájení řízení o záměru posuzovaném podle zákona č. 100/2001 Sb., a že závazné stanovisko EIA ve výroku definuje záměr jako jeden celek, nikoliv jako souhrn jednotlivých stavebních objektů.

Namítá, že správní orgán je nucen postupovat v souladu s obsahem žádosti, a dále uvádí, že podle ust. § 45 odst. 3 správního řádu žádost nesmí být zjevně právně nepřípustná, takovou žádost správní orgán neprojednává a řízení zastaví. Pokud tedy žadatel sám, tedy svévolně, rozhodl o předmětu řízení tím, že některé stavební objekty z předmětu řízení vyloučil, pak je jeho žádost zjevně právně nepřípustná a řízení mělo a musí být zastaveno. Dále zmiňuje ust. § 2 správního řádu, tedy zásadu zákonnosti, a dodává, že pokud stavební úřad takovou žádost akceptoval, tak musí přesvědčivě a přezkoumatelně v odůvodnění uvést, podle kterého ustanovení rozdělil stavbu na jednotlivé stavební objekty, a o těchto objektech pak vedl samostatné správní úvahy, zda jsou či nejsou předmětem tohoto územního řízení.

Námítka č. 8 se týká nesplnění požadavků dotčených orgánů pro ochranu přírody (námítka zn. 05/2018). Spolek nesouhlasí s plánem ŘSD uvedeným v dopise ze dne 6. 9. 2016, zn. 313/16-22100, ve věci zahrnutí požadavků na vybudování biokoridorů do Plánů společných zařízení komplexních pozemkových úprav, kdy požadavek Magistrátu města Přerova byl vznesen z důvodu zásahu stavby do VKP, a realizace tak musí být zajištěna v rámci stavby dálnice, nikoli někdy později. Odpověď Státního pozemkového úřadu ze dne 20. 6. 2016 přitom pouze slibuje zohlednění dle reálných možností, a tudíž neexistuje jistota ani vynutitelnost jejich realizace.

Námítka č. 9 se týká plnění podmínky rozhodnutí o ochraně přírody (námítka zn. 05/2018). Spolek v řízení požaduje doložit, jak byla splněna podmínka č. 17 výroku výjimky vydané pod č. j. 25422/2017, ze dne 24. 5. 2017. Uvádí, že touto podmínkou požadovaný Projekt ochranných opatření ovlivní technické řešení stavebních objektů dokumentace pro stavební povolení a měl být předložen do 31. 12. 2017. Dle spolku je proto podivné, že podkladem stanoviska EIA vydaného MŽP dne 30. 11. 2016 byla dokumentace pro stavební povolení 05/2016, a ne dokumentace pro územní řízení.

Námítka č. 10 se týká podkladů rozhodnutí nevztahujících se k dokumentaci pro územní rozhodnutí (námitky zn. 05/2018 + doplněno v odvolání). Spolek uvádí, že na základě jeho požadavku mu Stavební úřad MMPr zaslal informaci o řízení, že žádost prověřil, žadatele vyzval k doplnění a po dalších úkonech oznámil zahájení řízení, ale podle spolku stavební úřad žádost bohužel neproověřil jak z hlediska předmětu řízení, tak ani z hlediska použitelnosti podkladů. Uvádí, že stejně jako u podobných staveb s nekonečnou přípravou a bezpočtu změn technického řešení, se nedá rozlišit, která vyjádření a stanoviska se vztahují k té které verzi dokumentace, přitom drtivá většina podkladů rozhodnutí totiž nespecifikuje dokumentaci, ke které jsou vydána. Uvádí, že dokumentace pro územní rozhodnutí je datována 12/2016. Většina podkladů, tj. stanovisek, koordinovaných stanovisek, závazných stanovisek, rozhodnutí, vyjádření, je však datována před 12/2016, například v dokladové části E.1. Ta následně zmiňuje, citace: „závazné stanovisko EIA 11/2016 (podkladem je projekt pro stavební povolení 05/2016!), žádost o ověření změn stavby podle § 9a zákona o EIA má dokonce datum 03/2016!, dále postupně.... KUOK 01/2016, MMPr 01/2016, MMPr 04/2016, MMPr 10/2016, AOPK 03/2016, rozhodnutí AOPK 10/2009 (podkladem je nějaký projekt pro stavební povolení!), rozhodnutí KUOK 04/2010, Povodí Moravy 04/2016 (specifikuje podklad DÚR 10/2015!), Lesy ČR 01/2016, Státní pozemkový úřad 03/2016 (specifikuje podklad DÚR 10/2015!), Vodoprávní souhlas MMPr 04/2016., atd.“....(vše přehledně hned v úvodním obsahu E.1)“, konec citace. Namítá, že uvedené podklady, a i další podklady jsou prokazatelně vydány k jiné, než k předmětné dokumentaci pro územní řízení. Uvádí, že stavební úřad měl před oznámením o zahájení řízení toto prověřit u každého podkladu jednotlivě, což však neučinil, a ani u některých nemohl, protože v drtivé většině je uveden pouze název stavby bez bližší specifikace dokumentace. Stavební úřad tak nejprve měl žadateli uložit povinnost tyto podklady aktualizovat, teprve poté pokračovat v územním řízení. Také, že nedodržení časové posloupnosti je zřejmé ze stanoviska EIA, jehož podkladem byla dokumentace pro stavební povolení 05/2016, přitom do ní by měly být promítnuty všechny požadavky z předchozích stupňů. Spolek má za to, že žadatel takto podvádí a je na stavebním úřadu, aby tomu učinil přítrž a zajistil aktualizaci podkladů.

V odvolání pak spolek doplňuje, že stavební úřad k námitce spolku Krajina Dluhonice uvedl, že podmínky stanovené dotčenými orgány byly zapracovány do dokumentace stavby, že všechny dotčené orgány vyrozuměl o zahájení řízení, a vzhledem k tomu, že žádný dotčený orgán v průběhu řízení nevyužil své právo podat další připomínky, popř. žádat doplnění obsahu záměru, má stavební úřad za to, že s vydáním změny územního rozhodnutí souhlasí, což považuje spolek za zcela nesprávné.

Námítka č. 11 se týká nebezpečnosti křižovatky (námitky zn. 05/2018). Spolek uvádí, že z internetového portálu paní senátorky RNDr. Jitky Seitlové doslovně převzal text autorky a předkládá ho jako námitku do řízení. V tomto textu je namítána rizikovost mimoúrovňové křižovatky Přerov - sever, a uvedeno, že původní varianta křižovatky byla dražší, ale bezpečnější, a v současné době platná varianta je sice levnější, ale riziková. Dále se zde uvádí, že vítězný model je sice levnější, ale pro řidiče velmi nepřehledný a problematický. Podle auditu bezpečnosti pozemních komunikací je díky svému kompaktnímu tvaru pro řidiče hůře čitelná, což představuje bezpečnostní rizika, což je dále podrobněji rozvedeno. Dále je zde uvedeno, že ke křižovatce se vyjádřil i ředitel služby dopravní policie, který uvedl, že křižovatka vykazuje množství kolizních míst, což je dále opět podrobněji rozvedeno. Spolek dále požaduje, aby se stavební úřad touto námitkou řádně zabýval, mj. z důvodu, že navrhovaná křižovatka může vést k fatálním omylům řidičů, a proto s takto řešenou křižovatkou nesouhlasí.

Námítka č. 12 se týká dokumentu Posouzení vlivu stavby na krajinný ráz z července 2019 (námitky zn. 33/2019 + doplněno v odvolání). Spolek namítá, že toto Posouzení vlivu stavby na krajinný ráz z 7/2019 je pouze subjektivní hodnocení zpracovatele, a že jsou v něm uváděna chybná vyhodnocení, příp. doporučení, která se nemohou opřít o jistotu jejich proveditelnosti. Dále uvádí, že realizovatelnost doporučení osázet prostor mimoúrovňových křižovatek stromovou a keřovou vegetací, která by pohledy na technické stavby zmírnila, je však závislé na vyjádření ohledně bezpečnosti provozu na křižovatkách. Zřejmě proto také není předmětem závazného stanoviska Magistrátu města Olomouce ze dne 8. 8. 2019, č. j. SMOL/201947/2019/OZP/PKZ/Ci, které se opírá o jakýsi nespecifikovaný předběžný návrh vegetačních úprav, vůbec ale nehodnotí, zda je tento předběžný návrh v souladu s východisky a doporučeními uvedeného posouzení, který je zcela zásadním podkladem pro závazné stanovisko ohledně podmínek souhlasu dle ust. § 12 zákona č. 114/1992 Sb., a výše uvedené doporučení je jedním z argumentů celého posouzení. Dále uvádí, že pokud má být takový závěr použit pro vydání územního rozhodnutí, musí být jistotou, že veškerá doporučení budou skutečně realizována, a pokud tato jistota není, pak je posouzení chybné a územní rozhodnutí nemůže být vydáno.

Dále spolek zmiňuje další skutečnosti uvedené v posouzení a dodává, že o tomto lze říci, že je zpracováno také s použitím myšlenky, že krajinný ráz území dotčeného stavbou dálnice je již tak silně narušen, že výstavba nové dálnice už „nemůže nic zkazit“. Také zmiňuje část textu, kde se hovoří o omezeném pohybu osob v polích, na základě čehož nebude vizuální vliv navržené dálnice tak silný, což považuje za zásadně chybné, kdy vliv stavby na krajinný ráz nemůže být ovlivněn tím, zda se člověk může či nemůže vyskytovat na určitém místě. Dále zmiňuje část textu, kde se hovoří o navržených PHS, které dle posouzení budou sice vytvářet vizuální bariéru, ale pouze s lokálním působením, s čímž nesouhlasí, protože délka PHS je 3,187 km, tj. celá třetina trasy. Dále, že je zde uvedeno, že dojde k odstranění doprovodných dřevinných porostů podél dotčených vodních toků, přesto je v tabulce vyhodnocen vliv záměru na VKP, tedy vodní toky a údolní nivy, jako slabý. Přitom odstranění břehového porostu může mít až fatální vlivy. Z uvedených důvodů považuje spolek předmětné Posouzení vlivu stavby na krajinný ráz za chybné. V odvolání pak doplňuje, že vypořádání námítky pouze slovy, že se námitce nevyhovuje, je důkazem nepřezkoumatelnosti rozhodnutí.

Námítka č. 13 se týká závazného stanoviska Spis. zn. S-SMOL/198486/2019/OZP, č. j. SMOL/201947/2019/OZP/PKZ/Ci, ze dne 8. 8. 2019, ohledně podmínek souhlasu podle ust. § 12 zákona č. 114/1992 Sb. (námitky zn. 33/2019 + doplněno v odvolání). Spolek namítá, že v závazném stanovisku chybí uložení povinnosti průběžné péče o veškerou zeleň, která bude v trase dálnice podle závazného stanoviska vysázena, kdy tato povinnost musí být výslovně uložena na dobu životnosti stavby. Ohledně popínavých rostlin a úprav PHS pro jejich uchycení spolek namítá, že tento bod musí být doplněn o požadavek, aby úprava PHS byla provedena takovým způsobem, který vyloučí stržení popínavek působením silného větru na ně, a jejich převis zabezpečit vhodnou úpravou hlavy PHS. Dále se odkazuje na námitky k závaznému stanovisku uvedené v bodě 12. Spolek má za to, že bez zpřesnění a doplnění podmínek nelze účinně zajistit zmírnění negativního vlivu stavby dálnice na krajinný ráz. V odvolání pak spolek doplňuje, že závazné stanovisko napadá tímto odvoláním.

Dále ve svém odvolání k nevypořádání námitek účastníka řízení uvádí, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, a že námitky, které nebyly vypořádány v prvním stupni, nelze zákonně vypořádat v rámci odvolání, protože by účastníkovi řízení byl znemožněn výkon práva se proti vypořádání námitek odvolat.

Také, že podává odvolání proti všem závazným stanoviskům, která jsou zmíněny v jednotlivých námitkách do prvního stupně řízení, tedy fakticky námitkám odvolacím.

Námitkou č. 15 se spolek odvolává proti závaznému stanovisku k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí ze dne 30. 11. 2016 pod č. j. 63946/ENV/16, které považuje za nezákonné. Uvádí, že v prioritním stanovisku je uvedeno, že jeho podkladem byla dokumentace pro stavební povolení 05/2016, nikoli dokumentace pro územní řízení 12/2016. Dále je uvedeno, že další opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci nepříznivých vlivů na životní prostředí příslušný úřad nestanovil, neboť jsou součástí přímo DSP a jejich příloh nebo byla stanovena v závazných stanoviscích dotčených orgánů a jejich splnění je tedy zajištěno. Toto považuje spolek za přímý důkaz nezákonnosti prioritního stanoviska.

Uvádí, že rozdíly mezi podkladem prioritního stanoviska a podkladem předmětného řízení, tedy rozdíly v obsahu dokumentací, vyplývají přímo ze stavebního zákona a jeho prováděcích vyhlášek, podrobnost řešení stavby v DSP a v DÚR je zcela jiná, jsou zpracovány z jiných důvodů a sledují rozdílné cíle jejich použití. A že podklady pro vydání prioritního stanoviska určuje zákon č. 100/2001 Sb., a nejsou jimi závazná stanoviska vydaná k DSP ani k DÚR. Nelze se tedy o tato závazná stanoviska opírat, protože mohou být měněna bez vlivu a vědomí příslušného úřadu EIA, a podmínky mohou být v nich zrušeny či změněny. Dále uvádí, že předmětem řízení pro vydání ověřovacího stanoviska není zjišťování změn v podrobnosti DSP a dané DÚR, takže některá řešení v DSP nemusí být obsahem předmětné DÚR. Tím také není zjišťování změn v závazných stanoviscích, přitom prioritní stanovisko vychází ze závazných stanovisek před jeho vydáním, kdežto většina závazných stanovisek pro územní řízení byla vydána po tomto datu. Prioritní stanovisko tak spolek považuje za zcela nedostatečné, nepřezkoumatelné, protože v něm chybí specifikace, o které podmínky závazných stanovisek, a o která závazná stanoviska se opírá. Dále namítá velmi výrazný rozdíl mezi textem prioritního stanoviska a textem ověřovacího stanoviska, kdy v prioritním stanovisku zcela absentuje výpis stavebních objektů jednotlivých součástí záměru, který v ověřovacím stanovisku zabírá celých šest stran textu, vůbec tak nelze tato stanoviska zákonně srovnávat, zda jsou vydána ke shodnému záměru.

Prioritní stanovisko tak dle spolku nemůže být podkladem předmětného řízení ani podkladem ověřovacího stanoviska, přičemž se odkazuje na námitku č. 16.

Dále namítá rozpor výroku závazného stanoviska s jeho odůvodněním, přičemž dále uvádí opatření uvedená v odůvodnění, která však chybí ve výroku, tj. v podmínkách stanoviska. Dále, že je zde uvedeno, že záměr není plně v souladu se ZÚR OK, ale je součástí projednávané Aktualizace č. 2a ZÚR OK, a že dle územního rozhodnutí ze dne 3. 3. 2006 je možné konstatovat, že stavba je projektována v souladu se stanoviskem o hodnocení vlivů záměru na životní prostředí ze dne 15. 12. 2000, a že v dokumentaci pro stavební řízení nedošlo ke změně navrhované trasy D1. Avšak dle spolku změny trasy předmětného záměru D1 vyplývají ze změn ZÚR OK. Dále uvádí, že příslušný úřad také opomněl, že každé řízení musí respektovat platnou a účinnou právní úpravu v době jeho vedení. Nelze se tak opírat o stanovisko z roku 2000, které bylo vydáno dle zákona č. 244/1992 Sb., ani o jakoukoli dřívější studii, kde byly různé varianty záměru hodnoceny. Namítá, že podmínka č. 18 prioritního stanoviska je alibistická a naprosto nedostatečná. Základní problém účinné ochrany vodního zdroje pitné vody a zdroje minerálních vod odsouvá až do kolaudačního řízení bez ohledu na skutečnost, že většina novostaveb dálnic je dlouhodobě v předčasném či zkušebním provozu. A v kolaudačním řízení se může navíc ukázat, že požadovaný vhodný způsob

zimní údržby komunikace snižující využití posypových solí neexistuje. Otázka tak musí být vyřešena nejpozději v prioritním stanovisku EIA. Dále zmiňuje část textu týkajícího se v projektové dokumentaci navržených monitorovacích vrtů pro zajištění prevence znečištění podzemních a povrchových vod, a namítá, že úřad si zcela chybně zaměnil pojmy, kdy monitorovací vrt slouží pouze ke zjištění, nikoliv k prevenci znečištění vod. Stavební řešení dálnice musí být navrženo takovým způsobem, který možné zhoršení kvality vod zcela vyloučí, přičemž podle vodního zákona je ochrana jímacích území vodních zdrojů veřejným zájmem.

Námítkou č. 16 se spolek odvolává proti závaznému stanovisku MŽP k ověření změn prioritního dopravního záměru ze dne 23. 4. 2018, č. j. MZP/2017/710/1294. Spolek nejprve namítá nekomplexnost ověřovacího stanoviska, že stanovisko uvádí, které nové či měněné stavební objekty nejsou součástí územního řízení, přitom se odkazuje na námitku č. 7, kde poukázal na § 79 odst. 4 stavebního zákona, podle kterého se odst. 2 tohoto ustanovení, kde jsou uvedeny stavby, které nevyžadují rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas, nevztahuje na záměry posuzované z hlediska vlivů na životní prostředí. Namítá, že z absolutně nedostatečného odůvodnění tohoto stanoviska není vůbec zřejmé, zda se příslušný úřad zabýval vlivy změn těch částí záměru, které nejsou součástí územního řízení, přičemž záměr musí být posouzen či jinak vyhodnocen vždy jako jeden celek, protože každá jeho část, nová výstavba či demolice stávajících staveb má vždy negativní vliv na životní prostředí.

Dále namítá nepřezkoumatelnost ověřovacího stanoviska, a uvádí, že ve stanovisku je uvedeno, že SO 516 - Přeložka VTL plynovodu nebyla předmětem záměru, ke kterému bylo vydáno prioritní stanovisko, a že ostatní aktuálně navrhované nebo upravované části záměru oproti prioritnímu dopravnímu záměru, který byl předmětem prioritního stanoviska, nedoznaly žádných změn, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí a veřejné zdraví. Toto, že deklaruje oznamovatel, a což si MŽP ověřilo porovnáním DÚR doložené k žádosti, s podklady, na základě nichž bylo vydáno prioritní stanovisko, a proto bylo vydáno souhlasné stanovisko.

Dále spolek uvádí, že Stavební úřad MMOI tímto textem stanoviska argumentuje při vypořádání s námitkou týkající se aktuálnosti závazného stanoviska EIA, přičemž text z rozhodnutí ve svém odvolání cituje. Uvádí, že z důvodu naprosté nedostatečnosti konkretizace důvodů pro závěr ověřovacího stanoviska pro tak masivní rozsah změn, je toto stanovisko nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Dále opětovně namítá velmi výrazný rozdíl mezi textem prioritního stanoviska a textem ověřovacího stanoviska, kdy v prioritním stanovisku zcela absentuje výpis stavebních objektů, který v ověřovacím stanovisku zabírá celých šest stran textu, vůbec tak nelze tato stanoviska zákonně srovnávat, zda jsou vydána ke shodnému záměru. Uvádí také, že aby mohl v odvolání označit důvody, pro které stanovisko napadá a považuje za nezákonné, musí mu závazné stanovisko v odůvodnění poskytnout veškeré důvody pro vydání stanoviska, což v tomto případě příslušný úřad odbyl zcela vágními slovy, že to deklaruje oznamovatel, a MŽP si ověřilo porovnáním DÚR doložené k žádosti, s podklady, na základě nichž bylo vydáno prioritní stanovisko. Dále uvádí, že neví, jak příslušný úřad EIA mohl vůbec porovnávat změny specifikované v DÚR 12/2016 s podklady prioritního stanoviska, tedy s dokumentací pro stavební povolení DSP 05/2016. Z důvodu absolutní absence řádného odůvodnění spolek důvodně namítá, že příslušný úřad MŽP se porovnáním vůbec nezabýval, pouze bezdůvodně přijal deklarace uvedené v žádosti žadatele.

Dále spolek zmiňuje další důvody nezákonnosti ověřovacího stanoviska. Nejprve uvádí, že požadavky ust. § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., ve znění účinném po 1. 11. 2017, tj. předložení žádosti včetně všech příloh nejdříve 90 dnů před... (pozn. Odboru SR KÚOK: dané ustanovení zní dále takto - podáním žádosti o zahájení navazujícího řízení, nejpozději však v den podání žádosti o zahájení navazujícího řízení, předloží oznamovatel příslušnému úřadu, který vydal stanovisko, dokumentaci pro příslušné navazující řízení včetně úplného popisu případných změn oproti záměru, ke kterému bylo vydáno stanovisko, a to v rozsahu části nebo etapy záměru, která je předmětem navazujícího řízení). Uvádí, že žádost byla předložena dne 3. 2. 2017, navazující řízení bylo zahájeno podáním žádosti dne 27. 3. 2017, tedy před účinností zákona č. 326/2017 Sb., který tento požadavek zavedl a splnění požadavku není posuzováno. Příslušný úřad MŽP tak musí posoudit, jak byly splněny požadavky stávající právní úpravy, přičemž řízení podle zákona č. 100/2001 Sb. je vedeno dle tohoto zákona, nikoli dle stavebního zákona, a nemůže tak být rozhodující, kdy bylo zahájeno územní řízení.

Uvádí, že podle zákona č. 100/2001 Sb., ve znění účinném v době podání žádosti, tj. 3. 2. 2017 (také zahájení územního řízení dne 27. 3. 2017) byla zákonem stanovena povinnost podle ust. § 9a odst. 4 tohoto zákona tak, že nejméně 30 před podáním žádosti o zahájení navazujícího řízení předloží oznamovatel příslušnému úřadu dokumentaci pro příslušné navazující řízení včetně úplného popisu případných změn oproti záměru, ke kterému bylo vydáno stanovisko, přičemž cituje celé ustanovení. Dotazuje se, jak byla tato zákonná povinnost žadatelem splněna, když ve stanovisku je uvedeno, že MŽP obdrželo žádost dne 3. 2. 2017 a její doplnění dne 14. 12. 2017, a že byly dále doloženy DÚR 12/2016, oznámení o zahájení územního řízení ze dne 4. 4. 2018, doplnění podkladů a žádost o vydání změny územního rozhodnutí ze dne 27. 3. 2017. Dále je uvedeno, že v rámci žádosti o vydání závazného stanoviska k ověření změn ze dne 24. 1. 2017 je uvedeno, že „oproti řešení v prioritním stanovisku nedoznal záměr žádných změn. V doplnění žádosti ze dne 11. 12. 2017...“ Namítá, že jednotlivá data jsou v rozporu s ostatním textem. Pokud tedy byla žádost podána dne 3. 2. 2017 a doplněna dne 14. 12. 2017, pak nebyl splněn požadavek ust. § 9a zákona, a to ani před ani po účinnosti zákona č. 326/2017 Sb., přesto příslušný úřad MŽP ověřovací stanovisko vydal.

Dále namítá nadržování žadateli při vydání ověřovacího stanoviska, přičemž uvádí, že řízení dle zákona č. 100/2001 Sb. je vedeno dle tohoto zákona, nikoli stavebního zákona, a že žádost podaná dne 3. 2. 2017 byla v rozporu se zákonem, protože neobsahovala úplný výpis případných změn, jelikož její doplnění bylo provedeno až dne 14. 12. 2017. Kompletní žádost byla tedy fakticky podána až dne 14. 12. 2017, tj. v době účinnosti zákona č. 326/2017 Sb., přičemž jeho přechodná ustanovení na vydávání stanoviska k ověření změn nedopadají. Příslušný úřad MŽP tedy musel dojít k závěru, že je nutno uplatnit ustanovení § 9a ve znění zákona č. 326/2017 Sb., a nemohl ověřovací stanovisko vůbec vydat.

Námítka č. 17 směřuje proti nezákonnosti v postupu Stavebního úřadu MMOI a také proti diskriminaci některých účastníků řízení. Spolek uvádí, že Stavební úřad MMOI v rozhodnutí uvedl, že žadatel k žádosti doložil i stanoviska obce Horní Moštěnice ze dne 10. 2. 2016, obce Říkovice ze dne 3. 3. 2016 a nesouhlas obce Přestavlky ze dne 17. 2. 2016, které nesouhlasily se změnou stavebního objektu 102 a zrušením objektu 113. Dále, že nesouhlasná stanoviska obcí byla vydána ještě před podáním žádosti, a tyto obce, jako účastníci řízení, v rámci řízení nepodaly námitky, ve kterých by vyjádřily svůj negativní postoj k navrhované změně. Také, že stavební úřad při svém

rozhodování ze záporných vyjádření obcí nemohl vycházet a ani k nim přihlížet, a že vyjádření učiněná před podáním žádosti nemají žádanou právní relevanci. Také že uvedl, pakliže by obce s navrhovaným záměrem nesouhlasily a trvaly na tom, aby se stavební úřad jejich postojem zabýval, měly podat řádné námitky v rámci řízení o změně územního rozhodnutí, což však neučinily. Taková správní úvaha dle spolku jednak nemá oporu v zákoně, jednak by v takovém případě stavební úřad nemohl vycházet ani z ostatních, třeba souhlasných vyjádření měst a obcí, jejichž souhlasy byly datovány před podáním žádosti, která dále zmiňuje, a dodává, že zanedbání některých nesouhlasných vyjádření může mít za následek nezákonnost rozhodnutí.

Dále uvádí, že Stavební úřad MMOI v rozhodnutí dále uvedl, že žadatel k žádosti také předložil vyjádření PRECHEZA a.s., jejíž požadavky byly zahrnuty do podmínek rozhodnutí, a že v podmínkách pak figurují podmínky vyplývající z jejích požadavků. Namítá, že vyjádření je z 11. 2. 2016, tedy také před podáním žádosti z 27. 3. 2017, přesto jsou požadavky dokonce převzaty do výroku rozhodnutí. Tento zcela odlišný postup stavebního úřadu považuje nejen za důkaz diskriminace účastníků řízení, ale také nezákonnosti rozhodnutí, a dodává, že pokud by přístup k hodnocení podkladů dodaných v žádosti byl totožný, tj. pokud by stavební úřad při rozhodování vycházel také ze záporných vyjádření obcí, mohl by výrok rozhodnutí být zcela jiný.

Námitka č. 18 směřuje proti nezákonnému poučení. Spolek namítá, že v poučení na straně 183 rozhodnutí je uvedeno, že odvolání musí být podle ust. § 82 odst. 2 správního řádu podáno s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a každý účastník dostal jeden stejnopis. Dále, že podle ust. § 9b odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., se navazující řízení považuje za řízení s velkým počtem účastníků podle správního řádu. Také, že podle ust. § 144 odst. 5 správního řádu odvolatel není povinen podávat odvolání s potřebným počtem stejnopisů podle ust. § 82 odst. 2 správního řádu. Z toho důvodu je poučení v rozporu se zákonem, a dle spolku zcela záměrné a má účastníky odradit od podání odvolání.

Námitkou č. 19 spolek poukazuje na nedoručení předmětného rozhodnutí. Uvádí, že v úplném závěru jsou uvedeny přílohy rozhodnutí, které zmiňuje, a dodává, že tyto přílohy (situační výkresy) nebyly na úřední desce zveřejněny, což má za následek nedoručení rozhodnutí.

Dne 20. 12. 2019 proti tomuto rozhodnutí podali společné odvolání Ing. Pavel Ježík a MUDr. Helena Ježíková, oba bytem U Zbrojnice 46/3, 750 02 Přerov.

Ve společném odvolání, které rozdělili do sedmi částí, nejprve namítají nezákonnost umístění stavebního objektu SO 209 Estakáda v km 82,973 přes Bečvu a žel. trať Olomouc - Přerov. Uvádějí, že nevhodné umístění dálnice je občanům prezentováno od projednávání územního plánu z roku 1995, že dokumentace EIA z roku 1999 - 2000 řeší variantu, kde estakáda překonávající řeku Bečvu, Prechezu a železniční trať končí za železnicí hned v sousedství krajské silnice, kde začíná mostní opěra a dálnice je dál vedena na zemním valu, a současně doporučuje zvážit posunutí dálnice dále směrem k Přerovu.

Dále uvádějí, že více jak 20 let upozorňují kompetentní osoby, že s vedením trasy tak, jak je navržena, nesouhlasí. Výsledkem je však to, že dálnice zůstala v původní trase, ačkoliv EIA doporučovala zvážit posunutí trasy, byla oproti původnímu návrhu přesunuta ze zemního valu na estakádu. Uvádějí, že toto řešení znamená pro ty, co bydlí v blízkosti plánované estakády, zhoršení zátěže nejenom hluku a emisí, ale nově i vibrací, protože tato varianta značně omezuje možnosti ochranných opatření, ale je i zdrojem hluku a vibrací od mostní uzávěry. Dále, že důvodem změny, tj. přemístění

dálnice z valu na estakádu, byla snaha zachovat sportoviště pod dálnicí, a že tento důvod pominul, jelikož ŘSD přislíbilo vybudovat sportoviště nové. Proto požadovali, pokud by trasa zůstala stejná, návrat k variantě umístění dálnice na zemním valu, což dále rozvádějí s tím, že tento bod je pro ně prioritní.

Dále uvádějí, že studiemi bylo již jednoznačně prokázáno, že hluková zátěž přispívá ke spuštění nebo urychlení vlastního patologického děje u chorob s multifaktoriálními příčinami, a že v případě hluku ze silniční dopravy se jedná zejména o ischemickou chorobu srdeční včetně infarktu myokardu a náhlé smrti, což dále rozvádějí s tím, mají důvodnou obavu z této zátěže a negativního vlivu na jejich zdraví. Domnívají se, že pokud je možné jiné řešení, které může snížit hlukovou zátěž, mělo by být preferováno, zejména pokud jde o stavbu trvalou. Uvádějí, že umístěním dálnice na zemním valu místo na estakádě by se významně snížil hluk a vibrace z dilatačních mostních uzávěr, které jsou dle stávajících plánů v těsné blízkosti rodinného domu pana Horáka. Dále, že argument Ministerstva dopravy, že posunem mostních závrů až k železnici by se snížila zátěž pro pana Horáka a ostatní v okolí, ale zhoršila by se pro ostatní objekty uvnitř Dluhonic, není relevantní, protože se dá vyřešit tím, že by se val či alternativní stavební těleso prodloužily až za železniční trať lemující obec. Také, že protihluková stěna na estakádě je do jisté determinována konstrukcí mostu a nutností minimalizovat dynamické namáhání konstrukce větrem, a že na zemním valu jsou větší možnosti protihlukových opatření, např. ŽB opěrné stěny, systém gabionů, či původní záměr sypané zemní těleso osázené řízenou výsadbou křovin a stromů, což na estakádě nelze. Z toho důvodu požadují přeřešení stavebního objektu SO 209 do podoby podle dokumentace EIA v případě, že bude dálnice v této navržené ose realizována. Také, že územní rozhodnutí z roku 2006 potvrdilo tento stavební objekt v rozporu s předchozími stupni dokumentace a tudíž nezákonně.

Dále namítají nesoulad protihlukových opatření s obytnou zástavbou, a to SO 702 Protihluková stěna km 82,693-84,200 vlevo. Uvádějí, že sídelní útvar Dluhonic je dotčen ochranným pásmem dálnice, ve kterém se ocitnou obytné budovy se svými občany, kdy prvním na trase je rodinný dům č.p. 139, vzdálený od osy dálnice 40 m (ve staničení cca 83,380 km), a posledním je rodinný dům č.p. 152, vzdálený od kraje dálnice 50 m (ve staničení cca 83,615 km). Namítají, že maximální výše ochranné protihlukové stěny začíná až za občanskou zástavbou v km 83,617 a pokračuje do volného prostranství okolních polí, a požadují, aby byla maximální výška provedena již cca od km 83,350, tedy v úrovni železniční tratě a budoucím styku protihlukových stěn budovaného železničního koridoru. Dále, že zástavba Dluhonic bude dotčena nejen negativními hlukovými vlivy z projednávané dálnice D1, ale i z realizovaného železničního koridoru, přitom se bohužel nikdy nepohlíželo na skutečnost souběhu těchto staveb a veřejnosti nebyla předložena hluková studie, která by byla zpracována zároveň pro obě dopravní megainvestice.

Dále namítají nevyřešené a nevyložené riziko záplavových vod z přívalových dešťů z důvodu výstavby dálničního tělesa. Uvádějí, že výstavba dálničního tělesa protne terénní reliéf, mírný úval lokality zvané Vrchní Újezd, přecházející do lokality zvané Dolní Újezd, a tento reliéf dálnice protíná v km 83,500 a vytváří tak nepřekonatelnou přehradu. Uvádějí, že při výskytu přívalových dešťů se tyto vody pozvolna vydávají svoji přirozenou cestou tímto úvalem do lokality k železniční trati, kde jsou stávajícími vodotečemi odváděny do řeky Bečvy. Namítají, že výstavbou dálničního tělesa budou tyto vody nasměrovány do lokality sídelního útvaru U hřiště, kde se setkají s obytnou zástavbou, která není na toto ohrožení stavebně připravená. Uvádějí, že v minulosti byl vznesen požadavek na provedení ekoduktu, polyfunkčního podchodu pod dálnicí

v místě přerušeného úvalu a bez náhrady přerušené účelové komunikace Dluhonice – Předmostí na pozemku parc. č. 1306 a 1309 v k. ú. Dluhonice cca v km 83,850, což požadují i nyní, a to z důvodu odvodu dešťových vod, možnosti průchodu chodců a umožnění migrace zvěře.

Dále namítají nesoulad programového prohlášení vlády ČR a realizace stavebních objektů D1 s tím, že předložená dokumentace v rozporu s tendencemi posledních let neřeší hospodárné nakládání s dešťovou vodou. Podle jejich názoru není dostatečně řešena retence dešťových vod a vše je svedeno jen potrubím do řeky Bečvy a objekt hlavního kanalizačního sběrače (SO 315) dokonce kopíruje trasu vodoteče Strhanec. Požadují proto výstavbu vodohospodářských objektů zajišťující retenci dešťových vod v dané lokalitě a její další obecné využití s využitím malých poldrů a přirozených otevřených svodnic.

Namítají také porušení zákona, ust. § 8 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, podle kterého dálnice a silnice mohou vést územím zastavěným nebo zastavitelným, pokud se tím převádí převážně průjezdná doprava tímto územím. Uvádějí, že v tomto řízení se z mnoha stran poukazuje na porušení tohoto paragrafu, na druhé straně se argumentuje právními výklady ze strany investora, že k porušení zákona nedošlo. Také, že chybí nezávislý právní výklad, respektive judikatura, která by tuto prokazatelnou pochybnost vyvrátila. Dále uvádějí, že dálnice demoluje část sídelního útvaru, který je prostorově definován a stejně tak doprava v něm, přičemž na dálnici samotnou se z tohoto území převede doprava v množství nula. Podle jejich názoru tudíž v tomto případě dálnice zastavěným územím vést nemůže. Současně vyžadují doložení nezpochybnitelného právního výkladu, že realizací dálnice v této poloze nedošlo k porušení zákona.

Dále namítají vadnost projektu MÚK Přerov - sever a zbytečnost naprojektování tohoto mimoúrovňového křížení. Uvádějí, že nebylo dosud veřejně prezentováno, jak bude situace v dané lokalitě vyřešena a jak bude provozně funkční po realizaci všech dopravních staveb, které budou do tohoto MÚK zaústěny. Dále, že úsek D1 - 0136 byl prohlášen za obchvatový úsek čili do tohoto nestandardního uzlu bude svedena i doprava ze silnic I/55, I/47, II/150 a ze samotných dálnic D1 - 0136 a D55 - 5502. Dle jejich názoru je neuvěřitelné, že řidiči ze silnic I/55 a II/150, kteří budou chtít dálnici využít k cestě na jih nebo jen na opačný konec Přerova, budou nasměrováni do víru chaotického uzlu vlastního MÚK Přerov - sever, kde se zdrží více, než by bylo nutné, a budou muset absolvovat jeden a půl otáčky na tomto „rádoby kruhovém objezdu“, než budou mít možnost uzel opustit a cestovat dále po dálnici. Uvádějí, že současně dojde k navrácení dopravy do ulic Olomoucká a Prostějovská v Předmostí, protože to bude pro motoristy kratší, než se mixovat v tomto rizikovém MÚK. Dále uvádějí, že tato křižovatka byla vyhodnocena i odborníky jako riziková a asi skutečně nemá nikde obdoby. Navrhují proto opustit toto rizikové řešení a realizovat původní bezpečné a čitelné řešení MÚK Přerov - sever.

Namítají také vadnost projektu obchvatu MÚK Přerov - sever a MÚK Přerov - západ. Uvádějí, že novým územním plánem z roku 2010 byla pro Přerov vymazána důležitá stavba vlastního obchvatu a za obchvatovou byla prohlášena část budoucí dálnice D1 kolem Přerova. Dále také, že vzdálenost mezi MÚK Přerov - sever a MÚK Přerov - západ je kratší než 2 km v rozporu s předpisy o navrhování dálničních komunikací, a tudíž k vlastní realizaci obdržel od Ministerstva dopravy výjimku. Namítají, že s ohledem na zavedenou praxi zde ovšem chybí průběžný připojovací pruh, jako je to v případě D55 Hulín - Hulín jih nebo v případě otevřené trasy D1 - 0137 Lipník n/B -

Trnávka nebo projektované D55 - 5501 Holice - Velký Týnec. Uvádějí, že v tomto obchvatovém úseku bude na dálnici peáž plné dopravy z D1 a D55, silnic I/55, I/47, II/150 a bude plnit i vlastní obchvat města Přerova. Kde jinde by měl být minimálně připojovací pruh, než zde. Také uvádějí, že předložená dokumentace ke změně územního řízení je ve variantě staré více než dvacet let a evidentně zcela mimo dopravní kapacity, které mají být na dálnici po zprovoznění převedeny. Požadují tak přepracování úseku obchvatové části dálnice dle aktuálních provozních podmínek a tím spojený požadavek na odpovídající kapacitu silniční komunikace.

Poté Stavební úřad MMOI opatřením ze dne 3. 1. 2020 v souladu s ust. § 86 odst. 2 správního řádu seznámil ostatní účastníky řízení s podanými odvoláními a současně jim dal možnost, aby se ve stanovené lhůtě k jeho obsahu vyjádřili. Této možnosti využilo město Přerov podáním doručeným Stavebnímu úřadu MMOI dne 13. 1. 2020, v němž reagovalo na námitky uplatněné v podaných odvoláních, a také obec Bochoř podáním doručeným Stavebnímu úřadu MMOI dne 16. 1. 2020. Této možnosti využil i zástupce žadatele podáním doručeným Stavebnímu úřadu MMOI dne 22. 1. 2020, v němž reagoval na námitky uplatněné v podaných odvoláních. Dále této možnosti využili také Pavel Horák, Jan Bednařík a Arnošt Bartuška, a to jednotlivými podáními doručenými Stavebnímu úřadu MMOI dne 27. 1. 2020.

Poté byla Stavebním úřadem MMOI podaná odvolání odeslána spolu s příslušným správním spisem ve věci a dne 31. 1. 2020 doručena odvolacímu správnímu orgánu k přezkoumání a rozhodnutí.

Vzhledem k tomu, že odvolatel Milan Tomeček, bytem Dluhonice 8, 750 02 Přerov ve svém odvolání uplatnil mimo jiné námitku podjatosti Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru strategického rozvoje kraje, oddělení stavebního řádu, vedoucí Odboru SR KÚOK Ing. Radek Dosoudil nejprve rozhodl o podané námitce podjatosti usnesením č. j.: KUOK 16867/2020, ze dne 3. 2. 2020, s tím, že námitce podjatosti Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru strategického rozvoje kraje, oddělení stavebního řádu, tedy Bc. Ing. Hany Mazurové, vedoucí oddělení stavebního řádu a Ing. Dany Sejkorové, pracovnice oddělení stavebního řádu, se nevyhovuje a Bc. Ing. Hana Mazurová, vedoucí oddělení stavebního řádu Odboru SR KÚOK, a Ing. Dana Sejkorová, pracovnice oddělení stavebního řádu Odboru SR KÚOK, nejsou vyloučeny z projednávání a rozhodování v odvolacím řízení vedeném Odborem SR KÚOK pod sp. zn.: KÚOK/16802/2020/OSR/7515. Vedoucí Odboru SR KÚOK po řádném prošetření věci zjistil, že Bc. Ing. Hana Mazurová a také Ing. Dana Sejkorová nemají s ohledem na poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o jejich nepodjatosti.

Jelikož odvolání proti tomuto usnesení nemá odkladný účinek, a tudíž podle ust. § 74 odst. 1 správního řádu je usnesení předběžně vykonatelné, proto jsou Bc. Ing. Hana Mazurová a Ing. Dana Sejkorová podle ust. § 14 odst. 2 správního řádu osobami příslušnými k projednávání a rozhodování v odvolacím řízení vedeném Odborem SR KÚOK pod sp. zn.: KÚOK/16802/2020/OSR/7515.

Po přezkoumání předložených materiálů a výše zmíněných odvolání Odbor SR KÚOK zjistil, že odvolání spolků Krajina Dluhonice, z.s., Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, a také spolku Voda z Tetčic, z.s., směřují i proti obsahu vydaného závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí (MŽP) k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/16, závazného stanoviska MŽP k ověření změn prioritního dopravního záměru ze dne 23. 4. 2018 pod č. j. MZP/2017/710/1294, a také proti zákonnosti stanoviska MŽP k posouzení vlivů

provedení záměru na životní prostředí pod č. j. NM700/2934/3812/OPVŽP/00 e. o., ze dne 15. 12. 2000, a procesu posuzování vlivů provedení záměru na životní prostředí předcházejícímu vydání tohoto stanoviska v letech 1999 - 2000. Odbor SR KÚOK nejprve opatřením ze dne 4. 2. 2020 požádal MŽP, ve smyslu ust. § 149 odst. 5 správního řádu, o vyjádření k podanému odvolání.

Poté Odbor SR KÚOK na základě informací podaných zástupcem žadatele zjistil, že předmětná závazná stanoviska včetně požadovaného vyjádření byla MŽP k jejich potvrzení nebo změně předána přímo ministru životního prostředí, jako nadřízenému správnímu orgánu. Podle ust. § 149 odst. 5 správního řádu platí, že pokud odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, potvrzení nebo změnu závazného stanoviska si od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska vyžádá odvolací správní orgán. Vzhledem k tomu Odbor SR KÚOK, a to s ohledem na předejití jakýchkoliv pochybností o správnosti postupu odvolacího správního orgánu, opatřením ze dne 2. 4. 2020 požádal ministra životního prostředí, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který tato napadená závazná stanoviska vydal, o jejich potvrzení nebo změnu.

Následně dne 23. 4. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel „Závazné stanovisko k žádosti odvolacího správního orgánu o potvrzení či změnu závazného stanoviska“ pod Spis zn. P/3778, č. j. MZP/2020/430/225, ze dne 20. 4. 2020, ministra životního prostředí. Tímto bylo předmětné závazné stanovisko MŽP k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí pod č. j. 63946/ENV/16, ze dne 30. 11. 2016 a závazné stanovisko MŽP k ověření změn prioritního dopravního záměru pod č. j. MZP/2017/710/1294, ze dne 23. 4. 2018, potvrzeno s tím, že nebyly shledány žádné důvody pro změnu nebo zrušení prioritního stanoviska EIA ani závazného stanoviska k ověření změn podle ust. § 149 odst. 5 správního řádu (tato závazná stanoviska byla následně na základě žádosti Odboru SR KÚOK opětovně posouzena - viz níže).

Odbor SR KÚOK po přezkoumání výše zmíněných odvolání shledal, že odvolání spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu a spolku Krajina Dluhonice, z.s., (požaduje přezkoumání všech závazných stanovisek), směřují i proti obsahu vydaného závazného stanoviska Magistrátu města Olomouce, Odboru životního prostředí, oddělení vodního hospodářství (OŽP), pod Spis. zn. S-SMOL/237532/2018/OZP, č. j. SMOL/014660/2019/OZP/VH/Huc, ze dne 24. 1. 2019, kterým OŽP vydal podle ust. § 17 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (dále i „vodní zákon“), souhlas se stavbou na pozemcích, na nichž se nacházejí koryta vodních toků, nebo na pozemcích s takovými pozemky sousedících, v záplavovém území VVT Bečvy a Moštěnky. Proto Odbor SR KÚOK opatřením ze dne 4. 2. 2020 požádal Odbor životního prostředí a zemědělství KÚOK (OŽPZ), jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, o jeho potvrzení nebo změnu.

Dne 18. 2. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel „Potvrzení závazného stanoviska“ OŽPZ ze dne 14. 2. 2020 pod č. j. KUOK 20326/2020, kterým bylo závazné stanovisko - souhlas vodoprávního úřadu podle ust. § 17 odst. 1 písm. a), c) a d) vodního zákona - pod č. j. SMOL/014660/2019/OZP/VH/Huc, Spis. zn. S-SMOL/237532/2018/OZP, ze dne 24. 1. 2019, potvrzeno s tím, že je věcně správné a souladné s vodním zákonem a vydané zcela v souladu s veřejnými zájmy na úseku vodního hospodářství, jejichž ochrana je v působnosti příslušného vodoprávního úřadu.

Odbor SR KÚOK po přezkoumání výše zmíněných odvolání shledal, že odvolání spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, odvolání spolku Krajina Dluhonice,

z.s., (spolek požaduje přezkoumání všech závazných stanovisek), směřují i proti obsahu závazného stanoviska vydaného Krajskou hygienickou stanicí Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci, územním pracovištěm Přerov (KHS), dne 20. 4. 2016, pod Sp. zn. KUSOC/30513/2015, č. j. KHSOC/30513/2015/PR/HOK, a závazného stanoviska vydaného KHS dne 26. 10. 2017 pod č. j. KHSOC/27895/2017/PR/HOK, Sp. zn. KUSOC/27895/2017. Proto Odbor SR KÚOK opatřením ze dne 4. 2. 2020 požádal Ministerstvo zdravotnictví, jakožto správní orgán nadřízený Krajské hygienické stanici Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci, která uvedená závazná stanoviska vydala, o jejich potvrzení nebo změnu.

Poté dne 30. 3. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel vyjádření Ministerstva zdravotnictví ze dne 25. 3. 2020, č. j. MZDR 6113/2020-8/OVZ, pod názvem „Žádost o změnu nebo potvrzení závazného stanoviska Krajské hygienické stanice ze dne 20. 4. 2016 č. j. KHSOC/30513/2015/PR/HOK a přípisu č. j. KHSOC/27895/2017/PR/HOK ze dne 26. 10. 2017 ke stavebnímu záměru Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, kterým bylo uvedené závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje ze dne 20. 4. 2016 potvrzeno s tím, že KHS postupovala v dané věci správně.

Odbor SR KÚOK po přezkoumání výše zmíněných odvolání dále shledal, že odvolání spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, odvolání spolku Krajina Dluhonice, z.s., (spolek požaduje přezkoumání všech závazných stanovisek), směřují i proti obsahu vydaného závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí (MŽP), ze dne 6. 1. 2017, č. j. 2442/570/16 90526/ENV/16, kterým MŽP dle ust. § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, souhlasilo s umístěním stavby pozemní komunikace v zastavěném území obce o předpokládané intenzitě dopravního proudu 15 tisíc a více vozidel za 24 hodin v návrhovém období nejméně 10 let u stavebního záměru „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“. Odbor SR KÚOK nejprve opatřením ze dne 4. 2. 2020 požádal MŽP, ve smyslu ust. § 149 odst. 5 správního řádu, o vyjádření k podanému odvolání. Uvedené vyjádření Odbor SR KÚOK obdržel následně dne 17. 2. 2020. Poté Odbor SR KÚOK opatřením ze dne 18. 2. 2020 požádal ministra životního prostředí, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který toto závazné stanovisko vydal, o jeho potvrzení nebo změnu.

Následně dne 23. 4. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel „Závazné stanovisko k žádosti odvolacího správního orgánu o potvrzení či změnu závazného stanoviska“ pod Spis zn. P/3775, č. j. MZP/2020/430/134, ze dne 20. 4. 2020, ministra životního prostředí. Tímto bylo závazné stanovisko MŽP pod č. j. 2442/570/16 90526/ENV/16, ze dne 6. 1. 2017, podle ust. § 149 odst. 5 správního řádu v části změněno a ve zbytku potvrzeno s tím, že předmětné závazné stanovisko bylo vydáno v souladu s požadavky zákona, odůvodnění je věcně správné a v souladu s požadavky uvedených právních předpisů. Dále, že dílčí změna závazného stanoviska, která byla provedena, vede k upřesnění doby měření imisí z důvodu veřejného zájmu na ochraně zdraví.

Odbor SR KÚOK po přezkoumání výše zmíněných odvolání shledal, že odvolání spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu a spolku Krajina Dluhonice, z.s., (požaduje přezkoumání všech závazných stanovisek), směřují také proti obsahu koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Olomouce, Spis. zn. S-SMOL/209846/2018/OKR, č. j. SMOL/213041/2018/OKR/HR/Sin, ze dne 7. 2. 2019, a to z hlediska zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů, zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně

některých dalších zákonů, zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů, dále zákona č. 13/2017 Sb., o pozemních komunikacích, zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, hlavy IX zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, zákona č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi, a zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu. Proto Odbor SR KÚOK opatřením ze dne 4. 2. 2020 požádal Krajský úřad Olomouckého kraje, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, o jeho potvrzení nebo změnu.

Poté dne 7. 4. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel „Koordinované závazné stanovisko“ krajského úřadu Sp. zn. KÚOK/18952/2020/ODSH-SH/131, č. j. KUOK 36301/2020, ze dne 7. 4. 2020, jímž bylo koordinované závazné stanovisko MMOI Spis. zn. S-SMOL/209846/2018/OKR, č. j. SMOL/213041/2018/OKR/HR/Sin, ze dne 7. 2. 2019, v části změněno a ve zbytku potvrzeno. Krajský úřad uvedl, že v rámci přezkumu KZS MMOI v částech týkajících se ochrany jednotlivých složek chráněných veřejných zájmů dle posuzovaných právních předpisů byly pouze na úseku životního prostředí shledány nedostatky v části odpadového hospodářství, které byly opraveny změnou KZS MMOI podle ust. §149 odst. 5 správního řádu. V ostatních částech považuje krajský úřad KZS MMOI za věcně správné a souladné se správním řádem, také s jednotlivými složkovými předpisy na úseku ochrany životního prostředí, zákona o pozemních komunikacích, stavebního zákona a zákona o státní památkové péči.

Následně dne 14. 4. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel stanovisko Odboru sportu, kultury a památkové péče, KÚOK ze dne 14. 4. 2020, SpZn: KÚOK/43367/2020/OKSPP/685, č. j. KUOK 43367/2020, které z hlediska zákona o státní památkové péči doplňuje výše uvedené „Koordinované závazné stanovisko“, přičemž uzavírá, že vyjádření orgánu státní památkové péče není závazným stanoviskem podle zákona o státní památkové péči ale konstatováním, že v dané věci není dotčeným orgánem státní památkové péče, protože území, kde má být realizována stavba dálnice D 1 v úseku Přerov - Říkovice, je mimo zájem orgánu státní památkové péče.

Odbor SR KÚOK po přezkoumání výše zmíněných odvolání shledal, že odvolání spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, odvolání spolku Krajina Dluhonice, z.s., (spolek požaduje přezkoumání všech závazných stanovisek), směřují i proti obsahu závazného stanoviska vydaného Drážním úřadem, Sekce stavební - územním odborem Olomouc, dne 30. 5. 2016 pod zn. MO-SOO0750/16-2/Eh, DUCR-33483/16/Eh. Proto Odbor SR KÚOK opatřením ze dne 4. 2. 2020 požádal Ministerstvo dopravy, Sekci dopravní, Odbor drážní a vodní dopravy, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, o jeho potvrzení nebo změnu.

Dne 27. 2. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel závazné stanovisko Ministerstva dopravy ze dne 24. 2. 2020 pod zn. 6/2020-130-SPR/7, kterým bylo závazné stanovisko Drážního úřadu - (tehdejší) sekce stavební, územního odboru Olomouc, ze dne 30. 5. 2016, č.j. DUCR-33483/16/Eh, potvrzeno včetně stanovených podmínek s tím, že závazné stanovisko Drážního úřadu není nikterak vnitřně rozporné, ani není v rozporu či jiném nesouladu se závazným stanoviskem jiného dotčeného orgánu, které měl stavební úřad k dispozici.

Odbor SR KÚOK po přezkoumání výše zmíněných odvolání dále shledal, že odvolání spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, odvolání spolku Krajina Dluhonice,

z.s., (spolek požaduje přezkoumání všech závazných stanovisek), směřují i proti obsahu závazného stanoviska vydaného Hasičským záchranným sborem Olomouckého kraje, územním odborem Přerov pod č. j. HSOL-7857-2/2015, dne 28. 1. 2016. Proto Odbor SR KÚOK opatřením ze dne 4. 2. 2020 požádal Ministerstvo vnitra, Generální ředitelství hasičského záchranného sboru ČR, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, o jeho potvrzení nebo změnu.

Dne 17. 3. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel Závazné stanovisko nadřízeného správního orgánu na úseku požární ochrany Ministerstva vnitra ze dne 13. 3. 2020 pod č. j. MV-25500-8/PO-PRE-2020, kterým bylo závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje, ze dne 28. 1. 2016 pod č. j. HSOL-7857-2/2015, potvrzeno včetně stanovených podmínek s tím, že závazné stanovisko je plně v souladu s předpisy na úseku požární ochrany.

Odbor SR KÚOK po přezkoumání výše zmíněných odvolání dále shledal, že odvolání spolku Voda z Tetčic, z.s., a odvolání spolku Krajina Dluhonice, z.s., a spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, (požadují přezkoumání všech závazných stanovisek), směřují i proti obsahu vydaného závazného stanoviska Magistrátu města Olomouce, Odboru životního prostředí, oddělení péče o krajinu a zemědělství (OŽP), Spis. zn. S-SMOL/198486/2019/OZP, č. j. SMOL/201947/2019/OZP/PKZ/Ci, ze dne 8. 8. 2019, z hlediska vlivu na krajinný ráz podle § 12 odst. 2 zákona č. dle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, k umístění stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“. Proto Odbor SR KÚOK opatřením ze dne 4. 2. 2020 požádal OŽPZ, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, o jeho potvrzení nebo změnu.

Dne 27. 2. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel „Potvrzení závazného stanoviska orgánu ochrany přírody Magistrátu města Olomouce“ OŽPZ pod č. j. KUOK 26692/2020, ze dne 25. 2. 2020, kterým bylo závazné stanovisko ze dne 8. 8. 2019 pod č. j. SMOL/201947/2019/OZP/PKZ/Ci, vydané Magistrátem města Olomouce, ve smyslu ustanovení § 12 odst. 2 zákona, potvrzeno.

Odbor SR KÚOK po přezkoumání výše zmíněných odvolání shledal, že odvolání spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, odvolání spolku Krajina Dluhonice, z.s., (spolky požadují přezkoumání všech závazných stanovisek), směřují i proti obsahu závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí (MŽP), ze dne 19. 10. 2017, č. j. MŽP/2017/610/222 Ev. č. ENV/2017/28140, kterým MŽP změnilo souhlas č. j. OEKL/1095/05 k odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu pro stavbu „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, ze dne 24. 5. 2005. Odbor SR KÚOK nejprve opatřením ze dne 5. 2. 2020 požádal MŽP, ve smyslu ust. § 149 odst. 5 správního řádu, o vyjádření k podanému odvolání.

Poté Odbor SR KÚOK na základě informací podaných zástupcem žadatele zjistil, že předmětné závazné stanovisko včetně požadovaného vyjádření bylo MŽP k jeho potvrzení nebo změně předáno přímo ministru životního prostředí, jako nadřízenému správnímu orgánu. Podle ust. § 149 odst. 5 správního řádu platí, že pokud odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, potvrzení nebo změnu závazného stanoviska si od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska vyžádá odvolací správní orgán. Vzhledem k tomu Odbor SR KÚOK, a to s ohledem na předejití jakýchkoliv pochybností o správnosti postupu odvolacího správního orgánu, opatřením ze dne 2. 4. 2020 požádal ministra

životního prostředí, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který toto napadené závazné stanovisko vydal, o jeho potvrzení nebo změnu.

Následně dne 23. 4. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel „Závazné stanovisko k žádosti odvolacího správního orgánu o potvrzení či změnu závazného stanoviska“ pod Spis zn. P/3772, č. j. MZP/2020/430/113, ze dne 20. 4. 2020, ministra životního prostředí. Tímto bylo závazné stanovisko MŽP č. j. MZP/2017/610/222 Ev. č. ENV/2017/28140, ze dne 19. 10. 2017, potvrzeno s tím, že předmětné závazné stanovisko bylo vydáno v souladu s požadavky zákona č. 334/1992 Sb., a není tak žádný důvod pro jeho změnu podle ustanovení § 149 odst. 5 správního řádu.

Odbor SR KÚOK po přezkoumání výše zmíněných odvolání shledal, že odvolání spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, odvolání spolku Krajina Dluhonice, z.s., (spolky požadují přezkoumání všech závazných stanovisek), také odvolání Milana Tomečka a spolku Voda z Tetčic, z.s., směřují i proti obsahu závazného stanoviska vydaného Ministerstvem dopravy dne 15. 3. 2016 pod zn. 178/2016-910-IPK/2, dle ust. § 40 odst. 2 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Proto Odbor SR KÚOK opatřením ze dne 5. 2. 2020 požádal ministra dopravy, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, o jeho potvrzení nebo změnu.

Dne 20. 3. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel stanovisko ministra dopravy ze dne 12. 3. 2020 pod čj. 17/2020-510-RK-3, kterým bylo závazné stanovisko Ministerstva dopravy, Odboru infrastruktury a územního plánu, ze dne 15. 3. 2016 pod č. j. 178/2016-910-IPK/2, potvrzeno s tím, že nejsou žádné důvody ke změně nebo ke zrušení závazného stanoviska ministerstva, které je zákonné a věcně správné.

Odbor SR KÚOK po přezkoumání výše zmíněných odvolání shledal, že odvolání spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, odvolání spolku Krajina Dluhonice, z.s., (spolky požadují přezkoumání všech závazných stanovisek), také odvolání Ing. Pavla Ježíka a MUDr. Heleny Ježíkové, Milana Tomečka a spolku Voda z Tetčic, z.s., směřují i proti obsahu závazného stanoviska vydaného Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie Olomouckého kraje, Odborem služby dopravní policie pod č. j. KRPM-157224-2/ČJ-2015-1400DP, dne 7. 1. 2016, podle ust. § 10 odst. 4 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Proto Odbor SR KÚOK opatřením ze dne 6. 2. 2020 požádal Policejní prezidium České republiky, Ředitelství služby dopravní policie, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, o jeho potvrzení nebo změnu.

Dne 28. 2. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel „Sdělení k žádosti o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska“ Policejního prezidia České republiky ze dne 28. 2. 2020 pod č. j. PPR-6658-1/ČJ-2020-990440, v němž PPR uvedlo, že jde o souhrnné stanovisko, které KŘP vydalo jako souhlasné ke změně územního rozhodnutí ve vztahu k silnicím I. tříd a závazně souhlasné k připojení přeložky sil. č. I/55 SO 116 na stavební objekt 173 „Provizorní napojení silnice I/55“ a zároveň s připojením tohoto provizorního napojení na stávající silnici č. I/55 v Přerově. Také, že závazná část stanoviska byla vydávána pro správní řízení vedená silničním správním úřadem, tj. pro rozhodnutí o připojení staveb na stávající silnici č. I/55, které je pak podkladem pro stavební úřad. Další část stanoviska, jíž byl vydán souhlas s vydáním změny územního rozhodnutí, není závazným stanoviskem, a tudíž PPR neshledalo důvod k postupu podle ust. § 149 odst. 5 správního řádu.

Odbor SR KÚOK po přezkoumání výše zmíněných odvolání shledal, že odvolání spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, odvolání spolku Krajina Dluhonice, z.s., (spolky požadují přezkoumání všech závazných stanovisek), také Milana Tomečka a spolku Voda z Tetčic, z.s., směřují i proti obsahu závazného stanoviska vydaného Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie Olomouckého kraje, Územním odborem Přerov, Dopravním inspektorátem Přerov pod č. j. KRPM-2245-83/ČJ-2016-140806, dne 15. 4. 2016, podle ust. § 10 odst. 4 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Proto Odbor SR KÚOK opatřením ze dne 6. 2. 2020 požádal Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje, Odbor služby dopravní policie, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, o jeho potvrzení nebo změnu.

Dne 4. 3. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel „Sdělení k žádosti o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska“ Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje ze dne 3. 3. 2020 pod č. j. KRPM-17637-4/ČJ-2020-1400DP, v němž KŘP uvedlo, že se jedná o závazné stanovisko podle ust. § 10 odst. 4 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, k připojení pozemních komunikací ke krajským silnicím a místním komunikacím, které bylo určeno příslušnému silničnímu správnímu orgánu, který ve věci vydával rozhodnutí o připojení staveb na stávající silnice a místní komunikace, které je pak podkladem pro stavební úřad, který v územním řízení rozhodl o umístění stavby. KŘP dále uvedlo, že ve stanovisku Dopravního inspektorátu Územního odboru Přerov neshledalo žádné pochybení a s tímto se ztotožňuje. K námitkám odvolatelů uplatněným ve vztahu k samotné dálnici KŘP dále uvedlo, že podle ust. § 16 odst. 2 písm. a) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, je v územním, stavebním a společném územním a stavební řízení dotčeným orgánem příslušným k uplatnění stanoviska k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemní komunikaci Ministerstvo vnitra.

Odbor SR KÚOK po přezkoumání výše zmíněných odvolání dále shledal, že odvolání spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, odvolání spolku Krajina Dluhonice, z.s., (spolky požadují přezkoumání všech závazných stanovisek), směřují i proti obsahu závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví, Odboru zdravotního dohledu, Českého inspektorátu lázní a zřídelských, jímž ministerstvo pod č. j. MZDR 80191/2015-3/OZD-ČIL-Vac, dne 19. 1. 2016, vydalo souhlas s vydáním změny územního rozhodnutí pro stavbu Říkovice - Přerov - dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov změna územního rozhodnutí, podle ust. § 37 odst. 3 písm. b) zákona č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech a o změně některých souvisejících zákonů. Proto Odbor SR KÚOK opatřením ze dne 6. 2. 2020 požádal ministra zdravotnictví, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, o jeho potvrzení nebo změnu.

Poté dne 19. 3. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel Potvrzení závazného stanoviska ministra zdravotnictví ze dne 19. 3. 2020, č. j. MZDR 5792/2020-4/OZP-Čil-Sk, kterým bylo závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví ze dne 19. 1. 2016 pod č. j. MZDR 80191/2015-3/OZD-ČIL-Vac, potvrzeno s tím, že skutečnosti uvedené v souhlasném závazném stanovisku dostatečně odůvodňují závěr o přípustnosti stavby v dané lokalitě, a nebyly proto shledány důvody pro změnu tohoto závazného stanoviska.

Odbor SR KÚOK po přezkoumání výše zmíněných odvolání také shledal, že odvolání spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, odvolání spolku Krajina Dluhonice, z.s., (spolky požadují přezkoumání všech závazných stanovisek), také odvolání Ing.

Pavla Ježíka a MUDr. Heleny Ježíkové, Milana Tomečka a spolku Voda z Tetčic, z.s., směřují i proti obsahu Koordinovaného závazného stanoviska Krajského úřadu Olomouckého kraje, vydaného pod Spis. zn. KÚOK/111736/2015/OSL-LD/7305, č. j. KUOK 5754/2016, dne 18. 1. 2016, a to z hlediska zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů, zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů, zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, zákona č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi, a zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů a také do obsahu stanoviska z hlediska zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

Odbor SR KÚOK nejprve opatřením ze dne 5. 2. 2020 požádal OŽPZ, ve smyslu ust. § 149 odst. 5 správního řádu, o vyjádření k podanému odvolání, a to z hlediska zákona a to z hlediska zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů, zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů, zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, zákona č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi, a zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů. Uvedené vyjádření Odbor SR KÚOK obdržel dne 3. 3. 2020. Odbor SR KÚOK pak opatřením ze dne 3. 3. 2020 požádal Ministerstvo životního prostředí, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který toto závazné stanovisko vydal, o jeho potvrzení nebo změnu.

Poté dne 15. 4. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel sdělení Ministerstva životního prostředí pod Sp. zn. ZN/MZP/2020/570/159, č. j. MZP/2020/570/599, ze dne 17. 4. 2020. Tímto bylo Koordinované závazné stanovisko Krajského úřadu Olomouckého kraje, Spis. zn. KÚOK/111736/2015/OSL-LD/7305, č. j. KUOK 5754/2016, ze dne 18. 1. 2016, podle ust. § 149 odst. 5 správního řádu v části posouzení z hlediska veřejného zájmu na ochraně evropsky významných lokalit a ptačích oblastí potvrzeno.

Odbor SR KÚOK současně opatřením ze dne 7. 2. 2020 požádal Ministerstvo dopravy, Sekci infrastruktury a letectví, Odbor pozemních komunikací, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, o jeho potvrzení nebo změnu, a to v části závazného stanoviska z hlediska zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

Dne 16. 4. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel závazné stanovisko Ministerstva dopravy ze dne 16. 4. 2020 pod zn. 14/2020-120-STSP/11, jímž bylo Koordinované závazné stanovisko Krajského úřadu Olomouckého kraje, Spis. zn. KÚOK/111736/2015/OSL-LD/7305, č. j. KUOK 5754/2016, ze dne 18. 1. 2016, v části posouzení podle zákona o pozemních komunikacích potvrzeno s tím, že bylo vydáno v mezích věcné a místní příslušnosti (z hlediska řešení silnic II. a III. třídy) a nebyla zjištěna jeho nezákonnost.

Odbor SR KÚOK po přezkoumání výše zmíněných odvolání dále shledal, že odvolání spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, odvolání spolku Krajina Dluhonice, z.s., (spolky požadují přezkoumání všech závazných stanovisek), směřují i proti obsahu závazného stanoviska Úřadu pro civilní letectví č. j. 009340-15-701, ze dne 4. 1. 2016, vydaného podle ust. § 89 odst. 2 písm. e) zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a také závazného stanoviska ze dne 15. 10. 2018, č.j. 011703-18-701, kterým byla prodloužena platnost závazného stanoviska Úřadu pro civilní letectví ze dne 4. 1. 2016. Proto Odbor SR KÚOK opatřením ze dne 7. 2. 2020 požádal Ministerstvo dopravy, Sekci infrastruktury a letectví, Odbor civilního letectví, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, o jeho potvrzení nebo změnu.

Dne 27. 2. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel „Přezkum závazného stanoviska Úřadu pro civilní letectví“ Ministerstva dopravy ze dne 25. 2. 2020 pod zn. 23/2020-220-LET/2, kterým bylo závazné stanovisko ÚCL ze dne 4. 1. 2016 pod č. j. 009340-15-701, kterému byla prodloužena platnost závazným stanoviskem ÚCL ze dne 15. 10. 2018 pod č. j. 011703-18-701, potvrzeno v celém svém rozsahu.

Odbor SR KÚOK po přezkoumání výše zmíněných odvolání také shledal, že odvolání spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, odvolání spolku Krajina Dluhonice, z.s., (spolky požadují přezkoumání všech závazných stanovisek), směřují i proti obsahu závazného stanoviska Státní plavební správy - pobočky Přerov ze dne 15. 1. 2016 pod zn. 4337/PR/15 a závazného stanoviska ze dne 29. 5. 2019 pod zn. 1555/PR/19. Proto Odbor SR KÚOK opatřením ze dne 7. 2. 2020 požádal Ministerstvo dopravy, Sekci dopravní, Odbor drážní a vodní dopravy, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, o jeho potvrzení nebo změnu.

Dne 26. 2. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel „Posouzení stanoviska SPS - odvolání proti umístění dálnice D1“ Ministerstva dopravy ze dne 19. 2. 2020 pod zn. 9/2020-130-VPL/2, kterým bylo závazné stanovisko SPS ze dne 15. 1. 2016 pod zn. 4337/PR/15 a závazné stanovisko ze dne 29. 5. 2019 pod zn. 1555/PR/19, potvrzeno.

Odbor SR KÚOK po přezkoumání výše zmíněných odvolání také shledal, že odvolání spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, odvolání spolku Krajina Dluhonice, z.s., (spolky požadují přezkoumání všech závazných stanovisek), směřují i proti obsahu závazného stanoviska vydaného Ministerstvem obrany, Sekcí ekonomickou a majetkovou, Odborem ochrany územních zájmů a řízení programů nemovitě infrastruktury, ze dne 18. 5. 2016, Sp. zn. 66340/2016-8201-OÚZ-BR, 95-71/2016-8201 a závazného stanoviska vydaného Ministerstvem obrany ČR, Sekcí nakládání s majetkem, Odborem ochrany územních zájmů, Sp. zn. 83523/2018-1150-OÚZ-BR, ze dne 31. 5. 2018. Proto Odbor SR KÚOK opatřením ze dne 7. 2. 2020 požádal ministra obrany, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, o jeho potvrzení nebo změnu.

Dne 23. 4. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel „Potvrzení závazného stanoviska“ Sekce nakládání s majetkem Ministerstva obrany pod č. j. MO 118373/2020-1150, ze dne 23. 4. 2020, kterým bylo závazné stanovisko Ministerstva obrany, Sekce ekonomické a majetkové, Odboru ochrany územních zájmů a řízení programů nemovitě infrastruktury, ze dne 18. 5. 2016, Sp. zn. 66340/2016-8201-OÚZ-BR, 95-71/2016-8201, a závazné stanovisko Ministerstva obrany ČR, Sekce nakládání s majetkem, Odboru ochrany územních zájmů, pod Sp. zn. 83523/2018-1150-OÚZ-BR, ze dne 31. 5. 2018, potvrzeno s tím, že napadené závazné stanovisko není v rozporu

s příslušnými ustanoveními správního řádu, zákonnými normami a není ani v rozporu se zájmy Ministerstva obrany vymezovanými podle ust. § 175 stavebního zákona, ve znění pozdějších předpisů.

Odbor SR KÚOK po přezkoumání výše zmíněných odvolání shledal, že odvolání spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, odvolání spolku Krajina Dluhonice, z.s., (spolky požadují přezkoumání všech závazných stanovisek), směřují i proti obsahu závazného stanoviska vydaného Státní energetickou inspekcí, Územním inspektorátem pro Olomoucký kraj pod zn. 1501/15/71.102/Ma, ze dne 13. 1. 2016. Proto Odbor SR KÚOK opatřením ze dne 7. 2. 2020 požádal ústřední inspektorát Státní energetické inspekce, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, o jeho potvrzení nebo změnu.

Dne 17. 3. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel rozhodnutí ústředního inspektorátu Státní energetické inspekce ze dne 9. 3. 2020 pod Č. spisu: SEI-1049/2020/90.211, Č. j.: SEI-1049/2020/90.211-3, jímž bylo závazné stanovisko Státní energetické inspekce, Územního inspektorátu pro Olomoucký kraj vydané pod zn. 1501/15/71.102/Ma, dne 13. 1. 2016, ve zkráceném přezkumném řízení pro nezákonnost v celém rozsahu zrušeno. Důvodem byla skutečnost, že příslušný orgán Státní energetické inspekce, nebyl nadán pravomocí k vydání závazného stanoviska ve výše specifikovaném řízení, a to z důvodu absence věcné příslušnosti k projednávané problematice.

Odbor SR KÚOK po přezkoumání výše zmíněných odvolání shledal, že odvolání spolku Voda z Tetčic, z.s., směřuje i proti obsahu stanoviska Odboru SR KÚOK, oddělení územního plánování, vydanému pod Spis. zn. KÚOK/90336/2018/OSR/580, č.j. KUOK 90707/2018, dne 30. 8. 2018, kdy namítá jeho nesprávnost. Také v odvolání spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, odvolání spolku Krajina Dluhonice, z.s., a také odvolání Ing. Pavla Ježíka a MUDr. Heleny Ježíkové i Milana Tomečka je namítán rozpor umístění předmětného záměru pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ se Zásadami územního rozvoje Olomouckého kraje (ZÚR OK) a územními plány obcí. Proto Odbor SR KÚOK opatřením ze dne 7. 2. 2020 požádal Oddělení územního plánování Odboru SR KÚOK v součinnosti o stanovisko, zda dokumentace pro vydání změny územního rozhodnutí k záměru pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ je v souladu se ZÚR OK a územními plány obcí.

Dne 27. 4. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel vyjádření Oddělení územního plánování Odboru SR KÚOK pod č. j. KUOK 24179/2020, v němž se OÚP vyjádřilo k souladu předloženého záměru se ZÚR OK a územními plány jednotlivých obcí s tím, že předmětná stavba pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov“ je zcela v souladu s územně plánovací dokumentací obcí, a především se ZÚR OK ve znění Aktualizace č. 2a

Odbor SR KÚOK po přezkoumání zmíněných odvolání shledal, že ve společném odvolání Ing. Pavla Ježíka a MUDr. Heleny Ježíkové je namítána „vadnost projektu“ MÚK Přerov - sever a MÚK Přerov - západ a zejména rizikovost MÚK Přerov - sever a dále v odvolání spolku Voda z Tetčic, z.s., a také nepřímo v odvolání spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, je namítána nebezpečnost MÚK Přerov - sever. Podle ustanovení § 16 odst. 2 písm. a) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, v územním, stavebním a ve společném územním a stavebním řízení je dotčeným orgánem příslušným k uplatnění stanoviska k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemní komunikaci, Ministerstvo vnitra, jde-li o stavbu dálnice. Proto Odbor SR KÚOK opatřením ze dne 12. 3. 2020 požádal Ministerstvo vnitra ČR, Sekci vnitřní bezpečnosti a policejního vzdělávání, Odbor bezpečnostní politiky,

Oddělení obecní policie, zbraní a dopravního inženýrství, jako příslušný dotčený orgán, o součinnost, tj. o vyjádření k námitkám týkajícím se bezpečnosti a plynulosti provozu na dálnici, resp. na uvedených MÚK Přerov - sever a MÚK Přerov - západ, které jsou součástí změny územního rozhodnutí k záměru pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“.

Dne 8. 4. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel vyjádření Ministerstva vnitra „D 1 0136 Říkovice - Přerov, vyjádření k námitkám odvolání“ pod č. j. MV- 58792-4/OBP-2020, ze dne 8. 4. 2020, v němž se Ministerstvo vnitra vyjádřilo k námitkám týkajícím se rizikovitosti MÚK Přerov - sever a vzájemné vzdálenosti MÚK Přerov - západ a Přerov - sever a doporučilo je zamítnout.

V průběhu odvolacího řízení dne 12. 2. 2020 do správního spisu nahlédla Ing. Ivana Vyskočilová, ředitelka ateliéru inženýrské činnosti, společnosti Dopravoprojekt Brno a.s., zastupující žadatele Ředitelství silnic a dálnic ČR. Bylo jí umožněno nahlédnout do předmětného správního spisu a pořídit si kopie vlastním zařízením. Dne 12. 2. 2020 do správního spisu nahlédl také Ing. Pavel Ježík, a to jako účastník řízení a také jako statutární zástupce spolku Krajina Dluhonice, z.s., kterému bylo rovněž umožněno nahlédnout do předmětného správního spisu a byly mu poskytnuty kopie některých vyjádření k podaným odvoláním výše uvedených odvolatelů, které byly po dohodě s Ing. Pavlem Ježíkem zaslány elektronicky na emailové adresy Ing. Pavla Ježíka a spolku Krajina Dluhonice, z.s.

Dne 21. 2. 2020 vedoucí Odboru SR KÚOK obdržel odvolání Milana Tomečka, Dluhonice 8, 750 02 Přerov, proti výše uvedenému usnesení vedoucího Odboru SR KÚOK vydanému pod SpZn.: KÚOK/16802/2020/OSR/7515, č. j. KUOK 16867/2020, ze dne 3. 2. 2020, jímž nevyhověl námitce podjatosti, vznesené Milanem Tomečkem v tomto odvolacím řízení vedeném pod sp. zn.: KÚOK/16802/2020/OSR/7515. Poté vedoucí Odboru SR KÚOK opatřením ze dne 25. 2. 2020 v souladu s ust. § 88 odst. 1 správního řádu podané odvolání postoupil odvolacímu správnímu orgánu, Ministerstvu pro místní rozvoj, k přezkoumání a rozhodnutí. Ministerstvo pro místní rozvoj poté rozhodnutím ze dne 24. 3. 2020 č. j. MMR-13276/2020-83/668 odvolání Milana Tomečka zamítlo a usnesení vedoucího Odboru SR KÚOK ze dne 3. 2. 2020, č. j. KUOK 16867/2020, potvrdilo s tím, že usnesení bylo vydáno v souladu s ust. § 68 správního řádu (obsahové náležitosti rozhodnutí) a § 69 správního řádu (formální náležitosti písemného vyhotovení rozhodnutí), a že bylo v souladu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu odůvodněno. Ministerstvo pro místní rozvoj se v zásadě ztotožnilo s argumentací, pokud se týká předmětné námitky podjatosti. K namítané systémové podjatosti uplatněné Milanem Tomečkem v odvolání proti předmětnému usnesení dále na základě zjištěných skutečností uzavřelo, že v daném případě se nejedná o situaci, kdy by byla překročena kritická míra systémového rizika podjatosti, tedy situaci, kdy by v důsledku zaměstnaneckého poměru k subjektu veřejné správy (k územnímu samosprávnému celku), který má k projednávané věci vztah, existovalo reálné riziko, že by postoj k věci těch, vůči nimž směřovaly námitky podjatosti, mohl být ovlivněn i jinými než zákonnými hledisky. Ministerstvo pro místní rozvoj proto ani v tomto případě neshledalo důvod pro zrušení napadeného usnesení a také ani pro delegaci řízení na jiný věcně příslušný správní orgán (§ 14 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 131 odst. 4 správního řádu).

Odbor SR KÚOK je tak příslušný k vedení odvolacího řízení vedeného pod SpZn: KÚOK/16802/2020/OSR/7515 ve věci odvolání výše uvedených odvolatelů proti

rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI ze dne 19. 11. 2019 pod č. 82/2019, Sp.zn.: S-SMOL/175637/2018/OS, č. j.: SMOL/240886/2019/OS/US/Sem.

Následně Odbor SR KÚOK opatřením ze dne 27. 4. 2020 účastníkům řízení sdělil, že shromáždil všechny podklady pro rozhodnutí, a že v souladu s ust. § 36 odst. 1 a 3 správního řádu mají právo se s těmito podklady seznámit a vyjádřit se k nim, a to po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí s tím, že Odbor SR KÚOK rozhodnutí nevydá dříve, než uplyne doba 15 dnů ode dne, kdy bude vyrozumění doručeno.

Přitom Odbor SR KÚOK v souvislosti s nouzovým stavem a respektováním všech usnesení vlády ČR a navazujících mimořádných opatření Ministerstva zdravotnictví ČR vydaných v souvislosti se šířením nákazy koronavirem COVID-19, mimořádně zaslal účastníkům řízení nové podklady pro seznámení, a to výsledky přezkumů závazných stanovisek, usnesení vedoucího Odboru SR KÚOK ze dne 3. 2. 2020 pod č. j. KUOK 16867/2020, o uplatněné námitce podjatosti a rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj č. j. MMR-13276/2020-83/668, ze dne 24. 3. 2020, o odvolání proti usnesení vedoucího Odboru SR KÚOK, jako přílohy tohoto vyrozumění, s tím, že do podkladů lze nahlédnout jen v nezbytně nutných, resp. neodkladných případech.

Této možnosti využil Ing. Pavel Ježík dne 13. 5. 2020 podáním žádosti (telefonicky) o zaslání soupisu spisu vedeného ve věci předmětného odvolacího řízení, který byl Ing. Pavlu Ježíkovi zaslán. Této možnosti využil také Milan Tomeček, a to vyjádřením k podkladům rozhodnutí doručeným Odboru SR KÚOK dne 26. 5. 2020, které doplnil podáním doručeným Odboru SR KÚOK dne 3. 6. 2020. Této možnosti využil také spolek Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, a to vyjádřením k novým podkladům doručeným Odboru SR KÚOK dne 27. 5. 2020, dne 29. 5. 2020 a dne 1. 6. 2020. Současně této možnosti využil spolek Krajina Dluhonice, z. s., a to vyjádřením k novým podkladům doručeným Odboru SR KÚOK v elektronické podobě dne 27. 5. 2020 (email), které bylo následně dne 29. 5. 2020 doplněno v písemné podobě.

Odbor SR KÚOK následně v tomto odvolacím řízení vyhotovil dne 8. 6. 2020 rozhodnutí č. j. KUOK 62851/2020, kterým bylo výrokem I. jako opožděné zamítnuto odvolání Ing. Pavla Ježíka a MUDr. Heleny Ježíkové, oba bytem U Zbrojnice 46/3, 750 02 Přerov, proti citovanému rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI vydanému dne 19. 11. 2019, a výrokem II. bylo výše uvedené rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI vydané dne 19. 11. 2019 pod č. 82/2019, Sp. zn.: S-SMOL/175637/2018/OS, č. j.: SMOL/240886/2019/OS/US/Sem, v části změněno a ve zbytku potvrzeno. Rozhodnutí Odboru SR KÚOK vydané pod č. j. KUOK 62851/2020, ze dne 8. 6. 2020, nabylo právní moci takto: I. výrok rozhodnutí nabyl právní moci dne 9. 6. 2020 a II. výrok rozhodnutí nabyl právní moci dne 23. 6. 2020.

Pravomocné rozhodnutí Odboru SR KÚOK č. j. KUOK 62851/2020, ze dne 8. 6. 2020, kterým Odbor SR KÚOK v části změnil a ve zbytku potvrdil rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI, bylo napadeno žalobou spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu a žalobou spolku Krajina Dluhonice, z.s. Na základě těchto žalob Krajský soud v Ostravě svým rozsudkem č. j. 38 A 6/2020 - 230, ze dne 20. 10. 2020 zrušil rozhodnutí Odboru SR KÚOK č. j. KUOK 62851/2020, ze dne 8. 6. 2020 a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Důvodem byla mimo jiné skutečnost, že v závazném stanovisku vydaném Ministerstvem životního prostředí k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí ze dne 30. 11. 2016 pod č. j. 63946/ENV/16, potažmo potvrzujícím stanovisku ministra životního prostředí ze dne 20. 4. 2020, byl nedostatečně a nezákonně vypořádán požadavek týkající se předložení podkladů řešení zimní údržby, kdy podle Krajského soudu v Ostravě není způsob odstraňování závad ve sjízdnosti

dálnice (zimní údržba) z povahy pouze technikálií, kterou by bylo možno odložit až do kolaudačního řízení. Krajský soud v Ostravě má tedy prioritní závazné stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016 a potvrzující stanovisko ministra životního prostředí ze dne 20. 4. 2020 za nezákonné, neboť ve vymezeném směru neobsahovalo v rozporu s ust. § 23a odst. 3 věta druhá zákona o EIA dostatečné opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popř. kompenzaci nepříznivých vlivů na životní prostředí (viz body 30. - 34.).

Krajský soud v Ostravě k tomu uvedl, že z ust. § 43 odst. 3 vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, vyplývá ohledně postupu při odstraňování závad ve sjízdnosti dálnic, že se posyp či postřik provádí *zásadně chemickými rozmrazovacími materiály*, především prostřednictvím mechanismů či zařízení, která umožňují přesné dávkování a rovnoměrné rozprostření chemických rozmrazovacích látek na vozovce. Zdrsňovací materiály se pak používají *pouze v případě, kdy je pro daný úsek vydán zákaz použití chemických rozmrazovacích materiálů*, anebo pokud by jejich použitím nebylo možno v důsledku povětrnostní situace zmírnit závady ve sjízdnosti. Z citovaného ustanovení jednoznačně vyplývá, že závady ve sjízdnosti dálnic se odstraňují primárně chemickými rozmrazovacími materiály, a to s výjimkou úseků, pro které je vydán zákaz jejich použití. Podle Krajského soudu v Ostravě je nutno v tomto směru dojít k závěru, že za situace, kdy průběh dálnice je navrhován vnějším ochranným vodním pásmem II. stupně ve vztahu k řece Bečvě a ochranných pásem zdrojů přírodních minerálních vod Horní Moštěnice, nelze vyloučit nepříznivý vliv užitých chemických materiálů na životní prostředí, zejména na kvalitu vod. Krajský soud v Ostravě dále přisvědčil argumentaci spolku Voda z Tetčic, z.s., že uvedené může být ve svém důsledku důvodem negativního dotčení zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin, pro které by případně bylo třeba vydat postupem podle ust. § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, výjimku ze zákazu. Přitom možnost chemického znečištění recipientů, zejména řeky Bečvy, posypovou solí, které může být důvodem negativního vlivu, není nikde řešena, a to ani v předmětu územního rozhodnutí. Případná výjimka by přitom musela být vydána před změnou umístění stavby. Podle Krajského soudu v Ostravě tak způsob odstraňování závad ve sjízdnosti dálnice není z povahy věci pouze technikálií, kterou by bylo možno odložit až do kolaudačního řízení, neboť již v územním řízení je nezbytné se zabývat s ohledem na konkrétní průběh dálnice krajinou tím, na jakém úseku dálnice bude užit posyp chemický a na jakém způsob odlišný (zdrsňovací) a v návaznosti na to pak také to, jakým způsobem a kam budou z dálnice odváděny nečistoty a jak s nimi bude nakládáno. Takové řešení musí být zásadně již součástí územního rozhodnutí o umístění stavby, neboť ve stavebním řízení se stanovují již konkrétní podmínky pro *provedení* stavby, a pokud je to třeba, i pro její *užívání*. Aby však mohly být, i ve vztahu k umístění odvodů nečistot vznikajících při odstraňování závad ve sjízdnosti dálnic do recipientů, stanoveny podmínky pro konkrétní provedení stavby, musí být nejprve stanoveny podmínky pro umístění těchto stavebních prvků celé stavby, a to bezpodmínečně při zohlednění umístění stavby na životní prostředí. Krajský soud v Ostravě také uvedl, že odsunem řešení způsobu posypu dálnice až do kolaudačního řízení dojde k vyloučení dotčené veřejnosti z účasti na řízení, což s ohledem na shora uvedené předpokládané možné negativní vlivy na životní prostředí krajský soud hodnotí jako rozporné s účelem posouzení vlivů záměrů na životní prostředí a účinné možnosti účasti dotčené veřejnosti na jejich posuzování.

Jako důvodnou shledal Krajský soud v Ostravě i námitku nezákonnosti rozhodnutí ve vztahu k závaznému stanovisku Magistrátu města Olomouce ze dne 24. 1. 2019 a stanovisku Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 14. 2. 2020 - souhlas podle

§ 17 odst. 1 písm. a, c), d) vodního zákona. K tomu uvedl, že z rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI vyplývá, že tento v bodě 7 podmínek v rámci výrokové části rozhodnutí stanovil, že „*při provádění staveb a při projektové přípravě staveb*“ budou dodrženy podmínky uvedené v závazném stanovisku - souhlasu podle § 17 odst. 1 písm. a), c) a d) vodního zákona, které vydal Magistrát města Olomouce dne 24. 1. 2019 a podmínky správce vodního toku Povodí Moravy, s. p. uvedené v jejich vyjádřeních. Uvedené podmínky uvořil Stavební úřad MMOI slovem „zejména“, načež následuje výčet jednotlivých podmínek (celkem 15 podmínek). Z těchto podmínek je zřejmé, že se týkají *provádění staveb, dalšího stupně projektové dokumentace* či hledisek nutných splnit při zpracování DSP, tedy dokumentace pro stavební povolení. Dále, že oproti podmínkám stanoveným předmětným závazným stanoviskem Magistrátu města Olomouce ze dne 24. 1. 2019 výrok prvostupňového rozhodnutí vůbec neobsahuje většinu podmínek stanovených pod bodem 1, 2, 3, 5 a 6 podmínek závazného stanoviska, které se navíc dle Krajského soudu v Ostravě týkají oproti podmínkám, stanoveným ve výroku prvostupňového rozhodnutí, *umístění stavby*, nikoliv jejího provedení. Dle Krajského soudu v Ostravě se také nejedná o žádné obecné podmínky, které by byly pouhou deklarací povinností předkladatele záměru stanovených právními předpisy, když určují zcela konkrétní povinnosti, které musí být pro umístění stavby splněny. Dále Krajský soud v Ostravě uvedl, že nesouhlasí se závěry Odboru SR KÚOK vztahujícími se k této námitce, kdy Odbor SR KÚOK uvedl, že v tomto postupu neshledal žádné pochybení, které by mělo za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí, když § 4 odst. 2 stavebního zákona ukládá stavebnímu úřadu postupovat ve vzájemné součinnosti s dotčenými orgány chránícími veřejné zájmy podle zvláštních předpisů a podle § 79 odst. 1 stavebního zákona pak platí, že rozhodnutí o umístění stavby mimo jiné stanoví podmínky pro umístění stavby, pro zpracování projektové dokumentace pro vydání stavebního povolení a pro napojení na dopravní a technickou infrastrukturu. Stavební úřad MMOI tak v souladu s tímto ustanovením stanovil z předmětného stanoviska podmínky pro umístění stavby a projektovou přípravu stavby, přičemž do výroku rozhodnutí nepřevzal podmínky, které plynou přímo ze zákona nebo z dokumentace pro umístění stavby.

Krajský soud v Ostravě k tomu uvedl, že podle ust. § 149 odst. 1, 2 správního řádu, závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Správní orgány příslušné k vydání závazného stanoviska jsou dotčenými orgány. Závazné stanovisko obsahuje závaznou část a odůvodnění. V závazné části dotčený orgán uvede řešení otázky, která je předmětem závazného stanoviska, ustanovení zákona, které zmocňuje k jeho vydání a další ustanovení právních předpisů, na nichž je obsah závazné části založen. V odůvodnění uvede důvody, o které se opírá obsah závazné části závazného stanoviska, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen.

Dále Krajský soud v Ostravě uvedl, že na projednávanou věc také zcela dopadají závěry rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 10. 2015, č. j. 6 A 17/2015-87, se kterými se zcela ztotožňuje a nemá důvodu se od nich odchýlit. Městský soud v Praze v tomto rozsudku uzavřel, že „*Nerespektuje-li stavební úřad při vymezování podmínek pro umístění stavby závazné stanovisko dotčeného orgánu, postupuje v rozporu s § 149 odst. 1 správního řádu z roku 2004. Je povinností odvolacího stavebního úřadu, aby v souladu s § 89 odst. 2 větou první téhož zákona přezkoumal i bez uplatněné odvolací námitky soulad rozhodnutí prvního stupně s právními*

předpisy, a tedy i rozpor mezi podmínkami stanovenými v závazném stanovisku a v rozhodnutí stavebního úřadu. Pokud tak neučiní, zatíží řízení podstatnou vadou, která má za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé, neboť závazné stanovisko dotčeného orgánu není respektováno.“

Dále uvedl, že z citovaného ust. § 149 odst. 1 správního řádu bezpochyby vyplývá, že obsah závazného stanoviska je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Z této zcela jednoznačné dikce je zřejmé, že rozhodující správní orgán musí při vydávání rozhodnutí podmíněného závazným stanoviskem respektovat závazné stanovisko. V projednávané věci to tedy znamená, že Stavební úřad MMOI byl povinen bezesbýtku respektovat obsah závazného stanoviska a podmínky v něm stanovené jednoduše převzít do výrokové části svého rozhodnutí. Zásadně není možné, aby si správní orgán ze závazného stanoviska vybral pouze tu část, o které je přesvědčen, že dopadá na projednávanou věc, neboť jeho rozhodnutí je závazným stanoviskem podmíněno a nemůže se od něj jakkoli odchýlit. Podmíněnost rozhodnutí závazným stanoviskem je zdůrazněna v odst. 4 citovaného ustanovení, podle kterého *jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti vydáno závazné stanovisko, které znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne*. Tím je podle krajského soudu jasně zdůrazněno, že rozhodující správní orgán je vskutku závazným stanoviskem vázán. Také, že pokud by Stavební úřad MMOI měl za to, že závazné stanovisko je nezákonné, mohl vyvolat jeho přezkum postupem podle § 149 odst. 6 správního řádu. Avšak způsob, jakým postupoval Stavební úřad MMOI a Odbor SR KÚOK vede ve výsledku k popření právní úpravy závazných stanovisek potřebných pro rozhodnutí, které je jimi podmíněno, neboť závazná stanoviska by při uplatnění způsobu, kterým postupovaly v projednávané věci správní orgány, ztratila jakýkoli smysl. Podle Krajského soudu v Ostravě postup Stavebního úřadu MMOI z uvedených důvodů tudíž nelze akceptovat, když ve výsledku Stavební úřad MMOI zatížil řízení vadou, která mohla mít vliv na zákonnost jeho rozhodnutí. Pokud nesprávný postup nenapravil ani Odbor SR KÚOK, i on zatížil řízení shodnou vadou.

Krajský soud v Ostravě se také neztotožnil s odůvodněním Odbor SR KÚOK ve vztahu k předmětné vznesené odvolací námitce. Pokud totiž Odbor SR KÚOK argumentuje tím, že Stavební úřad MMOI měl postupovat podle § 79 odst. 1 stavebního zákona, byla právě tato argumentace důvodem pro nápravu vad prvostupňového rozhodnutí, neboť postup Stavebního úřadu MMOI je v přímém rozporu s uvedeným ustanovením, přičemž Stavební úřad MMOI právě převážnou část podmínek, které se vztahují právě k umístění stavby, do svého rozhodnutí nepřevzal. Za nedostatečné považuje Krajský soud v Ostravě i odůvodnění Odboru SR KÚOK, že Stavební úřad MMOI nepřevzal do svého rozhodnutí podmínky, které plynou přímo ze zákona, neboť z uvedeného není zřejmé, jaké podmínky měl Odbor SR KÚOK vlastně na mysli.

Ze stejného důvodu shledal Krajský soud v Ostravě důvodnou i námitku nezákonnosti rozhodnutí ve vztahu k závaznému stanovisku Magistrátu města Olomouce ze dne 7. 2. 2019 a stanovisku Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 7. 4. 2020 - koordinovanému závaznému stanovisku na ochranu různých veřejných zájmů. Jak Krajský soud v Ostravě uvedl, Stavební úřad MMOI v bodě 19 podmínek v rámci výrokové části rozhodnutí stanovil, že *„při provádění staveb a při projektové přípravě staveb“* budou dodrženy podmínky uvedené v koordinovaném závazném stanovisku Magistrátu města Olomouce ze 7. 2. 2019. Uvedené podmínky uvořil MMOI slovem „zejména“, načež následuje výčet jednotlivých podmínek (celkem 17 podmínek). Dále, že oproti podmínkám stanoveným uvedeným koordinovaným závazným stanoviskem výrok prvostupňového rozhodnutí vůbec neobsahuje podmínky stanovené ve vztahu

k zákonu o ochraně přírody. Přitom podmínky, které Stavební úřad MMOI do výroku svého rozhodnutí vůbec nezahrnul, nejsou podle Krajského soudu v Ostravě obecnými podmínkami, které by byly pouhou deklarací povinností předkladatele záměru stanovených právními předpisy, když určují zcela konkrétní povinnosti, které musí být pro umístění stavby splněny.

Ze stejného důvodu shledal Krajský soud v Ostravě důvodnou i námitku nezákonnosti rozhodnutí ve vztahu k závaznému stanovisku Magistrátu města Olomouce ze dne 8. 8. 2019 a Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 25. 2. 2020 - souhlas podle § 2 odst. 2 zákona o ochraně přírody k zásahu do krajinného rázu umístěním dálnice D1 0136, kdy Stavební úřad MMOI nezahrnul do výroku svého rozhodnutí ani jednu ze stanovených podmínek. Dále uvedl, že Odbor SR KÚOK i tuto námitku vypořádal tak, že v tomto postupu neshledal žádné pochybení, a nadto ve svém rozhodnutí citoval vyjádření příslušného odboru životního prostředí Krajského úřadu Olomouckého kraje, který potvrdil závazné stanovisko Magistrátu města Olomouce s tím, že toto závazné stanovisko se vztahuje až k dalším stupňům přípravy stavby. Krajský soud v Ostravě k tomu uvedl, že i když se podle potvrzujícího závazného stanoviska týkají podmínky ve stanovisku uložené další fáze přípravy stavby, nelze z toho automaticky dovodit, že by závazné stanovisko nebylo podkladem pro územní rozhodnutí. V poučení, které je uvedeno v tomto stanovisku, je pouze uvedeno, že obsah závazného stanoviska je závazný „*pro výrokovou část územního (stavebního) povolení...*“. Také, že předmětné závazné stanovisko bylo vyžádáno *pro účely územního řízení* (resp. změny územního rozhodnutí) a pokud dotčený orgán pro účely tohoto řízení vydal závazné stanovisko, je třeba vycházet z toho, že jím stanovené podmínky jsou závazné pro řízení, pro jehož účely bylo vyžádáno. Není tudíž možné tyto podmínky zcela vypustit a nepřevzít je do výroku rozhodnutí v územním řízení.

Vzhledem k výše uvedenému Odbor SR KÚOK opatřením č. j. KUOK 126081/2020, ze dne 25. 11. 2020, opětovně požádal ve smyslu ust. § 149 odst. 5 správního řádu, ministra životního prostředí, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadená závazná stanoviska vydal, o jejich potvrzení nebo změnu.

Dne 9. 12. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel na vědomí vyjádření Ředitelství silnic a dálnic ČR k žádosti Odboru SR KÚOK o posouzení stanoviska adresované ministru životního prostředí. V tomto vyjádření se Ředitelství silnic a dálnic ČR podrobně zabývá koncipováním systému odvodnění, jak je řešen v dokumentaci pro umístění stavby a v dokumentaci pro změnu územního rozhodnutí, včetně monitoringu s tím, že veškerá dálniční doprava mezi úseky dálnice D1, 0135 Kroměříž - Říkovice a D1 0137 Přerov - Lipník nad Bečvou je vedena přes centrum města Přerova po silnici I/50. Odvodnění stávající silnice I/55, po které je veškerá dálniční doprava vedena, je řešeno pouze patními příkopy podél zemního tělesa a všechny povrchové vody jsou z vozovky odváděny přímo do přilehlých vodotečí bez jakéhokoliv přečištění, přičemž silnice I/55 kříží vodní toky Dobřický potok, Moštěnka, Mlýnský náhon a řeku Bečvu. Realizací stavby D1 0136 dojde k dokončení celého dálničního tahu D1 a doprava bude převedena přes zájmové území výhradně po dálnici, jejíž vybavení odpovídá dnešním požadovaným standardům, včetně propracovaného systému odvodnění s přečištěním povrchových vod ze zpevněné plochy dálnice.

Následně dne 4. 1. 2021 a také dne 6. 1. 2021 Odbor SR KÚOK obdržel „Závazné stanovisko k žádosti odvolacího správního orgánu o potvrzení či změnu závazného stanoviska“ ministra životního prostředí ze dne 30. 12. 2020 Spis zn. P/3857, č. j. MZP/2020/430/981, jímž bylo předmětné závazné stanovisko MŽP k vlivům prioritního

dopravního záměru na životní prostředí pod č. j. 63946/ENV/16, ze dne 30. 11. 2016, změněno tak, že v tomto stanovisku mezi opatření stanovená pro fázi přípravy byla nově stanovena tato opatření: bod 7. „*Předložit návrh způsobu a četnosti monitorování odváděných dešťových vod.*“, bod 8. „*Navrhnout vhodný způsob zimní údržby komunikace snižující využití posypových solí s ohledem na průchod dálnice D1 vnějším ochranným pásmem 2. stupně jímacího území Tovačov, Troubky, Brodek, územím chráněné oblasti přirozené akumulace vod Kvartér řeky Moravy a ochranným pásmem zdrojů přírodních minerálních vod Horní Moštěnice.*“ Ve zbytku bylo závazné stanovisko č. j. 63946/ENV/16, ze dne 30. 11. 2016, potvrzeno. Závazné stanovisko MŽP k ověření změn prioritního dopravního záměru č. j. MŽP/2017/710/1294, ze dne 23. 4. 2018, bylo ministrem životního prostředí potvrzeno.

Ve svém závazném stanovisku ministr životního prostředí k závazným stanoviskům nejprve uvedl skutečnosti předcházející vydání tohoto stanoviska, a to, že závazným stanoviskem ministra životního prostředí ze dne 20. 4. 2020 byly námitky odvolatelů zamítnuty jako nedůvodné a bylo potvrzeno jak prioritní stanovisko EIA, tak závazné stanovisko k ověření změn. Toto závazné stanovisko bylo podkladem pro rozhodnutí Odboru SR KÚOK ze dne 8. 6. 2020, jímž bylo o podaných odvoláních pravomocně rozhodnuto. Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 10. 2020 bylo rozhodnutí Odboru SR KÚOK ze dne 8. 6. 2020 zrušeno, a věc byla Odboru SR KÚOK vrácena k dalšímu řízení, přičemž Odbor SR KÚOK opětovně požádal o potvrzení nebo změnu prioritního stanoviska EIA a závazného stanoviska k ověření změn, a to v návaznosti na právní názor uvedený v rozsudku Krajského soudu v Ostravě. Dále také, že žádost Odboru SR KÚOK o přezkoumání závazných stanovisek ministerstva spolu s příslušným spisovým materiálem předložil k posouzení své rozkladové komisi ustavené podle ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu, přičemž v daném případě bylo nezbytné respektovat právní názor Krajského soudu v Ostravě. S přihlédnutím k návrhu rozkladové komise pak ministr životního prostředí dospěl k závěru, že prioritní stanovisko EIA přísluší změnit a závazné stanovisko k ověření změn potvrdit.

Prioritní stanovisko EIA bylo vydáno v souladu s ustanovením § 23a odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., ze kterého vyplývá: „*Příslušný úřad vydá k prioritnímu dopravnímu záměru závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí, které je podkladem pro vydání rozhodnutí v navazujících řízeních. Závazné stanovisko podle věty první obsahuje opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci nepříznivých vlivů na životní prostředí. Platnost závazného stanoviska podle věty první je 5 let.*“ Dále, že po přezkoumání prioritního stanoviska EIA v návaznosti na závazný právní názor Krajského soudu v Ostravě dospěl k závěru, že je nezbytné, aby byla v tomto stanovisku stanovená opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci nepříznivých vlivů na životní prostředí pro navazující řízení změněna. Dále, že nutnost změnit uvedená opatření vyplývá z právního názoru uvedeného v rozsudku Krajského soudu v Ostravě v bodech 30 až 34, které cituje.

Prioritní stanovisko EIA je dle právního názoru soudu nezákonné výhradně z důvodu, že neobsahuje v rozporu s ustanovením § 23a odst. 3 věta druhá zákona č. 100/2001 Sb. dostatečné opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popř. kompenzaci nepříznivých vlivů předmětného záměru na životní prostředí, přičemž nedostatečnost soud vztáhl výhradně k problematice řešení zimní údržby, resp. výhradně k formulaci podmínky č. 18 prioritního stanoviska EIA. Vzhledem k tomuto ministr dospěl k závěru, že tuto nezákonnost je nezbytné odstranit tak, že příslušná opatření stanovená v prioritním stanovisku EIA budou změněna. Tudíž opatření č. 18, které v prioritním stanovisku EIA zní: „*Ke kolaudačnímu řízení navrhnout vhodný způsob zimní údržby komunikace*

snížující využití posypových solí s ohledem na průchod dálnice D1 vnějším ochranným pásmem 2. stupně jímacího území Tovačov, Troubky, Brodek, územím CHOPAV Kvartér řeky Moravy a ochranným pásmem zdrojů přírodních minerálních vod Horní Moštěnice.“, bylo změněno tak, že došlo k vypuštění formulace *„Ke kolaudačnímu řízení navrhnout“*, a nahrazení slovem *„Navrhnout“*. Toto opatření bylo dále zařazeno mezi opatření pro fázi přípravy předmětného záměru jako podmínka č. 8, aby řešení tohoto opatření bylo součástí územního rozhodnutí o umístění předmětného záměru v souladu s právním názorem rozsudku Krajského soudu v Ostravě.

Přestože se Krajský soud v Ostravě v rozsudku nezabýval podmínkou č. 15 prioritního stanoviska EIA, která nyní zní: *„Nejpozději ke kolaudaci předložit návrh způsobu a četnosti monitorování odváděných dešťových vod.“*, přísluší obdobným způsobem upravit i tuto podmínku č. 15. Podmínka č. 15 totiž z formálního hlediska obdobným způsobem jako podmínka č. 18 přistupuje k řešení otázky, která je věcně související s podmínkou č. 18. Není tedy vyloučeno, že pokud by soud obdržel k podmínce č. 15 obdobné námitky, jako k podmínce č. 18, došel by k obdobným závěrům. V podmínce č. 15 proto byla slova *„Nejpozději ke kolaudaci předložit“* nahrazena *„Předložit“*, a tato podmínka zařazena jako podmínka č. 7 mezi opatření pro fázi přípravy předmětného záměru, aby řešení tohoto opatření bylo součástí územního rozhodnutí o umístění stavby předmětného záměru v souladu s právním názorem uvedeným v rozsudku Krajského soudu v Ostravě. Obě podmínky č. 15 a č. 18 tak byly nově přecíslovány na podmínky č. 7 a č. 8 a byly přesunuty za stávající podmínku č. 6 do stávající skupiny opatření nadepsaných *„Opatření pro fázi přípravy“*. Ministr tak dospěl k závěru, že výše uvedené změny jsou dostatečné k tomu, aby bylo závěrům učiněným v rozsudku Krajského soudu v Ostravě plně vyhověno. Otázka dostatečného opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci nepříznivých vlivů na životní prostředí bude změnou podmínky č. 18 (a č. 15) prioritního stanoviska EIA vyřešena. Podmínky prioritního stanoviska EIA jsou všechny beze zbytku formulovány výhradně pro navazující řízení (viz ust. § 23 odst. 9 zákona č. 100/2001 Sb.), přičemž z nové textace podmínek je zřejmé, že konkrétní návrhy zimní údržby a monitoringu odváděných dešťových vod musejí být vyřešeny v některém z navazujících řízení ve fázi přípravy předmětného záměru, čímž budou zcela odstraněny důvody, které Krajský soud v Ostravě vedly ke shledání nezákonnosti prioritního stanoviska EIA.

Dále ministr životního prostředí ve vztahu k námitkám odvolatelů, jak uvedl, v souladu s jejich vypořádáním uvedeným v závazném stanovisku ministra ze dne 20. 4. 2020 a v souladu se závazným právním názorem uvedeným v rozsudku Krajského soudu v Ostravě, který je kvalifikoval jako nedůvodné, vyslovil zcela shodné závěry (viz níže vypořádání námitek na str. 111 - 124, 166 - 170).

K právnímu názoru vyslovenému v rozsudku Krajského soudu v Ostravě v odůvodnění svého závazného stanoviska ministr životního prostředí dále konstatoval, že námitky soudu, že možnost znečištění recipientů, zejména řeky Bečvy, posypovou solí, které může být důvodem negativního vlivu, není údajně nikde řešena, a to ani v předmětu územního rozhodnutí, a že případná výjimka podle ust. § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, musí být vydána před umístěním stavby předmětného záměru, neodpovídají skutečností, které vyplývají ze spisu.

Dokumentace pro změnu územního rozhodnutí (Aktualizace DÚR, Dopravoprojekt Brno a.s., 2016) a dokumentace pro územní rozhodnutí (DÚR, Dopravoprojekt Brno a.s., 2005), která byla podkladem pravomocného územního rozhodnutí z roku 2006 (Územní rozhodnutí č. 32/2006 ze dne 3. 3. 2006 o umístění stavby Dálnice D1, stavba

0136 Říkovice - Přerov) se podrobně zabývají odvedením povrchových vod z dálnice D1 systémem kanalizací a navazujících vodohospodářských objektů v návaznosti na průchod stavby ochranným pásmem minerálních vod a CHOPAV řeky Moravy a se zohledněním požadavků na zimní údržbu, které jsou uvedeny v ust. § 43 vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, kde je uvedeno, že na dálnicích je třeba používat zásadně chemické rozmrazovací materiály, pokud pro danou stavbu není vydán zákaz takového materiálu používat (pro stavbu dálnice D1, 0136 Říkovice - Přerov takový zákaz vydán nebyl).

V návaznosti na tyto skutečnosti bylo přistoupeno ke striktnímu oddělení povrchových vod z vozovky dálnice, které mohou být zasaženy ropnými látkami, respektive chemickými rozmrazovacími prostředky zimní údržby. Dálnice je v celé své délce vybavena monolitickými betonovými žlaby, respektive štěrbinovými žlaby, ze kterých je přes uliční vpusti voda bodově soustředěna do dálničních kanalizací (SO 301 - SO 316). Dálniční kanalizace jsou spádovány do navržených záchytných usazovacích nádrží, respektive do retenčních nádrží (SO 331 - SO 344). Přечиštěné vody jsou následně kanalizačním potrubím zaústěné do přilehlých vodotečí. Podrobný popis všech vodohospodářských objektů je uveden v dokumentaci Aktualizace DÚR, Dopravoprojekt Brno a.s., 2016, v části B Souhrnná technická zpráva a graficky je patrný z příloh C.3 Koordinační situační výkres.

Systém odvodnění je koncipován tak, aby největší objem povrchových vod z vozovky dálnice byl po sedimentaci v retenčních nádržích a po přečištění v záchytných usazovacích nádržích odváděn do nejvodnatějšího vodního toku, kterým je řeka Bečva. Do řeky Bečvy je odváděna povrchová voda z úseku dálnice km 79,450 - km 85,400. To znamená, že voda ze 2/3 celkové délky navrhovaného úseku dálnice je odváděna do řeky Bečvy. Z tohoto důvodu je v dokumentaci navržen stavební objekt SO 364 Výtlačný řád od ČS a stavební objekt SO 391 čerpací stanice v km 81,150. Těmito objekty je voda z povrchu dálnice v km 79,450 - km 81,650 přečerpávána do dálniční kanalizace SO 308 Dešťová kanalizace km 81,60 - 82,23, odkud je gravitačně vedena do řeky Bečvy. Zbývající část dálnice, 1/3 délky dálnice v úseku km 75,660 - km 79,400, je odváděna přes záchytné usazovací nádrže do vodních toků Moštěnka Dobřický potok a Svodnice. Vody ze svahů zemních těles, u kterých nehrozí kontaminace dálniční dopravou, jsou zasakovány přímo na dálničním tělese. Zemní těleso dálnice je navrženo z propustného materiálu s ohumusováním tloušťky 30 cm, které umožní zatravnění zemních těles, výsadbu solitérních dřevin a listnatých keřů. Tyto úpravy zajišťují začlenění stavby dálnice do krajiny.

Pro objektivní možnost sledování a posouzení možnosti ovlivnění povrchových a podzemních vod stavbou dálnice D1, 0136 Říkovice - Přerov je v dokumentaci uvažováno s kvalitativním a kvantitativním monitoringem parametrů podzemní a povrchové vody. Monitoring je součástí stavebního objektu SO 199 Monitoring (součástí dokumentace DSP z 5/2016, která byla podkladem pro vydání závazného stanoviska EIA č. j.: 63946/ENV/16 ze dne 30. 11. 2016). Totožný SO 199 Monitoring je i součástí dokumentace pro stavební povolení 6/2018, která bude podkladem pro vydání stavebního povolení. Se zahájením monitoringu je počítáno rok před zahájením stavby, po celou dobu výstavby dálnice D1 a také ve fázi počátečního provozu.

Monitoring podzemních a povrchových vod je prostřednictvím objednatele souvisle zajišťován od roku 2018. K monitoringu podzemních vod jsou využívány stávající HG vrty, ostatní HG vrty, individuální zdroje užitkové vody, objekty Precheza a pozorovací objekty ČHMÚ. Monitoring povrchových vod je zaměřen na vodní toky

Dobrčický potok, Moštěnka, Mlýnský náhon, Svodnice a Bečva. Na všech místech v křížení s trasou dálnice jsou odebírány vzorky vody vždy 50 m nad trasou vlastního tělesa dálnice a vždy v místě pod vyústěním povrchových vod ze stavby dálnice do výše uvedených toků.

Dále ministr uvedl, že v kontextu závěru rozsudku Krajského soudu v Ostravě nutno doplnit, že již nyní je v přípravě pro účely územního řízení vyhotovení „Návrhu plánu zimní údržby komunikace“ upravující využití posypových solí a současně zahrnující opatření k prevenci, vyloučení, nebo snížení nepříznivých vlivů na životní prostředí, zejména pak kvalitu vod.

Také, že z doposud zjištěných informací získaných při projektové přípravě stavby je zřejmé, že vliv solení předmětné pozemní komunikace (dálnice) na všechny dotčené vodoteče bude velmi malý a odtékající vody z této komunikace budou v plné míře splňovat kvalitativní ukazatele znečištění stanovené příslušnými právními předpisy na ochranu vod. Koncentrace CL iontů bude u větších toků (Bečva, Moštěnka) ovlivněna jen minimálně a zůstane velmi nízká. Totéž lze konstatovat i v případě menších toků (Dobrčický potok, Svodnice), kdy jejich ovlivnění bude nízké, s dostatečnou rezervou do emisních hodnot stanovených právními předpisy. Uvedené lze doložit vyjádřením správce citovaných vodních toků Povodí Moravy a.s. ze dne 18. 12. 2018 (je součástí správního spisu), kde Povodí Moravy a.s. ke změně územního rozhodnutí konstatuje, že z hlediska zájmů daných platným Národním plánem povodí Dunaje a plánem dílčího povodí Moravy (ustanovení § 24 až 26 vodního zákona) je uvedený záměr možný, protože lze předpokládat, že záměrem nedojde ke zhoršení chemického stavu a ekologického stavu/potenciálu dotčených útvarů povrchových vod a chemického stavu a kvantitativního stavu útvarů podzemních vod, a že nebude znemožněno dosažení jejich dobrého stavu/potenciálu. Toto hodnocení vychází z posouzení souladu daného záměru s výše uvedenými platnými dokumenty. Co se týká možného dotčení, resp. negativního ovlivnění zvláště chráněných živočichů v dotčených vodních tocích (viz výše), pak je rovněž možno konstatovat, že toto ovlivnění bude nevýznamné, jak lze dovodit z Biologického průzkumu pro řízení o výjimce z druhové ochrany (HBH projekt spol. s r.o., Brno, 12/2016), který byl podkladem pro rozhodnutí ve věci povolení výjimky ze zákazu u zvláště chráněných živočichů pro předmětný záměr. Rozhodnutí o povolení výjimky ze zákazu u zvláště chráněných živočichů bylo vydáno Krajským úřadem Olomouckého kraje, Odborem životního prostředí a zemědělství pod č. j. KUOK 25422/2017, dne 24. 5. 2017, rozhodnutí o odvolání pak bylo Ministerstvem životního prostředí vydáno pod č. j. MZP/2017/570/119, dne 2. 10. 2017 (rozhodnutí jsou součástí správního spisu).

Dále ministr také uvedl, že stavba dálnice D1, 0136 Říkovice - Přerov se na začátku úpravy napojuje na předchozí úsek dálnice D1, 0135 Kroměříž - Říkovice. Zde je dálniční doprava provizorním připojením převedena na stávající silnici I/55. Veškerá dálniční doprava je od tohoto místa vedena po silnici I/50 přes centrum města Přerova a následně se v místní části Přerov - Předmostí napojuje na navazující úsek dálnice D1 0137 Přerov - Lipník nad Bečvou a dálnice pokračuje dále směrem na Ostravu. Stavba D1, 0136 Říkovice - Přerov je posledním chybějícím dálničním úsekem D1. Odvodnění stávající silnice I/55, po níž je vedena veškerá dálniční doprava, je řešeno pouze patními příkopy podél zemního tělesa a všechny povrchové vody jsou z vozovky odváděny přímo do přilehlých vodotečí bez jakéhokoliv přečištění. Přitom silnice I/55 kříží vodní toky Dobrčický potok, Moštěnka, Mlýnský náhon a řeku Bečvu.

Dne 8. 1. 2021 Odbor SR KÚOK obdržel žádost společnosti Dopravoprojekt Brno, a.s.,

zastupující žadatelku Ředitelství silnic a dálnic ČR o nahlížení do správního spisu ve věci stavby pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, a to s ohledem na epidemiologickou situaci v ČR o tzv. distanční způsob možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí, které byly shromážděny ve správním spise od doby rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě pod č. j. 38 A 6/2020 až do dnešního dne, tj. o zaslání kopií případných nových podkladů. V této žádosti bylo současně Odboru SR KÚOK sděleno, že na základě závěrů rozsudku Krajského soudu v Ostravě je připravován Plán zimní údržby, který bude projednán s příslušnými orgány státní správy a následně doložen do spisu. Odbor SR KÚOK podané žádosti s ohledem na současný stav v ČR vyhověl a požadované výsledky přezkumů závazných stanovisek žadatelce zaslal.

Dne 19. 1. 2021, 20. 1. 2021, 28. 1. 2021 a 17. 2. 2021 byla také žadatelkou doložena aktualizovaná stanoviska vlastníků a správců inženýrských sítí (Povodí Moravy, a.s., SSOOK p.o., Správa železnic, s.o., ČEZ Distribuce, a.s., CETIN, a.s., ČD-Telematika, a.s., Itself, s.r.o., NEJ.cz, s.r.o., T - Mobile Czech Republic, a.s., Veolia Energie ČR, a.s., Telco Pro Services, a.s., Dial Telecom a.s., České Radiokomunikace a.s., LANservis s.r.o., OPTILINE a.s., SITEL spol. s r.o., Telia Carrier Czech Republic, a.s., Ministerstvo vnitra, odbor správy majetku, Vodafone Czech Republic a.s., GasNet, s.r.o.) a stanovisko Úřadu pro civilní letectví a Ministerstva obrany, sekce nakládání s majetkem Ministerstva obrany.

Následně dne 16. 2. 2021 byl žadatelkou doložen avizovaný „Návrh plánu zimní údržby dálnice pomocí CHRL a ověření možných dopadů na povrchové a podzemní vody“ vypracovaný HBH projekt spol. s r.o., zakázkové číslo 2020/1119, včetně dokladové části obsahující stanovisko Povodí Moravy pod zn. PM-6137/2021/5203/Fi, ze dne 9. 2. 2021, závazné stanovisko Magistrátu města Olomouce, Odboru životního prostředí, Sp.zn. S-SMOL/042315/2021/OZP, č.j. SMOL/043574/2021/OZP/VH/Huc, ze dne 11. 2. 2021, vyjádření Magistrátu města Olomouce, Odboru životního prostředí pod Sp.zn. S-SMOL/044306/2021/OZP, č.j. SMOL/045594/2021/OZP/PKZ/Ci, ze dne 15. 2. 2021, a dále vyjádření Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 10. 2. 2021, Sp.zn. KÚOK/18047/2021/OŽPZ/7324, č.j. KUOK 20131/2021.

Následně Odbor SR KÚOK opatřením ze dne 18. 2. 2021 účastníkům řízení sdělil, že shromáždil všechny podklady pro rozhodnutí, a že v souladu s ust. § 36 odst. 1 a 3 správního řádu mají právo se s těmito podklady seznámit a vyjádřit se k nim, a to po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí s tím, že Odbor SR KÚOK rozhodnutí nevydá dříve, než uplyne doba 10 dnů ode dne, kdy bude vyrozumění doručeno.

Přitom Odbor SR KÚOK v souvislosti se současným stavem v ČR a respektováním všech mimořádných opatření Ministerstva zdravotnictví vydaných k ochraně obyvatelstva a prevenci nebezpečí vzniku a rozšíření onemocnění COVID-19 způsobeného novým koronavirem SARS-CoV-2 a s tím souvisejících pravidel provozu Krajského úřadu Olomouckého kraje na základě rozhodnutí ředitele Krajského úřadu Olomouckého kraje č. 1/2021 ze dne 15. 2. 2021, mimořádně zaslal účastníkům řízení nové podklady pro seznámení, a to výsledek přezkumu závazného stanoviska MŽP k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí č. j. 63946/ENV/16, ze dne 30. 11. 2016, a závazného stanoviska MŽP k ověření změn prioritního dopravního záměru č. j. MZP/2017/710/1294, ze dne 23. 4. 2018, vyjádření Ředitelství silnic a dálnic ČR ze dne 9. 12. 2020 k žádosti Odboru SR KÚOK o posouzení stanoviska adresované ministru životního prostředí, dále pak aktualizovaná stanoviska vlastníků a správců inženýrských sítí, jak jsou uvedena na straně 43 opatření (seznam příloh),

„Návrh plánu zimní údržby dálnice pomocí CHRL a ověření možných dopadů na povrchové a podzemní vody“ vypracovaný HBH projekt spol. s r.o., pod zakázkovým číslem 2020/1119, závazné stanovisko Magistrátu města Olomouce, Odboru životního prostředí Sp.zn. S-SMOL/042315/2021/OZP, č.j. SMOL/043574/2021/OZP/VH/Huc, ze dne 11. 2. 2021, vyjádření Magistrátu města Olomouce, Odboru životního prostředí Sp.zn. S-SMOL/044306/2021/OZP, č.j. SMOL/045594/2021/OZP/PKZ/Ci, ze dne 15. 2. 2021, a také vyjádření Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 10. 2. 2021, Sp.zn. KÚOK/18047/2021/OŽPZ/7324, č.j. KUOK 20131/2021, jako přílohy tohoto vyrozumění, s tím, že do shromážděných podkladů lze nahlédnout jen v nezbytně nutných, resp. neodkladných případech v úředních hodinách pro veřejnost.

Této možnosti využil spolek Voda z Tetčic, z.s., a to svým vyjádřením k podkladům rozhodnutí doručeným Odboru SR KÚOK dne 12. 3. 2021. Této možnosti využil také spolek Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, a to vyjádřením k novým podkladům doručeným Odboru SR KÚOK dne 15. 3. 2021 a současně spolek Krajina Dluhonice, z. s., a to vyjádřením k podkladům doručeným Odboru SR KÚOK dne 16. 3. 2021.

Odbor SR KÚOK po přezkoumání uvedených vyjádření k podkladům rozhodnutí shledal, že námitky obsažené ve vyjádření spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu a vyjádření spolku Krajina Dluhonice, z.s., směřují i proti obsahu závazného stanoviska Magistrátu města Olomouce, Odboru životního prostředí, oddělení vodního hospodářství (OŽP), ze dne 11. 2. 2021 pod Spis. zn. S-SMOL/042315/2021/OZP, č. j. SMOL/043574/2021/OZP/VH/Huc, kterým OŽP vydal k předmětnému návrhu zimní údržby kladné závazné stanovisko. Z tohoto důvodu Odbor SR KÚOK opatřením ze dne 17. 3. 2021 požádal Odbor životního prostředí a zemědělství KÚOK (OŽPZ), jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, o jeho potvrzení nebo změnu.

Dne 22. 3. 2021 Odbor SR KÚOK obdržel „Potvrzení závazného stanoviska“ OŽPZ ze dne 19. 3. 2021 pod č. j. KUOK 31985/2021, kterým bylo závazné stanovisko OŽP pod Spis. zn. S-SMOL/042315/2021/OZP, č.j. SMOL/043574/2021/OZP/VH/Huc, ze dne 11. 2. 2021, potvrzeno s tím, že je zákonné a vydané zcela v souladu s veřejnými zájmy na úseku vodního hospodářství, jejichž ochrana je v působnosti příslušného vodoprávního úřadu.

Odbor SR KÚOK opatřením ze dne 22. 3. 2021 účastníkům řízení sdělil, že shromáždil všechny podklady pro rozhodnutí, a že v souladu s ust. § 36 odst. 1 a 3 správního řádu mají právo se s těmito podklady seznámit a vyjádřit se k nim, a to po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí s tím, že Odbor SR KÚOK rozhodnutí nevydá dříve, než uplyne doba 3 pracovních dnů ode dne, kdy bude vyrozumění doručeno.

Přitom Odbor SR KÚOK v souvislosti se současným stavem v ČR a respektováním všech mimořádných opatření Ministerstva zdravotnictví vydaných k ochraně obyvatelstva a prevenci nebezpečí vzniku a rozšíření onemocnění COVID-19 způsobeného novým koronavirem SARS-CoV-2 a s tím souvisejících pravidel provozu Krajského úřadu Olomouckého kraje na základě rozhodnutí ředitele Krajského úřadu Olomouckého kraje č. 1/2021 ze dne 15. 2. 2021, a rozhodnutí násl. mimořádně zaslal účastníkům řízení nový podklad pro seznámení, a to výsledek přezkumu závazného stanoviska OŽP vydaného k návrhu zimní údržby, ze dne 11. 2. 2021 pod Spis. zn. S-SMOL/042315/2021/OZP, č. j. SMOL/043574/2021/OZP/VH/Huc, jako přílohu tohoto vyrozumění, s tím, že do podkladů lze nahlédnout jen v nezbytně nutných, resp. neodkladných případech v úředních hodinách pro veřejnost.

Této možnosti využil spolek Voda z Tetčic, z.s., a to svým vyjádřením k podkladům rozhodnutí doručeným Odboru SR KÚOK dne 9. 4. 2021. Této možnosti využil také spolek Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, a to vyjádřením k novým podkladům doručeným Odboru SR KÚOK dne 9. 4. 2021 a současně spolek Krajina Dluhonice, z. s., a to vyjádřením k podkladům doručeným Odboru SR KÚOK dne 12. 4. 2021.

Odbor SR KÚOK nejprve považuje za nezbytné uvést, že v tomto případě byla žádost o změnu územního rozhodnutí o umístění stavby č. 32/2006, vydaného Městským úřadem Přerov, stavebním úřadem dne 3. 3. 2006 pod č. j. SU3229/2005-KI, pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ na pozemcích v katastrálních územích Horní Moštěnice, Bochoř, Přerov, Předmostí, Lověšice u Přerova, Říkovice u Přerova, Věžky u Přerova, Dluhonice a Přestavky u Přerova, podána dne 27. 3. 2017, tj. za účinnosti stavebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2017. Dle přechodného ustanovení č. 10 zákona č. 225/2017 Sb., tedy stavebního zákona ve znění účinném od 1. 1. 2018, platí, že správní řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí stavební úřad podle dosavadních právních předpisů. Z uvedeného vyplývá, že Odbor SR KÚOK soulad rozhodnutí s právními předpisy posuzuje podle stavebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2017.

Odbor SR KÚOK jako odvolací orgán se opětovně zabýval otázkou, zda byly splněny formální podmínky umožňující napadené rozhodnutí na základě podaných odvolání přezkoumat. Odvolání proti rozhodnutí může podat účastník řízení ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, a to u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Včas podané a přípustné odvolání má odkladný účinek.

Odbor SR KÚOK se nejprve zabýval otázkou, zda odvolání byla podána osobami k tomu oprávněnými v souladu s ust. § 81 odst. 1 správního řádu, tedy zda byla podána účastníky řízení. Okruh účastníků územního řízení se stanovuje podle ust. § 85 stavebního zákona. Účastníky územního řízení jsou dle ust. § 85 odst. 1 písm. b) stavebního zákona obec, na jejímž území má být požadovaný záměr uskutečněn, podle ust. § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona dále vlastník pozemku nebo stavby, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn, není-li sám žadatelem, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku nebo stavbě, dle ust. § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno. Odvolatelům Ing. Jaroslavu Horákovi, Jaroslavu Horákovi, Milanu Tomečkovi a Ing. Pavlu Ježíkovi, jakožto vlastníkům pozemků, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn, přísluší, dle ust. § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona, postavení účastníka řízení a podaná odvolání jsou tudíž odvoláními přípustnými. Odvolatelům Pavlu Horákovi a také MUDr. Heleně Ježíkové, jakožto vlastníkům sousedních pozemků a staveb na nich, přísluší, podle ust. § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, postavení účastníka řízení a jejich podaná odvolání jsou tudíž odvoláními přípustnými.

Účastníky územního řízení podle ust. § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona jsou dále osoby, o kterých tak stanoví zvláštní právní předpis.

V daném případě se jedná o záměr posuzovaný podle zákona č. 100/2001 Sb., na nějž bylo vydáno závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí (dále jen stanovisko EIA) a souhlasné závazné stanovisko k ověření změn prioritního dopravního záměru, a vedené územní řízení má tak charakter navazujícího řízení ve smyslu ust. § 3 písm. g) zákona č. 100/2001 Sb. Podle ust. § 3 písm. i) bodu 2. tohoto zákona se dotčenou veřejností rozumí právnická osoba soukromého

práva, jejímž předmětem činnosti je podle zakladatelského právního jednání ochrana životního prostředí nebo veřejného zdraví, a jejíž hlavní činností není podnikání nebo jiná výdělečná činnost, která vznikla alespoň 3 roky před dnem zveřejnění informací o navazujícím řízení podle § 9b odst. 1, případně před dnem vydání rozhodnutí podle § 7 odst. 6, nebo kterou podporuje svými podpisy nejméně 200 osob. Podle ust. § 9c odst. 3 písm. b) tohoto zákona se stává účastníkem navazujícího řízení též dotčená veřejnost uvedená v ust. § 3 písm. i) bodě 2., pokud se podáním písemného oznámení přihlásí správnímu orgánu, který navazující řízení vede, do 30 dnů ode dne zveřejnění informací podle § 9b odst. 1 tohoto zákona.

Podle výpisu ze spolkového rejstříku, vedeného Krajským soudem v Brně oddíl L, vložka 18770, spolek Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, IČ 67010041, se sídlem Cejl 866/50a, 602 00 Brno, vznikl 29. 7. 1998 jako pobočný spolek spolku Děti Země, IČ 00505919, se sídlem Cejl 157/50, Zábrdovice (Brno-střed), 602 00 Brno. Hlavním účelem, cílem a posláním pobočného spolku jsou ochrana životního prostředí, ochrana přírody a krajiny, ochrana zdraví a kvality života, ochrana práv zvířat, ochrana práv spotřebitelů, ekologická výchova, osvěta a vzdělávání, podpora veřejnosti v jejím zapojování do ochrany životního prostředí a do veřejného života a propagace alternativních kulturních a uměleckých aktivit. Oznámení o zahájení řízení společně s informacemi podle ust. § 9b odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb. bylo zveřejněno dne 5. 4. 2018. Spolek Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu se do předmětného řízení přihlásil podáním doručeným Stavebnímu úřadu MMPr dne 9. 4. 2018, tj. v zákonem stanovené lhůtě. Podle výpisu ze spolkového rejstříku, vedeného Krajským soudem v Ostravě oddíl L, vložka 5175, spolek Krajina Dluhonice, z.s., IČ 26531437, se sídlem U Zbrojnice 46/3, 750 02 Přerov, vznikl dne 10. 5. 2001. Podle stanov tohoto spolku je jeho hlavním posláním chránit přírodu a krajinu, a dalším cílem je pak ve spolupráci s regionálními či lokálními partnery rozvíjet aktivity za účelem ochrany životního prostředí v okolí místní části Přerov - Dluhonice a bránit devastaci krajiny neuváženými zásahy do ní. Spolek Krajina Dluhonice, z.s., se do předmětného územního řízení přihlásil podáním doručeným Stavebnímu úřadu MMPr dne 13. 4. 2018, tj. v zákonem stanovené lhůtě. Podle výpisu ze spolkového rejstříku, vedeného Krajským soudem v Brně oddíl L, vložka 13104, spolek Voda z Tetčic, z.s., IČ 22678956, sídlem Hybešova 178, 664 17 Tetčice, vznikl 19. 3. 2008. Podle stanov tohoto spolku je spolek založen pro ochranu přírody a krajiny, pro ochranu životního prostředí, pro prosazování a ochranu veřejných zájmů a pro ochranu zvířat. Spolek Voda z Tetčic, z.s., se do předmětného územního řízení přihlásil podáním doručeným Stavebnímu úřadu MMPr dne 18. 4. 2018, tj. v zákonem stanovené lhůtě.

Z uvedeného vyplývá, že uvedené spolky existují déle jak 3 roky, předmětem jejich činnosti je ochrana životního prostředí, a současně se ve lhůtě stanovené zákonem přihlásily do řízení, a proto je na tyto spolky pohlíženo jako na „dotčenou veřejnost“ dle ust. § 3 písm. i) bodu 2. zákona č. 100/2001 Sb., a tudíž jim podle ust. § 9c odst. 3 písm. b) tohoto zákona náleží postavení účastníka územního řízení, který může podle § 9c odst. 4 tohoto zákona podat odvolání proti rozhodnutí vydanému v navazujícím řízení, a jejich podaná odvolání jsou tudíž odvoláními přípustnými.

Následně Odbor SR KÚOK zkoumal, zda byla podaná odvolání včasná, tedy v souladu s ust. § 83 odst. 1 správního řádu.

Odvolatelům Milanu Tomečkovi, Ing. Jaroslavu Horákovi, Pavlu Horákovi, Jaroslavu Horákovi, Ing. Pavlu Ježíkovi a MUDr. Heleně Ježíkové, a spolkům Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, Krajina Dluhonice, z.s., a Voda z Tetčic, z.s., bylo předmětné

rozhodnutí shodně doručeno prostřednictvím veřejné vyhlášky dne 4. 12. 2019. Následující den jim počala běžet 15denní lhůta na odvolání, jejíž poslední den připadl na čtvrtek dne 19. 12. 2019. Odvolání Ing. Jaroslava Horáka, Pavla Horáka, Jaroslava Horáka a Milana Tomečka byla Stavebnímu úřadu MMOI doručena shodně dne 18. 12. 2019, tedy ve lhůtě pro podání řádného odvolání a lze tudíž konstatovat, že odvolání byla včasná a zákonná lhůta zůstala zachována. Odvolání spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, spolku Krajina Dluhonice, z.s., a spolku Voda z Tetčic, z.s., byla Stavebnímu úřadu MMOI doručena shodně dne 19. 12. 2019, tedy také ve lhůtě pro podání řádného odvolání a lze tudíž konstatovat, že odvolání byla včasná a zákonná lhůta zůstala zachována.

Společné odvolání Ing. Pavla Ježíka a MUDr. Heleny Ježíkové bylo Stavebnímu úřadu MMOI doručeno prostřednictvím elektronické pošty z adresy Ing. Pavla Ježíka dne 20. 12. 2019 a následně dne 23. 12. 2019 bylo doplněno písemně, přičemž bylo podepsáno Ing. Pavlem Ježíkem a MUDr. Helenou Ježíkovou. Podle ust. § 37 odst. 4 správního řádu je podání možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu. V daném případě bylo sice odvolání Ing. Pavla Ježíka a MUDr. Heleny Ježíkové podané prostřednictvím elektronické pošty do 5 dnů písemně potvrzeno, avšak již elektronicky bylo podáno až po řádné lhůtě pro podání řádného odvolání a lze tudíž konstatovat, že jejich společné odvolání ze dne 20. 12. 2019 bylo opožděné.

Ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu odvolacímu orgánu ukládá povinnost přezkoumat i opožděné nebo nepřipustné odvolání z hlediska, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí, podle ust. § 94 a násl. správního řádu, v přezkumném řízení, pro obnovu řízení (ust. § 100 správního řádu) anebo pro vydání nového rozhodnutí (ust. § 101 správního řádu). Odvolací orgán by tedy měl následně zkoumat, zda odvolání neobsahuje skutečnosti, svědčící pro přezkoumání rozhodnutí mimo odvolací řízení nebo obnovu řízení anebo pro vydání nového rozhodnutí. Vzhledem ke skutečnosti, že odvolání Ing. Jaroslava Horáka, Pavla Horáka, Jaroslava Horáka, Milana Tomečka, spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, spolku Krajina Dluhonice, z.s., a také spolku Voda z Tetčic, z.s., byla posouzena jako odvolání řádná, jak je v předchozí části objasněno, byla celá věc přezkoumána v rámci tohoto odvolacího řízení.

Přezkoumávání napadeného rozhodnutí v odvolacím řízení je upraveno ust. § 81 a následujícími správního řádu, pokud zvláštní zákon nestanoví jiný postup. Pokud správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, toto sám nezruší nebo nezmění, předá spis k přezkoumání napadeného rozhodnutí odvolacímu správnímu orgánu, kterým je nejbližší nadřízený správní orgán. Jak vyplývá z ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, v případě rozhodnutí orgánu obce je odvolacím správním orgánem příslušný krajský úřad, pokud zákon nestanoví jinak.

V odvolacím řízení se přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí se, v souladu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu, přezkoumává výhradně v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad

napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží. Podle ust. § 82 odst. 2 správního řádu musí mít odvolání náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a řízení zastaví, nebo napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání, nebo též napadené rozhodnutí nebo jeho část změní. Jestliže odvolací orgán změní nebo zruší napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku je potvrdí. Neshledá-li odvolací orgán v přezkoumávaném rozhodnutí a ani v řízení, jež mu předcházelo, nedostatky takové povahy, že by rozhodnutí bylo nutné považovat za nezákonné nebo nesprávné, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

Odbor SR KÚOK na podkladě výše uvedeného právního názoru Krajského soudu v Ostravě, vysloveného v rozsudku č.j. 38 A 6/2020 - 230 ze dne 20. 10. 2020, kterým je Odbor SR KÚOK při své rozhodovací činnosti vázán, znovu přezkoumal napadené rozhodnutí dle ust. § 89 odst. 2 správního řádu a ze správního spisu orgánu I. stupně zjistil následně uváděné skutečnosti, které považuje pro posouzení věci za rozhodné.

Jak již bylo uvedeno, v tomto případě byla žádost o změnu územního rozhodnutí o umístění stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ na pozemcích v katastrálních územích Horní Moštěnice, Bochoř, Lověšice u Přerova, Říkovice u Přerova, Věžky u Přerova, Přerov, Předmostí, Dluhonice a Přestavky u Přerova, podána dne 27. 3. 2017, tj. za účinnosti stavebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2017. Stavební úřad MMOI tedy v tomto řízení postupoval a předmětnou stavbu projednával podle stavebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2017.

Podle ust. § 90 stavebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2017 v územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací; s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území; s požadavky tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území; s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu; s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledkem řešení rozporů a s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení. Příslušným správním orgánem k posouzení souladu předmětné stavby pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ s vydanou územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování je právě Stavební úřad MMOI.

Odbor SR KÚOK při přezkoumávání nezjistil v procesu územního řízení o změně územního rozhodnutí o umístění stavby č. 32/2006, vydaného Městským úřadem Přerov, stavebním úřadem dne 3. 3. 2006 pod č. j. SÚ3229/2005-KI, pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, žádné pochybení takového charakteru, které by mělo za následek zrušení napadeného rozhodnutí, když řízení bylo vedeno řádně a v souladu s žádostí stavebníka i platnou územně plánovací dokumentací. O tomto svědčí především zjištění, že žadatel předložil úplnou žádost o vydání územního rozhodnutí o změně umístění navrhované stavby včetně všech podkladů. Stavební úřad MMOI v tomto řízení řádně posoudil soulad předmětné stavby s platnou územně plánovací dokumentací města Přerova a stavbou dotčených obcí, a

především se Zásadami územního rozvoje Olomouckého kraje, které jsou v souladu s Politikou územního rozvoje České republiky, soulad s podmínkami dotčených orgánů a rovněž soulad s obecnými požadavky na využívání území a technickými požadavky na stavby.

Jak bylo již uvedeno, v daném případě je příslušným správním orgánem k posouzení souladu předmětné stavby s platnou územně plánovací dokumentací Stavební úřad MMOI. Jak vyplývá ze správního spisu, Stavební úřad MMOI v průběhu územního řízení požádal Odbor SR KÚOK, Oddělení územního plánování, v rámci součinnosti o stanovisko z hlediska souladu navrhovaného záměru se ZÚR OK. Nicméně, jak je z odůvodnění rozhodnutí zřejmé, Stavební úřad MMOI sám soulad předmětné stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ se ZÚR OK a s územně plánovacími dokumentacemi stavbou dotčených obcí posoudil. Současně k posouzení souladu stavby se ZÚR OK pouze zkonstatoval, že jeho úvaha je v tomto směru podpořena uvedeným stanoviskem Odboru SR KÚOK, Oddělení územního plánování.

Předmětná změna v umístění výše zmiňovaných stavebních objektů předmětné stavby pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ se dotýká pozemků v katastrálních územích Horní Moštěnice, Bochoř, Lověšice u Přerova, Přerov, Věžky u Přerova, Říkovice u Přerova, Předmostí, Dluhonice a Přestavlký u Přerova.

Politika územního rozvoje České republiky 2008 schválená Vládou České republiky dne 20. 7. 2009, usnesením č. 929, ve znění Aktualizace č. 1, schválené Vládou České republiky dne 15. 4. 2015, usnesením vlády č. 276, ve znění Aktualizace č. 2 schválené Vládou České republiky dne 2. 9. 2019, usnesením č. 629/2019, ve znění Aktualizace č. 3 schválené Vládou České republiky dne 2. 9. 2019, usnesením č. 630/2019 (dále jen „PÚR“), v článku 5. Koridory a plochy dopravní infrastruktury, v části Silniční doprava v bodu (96) uvádí, že úkolem PÚR ČR v této části je vytvořit podmínky pro dokončení základní sítě kapacitních silnic, umožňující převést na ně část zátěže intenzivní dopravy. V bodě (96a) je pak vymezen koridor silniční dopravy pro dálnici D1 v úseku Říkovice - Přerov. Důvodem vymezení je opoždění záměru prověřováním ekonomie řešení úseku, příprava dokončení základní sítě dálnic a zabezpečení převedení očekávané zátěže intenzit dopravy na tuto kvalitativně vyšší úroveň dopravy. Dálnice D1 je součástí transevropské dopravní sítě TEN-T.

Dle bodu 76 PÚR *„Dopravní infrastruktura jako součást veřejné infrastruktury je zřizována a využívána ve veřejném zájmu. Účelem vymezení koridorů dopravy v Politice územního rozvoje ČR je vytvoření územních podmínek pro umístění např. pozemních komunikací, drah, vodních cest a letišť, které mají vliv na rozvoj území České republiky, svým významem přesahují území jednoho kraje a umožní propojení základní sítě dopravních cest na území České republiky a se sousedními státy.... Dojde-li k překryvu plochy nebo koridoru pro záměr vymezený v Politice územního rozvoje ČR s jiným záměrem, který v Politice územního rozvoje ČR není vymezený nebo se záměrem, pro který je vymezena územní rezerva, nesmí být v územně plánovací dokumentaci stanoveny podmínky, které by znemožnily nebo podstatně ztížily realizaci záměru vymezeného v Politice územního rozvoje ČR, pokud tyto podmínky nevyplývají ze stavu nebo limitů využití území“.* Předmětná změna umístění záměru s názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ je navržena v souladu s Politikou územního rozvoje České republiky ve znění Aktualizace č. 1, 2 a 3.

Zásady územního rozvoje Olomouckého kraje, které byly vydané usnesením č. UZ/21/32/2008 Zastupitelstva Olomouckého kraje dne 22. 2. 2008 formou opatření obecné povahy pod č. j. KÚOK/8832/2008/OSR-1/274, které nabylo účinnosti dne

28. 3. 2008, ve znění Aktualizace č. 1 Zásad územního rozvoje Olomouckého kraje, vydané usnesením č. UZ/19/44/2011 ze dne 22. 4. 2011 formou opatření obecné povahy pod č. j. KUOK 28400/2011, které nabylo účinnosti dne 14. 7. 2011, ve znění Aktualizace č. 2b Zásad územního rozvoje Olomouckého kraje, vydané usnesením č. UZ/4/41/2017 ze dne 24. 4. 2017 formou opatření obecné povahy pod č. j. KUOK 41993/2017, které nabylo účinnosti dne 19. 5. 2017, ve znění Aktualizace č. 3 Zásad územního rozvoje Olomouckého kraje, vydané usnesením č. UZ/14/43/2019 ze dne 25. 2. 2019 formou opatření obecné povahy pod č. j. KUOK 24792/2019, které nabylo účinnosti dne 19. 3. 2019 a ve znění Aktualizace č. 2a Zásad územního rozvoje Olomouckého kraje, vydané usnesením č. UZ/17/60/2019 dne 23. 9. 2019 formou opatření obecné povahy pod č. j. KÚOK 104377/2019, které nabylo účinnosti dne 15. 11. 2019 (dále jen „ZÚR OK“), zpřesňují vymezení ploch a koridorů vymezených v politice územního rozvoje a vymezení ploch a koridorů nadmístního významu, včetně ploch a koridorů veřejné infrastruktury v kapitole A.4.

Podle odst. 17. ZÚR OK je třeba „na území Olomouckého kraje respektovat koncepci rozvoje základní silniční a dálniční sítě, která je tvořena tahy mezinárodního a republikového významu a tahy nadmístního významu, a to včetně doprovodných a souvisejících staveb...“. Na území kraje a dotčených obcí (dle odst. 19.1. ZÚR OK) je třeba akceptovat tahy mezinárodního a republikového významu, které tvoří „*dálnice D1 (Vyškov - Kroměříž) - Přerov - Lipník nad Bečvou*“. Na území obcí je třeba hájit koridory pro návrhy na dostavbu a modernizaci silničních a dálničních tahů mezinárodního a republikového významu (dle odst. 20.1.) „*pro napojení ve směru sever - jih výstavbu dálnice D1 v úseku hranice kraje OK/ZK - Přerov - Lipník nad Bečvou - hranice OK/MSK*“.

Podle ZÚR OK se záměr nachází v koridoru silniční dopravy pro dálnici D1. V kapitole A.7 ZÚR OK Vymezení veřejně prospěšných staveb, veřejně prospěšných opatření, staveb a opatření k zajišťování obrany a bezpečnosti státu a vymezených asanačních území nadmístního významu, pro které lze práva k pozemkům a stavbám vyvlastnit, je navrhovaný záměr uveden jako veřejně prospěšná stavba s označením D018 „*Úprava polohy koridoru a označení stavby D1, hranice kraje (Říkovice – Lipník n/B)*“. Podle odst. 39. ZÚR OK: „*Koridor je plocha vymezená zásadami územního rozvoje pro umístění vedení dopravní infrastruktury. V této ploše lze umístit dopravní stavbu v poloze, která nejlépe vyhovuje místním podmínkám (po prověření v podrobné dokumentaci nebo zpracování v územním plánu obce), pokud v dalších odstavcích není stanoveno jinak. Využití plochy koridoru nesmí znemožnit umístění dopravní stavby*“. Dle odst. 40 ZÚR OK: „*Koridorem vymezeným ve výkresu B.6. pro navrhované dopravní stavby (stavbu hlavní) se rozumí prostor, který je vymezen svislými plochami (které mohou být i zakřivené) ve vzdálenostech uvedených podle odst. 43. V rámci koridoru jsou možné směrové odchylky trasy navrhované liniové stavby. Součástí koridoru jsou i související stavby jako např. mosty, opěrné zdi, přeložky inženýrských sítí, přeložky komunikací dotčených stavbou (úcelové a místní komunikace, popř. silnice, propustky, tunely, apod.), pokud nejsou graficky vymezeny jako samostatná stavba. Podmínky pro upřesnění koridoru v územním plánu a možnosti situování souvisejících staveb se stavbou hlavní i mimo koridor stanoví odst. 92.1.*“ Podle odst. 43 ZÚR OK pro navrhovanou dopravní stavbu dálnice D1 je stanoven koridor 600 m. ZÚR OK v odst. 92.1. stanoví při zpracování územních plánů věnovat pozornost zejména upřesnění koridorů pro dopravní a technickou infrastrukturu vymezených v ZÚR OK, které je přípustné mj. za těchto podmínek: „*v přípustných podmínkách pro plochy dotčené vymezením koridoru a plochy*

sousedící, tj. i mimo koridor, stanovit možnost řešení staveb souvisejících se stavbou hlavní, nebo jejich částí, bez kterých by nebylo možné tuto stavbu realizovat (chápe se možnost umístění souvisejících a vyvolaných staveb, které budou s hlavní stavbou, pro kterou je koridor vymezen, tvořit komplexní funkční celek např. zemní práce, přeložky inženýrských sítí, účelové komunikace, lokalizaci souvisejících zařízení apod.).“ V odst. 45 ZÚR OK je pak řečeno: „Šířková kategorie navrhovaných komunikací, požadavky na situování a řešení křížovatek budou upřesněny podrobnějšími dokumentacemi a nejsou v těchto bodech vázány na ZÚR OK.“

Z dokumentace pro umístění stavby je zřejmé, že bylo upřesněno celkové technické řešení stavby dopravní infrastruktury, ze kterého vyplývá, že základní směrové vedení trasy dálnice zůstává zachováno a nemění se, dochází pouze ke změnám stavebních objektů, které se mění, ruší, popř. nově umisťují, a to na základě změny podmínek v území a změny technického řešení staveb. Umístění většiny stavebních objektů dle předložené dokumentace pro umístění stavby nepřesahuje šířkovou hranici vymezeného koridoru, některé objekty však vybíhají mimo koridor vymezený v ZÚR OK. Stavba hlavní se nachází v koridoru D018 vymezeném ZÚR OK, stavby vedlejší, související či vyvolané se nacházejí také v tomto koridoru, příp. se na ně vztahují ustanovení odst. 40, 45 a 92.1. ZÚR OK. Z výše uvedeného je zřejmé, že stavba „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ je v souladu se ZÚR OK.

Územní plán města Přerova byl vydán formou opatření obecné povahy dne 21. 9. 2009, které nabylo účinnosti dne 7. 10. 2009. Územní plán města Přerova má 15 změn, poslední změny č. 13, 14 a 15 vydalo Zastupitelstvo města Přerova formou opatření obecné povahy dne 9. 12. 2019. Tyto poslední změny nabyly účinnosti dne 21. 2. 2020. Soulad záměru je posuzován s dokumentací úplného znění Územního plánu města Přerova po vydání Změn č. 1, 2, 4A, 4B, 5, 6, 8, 10, 11, 12, 12A, 13, 14 a 15 (dále „ÚPM Přerova“). Koncepce dopravní infrastruktury je stanovena v kapitole B.4.1. ÚPM Přerova, kde se v bodě 9 uvádí „Na území města hájit dostavbu a modernizaci významných tahů komunikační sítě, zajišťující hlavní dopravní vazby: dálnice D1 Brno - Kroměříž - Přerov - Lipník n. Bečvou - Ostrava - Bohumín (Polsko)“. Podle platného ÚPM Přerova se záměr nachází v plochách pro silniční dopravu označených „D - plochy dopravní infrastruktury“ - § 9 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“), konkrétně v návrhové ploše „DS - plochy silniční dopravy“. Podle ust. § 9 odst. 3 vyhlášky plochy silniční dopravy zahrnují zpravidla silniční pozemky dálnic, silnic I., II. a III. třídy a místních komunikací I. a II. třídy, výjimečně též místních komunikací III. třídy, které nejsou zahrnuty do jiných ploch, včetně pozemků, na kterých jsou umístěny součásti komunikace, například náspy, zářezy, opěrné zdi, mosty a doprovodné a izolační zeleně, a dále pozemky staveb dopravních zařízení a dopravního vybavení, například autobusová nádraží, terminály, odstavná stání pro autobusy a nákladní automobily, hromadné a řadové garáže a odstavné a parkovací plochy, areály údržby pozemních komunikací, čerpací stanice pohonných hmot. Z uvedeného tak vyplývá, že navrhovaná stavba „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ odpovídá funkčnímu využití této plochy. Navrhovaná stavba „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ je podle ÚPM Přerova i veřejně prospěšnou stavbou, vymezenou v odst. B.7.1. Veřejně prospěšné stavby, v části Doprava jako „D.1.1 výstavba dálnice D1 včetně Střediska správy a údržby dálnic“ a její umístění odpovídá vymezené ploše a vyznačení trasy v grafické části územního plánu. Dle předložené dokumentace pro umístění stavby se hlavní trasa dálnice, vymezená jako stavební objekt SO 101 - Dálnice D1 km 75,300 - 85,400, nachází v ploše pro dopravní

infrastrukturu, některé vedlejší stavební objekty jsou však umístěny mimo tuto plochu a zasahují do stabilizovaných ploch s funkčním využitím „P - plochy zemědělské“ - § 14 vyhlášky, do stabilizovaných a návrhových ploch s funkčním využitím „Z - plochy smíšené krajinné zeleně“ - § 16, 17 vyhlášky, do ploch s funkčním využitím „R - plochy rekreace“ - § 5 vyhlášky, konkrétně do stabilizované a návrhové plochy „RS hromadná rekreace a sport v přír. prostředí“, do ploch s funkčním využitím „D - plochy dopravní infrastruktury“ - § 9 vyhlášky, konkrétně do stabilizované plochy „DZ - drážní trati“, návrhové plochy „DT - plochy terminálu letecké dopravy a logistického centra“, do ploch s funkčním využitím „U - plochy veřejných prostranství“ - § 7 vyhlášky, konkrétně do stabilizované plochy „UZ - veřejně přístupná prostranství pro městskou zeleň“, do stabilizované a návrhové plochy „UD - veřejně přístupná prostranství pro dopravu“, do ploch s funkčním využitím „V - plochy výroby“, konkrétně do stabilizované plochy „VP - výroba a skladování“ - § 11, 12 vyhlášky, do návrhové plochy „VPN - výroba a skladování nadregionálního významu“ - § 11, 12 vyhlášky, do stabilizované, návrhové a přestavbové plochy „VS - smíšené plochy občanského vybavení a výroby“ - § 6, 11 a 12 vyhlášky, do přestavbové plochy „VE - obnovitelné zdroje energií“, do ploch s funkčním využitím „TI - plochy technické infrastruktury“ - § 10 vyhlášky, konkrétně do stabilizované plochy „TI - technická infrastruktura“ - výroba a distribuce médií, technická obsluha města, do stabilizované plochy „TO - odpadové hospodářství“ - § 6, 11, 12 vyhlášky. Podle vyhlášky lze ve všech těchto plochách umisťovat stavby dopravní a technické infrastruktury. Bylo zjištěno, že vedlejší stavební objekty, které jsou umisťovány v nezastavěném území mimo koridor vymezený v ÚPM Přerova, nejsou v navazujících plochách podmínkami nepřípustného využití těchto ploch vyloučeny. Z výše uvedeného je zřejmé, že navrhovaná stavba „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, resp. její změna, je v souladu s ÚPM Přerova.

Územní plán Bochoř byl vydán formou opatření obecné povahy dne 18. 11. 2015, které nabylo účinnosti dne 10. 12. 2015 (dále „ÚP Bochoř“). V kapitole D. Koncepce veřejné infrastruktury, včetně podmínek pro její umisťování, v podkapitole D.1. Dopravní infrastruktura je stanoveno: *„Koncepce dopravní infrastruktury zachovává stávající dopravní skelet a je doplněna o upřesněné plochy ze Zásad územního rozvoje Olomouckého kraje - plochy dopravní infrastruktury pro realizaci dálnice D1 včetně související infrastruktury, ...“*. Nově se vymezuje *„plocha silniční dopravy Z11, Z12 pro dálnici D1; plocha silniční dopravy Z12 pro silniční propojení Bochoř - Lověšice; plocha silniční dopravy Z13, Z14, pro silniční propojení Lověšice - Přerov“*. Podle platného ÚP Bochoř se záměr nachází mimo zastavěné území v zastavitelných plochách s funkčním využitím „DS - plochy dopravní infrastruktury - silniční“, které *„slouží zpravidla k zajištění dopravní dostupnosti a pro obsluhu řešeného území dopravní infrastrukturou. Přípustné využití: činnosti a zařízení dopravní povahy, včetně dílčích úprav a napojení na stávající komunikace - dálnice, silnice, náspy, zářezy, opěrné zdi, mosty, další terénní úpravy, protihluková opatření, opatření proti přívalovým deštům apod.; účelové komunikace, stezky pro pěší a cyklisty; dopravní terminály, zálivy zastávek hromadné dopravy, odpočívadla; pozemky pro čerpací stanice pohonných hmot včetně doprovodných funkcí; zařízení technické infrastruktury; odstavná a parkovací stání; pozemky sídelní zeleně, ÚSES, krajinná zeleň; nezbytné asanační úpravy“*. Z uvedeného tak vyplývá, že navrhovaná stavba „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov“ odpovídá funkčnímu využití této plochy. ÚP Bochoř vymezuje pro navrhovanou stavbu „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ v kapitole G, tabulce 5, veřejně prospěšné stavby pod označením „VD1 - dálnice D1“, „VD2 - dálnice D1, silniční propojení Bochoř - Lověšice“, „VD3, VD4 - silniční propojení Lověšice - Přerov“, „VD9, VD10, VD11, VD12, VD14 - silniční propojení

Bochoř - Lověšice“ a „VD13 - dálnice D1“. Umístění záměru odpovídá vymezeným plochám v grafické části dokumentace ve výkrese č. I. 4 Výkres veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací. Dle DÚR se hlavní trasa dálnice nachází v ploše dopravní infrastruktury, některé vedlejší stavební objekty zasahují do ploch s funkčním využitím „NSp - plochy smíšené nezastavěného území“, konkrétně do plochy změn v krajině „K2 - NSp - plocha smíšená nezastavěného území - přírodní“ jako součást ÚSES (biokoridor LBK 12 severně od obce), do stabilizovaných ploch s funkčním využitím „NZ - plochy zemědělské“, do ploch s funkčním využitím „VL - plochy výroby a skladování“, konkrétně zastavitelné plochy Z22 - plocha výroby a skladování - lehký průmysl a územní rezervy R6, do plochy s funkčním využitím „DK - plocha dopravní infrastruktury“, konkrétně zastavitelné plochy Z23 - plocha dopravní infrastruktury kombinovaná pro logistická centra, do ploch s funkčním využitím „NP - plochy přírodní“, konkrétně do plochy změn v krajině K20 (součást ÚSES, lokální biocentrum LBC 6). Ve všech těchto typech ploch jsou související dopravní a technická infrastruktura a liniové stavby technické infrastruktury přípustné, popř. podmíněně přípustné. Pro plochu DK (Z23) je stanoveno v podmíněně přípustném využití: *„budování inženýrských sítí před realizací záměru za podmínky co nejkratšího možného křížení s navrženou plochou“.* Bylo zjištěno, že vedlejší stavební objekty, které jsou umístovány v nezastavěném území mimo koridory vymezené v ÚP Bochoř, nejsou v navazujících plochách podmínkami nepřipustného využití těchto ploch vyloučeny. Z výše uvedeného je zřejmé, že navrhovaná stavba „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, resp. její změna, je v souladu s ÚP Bochoř.

V době vydání územního rozhodnutí byl účinný a platný Územní plán sídelního útvaru Horní Moštěnice (dále „ÚPSÚ Horní Moštěnice“), který byl schválen dne 8. 9. 1994, vyhláška obce nabyla účinnosti dne 30. 9. 1994. ÚPSÚ Horní Moštěnice měl 9 změn: změnu a doplněk č. 1 schválenou dne 17. 9. 1997, změnu č. 2 účinnou ode dne 20. 12. 2001, změnu č. 3 účinnou ode dne 24. 11. 2000, změnu č. 4 účinnou ode dne 23. 1. 2001, změnu č. 5 účinnou ode dne 15. 7. 2005, změnu č. 6 účinnou ode dne 14. 12. 2006, změnu č. 7 účinnou ode dne 20. 11. 2008, změnu č. 8 účinnou ode dne 27. 2. 2009, změnu č. 9 účinnou ode dne 29. 9. 2010. Navrhovaná stavba „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ byla upřesněna změnou č. 3 ÚPSÚ Horní Moštěnice. Tato dokumentace byla pořízena v souvislosti se změnou koncepce komunikačního systému v prostoru obce Horní Moštěnice - stavby dálnice D1 a komunikací navazujících a souvisejících, zejména přeložky komunikace I/55 v prostoru Přerov - Říkovice s cílem zajistit možnost vydání změny územního rozhodnutí v souladu s ÚPD. Podle změny č. 3 ÚPSÚ Horní Moštěnice se záměr nachází mimo zastavěné území v ploše dopravní infrastruktury a je vymezen jako veřejně prospěšná stavba dálnice D1. V kapitole B.6 Veřejně prospěšné stavby se uvádí, že změnou č. 3 dochází ke změně v rozsahu a situování veřejně prospěšných staveb pro dopravu: *„dálnice D1, v ÚPSÚ označena jako D47; přeložka komunikace II/436, v ÚPSÚ označena jako I/47 - napojení na kom. I/55, jako součást stavby D1; mimoúrovňová křižovatka Říkovice, tj. MÚK dálnice D1, přeložky kom. I/55, s napojením kom. II/490; přeložka komunikace I/55 v úseku od Mlýnského náhonu po jižní hranici katastru. Úsek od Mlýnského náhonu severně je ponechán v trase dle platného územního rozhodnutí, která se přibližně shoduje s trasou dle ÚPSÚ“.* Z výše uvedeného vyplývá, že navrhovaná stavba „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ odpovídá funkčnímu využití plochy a její umístění odpovídá trase vymezené v grafické části územního plánu. Bylo zjištěno, že hlavní trasa dálnice se nachází v ploše dopravní infrastruktury, ostatní vedlejší stavební objekty jsou však umístěny mimo tuto plochu v území, které územní plán neřeší. V tomto případě je nutné upozornit, že v souladu s ust. § 54 odst. 6

stavebního zákona „je obec povinna bez zbytočného odkladu uvést do souladu územní plán s územně plánovací dokumentací vydanou krajem a schválenou politikou územního rozvoje. Do té doby nelze rozhodovat podle částí územního plánu, které jsou v rozporu s územně plánovací dokumentací vydanou krajem nebo s politikou územního rozvoje“. Změna č. 3 ÚPSÚ Horní Moštěnice byla vydána před ZÚR OK, tudíž se záměr na území obce Horní Moštěnice posuzuje na základě ZÚR OK. Záměr dle předložené dokumentace pro umístění stavby je na území obce Horní Moštěnice v souladu se ZÚR OK (viz výše).

Zastupitelstvo obce Horní Moštěnice vydalo dne 9. 3. 2020 formou opatření obecné povahy, které nabylo účinnosti dne 25. 3. 2020, Územní plán Horní Moštěnice (dále jen „ÚP Horní Moštěnice“). Odbor SR KÚOK tak přezkoumal soulad záměru s tímto novým územním plánem obce.

Pro zajištění koncepce silniční dopravy a obsluhy území ÚP Horní Moštěnice vymezuje v bodě I/D.1.1.1. „Koridor pro dálnici D1 definovaný parcelním vymezením pozemků pro trasu a mimoúrovňovou křižovatku Říkovice a bezprostředně související úseky přeložek účelových komunikací - cestní síť v krajině“. Územní plán dále vymezuje v bodu I/D.1.10.1. „Plochy DS a DX1 pro dálnici D1 včetně mimoúrovňové křižovatky Říkovice“.

Záměr se nachází mimo zastavěné území v plochách dopravní infrastruktury, v plochách změn s funkčním využitím „DS - plochy dopravní infrastruktury silniční“ a „DX1 - plochy dopravní infrastruktury se specifickým využitím - mimoúrovňové uspořádání více typů dopravy“. Hlavní využití plochy DS: pozemky dálnice a silničních komunikací a přípustné využití plochy DS: pozemky staveb a zařízení sloužící pro silniční dopravu včetně ochrany okolního území před jejími negativními vlivy, např. silniční těleso, mosty, propustky, svodidla, osvětlení, protihlukové stěny, retenční nádrže; pozemky staveb a zařízení pro údržbu komunikací a staveb pro silniční dopravu; pozemky staveb a zařízení hromadné dopravy; účelové a nemotoristické komunikace; stavby a zařízení související technické infrastruktury; pozemky související zeleně; drobná architektura. Hlavní využití plochy DX1: pozemky silničních komunikací a přípustné využití plochy DX1: pozemky mimoúrovňového uspořádání společně s jinými druhy dopravní infrastruktury (DZ, DK); pozemky staveb a zařízení sloužící pro silniční dopravu včetně ochrany okolního území před jejími negativními vlivy, např. silniční těleso, mosty, propustky, svodidla, osvětlení, protihlukové stěny, retenční nádrže; pozemky staveb a zařízení sloužící pro železniční dopravu; pozemky staveb a zařízení sloužící pro kombinovanou dopravu; pozemky staveb a zařízení pro údržbu komunikací a staveb pro silniční dopravu; pozemky staveb a zařízení statické a hromadné dopravy; stavby a zařízení související technické infrastruktury; související účelové a nemotoristické komunikace; pozemky související zeleně; drobná architektura. Z uvedeného tak vyplývá, že navrhovaná stavba „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ odpovídá funkčnímu využití těchto ploch.

Navrhovaná stavba „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ je podle ÚP Horní Moštěnice veřejně prospěšnou stavbou, vymezenou v kapitole I/G. jako veřejně prospěšná stavba dopravní infrastruktury pod označením „VD01 - Dálnice D1 včetně MÚK Říkovice a dalších souvisejících staveb, zařízení a jiných opatření“. Její umístění odpovídá vymezené ploše v grafické části územního plánu.

Dle předložené DÚR se hlavní trasa dálnice, vymezená jako stavební objekt SO 101 - Dálnice D1 km 75,300 - 85,400, nachází v ploše pro dopravní infrastrukturu, některé vedlejší stavební objekty jsou však umístěny mimo tuto plochu a zasahují do ploch

s funkčním využitím „NZ - plochy zemědělské“, konkrétně do stabilizovaných ploch „NZ2 - plochy zemědělské - bez omezení“, do ploch s funkčním využitím „NS - plochy smíšené nezastavěného území“, konkrétně do ploch změn „NSp - plochy smíšené nezastavěného území s indexem funkce p - přírodní“ (plocha K23 - lokální biokoridor LK1/54), do ploch změn „NSpv - plochy smíšené nezastavěného území s indexem funkce p - přírodní, v - vodohospodářské“ (plocha K13, K14 - lokální biokoridor LK13/54), do ploch změn „NSpzv - plochy smíšené nezastavěného území s indexem funkce p - přírodní, z - zemědělské, v - vodohospodářské (překryvná plocha K40, K41, K43 - pro protipovodňová a protierozní opatření RO06 - pro revitalizaci toku a nivy Moštěnky pod obcí, západně od železničního koridoru), do ploch změn s funkčním využitím „PV - plochy veřejných prostranství“ a do ploch změn s funkčním využitím „W - plochy vodní a vodohospodářské“. V plochách s funkčním využitím NZ a NS jsou podmíněně přípustné pozemky dálnice, silnic a místních komunikací, pokud šířkovou či směrovou úpravu či korekci trasy stávající či navržené v souladu s koncepcí ÚP, včetně tělesa komunikace, není možno umístit jen do vymezené plochy dopravní infrastruktury DS, DX1, DX2 či veřejného prostranství PV případně PX. V plochách s funkčním využitím PV jsou přípustné pozemky dopravní infrastruktury místního významu a pozemky technické infrastruktury. V plochách s funkčním využitím W jsou podmíněně přípustné pozemky dálnice, pokud případná korekce trasy či tělesa dálnice navržených v souladu s koncepcí ÚP vyvolá zásah do plochy W i mimo přemostění, a to s podmínkou kompenzačního opatření ve prospěch plochy W. Rovněž jsou podmíněně přípustné liniové stavby a zařízení i nesouvisející technické infrastruktury. Prověřením bylo zjištěno, že vedlejší stavební objekty, které jsou umístovány v nezastavěném území mimo koridory vymezené v ÚP Horní Moštěnice, nejsou v navazujících plochách podmínkami nepřípustného využití těchto ploch vyloučeny. Z výše uvedeného je zřejmé, že navrhovaná stavba „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ je v souladu s ÚP Horní Moštěnice.

Územní plán Věžky byl vydán formou opatření obecné povahy dne 29. 4. 2009, které nabylo účinnosti dne 15. 5. 2009 (dále „ÚP Věžky“). Koncepce veřejné infrastruktury, včetně podmínek pro její umístování a zásad řešení dopravy jsou uvedeny v textové části I.1, kde se v bodu d) uvádí: *„Bude respektována trasa navržené dálnice D1 (Říkovice - Přerov) včetně vyvolaných přeložek inženýrských sítí, účelové komunikace a vodního toku Svodnice“*. Dle platného ÚP Věžky se záměr nachází mimo zastavěné území v návrhové ploše stavební - urbanizované označené jako plocha pro dopravní stavby silniční, která *„slouží k umístování staveb, zařízení a vybavení silniční dopravy. Bez udání funkčního kódu se jedná o plochy pozemních komunikací“*. Navrhovaná stavba „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ odpovídá funkčnímu využití této plochy. ÚP Věžky vymezuje pro navrhovanou stavbu „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ v textové části I.1, v bodu g) veřejně prospěšné stavby: *„A1 Plochy pro stavbu dálnice D1 (Přerov - Říkovice) a s tím spojené stavby v koridoru - v šířce 100 od osy dálnice na obě strany včetně všech vyvolaných přeložek silnic, vodních toků a inženýrských sítí se stavbou spojených“ a „A2 Plochy pro stavbu silnice II/436 a s tím spojené stavby v koridoru - v šířce vymezené ve výkresu veřejně prospěšných staveb, včetně všech vyvolaných přeložek silnic, vodních toků a inženýrských sítí se stavbou spojených“*. Umístění záměru odpovídá vymezeným plochám v grafické části dokumentace ve výkresu I.3.c Výkres veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací. Podle dokumentace pro umístění stavby se hlavní trasa dálnice nachází v ploše pro dopravní stavby silniční, některé vedlejší stavební objekty zasahují do ploch nezastavěných s funkčním využitím „PO - plochy orné půdy“ a „PL - plochy luk a pastvin“, ve kterých jsou objekty a zařízení technického vybavení území podmíněně

přípustné. Bylo zjištěno, že vedlejší stavební objekty, které jsou umístěny v nezastavěném území mimo koridor vymezený v ÚP Věžky, nejsou v navazujících plochách podmínkami nepřípustného využití těchto ploch vyloučeny. Z výše uvedeného vyplývá, že stavba „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, resp. její změna, je v souladu s ÚP Věžky.

Pro doplnění Odbor SR KÚOK uvádí citaci z metodického sdělení Ministerstva pro místní rozvoj, odboru územního plánování, k veřejně prospěšným stavbám dopravní infrastruktury, které bylo aktualizováno dne 26. 7. 2019: „Záměr stavby dopravní nebo technické infrastruktury, která je v územním plánu zařazena mezi VPS a je uvedena a popsána v textu výrokové části vydaného územního plánu, je nutno chápat jako funkční objektový celek, resp. soubor staveb, který je tvořen stavbou hlavní a k ní náležejícími vedlejšími stavbami. Z výše uvedeného vyplývá, že součástí VPS jsou kromě hlavní stavby také stavby vedlejší náležející do celkové objektové skladby stavby, bez kterých by nebylo možné tuto stavbu realizovat a řádně užívat pro stanovený účel. Vedlejší stavby nebo jejich části, jež přesáhnou přes hranice koridoru („obalové plochy“), nepřestávají být součástí VPS a není důvod, aby byly vyčleněny ze souboru staveb, který dohromady tvoří určitý funkční celek. Jako tento celek je třeba stavbu dopravní nebo technické infrastruktury posuzovat, neboť jako celek byla zařazena v územním plánu do VPS (bez nutnosti vyjmenovat všechny její dílčí objekty). Grafické vymezení hranic koridoru pro VPS v ÚP neurčuje, co je, nebo není součástí VPS. ... Skutečnost, že některé vedlejší stavby vymezené územním rozhodnutím jsou umístěny mimo koridor vymezený v územním plánu pro příslušnou dopravní nebo technickou infrastrukturu automaticky neznamená, že se jedná o nesoulad s ÚP. Je třeba dbát na to, aby stavby vedlejší, které by mohly „vyběhnout“ mimo koridor vymezený v územním plánu pro příslušnou dopravní nebo technickou infrastrukturu, nebyly v navazujících plochách s rozdílným způsobem využití podmínkami nepřípustného využití těchto ploch vyloučeny. V nezastavěném území lze pro umístění vedlejších staveb, které jsou součástí objektové skladby souboru staveb dopravní nebo technické infrastruktury, ale „nevejdou“ se do vymezeného koridoru, uplatnit postup podle § 18 odst. 5 stavebního zákona“.

Na podkladě uvedeného lze tedy konstatovat, že změna v umístění předmětného záměru stavby pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, je zcela v souladu s územně plánovací dokumentací města Přerova i dalších příslušných obcí a také se ZÚR OK ve znění Aktualizace č. 2a, která je v souladu s PÚR ČR ve znění Aktualizace č. 3, respektuje cíle a úkoly územního plánování v daném území a Stavební úřad MMOI v tomto řízení soulad změny v umístění předmětné stavby se ZÚR OK a územními plány příslušných obcí řádně posoudil.

Stavební úřad MMOI v územním řízení v souladu s ust. § 90 stavebního zákona dále posuzoval, zda je navrhovaný záměr, resp. změna v umístění daného záměru pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, v souladu s požadavky danými v těchto ustanoveních, mj. v souladu s podmínkami dotčených orgánů a s obecnými požadavky na využívání území a technickými požadavky na stavby. Přitom neshledal rozpor s těmito dokumenty a předpisy, kdy se k podané žádosti kladně vyjádřily všechny příslušné dotčené správní úřady, jejichž podmínky pro umístění stavby a projektovou přípravu stavby Stavební úřad MMOI zapracoval do podmínek svého rozhodnutí. Do podmínek rozhodnutí ale nezpracoval všechny podmínky, což však Odbor SR KÚOK napravit změnou rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI (viz dále).

K tomuto záměru bylo vydáno souhlasné závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí, v němž byly stanoveny podmínky, které Stavební úřad MMOI zapracoval do podmínek rozhodnutí, a také souhlasné závazné stanovisko k ověření změn prioritního dopravního záměru.

Stavební úřad MMOI také řádně vymezil okruh účastníků územního řízení v souladu s ust. § 85 stavebního zákona, kterými byli kromě žadatele a příslušných obcí také vlastníci pozemků a staveb dotčených záměrem, osoby oprávněné z věcného práva k těmto pozemkům a stavbám, dále vlastníci a provozovatelé záměrem dotčených inženýrských sítí a současně také vlastníci sousedních pozemků a staveb dotčených projednávaným záměrem, a ti, kteří k těmto sousedním pozemkům a stavbám mají jiná věcná práva. Stavební úřad MMPr i Stavební úřad MMOI v řízení postupovaly také zcela v souladu s ust. § 9b zákona č. 100/2001 Sb., kde je stanoven postup správního orgánu příslušného k vedení navazujícího řízení, a také zcela v souladu s ust. § 2 odst. 1 zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, když Stavební úřad MMPr v oznámení o zahájení řízení poučil účastníky řízení o skutečnosti, že na dané řízení se vztahuje tento zákon. Účastníci tohoto řízení, tedy i odvolatelé, byli v průběhu územního řízení řádně poučeni o jejich právech a byla jim dána možnost se se správním spisem seznámit, vyjádřit svá stanoviska a činit návrhy a důkazy, a v řízení jim bylo doručováno zcela v souladu s ust. § 87 stavebního zákona. Stavební úřad MMOI, resp. Stavební úřad MMPr, řádně vyrozuměl účastníky řízení o zahájení územního řízení, byla jim poskytnuta zákonná 15denní lhůta pro uplatnění námitek a dotčeným orgánům pro uplatnění stanovisek, současně byli před vydáním rozhodnutí ve věci vyrozuměni o tom, že stavební úřad ukončil dokazování, shromáždil veškeré podklady pro rozhodnutí, s kterými měli možnost se seznámit.

Ve vydaném rozhodnutí Stavební úřad MMOI vymezil pozemky pro umístění stavby, vymezil a podrobně popsal všechny navrhované části záměru, stanovil podmínky pro jejich umístění a pro projektovou přípravu záměru. Jak bylo již výše uvedeno, řádně se zabýval souladem předmětného záměru, resp., jeho změny, s platnou územně plánovací dokumentací, tj. Územním plánem Přerova a dalších obcí a se Zásadami územního rozvoje Olomouckého kraje. Dále také souladem stavby s podmínkami dotčených orgánů, s obecnými požadavky na využívání území a také technickými požadavky na stavby. V průběhu řízení byly vzneseny a předloženy námitky účastníků řízení. Tyto námitky byly často velmi rozsáhlé s množstvím argumentů a také se často opakovaly a překrývaly, přičemž Stavební úřad MMOI posuzoval námitky, jak také sám uvedl v odůvodnění svého rozhodnutí, v ucelených blocích a zároveň dle principu, že povinnost řádného odůvodnění rozhodnutí nelze mechanicky ztotožňovat s povinností poskytnout podrobnou odpověď na každý jednotlivý argument a odpovídat na každou jednotlivou dílčí otázku, ale na celkové právní problémy. Takovéto vypořádání námitek Odbor SR KÚOK nepovažuje za nesprávné nebo za nedostatečné, a proto vyhodnotil, že Stavební úřad MMOI se ve svém rozhodnutí podanými námitkami zabýval a beze zbytku se s nimi vypořádal, přičemž vycházel ze všech podkladů obsažených ve správním spise, mimo jiné ze závazných stanovisek příslušných dotčených správních orgánů, která byla všechna souhlasná.

Na základě těchto skutečností a provedeného posouzení pak neměl Stavební úřad MMOI žádný důvod projednávanou změnu v umístění záměru pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ na pozemcích v katastrálních územích Horní Moštěnice, Bochoř, Přerov, Předmostí, Lověšice u Přerova, Věžky u Přerova, Říkovice u Přerova, Dluhonice a Přestavlký u Přerova, napadeným rozhodnutím nepovolit.

Odbor SR KÚOK tak dospěl k závěru, že Stavební úřad MMOI postupoval správně, když změnu v umístění předmětné stavby pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, podle výsledků z provedeného územního řízení, rozhodnutím ze dne 19. 11. 2019, povolil.

Pochybení však Odbor SR KÚOK zjistil, vázán právním názorem Krajského soudu v Ostravě vysloveném v rozsudku č. j. 38 A 6/2020 – 230, ze dne 20. 10. 2020, ve skutečnosti, že Stavební úřad MMOI vydal rozhodnutí, kterým povolil změnu umístění předmětného záměru s názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, přičemž ve výroku neuvedl všechny podmínky vyplývající ze stanovisek příslušných dotčených správních orgánů, obsažené v závazných stanoviscích vydaných k tomuto záměru. Jak Krajský soud v Ostravě uvedl, z ust. § 149 odst. 1 správního řádu vyplývá, že obsah závazného stanoviska je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Rozhodující správní orgán tak musí při vydávání rozhodnutí podmíněného závazným stanoviskem respektovat závazné stanovisko, tzn., že Stavební úřad MMOI byl povinen bezesbýtku respektovat obsah závazného stanoviska a podmínky v něm stanovené jednoduše převzít do výrokové části svého rozhodnutí. Není možné, aby si ze závazného stanoviska vybral pouze tu část, o které je přesvědčen, že dopadá na projednávanou věc, neboť jeho rozhodnutí je závazným stanoviskem podmíněno a nemůže se od něj jakkoli odchýlit. Podmíněnost rozhodnutí závazným stanoviskem je zdůrazněna v odst. 4 daného ustanovení, podle kterého jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti vydáno závazné stanovisko, které znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne. Odbor SR KÚOK proto uvedené pochybení napravit upravením údajů ve výrokové části rozhodnutí, a to doplněním všech podmínek stanovených závaznými stanovisky vydanými k záměru, které nebyly ze strany Stavebního úřadu MMOI do napadeného rozhodnutí převzaty.

Dalším důvodem, proč Odbor SR KÚOK jako odvolací orgán předmětné rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI změnil, byla skutečnost, že tři přezkoumávaná závazná stanoviska předložená k danému záměru byla na základě žádosti Odboru SR KÚOK o jejich potvrzení nebo změnu nadřízenými správními orgány příslušnými k jejich přezkoumání změněna, resp. doplněna o další podmínky. Jde o koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Olomouce, Odboru dopravy a územního rozvoje, ze dne 7. 2. 2019, č. j. SMOL/213041/2018/OKR/Hr/Sin, do něhož Krajský úřad Olomouckého kraje, příslušný k posouzení tohoto stanoviska, doplnil podmínky z hlediska zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech. Dále pak jde o závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí, Odboru výkonu státní správy VIII, ze dne 6. 1. 2017, č. j. 2442/570/16, 90526/ENV/16, a také o závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí, Odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence, k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí pod č. j. 63946/ENV/16, ze dne 30. 11. 2016, ve kterých ministr životního prostředí, příslušný k posouzení těchto stanovisek, doplnil, resp. upravit stanovené podmínky (viz výše).

Na základě závěrů rozsudku Krajského soudu v Ostravě a vzhledem k podmínkám nově stanoveným v závazném stanovisku MŽP k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí pod č. j. 63946/ENV/16, ze dne 30. 11. 2016, kterými byla mezi opatření stanovená pro fázi přípravy stanovena opatření: „*Předložit návrh způsobu a četnosti monitorování odváděných dešťových vod.*“ a „*Navrhnout vhodný způsob zimní údržby komunikace snižující využití posypových solí s ohledem na průchod dálnice D1 vnějším ochranným pásmem 2. stupně jímacího území Tovačov, Troubky, Brodek, územím chráněné oblasti přirozené akumulace vod Kvartér řeky Moravy a ochranným pásmem zdrojů přírodních minerálních vod Horní Moštěnice.*“, byl Odboru SR KÚOK

předložen „Návrh plánu zimní údržby dálnice pomocí CHRL a ověření možných dopadů na povrchové a podzemní vody“ vypracovaný HBH projekt spol. s r.o., pod zakázkovým číslem 2020/1119. Předložený dokument obsahuje návrh plánu zimní údržby dálnice D1, upravující využití posypových solí, které zohledňuje dotčené území a zejména pak ovlivnění kvality vod. Jeho součástí je popis vodohospodářského řešení stavby a jsou uvedeny výpočty předpokládaného ovlivnění povrchových a podzemních vod. V jeho rámci byla provedena rekapitulace technického řešení stavby, které ve všech aspektech respektuje a reaguje na podmínky a požadavky dotčeného území (CHOPAV, ochranné pásmo přírodních léčivých vod), byla provedena revize ovlivnění vodohospodářsky chráněných zájmů v území a proveden aktuální výpočet ovlivnění dotčených recipientů v území budoucím provozem dálnice a s ním spojenou zimní údržbou (viz kapitola 5). Z provedených výpočtů pak vyplývá, že realizace zimní údržby v úsecích dálnice D1, stavby 0136 Říkovice - Přerov, které budou odvodněny do recipientů s páteřním tokem Moštěnkou a do recipientů s páteřním tokem Bečva, způsobí mírné navýšení průměrných ročních koncentrací chloridů v jednotlivých recipientech. Toto navýšení zůstane v rámci přípustných limitů podle Nařízení vlády č. 401/2015 Sb., a u páteřního toku Moštěnky půjde o navýšení velmi malé (o 1,7 % z limitu), a u páteřního toku Bečvy půjde o navýšení zanedbatelné (o 0,3 % z limitu).

Podle navrhovaného vodohospodářského řešení stavby bude veškerá srážková voda ze zpevněných ploch dálnice zachycována v odvodňovacím zařízení a odvedena do středové kanalizace, kdy odvodnění vozovky je zajištěno navrženým příčným sklonem vozovky. Voda z vozovky dálnice v žádném místě nestéká volně ze svahů a není rozptylována volně do okolního terénu, aby nedocházelo k zasakování a tím ovlivnění podzemních vod. Pro ochranu povrchových vod jsou před zaústěním do recipientů navržena bezpečnostní zařízení, a to odlučovače ropných látek (záchytné usazovací nádrže), které jsou osazeny na dešťových kanalizacích odvodňujících řešený úsek dálnice. Pro případ havárie vozidla převážejícího nebezpečné látky jsou na kanalizačních větvích před vyústěním do retenčních nádrží navrženy kanalizační šachty s uzavíracími šoupátky pro možnost zamezení odtoku nebezpečných látek. Dálnice je z pohledu odvodnění rozdělena na odvodňované úseky náležící jednotlivým odtokovým profilům, přičemž délku odvodňovaných úseků ovlivňuje výškové vedení řešené stavby a možnosti vyústit vodu z dálnice do nějakého recipientu. Rozdělení úseků a způsob jejich odvodnění je navržen s ohledem na podélný a příčný spád komunikace, umístění monolitických rigolů a vyústění do recipientu. V ochranném pásmu přírodních léčivých vod je voda z vozovky dálnice odváděna do monolitických rigolů a odvodňovacích žlabů, a teprve poté je voda odváděna dálniční kanalizací do odlučovačů ropných látek (záchytné usazovací nádrže) a následně je odvedena do recipientů mimo ochranné pásmo těchto vodních zdrojů. Voda ze svahů zemního tělesa, z příkopů a z přilehlých extravilánových ploch, která není znečištěna provozem dálnice, je zasakována na dálničním pozemku, případně je odváděna otevřenými odvodňovacími příkopy do kanalizace, respektive recipientu (podrobněji str. 84 - 85).

Dále byl zpracován „Návrh zimní údržby dálnice D1, stavby 0136 Říkovice - Přerov“ (viz kapitola 4), ze kterého je zřejmé, že dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov, bude udržována tak, aby v maximální možné míře byla zajištěna bezpečnost účastníků silničního provozu a zároveň, aby v maximální možné míře byly co nejméně dotčeny a ovlivněny přilehlé vodní toky a životní prostředí. V rámci tohoto návrhu byly vytvořeny podmínky pro minimalizaci používání posypových materiálů (s obsahem chloridů), díky čemuž dojde k omezení vypouštění zasolených vod do recipientů. Jak je zde také uvedeno, průběh zimní údržby bude průběžně sledován a dokumentován. Skutečně

dopady zimní údržby bude možné sledovat a průběžně vyhodnocovat pomocí vhodně navrženého systému monitoringu podzemních a povrchových vod, který bude součástí dalšího stupně projektové dokumentace (dokumentace pro stavební povolení). Povodí Moravy, s.p. bude o tomto monitoringu, o závěrech a skutečnostech, které z něho budou vyplývat, průběžně informováno. Součástí předloženého dokumentu (návrhu) je také Situační výkres odvodnění, ve kterém je, kromě navrženého odvodnění dálnice, zakreslen také navržený systém monitoringu, tedy místa, kde má být prováděn.

Současně bylo předloženo kladné závazné stanovisko Magistrátu města Olomouce, Odboru životního prostředí ze dne 11. 2. 2021, Sp.zn. S-SMOL/042315/2021/OZP, č.j. SMOL/043574/2021/OZP/VH/Huc, k předloženému návrhu zimní údržby dálnice, které navazuje na závazná stanoviska vydaná vodoprávním úřadem k danému záměru. V uvedeném závazném stanovisku příslušný vodoprávní úřad uvedl, že na základě posouzení v souladu s ust. § 104 odst. 9 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, a na základě předložené dokumentace a souhlasného stanoviska správce povodí a správce vodních toků (vyhodnotil, že záměr nebude mít vliv na stav vodního útvaru a tudíž vyjádřil souhlas s předloženým záměrem zimní údržby), došel k závěru, že výše uvedená stavba při návrhových průtocích v korytech vodních toků, návrhových parametrech hospodaření se srážkovými vodami a za dodržování dalších dokumentů podmiňujících jak realizaci stavby, tak její následné užívání (mj. povodňový plán stavby, havarijní plán stavby, návrh zimní údržby dálnice, dokumentů potřebných k zabezpečení řádného provozu navrženého vodohospodářského systému stavby a monitorovacího systému kvality povrchových a podzemních vod, atd.) neovlivní negativně vodohospodářské poměry daného zájmového území. Dále pak vyjádření Magistrátu města Olomouce, Odboru životního prostředí ze dne 15. 2. 2021, Sp.zn. S-SMOL/044306/2021/OZP, č.j. SMOL/045594/2021/OZP/PKZ/Ci, ve kterém příslušný orgán ochrany přírody podle ust. § 77 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, k předloženému návrhu zimní údržby uvedl, že z hlediska zájmů chráněných uvedeným zákonem, které spadají do jeho kompetence, nemá žádné připomínky. Dále také vyjádření Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru životního prostředí a zemědělství Sp.zn. KÚOK/18047/2021/OŽPZ/7324, č.j. KUOK 20131/2021, ze dne 10. 2. 2021, ve kterém příslušný orgán ochrany přírody dle ust. § 77a odst. 4 písm. n) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, k předloženému návrhu zimní údržby uvedl, že po podrobném seznámení s tímto podkladem a dále i s biologickým průzkumem z roku 2016 dospěl k závěru, že v souvislosti s návrhem zimní údržby dálnice nemůže docházet ke škodlivému zásahu do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů ve smyslu § 50 odst. 2 uvedeného zákona.

Podle Krajského soudu v Ostravě, jak uvedl ve svém rozsudku č. j. 38 A 6/2020 - 230, ze dne 20. 10. 2020, není způsob odstraňování závad ve sjízdnosti dálnice (zimní údržba) z povahy pouze technikálií, kterou by bylo možno odložit až do kolaudačního řízení, neboť již v územním řízení je nezbytné se zabývat s ohledem na konkrétní průběh dálnice krajinou tím, na jakém úseku dálnice bude užit posyp chemický a na jakém způsob odlišný (zdrsňovací) a v návaznosti na to pak také to, jakým způsobem a kam budou z dálnice odváděny nečistoty a jak s nimi bude nakládáno. Tedy, že za situace, kdy průběh dálnice je navrhován vnějším ochranným vodním pásmem II. stupně ve vztahu k řece Bečvě a ochranných pásem zdrojů přírodních minerálních vod Horní Moštěnice, nelze vyloučit nepříznivý vliv užitých chemických materiálů na životní prostředí, zejména na kvalitu vod. Také, že toto může být ve svém důsledku důvodem negativního dotčení zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin, pro které by případně bylo třeba vydat postupem dle ust. § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně

přírody a krajiny, výjimku ze zákazu, přičemž případná výjimka by musela být vydána před změnou umístění stavby.

V daném případě, jak Odbor SR KÚOK zjistil z předloženého správního spisu, zejména pak dokumentace pro změnu územního rozhodnutí, závazných stanovisek dotčených orgánů, předloženého návrhu zimní údržby a stanovisek k tomuto návrhu vydaných, vodohospodářské řešení stavby, resp. odvodnění dálnice, je v dokumentaci pro změnu územního rozhodnutí navrženo tak, aby bylo v maximální míře zabráněno negativnímu ovlivnění vodohospodářsky chráněných zájmů v území, tedy dotčených recipientů v území budoucím provozem dálnice, a to i s ním spojenou zimní údržbou. Jak vyplývá z návrhu zimní údržby, bude dálnice udržována tak, aby byla zajištěna bezpečnost účastníků silničního provozu a zároveň, aby v maximální možné míře byly co nejméně dotčeny a ovlivněny přilehlé vodní toky a životní prostředí, což také vyplývá z výpočtů provedených v rámci předmětného návrhu zimní údržby. Z předloženého návrhu zimní údržby a stanovisek dotčených orgánů k návrhu vydaných také jednoznačně vyplývá, že navrhovaný plán zimní údržby odpovídá požadavkům daným platnými předpisy, tj. nebyl zjištěn nepříznivý vliv užitých chemických materiálů na životní prostředí, zejména pak na kvalitu vod a ani negativní dotčení zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin, a zejména, že návrh zimní údržby nevyžaduje jakoukoliv úpravu vodohospodářského řešení stavby „Dálnice D1 0136 Říkovice - Přerov“, které je tak, jak bylo navrženo, zcela vyhovující z hlediska ochrany životního prostředí.

Jak bylo již také výše uvedeno, v průběhu odvolacího řízení byla žadatelkou doložena aktualizovaná stanoviska vlastníků a správců inženýrských sítí (Povodí Moravy, a.s., SSOOK p.o., Správa železnic, s.o., ČEZ Distribuce, a.s., CETIN, a.s., ČD-Telematika, a.s., Itself, s.r.o., NEJ.cz, s.r.o., T - Mobile Czech Republic, a.s., Veolia Energie ČR, a.s., Telco Pro Services, a.s., Dial Telecom a.s., České Radiokomunikace a.s., LANservis s.r.o., OPTILINE a.s., SITEL spol. s r.o., Telia Carrier Czech Republic, a.s., Ministerstvo vnitra, odbor správy majetku, Vodafone Czech Republic a.s., GasNet, s.r.o.) a stanovisko Úřadu pro civilní letectví a Ministerstva obrany, sekce nakládání s majetkem Ministerstva obrany. Tato stanoviska prodlužovala platnost stanovisek k danému záměru již dříve předložených, resp. byla vydána stanoviska nová, která byla obsahově shodná, resp. nestanovovala žádné nové podmínky, kromě závazného stanoviska Ministerstva obrany, sekce nakládání s majetkem Ministerstva obrany, ve kterém byl do podmínek doplněn požadavek na oznámení plánovaného zahájení a ukončení stavby. Tato podmínka byla doplněna do výrokové části rozhodnutí.

Podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu může odvolací orgán rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu změnit, pokud tím žádnému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, nebude hrozit újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se. Pokud je tato podmínka splněna, je podle názoru Odboru SR KÚOK třeba v souladu s ust. § 6 odst. 2 věta první správního řádu upřednostnit změnu prvoinstančního rozhodnutí před jeho zrušením a vrácením věci k novému projednání.

Odbor SR KÚOK při změně rozhodnutí vycházel z obsahu napadeného rozhodnutí a všech podkladů předložených k žádosti o předmětnou změnu územního rozhodnutí, přičemž na základě obsahu doplněných podmínek usoudil, že nemají žádný vliv na obsah předloženého záměru, tj. nepožadují žádnou úpravu či doplnění dokumentace pro umístění stavby. V daném případě sice podmínky týkající se již výše zmiňovaného požadavku na vypracování návrhu zimní údržby si vyžádaly doplnění nových podkladů pro projednání žádosti o změnu územního rozhodnutí, avšak, jak bylo výše uvedeno, ani tyto nemají žádný vliv na předložený záměr, když nevyžadují žádnou úpravu či

doplnění vodohospodářského řešení stavby, tudíž ani navrhované stavby jako takové, která zůstává nezměněna. Tímto způsobem ani nedojde k dotčení účastníků řízení či porušení jejich procesních práv, když byli s těmito novými podklady řádně seznámeni a byla jim dána možnost se k nim vyjádřit, což někteří také učinili. Odbor SR KÚOK je tak názoru, že výše uvedené doplnění podmínek ze závazných stanovisek a také výše zmiňovaných podkladů nezakládá důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí.

Doplnění podmínek k projednávanému záměru tak bylo možné napravit v odvolacím řízení upravením údajů ve výrokové části rozhodnutí, a to jak na základě podkladů shromážděných pro jeho vydání v průběhu prvoinstančního řízení, tak také podkladů doplněných v průběhu odvolacího řízení (viz výše). Odbor SR KÚOK také dodává, že pokud by napadené rozhodnutí z uvedených důvodů zrušil a věc vrátil Stavebnímu úřadu MMOI k novému projednání, Stavební úřad MMOI by v novém projednání věci prakticky pouze seznámil účastníky řízení s novými podklady pro rozhodnutí a poté provedl opravu textu předmětného rozhodnutí, tj. doplnil by výše uvedené podmínky, což by však nemělo žádný vliv na výsledek vedeného řízení. Podle názoru Odboru SR KÚOK by tímto postupem došlo ke zcela zbytečnému protahování správního řízení ve věci předmětné stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ a k nadbytečnému zatěžování účastníků řízení, což by bylo v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů, zejména zásadou rychlosti řízení a procesní ekonomie.

Odbor SR KÚOK tak po posouzení dané věci dospěl k závěru, že uvedená doplnění závazných stanovisek, resp. podkladů pro rozhodnutí nejsou takového charakteru, aby způsobovala nezákonnost rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI a byla důvodem pro jeho zrušení. Současně Odbor SR KÚOK usoudil, že změnou části napadeného rozhodnutí, upravením výroku rozhodnutí, tj. doplněním podmínek ze závazných stanovisek, nehrozí žádnému z účastníků řízení újma z důvodu ztráty možnosti se odvolat, protože nikomu z účastníků řízení nebyla napadeným rozhodnutím ukládána žádná povinnost. Nejedná se ani o změnu rozhodnutí v neprospěch odvolatele ve smyslu ust. § 90 odst. 3 správního řádu. V souladu s ust. § 6 odst. 2 správního řádu tak bylo možné „nedostatky“ napadeného rozhodnutí napravit v rámci odvolacího řízení, proto Odbor SR KÚOK výrokovou část rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI změnil a zbývající část potvrdil, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

K podaným odvoláním výše uvedeným Odbor SR KÚOK uvádí následující.

Z předloženého správního spisu je zřejmé, že námitky uvedené spolky Krajina Dluhonice, z.s., Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu a Voda z Tetčic, z.s., v jejich podaných odvoláních, jsou obsahově shodné s námitkami podanými těmito odvolateli do vedeného řízení o změně umístění předmětné stavby.

Jak již bylo výše uvedeno, Stavební úřad MMOI se ve svém rozhodnutí podanými námitkami zabýval a beze zbytku se s nimi vypořádal, i když, jak správně Stavební úřad MMOI vyhodnotil, v daném případě se u některých z nich jedná o námitky, které přesahují rozsah námitek, které můžou tito účastníci řízení uplatnit, jak v námitkách podaných v průběhu řízení, tak i v odvoláních. Podle ust. § 89 odst. 4 stavebního zákona platí, že osoba, která může být účastníkem řízení podle § 85 odst. 2 písm. a) a písm. b) stavebního zákona, může uplatňovat námitky proti projednávanému záměru v rozsahu, jakým může být její právo přímo dotčeno, a osoba, která je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, může v územním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. Současně platí, že k námitkám, které nesplňují uvedené požadavky, se nepřihlíží. Jak již bylo uvedeno,

podle § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona a ust. § 9c odst. 3 písm. b) zákona č. 100/2001 Sb., může být spolek, za splnění podmínek daných § 9c odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., účastníkem navazujícího, tj. v daném případě územního řízení. Tento účastník může uplatňovat pouze námitky, pokud je projednáváním záměrem dotčen takový veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá (viz § 89 odst. 4 stavebního zákona). V tomto případě se jedná o ochranu přírody a krajiny, čímž se podle zákona č. 114/1992 Sb. rozumí dále vymezená péče státu a fyzických i právnických osob o volně žijící živočichy, planě rostoucí rostliny a jejich společenstva, o nerosty, horniny, paleontologické nálezy a geologické celky, péče o ekologické systémy a krajinné celky, jakož i péče o vzhled a přístupnost krajiny. Okruh relevantních námitek, které může dotčená veřejnost v navazujícím řízení uplatnit, logicky vychází z předmětu navazujícího řízení a také ze skutečnosti, že posuzování vlivů na životní prostředí bylo ukončeno a správní orgán příslušný k vedení navazujícího řízení disponuje závazným stanoviskem EIA. Námitky tak mohou zejména poukazovat na nesoulad provedení záměru s podmínkami závazného stanoviska EIA, připomínat další dokumenty a výstupy pořízené v průběhu procesu posuzování vlivů záměru na životní prostředí, které musí správní orgán zahrnout mezi podklady rozhodnutí, nebo namítat nedostatky verifikačního stanoviska, které není samostatně přezkoumatelné. Oproti tomu nemohou námitky uplatněné dotčenou veřejností sloužit k hájení osobních zájmů spolku nebo jeho členů, které nemají žádnou spojitost s vlivy zamýšleného záměru na životní prostředí. Účast dotčené veřejnosti, tady mj. uvedených spolků, v řízení, stejně jako žalobní legitimace, není koncipována ani k ochraně nesouvisejících zájmů ostatních osob. Vedle toho je účastenství v navazujícím řízení logicky omezeno předmětem vedeného řízení. Uvedené spolky Krajina Dluhonice, z.s., Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu a Voda z Tetčic, z.s., tedy nemohou podávat námitky, které přesahují výše uvedené vymezení, resp. stavební úřad ani odvolací orgán k takto podaným námitkám nepřihlíží.

Z předloženého správního spisu je zřejmé, že i námitky odvolatele Milana Tomečka jsou obsahově shodné s námitkami podanými do vedeného řízení o změně umístění předmětné stavby. Milan Tomeček je účastníkem řízení dle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona, a může uplatňovat proti projednávanému záměru pouze námitky v takovém rozsahu, jakým je jeho právo přímo dotčeno (viz § 89 odst. 4 stavebního zákona). Nemůže tak podávat námitky, které přesahují rozsah námitek, které může tento účastník řízení uplatnit, resp. stavební úřad ani odvolací orgán k takto podaným námitkám nepřihlíží.

To znamená, že v tomto ustanovení stavební zákon upřesňuje „charakter“ námitek, které může účastník v územním řízení s úspěchem uplatnit, tj. uplatňuje vůči nim koncentrační zásadu. Z uvedeného vyplývá, že k podaným námitkám, které se netýkají předmětu nyní přezkoumávaného územního řízení a vydaného rozhodnutí, a které účastníci řízení nejsou oprávněni uplatňovat, jelikož se netýkají přímého dotčení jejich zájmů, se, v souladu s ust. § 89 odst. 3 stavebního zákona, nepřihlíží.

Stavební úřad MMOI se uvedenými námitkami přesto zabýval, přičemž vycházel ze všech podkladů obsažených ve správním spise, mj. ze závazných stanovisek příslušných dotčených správních orgánů, která byla všechna souhlasná, a na jejichž základě shledal podané námitky v územním řízení jako neopodstatněné. Odbor SR KÚOK tak dospěl k závěru, že Stavební úřad MMOI se podanými námitkami řádně zabýval a beze zbytku se s nimi vypořádal a Odbor SR KÚOK se jako odvolací orgán se stanoviskem Stavebního úřadu MMOI k podaným námitkám v podstatě ztotožnil.

Odbor SR KÚOK pro úplnost v souvislosti s přezkoumáním souladu předmětného záměru s právními předpisy k takto podaným námitkám uvádí následující.

K námitkám odvolatele Milana Tomečka uvedeným v jeho odvolání Odbor SR KÚOK sděluje následující:

K namítané skutečnosti, že stavební úřad uvádí, že je pouze vlastníkem sousední nemovitosti, což ale není pravda, protože je spoluvlastníkem pozemku parc. č. 1084/3 v k. ú. Dluhonice, i dalších pozemků v k. ú. Přerov, přes které má dálnice vést, Odbor SR KÚOK uvádí, že je pravdou, že Stavební úřad MMOI v odůvodnění napadeného rozhodnutí na straně 171 uvedl, že pan Milan Tomeček je účastníkem řízení z titulu vlastnictví sousední nemovitosti, nicméně Odbor SR KÚOK toto tvrzení na základě zjištěných skutečností ze správního spisu považuje spíše za nedopatření, které nemá žádný vliv na dotčení práv účastníka řízení. K tomuto závěru vedla Odbor SR KÚOK zejména skutečnost, že Stavební úřad MMOI v odůvodnění svého rozhodnutí, v části týkající se vymezení účastníků předmětného územního řízení, mezi účastníky řízení podle ust. § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona, tj. mezi vlastníky pozemků nebo staveb, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn, nebo ty, kdo mají k tomuto pozemku nebo stavbě jiné věcné právo, zařadil mimo jiných i Milana Tomečka, Náves 8/31, Přerov V - Dluhonice, 750 02 Přerov (str. 129 uprostřed). V rozdělovníku je Milan Tomeček také uveden mezi účastníky územního řízení podle ust. § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona (str. 188 dole), tj. mezi vlastníky pozemků nebo staveb, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn. Jak dále Odbor SR KÚOK zjistil, již od počátku územního řízení byl Milan Tomeček zařazen mezi účastníky řízení z pozice vlastnictví pozemku, na němž má být požadovaný záměr uskutečněn. To je zřejmé např. také z oznámení Stavebního úřadu MMPř o zahájení územního řízení o změně územního rozhodnutí ze dne 4. 4. 2018 pod č. j. MMPř/0464439/2018/KI (str. 21 uprostřed), z usnesení Stavebního úřadu MMOI o přerušení územního řízení s výzvou k doplnění žádosti ze dne 6. 9. 2018 pod č. j. SMOL/194712/2018/OS/US/Sem (str. 24 nahoře), z oznámení Stavebního úřadu MMOI o pokračování řízení ze dne 18. 4. 2019 pod č. j. SMOL/108438/2019/OS/US/Sem (str. 6 dole), z vyrozumění Stavebního úřadu MMOI o nových podkladech ze dne 15. 5. 2019 (str. 49 dolní část), a ze dne 16. 8. 2019 (str. 18 horní část) a také ze sdělení Stavebního úřadu MMOI o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí pod č. j. SMOL/163261/2019/OS/US/Sem, ze dne 19. 9. 2019 (str. 33 dolní část), ve kterých byl uveden mezi účastníky územního řízení dle ust. § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona. Jak již bylo výše uvedeno, účastníci tohoto řízení, tedy i Milan Tomeček, byli v průběhu územního řízení řádně poučeni o jejich právech a byla jim dána možnost se se správním spisem seznámit, vyjádřit svá stanoviska a činit návrhy a důkazy, současně jim v řízení bylo doručováno zcela v souladu s ust. § 87 stavebního zákona. V průběhu územního řízení bylo Milanu Tomečkovi umožněno nahlédnout do správního spisu a pořídit si kopie ze spisu, také podal písemné námitky, se kterými se Stavební úřad MMOI v napadeném rozhodnutí zabýval a beze zbytku je vypořádal. Přestože Stavební úřad MMOI nesprávně uvedl, že Milan Tomeček má v řízení postavení účastníka řízení z pozice vlastníka sousední nemovitosti, v řízení s ním bylo od počátku jednáno jako s účastníkem řízení z pozice vlastníka pozemku, na kterém má být požadovaný záměr uskutečněn. Na základě těchto skutečností Odbor SR KÚOK dospěl k závěru, že uvedené tvrzení Stavebního úřadu MMOI je spíše nedopatřením, které však podle výše uvedeného nemá žádný vliv na dotčení procesních práv účastníka řízení daných ust. § 36 správního řádu.

K namítané skutečnosti, že vedení dálnice přes zastavěné území je v rozporu s § 8 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, a pokud toto odsouhlasil dotčený orgán na úseku státní správy pozemních komunikací i Policie ČR vypovídá o úrovni těchto orgánů, a že rozhodnutí stavebního úřadu musí být dle § 2 správního řádu v souladu se zákonem, a je tak absurdní, že stavební úřad přihlíží k souhlasu, který má umožnit protiprávní jednání (§ 50 odst. 4 správního řádu), Odbor SR KÚOK uvádí, že se právě jedná o námitku, která se týká samotné trasy dálnice, která však není předmětem tohoto řízení. Nicméně Odbor SR KÚOK k namítanému v rozporu trasy dálnice s ust. § 8 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, uvádí následující.

Podle ust. § 8 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., dálnice a silnice mohou vést územím zastavěným nebo zastavitelným (dále jen „průjezdní úsek dálnice“ nebo „průjezdní úsek silnice“), pokud se tím převádí převážně průjezdná doprava tímto územím. Toto ustanovení prakticky stanovuje, co je průjezdní úsek, v tomto případě průjezdní úsek dálnice. Průjezdním úsekem dálnice se dle tohoto ustanovení rozumí, jak již uvedl také Stavební úřad MMOI v odůvodnění napadeného rozhodnutí a současně žadatel ve vyjádření k podaným odvoláním, a s čím se Odbor SR KÚOK prakticky ztotožnil, úsek dálnice, který převádí převážně průjezdní (tranzitní) dopravu tímto územím, ale nepřevádí ve vyšší míře dopravu místní. Nelze dovozovat, zda se jedná o dopravu, která by jela přes Přerov, Olomouc, či jiné město nebo obec. Jedná se o obecné konstatování, že přes nějaké zastavěné nebo zastavitelné území je vedena doprava nadmístní / tranzitní - čili doprava průjezdní a nikoliv místní. Pokud by byla po dálnici vedena převážně místní doprava, je logické, že potom by byla obrazně řečeno převedena do sítě místních komunikací a již by se nejednalo o dálnici. Z ust. § 8 odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb., pak dále vyplývá, že hranice zastavěného nebo zastavitelného území pro určení průjezdního úseku dálnice / silnice je obsažena ve schválené územně plánovací dokumentaci. V případě území statutárního města Přerova lze tedy konstatovat, že průjezdní úsek dálnice D1 je takový úsek dálnice, který prochází mezi hranicemi zastavěného území, které jsou vymezeny v Územním plánu Přerov. Nelze tedy tvrdit, že dálnice vedoucí územím místní části Dluhonice je v rozporu se zákonem č. 13/1997 Sb.

Navíc byla navrhovaná stavba, resp. změna jejího umístění, příslušným dotčeným orgánem z hlediska zákona o pozemních komunikacích, tj. Ministerstvem dopravy, který ve věci neshledal rozpor se zákonem o pozemních komunikacích, a proto vydal kladné závazné stanovisko. Vzhledem ke skutečnosti, že tato námitka směřuje i proti obsahu závazného stanoviska vydaného Ministerstvem dopravy dne 15. 3. 2016 pod zn. 178/2016-910-IPK/2, podle ust. § 40 odst. 2 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Odbor SR KÚOK, jak bylo již výše uvedeno, požádal opatřením ze dne 5. 2. 2020 ministra dopravy, jakožto věcně příslušný správní orgán nadřízený Ministerstvu dopravy, který toto závazné stanovisko vydal, o jeho potvrzení nebo změnu. Následně dne 20. 3. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel stanovisko ministra dopravy ze dne 12. 3. 2020 pod č. j. 17/2020-510-RK-3, kterým bylo závazné stanovisko Ministerstva dopravy, Odboru infrastruktury a územního plánu, ze dne 15. 3. 2016 pod č. j. 178/2016-910-IPK/2, potvrzeno s tím, že nejsou žádné důvody ke změně nebo ke zrušení závazného stanoviska ministerstva, které je zákonné a věcně správné.

V tomto stanovisku ministr dopravy k namítanému vedení dálnice v rozporu s ust. § 8 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb. uvedl, že stávající průjezdná doprava po silnicích I/55 a I/47 včetně těžké nákladní dopravy je vedena širším centrem města Přerov po kapacitně nedostačujících komunikacích s nevyhovujícím šířkovým i směrovým

uspořádáním, s množstvím úrovnových křižovatek. Na těchto komunikacích, kde se pohybují rovněž chodci a cyklisté, jsou časté dopravní kongesce, které nepřispívají k plynulosti ani bezpečnosti provozu a mají negativní vliv na životní podmínky obyvatel města. Právě z těchto důvodů je připravena výstavba dálnice D1, která tranzitní dopravu odvede mimo širší centrum města. Tranzitní doprava je tedy dnes vedena územím statutárního města Přerova, které se dělí na třináct částí, přičemž jednou z těchto částí je část Přerov V - Dluhonice. Zastavěným okrajem této části je nyní navržena předmětná stavba dálnice D1, po které bude převáděna převážně průjezdná doprava, která dnes prochází se všemi negativními důsledky přes širší (a rovněž zastavěné) centrum města Přerova. Na základě toho ministr dopravy dospěl k závěru, že vedení dálnice přes část Přerov V - Dluhonice není v rozporu, ale naopak je v souladu s ustanovením § 8 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., neboť dálnice D1 bude zastavěným územím Dluhonic (jako součástí statutárního města Přerova) v krátkém úseku převádět převážně průjezdnou dopravu, která je dnes vedena (zastavěným) územím širšího centra stejného statutárního města Přerova. Odbor SR KÚOK tak na základě uvedených skutečností posoudil námitku týkající se vedení dálnice v rozporu s ust. § 8 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb. jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

K tomu, že stavební úřad používá pro dálnici termín uvedený v územním plánu, tj. obchvat Přerova, což je ale v rozporu s požadavkem správního řádu, přitom se zcela jistě jedná o dálniční průpich přes město Přerov, že termín „Přerov“ je pro rozhodnutí velmi neurčitý, neboť se může jednat o „město Přerov“ nebo pouze o místní části Přerova, což ale nikdy nemůže být trasa uvedená ve výkresové části územního plánu a žádosti o vydání územního rozhodnutí, či jeho změny, Odbor SR KÚOK uvádí, že v napadeném rozhodnutí Stavební úřad MMOI ve výrokové části rozhodnutí tyto termíny vůbec nepoužívá. Pouze v odůvodnění rozhodnutí lze termín obchvat nebo obchvatová komunikace nalézt, a to v rámci citace námitek účastníků řízení a také ve vypořádání s těmito námitkami. Proto Odbor SR KÚOK tuto námitku, mj. i s ohledem na její směřování do samotné trasy dálnice, která není předmětem tohoto řízení, posoudil jako neopodstatněnou a nedůvodnou. Nicméně dodává, jak již také uvedl Stavební úřad MMOI v odůvodnění rozhodnutí, že dálnice D1 je v komunikační síti považována za páteřní a jde o významný tah komunikační sítě. Trasa dálnice D1 je navrhována v souladu s platnou územně plánovací dokumentací města Přerov a nelze se přiklonit k názoru, že se vlastně o obchvat nejedná, ale jedná se o okrajový průtah, či jak odvolatel uvádí průpich. I v samotném územním plánu Přerova se píše o dálnici D1 jako o komunikaci plnící funkci obchvatu, jako např. v kapitole B.2.3. Koncepce rozvoje města, je uvedeno: „Problémy spočívají především v neúnosné dopravní zátěži exponovaných uličních tahů. Řešení tohoto problému životního prostředí města je podmíněno výstavbou dálnice D1 a rychlostní komunikace R55, které budou z pohledu Přerova plnit funkci obchvatu.“

K namítané skutečnosti, že územní rozhodnutí (odvolatelem je zde zřejmě myšleno původní územní rozhodnutí ze dne 3. 3. 2006) i jeho změna vytváří protiprávní stav a nevypořádává se se všemi jeho připomínkami, musí Odbor SR KÚOK oponovat tím, že na základě přezkoumání předloženého správního spisu v postupu Stavebního úřadu MMOI nezjistil žádné skutečnosti, které by potvrzovaly tvrzení odvolatele, kdy Odbor SR KÚOK, jak bylo již výše uvedeno, při přezkoumávání nezjistil v procesu územního řízení o změně územního rozhodnutí o umístění stavby s názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, žádné pochybení, které by mělo za následek zrušení napadeného rozhodnutí, když toto řízení bylo vedeno řádně a v souladu s žádostí stavebníka i platnou územně plánovací dokumentací. O tom svědčí mj.

zjištění, že žadatel předložil úplnou žádost o vydání územního rozhodnutí o změně umístění navrhované stavby včetně všech podkladů. Stavební úřad MMOI v tomto řízení řádně posoudil soulad předmětné změny stavby s platnou územně plánovací dokumentací města Přerova i příslušných obcí, a především se Zásadami územního rozvoje Olomouckého kraje, soulad s podmínkami dotčených orgánů a rovněž soulad s obecnými požadavky na využívání území a technickými požadavky na stavby. Také je zde nutné připomenout, že územní rozhodnutí o umístění stavby ze dne 3. 3. 2006 bylo přezkoumáno v odvolacím řízení, kdy bylo rozhodnutím Odboru SR KÚOK pod č. j. KUOK/52899/2006-4/821, ze dne 25. 7. 2006, v části změněno a ve zbytku potvrzeno. Toto rozhodnutí Odboru SR KÚOK pak bylo na základě podaných žalob přezkoumáno Krajským soudem v Ostravě, přičemž podané žaloby byly rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 2. 2008, č. j. 22 Ca 371/2006, jako nedůvodné zamítnuty. Nelze tak v žádném případě souhlasit s tvrzením odvolatele, že územní rozhodnutí i jeho změna vytváří protiprávní stav. Nelze souhlasit ani s tvrzením, že nebyly vypořádány všechny jeho připomínky, jelikož Odbor SR KÚOK na základě přezkoumání předloženého správního spisu dospěl ke zcela opačnému závěru, a to, jak bylo již výše uvedeno, že s podanými námitkami se Stavební úřad MMOI ve svém rozhodnutí zabýval a beze zbytku se s nimi vypořádal, přičemž vycházel ze všech podkladů obsažených ve správním spise, mj. ze závazných stanovisek příslušných dotčených správních orgánů, která byla všechna souhlasná. Odbor SR KÚOK k tomu dodává, jak již také uvedl výše, že námitky podané odvolatelem v odvolání jsou obsahově stejné s námitkami podanými do vedeného řízení, kdy Odbor SR KÚOK se jako odvolací orgán se stanoviskem Stavebního úřadu MMOI k podaným námitkám v podstatě ztotožnil, a na doplnění se k nim také výše vyjádřil.

Milan Tomeček ve svém odvolání uplatnil také námitku podjatosti Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru strategického rozvoje kraje, oddělení stavebního řádu. Jako důvod uvedl skutečnost, že Odbor SR KÚOK jako odvolací orgán nezrušil územní rozhodnutí č. 32/2006, vydané Městským úřadem Přerov, Stavebním úřadem dne 3. 3. 2006 pod č. j. SÚ3229/2005-KI, přes všechny jeho vady, a to podle ust. § 90 odst. 1, písm. a) správního řádu. Za tyto vady považuje to, že vedení trasy dálnice v rozporu s ust. § 8 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, vnitřní rozpor uvedeného rozhodnutí, a neurčitý popis trasy dálnice v územním plánu.

Touto námitkou podjatosti, jak již bylo výše uvedeno, se zabýval a rozhodl o ní vedoucí Odboru SR KÚOK Ing. Radek Dosoudil usnesením č. j.: KUOK 16867/2020, ze dne 3. 2. 2020, s tím, že námitce podjatosti Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru strategického rozvoje kraje, oddělení stavebního řádu, tedy Bc. Ing. Hany Mazurové, vedoucí oddělení a Ing. Dany Sejkorové, pracovnice oddělení, se nevyhovuje, a uvedené úřední osoby nejsou vyloučeny z projednávání a rozhodování v odvolacím řízení vedeném Odborem SR KÚOK pod sp. zn.: KÚOK/16802/2020/OSR/7515. Vedoucí Odboru SR KÚOK po řádném prošetření věci zjistil, že Bc. Ing. Hana Mazurová a Ing. Dana Sejkorová nemají s ohledem na poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o jejich nepodjatosti. Tento závěr byl poté potvrzen i Ministerstvem pro místní rozvoj v rozhodnutí č. j. MMR-13276/2020-83/668, ze dne 24. 3. 2020, jímž Ministerstvo pro místní rozvoj zamítlo odvolání Milana Tomečka proti usnesení vedoucího Odboru SR KÚOK ze dne 3. 2. 2020, č. j. KUOK 16867/2020, a napadené usnesení potvrdilo, přičemž se v zásadě ztotožnilo s argumentací, pokud se týká námitky podjatosti.

K námitkám odvolatelů spolku Krajina Dluhonice, z.s. (KD) a spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu (DZ) uvedeným v jejich odvoláních Odbor SR KÚOK sděluje následující:

Námitkou pod bodem č. 1 spolky shodně namítají rozpor ustanovení § 23a zákona č. 256/2016 Sb. se směrnicí EIA. Uvádějí, že novela zákona č. 100/2001 Sb., tj. zákon č. 256/2016 Sb., která obsahuje § 23a o prioritních stavbách, byla schválena účelově pro konkrétní záměry, v rozporu s požadavky jmenovanými články směrnice EIA, kdy vydání závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/A6, příp. ověřovacího závazného stanoviska EIA ze dne 23. 4. 2018, č. j. MZP/2017/710/1294, podle § 23a zákona č. 100/2001 Sb. o prioritních dopravních stavbách ČR a podle nařízení vlády č. 283/2016 Sb. považují za nesprávné, neboť jde o rozpor s účelem citovaného zákona o efektivní účasti dotčené veřejnosti a se směrnicí EIA. Uvádějí také námitky proti právnímu rámci o schvalování závazných stanovisek EIA týkajících se prioritních dopravních staveb, tedy i dálnice D0136, což probíhá bez řádného nového procesu EIA s přiměřenými lhůtami, bez vyjádření dotčené veřejnosti a bez objektivního posouzení variant (i s účastí veřejností), přičemž zákon č. 256/2016 Sb. považují za odporující právu EU. Tudíž schválením zákona č. 256/2016 Sb., resp. ust. § 23a zákona č. 100/2001 Sb., byl porušen účel směrnice EIA, takže bude nutné dle čl. 267 Smlouvy o fungování EU předložit spor o souladu zákona č. 100/2001 Sb. se směrnicí EIA Soudnímu dvoru EU k soudnímu přezkoumání.

Námitkou pod bodem č. 2 shodně žádají o přezkum zákonnosti závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/16, ověřovacího závazného stanoviska EIA ze dne 23. 4. 2018, č. j. MZP/2017/710/1294, a stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000, č. j. NM700/2934/3812/OPVŽP/00 e. o., a procesu EIA v letech 1999 – 2000, což velmi obsáhle a podrobně na více jak 9 stranách rozvádějí.

Uvádějí, že součástí spisu jsou dvě závazná stanoviska EIA, a to závazné stanovisko ze dne 30. 11. 2016 a ověřovací závazné stanovisko ze dne 23. 4. 2018, a že proces EIA na předmětnou dálnici D0136 probíhal od června 1999 (předložena dokumentace EIA) a skončil vydáním „odborného“ stanoviska EIA č. j. NM700/2934/3812/OPVŽP/00 e.o., ze dne 15. 12. 2000. Toto stanovisko, které považují za nezákonné, je s podklady procesu EIA i podkladem pro vydání závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016. Za nezákonné pak považují i závazné stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016, které ze stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000 vychází a bylo jedním z podkladů pro jeho vydání. Zejména opakovaně namítají, že nedošlo k řádnému posouzení variant dálnice mimo Dluhonice, a to ani v procesu EIA v letech 1999 - 2000, v přípravě DÚR pro získání územního rozhodnutí (2006) a ani při změně MÚK Přerov - sever v letech 2014 - 2016.

Další námitky směřují proti schváleným požadavkům závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/A6. Namítají, že v rozhodnutí pod podmínkou č. 15 je ze závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016 uloženo 6 dílčích podmínek závazného stanoviska z celkových 18. Také, že stanovisko EIA ze dne 15. 12. 2000 obsahuje 49 požadavků, z nichž 26 požadavků se týká fáze přípravy, 18 požadavků fáze realizace a 5 požadavků fáze provozu, přitom závazné stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016 obsahuje z původních 49 požadavků jen 18, tj. téměř 37 % z požadavků stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000, přitom nelze zjistit, proč zbývající požadavky stanoviska EIA nebyly do závazného stanoviska EIA zahrnuty. Namítají, že závazné stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016 se netýká umístování stavby dálnice D1-0136, ale jejího povolování, takže chybí relevantní závazné stanovisko EIA pro předmětné řízení o změně územního rozhodnutí, což je v rozporu se zákonem č. 100/2001 Sb., a je tak

nutné, aby bylo vydáno nové závazné stanovisko EIA, které bude skutečně povinným podkladem pro změnu umístění dálnice D1-0136, nikoliv pro její povolení. Rozdíl považují za podstatný, neboť před umístěním záměru lze ve vybraném koridoru procesem SEA v rámci schvalování ZÚR a ÚP vyhledat optimální variantu procesem EIA na základě výsledku procesu EIA dle dalších zpřesňujících projektových prací, resp. před umístěním záměru lze dokonce v rámci schváleného koridoru trasu dálnice jako liniového prvku změnit a provést nový proces EIA.

Dále zmiňují požadavky, které dle jejich názoru ve stanovisku chybí, přitom požadavek č. 18 týkající se zimní údržby komunikace požadují změnit tak, že způsob zimní údržby musí být předložen ke stavebnímu řízení, jelikož spolky nejsou účastníky kolaudačního řízení, a nemohly by se s ním seznámit a příp. vyjádřit. Namítají také, že u rodinného domu v Dluhonicích dochází k překročení denních imisních limitů pro P10 a ročních imisních limitů pro benzo(a)pyren, přitom závazné stanovisko EIA ke znečištění ovzduší uzavírá, že záměr je při realizaci opatření pro minimalizaci a kompenzaci negativních vlivů na ovzduší akceptovatelný. Spolky přesto považují pobyt osob u tohoto rodinného domu z hlediska nadlimitního znečištění ovzduší za velmi rizikový, a že umístěním dálnice D1-0136 přes okraj Dluhonic tomuto nepříznivému stavu rozhodně pomáhá. Podle nich nic nebrání tomu, aby trasa dálnice byla od Dluhonic odsunuta aspoň o 150 metrů. Dále namítají, že v závazném stanovisku se uvádí, že pokud budou PHS z průhledného materiálu, tak se doporučuje, aby byl jejich povrch zdrsněn „pískováním“, anebo aby byly na průhledných PHS vytvořeny neprůhledné pásy o šířce min. 2,5 cm, které by byly od sebe vzdálené max. 12 cm, ale podle aktuálních odborných studií a doporučovaných norem vzdálenost pásů od sebe až 12 cm nezajistí ochranu malých ptáků před zbytečnými nárazy, a proto doporučují svislých pásů o šířce min. 2 cm a v rozestupech od sebe max. 10 cm a vodorovných o šířce min. 2 cm a v rozestupech od sebe max. 5 cm.

Vzhledem ke skutečnosti, že tyto námitky směřují proti obsahu vydaného závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí (MŽP) k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/16, závazného stanoviska MŽP k ověření změn prioritního dopravního záměru ze dne 23. 4. 2018 pod č. j. MZP/2017/710/1294, a také proti zákonnosti stanoviska MŽP k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí č.j. NM700/2934/3812/OPVŽP/00 e. o., ze dne 15. 12. 2000, a také procesu EIA předcházejícímu vydání tohoto stanoviska v letech 1999 - 2000, Odbor SR KÚOK, jak bylo již výše uvedeno, opatřením ze dne 2. 4. 2020 požádal ministra životního prostředí, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který tato napadená závazná stanoviska vydal, o jejich potvrzení nebo změnu. Dne 23. 4. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel „Závazné stanovisko k žádosti odvolacího správního orgánu o potvrzení či změnu závazného stanoviska“ pod Spis zn. P/3778, č. j. MZP/2020/430/225, ze dne 20. 4. 2020, ministra životního prostředí, podle kterého nebyly shledány žádné důvody pro změnu nebo zrušení prioritního stanoviska EIA ani závazného stanoviska k ověření změn podle ust § 149 odst. 5 správního řádu, a proto ministr životního prostředí obě stanoviska, tj. závazné stanovisko MŽP k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí pod č. j. 63946/ENV/16, ze dne 30. 11. 2016 a závazné stanovisko MŽP k ověření změn prioritního dopravního záměru pod č. j. MZP/2017/710/1294, ze dne 23. 4. 2018, potvrdil (uvedená závazná stanoviska byla následně vzhledem k učiněným závěrům Krajského soudu v Ostravě na žádost Odboru SR KÚOK opětovně posouzena s tím, že závazné stanovisko MŽP č. j. 63946/ENV/16, ze dne 30. 11. 2016, bylo změněno tak, že mezi opatření pro fázi přípravy byla stanovena nová opatření, ve zbytku bylo potvrzeno; závazné stanovisko

MŽP č. j. MZP/2017/710/1294, ze dne 23. 4. 2018, bylo potvrzeno - viz výše).

Ve svém závazném stanovisku ministr životního prostředí k závazným stanoviskům nejprve uvedl, že záměr „D1 0136 Říkovice - Přerov“ byl podroben procesu posuzování vlivů na životní prostředí jako prioritní dopravní záměr (dále jen „proces EIA“) dle § 23a zákona č. 100/2001 Sb., v roce 2016. Souhlasné závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru „D1 0136 Říkovice - Přerov“ na životní prostředí (dále jen prioritní stanovisko EIA“) vydalo ministerstvo dne 30. 11. 2016 pod č. j. 63946/ENV/16. V návaznosti na požadavky novelizace zákona č. 100/2001 Sb., provedené zákonem č. 326/2017 Sb., vydalo ministerstvo v souladu s ustanovením § 9a odst. 6 cit. zákona souhlasné závazné stanovisko k ověření změn daného záměru ze dne 23. 4. 2018, č. j. MZP/2017/710/1294 (dále jen „závazné stanovisko k ověření změn“). Dále mj. také, že žádost Odboru SR KÚOK o přezkoumání předmětných závazných stanovisek ministerstva spolu s příslušným spisovým materiálem předložil k posouzení své rozkladové komisi ustavené podle ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu a také, že s přihlédnutím k jejímu návrhu dospěl k závěru, že tato stanoviska ministerstva přísluší potvrdit, jelikož byla vydána ministerstvem jako věcně příslušným správním orgánem v souladu s požadavky zákona č. 100/2001 Sb. Přičemž v tomto postupu je třeba vycházet jak z definice závazného stanoviska (ust. § 149 odst. 1 správního řádu), tak ze základních zásad činnosti správních orgánů (ustanovení § 2 až § 8 správního řádu) ve vztahu k oběma výše uvedeným stanoviskům ministerstva.

Ministr životního prostředí dále zkonstatoval, že prioritní stanovisko EIA bylo vydáno v souladu s ustanovením § 23a odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., ze kterého vyplývá: *„Příslušný úřad vydá k prioritnímu dopravnímu záměru závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí, které je podkladem pro vydání rozhodnutí v navazujících řízeních. Závazné stanovisko podle věty první obsahuje opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci nepříznivých vlivů na životní prostředí. Platnost závazného stanoviska podle věty první je 5 let.“*

Dále zkonstatoval, že v případě závazného stanoviska k ověření změn se jedná o jeho soulad s požadavky ustanovení § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., ze kterého vyplývá: *„Nejdříve 90 dnů před podáním žádosti o zahájení navazujícího řízení, nejpozději však v den podání žádosti o zahájení navazujícího řízení, předloží oznamovatel příslušnému úřadu, který vydal stanovisko, dokumentaci pro příslušné navazující řízení včetně úplného popisu případných změn oproti záměru, ke kterému bylo vydáno stanovisko, a to v rozsahu části nebo etapy záměru, která je předmětem navazujícího řízení. Příslušný úřad ověří na základě oznámení o zahájení řízení zaslaného tomuto úřadu správním orgánem příslušným k vedení navazujícího řízení každý záměr a vydá nesouhlasné závazné stanovisko, jestliže došlo ke změnám záměru, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí, zejména ke zvýšení jeho kapacity a rozsahu nebo ke změně jeho technologie, řízení provozu nebo způsobu užívání. Tyto změny jsou předmětem posuzování podle § 4 odst. 1 písm. g). Jestliže nedošlo ke změnám záměru podle věty druhé, příslušný úřad vydá souhlasné závazné stanovisko. V tomto závazném stanovisku příslušný úřad s přihlédnutím k podkladům podle odstavce 1 určí, které z podmínek stanoviska jsou v důsledku jiných změn záměru neproveditelné, a to případně v součinnosti s příslušnými dotčenými orgány. Pokud nebyly dokumenty podle věty první předány ve stanovené lhůtě, má se za to, že nebyly předány.“* Na základě těchto skutečností ministr dospěl k závěru, že jak prioritní stanovisko EIA, tak závazné stanovisko k ověření změn bylo vydáno v souladu s požadavky citovaného ustanovení správního řádu a zákona č. 100/2001 Sb., a proto odkazuje na odůvodnění těchto stanovisek ministerstva, která

jsou věcně správná a v souladu s požadavky uvedených právních předpisů.

Ministr životního prostředí pak k námitkám odvolatelů spolků Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu a Krajina Dluhonice, z.s. uvedl následující.

K údajnému rozporu ust. § 23a zákona č. 256/2016 Sb. se směrnicí EIA, že schválením zákona č. 256/2016 Sb., resp. § 23a zákona č. 100/2001 Sb., byl podle spolků porušen účel směrnice EIA. K tomu, že nedošlo k řádnému posouzení vlivů záměru na životní prostředí v procesu EIA s přiměřenými lhůtami, s vyjádřením veřejnosti a s objektivním posouzením variant. A také k tomu, že zákon č. 256/2016 Sb. považují za odporující právu EU, kdy záměr byl zařazen mezi tzv. prioritní stavby účelově (bod 1.), ministr uvedl následující.

Uvedená námitka spolků je namířena proti právnímu rámci pro vydávání závazných stanovisek EIA u prioritních dopravních staveb podle ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb. O obdobné námitce již rozhodl Ústavní soud České republiky. Ústavní soud ve svém nálezu Pl. ÚS 44/18 ze dne 17. 7. 2019, ve kterém se zabýval návrhem Krajského soudu v Ostravě na zrušení ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb., shledal, že napadaná úprava je v souladu s ústavním pořádkem. Ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb. tedy nebylo zrušeno a je součástí právního řádu. Ústavní soud došel k závěru, že právní úprava splňuje kritérium rozumnosti v rámci provedeného testu racionality, neboť byla zvolena regulace schopná dosáhnout stanovených cílů s rozumnou mírou omezení práva dotčené veřejnosti na účast v procesu posuzování vlivů prioritních dopravních záměrů na životní prostředí. Ústavní soud dále také konstatoval: *„Speciální postup podle napadeného § 23a zákona č. 100/2001 Sb. u prioritních dopravních záměrů je de facto řešením, v jehož důsledku jsou vlivy prioritních dopravních záměrů na životní prostředí znovu zkoumány, avšak s přihlédnutím k tomu, že předmětem zkoumání jsou dopravní stavby, pro které již bylo vydáno rozhodnutí o jejich umístění, a rovněž byly podrobeny hodnocení jejich vlivů na životní prostředí. Nebylo by tudíž efektivní znovu podstupovat celý proces posuzování vlivů na životní prostředí včetně řešení vhodnosti zvolené varianty z pohledu ochrany životního prostředí“*. Ministr dále uvedl, že s ohledem na skutečnost, že výše uvedený nálezný ústavního soudu je podle čl. 89 odst. 2 Ústavy závazný pro všechny orgány i osoby a potvrzuje ústavnost postupu podle ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb., považuje tuto námitku (rozpor) za vypořádanou.

Dále ministr považoval za příslušné doplnit, že přijetí znění ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb. předcházela odborná i politická dohoda zástupců Ministerstva životního prostředí a vlády s Evropskou komisí (dále jen „Komise“). Komise neuplatnila výhrady ve smyslu případného nesouladu se směrnicí EIA. Naopak výsledné znění reflektuje připomínky, které zástupci Komise uplatnili. Souhlasný postoj Komise byl v této věci založen na tom, že se jedná výhradně o záměry, které jsou v daném území již pravomocně umístěny, a rovněž, že se jedná o záměry, které již byly v minulosti posouzeny podle zákona č. 244/1992 Sb., kde veřejnost měla již jednou přístup do procesu EIA v obdobném rozsahu, který je jí do procesů EIA garantován dnes platným právem. Proto Komise přistoupila na předmětné řešení s výhradou, že dotčená veřejnost musí mít přístup do následného povolovacího procesu, což je samozřejmě zajištěno institutem „navazujících řízení“. Namítaný nesoulad ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb. se směrnicí EIA proto považuje za čistě spekulativní, vzhledem k výše uvedené možnosti účasti veřejnosti nebyl proces EIA v případě tohoto záměru obejit.

K možnému postupu podle čl. 267 Smlouvy o fungování EU pak ministr uvedl, že se k němu nelze vyjádřit, neboť tento postup je ve výhradní pravomoci soudní moci.

Nicméně s ohledem na argumentaci Ústavního soudu ve výše uvedeném rozhodnutí i s ohledem na postoj Komise se však nedomnívá, že by nižší soudní instance mohly mít pochybnost o souladu ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb. se směrnicí EIA. Námitky spolků tak nejsou podle ministra důvodné.

K námitkám týkajícím se rozporu s ust. § 23a zákona č. 256/2016 Sb. se směrnicí EIA, Odbor SR KÚOK dodává, že tyto námitky, jak spolky sami v odvolání uvádějí, směřují proti právnímu rámci schvalování závazných stanovisek EIA u prioritních dopravních staveb. Jelikož tyto námitky směřují do postupu schvalování právních předpisů, jsou tak námitkami, které již nelze uplatnit v rámci správního řízení, jelikož přesahují rozsah námitek, které může účastník řízení tady v územním řízení uplatnit. Současně je nutné konstatovat, že Stavební úřad MMOI ani Odbor SR KÚOK nejsou oprávněni k jejich posuzování a zkoumání jejich souladu s právem, tj. nejsou oprávněni přezkoumávat či dokonce měnit legislativní rámec České republiky. Naopak jsou jím vázáni.

Navíc, jak také uvedl ministr životního prostředí, o této námitce již rozhodoval Ústavní soud České republiky v Nálezu Pl. ÚS 44/18 ze dne 17. 7. 2019, přičemž rozhodl o zamítnutí návrhu. Ústavní soud ve svém nálezu mimo výše uvedeného také dále konstatoval, že *„soulad se současnou právní úpravou je navíc zajištěn prostřednictvím odstavce 4 napadeného ustanovení, podle kterého „[p]ři vydávání závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí příslušný úřad vezme v úvahu účinné právní předpisy v oblasti životního prostředí a veřejného zdraví“. Ve speciálním postupu jsou sice vyloučeny procesní fáze standardního posuzování vlivů na životní prostředí podle § 6 až 9 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí; Ministerstvo životního prostředí však stále posuzuje vlivy prioritních dopravních záměrů na životní prostředí na základě oznámení, které musí obsahovat popis aktuálního technického řešení záměru a jeho vlivu na životní prostředí a veřejné zdraví, nástin studovaných variant a stěžejní důvody pro jeho volbu vzhledem k vlivu na životní prostředí. Závazné stanovisko vydané podle napadeného ustanovení je podkladem pro navazující řízení (zejm. pro stavební řízení) a musí obsahovat opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci nepříznivých vlivů na životní prostředí; závazné stanovisko a poklady k jeho vydání musí být následně zveřejněny na internetu. Dotčená veřejnost může své výhrady vůči posuzovanému záměru uplatnit již v územním řízení, v rámci kterého se především zkoumají celkové vlivy (nejen vlivy na životní prostředí) stavby na okolí; nyní je podle § 9c zákona o posuzování vlivů na životní prostředí může uplatnit v navazujícím řízení (zejména stavebním řízení), jehož závazným podkladem je stanovisko vydané podle napadeného ustanovení. Dotčené veřejnosti rovněž není upřena možnost bránit se opravnými prostředky ve správním řízení nebo se domáhat přezkumu v řízení před obecnými soudy.“*

V daném případě je z podkladů zřejmé, že u stavby „Dálnice D1, 0136 Říkovice - Přerov“ bylo výše uvedené splněno. Předmětná stavba má pravomocné územní rozhodnutí, tj. územní rozhodnutí č. 32/2006, vydané Městským úřadem Přerov, Stavebním úřadem dne 3. 3. 2006 pod č. j. SÚ3229/2005-KI, které nabylo právní moci dne 12. 8. 2006, a před jeho vydáním byla podrobena hodnocení vlivu na životní prostředí, tj. pro daný záměr vydáno již zmiňované stanovisko ze dne 15. 12. 2000, č. j. NM700/2934/OPVŽ/00 e.o., přičemž jeho zákonnost či nezákonnost procesu EIA nebyla v rámci původního řízení o umístění stavby napadena.

Odbor SR KÚOK tak na základě výše uvedených skutečností námitku týkající se rozporu ust. §23a zákona č. 256/2016 Sb. se směrnicí EIA, stejně jako ministr životního prostředí, posoudil jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

Se shodným závěrem se k této námitce také vyjádřil Krajský soud v Ostravě ve svém rozsudku č. j. 38 A 6/2020 - 230, ze dne 20. 10. 2020, kdy potvrdil správnost postupu správních orgánů v tomto směru, přičemž uvedl následující.

Krajský soud v Ostravě předně připomněl, že podal ve věci vedené u podepsaného soudu pod sp. zn. 39 A 3/2018 (věc je v současné době již pravomocně skončena) k Ústavnímu soudu návrh na zrušení § 23a zákona o EIA, o kterém Ústavní soud rozhodl nálezem ze dne 17. 7. 2019 pod sp. zn. Pl ÚS 44/18, tak, že návrh zamítl, přičemž své závěry vymezil takto:

„Zvláštní postup podle § 23a zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, podle kterého nemusí u tzv. prioritních dopravních záměrů znovu proběhnout celý proces posuzování vlivů záměru na životní prostředí - Environmental Impact Assessment („EIA“), včetně aktivní účasti dotčené veřejnosti, za účelem vydání závazného stanoviska podle uvedeného zákona, nýbrž postačí existující souhlasné stanovisko podle předchozí právní úpravy při splnění dalších podmínek vymezených napadeným ustanovením, neporušuje dělbu moci, požadavek na obecnost zákona ani právo na příznivé životní prostředí podle čl. 35, příp. ani práva občanů podílet se na správě věcí veřejných podle čl. 21 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, a v důsledku není v rozporu s ústavním pořádkem. Napadené ustanovení splňuje kritérium obecnosti zákona; stanoví tři obecné podmínky jeho aplikace a naplnění podmínky čtvrté – vymezení konkrétních staveb – ponechává nařízení vlády. Napadenou právní úpravou není zasaženo do moci výkonné ani soudní; legislativa nestanovila konkrétní prioritní dopravní záměry a příslušné orgány mohou posoudit naplnění zákonem obecně vymezených podmínek. Ojedinelá, výjimečná a územně a časově podmíněná napadená právní úprava má vést k nezpomalení procesu realizace prioritních dopravních záměrů, které byly v době jejího přijetí ve fázi pokročilé připravenosti. Právo dotčené veřejnosti účastnit se posuzování vlivů záměru na životní prostředí není vyloučeno, neboť veřejnost měla možnost se účastnit tohoto postupu podle předchozí právní úpravy, dále se může účastnit navazujících řízení a může proti navazujícím správním úkonům brojit správní žalobou, kterou může v souladu s platnou právní úpravou napadat i podkladové závazné stanovisko k vlivům záměru na životní prostředí.“

K tomu Krajský soud v Ostravě uvedl, že těmito závěry je i v projednávané věci vázán, a že z těchto závěrů vyplývá, že nemůže být důvodná námitka nezákonnosti prioritního stanoviska EIA, spočívající zejména v nemožnosti dotčené veřejnosti účastnit se nového projednání posuzování vlivů na životní prostředí. Pokud se týká odvolateli namítané nemožnosti prosazení posouzení jiných variant řešení předmětné stavby, poukazuje Krajský soud v Ostravě na bod [52] citovaného nálezu, v němž Ústavní soud vysvětlil, že „Speciální postup podle napadeného § 23a zákona o posuzování vlivů na životní prostředí u prioritních dopravních záměrů je de facto řešením, v jehož důsledku jsou vlivy prioritních dopravních záměrů na životní prostředí znovu zkoumány, avšak s přihlédnutím k tomu, že předmětem zkoumání jsou dopravní stavby, pro které již bylo vydáno rozhodnutí o jejich umístění, a rovněž byly podrobeny hodnocení jejich vlivů na životní prostředí. Nebylo by tudíž efektivní znovu podstupovat celý proces posuzování vlivů na životní prostředí včetně řešení vhodnosti zvolené varianty z pohledu ochrany životního prostředí; soulad se současnou právní úpravou je navíc zajištěn prostřednictvím odstavce 4 napadeného ustanovení, podle kterého "[p]ři vydávání závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí příslušný úřad vezme v úvahu účinné právní předpisy v oblasti životního prostředí a veřejného zdraví". Ve speciálním postupu jsou sice vyloučeny procesní

fáze standardního posuzování vlivů na životní prostředí podle § 6 - 9 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí; Ministerstvo životního prostředí však stále posuzuje vlivy prioritních dopravních záměrů na životní prostředí na základě oznámení, které musí obsahovat popis aktuálního technického řešení záměru a jeho vlivu na životní prostředí a veřejné zdraví, nástin studovaných variant a stěžejní důvody pro jeho volbu vzhledem k vlivu na životní prostředí. Závazné stanovisko vydané podle napadeného ustanovení je podkladem pro navazující řízení (zejména pro stavební řízení) a musí obsahovat opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci nepříznivých vlivů na životní prostředí; závazné stanovisko a poklady k jeho vydání musí být následně zveřejněny na internetu. Dotčená veřejnost může své výhrady vůči posuzovanému záměru uplatnit již v územním řízení, v rámci kterého se především zkoumají celkové vlivy (nejen vlivy na životní prostředí) stavby na okolí; nyní je podle § 9c zákona o posuzování vlivů na životní prostředí může uplatnit v navazujícím řízení (zejména stavebním řízení), jehož závazným podkladem je stanovisko vydané podle napadeného ustanovení. Dotčené veřejnosti rovněž není upřena možnost bránit se opravnými prostředky ve správním řízení nebo se domáhat přezkumu v řízení před obecnými soudy.“

Jako irelevantní přitom Krajský soud v Ostravě považoval polemiku nad odlišným stanoviskem soudce Ústavního soudu Ludvíka Davida vyjádřeném v předmětném nálezu. Krajský soud v Ostravě se tak při posuzování námitek odvolatelů zaměřil již jen na to, zda byly naplněny podmínky § 23a zákona o EIA, tedy zda se předmětný záměr nachází na transevropské dopravní síti dle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1315/2013 ze dne 11. 12. 2013; zda pro záměr bylo vydáno územní rozhodnutí; zda pro záměr bylo vydáno souhlasné stanovisko o hodnocení vlivů podle zákona č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí; zda záměr je prioritním dopravním záměrem dle přílohy č. 1 a 2 dle nařízení vlády č. 283/2016 Sb. a zda žádost o stanovisko dle § 23a zákona o EIA byla podána do 31. 1. 2017. Přitom Krajský soud v Ostravě shledal naplnění všech uvedených podmínek.

Krajský soud v Ostravě se také zabýval návrhem odvolatelů na předložení předběžné otázky k SDEU. Předně uvedl, že není soudem poslední instance a proti jeho rozsudku je přípustný opravný prostředek, proto není jeho povinností předběžnou otázku podle článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie pokládat, a to ani v případě, kdy otázka platnosti či výkladu aktů přijatých orgány EU vskutku v průběhu řízení vyvstane. Nadto uvedl, že odvolatelé neuvedli nic, čím by přesvědčili Krajský soud v Ostravě o potřebě či vhodnosti položení takové předběžné otázky. Dále uvedl, že při svých úvahách především vyšel ze závěrů prezentovaných v citovaném nálezu Ústavního soudu ze dne 17. 7. 2019, a to zejména z již zmiňovaného bodu [52]. Neshledal ve směrnici EIA žádné povinnosti ukládané členským státům, se kterými by byl zákon č. 256/2016 Sb. v rozporu, přičemž při výkladu a aplikaci směrnice EIA nevyšly najevo pochybnosti, které by bylo nutné prověřit prostřednictvím předběžné otázky. Platí přitom, že soud členského státu nemá povinnost položit předběžnou otázku k SDEU, pokud jediné správné použití práva Společenství je tak zřejmé, že nezůstává prostor pro jakoukoliv rozumnou pochybnost (*acte clairé*). Zákon č. 256/2016 Sb., resp. jím vložený § 23a do zákona o EIA, tak dle přesvědčení Krajského soudu v Ostravě ob stojí vedle Směrnice EIA, a to aniž by bylo třeba aplikovat výjimku podle článku 1 odst. 3, resp. odvolatelé neuvedli nic, čím by závěr Krajského soudu v Ostravě o uvedeném souladu relevantním způsobem vyvrátili. Krajský soud v Ostravě proto uzavřel, že postup správních orgánů, které při vydání přezkoumávaného rozhodnutí o změně územního rozhodnutí, potažmo rozhodnutí napadeného, vyšly z prioritního stanoviska EIA ze dne

30. 11. 2016, byl v souladu s § 23a zákona o EIA, u kterého nebyl zjištěn rozpor s ústavním pořádkem ani se směrnicí EIA.

Ministr dále k údajné nezákonnosti procesu EIA a nezákonnosti vydání stanoviska ze dne 15. 12. 2000, vydaného pod č. j. NM700/2934/OPVŽ/00 e.o. (dále jen „stanovisko z roku 2000“), a nezákonnost vydání prioritního stanoviska EIA, a k tomu, že v letech 1995 až 2019 nedošlo podle spolků k žádnému odbornému posouzení reálných variant dálnice D1-0136 mimo zastavěné území Dluhonic (tj. městské části Přerova), ačkoliv takové náměty byly opakovaně požadovány (bod 2.), uvedl následující.

Tvrzená nezákonnost stanovisek EIA není dostatečně odůvodněna, a není zřejmé, v čem by nezákonnost měla spočívat. Proces EIA v roce 2016 byl proveden v souladu se zákonem č. 100/2001 Sb. a veškeré náležitosti byly splněny. Dále pak uvedl, že námitky proti stanovisku z roku 2000 jsou nepřipadné, jelikož toto stanovisko je od 1. 4. 2015 nevyužitelné. Pokud bylo součástí spisového materiálu, pak jednak zcela nadbytečně a jednak výhradně informativně. Není možné z něho vycházet, ani není možné o jeho nedostatky nebo neaktuálnost opírat nezákonnost vydaného rozhodnutí, neboť bylo zcela překonáno prioritním stanoviskem EIA z roku 2016 a vůbec nemuselo být obsaženo ve spisovém materiálu (pozn. Odboru SR KÚOK: stanovisko není součástí předmětného správního spisu, je pouze zmiňováno v námitkách či odvolání spolků). Mimochodem právě nevyužitelnost stanoviska EIA z roku 2000 vedla k povinnosti provést nový proces EIA podle ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb., z něž vzešlo prioritní stanovisko EIA z roku 2016. Podle ministra je třeba také uvést, že předložení a vyhodnocení variant záměru není z pohledu zákona č. 100/2001 Sb. povinné, je zcela na uvážení oznamovatele, zda k posouzení vlivů předloží záměr v jedné nebo více variantách (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 10. 2019, č. j. 4As 202/2019 - 87, odst. 52 a odst. 53). Oznamovatel měl povinnost uvést „nástin studovaných hlavních variant a stěžejní důvody pro jeho volbu vzhledem k vlivu na životní prostředí“ podle ustanovení § 23a odst. 5 zákona č. 100/2001 Sb., přičemž historie výběru jedné výsledné varianty, která byla předmětem posouzení v roce 2016, je komplexně zřejmá z podkladů, které měl příslušný úřad v roce 2016 k dispozici pro účely postupu podle ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb. To je pak shrnuto i v odůvodnění prioritního stanoviska EIA z roku 2016. Posouzení jediné varianty v procesu EIA je tak plně v souladu s českým i evropským právem a nelze tedy z této skutečnosti dovozovat nezákonnost procesu EIA či prioritního stanoviska EIA. Námitky spolků tak nejsou podle ministra důvodné.

K námitkám týkajícím se nezákonnosti stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000 Odbor SR KÚOK dodává, že se jedná o námitky, které mohly být uplatněny v územním řízení vedeném na základě žádosti ze dne 24. 6. 2005, kdy toto stanovisko bylo podkladem pro rozhodování správního orgánu v původním územním řízení, nikoliv podkladem pro nyní přezkoumávané rozhodnutí o změně územního rozhodnutí. Tudíž z něho nelze, mj. i s ohledem na skutečnost, že je od 1. 4. 2015 nevyužitelné, vycházet, přičemž ani není součástí předloženého správního spisu. Jak je Odboru SR KÚOK ze své správní činnosti známo (spis Č. j.: KUOK/52899/2006-4/821), proces EIA, resp. stanovisko EIA odvoláními a ani následnou soudní žalobou napaden nebyl.

K názoru spolků, že je nutné, aby bylo vydáno nové prioritní stanovisko EIA, které bude skutečně povinným podkladem pro změnu umístění předmětné dálnice D1-0136, nikoliv pro její povolení. K tomu, že před umístěním záměru lze ve vybraném koridoru procesem SEA o rámci schvalování ZÚR a ÚP vyhledat optimální variantu záměru právě na základě výsledku procesu EIA, a požadavku nového procesu EIA. A také

k tomu, že v prioritním stanovisku EIA chybí údaje, proč obsahuje jen 18 požadavků z původních 49 stanoviska z roku 2000, a že požadavky stanoviska z roku 2000 měly být součástí prioritního stanoviska EIA (bod 3.), ministr uvedl následující.

Prioritní stanovisko EIA bylo vydáno podle ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb., a obsahuje veškeré náležitosti potřebné k naplnění zákona č. 100/2001 Sb. Součástí prioritního stanoviska EIA jsou dle zákona č. 100/2001 Sb. opatření vyplývající z procesu EIA, jejich odůvodnění a účel. Prioritní stanovisko EIA nemusí obsahovat informace o převzetí nebo nepřevzetí podmínek ze stanoviska z roku 2000. Dále uvedl, že se nejedná o navazující procesy, ale o na sobě vzájemně nezávislá posouzení - jedno staré, nevyužitelné, a jedno nové a aktuální. Při stanovování podmínek prioritního stanoviska EIA (a jejich počtu) byl samozřejmě rovněž zohledněn fakt, že o některých otázkách souvisejících se záměrem bylo již pravomocně rozhodnuto (umístění stavby) - jedná se tedy o právní stav, o kterém se již v dalších řízeních nebude rozhodovat, a není tedy třeba pro tyto otázky stanovovat podmínky. Rovněž byl zohledněn fakt, že předložená dokumentace pro stavební povolení (dále jen „DSP“) již mnohé aspekty, které byly v roce 2000 řešeny formou podmínek stanoviska EIA, řešila přímo. Při stanovení opatření (podmínek) vycházel příslušný úřad zejména z nových odborných studií zpracovaných v roce 2016, a to z hodnocení vlivů na veřejné zdraví (RNDr. Bohumil Pokorný, CSc., 11/2016); z dílčí zprávy o výsledcích revizního biologického průzkumu (HBH Projekt spol. s r.o., Mgr. Tomáš Šikula, 08/2016); z posouzení možnosti ovlivnění stávajících studní (Geodrill s.r.o., 05/2016), a z rešerše geotechnického průzkumu (GeoTec-GS, a.s., 05/2016) a DSP.

Dále pak ministr uvedl, že pokud by se v budoucnu o jiném umístění stavby přece jen rozhodovalo (změna územního rozhodnutí), což je případ i předmětného řízení (předmětem tohoto řízení není změna samotné trasy dálnice D1), pak by v případě významných změn záměru došlo podle ustanovení § 23 odst. 8 a § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. na konání zjišťovacího řízení podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. g) zákona č. 100/2001 Sb. a podle jeho výsledku případně i na konání nového procesu EIA, kde by podmínky k novému umístění logicky mohly být uvedeny. K části námitky spolků, že posouzení bylo provedeno pro účely povolení, nikoliv pro účely umístění, resp. pro účely změny územního rozhodnutí, ministr pak dále uvedl, že posouzení v procesu EIA se provádí k záměru jako takovému a toto posouzení není zaměřeno na žádné z potenciálních navazujících řízení, neboť je prováděno univerzálně, a je tedy použitelné pro jakékoliv ze všech možných navazujících řízení. Skutečnost, že posouzení bylo provedeno na podkladě DSP, je navíc všeobecně pozitivní a přínosná, protože čím větší detail je znám, tím podrobnější posouzení může proběhnout. Pokud je pak takové posouzení dostatečné pro povolení stavby, tím spíše je dostatečné pro všechna navazující řízení, která povolení stavby předcházejí (např. změna územního rozhodnutí), která jsou řešena v daleko menším detailu a obecněji. K části námitky týkající se výběru vhodné varianty pak uvedl, že již byla vypořádána (viz vypořádání námitek spolků v bodu č. 2). Námitky spolků tak nejsou důvodné.

K požadavku č. 18 prioritního stanoviska EIA, kde se uvádí: „*Ke kolaudačnímu řízení navrhnout vhodný způsob zimní údržby komunikace snižující využití posypových solí s ohledem na průchod dálnice D1 vnějším ochranným pásmem 2. stupně jímacího území Tovačov, Troubky, Brodek, územím CHOPAV kvartér řeky Moravy a ochranným pásmem zdrojů přírodních minerálních vod Horní Moštěnice.*“, a k tomu, že podmínka zcela vylučuje efektivní účast spolků, které podle svých stanov hájí ochranu životního prostředí ve správním řízení, v němž by se otázka posypových solí řešila, kdy spolky nejsou účastníky řízení o vydání kolaudačního souhlasu, takže je nezbytné, aby takový

projekt byl předložen již do stavebního řízení, aby se s ním spolky seznámily a mohly se k němu příp. vyjádřit (bod 4.), ministr uvedl následující.

Účelem opatření č. 18 je ochrana povrchových a podzemních vod ve vodohospodářsky významných oblastech v blízkosti záměru. Větší množství opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci nepříznivých vlivů na životní prostředí příslušný úřad nestanovil, neboť jsou součástí přímo DSP a jejich příloh, nebo byla stanovena v závazných stanoviscích dotčených úřadů. Účelem opatření č. 18 není vyloučení účasti spolků z rozhodování o záměru. Stanovení výše uvedené podmínky nemá dle ministra žádnou souvislost s účastenstvím spolků a veřejnosti v rozhodovacím procesu. Dále ministr zkonstatoval, že k řešení dodržování, vypořádání podmínek z prioritního stanoviska EIA či závazného stanoviska k ověření změn je kompetentní příslušný úřad vedoucí navazující řízení, nikoliv ministerstvo.

Nicméně dále doplnil, že uvedená podmínka zjevně patří do stavebního povolení, kde by měla být stavebním úřadem uvedena tak, aby ji oznamovatel musel při kolaudaci splnit. Stavebního řízení se spolky mohou účastnit v souladu se zákonem č. 100/2001 Sb. Kritériem pro formulaci znění podmínek ve stanoviscích EIA není souhlas nebo nesouhlas spolků, které se účastní navazujících řízení, nýbrž věcné zajištění ochrany, resp. eliminace, snížení nebo kompenzace vlivů na tu kterou složku životního prostředí, a to v té fázi povolovacího procesu, respektive přípravy stavby, kde je to nejefektivnější. Pro stavební řízení, respektive povolení stavby, jistě není potřeba znát budoucí způsob zimní údržby komunikace, ale naopak je nutné ve stavebním povolení zajistit, aby takový způsob byl vhodně navržen. V tomto ohledu je napadená podmínka prioritního stanoviska EIA adekvátní. Ministerstvo také není kompetentní se vyjadřovat k technickému provedení záměru. Námitky spolků tak nejsou podle ministra důvodné. (pozn. Odboru SR KÚOK: požadavek č. 18 týkající se návrhu zimní údržby dálnice byl s ohledem k právnímu názoru Krajského soudu v Ostravě přesunut mezi opatření pro fázi přípravy předmětného záměru - viz níže).

K tomu, že pobyt u rodinného domu v Dluhonicích je z hlediska nadlimitního znečištění ovzduší koncentracemi PM₁₀ (denní) a benzo(a)pyrenu (roční) velmi rizikový a umístění dálnice D1-0136 přes okraj Dluhonic pomáhá nepříznivému stavu, a že trasa dálnice by měla být odsunuta aspoň o 150 metrů (bod 5.), ministr uvedl následující.

Přílohou podkladu pro postup podle ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb. je „Posouzení vlivu imisí na veřejné zdraví“ (RNDr. Marcela Zambojova, držitelka osvědčení odborné způsobilosti pro oblast posuzování vlivů na veřejné zdraví uděleného Ministerstvem zdravotnictví ČR, říjen 2016). Dále pak, že v případě suspendovaných částic PM₁₀ lze konstatovat, že v současné době požadové průměrné roční koncentrace PM₁₀ překračují hodnoty doporučené Světovou zdravotnickou organizací, ale na druhou stranu průměrné roční koncentrace PM₁₀ v imisním pozadí splňují hodnoty platných imisních limitů stanovených na ochranu zdraví lidí v české legislativě. Konstatoval, že na imisní limity je třeba pohlížet jako na jakési společensky přijatelné riziko, nikoli bezpečnou hranici. Karcinogenní riziko odpovídající požadovým koncentracím benzo(a)pyrenu se pohybuje v řešené lokalitě na relativně nepříznivé úrovni. Nejedná se však o lokální nepříznivou situaci, ale o realitu na území celé ČR. Imisní příspěvek řešeného záměru však stávající riziko významně nenavýší.

Z provedeného „Posouzení vlivu imisí na veřejné zdraví“ vyplývá, že realizace záměru je z hlediska vlivu na veřejné zdraví dobře přijatelná. V obytné zástavbě nedojde k významným změnám v průběhu posuzovaných let, z hlediska zdravotních účinků

jsou změny dobře přijatelné. Záměr je situován v oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší z hlediska krátkodobých koncentrací PM₁₀ a ročních koncentrací benzo(a)pyrenu. Záměr sám o sobě překročení imisních limitů nezpůsobí. Dále uvádí, že otázka změny trasy není předmětem stanoviska EIA. Takovou otázku by musel řešit oznamovatel (stavebník) v případě, že by jím navržená trasa byla z jakéhokoliv důvodu reálně neakceptovatelná. Z pohledu vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví nebyla v prioritním stanovisku EIA neakceptovatelnost záměru shledána, a z pohledu EIA tedy není ke změně trasy žádný důvod. Námitky spolků tak nejsou podle ministra důvodné.

K namítané změně, resp. posunutí trasy dálnice Odbor SR KÚOK dále dodává, že trasa dálnice D1 není předmětem nyní přezkoumávaného územního rozhodnutí a byla pravomocně umístěna již zmiňovaným územním rozhodnutím ze dne 3. 3. 2006, tudíž tato námitka je námitkou, která mohla být uplatněna v územním řízení vedeném na základě žádosti ze dne 24. 6. 2005, a proto se jí v tomto odvolacím řízení Odbor SR KÚOK dále nezabývá. Nicméně, jak je Odboru SR KÚOK z jeho správní činnosti známo (spis Č. j.: KUOK/52899/2006-4/821), byla v rámci předmětného územního řízení uplatněna a vypořádána. Dále také v následném odvolacím řízení, a také před Krajským soudem v Ostravě, který ve svém rozsudku č. j. 22 Ca 371/2006-54 ze dne 7. 2. 2008, k žalobní námitce ve věci možnosti posunutí trasy uvedl: „z obsahu správního spisu skutečně plyne, jak ve svém vyjádření k žalobě uvádí žalovaný, že navrhovatel možnost odchýlení trasy předmětné dálnice prověřoval.“

Ke konstatování spolků, že prioritní stanovisko EIA na str. 31 uvádí, že pokud budou protihlukové stěny z průhledného materiálu, tak se doporučuje, aby byly vytvořeny neprůhledné pásy o min. šířce 2,5 cm, které by byly od sebe vzdáleny max. 12 cm, což ale nezajistí ochranu malých ptáků, a proto doporučují u svislých pásů vzdálenost max. do 10 cm a u vodorovných pásů max. 5 cm (bod 6.), ministr uvedl následující.

K těmto námitkám ministr uvedl, že na str. 31 prioritního stanoviska EIA je uvedeno jeho odůvodnění, nikoliv výroková část. Jsou zde rekapitulována opatření uvedená v podkladech pro vydání prioritního závazného stanoviska. Dále, že z pohledu zákona č. 100/2001 Sb. se jedná o detail, který běžně v procesech EIA není do této úrovně podrobnosti řešen. Tato opatření byla stanovena na základě závěrů migrační studie. Dále lze dle ministra konstatovat, že vzhledem k celkovému charakteru biokoridoru LBK 9, kdy jeho větší část je vedena přes intenzivně obdělávaná pole bez doprovodné zeleně, a s ohledem na vhodné dostatečně kapacitní přechody přes další dotčené biokoridory, je negativní vliv na ÚSES považován za akceptovatelný. Dle ministra tak lze učinit závěr, že odůvodnění výše uvedeného je dostatečné z hlediska požadavků zákona č. 100/2001 Sb. vzhledem k vyhodnocení v rámci migrační studie. Migrační studie byla vyhotovena v květnu 2016 řešitelským týmem ve složení: Mgr. Jan Michalička (Ecological Consulting a.s., ochrana životního prostředí, zoologie) a Mgr. Martina Fialová, Ph.D. (autorizovaná osoba k provádění posouzení podle ust. § 45i zákona č. 114/1992Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, a autorizovaná osoba ke zpracování biologických hodnocení podle ust. § 67 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů). Dále také, že odbornost zpracovatelů migrační studie je dostatečná pro stanovení uvedeného doporučení. Za rozhodující v této věci lze považovat postoj dotčeného orgánu ochrany přírody v příslušných správních řízeních, který může podle své kompetence uplatnit požadavek na jiné rozměry pískovaných pasů na protihlukové stěně. Nemá to však vliv na zákonnost prioritního závazného stanoviska EIA. Námitky spolků tak nejsou podle ministra důvodné.

Odbor SR KÚOK tak na základě všech výše uvedených skutečností, stejně jako ministr životního prostředí, posoudil námítky spolků týkající se údajné nezákonnosti procesu EIA, nezákonnosti vydání stanoviska pod č. j. NM700/2934/OPVŽ/00 e.o., ze dne 15. 12. 2000, také závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/16 (ve smyslu výše uvedených námitek vyjma výše uvedeného požadavku č. 18 týkajícího se návrhu zimní údržby dálnice, které bylo, jak z výše uvedeného vyplývá, vyhověno) a ověřovacího závazného stanoviska EIA ze dne 23. 4. 2018, č.j. MZP/2017/710/1294, jako nedůvodnou a neopodstatněnou, přičemž se se závěry ministra ztotožnil.

K námitce týkající se závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016 a potvrzujícího stanoviska ministra životního prostředí ze dne 20. 4. 2020 se vyjádřil také Krajský soud v Ostravě ve svém rozsudku č. j. 38 A 6/2020 - 230, ze dne 20. 10. 2020, přičemž tuto námitku shledal důvodnou pouze částečně. Předně uvedl, že v případě předmětné stavby byly naplněny podmínky užití § 23a odst. 1, 2 zákona o EIA.

Dále, že podle odst. 3 uvedeného ustanovení příslušný úřad k prioritnímu dopravnímu záměru vydá závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí, které je podkladem pro vydání rozhodnutí v navazujících řízeních. Závazné stanovisko podle věty první obsahuje opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci nepříznivých vlivů na životní prostředí. Platnost závazného stanoviska podle věty první je 5 let. Podle odstavce 4 uvedeného ustanovení, příslušný úřad při vydávání závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí vezme v úvahu účinné právní předpisy v oblasti životního prostředí a veřejného zdraví. Podle odstavce 5 uvedeného ustanovení, se závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí vydává na základě žádosti oznamovatele, jejíž součástí je podklad obsahující popis aktuálního technického řešení záměru a jeho vlivu na životní prostředí a veřejné zdraví, přičemž žádost lze podat nejpozději 31. ledna 2017. U prioritního dopravního záměru, který stanoví vláda nařízením, oznamovatel v podkladu podle věty první uvede i nástin studovaných hlavních variant a stěžejní důvody pro jeho volbu vzhledem k vlivu na životní prostředí. Při vydávání závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí se § 6 až 9 nepoužijí. Bylo-li vydáno souhlasné závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí, stanovisko podle § 9a odst. 1 se v navazujících řízeních nevyžaduje.

Z citovaných ustanovení podle Krajského soudu v Ostravě vyplývá, že Ministerstvo životního prostředí, potažmo ministr životního prostředí v rámci přezkumu závazného stanoviska, postupovali v souladu se zákonem, neboť zákon neukládá povinnost zapracovat do závazného stanoviska k prioritnímu záměru (dále „prioritní stanovisko EIA“) veškeré podmínky, které byly stanoveny v souhlasném stanovisku o hodnocení vlivů podle zákona č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí; uvedené souhlasné stanovisko je pouze podkladem pro vydání prioritního stanoviska. Naopak, lze z logiky věci a ve smyslu § 23a odst. 4 a 5 zákona o EIA předpokládat při vydávání prioritního stanoviska EIA aktualizaci vlivů prioritního záměru na životní prostředí. V tomto směru lze přisvědčit obsahu prioritního stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016 i potvrzujícího stanoviska ministra životního prostředí ze dne 20. 4. 2020. Byť podle Krajského soudu v Ostravě lze konstatovat, že v rozsahu důvodů nepřenesení všech podmínek závazného stanoviska EIA podle zákona č. 244/1992 Sb. do prioritního stanoviska EIA jsou napadená stanoviska poměrně kusá, má za to, že splňují podmínky dané § 149 odst. 2 věta druhá správního řádu, podle které v odůvodnění uvede důvody, o které se opírá obsah závazné části závazného stanoviska, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních

předpisů, na kterých je obsah závazné části založen. Krajský soud v Ostravě tedy nesdílí názor odvolatelů, že „Dochází k tomu, že závazné stanovisko z 30. 11. 2016 obsahuje z původních 49 požadavků pouze 18, aniž by bylo možné zjistit, z jakého důvodu.“ Jelikož má Krajský soud v Ostravě za to, že byly naplněny podmínky § 23a zákona o EIA, považuje za liché také námitky odvolatelů, že prioritní stanovisko EIA bylo vydáno bez účasti dotčené veřejnosti.

Jak Krajský soud v Ostravě dále uvedl, prioritní stanovisko EIA a následné potvrzující stanovisko neshledal za nezákonné, pokud se v něm dotčený orgán optikou odvolatelů nevypořádal s variantou přeložení dálnice o 150 m a tím snížení negativních vlivů na životní prostředí a shodně pak ve vztahu k vypořádání námitek týkajících se PHS. Pokud se týká variant průběhu dálnice územím, odkázal na citované závěry nálezu Ústavního soudu ze dne 17. 7. 2019, sp. zn. Pl ÚS 44/18 v bodě [52], dle kterého by nebylo efektivní znovu podstupovat celý proces posuzování vlivů na životní prostředí včetně řešení vhodnosti zvolené varianty z pohledu ochrany životního prostředí. Pokud se týče PHS, má Krajský soud v Ostravě shodně s ministrem životního prostředí za to, že se jedná o otázky, které lze řešit až v některém z navazujících správních řízení, a to zejména v řízení stavebním.

Krajský soud v Ostravě však shledal jako důvodné námitky směřující k požadavku č. 18 prioritního stanoviska EIA, týkajícím se předložení podkladů řešení zimní údržby, kdy podle soudu není způsob odstraňování závad ve sjízdnosti dálnice (zimní údržba) z povahy pouze technikálií, kterou by bylo možno odložit až do kolaudačního řízení, neboť již v územním řízení je nezbytné se zabývat s ohledem na konkrétní průběh dálnice krajinou tím, na jakém úseku dálnice bude užit posyp chemický a na jakém způsob odlišný (zdršňovací) a v návaznosti na to pak také to, jakým způsobem a kam budou z dálnice odváděny nečistoty a jak s nimi bude nakládáno (viz výše).

Vzhledem k učiněným závěrům Krajského soudu v Ostravě Odbor SR KÚOK, jak bylo již výše uvedeno, opatřením ze dne 25. 11. 2020 opětovně požádal ministra životního prostředí, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který tato napadená závazná stanoviska vydal, o jejich potvrzení nebo změnu. Poté dne 4. 1. 2021 a také dne 6. 1. 2021 Odbor SR KÚOK obdržel „Závazné stanovisko k žádosti odvolacího správního orgánu o potvrzení či změnu závazného stanoviska“ ministra životního prostředí ze dne 30. 12. 2020 Spis zn. P/3857, č. j. MZP/2020/430/981, kterým bylo předmětné závazné stanovisko MŽP k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí č. j. 63946/ENV/16, ze dne 30. 11. 2016, v souladu se závazným právním názorem Krajského soudu v Ostravě změněno tak, že mezi opatření stanovená pro fázi přípravy byla nově stanovena opatření: bod 7. „*Předložit návrh způsobu a četnosti monitorování odváděných dešťových vod.*“, bod 8. „*Navrhnout vhodný způsob zimní údržby komunikace snižující využití posypových solí s ohledem na průchod dálnice D1 vnějším ochranným pásmem 2. stupně jímacího území Tovačov, Troubky, Brodek, územím chráněné oblasti přirozené akumulace vod Kvartér řeky Moravy a ochranným pásmem zdrojů přírodních minerálních vod Horní Moštěnice.*“ Ve zbytku bylo závazné stanovisko č. j. 63946/ENV/16, ze dne 30. 11. 2016, potvrzeno. Závazné stanovisko MŽP k ověření změn prioritního dopravního záměru č. j. MZP/2017/710/1294, ze dne 23. 4. 2018, bylo ministrem životního prostředí potvrzeno (viz str. 82 - 86).

K požadavku č. 18 prioritního stanoviska EIA, kde se uvádí: „*Ke kolaudačnímu řízení navrhnout vhodný způsob zimní údržby komunikace snižující využití posypových solí s ohledem na průchod dálnice D1 vnějším ochranným pásmem 2. stupně jímacího území Tovačov, Troubky, Brodek, územím CHOPAV kvartér řeky Moravy a ochranným*

pásmem zdrojů přírodních minerálních vod Horní Moštěnice.“, a k tomu, že podmínka zcela vylučuje efektivní účast spolků, které podle svých stanov hájí ochranu životního prostředí ve správním řízení, v němž by se otázka posypových solí řešila, kdy spolky nejsou účastníky řízení o vydání kolaudačního souhlasu, takže je nezbytné, aby takový projekt byl předložen již do stavebního řízení, aby se s ním spolky seznámily a mohly se k němu příp. vyjádřit (bod 4.), pak ministr uvedl následující.

Uvedeným námitkám bylo v důsledku vydání rozsudku Krajského soudu v Ostravě vyhověno změnou formulace této podmínky a jejím přesunutím mezi opatření pro fázi přípravy předmětného záměru, aby řešení těchto opatření bylo součástí územního rozhodnutí o umístění stavby předmětného záměru v souladu s právním názorem uvedeným v rozsudku Krajského soudu v Ostravě. Dále ministr zkonstatoval, že k řešení dodržování, vypořádání podmínek z prioritního stanoviska EIA či závazného stanoviska k ověření změn je kompetentní příslušný úřad vedoucí navazující řízení, nikoliv ministerstvo. Také, že námitkám odvolatelů bylo vyhověno v souladu s právním názorem vysloveným v rozsudku Krajského soudu v Ostravě.

Na základě takto stanovených podmínek, resp. přesunutí těchto podmínek do fáze přípravy, jak bylo výše uvedeno, byl Odboru SR KÚOK předložen „Návrh plánu zimní údržby dálnice pomocí CHRL a ověření možných dopadů na povrchové a podzemní vody“ a také stanoviska dotčených orgánů k tomuto návrhu. Odbor SR KÚOK se tak, s ohledem ke všem skutečnostem výše uvedeným, shoduje se závěrem ministra životního prostředí uvedeným v závazném stanovisku ze dne 30. 12. 2020, že tímto budou zcela odstraněny důvody, které Krajský soud v Ostravě vedly ke shledání nezákonnosti prioritního stanoviska EIA. Navíc, jak z uvedeného návrhu zimní údržby a také stanovisek dotčených orgánů k tomuto návrhu jednoznačně vyplývá, provádění zimní údržby, tak jak byla navržena, odpovídá požadavkům daným platnými předpisy a současně nevyžaduje žádnou úpravu či doplnění vodohospodářského řešení stavby, tudíž ani navrhované stavby jako takové, která tak zůstává nezměněna. Tudíž nemá ani žádný dopad na projednávaný záměr, tak jak byl předložen žadatelem k žádosti o vydání změny územního rozhodnutí o umístění stavby pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“.

K námitce spolků pod bodem č. 3, již žádají o přezkum zákonnosti všech ostatních závazných stanovisek ve spisu příslušnými nadřízenými správními orgány, přičemž z opatrnosti uvádějí „všech“, neboť si nejsou zcela jisti, jaký podklad je závazným stanoviskem a jaký ne, Odbor SR KÚOK uvádí následující.

Jak bylo již výše uvedeno, vzhledem k tomu, že Odbor SR KÚOK po přezkoumání předložených materiálů a výše zmíněných odvolání zjistil, že podaná odvolání směřují i proti obsahu některých vydaných závazných stanovisek, přičemž spolky Krajina Dluhonice, z.s., a Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu požadují přezkoumání všech závazných stanovisek vydaných k předmětnému záměru, požádal příslušné správní orgány, které jsou nadřízené konkrétnímu správnímu orgánu, který nenapadené závazné stanovisko vydal, o jejich potvrzení nebo změnu.

Odbor SR KÚOK požádal ministra životního prostředí, jakožto správní orgán nadřízený Ministerstvu životního prostředí (MŽP), o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska MŽP k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/16, závazného stanoviska MŽP k ověření změn prioritního dopravního záměru ze dne 23. 4. 2018 pod č. j. MZP/2017/710/1294, a vyjádření k zákonnosti stanoviska MŽP k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí ze dne 15. 12. 2000, č. j. NM700/2934/3812/OPVŽP/00 e. o., a procesu posuzování vlivů

provedení záměru na životní prostředí předcházejícímu vydání tohoto stanoviska v letech 1999 - 2000, dále o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska MŽP ze dne 6. 1. 2017, č. j. 2442/570/16 90526/ENV/16, kterým MŽP dle ust. § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, souhlasilo s umístěním stavby pozemní komunikace v zastavěném území obce o předpokládané intenzitě dopravního proudu 15 tisíc a více vozidel za 24 hodin v návrhovém období nejméně 10 let u stavebního záměru „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, dále o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska MŽP č. j. MŽP/2017/610/222 Ev. č. ENV/2017/28140, ze dne 19. 10. 2017, kterým MŽP změnilo souhlas č. j. OEKL/1095/05 k odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu pro stavbu pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, ze dne 24. 5. 2005. Dále také Ministerstvo životního prostředí a současně Ministerstvo dopravy o potvrzení nebo změnu Koordinovaného závazného stanoviska Krajského úřadu Olomouckého kraje, Spis. zn. KÚOK/111736/2015/OSL-LD/7305, č. j. KUOK 5754/2016, ze dne 18. 1. 2016.

Dále Ministerstvo zdravotnictví o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci, územního pracoviště Přerov (KHS) Sp. zn. KUSOC/30513/2015, č. j. KHSOC/30513/2015/PR/HOK, ze dne 20. 4. 2016, a závazného stanoviska KHS č. j. KHSOC/27895/2017/PR/HOK, Sp. zn. KUSOC/27895/2017, ze dne 26. 10. 2017, a ministra zdravotnictví o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví, Odboru zdravotního dohledu, Českého inspektorátu lázní a zřídelských, jímž ministerstvo dne 19. 1. 2016, pod č. j. MZDR 80191/2015-3/OZD-ČIL-Vac, vydalo souhlas s vydáním změny územního rozhodnutí pro stavbu Říkovice - Přerov - dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov změna územního rozhodnutí, dle § 37 odst. 3 písm. b) zákona č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech a o změně některých souvisejících zákonů.

Dále také Krajský úřad Olomouckého kraje o potvrzení nebo změnu koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Olomouce, ze dne 7. 2. 2019, Spis. zn. S-SMOL/209846/2018/OKR, č. j. SMOL/213041/2018/OKR/HR/Sin, a současně Odbor životního prostředí a zemědělství KÚOK (OŽPZ) o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Magistrátu města Olomouce, Odboru životního prostředí, oddělení vodního hospodářství (OŽP), ze dne 24. 1. 2019, pod Spis. zn. S-SMOL/237532/2018/OZP, č. j. SMOL/014660/2019/OZP/VH/Huc, kterým OŽP vydal dle ust. § 17 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, souhlas se stavbou na pozemcích, na nichž se nacházejí koryta vodních toků, nebo na pozemcích s takovými pozemky sousedících, v záplavovém území VVT Bečvy a Moštěnky, a také o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Magistrátu města Olomouce, Odboru životního prostředí, oddělení péče o krajinu a zemědělství, ze dne 8. 8. 2019, Spis. zn. S-SMOL/198486/2019/OZP, č. j. SMOL/201947/2019/OZP/PKZ/Ci, z hlediska vlivu na krajinný ráz podle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, k umístění stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“.

Dále také Ministerstvo dopravy, a to Sekci dopravní, Odbor drážní a vodní dopravy, o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska vydaného Drážním úřadem, Sekce stavební - územním odborem Olomouc, dne 30. 5. 2016 pod zn. MO-SOO0750/16-2/Eh, DUCR-33483/16/Eh, Sekci infrastruktury a letectví, Odbor civilního letectví, o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Úřadu pro civilní letectví ze dne 4. 1. 2016, č. j. 009340-15-701, vydaného podle ust. § 89 odst. 2 písm. e) zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a také závazného stanoviska ze dne 15. 10. 2018, č. j. 011703-18-701, kterým byla prodloužena platnost závazného stanoviska Úřadu

pro civilní letectví ze dne 4. 1. 2016, dále Sekci dopravní, Odbor drážní a vodní dopravy, o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Státní plavební správy - pobočky Přerov ze dne 15. 1. 2016 pod zn. 4337/PR/15 a závazného stanoviska ze dne 29. 5. 2019 pod zn. 1555/PR/19. Současně také ministra dopravy o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Ministerstva dopravy ze dne 15. 3. 2016 pod zn. 178/2016-910-IPK/2, dle ust. § 40 odst. 2 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Policejní prezidium České republiky, Ředitelství služby dopravní policie, o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, Odboru služby dopravní policie č. j. KRPM-157224-2/ČJ-2015-1400DP, ze dne 7. 1. 2016, a také Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje, Odbor služby dopravní policie, o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, Územního odboru Přerov, Dopravního inspektorátu Přerov č. j. KRPM-2245-83/ČJ-2016-140806, ze dne 15. 4. 2016, obě vydaná podle ust. § 10 odst. 4 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

Dále také Ministerstvo vnitra, Generální ředitelství hasičského záchranného sboru ČR, o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska vydaného Hasičským záchranným sborem Olomouckého kraje, územním odborem Přerov, dne 28. 1. 2016 pod č. j. HSOL-7857-2/2015, ministra obrany o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Ministerstva obrany, Sekce ekonomické a majetkové, Odboru ochrany územních zájmů a řízení programů nemovité infrastruktury, Sp. zn. 66340/2016-8201-OÚZ-BR, 95-71/2016-8201, ze dne 18. 5. 2016, a závazného stanoviska Ministerstva obrany ČR, Sekce nakládání s majetkem, Odboru ochrany územních zájmů pod Sp. zn. 83523/2018-1150-OÚZ-BR, ze dne 31. 5. 2018, a také Ústřední inspektorát Státní energetické inspekce o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Státní energetické inspekce, Územního inspektorátu pro Olomoucký kraj ze dne 13. 1. 2016, zn. 1501/15/71.102/Ma.

Následně na základě rozsudku Krajského soudu v Ostravě Odbor SR KÚOK požádal ministra životního prostředí, jakožto správní orgán nadřízený Ministerstvu životního prostředí (MŽP), opětovně o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska MŽP k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/16, závazného stanoviska MŽP k ověření změn prioritního dopravního záměru ze dne 23. 4. 2018 pod č. j. MZP/2017/710/1294.

Následně Odbor SR KÚOK postupně obdržel výsledky výše uvedených přezkumů, kdy většina napadených závazných stanovisek byla příslušnými nadřízenými správními orgány, jak bylo již výše také popsáno, potvrzena. Tři závazná stanoviska byla pak změněna tak, že byly doplněny, resp. upraveny podmínky v těchto stanoviscích. Jedná se o závazné stanovisko MŽP ze dne 6. 1. 2017, č. j. 2442/570/16 90526/ENV/16, v němž byla upravena podmínka, která vede k upřesnění doby měření imisí z důvodu veřejného zájmu na ochraně zdraví, a o koordinované závazné stanovisko MMOI pod spis. zn. S-SMOL/209846/2018/OKR, č. j. SMOL/213041/2018/OKR/HR/Sin, ze dne 7. 2. 2019, v němž byly doplněny podmínky z hlediska odpadového hospodářství. Dále pak o závazné stanovisko MŽP k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí pod č. j. 63946/ENV/16, ze dne 30. 11. 2016, v němž byly mezi opatření stanovená pro fázi přípravy doplněny podmínky týkající se monitorování odváděných dešťových vod a návrhu vhodného způsobu zimní údržby komunikace. Jak bylo již výše uvedeno, předmětné změny závazných stanovisek nemají žádný vliv na

zákonnost přezkoumávaného rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI, a proto bylo možné jejich doplnění do vydaného rozhodnutí učinit v odvolacím řízení.

Rozhodnutím ústředního inspektorátu Státní energetické inspekce ze dne 9. 3. 2020, Č. spisu: SEI-1049/2020/90.211, Č. j.: SEI-1049/2020/90.211-3, bylo zrušeno závazné stanovisko Státní energetické inspekce, Územního inspektorátu pro Olomoucký kraj vydané pod zn. 1501/15/71.102/Ma, dne 13. 1. 2016. Důvodem pro jeho zrušení byla skutečnost, že příslušný orgán Státní energetické inspekce, nebyl nadán pravomocí k vydání závazného stanoviska ve výše specifikovaném řízení, a to z důvodu absence věcné příslušnosti k projednávané problematice. Vzhledem k tomu, že toto závazné stanovisko vůbec nemělo být k předmětnému záměru vydáno, jeho zrušení tak nemá také žádný vliv na zákonnost a správnost přezkoumávaného rozhodnutí.

Námítkou (DZ bod č. 7, KD bod č. 3.2) spolky shodně napadají uložení podmínky č. 12 napadeného rozhodnutí, ve které je uvedeno, že ochrana ptáků před nárazy do protihlukových průhledných stěn umístěných podél D1 bude dořešena v dalším stupni stavebního řízení, a přesný způsob „vypískování proužků“ na jejich povrchu bude upřesněn v projektové dokumentaci ke stavebnímu řízení. To považují za nekonkrétní a nejednoznačné, a proto i s ohledem na skutečnost, že přesný popis „vypískování“ či ochrany ptáků před nárazy do průhledných PHS v dokumentaci pro umístění stavby chybí, požadují jednoznačné stanovení podmínky, tj. přesného způsobu „vypískování proužků“, v územním rozhodnutí. Namítají, že stavební úřad se sice v napadeném rozhodnutí ztotožnil s uvedenými připomínkami Děti Země, ale nelze přezkoumatelně zjistit, proč odmítl uložit spolkem navrženou podmínku, a její obsah si vytvořil sám.

K těmto námítkám Odbor SR KÚOK uvádí, jak již také uvedl Stavební úřad MMOI v odůvodnění napadeného rozhodnutí, k čemuž se vyjádřil i ministr životního prostředí (viz výše), a s čím se Odbor SR KÚOK prakticky ztotožnil, že většina protihlukových stěn bude řešena s neprůhlednou výplní šedé barvy, kromě části (SO 703) na estakádě přes Bečvu a železniční trať východně kolem Dluhonic cca v km 82,973 (SO 209), která má být průhledná s „vypískováním proužků“ na jejím povrchu. V souhlasném závazném stanovisku k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí ze dne 30. 11. 2016 pod č. j. 63946/ENV/16 je v části opatření pro fázi výstavby pod bodem 8. stanovena podmínka: *„Pro dobu realizace záměru stanovit odborný přírodovědný dozor. Zajistit průběžně realizaci opatření pro minimalizaci střetů živočichů s vozidly a tělesem dálnice (oplocení zamezující vstupu živočichů do prostoru dálnice, ale umožňující jejich průchod z prostoru dálnice, volba vhodné úpravy protihlukových stěn na mostech omezující střety ptáků s konstrukcemi, pod mostními konstrukcemi umožnit průchod zvěře apod.) v souladu se závěry a návrhy dílčí zprávy o výsledcích revizního biologického průzkumu (HBH Projekt spol. s r.o., Mgr. Tomáš Šíkula, 08/2016). Při návrhu těchto opatření respektovat migrační trasy živočichů a funkčnost územního systému ekologické stability (dále jen „ÚSES“).“* Uvedená opatření byla stanovena na základě závěrů migrační studie, přičemž podle ministra životního prostředí odbornost zpracovatelů migrační studie je pro stanovení uvedeného doporučení dostatečná, a vzhledem k celkovému charakteru biokoridoru LBK 9, kdy jeho větší část je vedena přes intenzivně obdělávaná pole bez doprovodné zeleně, a s ohledem na vhodné dostatečně kapacitní přechody přes další dotčené biokoridory je negativní vliv na ÚSES považován za akceptovatelný.

Dále je nutné připomenout, že předmětem územního řízení je umístění, příp. změny v umístění stavby, přičemž konkrétní provedení stavby a její konstrukční řešení, tj. také přesné stanovení technické úpravy (popis „vypískování“) územním rozhodnutím

umístění PHS, je předmětem až následného stavebního řízení. Stavební úřad MMOI tak postupoval zcela správně, když podmínku upřesnění popisu „vypískování“ stanovil jako podmínku pro další projektovou přípravu stavby, což koresponduje s podmínkou stanovenou příslušným orgánem hájícím veřejný zájem z hlediska životního prostředí (viz výše).

K této námitce se také vyjádřil OŽPZ ve svém stanovisku ze dne 25. 2. 2020 pod č. j. KUOK 26692/2020, a to v rámci přezkoumání závazného stanoviska OŽP Spis. zn. S-SMOL/198486/2019/OZP, č. j. SMOL/201947/2019/OZP/PKZ/Ci, ze dne 8. 8. 2019, z hlediska vlivu na krajinný ráz dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., k umístění stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, o jehož potvrzení nebo změnu Odbor SR KÚOK opatřením ze dne 4. 2. 2020 OŽPZ požádal. Ve stanovisku OŽPZ uvedl, že s námitkou nesouhlasí a považuje ji za nedůvodnou. Dále, že územní řízení je legislativní proces pro umísťování staveb nebo zařízení, ochraně zájmů území, využití území apod. Předmětem územního řízení je umístění stavby jako takové, nikoliv konkrétní podoba schvalované stavby, a proto se s postupem, že je předmětný požadavek na ochranu ptáků před nárazy odkázán k naplnění do dalšího stupně stavebního řízení, ztotožňuje.

K tomu, že stavební úřad se sice v napadeném rozhodnutí s těmito připomínkami Děti Země ztotožnil, ale nelze přezkoumatelně zjistit, proč odmítl uložit spolkem navrženou podmínku, a její obsah si vytvořil sám, Odbor SR KÚOK dodává, že nelze s uvedeným tvrzením spolků souhlasit, jelikož Stavební úřad MMOI v rozhodnutí k tomuto uvedl, že se „jedná o podmínky pro další povolenací stupeň a musí být při projektové přípravě stavby dodrženy, což stavební úřad stanovil v podmínkách tohoto rozhodnutí“, tudíž lze z napadeného rozhodnutí zjistit, proč takto Stavební úřad MMOI postupoval.

Odbor SR KÚOK tak na základě všech výše uvedených skutečností posoudil námitky spolků týkající se nedostatečnosti stanovené podmínky pro ochranu ptáků před nárazy do PHS jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

Námitkou (DZ bod č. 8, KD bod č. 3.1) shodně namítají absenci přesvědčivých podkladů o souladu záměru se ZÚR OK, kdy v závazném stanovisku EIA na str. 37 se uvádí, že záměr dálnice D1-0136 nebyl v listopadu 2016 v souladu se ZÚR OK, ale je součástí projednávané její Aktualizace č. 2a. Přitom vedení města Přerova i ŘSD ČR proti návrhům k posunutí trasy dálnice argumentují tím, že dálnice musí být v souladu se schválených koridorem v ZÚR a ÚP Přerova, a pokud by nebyla, došlo by k výraznému zpoždění její přípravy. Rozpory pak vidí v tom, že MŽP v závazném stanovisku č. j. 63946/ENV/16 ze dne 30. 11. 2016 tvrdí, že D1-0136 není v souladu se ZÚR, Krajský úřad ve svém stanovisku č. j. KUOK 90707/2018 ze dne 30. 8. 2018 tvrdí, že D1-0136 je v souladu se ZÚR a stavební úřad v napadeném rozhodnutí ze dne 19. 11. 2019 tvrdí, že D1-0136 je v souladu se ZÚR, které byly schválené již dne 28. 3. 2008. Podle spolků tak nelze považovat za zcela prokázané, že umísťovaná stavba je skutečně v souladu se ZÚR, neboť z rozhodnutí nelze jednoznačně doložit, kdy k tomuto souladu došlo. K těmto námitkám Odbor SR KÚOK uvádí následující.

Posouzením souladu předmětné stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ se Odbor SR KÚOK zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí, kdy dospěl k jednoznačnému závěru, že změna v umístění předmětného záměru pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ je zcela v souladu s územně plánovací dokumentací města Přerova i dalších příslušných obcí a také se ZÚR OK ve znění Aktualizace č. 2a, která je v souladu s PÚR ČR ve znění Aktualizace č. 3, respektuje cíle a úkoly územního plánování v daném území. Dále také, že Stavební úřad MMOI,

který je v daném případě příslušným správním orgánem k posouzení souladu předmětné stavby s platnou územně plánovací dokumentací, sám soulad stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ se ZÚR OK a s územně plánovacími dokumentacemi příslušných obcí řádně posoudil.

K namítaným rozporům, že MŽP ve stanovisku dne 30. 11. 2016 tvrdí, že záměr není v souladu se ZÚR, krajský úřad ve stanovisku ze dne 30. 8. 2018 tvrdí, že v souladu se ZÚR je, a stavební úřad v napadeném rozhodnutí ze dne 19. 11. 2019 tvrdí, že je v souladu se ZÚR, které byly schválené již dne 28. 3. 2008, Odbor SR KÚOK uvádí následující. Jak již bylo uvedeno výše, příslušným správním orgánem k posouzení souladu předmětné stavby s platnou územně plánovací dokumentací je Stavební úřad MMOI, který je vázán platným a v době vydání rozhodnutí účinným zněním územně plánovacích dokumentací. Je tak zcela bezpředmětné, že MŽP ve svém stanovisku z hlediska územního plánování k záměru uvedlo, že není v souladu se ZÚR. Jak také k otázce souladu záměru se ZÚR OK uvedl ministr životního prostředí ve svém závazném stanovisku č. j. MZP/2020/430/225, ze dne 20. 4. 2020, v rámci posouzení závazných stanovisek EIA, záměr může být do procesu EIA předložen plně podle návrhu a představ oznamovatele. Úkolem správního orgánu příslušného k procesu EIA je takový záměr posoudit, což se stalo. Otázka, zda záměr je nebo není v souladu se ZÚR OK, je pro provedení příslušného posouzení podle zákona č. 100/2001 Sb. zcela irelevantní a má výhradně informativní charakter. Skutečnost, že se posuzovaný záměr neliší od záměru, který byl již v minulosti v procesu EIA posouzen, je logicky pozitivní. V daném případě není pro Stavební úřad MMOI závazné ani vyjádření KÚOK z hlediska územního plánování, jelikož posouzení je pouze na stavebním úřadu, což také Stavební úřad MMOI sám učinil, a stanovisko KÚOK využil pouze na podporu svých závěrů, jak také sám v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl. K tomu, že Stavební úřad MMOI tvrdí, že záměr je v souladu se ZÚR, které byly schválené již dne 28. 3. 2008, Odbor SR KÚOK uvádí, že tato věta je spolky vytržena z kontextu celého odstavce, v němž se Stavební úřad MMOI zabývá posouzením záměru se ZÚR OK, kde mimo jiné uvádí, že změna územního rozhodnutí plně koresponduje se Zásadami územního rozvoje Olomouckého kraje, ve znění pozdějších aktualizací.

Stavební úřad MMOI tak při tomto posuzování postupoval zcela v souladu s platnými předpisy, sám řádně posoudil soulad předmětné stavby s aktuálně platnou územně plánovací dokumentací, tj. se ZÚR OK a s územními plány obcí platnými v době vydání rozhodnutí, a nelze tak souhlasit s tvrzením spolků, že nelze považovat za zcela prokázané, že umísťovaná stavba je skutečně v souladu se ZÚR. Odbor SR KÚOK tak tuto námitku posoudil jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

K tomu, že podle názoru spolků nebrání žádný zákon, ani žádná ČSN a ani jiná nepřekročitelná právní, technická, organizační či finanční překážka k provedení řádného posouzení variant dálnice D1-1036, včetně Východní varianty podle námětu spolku DZ, zvláště pokud je zřejmé, že je v souladu se ZÚR OK a s ÚP Přerova, nedochází k žádným významným negativním vlivům na životní prostředí (není nutný nový proces EIA), ani ke škodlivému zásahu do biotopů nových zvláště chráněných druhů organismů v její trase řízením dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. (výskyt nebyl v této trase prokázán), Odbor SR KÚOK opětovně uvádí, že samotná trasa dálnice D1 není předmětem nyní přezkoumávaného územního rozhodnutí a byla již pravomocně umístěna územním rozhodnutím ze dne 3. 3. 2006, tudíž tato námitka je námitkou, která mohla být uplatněna v územním řízení vedeném na základě žádosti ze dne 24. 6. 2005. Přitom jak bylo již výše uvedeno, námitka týkající se změny trasy byla

v předmětném územním řízení posouzena a vypořádána, a proto se jí Odbor SR KÚOK v tomto odvolacím řízení dále nezabýval.

Námitkou (DZ bod č. 9, KD bod č. 3.3 a č. 4.) spolky shodně namítají absenci dokladů o reálné aplikaci zákona č. 416/2009 Sb. Uvádějí, že Stavební úřad MMOI v napadeném rozhodnutí na různých místech uvádí, že předmětné řízení je řízením, na které dopadá zákon č. 416/2009 Sb., a že pokud to tak je, pak to pro účastníky řízení znamená podat příp. správní žalobu jen do 1 měsíce a kasační stížnost jen do 1 týdne. Pokud by to ale z řízení a vydaných rozhodnutí nebylo prokazatelně zřejmé, pak by bylo možné žalobu podat do 2 měsíců a příp. kasační stížnost do 2 týdnů. K tomu zmiňují sdělení NSS ze dne 11. 12. 2019, č. j. 3 As 304/2019-57, ve kterém se NSS tímto zabývá. Podle spolků nelze nikde z obsahu řízení ani napadeného rozhodnutí jednoznačně doložit, že umístěvaná dálnice D0136 probíhá skutečně za aplikace zákona č. 416/2009 Sb., a pokud to nebude prokázáno, tak je irelevantní, že to ŘSD ČR formálně uvádí ve své žádosti a Stavební úřad MMOI v rozhodnutí.

K těmto námitkám Odbor SR KÚOK uvádí, jak bylo také uvedeno výše, že Stavební úřad MMPř i Stavební úřad MMOI v řízení postupovaly zcela v souladu mj. i s ust. § 2 odst. 1 zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, (toto ust. zní: Vztahuje-li se na řízení tento zákon, příslušný úřad v oznámení o zahájení řízení poučí účastníky o této skutečnosti.), když Stavební úřad MMPř v oznámení o zahájení řízení ze dne 4. 4. 2018 poučil účastníky řízení také o skutečnosti, že na dané územní řízení se vztahuje zákon č. 416/2009 Sb. Také žádost o vydání změny územního rozhodnutí obsahuje požadavek na vedení řízení podle zákona č. 416/2009 Sb. Je také nutné upozornit, že pověřením jiného správního orgánu k vedení tohoto územního řízení a vydání rozhodnutí a předáním správního spisu Stavebnímu úřadu MMOI, k čemuž došlo v průběhu vedeného územního řízení, na této skutečnosti nic nemění, jelikož předchozí úkony Stavebního úřadu MMPř tím zrušeny nebyly. Také Stavební úřad MMOI účastníky řízení poučil o této skutečnosti ve všech svých opatřeních, a to v oznámení o pokračování územního řízení č. j. SMOL/108438/2019/OS/US/Sem, ze dne 18. 4. 2019, ve vyrozumění o nových podkladech ze dne 15. 5. 2019 a ze dne 16. 8. 2019 a také ve sdělení o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí ze dne 19. 9. 2019, č. j. SMOL/163261/2019/OS/US/Sem. Odbor SR KÚOK dále dodává, že ani Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, v soudním řízení ve věci rozhodnutí o povolení výjimky podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, skutečnost, že na dané územní řízení se vztahuje zákon č. 416/2009 Sb., nijak nerozporoval. Krajský soud v Ostravě sám konstatoval, že se jedná o stavbu ve smyslu zákona č. 416/2009 Sb., v řízení k tomuto zákonu přihlédl a rozhodl ve zkrácených lhůtách (viz usnesení č. j. 65 A 95/2017-39 nebo rozsudek č. j. 65 A 95/2017-92).

Ke zmiňovanému sdělení NSS ze dne 11. 12. 2019, č. j. 3 As 304/2019-57, Odbor SR KÚOK dodává, že předmětem posouzení NSS je zcela odlišný případ, kdy použití zákona o urychlení výstavby nebylo žádným způsobem zmíněno v rámci oznámení o zahájení stavebního řízení, ani v prvním rozhodnutí (bylo zrušeno), ani v navazujícím rozkladovém rozhodnutí, ale bylo deklarováno teprve v poučení druhého stavebního povolení a v rozhodnutí ministra dopravy. Jak uvedl NSS, *podřazení stavebního řízení režimu zákona o urychlení výstavby tak nelze založit, resp. dovozovat pouze ze skutečnosti, že teprve v jeho průběhu žalovaný deklaroval, že by tomu tak mělo být, jestliže řízení o žádosti o stavební povolení tímto zákonu nepodřadil již od samotného počátku při současném vyrozumění účastníků řízení o této skutečnosti, resp. kdy tuto okolnost výslovně neuvedl dokonce ani v prvním stavebním povolení.*

V daném případě se ale toto nestalo, když účastníci řízení byli o této skutečnosti poučeni již v oznámení o zahájení řízení. Odbor SR KÚOK tak na základě uvedených skutečností tuto námitku týkající se absence dokladů o reálné aplikaci zákona č. 416/2009 Sb. posoudil jako nedůvodnou a neopodstatněnou. Skutečnost, že se na předmětné řízení vztahuje zákon č. 416/2009 Sb., vyplývá u ust. § 1 odst. 1 a 2 zákona č. 416/2009 Sb.

Námitkou (DZ bod č. 10, KD bod č. 3.4) spolky shodně uplatňují připomínky k obsahu napadeného rozhodnutí, rozporů a nelogičnosti.

K námitce spolku DZ týkající se nedostatečného vypořádání s námitkami spolku Voda z Tetčic, z.s., což považuje za nezákonné a za důvod ke zrušení rozhodnutí, a že tento spolek je účastníkem tohoto řízení dle zákona č. 100/2001 Sb., nikoliv dle zákona č. 114/1992 Sb., jak nesprávně tvrdí stavební úřad, Odbor SR KÚOK uvádí, že se jedná o námitku, jak sám spolek uvádí, nad rámec jeho procesních i hmotných práv, které je oprávněn tento spolek v daném řízení uplatnit. Také je nutné uvést, že každý účastník řízení hájí svá práva v řízení sám, případně prostřednictvím svého zástupce (ust. § 31 správního řádu). V daném případě je účastníkem řízení mimo jiné spolek Voda z Tetčic, z.s. a spolek DZ, který právě ve svém odvolání namítá, že se stavební úřad nedostatečně vypořádal s námitkami spolku Voda z Tetčic, z.s. Správní spis také neobsahuje žádnou plnou moc, která by spolek DZ opravňovala k jednání za spolek Voda z Tetčic, z.s. Nicméně k uvedenému je nutné uvést, že spolek Voda z Tetčic, z.s. ve svém odvolání uplatnil námitky obsahově obdobné, a Odbor SR KÚOK se jimi zabýval v rámci vypořádání s námitkami tohoto spolku (viz níže).

K námitce spolku DZ, že součástí spisu je také vyjádření Českého rybářského svazu ze dne 25. 10. 2018, zn. 1918/18, které s umístěním dálnice souhlasí, ale předkládá dvě připomínky, že stavební úřad toto vyjádření sice uvádí v napadeném rozhodnutí, ale z jeho obsahu, včetně uložených podmínek, nelze dohledat, jakým způsobem bylo s obsahem tohoto vyjádření naloženo, a stavební úřad tak dle názoru spolku porušil zákon, Odbor SR KÚOK uvádí, že na základě přezkoumání správního spisu, zejména napadeného rozhodnutí, dospěl k opačnému závěru. Součástí podmínek napadeného rozhodnutí je mj. podmínka ve znění: „*V dalším stupni projektové dokumentace je třeba projednat případné dotčení zájmů Českého rybářského svazu průběhem realizace stavby.*“ Tato podmínka je součástí podmínek stanovených příslušným dotčeným orgánem z hlediska vodního zákona, a je uvedena pod bodem 7. podmínek napadeného rozhodnutí. Navíc zmiňované dvě podmínky Českého rybářského svazu, tj. podmínky týkající se postupu před zahájením a při provádění stavby, nejsou podmínkami pro umístění stavby, ale dotýkají se provádění stavby. Odbor SR KÚOK tak na základě uvedeného tuto námitku posoudil jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

Dále spolky shodně namítají, že součástí spisu jsou mj. nesouhlasná vyjádření obce Horní Moštěnice ze dne 10. 2. 2016, obce Přestavky ze dne 17. 2. 2016, a také obce Říkovice ze dne 3. 3. 2016 a souhlasné vyjádření s podmínkami spol. PRECHEZA, a.s., ze dne 11. 2. 2016, čj. 226/446/2016. Dále, že Stavební úřad MMOI v napadeném rozhodnutí uvádí, že nesouhlasná vyjádření tří obcí považuje za právně irelevantní, neboť byla vydána před zahájením řízení dne 27. 3. 2017, takže nejde o námitky předložené v rámci předmětného řízení. Naproti tomu však vyjádření soukromé firmy PRECHEZA, a. s., ze dne 11. 2. 2016 naopak považuje za součást spisu, ačkoliv bylo vydáno ještě před zahájením řízení, a navíc požadavky firmy byl nucen odsouhlasit uložením podmínky č. 13 napadeného rozhodnutí. Podle spolků tímto postupem došlo k nedůvodné diskriminaci, neboť ani jedno z výše uvedených vyjádření nemůže být

logicky součástí spisu v daném řízení, neboť to začalo až o několik měsíců později dne 27. 3. 2017, a podmínka č. 13 tak byla uložena nezákonným způsobem. Dále také, že pokud Odbor SR KÚOK uzná, že vyjádření spol. PRECHEZA, a. s., ze dne 11. 2. 2016 je relevantní, pak musí logicky uznat i všechna výše uvedená vyjádření obcí vydaná v roce 2016. A pokud tomu tak bude, pak napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro absenci důvodů, neboť není jednoznačně zřejmé, na základě jakých zákonných důvodů se s těmito nesouhlasí stavební úřad vypořádal.

K těmto námitkám Odbor SR KÚOK nemůže než uvést, že postup Stavebního úřadu MMOI byl zcela správný, a plně se s ním ztotožňuje. Podle ust. § 36 odst. 1 správního řádu jsou účastníci oprávněni navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy *po celou dobu řízení* až do vydání rozhodnutí. Výše uvedená stanoviska obcí Horní Moštěnice, Říkovice a obce Přestavky, ve kterých vyslovily nesouhlas se změnou stavebního objektu 102 a zrušením objektu 113, byla vydána před zahájením předmětného územního řízení, tj. ještě před podáním žádosti o změnu územního rozhodnutí. Všechny výše jmenované obce jsou účastníky předmětného řízení a v souladu s uvedeným ustanovením jsou oprávněny navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí. Také, jak již bylo uvedeno, účastníci tohoto řízení, tedy i uvedené obce, byli v průběhu územního řízení řádně poučeni o jejich právech a byla jim dána možnost se se správním spisem seznámit, vyjádřit svá stanoviska a činit návrhy a důkazy, a v řízení jim bylo doručováno zcela v souladu s ust. § 87 stavebního zákona. Stavební úřad MMOI, resp. Stavební úřad MMPř, řádně vyrozuměl účastníky řízení o zahájení územního řízení, byla jim poskytnuta zákonná 15denní lhůta pro uplatnění námitek a dotčeným orgánům pro uplatnění stanovisek, současně byli před vydáním rozhodnutí ve věci vyrozuměni o tom, že stavební úřad ukončil dokazování, shromáždil veškeré podklady pro rozhodnutí, s kterými měli možnost se seznámit. Avšak uvedené obce v rámci řízení o změně územního rozhodnutí jako účastníci řízení nepodaly žádné námitky, ve kterých by vyjádřily svůj negativní postoj k navrhované změně. Odbor SR KÚOK k tomu dodává, že stavební úřad vždy rozhoduje o podaném návrhu, přičemž se zabývá námitkami a návrhy účastníků řízení podanými v rámci tohoto řízení, tedy úkony učiněnými účastníky řízení po zahájení řízení, nikoliv před jeho zahájením.

Z tohoto důvodu Odbor SR KÚOK považuje za zcela správné, když Stavební úřad MMOI k tomuto uvedl, že vyjádření učiněná před podáním žádosti o změnu územního rozhodnutí nemají žádanou právní relevanci. A také, že pokud by obce s navrhovaným záměrem nesouhlasily a trvaly na tom, aby se stavební úřad jejich postojem zabýval, měly podat řádné námitky v rámci územního řízení, což však neučinily.

K námitce týkající se vyjádření soukromé firmy PRECHEZA, a.s., ze dne 11. 2. 2016, které Stavební úřad MMOI naopak považuje za součást spisu, ačkoliv bylo vydáno ještě před zahájením řízení, a její požadavky, tj. podmínka č. 13 tak byla uložena nezákonným způsobem, Odbor SR KÚOK dodává, že na rozdíl od výše uvedených obcí spol. PRECHEZA, a.s., uplatnila své stanovisko i v průběhu vedeného řízení, a to souhlasným stanoviskem zn. 226/446/2017, ze dne 8. 12. 2017, v němž uvedla, že nemá k předložené upravené dokumentaci, která zahrnuje rozšíření SO 782 podle dohody mezi ŘSD a PRECHEZA připomínek, a současně upozornila, že požadavky a podmínky stanoviska vydaného dne 11. 2. 2016 zůstávají nadále v platnosti.

Na základě výše uvedeného je zřejmé, že spol. PRECHEZA, a.s., uplatnila svoje stanovisko i v průběhu řízení, přičemž také potvrdila platnost stanoviska učiněného před jeho zahájením. Tudíž nelze souhlasit s názorem spolků, že v daném případě namítaným postupem došlo k nedůvodné diskriminaci, a že podmínka byla uložena

nezákonným způsobem. Odbor SR KÚOK tak na základě uvedeného tuto námitku posoudil jako nedůvodnou a neopodstatněnou. K tomu Odbor SR KÚOK doplňuje, že obě výše uvedené námitky odvolání překračují rozsah námitek, které jsou odvolatelé oprávněni vznést.

Spolky dále namítají, že součástí spisu jsou také závazná stanoviska, stanoviska a vyjádření Magistrátu města Přerova, přitom všichni zaměstnanci Magistrátu města Přerova byli usnesením krajského úřadu ze dne 20. 6. 2018, č. j. KUOK52031/2018, z předmětného řízení vyloučeni, tudíž tvrzení stavebního úřadu o tom, že při vydání napadeného rozhodnutí vycházel i z podkladů vydaných Stavebním úřadem MMPr odporuje obsahu tohoto usnesení. Dle spolků je možné, aby ve spisu tato stanoviska a vyjádření byla, ale za situace zjištění silného rizika tzv. systémové podjatosti všech zaměstnanců Magistrátu města Přerova, nemůže tyto „závadné“ podklady stavební úřad ve svém rozhodnutí uvádět mezi těmi, na základě kterých rozhodoval. Podle spolků je správně měl stavební úřad v rozhodnutí uvést zvlášť s tím, že se sice nacházejí ve spisu, ale nebyly podkladem pro jeho rozhodování, a postup stavebního zákona tak považují za rozporný se zásadami správního řádu.

K těmto námitkám Odbor SR KÚOK uvádí, že na rozdíl od spolků se nedomnívá, že by uvedením stanovisek a vyjádření Magistrátu města Přerova do odůvodnění svého rozhodnutí Stavební úřad MMOI postupoval v rozporu se zásadami správního řádu. Podle ust. § 17 odst. 1 správního řádu se v každé věci zakládá spis, který musí být označen spisovou značkou. Spis tvoří zejména podání, protokoly, záznamy, písemná vyhotovení rozhodnutí a další písemnosti, které se vztahují k dané věci. Přílohou, která je součástí spisu, jsou zejména důkazní prostředky, obrazové a zvukové záznamy a záznamy na elektronických médiích. Spis musí obsahovat soupis všech svých součástí, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy. Jednotlivé dokumenty tak musí být označeny čísly jednacími, pod kterými jsou vedeny v soupisu spisu. Na základě posouzení předloženého správního spisu Odbor SR KÚOK zjistil, že správní spis je veden zcela v souladu s tímto ustanovením. K tomu je nutné dále upozornit, že správní orgány nesmí svévolně se správním spisem nijak manipulovat, a žadatelem doložené podklady jakkoliv ze spisu vyčleňovat či vyjímát.

Odbor SR KÚOK k tomu dodává, že Stavební úřad MMOI v napadeném rozhodnutí nikde netvrdí, že rozhodoval na základě stanovisek a vyjádření vydaných Magistrátem města Přerova. Tato zmínil pouze v části odůvodnění, kde vyjmenovával jednotlivá stanoviska a další podklady, které byly součástí dokladové části dokumentace pro vydání územního rozhodnutí (str. 119 - 122). Navíc za tato závazná stanoviska do závorky uvedl, že závazná stanoviska a stanoviska Magistrátu města Přerova byla následně nahrazena koordinovaným závazným stanoviskem Magistrátu města Olomouce ze dne 7. 2. 2019 pod č. j. SMOL/213041/2018/OKR/HR/Sin, a závazným stanoviskem Magistrátu města Olomouce pod č. j. SMOL/201947/2019/OZP/PKZ/Ci, ze dne 8. 8. 2019. Dále pak uvedl skutečnosti týkající se průběhu územního řízení, mj. i to, že Krajský úřad Olomouckého kraje usnesením ze dne 20. 6. 2018 vyhověl námitce podjatosti, vedením předmětného územního řízení pověřil Magistrát města Olomouce, ale také, že zároveň pověřil k vydání závazných stanovisek na úseku pozemních komunikací, životního prostředí a státní památkové péče jako příslušný dotčený orgán Magistrát města Olomouce. Jak je zřejmé ze správního spisu, proto také Stavební úřad MMOI žadatele opatřením ze dne 6. 9. 2019 vyzval k předložení závazných stanovisek vydaných tímto správním orgánem. Dále Stavební úřad MMOI na str. 123 uvedl, jaké správní úřady jsou v tomto řízení dotčenými orgány, přitom mezi nimi uvedl příslušné odbory Magistrátu města Olomouce, nikoliv Magistrátu města

Přerova. V podmínkách pro umístění a projektovou přípravu stavby jsou stanoveny podmínky těchto dotčených orgánů. Z těchto skutečností je zcela zřejmé, že Stavební úřad MMOI při rozhodování v dané věci postupoval v součinnosti s dotčenými orgány Magistrátu města Olomouce, nikoliv Magistrátu města Přerova, a námitku tak Odbor SR KÚOK posoudil jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

Spolky také namítají, že v napadeném rozhodnutí se na str. 183 uvádí, že podle § 82 odst. 2 správního řádu mají účastníci svá odvolání zaslat v potřebném množství kusů, aby odvolání dostal stavební úřad a všichni účastníci řízení. Současně je na konci této strany uvedeno, že doručování probíhá podle ust. § 144 správního řádu. Dle spolků jsou obě tvrzení matoucí a navzájem si rozporná, neboť dle § 144 odst. 5 správního řádu odvolatel není povinen podávat odvolání dle počtu účastníků řízení a pro správní orgán, ale stačí, aby podatel zaslal jen jeden stejnopis svého odvolání a povinností stavebního úřadu je pak zajistit jeho zveřejnění veřejnou vyhláškou a doručit žadateli přímo, a uvádějí, že tento nesprávný postup stavebního úřadu je nutné opravit.

K této námitce Odbor SR KÚOK uvádí, že podle ust. § 68 odst. 5 správního řádu je povinností správního orgánu účastníky řízení řádně poučit o tom, zda je možné proti rozhodnutí podat odvolání, v jaké lhůtě je možno tak učinit, od kterého dne se tato lhůta počítá, který správní orgán o odvolání rozhoduje a u kterého správního orgánu se odvolání podává. Tyto náležitosti přitom poučení napadeného územního rozhodnutí obsahuje. Stavební úřad MMOI ale uvedené poučení dále doplnil o povinnost předložit podané odvolání v potřebném počtu stejnopisů, což v případě doručování rozhodnutí veřejnou vyhláškou povinen není (ust. § 144 odst. 5 správního řádu). V daném případě tak lze dát spolkům za pravdu, že toto poučení je nesprávné a pro účastníky řízení matoucí. Toto pochybení Stavebního úřadu MMOI však dle Odboru SR KÚOK není takového charakteru, které by mělo vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí a bylo důvodem pro jeho zrušení. Jak je zřejmé z předloženého správního spisu, odvolatelé, kteří svá odvolání podali v písemné podobě, zaslali jen jeden stejnopis svého odvolání. Současně nebyli ze strany Stavebního úřadu MMOI vyzváni k předložení potřebného počtu stejnopisů, a tudíž jim tímto nesprávným poučením ani nevznikla žádná škoda. Odbor SR KÚOK proto usoudil, že opravovat tuto chybu v poučení je již nadbytečné.

K námitkám, že v napadeném rozhodnutí se na str. 183 uvádí, že jeho součástí jsou i dva situační výkresy, a na str. 110 se uvádí, že po nabytí právní bude druhá příloha zaslána žadateli a dotčeným obcím a jedna zůstane stavebnímu úřadu, a že podle spolků asi došlo k porušení zákona, neboť veřejnou vyhláškou bylo zveřejněno jen rozhodnutí, nikoliv i zmiňované 2 mapové přílohy, a napadené rozhodnutí tudíž nebylo správným způsobem doručeno žádnému účastníku řízení, takže bude nutné ho znovu a řádně doručit i s oběma přílohami, Odbor SR KÚOK musí oponovat tím, že naopak zjistil, že rozhodnutí bylo doručováno zcela v souladu s ust. § 92 odst. 3 stavebního zákona a správným způsobem. Zmiňované přílohy rozhodnutí uvedené na str. 183, jak je zřejmé z obsahu rozhodnutí, zejména ze souvisejícího textu uvedeného na str. 110, jsou pouze přílohami, které po právní moci rozhodnutí stavební úřad ověří a společně se stejnopisem rozhodnutí, který opatří doložkou právní moci, je zašle žadateli, místně příslušným obecním úřadům a stavebnímu úřadu příslušnému k povolení stavby, nikoliv přílohami, které se doručují všem účastníkům řízení společně s rozhodnutím. Navíc napadené rozhodnutí obsahuje velmi obsáhlý a podrobný popis navrhovaných změn v umístění stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov, a to na str. 2 až 109. Odbor SR KÚOK tak tuto námitku posoudil jako neopodstatněnou a nedůvodnou.

Jak bylo již výše uvedeno, mimo požadavku přezkumu zákonnosti všech závazných stanovisek spolek Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu napadá navíc některá závazná stanoviska konkrétními námitkami.

K závaznému stanovisku Odboru životního prostředí, oddělení vodního hospodářství, MMOI, č. j. SMOL/014660/2019/OZP/VH/Huc, ze dne 24. 1. 2019 (souhlas se stavbou podle § 17 odst. 1 písm. a), c) a d) vodního zákona), spolek uvádí, že nepovažuje za souladný se zákonem postup Stavebního úřadu MMOI, který v napadeném rozhodnutí pod podmínkou č. 7 uvedl jen některé požadavky ze závazného stanoviska, neboť jeho povinností bylo mezi podmínky napadeného rozhodnutí zahrnout všechny uložené požadavky specializovaného správního úřadu. V napadeném rozhodnutí chybí i řádné odůvodnění, proč tak stavební úřad postupoval. Dále navrhuje odstranit bod č. 8 z podmínky č. 7, neboť je stejný s bodem č. 6, dle spolku jde jen o písařskou chybu.

Dále spolek namítá, že uložené požadavky závazného stanoviska nejsou pro ochranu vod věcně i procesně důsledné, a proto žádá o jeho změnu dle jeho návrhu, čímž bude zaručeno, že ochrana vod bude pečlivá a jednoznačně kontrolovatelná. Dále navrhuje závazné stanovisko doplnit o další požadavky. Jedná se o požadavek, aby stavba byla realizována tak, jak je zakresleno v předložené dokumentaci a v podrobné situaci stavby, která je součástí žádosti, požadavek, že provádění stavebních prací během výstavby nesmí negativně ovlivnit odtokové poměry v dotčeném území, a požadavek, že během výstavby nesmí dojít k poškození břehů a koryta vodních toků nad rámec nezbytných stavebních prací, znečištění toku stavebním odpadem a dalšími látkami nebezpečnými vodám. A o požadavek, že závadné látky, lehce odplavitelný materiál ani stavební odpad nebudou volně skladovány na břehu do vzdálenosti 100 metrů od okraje vodního toku, a požadavek, že po dokončení stavebních prací bude odklizen veškerý materiál, který byl v souvislosti se stavbou uložen na dotčeném území.

Vzhledem ke skutečnosti, že tyto námitky směřují proti obsahu uvedeného závazného stanoviska Magistrátu města Olomouce, Odboru životního prostředí, oddělení vodního hospodářství (OŽP), ze dne 24. 1. 2019 pod Spis. zn. S-SMOL/237532/2018/OZP, č. j. SMOL/014660/2019/OZP/VH/Huc, kterým OŽP vydal dle ust. § 17 odst. 1 písm. a), c) a písm. d) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, souhlas se stavbou na pozemcích, na nichž se nacházejí koryta vodních toků, či na pozemcích s takovými pozemky sousedících, v záplavovém území VVT Bečvy a Moštěnky, Odbor SR KÚOK, jak bylo již výše uvedeno, opatřením ze dne 4. 2. 2020 požádal Odbor životního prostředí a zemědělství KÚOK (OŽPZ), jakožto správní orgán nadřízený OŽP, o potvrzení nebo změnu jeho závazného stanoviska. Dne 18. 2. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel „Potvrzení závazného stanoviska“ OŽPZ pod č. j. KUOK 20326/2020, ze dne 14. 2. 2020, kterým bylo uvedené závazné stanovisko OŽP potvrzeno s tím, že je věcně správné a souladné s vodním zákonem a vydané zcela v souladu s veřejnými zájmy na úseku vodního hospodářství, jejichž ochrana je v působnosti příslušného vodoprávního úřadu.

Dále OŽPZ k požadovanému doplnění závazného stanoviska o 5 bodů, které by dle spolku zaručilo, že ochrana vod bude pečlivá a jednoznačně kontrolovatelná, uvedl, že v napadeném rozhodnutí č. 82/2019 o změně územního rozhodnutí Městského úřadu Přerov č. 32/2006 je na str. 110 pod bodem 1. uvedeno, že projektová příprava staveb bude vycházet z dokumentace pro vydání územního rozhodnutí „D1 0136 Říkovice - Přerov, aktualizace DUR“, z 12/2016, č. zak. 16-054-A1-DUR, zpracované autorizovaným inženýrem pro dopravní stavby Ing. Ivo Kiššem, ČKAIT 1006134 a projektované stavby. Dále pak OŽPZ uvádí, že se jedná o obecná doporučení, která

ve své podstatě vychází z vodního zákona; např. ust. § 46 odst. 1 vodního zákona říká, že je zakázáno měnit směr, podélný sklon a příčný profil koryta vodního toku, poškozovat břehy, těžit z koryt vodních toků zeminu, písek nebo nerosty a ukládat do vodních toků předměty, kterými by mohlo dojít k ohrožení plynulosti odtoku vod, zdraví nebo bezpečnosti, jakož i ukládat takové předměty na místech, z nichž by mohly být splaveny do vod. Dále OŽPZ uvádí, že v odvoláním napadeném závazném stanovisku je na str. 6 a dále, bod 1., 2. a 3. uvedeno, že musí být plněny mimo jiné podmínky správce vodních toků Povodí Moravy, s.p. Brno obsažené v jeho vyjádření pod zn. PM013218/2017-203/Fi ze dne 5. 4. 2017, pod zn.: PM013183/2017-203/Fi ze dne 5. 4. 2017, zn.: PM040841/2017-203/Fi ze dne 10. 8. 2017 a zn.: PM019383/2018-203/Fi ze dne 25. 8. 2018. Konkrétně se jedná o tyto podmínky, citace: „Přebytečný materiál musí být po skončení prací beze zbytku odstraněn a plochy dotčené stavbou budou upraveny a uklizeny. Během stavby nesmí dojít k dotčení břehů a koryt vodních toků nad rámec nezbytných stavebních prací, ke znečištění toků stavebním odpadem a dalšími látkami nebezpečnými vodám. Závadné látky, lehce odplavitelný materiál ani stavební odpad nebudou volně skladovány na březích vodních toků.“, konec citace. Dle názoru OŽPZ je tedy zřejmé, že podmínky, které odvolatel navrhuje doplnit do odvoláním napadeného závazného stanoviska, toto stanovisko již obsahuje, byť v podmínkách Povodí Moravy, s.p. Jejich uvedení do tohoto stanoviska by tak bylo jen jejich opakováním a došlo by tak k situaci, proti které odvolatel sám brojí, viz výše.

K tomu, že Stavební úřad MMOI z tohoto závazného stanoviska vybral pouze některé požadavky do podmínek rozhodnutí a neodůvodnil, proč takto postupoval, což spolek nepovažuje za souladné se zákonem, Odbor SR KÚOK uvádí, že s ohledem na právní názor Krajského soudu v Ostravě v tomto postupu stavebního úřadu Odbor SR KÚOK shledal pochybení, které napravil v odvolacím řízení doplněním chybějících podmínek ve výrokové části rozhodnutí (viz výše). Ustanovení § 4 odst. 2 stavebního zákona stavebnímu úřadu ukládá postupovat ve vzájemné součinnosti s dotčenými orgány chránícími veřejné zájmy podle zvláštních předpisů. Podle ust. § 79 odst. 1 stavebního zákona pak dále platí, že rozhodnutí o umístění stavby mj. stanoví podmínky pro umístění stavby, pro zpracování projektové dokumentace pro vydání stavebního povolení a pro napojení na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu. Stavební úřad MMOI sice v souladu s tímto ustanovením v podmínkách napadeného rozhodnutí stanovil z daného stanoviska podmínky pro umístění a projektovou přípravu stavby. Do výroku rozhodnutí však nepřevzal všechny podmínky tohoto dotčeného orgánu, a tyto Odbor SR KÚOK doplnil. K návrhu odstranit bod č. 8 z podmínky č. 7, neboť je stejný s bodem č. 6, Odbor SR KÚOK uvádí, že pod těmito body jsou stanoveny zcela odlišné podmínky, a tudíž nelze tomuto návrhu vyhovět. Odbor SR KÚOK dále dodává, že podmínka podobná podmínce uvedené pod bodem č. 8 je stanovena pod bodem č. 7, avšak ani tato není zcela totožná.

K závaznému stanovisku Drážního úřadu, Sekce stavební - územní odbor Olomouc, ze dne 30. 5. 2016, zn. MO-SOO0750/16-2/Eh, DUCR-33483/16/Eh (souhlas dle § 7 odst. 3 a § 9 odst. 1 zákona o drahách), spolek opět uvádí, že nepovažuje za souladný se zákonem postup Stavebního úřadu MMOI, který v napadeném rozhodnutí uvedl pod podmínkou č. 10 jen některé požadavky ze závazného stanoviska, a také svůj postup v napadeném rozhodnutí neodůvodnil. K této námitce Odbor SR KÚOK uvádí, jak již také uvedl výše, že s ohledem na právní názor Krajského soudu v Ostravě v tomto postupu stavebního úřadu Odbor SR KÚOK shledal pochybení, které napravil v odvolacím řízení doplněním chybějících podmínek ve výrokové části rozhodnutí. Závazné stanovisko Drážního úřadu, jak z jeho obsahu vyplývá, bylo vydáno

k umístění i k povolení stavby, a obsahuje celkem 11 podmínek. Z těchto podmínek pak Stavební úřad MMOI stanovil 7 podmínek pro umístění a projektovou přípravu stavby, přičemž nestanovil podmínky náležející do stavebního řízení a podmínky vyplývající z povinností stavebníka, a tyto Odbor SR KÚOK doplnil.

K závaznému stanovisku Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje (KHS) ze dne 20. 4. 2016 č. j. KHSOC/30513/2015/PR/HOK a č. j. KHSOC/27895/2017/PR/HOK ze dne 26. 10. 2017 (souhlas dle § 77 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví), spolek uvádí, že v závazném stanovisku ze dne 20. 4. 2016 se mezi podklady uvádí Hluková studie z června 2014 a z června 2015 a v závazném stanovisku ze dne 26. 10. 2017 aktualizovaná DÚR z prosince 2016, ale v rozhodnutí se uvádí, že součástí spisu jsou Hlukové studie a jejich aktualizace, a to z června 2014, z června 2015 a z června 2016. Spolek namítá, že v závazném stanovisku ze dne 26. 10. 2017 není zcela zřejmé, zda při jeho vydání měla KHS k dispozici i aktualizovanou Hlukovou studii z června 2016. Proto žádá, aby v rámci přezkumu bylo prověřeno, na základě jakých konkrétních podkladů KHS v roce 2017 rozhodovala, a zda mezi nimi byla i Hluková studie z června 2016, a pokud nebyla, je dle spolku nutné závazné stanovisko zrušit a vydat nové.

Vzhledem ke skutečnosti, že tyto námitky směřují proti obsahu uvedeného závazného stanoviska KHS pod Sp. zn. KUSOC/30513/2015, č. j. KHSOC/30513/2015/PR/HOK, ze dne 20. 4. 2016, a stanoviska KHS pod č. j. KHSOC/27895/2017/PR/HOK, Sp. zn. KUSOC/27895/2017, ze dne 26. 10. 2017, Odbor SR KÚOK, jak bylo již výše uvedeno, opatřením ze dne 4. 2. 2020 požádal Ministerstvo zdravotnictví, jakožto správní orgán nadřízený KHS, o potvrzení nebo změnu závazných stanovisek. Poté dne 30. 3. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel vyjádření Ministerstva zdravotnictví ze dne 25. 3. 2020, č. j. MZDR 6113/2020-8/OVZ, kterým bylo závazné stanovisko KHS ze dne 20. 4. 2016 potvrzeno s tím, že KHS postupovala v dané věci správně.

Ve svém vyjádření Ministerstvo zdravotnictví (MZ) nejprve uvedlo, že KHS na základě žádosti stavebníka ŘSD ČR vydala dne 20. 4. 2016 souhlasné závazné stanovisko k dokumentaci ke změně územního rozhodnutí stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, které bylo vázáno na splnění podmínky: „*V dalším stupni PD bude hluková studie doplněna o přesnou specifikaci výpočtových bodů (adresa, č.p., parc.č.) včetně způsobu využití objektu a vzdálenosti od komunikace, v souladu s požadavky § 30 odst. 1) zákona č. 258/2000 Sb. a § 12 odst. 3) nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací („nařízení vlády č. 272/2011 Sb.“).*“ Podmínka byla stanovena za účelem zajištění ochrany veřejného zdraví před negativními vlivy hluku v souladu s § 30 zákona č. 258/2000 Sb. a § 12 odst. 3) příl. č. 3 nařízení vlády č. 272/2011 Sb. Dále MZ uvedlo, že KHS poté obdržela žádost o vydání stanoviska ve smyslu § 77 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., a to k aktualizaci závazného stanoviska pro změnu územního rozhodnutí Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov. Důvodem žádosti byly změny v aktuální dokumentaci z 12/2016 oproti dokumentaci předložené KHS v 12/2015. Na základě předložené dokumentace KHS konstatovala, že provedenými změnami nedojde ke změnám týkajícím se zájmů chráněných orgánem ochrany veřejného zdraví, a proto závazné stanovisko pod č. j. KHSOC/30513/2015/PR/HOK, ze dne 20. 4. 2016, zůstává v platnosti. Podateli bylo toto sděleno přípisem pod č. j. KHSOC/27895/2017/PR/HOK, ze dne 26. 10. 2017.

Dále pak MZ přezkoumalo uvedené závazné stanovisko KHS ze dne 20. 4. 2016 a učinilo ve věci následující závěry:

Předloženou dokumentaci vypracovala společnost Dopravoprojekt Brno, a.s., hlavní inženýr projektu Ing. Ivo Kišš, kdy Aktualizovaná DÚR řeší změny stavebních objektů

vyvolané projednáváním s dotčenými orgány, samosprávou a dalšími institucemi a podniky. Pro vydání závazného stanoviska v roce 2016 byla KHS předložena DÚR z 10/2015 a v rámci žádosti o aktualizaci závazného stanoviska pak DÚR z 12/2016.

Součástí předložené DÚR z 10/2015 i 12/2016 byla hluková studie „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov, hluková studie“ vypracovaná v červnu 2014 (dále i „studie 1“) a hluková studie „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov, aktualizace hlukové studie, změna MÚK Přerov - sever“ vypracovaná v 06/2015 (dále i „studie 2“). Obě výše uvedené hlukové studie vypracoval Ing. Jiří Kostečka, Šumavská 32; 602 00 Brno, IČO: 13372963. Obě studie jsou zpracovány programem LimA 9.11 francouzskou metodikou NMPB-Routes-96 (SETRA-CERTU-LCPC-CSTB). Intenzity dopravy byly převzaty z dokumentu Výhledy intenzit dopravy pro MÚK Přerov sever pro rok 2040, který vypracovala společnost HBH Projekt, spol. s r.o. MZ uvedlo, že hlukové studie jsou vypracovány v dostatečné podrobnosti bez významných nedostatků. Zpracovatel studií nepoužil ke zpracování Metodický návod pro hodnocení hluku v mimopracovním prostředí, č. j. 62545/2010-OVZ-32.3-1.11.2010, ze dne 1. 11. 2010, tzn., že nepoužil korekci pro odraz od fasád. Předložené výsledky při neuvažování této korekce jsou na straně bezpečnosti. Také, že předložená studie 1 a studie 2 poskytly KHS dostatečné informace o záměru a KHS na základě předložených výsledků v akustické studii a znalosti území se mohla kvalifikovaně rozhodnout.

MZ uvedlo, že výsledky hlukové studie 1 deklarují překročení hygienických limitů hluku v denní i noční době v chráněném venkovním prostoru staveb. Proto byla navržena protihluková opatření, která byla ještě upravena ve studii 2 pro mimoúrovňovou křižovatku MÚK Přerov - sever, která byla tvarově upravena. Jedná se o tato opatření:

SO 701 - Protihluková stěna km 79,200 - 80,300 vpravo (dále i „PHS“), (změna názvu a technického řešení), délka 1100 m, výška 4,0 m, PHS oboustranně pohltivá - třídy A4. Úsek 1 - km 79,200 - 79,385 je veden v rozšířené nezpevněné krajnici, Úsek 2 - km 79,385 - 79,511 je veden na mostní konstrukci a Úsek 3 - km 79,511 - 80,300 je veden v rozšířené nezpevněné krajnici.

SO 702 - Protihluková stěna km 82,800 - 84,200 vlevo (změna názvu a technického řešení), délky 1400 m, výška je proměnná, PHS oboustranně pohltivá - třídy A3. Úsek 1 - km 82,800 - 83,000 je veden na mostní konstrukci, výška 4 m, úsek 2 - km 83,000 - 83,400 je veden na mostní konstrukci, výška 5 m, Úsek 3 - km 83,400 - 83,625 je veden na mostní konstrukci, výška 6 m, Úsek 4 - km 83,625 - 83,800 je veden v rozšířené nezpevněné krajnici, výška 6 m, Úsek 5 - km 83,800 - 84,100 je veden v rozšířené nezpevněné krajnici, výška 5 m, Úsek 6 - km 84,100 - 84,200 je veden v rozšířené nezpevněné krajnici, výška 4 m.

SO 703 - Protihluková stěna km 84,600 - 85,175 vpravo (nový objekt), délky 575 m, výška 4,5 m, PHS oboustranně pohltivá, ze strany od dálnice třída A3, z druhé strany - třída A4. PHS je vedena v rozšířené nezpevněné krajnici.

SO 704 - Protihluková stěna na větví 8 MÚK Přerov - sever (nový objekt), PHS na navazujícím úseku stavby D1 0137 Přerov - Lipník nad Bečvou začíná za mostním objektem SO 201 v km 85,440 a v příčném řezu je umístěna na hranici zemního tělesa za příkopem. PHS začíná v km 0,350 větve 8 a končí na staničení km 85,415 vpravo, délka 295 m, výška 4,5 m, PHS je oboustranně pohltivá - třídy A3 v úseku km 85,200 - 85,415 D1 a třídy A4 v úseku km 0,350 větve 8 až km 85,200 dálnice D1.

SO 705 - Protihluková stěna větev 9 MÚK Přerov - sever (nový objekt), délka 605 m, výška 3,5 m v km 0,100 větve 9 a končí v km 0,240 silnice č. I/55 (konec úpravy této

komunikace). PHS oboustranně pohltivá - třída A3, je vedena v rozšířené nezpevněné krajnici.

Dalšími protihlukovými opatřeními je použití nízkohlučných povrchů vozovky na dálnici D1 v km 82,700 - 84,300 a na komunikaci č. II/436 v km 0,000 - 0,500 u obce Bochoř.

Dále MZ uvedlo, že vypočtené ekvivalentní hladiny akustického tlaku $L_{Aeq,T}$ s výše uvedenými protihlukovými opatřeními budou ve výhledovém roce 2040 v chráněném venkovním prostoru staveb v obci Horní Moštěnice v denní době mezi 47,7 až 54,8 dB a v noční době mezi 43,7 až 50,4 dB; v obci Přerov - Lověšice v denní době mezi 46,0 až 53,5 dB a v noční době 41,2 až 48,8 dB; v obci Bochoř v denní době mezi 51,2 až 56,6 dB a v noční době 46,7 až 49,1 dB; v obci Přerov - Dluhonice v denní době mezi 40,8 až 55,9 dB a v noční době 36,9 až 50,1 dB a v obci Přerov - Předmostí v denní době mezi 46,8 až 54,7 dB a v noční době mezi 42,4 až 49,8 dB. Tyto hodnoty ekvivalentních hladin akustického tlaku v denní době nepřekračují hygienický limit pro chráněný venkovní prostor staveb $L_{Aeq,16h} = 60$ dB a v noční době se nejvyšší vypočtené hodnoty pohybují na hranici hygienického limitu pro chráněný venkovní prostor staveb $L_{Aeq,8h} = 50$ dB.

Dále, že žadatel v roce 2017 předložil se žádostí o aktualizaci závazného stanoviska DÚR z 12/2016. Hluková studie „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov, doplnění hlukové studie“ vypracovaná v 04/2016 (dále i „studie 3“), KHS předložena nebyla. Tuto studii také vypracoval Ing. Jiří Kostečka, Šumavská 32; 602 00 Brno. Ve studii 3 jsou řešeny připomínky Magistrátu města Přerova, konkrétně požadavek na prodloužení PHS Přerov - Lověšice o 200 m, dále prověření doplnění PHS v MÚK Přerov - sever a je řešena úprava PHS v oblasti Přerov - Dluhonice. Ve studii 3 byl vyhodnocen efekt posuzovaných protihlukových opatření vzhledem k původnímu navrženému řešení protihlukových opatření v hlukové studii 1 a studii 2. Výpočty byly provedeny softwarem LimA 9.11 francouzskou metodikou NMPB-Routes-96 (SETRA-CERTU-LCPC-CSTB).

Z předložených výsledků výpočtů uvedených ve studii 3 vyplývá, že prodloužení PHS u obce Lověšice nemá výrazný vliv na snížení ekvivalentní hladiny akustického tlaku A v chráněném venkovním prostoru zástavby. Stávající návrh PHS vyhovuje platné legislativě s dostatečnou rezervou. V prostoru MÚK Přerov - sever byl dále prověřen požadavek na propojení SO 704 a SO 705 do jedné PHS tak, aby stěna byla navržena jako průběžná podél celé východní strany MÚK Přerov - sever. Propojení těchto PHS má zanedbatelný vliv na snížení ekvivalentní hladiny akustického tlaku A. Požadavek na vybudování další protihlukové stěny u větve V10 a V1 až po most nad dálnicí D1 byl zamítnut z důvodu minimálního útlumu touto novou PHS a z důvodu možných odrazů zvuku z provozu na jiných komunikacích od této PHS směrem k obytné zástavbě v Přerově - Předmostí. Bylo však přijato nové opatření, a to položení nízkohlučného povrchu vozovky na části větve V1 a na větvi V10. V lokalitě obce Dluhonice byly zvažovány možné varianty úprav SO 702 PHS v km 82,8 - 84,2. Byly prověřovány účinky zvýšení PHS a změny geometrie PHS (zešíkmení konce PHS směrem nad jízdní pás dálnice). Řešení PHS s výškou vyšší jak 6 m na estakádě bylo zamítnuto s ohledem na statiku estakády. Byly schváleny změny PHS SO 702: SO 702 začíná na začátku estakády SO 209 ve staničení 82,693 km, tím dojde k prodloužení PHS o 107 m oproti původnímu návrhu a dále je uplatněna změna geometrie PHS: v km 82,693 - 83,000: PHS svislá výšky 4,0 m; v km 83,000 - 83,400: PHS svislá výšky 5,0 m; v km 83,400 - 83,617: PHS svislá výšky 5,0 m + 1,0 m zalomení - celková výška PHS 6,0 m; v km 83,617 - 83,800: PHS svislá výšky 5,0 m + 2,0 m zalomení - celková výška PHS 7,0 m; v km 83,800 - 83,900: PHS svislá výšky 5,0 m + 1,0 m zalomení -

celková výška PHS 6,0 m; v km 83,900 - 84,100: PHS svislá výšky 5,0 m; v km 84,100 - 84,200: PHS svislá výšky 4,0 m. V úseku km 82,693 - 84,400 zůstává v platnosti požadavek na provedení nízkohlučného povrchu vozovky dálnice.

MZ uvedlo, že za podmínek, že bude v Dluhonicích zrealizována PHS s výše popsanou úpravou geometrie a bude realizován nízkohlučný povrch vozovky dálnice, se bude v chráněném venkovním prostoru staveb v Dluhonicích emitovaný hluk z dopravy na dálnici D1 pohybovat mezi 37,9 až 54,2 dB v denní době a v noční době mezi 33,9 až 49,6 dB. Uvedené hodnoty ekvivalentních hladin akustického tlaku v denní době nepřekračují hygienický limit pro chráněný venkovní prostor staveb $LA_{eq,16h} = 60$ dB a v noční době se nejvyšší vypočtené hodnoty pohybují na hranici hygienického limitu pro chráněný venkovní prostor staveb $LA_{eq,8h} = 50$ dB. Výsledky předložené ve studii 3 potvrdily návrhy PHS uvedené ve studii 1 a 2, pouze PHS SO 702 je prodloužena a geometricky upravena. Tyto změny mají za cíl zlepšení akustické situace vyvolané provozem na dálnici a nejsou v rozporu s napadeným závazným stanoviskem.

K výše uvedeným námitkám pak MZ uvedlo, že KHS při posuzování DÚR předložené k žádosti o aktualizaci závazného stanoviska v roce 2017 nebyla její součástí studie 3. Dále pak, že v řízení dle stavebního zákona je povinností stavebního úřadu vyhodnotit, zda závazná stanoviska, vyjádření či přípisy dotčeného úřadu, včetně podkladů, které jsou rozhodnými dokumenty k jejich vydání, jsou identické s dokumenty předloženými žadatelem/stavebníkem na stavební úřad. Pokud tomu tak není, je v kompetenci stavebního úřadu vyzvat žadatele/stavebníka k nápravě. KHS posuzuje žádosti spolu s přílohami pro řízení dle stavebního zákona, jež jsou KHS předloženy a nepřísluší jí předjímat, že obdržela jiné dokumenty než stavební úřad.

Dále MZ uvedlo, že posoudilo studii 3, která se zabývá připomínkami Magistrátu města Přerova týkajícími se prodloužení PHS Přerov - Lověšice o 200 m a prověření doplnění PHS v MÚK Přerov - sever. Ve studii 3 je řešena úprava PHS Přerov - Dluhonice. Úprava PHS Přerov - Lověšice nemá výrazný vliv na snížení ekvivalentní hladiny akustického tlaku A v chráněném venkovním prostoru staveb chráněné zástavby. V prostoru MÚK Přerov - sever propojení PHS 704 a 705 má zanedbatelný vliv na snížení ekvivalentní hladiny akustického tlaku A. Rovněž i vybudování další PHS u větve V10 a V1 až po most nad dálnicí D1 byl zamítnut z důvodu minimálního útlumu touto novou PHS a z důvodu možných odrazů zvuku z provozu na jiných komunikacích od této PHS směrem k obytné zástavbě v Přerově - Předmostí. V lokalitě obce Dluhonice byly zvažovány možné varianty úprav SO 702 PHS v km 82,8 až 84,2. Byly prověřovány účinky zvýšení PHS a změny geometrie PHS (zešíkmení konce PHS směrem nad jízdní pás dálnice). PHS SO 702 začíná na začátku estakády SO 209 ve staničení 82,693 km, tím dojde k prodloužení PHS o 107 m oproti původnímu návrhu a je uplatněna změna geometrie PHS, jak je výše popsáno. V úseku km 82,693 až 84,400 zůstává v platnosti požadavek na provedení nízkohlučného povrchu vozovky dálnice. Tyto změny PHS objektu SO 702 nevyžadují změnu závazného stanoviska, jak uvedla KHS ve svém přípisu č. j. KHSOC/27895/2017/PR/HOK ze dne 26.10.2017.

Jak MZ dále uvedlo, v dalším stupni PD je třeba předložit hlukovou studii, která bude vycházet z aktuálně platné legislativy a s ohledem na dobu zpracování hlukových studií je třeba aktualizovat i dopravně inženýrské podklady. Úseky s nízkohlučnými povrchy vozovky na jednotlivých komunikacích je třeba podrobně stanovit a vyznačit i ve výkresové dokumentaci. Na základě těchto skutečností pak MZ dospělo k závěru, že KHS postupovala v dané věci správně, a proto napadené závazné stanovisko pod č. j. KHSOC/30513/2015/PR/HOK ze dne 20. 4. 2016 potvrdilo.

Odbor SR KÚOK k tomu dodává, a co je také zřejmé ze skutečností uvedených MZ, že předmětná studie 3 pouze prověřovala možné „vylepšení“ protihlukových opáření, přičemž nedošlo k takovým úpravám protihlukových opáření, které by mohly zapříčinit zhoršení akustické situace v daném území. Výsledky ve studii 3 potvrdily návrhy PHS uvedené ve studii 1 a 2, pouze PHS SO 702 byla prodloužena a geometricky upravena pro zlepšení akustické situace vyvolané provozem na dálnici. Tyto úpravy, což je také z této studie 3 jednoznačně zřejmé, nejsou v rozporu se zájmy chráněnými zákonem o ochraně veřejného zdraví, a jak také uvedlo MZ, nejsou ani v rozporu s napadeným závazným stanoviskem. Na základě těchto skutečností Odbor SR KÚOK vyhodnotil, stejně jako Stavební úřad MMOI, resp. Stavební úřad MMPr, což lze dovodit z jejich postupu, kdy po žadateli nepožadovaly doložení nového závazného stanoviska, že předmětné závazné stanovisko KHS bylo zcela relevantním podkladem pro rozhodnutí o předloženém záměru změny v umístění stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“. Odbor SR KÚOK tak na základě výše uvedeného tuto námitku posoudil jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

K závaznému stanovisku Ministerstva životního prostředí ze dne 6. 1. 2017 pod č. j. 2442/570/16 90526/ENV/16 (souhlas podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně ovzduší), spolek uvádí, že v napadeném rozhodnutí je pod podmínkou č. 18 uložen jeden požadavek tohoto závazného stanoviska na ochranu ovzduší, který dle spolku není pro ochranu ovzduší důsledný. Proto žádá o jeho změnu, resp. upřesnění tak, že měření bude provedeno nejdříve 1 rok a nejpozději do 3 let po zprovoznění stavby, kdy dojde ke stabilizaci dopravních intenzit průjezdnosti, čímž bude zaručeno, že ochrana ovzduší bude pečlivá a jednoznačně kontrolovatelná. Dále zmiňuje skutečnosti týkající se zkušebního provozu dokončených úseků dálnic a jeho neúměrného prodlužování, včetně odkazů na rozsudky NSS a články. Podle spolku je stanovení maximální délky doby pro měření imisí během zkušebního provozu na dálnici na 3 roky v závazném stanovisku dostačující a logické, a to jak pro ochranu veřejného zdraví, tak i pro ŘSD ČR, které bude muset taková měření skutečně v této lhůtě provést a neodkládat je. Také, že v případě nutnosti realizovat nějaká eliminační či kompenzační opatření má konkrétní maximálně stanovená lhůta 3 let pro měření rovněž účinný preventivní efekt. ŘSD ČR (i stavebník) tak budou již dopředu vědět, že dálnice D1-0136 bude muset být postavena skutečně realisticky, než na ní bude spuštěn automobilový provoz (v režimu předčasného užívání či v režimu zkušebního provozu).

Vzhledem ke skutečnosti, že tyto námitky směřují proti obsahu uvedeného závazného stanoviska MŽP ze dne 6. 1. 2017 pod č. j. 2442/570/16 90526/ENV/16, kterým MŽP podle ust. § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, souhlasilo s umístěním stavby pozemní komunikace v zastavěném území obce o předpokládané intenzitě dopravního proudu 15 tisíc a více vozidel za 24 hodin v návrhovém období nejméně 10 let u stavebního záměru „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, Odbor SR KÚOK požádal ministra životního prostředí, jakožto správní orgán nadřízený MŽP, o potvrzení nebo změnu stanoviska MŽP. Poté dne 23. 4. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel „Závazné stanovisko k žádosti odvolacího správního orgánu o potvrzení či změnu závazného stanoviska“ pod Spis zn. P/3775, č. j. MZP/2020/430/134, ze dne 20. 4. 2020, ministra životního prostředí, kterým bylo předmětné závazné stanovisko MŽP změněno tak, že do textu stanoviska za větu „V lokalitách s obytnou zástavbou sousedící s navrhovanou trasou předmětného úseku dálnice D1 bude provedeno v době provozu (předčasné užívání stavby nebo zkušební provoz) měření imisních koncentrací hlavních polutantů (PM_{10} , $PM_{2,5}$, NO_x , benzo(a)pyren),“ byla připojena

věta: „a to nejdříve jeden rok a nejpozději do tří let po zprovoznění stavby, kdy dojde ke stabilizaci dopravních intenzit průjezdnosti.“, a ve zbytku potvrzeno s tím, že bylo vydáno v souladu s požadavky zákona, odůvodnění je věcně správné a v souladu s požadavky právních předpisů, a jeho dílčí změna vede k upřesnění doby měření imisí z důvodu veřejného zájmu na ochraně zdraví.

Ministr životního prostředí uvedl, že žádost o přezkoumání závazného stanoviska MŽP spolu s příslušným spisovým materiálem předložil k posouzení své rozkladové komisi. Dále, že s přihlédnutím k jejímu návrhu dospěl k závěru, že toto závazné stanovisko MŽP přísluší změnit (doplnit) dle ust. § 149 odst. 5 správního řádu tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto závazného stanoviska, a že touto změnou bude vyhověno námitce (návrhu) spolku DZ, která je důvodná. Ministr dále uvedl, že změněná formulace podmínky závazného stanoviska je ve veřejném zájmu, neboť vede k upřesnění doby měření imisí z hlediska ochrany veřejného zdraví, jak konstatuje spolek Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu. Přičemž v tomto postupu je třeba vycházet jak z definice závazného stanoviska (ust. § 149 odst. 1 správního řádu), tak ze základních zásad činnosti správních orgánů (ustanovení § 2 až § 8 správního řádu) ve vztahu k výše uvedenému závaznému stanovisku ministerstva.

V případě předmětného závazného stanoviska se jedná o jeho soulad s požadavky ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) zákona, ze kterého vyplývá: „*Ministerstvo vydává závazné stanovisko k umístění stavby pozemní komunikace v zastavěném území obce o předpokládané intenzitě dopravního proudu 15 tisíc a více vozidel za 24 hodin v návrhovém období nejméně 10 let (dále jen „pozemní komunikace“) a parkoviště s kapacitou nad 500 parkovacích stání, k řízení podle jiného právního předpisu.*“ Na základě těchto skutečností dospěl k závěru, že předmětné závazné stanovisko bylo vydáno v souladu s požadavky citovaného ustanovení správního řádu a zákona. Odkazuje proto na odůvodnění tohoto závazného stanoviska MŽP, které je věcně správné a v souladu s požadavky uvedených právních předpisů. K námitce, resp. návrhu, spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu pak ministr životního prostředí uvedl, že v odvolání spolku je obsažena jedna konkrétní námitka, která je plně akceptovatelná, a která byla zohledněna ve změně závazného stanoviska.

Ke koordinovanému závaznému stanovisku MMOI ze dne 7. 2. 2019 vydanému pod č. j. SMOL/213041/2018/OKR/HR/Sin spolek uvádí, že nepovažuje za souladný se zákonem postup Stavebního úřadu MMOI, který v napadeném rozhodnutí uvedl pod podmínkou č. 19 jen některé požadavky ze závazného stanoviska, a také svůj postup v napadeném rozhodnutí neodůvodnil.

Namítá, že uložené požadavky závazného stanoviska nejsou pro ochranu veřejných zájmů (zejména VKP) věcně i procesně důsledné, a proto žádá o jeho změnu dle jeho návrhu, čímž bude zaručeno, že ochrana veřejných zájmů bude pečlivá a jednoznačně kontrolovatelná. Navrhuje závazné stanovisko doplnit o další požadavky (viz níže).

Vzhledem ke skutečnosti, že námitky směřují proti obsahu koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Olomouce (MMOI), Spis.zn. S-SMOL/209846/2018/OKR, č. j. SMOL/213041/2018/OKR/HR/Sin, ze dne 7. 2. 2019, Odbor SR KÚOK, jak bylo již výše uvedeno, opatřením ze dne 4. 2. 2020 požádal Krajský úřad Olomouckého kraje (KÚOK), jakožto správní orgán nadřízený MMOI, o potvrzení nebo změnu tohoto koordinovaného závazného stanoviska. Poté dne 7. 4. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel „Koordinované závazné stanovisko“ KÚOK Sp. zn. KÚOK/18952/2020/ODSH-SH/131, č. j. KUOK 36301/2020, ze dne 7. 4. 2020, jímž bylo koordinované závazné stanovisko MMOI ze dne 7. 2. 2019 v části změněno a ve zbytku potvrzeno s tím, že pouze na

úseku životního prostředí byly shledány nedostatky v části odpadového hospodářství, a byly opraveny změnou koordinovaného závazného stanoviska MMOI. V ostatních částech je koordinované závazné stanovisko MMOI věcně správné a souladné se správním řádem, jednotlivými složkovými předpisy na úseku ochrany životního prostředí, zákona o pozemních komunikacích, stavebního zákona a zákona o státní památkové péči.

V koordinovaném závazném stanovisku pak KÚOK v části týkající se posouzení koordinovaného závazného stanoviska MMOI z hlediska zásahů do významných krajinných prvků (VKP) a k námitkám, že požadavky pro ochranu veřejných zájmů z hlediska zásahů do VKP nejsou věcně i procesně důsledné, nejprve uvedl, že MMOI identifikoval, že k zásahům do VKP - konkrétně: Dobřický potok, Moštěnka, Svodnice, Bečva, Strhance a Vinarský potok, by mohlo dojít při realizaci stavebních objektů, a to:

SO 203 Most v km 77,185 přes Moštěnku: most o 3 polích převádějící dálnici D1 mimo jiné přes Moštěnku, přičemž celkové rozpětí polí činí 60 m. V prostoru tohoto stavebního objektu bude dále zaústěn SO 321 (přeložka Dobřického potoka), SO 302 a SO 303 (zaústění kanalizace);

SO 205 Most v km 78,626 přes Svodnici: most o 3 polích převádějící dálnici D1 mimo jiné přes přeložku Svodnice, přičemž celkové rozpětí polí činí 56 m. V prostoru tohoto stavebního objektu bude dále realizován objekt SO 352 (přeložka vodovodu), SO 304, SO 305 a SO 372 (zaústění dešťové kanalizace a meliorací);

SO 209 Estakáda v km 82,973 přes Bečvu a žel. trať Olomouc - Přerov: most o 20 polích s ochrannou stěnou pro ptactvo, který převádí dálnici D1 mimo jiné přes Bečvu a Strhanec, přičemž celkové rozpětí polí činí 924 m. V prostoru tohoto stavebního objektu bude dále realizován SO 324 (úprava koryta Bečvy), SO 309 a SO 315 (zaústění kanalizace ve vzdálenosti asi 200 m před a za mostem);

SO 312 Dešťová kanalizace z RN 14 - svod dešťové kanalizace a její následné zaústění do Vinarského potoka (IDVT 10197225).

SO 321 Přeložka Dobřického potoka: přeložka vodoteče s následnou rekultivací části původního toku v rámci SO 861 (rekultivace rušených komunikací a vodotečí);

SO 323 Přeložka a pročištění melioračního kanálu v Dluhonicích: částečná přeložka Vinarského potoka (IDVT 10197225), jeho zatrubnění pod silnicí spolu s úpravou koryta (tj. se zajištěním spádu, úpravou profilu do sklonu 1:1,5 – 3, zpevnění dna v místě protlaku SO 315, zpevněním svahů kamennou rovinou na výšku 0,40 m a jejich ozeleněním).

KÚOK uvedl, že MMOI jako příslušný orgán ochrany přírody žádost posoudil a se záměrem vyslovil podle ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody souhlas a stanovil podmínky (viz str. 2 koordinovaného závazného stanoviska). V odůvodnění MMOI na závěr vyslovil, že za při dodržení výše uvedených podmínek v bodech 1 až 10 nedojde ani k poškození, ani ke zničení VKP jako takových, ani k nepřipustnému oslabení jejich ekologicko-stabilizačních funkcí. KUOK uvedenou část napadeného koordinovaného závazného stanoviska přezkoumal a konstatoval, že byla vydána v souladu s právními předpisy a je věcně správná. Koordinované závazné stanovisko MMOI bylo vydáno v přenesené působnosti věcně a místně příslušným orgánem ochrany přírody dle ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody. Věcná příslušnost je zakotvena v ust. § 77 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně přírody a místní příslušnost vyplývá z usnesení KÚOK č. j. KUOK 52031/2018 ze dne 20. 6. 2018, kterým bylo vyhověno námitce podjatosti a MMOI byl pověřen provedením územního řízení o změně územního rozhodnutí a

také mj. jako dotčený orgán v oblasti životního prostředí. Ve vztahu k věcné správnosti napadeného koordinovaného závazného stanoviska v části ochrany přírody a krajiny, KÚOK zkonstatoval, že MMOI ve svém stanovisku provedl konkretizaci záměrem dotčených VKP a realizaci stavebních objektů, kterými bude zasahováno do dotčených VKP, vyjmenoval shromážděné podklady a popsal vlastní postup správního uvážení při posouzení žádosti (str. 8 koordinovaného závazného stanoviska). KÚOK tento postup a podklady prostudoval a uzavřel, že s vyjádřením MMOI souhlasí.

KÚOK pak k námitce spolku, že uložené podmínky na úseku ochrany přírody nejsou dostatečné pro ochranu veřejných zájmů (zejména VKP), a k požadavku doplnění koordinovaného závazného stanoviska o spolkem navrhované podmínky uvedl následující.

K podmínce: *„Na dotčených pozemcích VKP nesmějí být povoleny žádné účelové komunikace, trasy pro staveništní dopravu a ani parkovací plochy pro stavební stroje a dopravní prostředky.“* KÚOK uvedl, že na území VKP obecně stavby umisťovat lze, kdy je to právě umisťování staveb, které je jedním z vyjmenovaných příkladů pro zásahy, ke kterým je nutno opatřit si závazné stanovisko orgánu ochrany přírody, a to v případech, že se jedná o zásah, který by mohl vést k poškození nebo zničení VKP nebo ohrožení či oslabení jeho ekologicko-stabilizační funkce. Příslušný orgán ochrany přírody posoudil předmětný záměr a dospěl k závěru, že při dodržení jím stanovených podmínek nedojde k poškození, ani ke zničení VKP jako takových, nebo k nepřípustnému oslabení jejich ekologicko-stabilizačních funkcí a KÚOK s tímto stanoviskem souhlasí.

K podmínce: *„Stavba bude realizována tak, aby na území VKP nedocházelo ke znečištění půdy a vody nebezpečnými látkami.“* KÚOK pouze zkonstatoval, že do závazného stanoviska lze zahrnout pouze vlastní podmínky správního orgánu. V tomto případě spolek navrhuje podmínku v podobě zákazu znečišťování půdy a vody zakázanými látkami. Tato povinnost ovšem vyplývá přímo ze znění ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody, který říká, že „Významné krajinné prvky jsou chráněny před poškozováním a ničením. Využívají se pouze tak, aby nebyla narušena jejich obnova a nedošlo k ohrožení nebo oslabení jejich stabilizační funkce. K zásahům, které by mohly vést k poškození nebo zničení významného krajinného prvku nebo ohrožení či oslabení jeho ekologicko-stabilizační funkce, si musí ten, kdo takové zásahy zamýšlí, opatřit závazné stanovisko orgánu ochrany přírody.“. Obdobná povinnost je dále zakotvena také např. v ust. § 17 odst. 1 zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého je každý povinen, především opatřeními přímo u zdroje, předcházet znečišťování nebo poškozování životního prostředí a minimalizovat nepříznivé důsledky své činnosti na životní prostředí. Dále KÚOK uvedl, že pokud se podíváme blíže pouze na zákaz znečišťovat půdu, tak ve vztahu k ochraně ZPF platí povinnost dle ust. § 3 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně ZPF, a to: „Je zakázáno způsobovat znečištění zemědělské půdy překračováním indikačních hodnot. Indikačními hodnotami se rozumí obsahy rizikových látek nebo rizikových prvků v zemědělské půdě, při jejichž překročení dochází k ohrožení zdravotní nezávadnosti potravin nebo krmiv, přímému ohrožení zdraví lidí nebo zvířat při kontaktu s půdou a negativnímu vlivu na produkční funkci zemědělské půdy, stanovené prováděcím právním předpisem; za znečišťování zemědělské půdy se nepovažuje používání látek a přípravků na zemědělské půdě v souladu se zvláštním právním předpisem.“ Co se týče ochrany vod, jak KÚOK uvedl, tak v ust. § 5 odst. 1 vodního zákona je opět zakotvena obecná povinnost dbát při nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami o jejich ochranu.

K podmínce: „*Kácení dřevin rostoucích mimo les bude na pozemcích VKP provedeno jen v mimovegetačním období.*“, tedy ke kácení dřevin v době vegetačního klidu KÚOK uvedl, že tato podmínka se řeší samostatně v rozhodnutích o povolení kácení dřevin dle ust. § 8 zákona o ochraně přírody. V tomto případě není její stanovení důvodné.

K podmínce: „*Pozemky VKP, včetně koryt vodních toků dotčené stavbou, budou po dokončení stavebních prací a do zahájení automobilového provozu uvedeny do původního či přírodě blízkého stavu.*“ KÚOK uvedl, že podmínka v podobě uvedení pozemků do původního stavu se (obdobně jako u podmínky předcházející) zahrnuje samostatně až do stavebního povolení. V tomto případě je zatím vydáváno pouze územní rozhodnutí, ve kterém se posuzuje umístění stavby do území, podmínka vztahující se na fázi po dokončení stavby je tak v tuto chvíli nedůvodná.

K tomu, že Stavební úřad MMOI z tohoto závazného stanoviska vybral pouze některé požadavky do podmínek rozhodnutí a neodůvodnil, proč takto postupoval, což spolek nepovažuje za souladné se zákonem, Odbor SR KÚOK uvádí, jak již také uvedl výše, že s ohledem na právní názor Krajského soudu v Ostravě v tomto postupu stavebního úřadu Odbor SR KÚOK shledal pochybení, které napravil v odvolacím řízení doplněním chybějících podmínek ve výrokové části rozhodnutí. Stavební úřad MMOI v podmínkách napadeného rozhodnutí stanovil z předmětného stanoviska podmínky pro umístění a projektovou přípravu stavby, avšak do výroku rozhodnutí nepřevzal všechny podmínky tohoto dotčeného orgánu, a tyto Odbor SR KÚOK doplnil.

K závaznému stanovisku Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje ze dne 28. 1. 2016, č. j. HSOL-7857-2/2015 (souhlas dle § 31 odst. 4 a § 95 zákona o požární ochraně), spolek uvádí, že toto závazné stanovisko bylo vydáno na základě DÚR z října 2015 a neobsahuje žádný požadavek. Dále uvádí, že v napadeném rozhodnutí se uvádí, že podkladem pro jeho vydání je DÚR z roku 2016, nikoliv DÚR z roku 2015, mezi tak podklady chybí relevantní závazné stanovisko HZSOK, které by bylo vydáno na základě DÚR z roku 2016, nikoliv na základě irelevantní DÚR z roku 2015. Také, že podle zákona a judikatury správních soudů je povinností správních orgánů si ověřit, zda předložená podkladová závazná stanoviska se skutečně týkají podané žádosti a předložené stavby a pokud nikoliv, mají si od žadatele vyžádat relevantní závazná stanoviska. Toto se v daném případě nestalo, a je tedy nutné do spisu vložit nové závazné stanovisko HZS OK a zajistit, aby se s ním účastníci řízení mohli seznámit a příp. podat opravný prostředek.

Dle spolku v závazném stanovisku HZS OK chybí požadavek pro vypracování DSP a pro stavební řízení, aby ochrana složek životního prostředí před riziky požárů byla důsledná. Proto žádá o změnu závazného stanoviska podle jeho návrhu, čímž bude zaručeno, že ochrana veřejných zájmů bude pečlivá a jednoznačně kontrolovatelná. Navrhuje doplnit požadavek předložit před podáním žádosti o vydání stavebního povolení podrobnější projektovou dokumentaci, ve které bude uveden harmonogram stavebních prací s podrobným uvedením zabezpečení organizace výstavby s ohledem na dopravní trasy, objízdné trasy, uzavírky, oplocení apod., včetně zabezpečení možnosti příjezdu nebo průjezdu vozidel jednotek požární ochrany.

Vzhledem ke skutečnosti, že tyto námitky směřují proti obsahu uvedeného závazného stanoviska Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje, územního odboru Přerov (KZS OK), ze dne 28. 1. 2016, č. j. HSOL-7857-2/2015, Odbor SR KÚOK, jak bylo již výše uvedeno, opatřením ze dne 4. 2. 2020 požádal Ministerstvo vnitra, Generální ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR (dále jen MV-GŘ HZS ČR), jakožto správní orgán nadřízený HZS OK, o jeho potvrzení nebo změnu. Poté dne

17. 3. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel Závazné stanovisko nadřízeného správního orgánu na úseku požární ochrany Ministerstva vnitra ze dne 13. 3. 2020 pod č. j. MV-25500-8/PO-PRE-2020, kterým bylo závazné stanovisko HZS OK ze dne 28. 1. 2016, č. j. HSOL-7857-2/2015, potvrzeno včetně stanovených podmínek s tím, že závazné stanovisko je plně v souladu s předpisy na úseku požární ochrany.

MV-GŘ HZS ČR ve svém závazném stanovisku nejprve uvedlo, že vycházelo v dané věci z podkladů od Odboru SR KÚOK a z podkladů od HZS OK, které ve stanovisku uvedlo, přičemž zkonstatovalo, že z uvedených podkladů vyplynulo, že byly posouzeny podmínky požární ochrany stavby nazvané „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ podle právních a technických předpisů na úseku požární ochrany. Předmětem rozhodnutí č. 82/2019 je výstavba posledního úseku dálnice Praha – Brno - Bohumín s návazností na polskou dálnici A1 v délce 10 km s názvem dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov, a že se jedná o novostavbu. V souladu s ust. § 31 odst. 4 zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění platném v době vydání závazného stanoviska (dále jen „zákon o požární ochraně“) a dále dle ust. § 149 odst. 1 správního řádu, ve znění platném v době vydání závazného stanoviska, bylo ze strany HZS OK k předložené projektové dokumentaci vydáno souhlasné závazné stanovisko pod č. j.: HSOL-7857-2/2015 ze dne 28. 1. 2016.

Dále MV-GŘ HZS ČR mj. uvedlo, že vzhledem k charakteru stavby jsou na daný objekt z hlediska požární ochrany staveb kladeny jen minimální požadavky vyhlášky č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb, ve znění vyhlášky č. 268/2011 Sb. Také, že z předložené dokumentace a podkladů, které byly MV-GŘ HZS ČR poskytnuty, vyplývá, že předmětná stavba splňuje požadavky ve vztahu k požární ochraně. Vzhledem k charakteru objektu byl obsah a rozsah posouzeného požárně bezpečnostního zařízení (PBŘ) nebo obdobného dokumentu v souladu s ust. § 41 odst. 4 vyhlášky č. 246/2001 Sb., o stanovení podmínek požární bezpečnosti a výkonu státního požárního dozoru (vyhláška o požární prevenci), ve znění platném v době vydání předmětného stanoviska přiměřeně omezen, ale i tak je dostatečným podkladem pro posouzení požární bezpečnosti navrhované stavby.

K tomu, že v závazném stanovisku HZS OK chybí požadavek pro vypracování DSP a pro stavební řízení, aby ochrana složek životního prostředí před riziky požárů byla důsledná a požadavku na doplnění závazného stanoviska o text podmínky: „*Před podáním žádosti o vydání stavebního povolení požadujeme podrobnější projektovou dokumentaci, ve které bude uveden harmonogram stavebních prací s podrobným uvedením zabezpečení organizace výstavby s ohledem na dopravní trasy, objízdné trasy, uzavírky, oplocení apod., včetně zabezpečení možnosti příjezdu nebo průjezdu vozidel jednotek požární ochrany.*“, pak MV-GŘ HZS ČR konstatovalo, že jeho uvedení v závazném stanovisku je podle názoru MV-GŘ HZS ČR nadbytečné. Požadavek na vypracování dokumentace pro provádění stavby může uložit pouze stavební úřad na základě ust. § 92 odst. 1 stavebního zákona a rozsah a obsah této dokumentace pak bude v souladu s Přílohou 6 Vyhlášky č. 146/2008 Sb., o rozsahu a obsahu projektové dokumentace dopravních staveb.

MV-GŘ HZS ČR dále uvedlo, že dopravní trasy, objízdné trasy a uzavírky předmětné komunikace musí být řešeny v samostatném řízení podle příslušných ustanovení zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, přičemž příslušné rozhodnutí bude HZS OK, v souladu s ustanovením § 24 odst. 5 písm. a) tohoto zákona, neprodleně oznámeno, včetně informace o zajištění příjezdu a průjezdu vozidel jednotek požární ochrany. Dále také, že před vydáním stavebního

povolení bude HZS OK, jakožto místně příslušný orgán výkonu státního požárního dozoru, posuzovat projektovou dokumentaci podle ust. § 31 odst. 1 písm. b) zákona o požární ochraně. Součástí stavebního povolení pak bude projektová dokumentace obsahující i zásady organizace výstavby (bod 2.8) a harmonogram prací (bod B 8.3) v souladu s Přílohou 5 Vyhlášky č. 146/2008 Sb., o rozsahu a obsahu projektové dokumentace dopravních staveb. MV-GR HZS ČR na základě výše uvedeného dospělo k závěru, že závazné stanovisko HZS OLK, č. j.: HSOL- 7857-2/2015 ze dne 28. 1. 2016 je plně v souladu s předpisy na úseku požární ochrany.

V souvislosti se spolkem namítanou „irelevantní“ předloženou dokumentací DÚR 2015 HZS OK pak MV - GR HZS ČR uvedlo, že vydávaná závazná stanoviska HZS krajů jsou vázána na konkrétní posouzenou dokumentaci, která jim k posouzení byla žadatelem předložena. V případě, že dojde v posouzené dokumentaci k následným změnám nebo úpravám, které mohou mít vliv na požární bezpečnost, je třeba si vyžádat nové závazné stanovisko z hlediska požární ochrany. Je tedy povinností žadatele zajistit správnou a aktuální dokumentaci k žádosti o zahájení řízení, a k ní příslušné závazné stanovisko místně příslušného HZS kraje. Obecně tuto situaci HZS kraje nemůže predikovat, zejména vzhledem k tomu, že závazná stanoviska dotčených orgánů si žadatel může obstarávat nezávisle (a to i před vlastním řízením vedeným v dané věci stavebním úřadem) a tato připojuje k žádosti o vydání rozhodnutí nebo jiný úkon stavebního úřadu. HZS kraje je stejně jako ostatní správní orgány oprávněn uplatňovat svoji pravomoc pouze k úkonům a v rozsahu, v jakém mu byla zákonem svěřena. Současně také není žádným způsobem povinen dozorovat, zda a jaké rozhodnutí správního orgánu bylo k jeho závaznému stanovisku vydáno. Pokud stavební úřad dojde k závěru, že předmětem závazného stanoviska HZS kraje není dokumentace, která byla předložena žadatelem tomuto stavebnímu úřadu, vyžádá si nové závazné stanovisko místně příslušného HZS kraje. Obdobná situace nastává i v případě, kdy je dokumentace předložená stavebnímu úřadu aktualizována po datu vydání závazného stanoviska HZS kraje. Obecně platí, že závazné stanovisko HZS kraje má neomezenou platnost a je vázáno k posouzení konkrétní předložené dokumentace. Pokud tato dokumentace dozná změn, musí tuto dokumentaci žadatel předložit místně příslušnému HZS kraje k novému posouzení, jehož výsledkem je nové závazné stanovisko. Nicméně příslušný stavební úřad může posoudit rozsah změn v předložené dokumentaci a na základě svého správního uvážení dojít k závěru, že změny v aktualizované dokumentaci, oproti dokumentaci posouzené příslušným HZS kraje, nemají vliv na podmínky požární bezpečnosti navrhované stavby.

V souvislosti s výše uvedeným Odbor SR KÚOK dodává, a což je také zřejmé z výše uvedených skutečností, a dále také např. z požárně bezpečnostního řešení stavby, které je součástí dokumentace pro změnu umístění stavby, že vzhledem k charakteru stavby, tj. liniová stavba pozemní komunikace, jsou na daný objekt z hlediska požární ochrany staveb kladeny jen minimální požadavky dané vyhláškou č. 23/2008 Sb., ve znění vyhlášky č. 268/2011 Sb. Přičemž z hlediska požárně bezpečnostního řešení se u dané stavby neprovádí výpočet a posouzení odstupových vzdáleností a vymezení požárně nebezpečných prostorů. Netýká se jí ani požadavek na zajištění potřebného množství požární vody, popřípadě jiného hasiva a ani požadavek na předpokládané vybavení stavby vyhrazenými požárně bezpečnostními zařízeními včetně stanovení požadavků pro provedení stavby, kdy materiály použité k provedení stavby jsou běžně používanými materiály k realizaci děl tohoto druhu a není nutno je zvlášť protipožárně zabezpečovat. Z hlediska zhodnocení přístupových komunikací a nástupních ploch pro požární techniku včetně možnosti provedení zásahu jednotek požární ochrany tato

stavba, jelikož je to stavba liniová neobytná, nevyžaduje zvláštní požární ochranu. Jak dále vyplývá z požárně bezpečnostního řešení, při realizaci stavby bude zajištěn příjezd vozidel požární ochrany a záchranných složek přes staveniště a po dokončení stavby pak příjezd vozidel záchranného systému přes mimoúrovňové křižovatky Říkovice, Přerov - západ a Přerov - sever, což nebylo ze strany HZS OK, ani ze strany MV - GŘ HZS ČR v rámci posuzování závazného stanoviska HZS OK rozporováno.

K tomu, že závazné stanovisko bylo vydáno na základě DÚR z října 2015, v rozhodnutí se ale uvádí, že podkladem pro jeho vydání je DÚR z roku 2016, a mezi podklady tak chybí relevantní závazné stanovisko HZS OK vydané k DÚR z roku 2016, Odbor SR KÚOK dodává, jak již také mj. uvedlo MV - GŘ HZS ČR, že sám stavební úřad může posoudit rozsah změn v předložené dokumentaci, a případně dojít k závěru, že změny v aktualizované dokumentaci, oproti dokumentaci posouzené HZS OK, nemají vliv na podmínky požární bezpečnosti navrhované stavby. V daném případě byla k žádosti o změnu územního rozhodnutí předložena dokumentace k umístění stavby vypracovaná v 12/2016. Současně bylo také předloženo CD, na němž byla dokumentace záměru vypracovaná 10/2015, tedy dokumentace, na základě které bylo vydáno předmětné závazné stanovisko. Toto bylo součástí zprávy o zapracování podmínek a připomínek dotčených orgánů, vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury. Na základě porovnání těchto dvou dokumentací Odbor SR KÚOK zjistil, že změny vyplynuly např. z požadavků správců či vlastníků sítí, tj. úpravy, resp. upřesnění tras kanalizací, trasy přeložky parovodu, změna natočení pilířů estakády SO 209 v oblasti řeky Bečvy, úprava trasy přeložky kabelů NN v MÚK Přerov - sever, také doplnění přeložky VTL, obcházení kabelového vedení, změny vyplývající z požadavků migrační a hlukové studie, tj. doplnění propustků pro zajištění migrace drobných živočichů, navýšení PHS v Dluhonicích, dále změny vzniklé z jednání s vlastníky dotčených pozemků a staveb a dotčených orgánů, tj. doplnění pohledových míst pro Policii ČR, změna rozsahu účelové komunikace v areálu Prechezy, vypuštění objektu RD z SO 003, dále změny, jimiž byly napraveny nedostatky původní dokumentace z 10/2015, a to např. doplnění objektů do výkresové části dokumentace, tj. oplocení dálnice, úpravy skládky zelené skalice, přeložka a pročištění melioračního kanálu v Dluhonicích, úpravy k zajištění přístupů na oddělené pozemky v areálu Prechezy, a změny spočívající v odstranění některých stavebních objektů a přejmenování stavebních objektů. Soupis těchto změn se sice na první pohled může zdát jako velmi obsáhlý, avšak v celkovém konceptu dané stavby jde o změny jen minimálního rozsahu, které dle názoru Odboru SR KÚOK nemají vliv na podmínky požární bezpečnosti navrhované stavby. Na základě těchto skutečností Odbor SR KÚOK vyhodnotil, stejně jako Stavební úřad MMOI, resp. Stavební úřad MMPr, což lze z jejich postupu, kdy po žadateli nepožadovaly doložení nového závazného stanoviska, dovodit, že předmětné závazné stanovisko HZS OK bylo zcela relevantním podkladem pro rozhodnutí o předloženém záměru změny v umístění stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“. Odbor SR KÚOK tak na základě uvedeného tuto námitku posoudil jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

Námitkou pod bodem č. 4 spolek DZ namítá absenci přezkoumatelných důvodů o vypořádání námitek č. 2 ze dne 7. 5. 2018. Uvádí, že Stavební úřad MMOI se ke všem věcným námitkám (č. 2, 3 a 4) vyjadřuje, ale k bodu č. 1 námitek č. 2 se nikde nijak přezkoumatelně a konkrétně nevyjadřuje, jen uvádí, že námitky jsou naprosto totožné s námitkami, které do řízení uplatnil spolek KD a odkazuje se plně na odůvodnění těchto námitek. Přitom v rozhodnutí nikde nelze řádně dohledat, že by bod č. 1 námitek č. 2 ze dne 7. 5. 2018 byl zcela totožný s námitkami spolku KD. Dále

uvádí, že některé námitky tohoto spolku se sice věcně shodují s námitkami spolku DZ, ale nelze tvrdit, že jde o námitky totožné.

K těmto námitkám Odbor SR KÚOK uvádí, že při porovnání námitek spolku DZ ze dne 7. 5. 2018, které jsou označené souhrnně jako „Námitky č. 2 Děti Země“, a je zde pod č. 1 uvedeno 9 samostatných bodů a pod č. 2 námitka „Kritika stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000 pro dálnici D1-0136“, a námitek spolku KD ze dne 7. 5. 2018, dospěl ke zcela shodnému závěru jako Stavební úřad MMOI, a to, že uvedené námitky jsou obsahově totožné. Spolek KD sice jednotlivé námitky spolku DZ uvedené pod 9 body rozvedl, případně formuloval trochu jiným způsobem, přesto jsou dle svého obsahu námitkami totožnými, navíc text kritiky EIA je zcela totožný. Odbor SR KÚOK tak nepovažuje za nesprávné či dokonce za nezákonné, pokud se Stavební úřad MMOI odkázal na námitky obsahově shodné, s nimiž se již vypořádal.

K námitce spolku, že stavební úřad neprovedl řádné posouzení námitky č. 1.4. (viz odvolací bod 5.) a částečně ani č. 1.5., až po podání námitek č. 3 ze dne 17. 6. 2019 Stavební úřad MMOI uznal, že ve spise chybí studie o vlivu na krajinný ráz a závazné stanovisko MMOI k zásahu do krajinného rázu, které bylo vydáno až 8. 8. 2019, a že jeho obsah není součástí podmínek napadeného rozhodnutí, Odbor SR KÚOK uvádí, že spolek zcela opomněl své podání ze dne 16. 9. 2019, v němž spolek přímo uvádí, že ve svých námitkách č. 3 ze dne 17. 6. 2019 mimo jiné upozornil na absenci závazného stanoviska vydaného (nepodjatým MMOI) k zásahu krajinného rázu podle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., a také, že toto závazné stanovisko spis obsahuje. K tomu dále také uvedl, citace: „Stavební úřad této námitce vyhověl, neboť ŘSD ČR nechalo vypracovat studii „posouzení vlivu na krajinný ráz stavbou D1, 0136 Říkovice - Přerov“ (7/2019, 52 stran) a do spisu bylo vloženo závazné stanovisko k zásahu do krajinného rázu (5 podmínek) ze dne 8. 8. 2019, č. j. SMOL/201947/2019/OZP/PKZ/Ci od MM Olomouc. K těmto skutečnostem Děti Země nemají žádných námitek.“ K těmto námitkám týkajícím se předmětného posouzení Stavební úřad MMOI v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že námitce, resp. požadavku zpracování a doplnění studie „Posouzení vlivu na krajinný ráz stavbou D1, 0136 Říkovice - Přerov“ bylo vyhověno, že tuto studii vypracovala firma ECOLOGICAL CONSULTING a.s., a k této studii bylo OŽP vydáno kladné závazné stanovisko. Vzhledem k tomu, že namítané chybějící podklady byly doplněny a spolek DZ ve svém podání sám uvedl, že k těmto skutečnostem nemá již námitky, Stavební úřad MMOI tak v napadeném rozhodnutí neměl důvod se těmito námitkami dále podrobněji zabývat.

K námitce spolku, že není zřejmé, jak se stavební úřad vypořádal s námitkou č. 1.9., podle které je nutné mít ve spise závazné stanovisko EIA pro DÚR, nikoliv pro DSP, Odbor SR KÚOK uvádí, že z obsahu napadeného rozhodnutí je zřejmé, že Stavební úřad MMOI se touto námitkou zabýval, přičemž uvedl, že MŽP vydalo dne 23. 4. 2018 pod č.j. MZP/2017/710/1294 souhlasné závazné stanovisko k ověření změn prioritního dopravního záměru se závěrem, že po prostudování obdržených podkladů dospělo k závěru, že prioritní dopravní záměr v rozsahu předmětu navazujícího řízení nedoznal změn realizace záměru, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí a veřejné zdraví, a proto bylo v souladu s § 23a odst. 8 a § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., vydáno souhlasné závazné stanovisko. Jak také Stavební úřad MMOI mj. uvedl, nemá důvod zpochybňovat podmínky, za kterých vydaly dotčené orgány závazná stanoviska. Ta vydávají dotčené orgány na základě zvláštních zákonů a na základě stavebního zákona k ochraně veřejných zájmů s vazbou na konkrétní záměr a území, přičemž obsah závazného stanoviska je závazný pro územní rozhodnutí.

Odbor SR KÚOK k tomu dodává, že podkladem pro předmětné závazné stanovisko k ověření změn prioritního dopravního záměru byla mj. také dokumentace pro územní rozhodnutí vypracovaná v prosinci 2016, tj. DÚR 12/2016, tudíž byla MŽP posouzena dokumentace předložená Stavebnímu úřadu MMOI, resp. Stavebnímu úřadu MMPr, k žádosti o změnu územního rozhodnutí. Pokud by MŽP shledalo nějaké nedostatky či nezákonnosti, nebylo by možné souhlasné závazné stanovisko vydat, a Stavební úřad MMOI, jak uvedl, neměl důvod vydané závazné stanovisko zpochybňovat. Navíc, jak uvedl ministr životního prostředí ve svém závazném stanovisku k posuzovaným závazným stanoviskům EIA, posouzení v procesu EIA se provádí k záměru jako takovému a toto posouzení není zaměřeno na žádné z potenciálních navazujících řízení, neboť je prováděno univerzálně, a je tedy použitelné pro jakékoliv ze všech možných navazujících řízení. Skutečnost, že posouzení bylo provedeno na podkladě DSP, je navíc všeobecně pozitivní a přínosná, protože čím větší detail je znám, tím podrobnější posouzení může proběhnout.

Nelze tak souhlasit s názorem spolku DZ, že způsob vypořádání bodu č. 1 námitek č. 2 je nepřezkoumatelný a v rozporu se zákonem. Odbor SR KÚOK tak na základě uvedeného tuto námitku týkající se absence přezkoumatelných důvodů o vypořádání námitek č. 2 ze dne 7. 5. 2018 posoudil jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

K námitce spolku DZ pod bodem č. 5 týkající se absence uložení pěti požadavků závazného stanoviska MMOI ze dne 8. 8. 2019, č. j. SMOL/201947/2019/OZP/PKZ/Ci, že nelze zjistit, proč 5 uložených požadavků závazného stanoviska není součástí uložených podmínek napadeného rozhodnutí, Odbor SR KÚOK uvádí následující.

Vzhledem k tomu, že námitky směřují i do závazného stanoviska OŽP pod Spis. zn. S-SMOL/198486/2019/OZP, č. j. SMOL/201947/2019/OZP/PKZ/Ci, ze dne 8. 8. 2019, z hlediska vlivu na krajinný ráz dle § 12 odst. 2 zákona č. dle zákona č. 114/1992 Sb., Odbor SR KÚOK, jak bylo již uvedeno, opatřením ze dne 4. 2. 2020 požádal OŽPZ, jakožto správní orgán nadřízený OŽP, o jeho potvrzení nebo změnu. Dne 27. 2. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel „Potvrzení závazného stanoviska orgánu ochrany přírody Magistrátu města Olomouce“ OŽPZ ze dne 25. 2. 2020 pod č. j. KUOK 26692/2020, kterým bylo předmětné závazné stanovisko OŽP potvrzeno.

Ve svém stanovisku OŽPZ k této námitce uvedl, že s námitkou nesouhlasí a považuje ji za nedůvodnou, když závazné stanovisko k zásahu do krajinného rázu je podmíněno splněním pěti podmínek, které ze své věcné podstaty se vztahují k dalším stupňům přípravy stavby. Dále, že podmínky se týkají barevné úpravy protihlukových stěn, jejich osázení popínavými rostlinami a doplnění výsadbou vhodných dřevin přiměřených rozměrů, a výsadbou vhodných dřevin v rámci vegetačních úprav, včetně podmínky přednostně používat domácí botanické druhy stanovištně vhodných keřů a stromů.

OŽPZ dále uvedl, že navíc s nutností zajistit, aby v rámci zpracování dalšího stupně projektové dokumentace bylo v maximální míře uvažováno s další zelení všude tam, kde to nebude bránit bezpečnosti silničního provozu, a také aby navrhovaná zeleň odpovídala svým charakterem zeleni typické pro danou krajinnou oblast (geograficky původní druhy dřevin), pokud nebude rozhodnuto příslušným dotčeným orgánem státní správy jinak, je zakotvena již v podmínce č. 8 písm. t) územního rozhodnutí č. 32/2006 č. j. SÚ-3229/2005 KI ze dne 3. 3. 2006. V tomto rozhodnutí je rovněž zakotvena podmínka č. 8 písm. o) o nutnosti zajistit, aby v rámci zpracování dalšího stupně projektové dokumentace byla uplatněna opatření, která budou minimalizovat přímé střety živočichů s vozidly a s tělesem dálnice. Všechny podmínky stanovené územním rozhodnutím č. 32/2006 nejsou rozhodnutím č. 82/2019 o změně územního

rozhodnutí dotčeny, a i nadále zůstávají v platnosti. A jak uvádí i stavební úřad v napadeném rozhodnutí, při další projektové přípravě stavby musí být dodrženy všechny požadavky plynoucí ze stanovisek a rozhodnutí dotčených orgánů.

Odbor SR KÚOK k tomu dodává, jak již také uvedl výše, že s ohledem na právní názor Krajského soudu v Ostravě v tomto postupu stavebního úřadu Odbor SR KÚOK shledal pochybení, které napravit v odvolacím řízení doplněním chybějících podmínek ve výrokové části rozhodnutí. Stavební úřad MMOI v podmínkách napadeného rozhodnutí stanovil ze závazného stanoviska podmínky pro umístění a projektovou přípravu stavby, avšak do výroku rozhodnutí nepřevzal všechny podmínky tohoto dotčeného orgánu. Odbor SR KÚOK tudíž na základě výše uvedených skutečností posoudil tuto námitku jako důvodnou, a chybějící podmínky doplnil, přičemž v tomto směru se se stanoviskem OŽPZ neztotožnil.

Námitkou pod bodem č. 6 spolek DZ namítá absenci dokladů o plnění rozhodnutí KÚOK o výjimce, č. j. KUOK 25422/2017, ze dne 24. 5. 2017. Uvádí, že v námitkách č. 2 ze dne 7. 5. 2018 v bodě č. 1.4. uvedl, že stavební úřad by měl před vydáním rozhodnutí provést přezkum plnění uložených podmínek podkladových rozhodnutí dle zákona č. 114/1992 Sb., zejména výjimek dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. z let 2009, 2010 a 2018 (zde zvláště podmínky č. 12-17). Také, že obdobnou námitku zaslal i spolek Voda z Tetčic, z.s. který v územním řízení požaduje doložit, jak byla splněna podmínka č. 17 výjimky č.j. KUOK 25422/2017, ze dne 24. 5. 2017, jelikož požadovaný Projekt ochranných opatření ovlivní technické řešení stavebních objektů dokumentace pro stavební povolení a měl být předložen nejpozději do 31. 12. 2017.

Dále uvádí, že proti tomuto rozhodnutí podal spolek DZ odvolání, které MŽP zamítlo, dále byla zamítnuta i správní žaloba podaná u Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci, a také NSS zamítl kasační stížnost spolku DZ. Spolek namítá, že ŘSD ČR ve vyjádření ke kasační stížnosti spolku DZ uvádí, že Projekt ochranných opatření je podkladem změny územního rozhodnutí o umístění stavby, ale spolek z obsahu napadeného rozhodnutí nikde nenašel doklad, že by tento projekt byl součástí spisu, jak tvrdí ŘSD ČR, a ani nenašel, jakým přezkoumatelným a konkrétním způsobem se stavební úřad vypořádal s obdobnou námitkou spolku Voda z Tetčic. Napadené rozhodnutí je tak dle spolku vydáno v rozporu s požadavkem č. 17 rozhodnutí OŽPZ ze dne 24. 5. 2017, č. j. KUOK 25422/2017, neboť ve spisu chybí Projekt ochranných opatření, který měl být vypracovaný do 31. 12. 2017, a o kterém ŘSD ČR ve vyjádření ke kasační stížnosti tvrdí, že má být součástí spisu. V rozhodnutí se přitom nikde neuvádí, že tento projekt je ve spisu, a že na základě něho stavební úřad rozhodoval. Je tedy zřejmé, že ve spisu není a ŘSD ČR tak informovalo NSS zřejmě nepravdivě.

K těmto námitkám Odbor SR KÚOK uvádí, jak správně uvedl i Stavební úřad MMOI ve svém rozhodnutí, že se jedná o pravomocná rozhodnutí, která jsou pro účastníky řízení závazná, a tudíž musí být splněny všechny zde uvedené podmínky, nikoliv o závazná stanoviska, jejichž podmínky by musely být převzaty do územního rozhodnutí, aby byly právně závazné. Podmínky stanovené v uvedených rozhodnutích o výjimkách jsou tudíž vymahatelné a jejich případné neprovedení je sankcionovatelné již na základě těchto rozhodnutí, a to pouze příslušnými správními orgány, které je vydaly, nikoliv však stavebním úřadem. Podmínky stanovené v rozhodnutích jsou zejména podmínky pro realizaci stavby (biologický dozor, odchyty, transfery živočichů), nebo podmínky, které musí být splněny v dalším stupni projektové dokumentace ke stavebnímu řízení (průchodnost, propustky, ploty). Spolkem namítaná podmínka č. 17 rozhodnutí ze dne 24. 5. 2017 žadateli stanovuje předložit Projekt ochranných opatření, který měl být

předložen povolujícímu orgánu ochrany přírody do 31. 12. 2017, tedy OŽPZ, nikoliv, jak se spolek mylně domnívá, Stavebnímu úřadu MMOI. Přitom je zcela irrelevantní, co dle spolku uvedlo ŘSD ČR ve vyjádření ke kasační stížnosti spolku DZ. Také, jak Odbor SR KÚOK zjistil, ŘSD ČR stanovenou podmínku splnilo, když požadovaný projekt dne 15. 6. 2018 OŽPZ předložilo. Odbor SR KÚOK na základě uvedených skutečností tuto námitku posoudil jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

Se shodným závěrem se k této námitce také vyjádřil Krajský soud v Ostravě ve svém rozsudku č. j. 38 A 6/2020 - 230, ze dne 20. 10. 2020, kdy potvrdil správnost postupu správních orgánů v tomto směru, přičemž uvedl následující.

Námitku odvolatele, že mezi podklady územního řízení absentuje projekt ochranných opatření, který pro další stupeň přípravy dálnice D0136 žádá vypracovat požadavek č. 17 rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 24. 5. 2017 o povolení výjimky podle § 56 zákona o ochraně přírody, ke škodlivému zásahu do biotopu 26 zvláště chráněných druhů živočichů, Krajský soud v Ostravě důvodnou neshledal. Souhlasil s argumentací Odboru SR KÚOK obsaženou v napadeném rozhodnutí; že splnění všech podmínek rozhodnutí o povolení výjimky nemá samo o sobě vliv na rozhodnutí o změně územního rozhodnutí. Pro projednávanou věc je podstatné to, že výjimka podle § 56 zákona o ochraně přírody byla udělena a je již věcí příslušného správního orgánu, aby zajistil splnění všech uložených podmínek udělené výjimky. Pro účely projednávaného řízení však není podstatné, zda ke dni rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI či Odboru SR KÚOK již ke splnění všech podmínek došlo.

K námitce, že stavební úřad porušil i ust. § 68 správního řádu a jeho zásady, neboť se žádným přezkoumatelným a konkrétním způsobem nezabýval námitkou spolku Voda z Tetčic o doložení Projektu ochranných opatření ve spisu, ačkoliv se dle požadavku č. 17 rozhodnutí krajského úřadu týká zájmů ochrany přírody, a který „stanoví přesná opatření pro realizaci jednotlivých stavebních objektů v těchto citlivých lokalitách“, což se týká i působení stavebního zákona a předmětného řízení, Odbor SR KÚOK uvádí, jak již také uvedl výše, že každý účastník řízení hájí svá práva v řízení sám, případně prostřednictvím svého zástupce (ust. § 31 správního řádu). Nicméně Odbor SR KÚOK se těmito skutečnostmi zabýval v předchozí námitce spolku DZ (viz výše), přičemž dospěl k závěru, že neshledal v postupu Stavebního úřadu MMOI žádné pochybení.

K námitkám odvolatele spolku Voda z Tetčic, z.s., uvedeným v jeho odvolání Odbor SR KÚOK sděluje následující:

Ve svém odvolání spolek uvádí, že Stavební úřad MMOI v napadeném rozhodnutí uvedl, že spolek Voda z Tetčic, z.s. je zájmovým spolkem s právem se účastnit územního řízení za podmínek § 70 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, a s odkazem na ust. § 2 odst. 1 a odst. 2 písm. g) tohoto zákona, a může v územním řízení vznášet připomínky a námitky jen v rozsahu předmětu své činnosti. Proto námitky spolku, které se výše uvedeného netýkají, jako např. námitka z důvodu údajného rozporu s územně plánovací dokumentací, rozporu se stavebním zákonem, nesplnění požadavků dotčeného orgánu, nebezpečnosti křižovatky, jsou nepřipustné, a stavební úřad se jimi nezabýval, což uvedl i k námitkám spolků Krajina Dluhonice, z.s., a spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu. Dále uvádí, co stavební úřad uvedl k námitkám týkajícím se závazného stanoviska EIA vydaného dne 30. 11. 2016, závazných stanovisek OŽP dle § 12 a § 42 zákona č. 114/1992 Sb., a posouzení vlivu stavby na krajinný ráz z 7/2019, a že jim nevyhověl.

Uvádí, že v rozhodnutí se správně argumentuje skutečností, že spolek Voda z Tetčic, z.s., je zájmovým spolkem s právem se účastnit územního řízení za podmínek § 70 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., ale zcela se opomíjí skutečnost, že spolek je v tomto řízení účastníkem na základě zákona č. 100/2001 Sb., jako dotčená veřejnost, které nelze v řízení upřít právo podat námitku v rozsahu ust. § 2 tohoto zákona, tedy námitku ke všem podkladům řízení a k samotnému řízení, vzhledem k šíři posuzování EIA tedy zcela obecnou. Také, že spolek disponuje právem napadat závazná stanoviska, která se zabývají životním prostředím.

K těmto námitkám Odbor SR KÚOK uvádí, že je sice pravdou, že Stavební úřad MMOI v odůvodnění napadeného rozhodnutí na straně 180-181 konstatoval, že spolek Voda z Tetčic, z.s. je zájmovým spolkem s právem se účastnit územního řízení za podmínek § 70 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., nelze však souhlasit s názorem, že zcela pominul skutečnost, že spolek je v tomto řízení účastníkem na základě zákona č. 100/2001 Sb., jako dotčená veřejnost. Odbor SR KÚOK uvedené tvrzení považuje spíše za nešťastně formulované, které nemá žádný vliv na dotčení práv účastníka řízení. Podle Odboru SR KÚOK, jak lze dovodit i z obsahu uvedeného tvrzení, chtěl Stavební úřad MMOI tímto poukázat na předmět zájmu ochrany přírody a krajiny, k jejichž ochraně jsou spolky svým předmětem činnosti povolány, nikoliv, že jsou účastníky řízení podle ust. § 70 č. 114/1992 Sb. K tomuto závěru vedla Odbor SR KÚOK zejména skutečnost, že Stavební úřad MMOI v odůvodnění svého rozhodnutí, v části týkající se vymezení účastníků předmětného územního řízení, mezi účastníky řízení podle ust. § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona, tj. osoby, o kterých tak stanoví zvláštní právní předpis (dotčená veřejnost uvedená v ust. § 3 písm. i) bodě 2 zákona č. 100/2001 Sb.), zařadil mimo jiných i spolek Voda z Tetčic z.s., se sídlem Hybešova 178, 664 17 Tetčice (str. 151 dole). V rozdělovníku je spolek Voda z Tetčic z.s., také uveden mezi účastníky územního řízení podle ust. § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona (str. 211 nahoře), tj. osoby, o kterých tak stanoví zvláštní právní předpis (dotčená veřejnost uvedená v ust. § 3 písm. i) bodě 2 zákona č. 100/2001 Sb.). Současně Stavební úřad MMOI v odůvodnění svého rozhodnutí na straně 122 také uvedl, že na základě zveřejnění oznámení zahájení řízení o změně územního rozhodnutí se do účastenství v řízení jako dotčená veřejnost ve smyslu ust. § 3 písm. i) bod 2 a § 9c odst. 3 písm. b) a odst. 5 zákona č. 100/2001 Sb., přihlášily zapsané spolky, mezi nimiž je uveden i spolek Voda z Tetčic, z.s. Odbor SR KÚOK tak zjistil, že již od přihlášení k účasti v tomto územním řízení byl spolek Voda z Tetčic z.s., zařazen mezi účastníky řízení z pozice dotčené veřejnosti uvedené v ust. § 3 písm. i) bodě 2 zákona č. 100/2001 Sb. Jak již bylo také uvedeno, účastníci tohoto územního řízení, tedy i spolek Voda z Tetčic z.s., byli v průběhu územního řízení řádně poučeni o jejich právech a byla jim dána možnost se se správním spisem seznámit, vyjádřit svá stanoviska a činit návrhy a důkazy, a v řízení jim bylo doručováno zcela v souladu s § 87 stavebního zákona. V průběhu územního řízení spolek Voda z Tetčic z.s., svého práva nahlédnout do správního spisu nevyužil, pouze podával písemné námitky, se kterými se v napadeném rozhodnutí Stavební úřad MMOI zabýval a beze zbytku je vypořádal. To, že Stavební úřad MMOI námitkám nevyhověl, nelze zaměňovat s tím, že by se s nimi nevypořádal. Stavební úřady se v každém řízení musí podanými námitkami zabývat a vypořádat se s nimi, tzn. posoudit, zda jsou podané námitky oprávněné či nikoliv, avšak neznamená to zákonitě, že musí všechny námitky účastníků vždy respektovat, a tím je považovat za oprávněné, i když jsou námitkami neoprávněnými.

K námitce č. 2 spolku, týkající se vedení trasy dálnice D1 přes zastavěné území obce (námitky zn. 04/2018), s čímž spolek nesouhlasí, jelikož dálnice je nejzatíženější

pozemní komunikací a musí být umístěna mimo obytná území, Odbor SR KÚOK uvádí, že se opět jedná o námitku, která se týká samotné trasy dálnice, která však není předmětem tohoto řízení. Nicméně Odbor SR KÚOK se namítaným vedením trasy dálnice přes zastavěné území, resp. rozporem trasy dálnice s ust. § 8 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí, a to mj. v části vypořádání se s námitkami Milana Tomečka (viz str. 108 - 109). Přitom dospěl k závěru, že vedení dálnice D1 přes zastavěné území Dluhonic je zcela v souladu s platnými předpisy. Jak již bylo uvedeno, trasa dálnice D1 byla pravomocně umístěna již zmiňovaným územním rozhodnutím č. 32/2006, ze dne 3. 3. 2006, tudíž tato námitka je námitkou, která mohla být uplatněna v územním řízení vedeném na základě žádosti ze dne 24. 6. 2005, a proto se jí Odbor SR KÚOK v tomto odvolacím řízení podrobně nezabýval. Navíc, jak je výše také uvedeno, byla tato námitka v rámci předmětného územního řízení uplatněna a vypořádána. Dále také v následném odvolacím řízení, a také před Krajským soudem v Ostravě, který svým rozsudkem č. j. 22 Ca 371/2006-54 ze dne 7. 2. 2008, podané žaloby zamítl.

K námitkám, že trasa záměru vede přes zastavěné území obce, že realizace záměru zhorší dosud příznivý stav životního prostředí, zejména obyvatel obce Dluhonic, že ochrana zdraví většiny nemůže být vykupována zhoršením zdraví menšiny obyvatel Dluhonic, a proto zásadně nesouhlasí s vedením dálnice D1 přes zastavěné území obce Dluhonic, se také vyjádřil ministr životního prostředí v rámci přezkoumání závazných stanovisek EIA, přičemž zkonstatoval, že se jedná o námitky, které byly vypořádány pod bodem č. 5, na který odkázal. Odbor SR KÚOK dodává, že se jedná o námitku týkající se nadlimitního znečištění ovzduší koncentracemi PM₁₀ (denní) a benzo(a)pyrenu (roční) a že trasa dálnice by měla být odsunuta aspoň o 150 metrů, jejíž vypořádání je uvedeno výše v odůvodnění rozhodnutí, a to v části vypořádání s námitkami spolků DZ a KD (viz str. 120 - 121).

K námitce č. 3 spolku, týkající se nového územního řízení (námitky zn. 04/2018), kdy dle spolku je otázkou, zda takové masivní změny umístění stavby nevyžadují úplně nové územní řízení, a že vedení pouhého řízení o změně územního rozhodnutí musí stavební úřad náležitě a přezkoumatelně odůvodnit ve svém rozhodnutí, protože ode dne vydání původního územního rozhodnutí došlo nejenom ke změnám v území, ale i ke změně územně plánovací dokumentace, Odbor SR KÚOK uvádí, že v daném případě byla stavba „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ umístěna územním rozhodnutím č. 32/2006, ze dne 3. 3. 2006. Toto územní rozhodnutí lze v souladu s ust. § 94 odst. 1 stavebního zákona na žádost oprávněného změnit, jestliže se změnila územně plánovací dokumentace nebo jiné podklady pro územní rozhodnutí nebo podmínky v území, a to tak, že se jeho dosavadní část nahradí novým územním rozhodnutím. Návrh na změnu územního rozhodnutí projedná stavební úřad v rozsahu této změny. Stavební zákon zde nehovoří o rozsahu změn, ale hovoří o podmínkách, za kterých lze změnu územního rozhodnutí provést, což bylo v daném případě splněno. Důvodem změny územního rozhodnutí č. 32/2006 jsou změny podmínek v území, navržená úsporná opatření a aktualizace technického řešení a umístění některých stavebních objektů. Jedná se o změny vzniklé při aktualizaci oproti DÚR z roku 2005 v důsledku změn technického řešení, na základě dokumentace „D1-0136 Říkovice - Přerov, posouzení úsporných opatření“ vypracované Dopravoprojektem Brno v říjnu 2013, na základě zapracování výsledků bezpečnostního auditu, realizací dotčených objektů a vyplývající z ověření inženýrských sítí, zapracováním výsledků aktualizovaného hlukového posouzení stavby, úpravou technického řešení estakády SO 209 přes areál společnosti Precheza, z důvodů změn technického řešení jiných

objektů a změny vyplývající z prodloužení stavby 0135 a realizace části MÚK Říkovice. Stavební úřad MMOI, jak bylo již výše uvedeno, v řízení předmětnou změnu stavby řádně posoudil, a to právě v rozsahu provedených změn, řádně se zabýval souladem změny záměru s platnou územně plánovací dokumentací jednotlivých obcí a také se ZÚR OK. Dále také souladem stavby s podmínkami dotčených orgánů, s obecnými požadavky na využívání území a také technickými požadavky na stavby. V průběhu řízení byly vzneseny a předloženy námitky účastníků řízení, s nimiž se Stavební úřad MMOI se ve svém rozhodnutí zabýval a beze zbytku se s nimi vypořádal. Odbor SR KÚOK tak dospěl k závěru, že Stavební úřad MMOI postupoval správně, když změnu v umístění předmětné stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, podle výsledků z provedeného územního řízení, rozhodnutím ze dne 19. 11. 2019, povolil.

Námitka č. 4 se týká procesu územního řízení, přičemž spolek požadoval změnu koncentrační podmínky (námitky zn. 04/2018). Spolek uvádí, že řízení bylo zahájeno žádostí ze dne 27. 3. 2017, ale až po více jak po roce (4. 4. 2018) Stavební úřad MMPr jeho zahájení oznámil veřejnosti, avšak v oznámení není zmínka o tom, z jakých důvodů nastala tato prodleva. Namítá, že není možné zjistit, zda závazné stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016 je vydáno k aktuálnímu technickému řešení záměru, včetně změn, pro které je žádána změna územního rozhodnutí i vzhledem k případným změnám v roční prodlevě od podání žádosti. Také, že masivnost změn je takové váhy, že bude vydáno závazné stanovisko k ověření změn záměru, a nelze tak vyloučit, že teprve poté bude fakticky existovat kompletní stanovisko k aktuálnímu záměru.

Namítá, že v oznámení o zahájení řízení Stavební úřad MMPr žádá MŽP o vydání závazného stanoviska k ověření záměru podle § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení oznámení. Spolek je přesvědčen, že stavební úřad nedisponuje zákonným oprávněním, aby ministerstvu dával jakýkoli termín pro vydání závazného stanoviska, a že nemůže postupovat jen dle § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., protože pro navazující řízení prioritního dopravního záměru platí ust. § 23a zákona. Dále cituje ust. § 23a odst. 8 a 9 zákona a uvádí, že stavební úřad nikdy nemůže nepřihlédnout k závaznému stanovisku dle tohoto ustanovení.

Uvádí, že Stavební úřad MMPr dal svojí žádostí podnět k vedení řízení, a dle názoru spolku tak měl dle ust. § 149 odst. 3 správního řádu řízení přerušit, a to automaticky, protože může termín koncentrace uplynout dříve, než MŽP vydá závazné stanovisko k ověření změn záměru. Dle spolku musí stavební úřad vyčkat na doručení tohoto závazného stanoviska, teprve poté sdělit termín koncentrace řízení, aby se účastníci řízení mohli se závaznými stanovisky EIA řádně seznámit

K těmto námitkám Odbor SR KÚOK nejprve uvádí, že se jedná o námitky, které přesahují rozsah předmětu činnosti tohoto spolku, nicméně Odbor SR KÚOK se jimi přesto zabýval, a uvádí k nim následující.

K tomu, že Stavební úřad MMPr oznámil zahájení řízení více jak po roce od podání žádosti, nezmínil však, z jakých důvodů nastala tato prodleva, Odbor SR KÚOK uvádí, že ze zákona je správní orgán povinen o zahájení řízení uvědomit všechny jemu známé účastníky, a také v souvislosti se svým úkonem poskytnout dotčené osobě přiměřené poučení o jejich právech a povinnostech, což v oznámení o zahájení řízení Stavební úřad MMPr beze zbytku splnil, když uvědomil o zahájení řízení a poučil účastníky řízení i veřejnost o jejich právech a povinnostech. Odbor SR KÚOK ze správního spisu také zjistil, že spolek ve svých námitkách zn. 04/2018 (bod č. 5) žádal o poskytnutí informace o řízení, mimo jiné jaké správní úvahy vedly stavební úřad k více jak ročnímu oddálení oznámení o zahájení řízení. Požadované informace byly

spolku poskytnuty, a to vyjádřením ze dne 19. 4. 2018, což také spolek potvrzuje v námitce č. 10, kde uvádí, že na základě jeho požadavku mu Stavební úřad MMPr zaslal informaci o řízení, že žádost prověřil, žadatele vyzval k doplnění a po dalších úkonech oznámil zahájení řízení.

K závaznému stanovisku EIA ze dne 30. 11. 2016 a závaznému stanovisku k ověření změn záměru, Odbor SR KÚOK pouze uvádí, že účelem prioritního stanoviska EIA je vyhodnotit vlivy celého záměru na životní prostředí a veřejné zdraví, nevzdává se pro konkrétní navazující řízení, ověření změn záměru mezi procesem EIA a konkrétním navazujícím řízením je právě účelem závazného stanoviska k ověření změn, toto se vydává ke každému navazujícímu řízení.

K tomu, že v oznámení o zahájení řízení Stavební úřad MMPr žádá MŽP o vydání závazného stanoviska k ověření záměru dle § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení oznámení, k čemuž není ze zákona oprávněn, a že nemůže postupovat podle § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., protože pro navazující řízení prioritního dopravního záměru platí ust. § 23a zákona, Odbor SR KÚOK uvádí, jak již bylo také uvedeno, že předmětné územní řízení o změně územního rozhodnutí má charakter navazujícího řízení podle ust. § 3 písm. g) zákona č. 100/2001 Sb., a současně se na toto řízení vztahuje zákon č. 416/2009 Sb. Jak vyplývá z ust. § 9a odst. 6 věty druhé zákona č. 100/2001 Sb., závazné stanovisko k ověření změn záměru může být vydáno až po oznámení o zahájení navazujícího řízení, tj. v daném případě nejdříve po 4. 4. 2018. V ust. § 2 odst. 7 zákona č. 416/2009 Sb. je uvedeno, že pokud je správní rozhodnutí v řízení podle § 1 podmíněno závazným stanoviskem a dotčený orgán příslušný k vydání závazného stanoviska toto závazné stanovisko nevydá ani ve lhůtě 60 dní ode dne, *kdy o to byl správním orgánem příslušným k vedení řízení podle § 1 vyzván*, platí, že rozhodnutí není podmíněno tímto závazným stanoviskem a k případnému později vydanému závaznému stanovisku se nepřihlíží. Ustanovení věty první se pro vydání závazného stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí nepoužije. Stavební úřad MMPr tak byl, s ohledem na výše uvedené, oprávněn požádat o vydání závazného stanoviska, a to, že požádal o jeho vydání ve lhůtě 15 dnů, má právě přímou souvislost se spolkem namítanou koncentrací v řízení, a následnou možností se s předmětným stanoviskem řádně seznámit. Pokud by se stalo to, že stanovisko by nebylo vydáno v uvedené lhůtě, mělo by to za následek pouze to, že by bylo nutné stanovit novou lhůtu pro seznámení s podklady rozhodnutí, což se však v daném případě nestalo. Dále je nutné uvést, že závazné stanovisko k ověření změn prioritního dopravního záměru se vydává nejen podle ust. § 23a odst. 8 zákona č. 100/2001 Sb., ale také podle ust. § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., kde je stanoven postup pro jeho vydání.

K tomu, že Stavební úřad MMPr dal svojí žádostí podnět k vedení řízení, a územní řízení měl automaticky přerušit a na stanovisko vyčkat, jelikož termín koncentrace může uplynout dříve, než MŽP závazné stanovisko vydá, Odbor SR KÚOK dodává, že uvedená žádost stavebního úřadu není podnětem k zahájení řízení, jak se spolek mylně domnívá, a není automaticky důvodem pro přerušení řízení. Navíc předmětné závazné stanovisko k ověření změn záměru, jak již bylo uvedeno, může být vydáno až po oznámení o zahájení navazujícího řízení, tudíž stavební úřad ani nemůže na jeho vydání čekat, a teprve poté zahájení navazujícího řízení oznámit, to není reálně možné. Pokud by však bylo vydáno později, stavební úřad by byl povinen s novým podkladem účastníky řízení seznámit (viz výše).

Odbor SR KÚOK tak neshledal v daném postupu Stavebního úřadu MMPr žádné pochybení a námitky spolku posoudil jako nedůvodné a neopodstatněné.

K námitce č. 6 týkající se rozporu záměru s územně plánovací dokumentací (námitky zn. 05/2018 + doplněno v odvolání), Odbor SR KÚOK uvádí, že posouzením souladu předmětné stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ se zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí, kdy dospěl k jednoznačnému závěru, že změna v umístění předmětného záměru pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ je zcela v souladu s územně plánovací dokumentací města Přerova i dalších příslušných obcí a také se ZÚR OK ve znění Aktualizace č. 2a, která je v souladu s PÚR ČR ve znění Aktualizace č. 3, respektuje cíle a úkoly územního plánování v daném území. Dále také, že Stavební úřad MMOI, který je v daném případě příslušným správním orgánem k posouzení souladu předmětné stavby s platnou územně plánovací dokumentací, sám soulad předmětné stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ se ZÚR OK a s územně plánovacími dokumentacemi stavbou dotčených obcí řádně posoudil.

K tomu, že Stavební úřad MMOI ve svém rozhodnutí uvádí pouze svůj názor na soulad záměru s územně plánovací dokumentací, přitom námitku spolku týkající se rozporu záměru s územně plánovací dokumentací v řízení vůbec nevypořádal, Odbor SR KÚOK uvádí, že se nejedná o pouhý vlastní názor, nýbrž z tohoto hlediska řádné posouzení záměru správním orgánem, který je k tomu příslušný, přičemž Odbor SR KÚOK v tomto jeho postupu neshledal žádné pochybení.

K tomu, že Stavební úřad MMOI námitku spolku týkající rozporu záměru se ZÚR OK nevypořádal, Odbor SR KÚOK uvádí, že na rozdíl od spolku dospěl k závěru, jak bylo již výše uvedeno, že Stavební úřad MMOI se s námitkami účastníků řízení ve svém rozhodnutí zabýval a beze zbytku se s nimi vypořádal. To, že Stavební úřad MMOI se v části vypořádání námitek spolku odkázal na již uvedené vypořádání námitek spolku DZ a KD, kde se odkázal na vlastní posouzení záměru z tohoto hlediska, při němž neshledal rozpor se ZÚR OK, nelze považovat za nevypořádání podané námitky. Opakování již uvedených skutečností by naopak vedlo ke zbytečnému prodlužování a zneprůhlednění vydaného rozhodnutí, již tak obsáhlého.

Namítanými rozpory mezi stanovisky MŽP ze dne 30. 11. 2016, krajského úřadu ze dne 30. 8. 2018 a Stavebního úřadu MMOI v napadeném rozhodnutí se Odbor SR KÚOK zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí, a to v části vypořádání se s námitkami spolku DZ a KD (viz str. 129 - 130), kde uvedl, že příslušným správním orgánem k posouzení souladu stavby s platnou územně plánovací dokumentací je Stavební úřad MMOI, který je vázán platným a v době vydání rozhodnutí účinným zněním územně plánovacích dokumentací. Je tak zcela bezpředmětné se zabývat tím, co uvedlo MŽP ve svém stanovisku či KÚOK ve svém vyjádření.

K tomu, že rozpor záměru s územně plánovacími dokumentacemi obcí je uveden v Průvodní zprávě, Odbor SR KÚOK dodává, že posouzení souladu navrhovaného záměru je dle vyhlášky č. 449/2006 Sb., o dokumentaci staveb, povinnou součástí dokumentace pro vydání rozhodnutí o umístění stavby, a uvedením posouzení do Průvodní zprávy žadatel požadavek dané vyhlášky splnil. Nicméně, jak již bylo výše uvedeno, řádné posouzení záměru je tady v kompetenci stavebního úřadu.

Spolek dále napadá nesprávnosti stanoviska Odboru SR KÚOK, oddělení územního plánování č. j. KUOK 90707/2018, ze dne 30. 8. 2018. Proto Odbor SR KÚOK v rámci součinnosti požádal oddělení územního plánování mimo jiné o vyjádření k námitkám uplatněným v podaných odvoláních, které následně dne 27. 4. 2020 obdržel. K této

námítce odd. ÚP uvedlo, že stanovisko bylo vydáno formou sdělení podle § 8 odst. 2 správního řádu k žádosti stavebního úřadu. V tomto sdělení odd. ÚP objasnilo principy posuzování záměru z hlediska souladu s platnou ÚPD Olomouckého kraje, tedy se ZÚR OK ve znění Aktualizace č. 2b. Uvedlo, že stavba se nachází v koridoru pro dálnici D1 a je vymezena jako veřejně prospěšná stavba D018 „Úprava polohy koridoru a označení stavby D1, hranice kraje (Říkovice - Lipník n/B). Pro dálnice a rychlostní komunikace je stanoven koridor o šířce 300 m od osy na obě strany. Dále upozornilo, že se stavba na území obce Horní Moštěnice dostává na hranu koridoru vymezeného v ZÚR OK a upozornilo na fakt, který potvrdil svým rozsudkem Krajský soud v Hradci Králové pod č. j. 30A 105/2017, že ZÚR vymezují koridory obecně a že ze ZÚR nelze dovozovat přesné umístění záměru. Co je stanoveno v ZÚR, zpřesňuje teprve územní plán při umístění záměru do ploch a pozemků. Dále odd. ÚP doplnilo, že nyní jsou platné Zásady územního rozvoje OK ve znění Aktualizací č. 1, 2b, 3 a 2a, a že v rámci Aktualizace č. 2a ZÚR OK byla poloha koridoru pro dálnici D1 upravena a navrhovaná stavba „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ je v souladu se ZÚR OK, s čímž se Odbor SR KÚOK zcela ztotožnil (viz výše).

K námítce, že v rozhodnutí je seznam stavebních objektů dálnice D1, které přesahují mimo koridory dálnice D1 vymezené v územních plánech obcí, což je fakticky důkaz, že záměr je umístěn v rozporu s územně plánovací dokumentací, jelikož předmětná stavba může požívat výhod veřejně prospěšné stavby pouze v plochách vymezených územními plány obcí, a stavební objekty dálnice, které tyto plochy přesahují, nejsou veřejně prospěšnou stavbou, Odbor SR KÚOK uvádí následující.

Podle ust. § 43 odst. 3 stavebního zákona věty druhé platí, že *územní plán ani vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území nesmí obsahovat podrobnosti náležející svým obsahem regulačnímu plánu nebo územním rozhodnutím, pokud zastupitelstvo obce v rozhodnutí o pořízení nebo v zadání územního plánu nestanoví, že bude pořízen územní plán nebo jeho vymezená část s prvky regulačního plánu; tato skutečnost musí být v rozhodnutí zastupitelstva výslovně uvedena*. V popisu veřejně prospěšné stavby v územním plánu proto nelze vyjmenovat všechny stavební objekty této stavby, a to, ani kdyby byly v době pořizování územního plánu známy, protože tato míra podrobnosti náleží dokumentaci pro územní rozhodnutí, resp. regulačnímu plánu, nikoliv územnímu plánu, resp. ZÚR. Koridor vymezený v územním plánu, resp. v ZÚR, pro umístění stavby dopravní nebo technické infrastruktury nemůže být v územním plánu vymezen tak, aby zahrnoval všechny vedlejší stavby jako např. přeložky účelových komunikací a inženýrských sítí vyvolaných hlavní stavbou, a to z výše uvedených důvodů. Také, jak bylo uvedeno v Metodickém sdělení k veřejně prospěšným stavbám dopravní infrastruktury, *skutečnost, že některé vedlejší stavby vymezené územním rozhodnutím jsou umísťovány mimo koridor vymezený v územním plánu pro příslušnou dopravní nebo technickou infrastrukturu automaticky neznamená, že se jedná o nesoulad s ÚP*, což tvrzení spolku vyvrací. Odbor SR KÚOK tak tuto námitku posoudil jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

Námítka č. 7 se týká předmětu územního řízení o změně územního rozhodnutí a rozporu se stavebním zákonem (námítky zn. 05/2018). Spolek uvádí, že základním úkolem žadatele je stavebnímu úřadu v žádosti pouze sdělit, v čem spočívají změny stavby, ale není oprávněn rozhodovat, která změna je nebo není předmětem řízení. V souhrnné technické zprávě je přitom uvedeno, že vyjmenované objekty nejsou předmětem změny územního rozhodnutí, a že v oznámení o zahájení řízení stavební úřad opisuje názor žadatele.

Namítá, že žadatel předmět územního řízení rozdělil na jednotlivé stavební objekty, u kterých uvedl, zda je beze změny či se změnil, zda je nový nebo zrušený, přitom jde jen o formu popisu změn již umístěné stavby, a dle spolku je jen vnitřní záležitostí žadatele a stavebnímu úřadu může posloužit jen pro snadnější orientaci, ale každý objekt je neoddělitelnou součástí předmětu řízení. Namítá, že stavbu je nutno umístit jako jeden celek, bez ohledu na to, že určitý stavební objekt by rozhodnutí o umístění nevyžadoval, a že stavební úřad nemůže umísťovat stavbu po stavebních objektech, kdy u každého samostatně zkoumá, zda na něj lze aplikovat zmírňující ustanovení stavebního zákona, ale vydává podle § 79 rozhodnutí, kterým umísťuje navrhovanou stavbu, tedy stavbu „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ umísťuje vždy jako jeden celek, nikoliv jako souhrn jednotlivých stavebních objektů.

Dále uvádí, že ust. § 79 odst. 2 stavebního zákona stanoví, které stavby nevyžadují rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas, ale dle odst. 4 tohoto ustanovení se toto nevztahuje na záměry posuzované z hlediska vlivů na životní prostředí, a správní úvaha stavebního úřadu je tak zcela chybná. Dále také, že správní orgán je nucen postupovat v souladu s obsahem žádosti, a podle ust. § 45 odst. 3 správního řádu žádost nesmí být zjevně právně nepřijatelná, a takovou správní orgán neprojednává a řízení zastaví. Pokud tedy žadatel sám, tedy svévolně, rozhodl o předmětu řízení tím, že některé stavební objekty z předmětu řízení vyloučil, pak je jeho žádost zjevně právně nepřijatelná a řízení mělo a musí být zastaveno.

K těmto námitkám Odbor SR KÚOK nejprve uvádí, že se opět jedná o námitky, které přesahují rozsah předmětu činnosti tohoto spolku, nicméně Odbor SR KÚOK se jimi přesto zabýval, a uvádí k nim následující.

K tomu, že text dokumentace obsahuje stavební objekty, které nevyžadují umístění, a že žadatel není oprávněn rozhodovat, která změna je nebo není předmětem řízení, a předmět územního řízení rozdělil na jednotlivé stavební objekty, Odbor SR KÚOK uvádí, že v postupu žadatele, resp. zpracovatele dokumentace, neshledal pochybení. To, že zpracovatel v dokumentaci řádně popsal všechny navrhované změny stavby, a to včetně objektů, které se sice mění, ale nevyžadují umístění, je zcela správné, a zpracovatel tak postupoval zcela v souladu s platnými předpisy. Rozdělení stavby na stavební objekty, navíc u tak rozsáhlé liniové stavby, jako je stavba dálnice D1, je přitom zcela běžným postupem při projektování a přípravě takových staveb. Také nelze souhlasit s tvrzením, že tím zpracovatel rozhodl o tom, jaký stavební objekt vyžaduje umístění a jaký ne, to je vždy na posouzení stavebního úřadu. Proto ani nelze žádost považovat za zjevně právně nepřijatelnou, jak se spolek mylně domnívá, a není tak ani důvod pro zastavení řízení. Skutečnost, že výčet těchto stavebních objektů se shoduje s výčtem uvedeným v oznámení o zahájení řízení stavebním úřadem, není opisováním názoru žadatele, jak se spolek mylně domnívá. Toto spíše svědčí pouze o správnosti údajů uvedených v dokumentaci pro umístění stavby, což u žadatele, u kterého lze s ohledem na dlouholetou praxi ve stavebnictví předpokládat poměrně velkou znalost právních předpisů a postupů ve stavebnictví, není nijak překvapivé.

K tomu, že stavbu je nutno umístit jako jeden celek, nikoliv po stavebních objektech, kdy stavební úřad u každého samostatně zkoumá, zda na něj lze aplikovat zmírňující ustanovení stavebního zákona, Odbor SR KÚOK uvádí, jak sám také spolek uvedl, že stavební zákon v § 94 výslovně nařizuje, že návrh na změnu územního rozhodnutí projedná stavební úřad v rozsahu této změny. Jak již bylo také uvedeno, předmětem řízení v daném případě není stavba „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ jako jeden celek, kdy se jedná o obsáhlý soubor staveb, které jsou identifikovány právě

jednotlivými stavebními objekty. Změny se pak týkají pouze některých staveb tohoto souboru staveb pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, přitom je nutné předmětnou stavbu projednat pouze v rozsahu těchto změn. Nelze totiž znovu umisťovat stavby již pravomocně umístěné, např. samotnou trasu dálnice (SO 101), či dokonce stavby, které již byly realizovány a jsou zkolaudovány. Postup Stavebního úřadu MMOI, resp. Stavebního úřadu MMP, tak byl zcela správný a Odbor SR KÚOK v něm neshledal žádné pochybení.

K tomu, že ust. § 79 odst. 2 stavebního zákona stanoví, které stavby nevyžadují rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas, ale dle odst. 4 tohoto ustanovení se to nevztahuje na záměry posuzované z hlediska vlivů na životní prostředí, Odbor SR KÚOK uvádí, že toto se týká právě pouze staveb, které jsou přímo vyjmenovány v odst. 2 daného ustanovení, přitom odstranění staveb, příprava území, kamerový systém či „rekonstrukce“ komunikace zde vyjmenovány nejsou. Nelze tak souhlasit s tvrzením spolku, že správná úvaha stavebního úřadu je zcela chybná.

Odbor SR KÚOK tak na základě všech výše uvedených skutečností posoudil námitky spolku jako nedůvodné a neopodstatněné.

K námitce č. 8, která se týká nesplnění požadavků dotčených orgánů pro ochranu přírody (námitky zn. 05/2018), kdy je spolkem zmiňován požadavek Magistrátu města Přerova z hlediska zásahu stavby do VKP, a kdy spolek nesouhlasí s plánem ŘSD uvedeným v dopise ze dne 6. 9. 2016, zn. 313/16-22100, ve věci zahnutí požadavků na vybudování biokoridorů do Plánů společných zařízení komplexních pozemkových úprav, Odbor SR KÚOK uvádí následující. Jak již bylo výše uvedeno a jak také uvedl Stavební úřad MMOI ve svém rozhodnutí, v průběhu řízení byla závazná stanoviska vydaná Magistrátem města Přerova nahrazena závaznými stanovisky Magistrátu města Olomouce, který je v řízení také dotčeným orgánem mj. z hlediska životního prostředí. Závazným podkladem pro rozhodování Stavebního úřadu MMOI v daném řízení o změně územního rozhodnutí jsou tak pouze stanoviska vydaná Magistrátem města Olomouce, nikoliv Magistrátem města Přerova, námitka je tak nedůvodná.

K námitce č. 9, která se týká plnění podmínky rozhodnutí o ochraně přírody (námitky zn. 05/2018), kdy spolek požaduje doložit, jak byla splněna podmínka č. 17 výroku výjimky vydané pod č. j. 25422/2017, ze dne 24. 5. 2017, kterou bylo uloženo předložit Projekt ochranných opatření, a to do 31. 12. 2017, a že je podivné, že podkladem stanoviska EIA vydaného MŽP dne 30. 11. 2016 byla dokumentace pro stavební povolení 05/2016, a ne dokumentace pro územní řízení, Odbor SR KÚOK uvádí, že těmito skutečnostmi se zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí, a to v části vypořádání se s námitkami spolků DZ a KD (viz str. 151 - 152).

Námitka č. 10 se týká podkladů rozhodnutí nevztahujících se k dokumentaci pro územní rozhodnutí (námitky zn. 05/2018 + doplněno v odvolání). Spolek namítá, že stavební úřad žádost bohužel neproověřil z hlediska předmětu řízení, ani z hlediska použitelnosti podkladů, a že stejně jako u jiných staveb s nekonečnou přípravou a bezpočtu změn technického řešení, se nedá rozlišit, která vyjádření a stanoviska se vztahují k té které verzi dokumentace. Uvádí, že dokumentace pro územní rozhodnutí je datována 12/2016, ale většina podkladů, tj. stanovisek, koordinovaných stanovisek, závazných stanovisek, rozhodnutí, vyjádření, je však datována před 12/2016, a uvádí jejich výčet z v dokladové části E.1. Dále namítá, že uvedené podklady a zřejmě i další podklady jsou prokazatelně vydány k jiné, než k předmětné dokumentaci pro územní řízení. Stavební úřad tak měl před oznámením o zahájení řízení toto prověřit, což však neučinil, a také, že měl nejprve žadateli uložit povinnost tyto podklady aktualizovat a

teprve poté pokračovat v územním řízení. Dále, že nedodržení časové posloupnosti je zřejmé ze stanoviska EIA, jehož podkladem byla dokumentace pro stavební povolení 05/2016, přitom do ní by měly být promítnuty požadavky z předchozích stupňů.

V odvolání pak spolek doplňuje, že stavební úřad k námitce spolku Krajina Dluhonice uvedl, že podmínky stanovené dotčenými orgány byly zapracovány do dokumentace stavby, že všechny dotčené orgány vyrozuměl o zahájení řízení, a vzhledem k tomu, že žádný dotčený orgán v průběhu řízení nevyužil své právo podat další připomínky, popř. žádat doplnění obsahu záměru, má stavební úřad za to, že s vydáním změny územního rozhodnutí souhlasí, což považuje spolek za zcela nesprávné.

K těmto námitkám Odbor SR KÚOK uvádí, jak již také uvedl, že v procesu územního řízení o změně územního rozhodnutí o umístění stavby pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, nezjistil žádné pochybení, které by mělo za následek zrušení napadeného rozhodnutí. Žadatel předložil úplnou žádost o vydání územního rozhodnutí o změně umístění navrhované stavby včetně všech podkladů a Stavební úřad MMOI v tomto řízení řádně posoudil soulad změn předmětné stavby dálnice D1 s platnou územně plánovací dokumentací města Přerova a příslušných obcí a především se Zásadami územního rozvoje Olomouckého kraje, které jsou v souladu s Politikou územního rozvoje České republiky, soulad s podmínkami dotčených orgánů a rovněž soulad s obecnými požadavky na využívání území a technickými požadavky na stavby. Účastníci tohoto řízení byli v průběhu územního řízení řádně poučeni o jejich právech a byla jim dána možnost se se správním spisem seznámit, vyjádřit svá stanoviska a činit návrhy a důkazy. V průběhu řízení byly vzneseny a předloženy námitky účastníků řízení, se kterými se Stavební úřad MMOI se ve svém rozhodnutí zabýval a beze zbytku se s nimi vypořádal.

Odbor SR KÚOK se dále zabýval zmiňovanými stanovisky, k nimž uvádí následující. K závaznému stanovisku EIA 11/2016, jehož podkladem je dokumentace pro stavební povolení 05/2016, k podané žádosti o ověření změn stavby podle § 9a zákona o EIA, která má datum 03/2016, Odbor SR KÚOK uvádí, že prioritním závazným stanoviskem a také závazným stanoviskem k ověření změn se zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí, a to v části vypořádání s námitkami spolků DZ a KD (viz str. 111 - 124), ale navíc dodává, že samotná žádost podaná MŽP nemá žádný vliv na posouzení záměru, ten má teprve až výsledek na základě této žádosti vydaný. Další spolkem zmiňovaná stanoviska Magistrátu města Přerova (MMPř 01/2016, MMPř 04/2016, MMPř 10/2016, vodoprávní souhlas MMPř 04/2016) byla, jak již bylo také uvedeno, v průběhu řízení nahrazena stanovisky Magistrátu města Olomouce, a tudíž jsou pro posouzení záměru bezpředmětná. Ve stanovisku AOPK 03/2016 pouze sděluje, že Správa CHKO LP není orgánem ochrany přírody kompetentním k vydávání závazných stanovisek v lokalitě plánovaného záměru. Zmiňovaná rozhodnutí AOPK 10/2009 a KUOK 04/2010, jsou samostatnými rozhodnutími, která jsou závazná, a tudíž musí být splněny všechny zde uvedené podmínky, nejedná se o závazná stanoviska, jejichž podmínky by musely být převzaty do územního rozhodnutí, aby byly právně závazné.

K dalším stanoviskům a vyjádřením, v nichž, jak spolek uvádí, se specifikuje podklad DÚR 10/2015, Odbor SR KÚOK uvádí, jak již také uvedl v rámci vypořádání námitek týkajících se relevantnosti závazného stanoviska HZS OK, které bylo vydáno k DÚR 2015, že stavební úřad sám může posoudit rozsah změn v předložené dokumentaci, a případně dojít k závěru, že změny v aktualizované dokumentaci, oproti dokumentaci posouzené v závazných stanoviscích, nemají vliv na zájmy chráněné jednotlivými dotčenými orgány podle příslušných zákonů. Jak již bylo uvedeno, v daném případě

byla k žádosti o změnu územního rozhodnutí předložena dokumentace k umístění stavby vypracovaná v 12/2016. Současně bylo také předloženo CD, na němž byla dokumentace záměru vypracovaná 10/2015, tedy dokumentace, na základě které byla vydána některá ze závazných stanovisek. Toto bylo součástí zprávy o zapracování podmínek a připomínek dotčených orgánů, vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury Na základě porovnání těchto dvou dokumentací Odbor SR KÚOK zjistil, že změny vyplynuly např. z požadavků správců či vlastníků sítí, tj. úpravy, respektive upřesnění tras kanalizací, trasy přeložky parovodu, změna natočení pilířů estakády SO 209 v oblasti řeky Bečvy, úprava trasy přeložky kabelů NN v MÚK Přerov - sever, také doplnění přeložky VTL, obcházení kabelového vedení, změny plynoucí z požadavků migrační a hlukové studie, tj. doplnění propustků pro zajištění migrace drobných živočichů, navýšení PHS v Dluhonicích, a také změny vzniklé z jednání s vlastníky dotčených pozemků a staveb a dotčených orgánů, tj. doplnění pohledových míst pro Policii ČR, změna rozsahu účelové komunikace v areálu Prechezy, vypuštění objektu RD z S0 003, současně také změny, jimiž byly napraveny nedostatky původní dokumentace z 10/2015, a to např. doplnění objektů do výkresové části dokumentace, tj. oplocení dálnice, úpravy skládky zelené skalice, přeložka a pročištění melioračního kanálu v Dluhonicích, úpravy k zajištění přístupů na oddělené pozemky v areálu Prechezy, a změny spočívající v odstranění některých stavebních objektů či jejich přejmenování. Soupis těchto změn se sice na první pohled může zdát velmi obsáhlým, avšak v celkovém konceptu dané stavby, a při porovnání se změnami posuzovanými v územním řízení, jak jsou popsány Stavebním úřadem MMOI na stranách 2 až 109 napadeného rozhodnutí, a které dle závazného stanoviska k ověření změn prioritního dopravního záměru nejsou takového charakteru, že by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí a veřejné zdraví, lze konstatovat, že tyto změny jsou pouze drobnými změnami, které podle názoru Odboru SR KÚOK nemají prakticky žádný vliv na zájmy chráněné jednotlivými dotčenými orgány podle příslušných zákonů. Na základě těchto skutečností Odbor SR KÚOK vyhodnotil, stejně jako Stavební úřad MMOI, resp. Stavební úřad MMPr, což lze z jejich postupu, kdy nepožadovaly po žadateli doložení dalších závazných stanovisek, dovodit, že závazná stanoviska nebo jiná stanoviska předložená k žádosti jsou zcela relevantním podkladem pro rozhodnutí o předloženém záměru změny v umístění stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“. Odbor SR KÚOK tak na základě výše uvedeného tuto námitku posoudil jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

K námitce č. 11 spolku týkající se nebezpečnosti křižovatky (námitky zn. 05/2018), kdy spolek slovy senátorky RNDr. Jitky Seitlové, namítá rizikovost mimoúrovňové křižovatky Přerov - sever, která je pro řidiče velmi problematická a hůře čitelná, což představuje bezpečnostní rizika, a proto s takovým řešením nesouhlasí, Odbor SR KÚOK nejprve uvádí, že problematika bezpečnosti silničního provozu (tj. bezpečnosti křižovatky) není předmětem činnosti tohoto spolku, proto se jí Odbor SR KÚOK dále nezabýval. Nicméně dodává, že námitkou obsahově totožnou týkající se „vadnosti projektu MÚK Přerov - sever a zbytečnosti naprojektování tohoto mimoúrovňového křížení“, se zabýval dále v odůvodnění svého rozhodnutí, a to v části vypořádání se s námitkami Ing. Pavla Ježíka a MUDr. Heleny Ježíkové (viz str. 180 - 184).

Námitka č. 12 se týká dokumentu Posouzení vlivu stavby na krajinný ráz z července 2019 (námitky zn. 33/2019 + doplněno v odvolání). Podle spolku je posouzení pouze subjektivní hodnocení zpracovatele, jsou v něm uváděna chybná vyhodnocení, příp. doporučení, která se nemohou opřít o jistotu jejich proveditelnosti. Například, že realizovatelnost doporučení osázet prostor mimoúrovňových křižovatek stromovou a

keřovou vegetací, jež by pohledy na technické stavby zmírnila, je závislé na vyjádření ohledně bezpečnosti provozu na křižovatkách, a proto zřejmě také není předmětem závazného stanoviska MMOI ze dne 8. 8. 2019. Namítá, že závazné stanovisko se opírá o jakýsi nespecifikovaný předběžný návrh vegetačních úprav, ale nehodnotí, zda je tento předběžný návrh v souladu s východisky a doporučeními uvedeného posouzení. Pokud má být takový závěr použit pro vydání územního rozhodnutí, musí být jistotou, že veškerá doporučení budou skutečně realizována, a pokud tato jistota není, pak je posouzení chybné a územní rozhodnutí nemůže být vydáno.

Námítka č. 13 se týká závazného stanoviska Spis. zn. S-SMOL/198486/2019/OZP, č. j. SMOL/201947/2019/OZP/PKZ/Ci, ze dne 8. 8. 2019, ohledně podmínek souhlasu podle ust. § 12 zákona č. 114/1992 Sb., (námitky zn. 33/2019 + doplněno v odvolání). Spolek namítá, že v závazném stanovisku chybí uložení povinnosti průběžné péče o veškerou zeleň, která bude v trase dálnice podle závazného stanoviska vysázena, kdy tato povinnost musí být výslovně uložena na dobu životnosti stavby. Ohledně popínavých rostlin a úprav PHS pro jejich uchycení spolek namítá, že tento bod musí být doplněn o požadavek, aby úprava PHS byla provedena takovým způsobem, který vyloučí stržení popínavek působením silného větru na ně, a jejich převis zabezpečit vhodnou úpravou hlavy PHS. Má za to, že bez zpřesnění a doplnění podmínek nelze účinně zajistit zmírnění negativního vlivu stavby dálnice na krajinný ráz.

Vzhledem ke skutečnosti, že námitky č. 12 a č. 13 směřují proti obsahu vydaného závazného stanoviska MMOI, Odboru životního prostředí, oddělení péče o krajinu a zemědělství (OŽP), ze dne 8. 8. 2019, Spis. zn. S-SMOL/198486/2019/OZP, č. j. SMOL/201947/2019/OZP/PKZ/Ci, z hlediska vlivu na krajinný ráz podle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, k umístění stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, Odbor SR KÚOK, jak bylo již výše uvedeno, opatřením ze dne 4. 2. 2020 požádal OŽPZ, jakožto správní orgán nadřízený OŽP, o potvrzení nebo změnu tohoto závazného stanoviska. Dne 27. 2. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel „Potvrzení závazného stanoviska orgánu ochrany přírody Magistrátu města Olomouce“ OŽPZ ze dne 25. 2. 2020 pod č. j. KUOK 26692/2020, kterým bylo předmětné závazné stanovisko OŽP potvrzeno.

OŽPZ ve svém stanovisku uvedl, že závazné stanovisko bylo vydáno v přenesené působnosti věcně a místně příslušným orgánem ochrany přírody - obecním úřadem obce s rozšířenou působností - Magistrátem města Olomouce, Odborem životního prostředí, oddělením péče o krajinu a zemědělství, a to dle ustanovení § 12 odst. 2 zákona. Věcná příslušnost je zakotvena v ustanovení § 77 odst. 1 písm. j) zákona. Místní příslušnost v tomto případě vyplývá z usnesení Odboru SR KÚOK ze dne 20. 6. 2018, č. j. KUOK 52031/2018, kterým bylo vyhověno námitce podjatosti a Magistrát města Olomouce byl pověřen provedením územního řízení a dále jako dotčený orgán v oblasti životního prostředí, příslušný dle zákona.

Dále uvedl, že orgán ochrany přírody vydal souhlasné závazné stanovisko k zásahu do krajinného rázu pro akci „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ v rozsahu aktualizace DÚR, a že souhlas je podmíněn splněním pěti podmínek. Orgán ochrany přírody vycházel zejména z územního rozhodnutí Magistrátu města Přerova č. 32/2006 ze dne 3. 3. 2006, závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí, které dne 30. 11. 2016 pod č. j. 63946/ENV/16 vydalo MŽP a z Posouzení vlivu stavby na krajinný ráz, zpracovaného Ecological Consulting, a.s., Olomouc, v červenci 2019. Dále, že z předložených materiálů nevyplývá, že by stanovisko bylo založeno na neúplně zjištěném skutkovém stavu. Proto OŽPZ, jako

správní orgán nadřízený v oblasti státní správy ochrany přírody OŽP, neshledal zákonný důvod napadené závazné stanovisko změnit.

K námitce spolku, že vypořádání námítky konstatováním bez uvedení jakéhokoliv důvodu, proč nebylo námitce možno vyhovět, je důkazem nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, a která se vztahovala k obsahu posouzení vlivu stavby na krajinný ráz z července 2019, OŽPZ uvedl, že s námitkou nesouhlasí a považuje ji za nedůvodnou. Námitka spolku je v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádána konstatováním, že rozpor se zákony či jinými obecně závaznými právními předpisy nebyl zjištěn, a tak stavební úřad nemá důvod se zabývat námitkami proti závazným stanoviskům. K tomu dále OŽPZ uvedl, že posouzení vlivu stavby na krajinný ráz je zpracováno osobou s platným osvědčením, která je oprávněna tato posouzení provádět a není důvod zpochybňovat kvalitu tohoto posouzení. Také, že posouzení je zpracováno v souladu s doporučeným metodickým postupem. Odbor SR KÚOK k tomu dodává, že každé odborné posouzení, a to z jakéhokoliv hlediska, musí být vždy zpracováno odborně způsobilou osobou s příslušným oprávněním, která za správnost provedeného posouzení zodpovídá. V daném případě bylo předmětné posouzení provedeno autorizovanou osobou oprávněnou k tomuto posouzení, a dotčený správní orgán hájící zájmy z hlediska ochrany přírody vydal k danému záměru souhlasné závazné stanovisko. Stavební úřad tak neměl žádný důvod pochybovat o jeho správnosti.

Jak také Stavební úřad MMOI v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, a s čím se Odbor SR KÚOK prakticky ztotožnil, stavební úřad přezkoumává podklady rozhodnutí z úřední povinnosti, bez ohledu na podané námitky, což Stavební úřad MMOI učinil i v tomto případě. Přitom vyhodnotil, že závazná stanoviska dotčených orgánů stejně jako vyjádření vlastníků sítí dopravní a technické infrastruktury jsou platná a aktuální, že zrušená stanoviska byla nahrazena novými, případně byla prodloužena jejich platnost. Proto také neměl důvod zpochybňovat podmínky, za kterých vydal příslušný dotčený orgán závazné stanovisko. K námitkám týkajícím se závazných stanovisek pak mj. uvedl, že ust. § 4 odst. 2 stavebního zákona stanoví, že stavební úřad postupuje ve vzájemné součinnosti s dotčenými orgány chránícími veřejné zájmy podle zvláštních předpisů. Přitom stavební úřad při zkoumání žádosti ze závazných stanovisek dotčených orgánů vycházel a hodnotil je ve správním řízení jako důkazy. Jelikož nezjistil rozpor se zákony či jinými obecně závaznými právními předpisy, nemá důvod se zabývat námitkami proti závazným stanoviskům. K tomu Odbor SR KÚOK dodává, že stavební úřad ani není příslušný k přezkoumání jemu předložených závazných stanovisek, těmi jsou správní orgány nadřízené příslušným dotčeným správním orgánům. Odbor SR KÚOK tak, stejně jako OŽPZ, považuje námitku za nedůvodnou a neopodstatněnou.

K námitkám spolku týkajícím se nevypořádání námítek účastníka řízení, kdy spolek uvádí, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, a že námitky, které nebyly vypořádány v prvním stupni, nelze zákonně vypořádat v rámci odvolání, protože by účastník řízení byl znemožněn výkon práva se proti vypořádání námítek odvolat, Odbor SR KÚOK uvádí, jak již uvedl výše, že v průběhu řízení byly vneseny a předloženy námitky účastníků řízení, které byly často velmi rozsáhlé s množstvím argumentů a také se často opakovaly a překrývaly, přičemž Stavební úřad MMOI, jak i sám uvedl, posuzoval námitky v ucelených blocích a zároveň podle principu, že povinnost řádného odůvodnění rozhodnutí nelze mechanicky ztotožňovat s povinností poskytnout podrobnou odpověď na každý jednotlivý argument a odpovídat na každou jednotlivou dílčí otázku, ale na celkové právní problémy. Přitom Odbor SR KÚOK takovéto vypořádání námítek nepovažuje za nedostatečné, a proto vyhodnotil,

že Stavební úřad MMOI se ve svém rozhodnutí s podanými námitkami zabýval a beze zbytku se s nimi vypořádal, přičemž vycházel ze všech podkladů obsažených ve správním spise, mimo jiné ze závazných stanovisek příslušných dotčených správních orgánů, která byla všechna souhlasná.

Námitkou č. 15 se spolek odvolává proti závaznému stanovisku k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí ze dne 30. 11. 2016 pod č. j. 63946/ENV/16, které považuje za nezákonné.

Uvádí, že v prioritním stanovisku je uvedeno, že jeho podkladem byla dokumentace pro stavební povolení 05/2016, nikoli dokumentace pro územní řízení 12/2016. Dále je uvedeno, že další opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzací nepříznivých vlivů na životní prostředí příslušný úřad nestanovil, neboť jsou součástí přímo DSP a jejich příloh nebo byla stanovena v závazných stanoviscích dotčených orgánů a jejich splnění je tedy zajištěno. Toto považuje za přímý důkaz nezákonnosti prioritního stanoviska. Podrobně se pak zabývá rozdíly mezi DÚR a DSP, což má dle spolku vliv na závěry předmětného stanoviska. Prioritní stanovisko tak považuje za zcela nedostatečné, nepřezkoumatelné. Namítá též velmi výrazný rozdíl mezi textem prioritního stanoviska a textem ověřovacího stanoviska, kdy v prioritním stanovisku zcela absentuje výpis stavebních objektů záměru, který v ověřovacím stanovisku zabírá celých šest stran textu, vůbec tak nelze tato stanoviska zákonně srovnávat, zda jsou vydána ke shodnému záměru. Dle spolku tak prioritní stanovisko nemůže být podkladem předmětného řízení ani podkladem ověřovacího stanoviska.

Dále namítá rozpor výroku závazného stanoviska s jeho odůvodněním, přičemž dále uvádí opatření uvedená v odůvodnění, která však chybí ve výroku, tj. v podmínkách stanoviska. Dále, že je zde uvedeno, že záměr není plně v souladu se ZÚR OK, ale je součástí projednávané Aktualizace č. 2a ZÚR OK, a že dle územního rozhodnutí ze dne 3. 3. 2006 je možné konstatovat, že stavba je projektována v souladu se stanoviskem o hodnocení vlivů záměru na životní prostředí ze dne 15. 12. 2000, a že v dokumentaci pro stavební řízení nedošlo ke změně navrhované trasy D1, že se ale nelze opírat o stanovisko z roku 2000, které bylo vydáno dle zákona č. 244/1992 Sb., ani o jakoukoli dřívější studii, kde byly různé varianty záměru hodnoceny. Napadá také podmínku č. 18 prioritního stanoviska, kdy otázka vhodného způsobu zimní údržby komunikace musí být vyřešena nejpozději v prioritním stanovisku EIA.

Námitkou č. 16 se spolek odvolává proti závaznému stanovisku MŽP k ověření změn prioritního dopravního záměru ze dne 23. 4. 2018 pod č. j. MZP/2017/710/1294.

Spolek namítá nekomplexnost ověřovacího stanoviska, nedostatečné odůvodnění tohoto stanoviska, dále jeho nepřezkoumatelnost z důvodu naprosté nedostatečnosti konkretizace důvodů pro závěr ověřovacího stanoviska pro tak masivní rozsah změn. Dále, že neví, jak příslušný úřad EIA mohl vůbec porovnávat změny specifikované v DÚR 12/2016 s podklady prioritního stanoviska, tedy s dokumentací pro stavební povolení DSP 05/2016. Dále napadá postup týkající se plnění lhůt pro předložení žádosti, tj. požadavky ust. § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., ve znění účinném po 1. 11. 2017, tj. dle zákona č. 326/2017 Sb., nebo před jeho účinností, a pokud žádost byla podána dne 3. 2. 2017 a doplněna dne 14. 12. 2017, pak dle spolku nebyl splněn požadavek ust. § 9a zákona, a to před ani po účinnosti zákona č. 326/2017 Sb., přesto příslušný úřad MŽP ověřovací stanovisko vydal. Z toho dovozuje, že bylo žadateli při vydání ověřovacího stanoviska nadržováno, a to proto, že žádost podaná dne 3. 2. 2017 neobsahovala úplný výpis případných změn, tudíž byla v rozporu se zákonem, a jelikož její doplnění bylo provedeno až dne 14. 12. 2017. Příslušný úřad

MŽP tedy musel dojít k závěru, že je nutno uplatnit ustanovení § 9a ve znění zákona č. 326/2017 Sb., a nemohl ověřovací stanovisko vůbec vydat.

Uvedené námitky č. 15 a č. 16, stejně jako námitky spolků DZ a KD, směřují proti obsahu závazného stanoviska MŽP k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí č. j. 63946/ENV/16, ze dne 30. 11. 2016 a také závazného stanoviska MŽP k ověření změn prioritního dopravního záměru č. j. MZP/2017/710/1294, ze dne 23. 4. 2018. Jak bylo již uvedeno výše, a to v části vypořádání s námitkami spolků DZ a KD, z tohoto důvodu Odbor SR KÚOK požádal ministra životního prostředí, jakožto správní orgán nadřízený MŽP, o jejich potvrzení nebo změnu. Dne 23. 4. 2020 pak Odbor SR KÚOK obdržel „Závazné stanovisko k žádosti odvolacího správního orgánu o potvrzení či změnu závazného stanoviska“ Spis zn. P/3778, č. j. MZP/2020/430/225, ze dne 20. 4. 2020, ministra životního prostředí, dle kterého nebyly shledány žádné důvody pro změnu či zrušení prioritního stanoviska EIA ani závazného stanoviska k ověření změn, a proto ministr životního prostředí obě stanoviska nejprve potvrdil. Poté vzhledem k učiněným závěrům Krajského soudu v Ostravě Odbor SR KÚOK, jak bylo již výše uvedeno, opětovně požádal ministra životního prostředí o jejich potvrzení nebo změnu. Poté dne 4. 1. 2021 a také dne 6. 1. 2021 Odbor SR KÚOK obdržel „Závazné stanovisko k žádosti odvolacího správního orgánu o potvrzení či změnu závazného stanoviska“ ministra životního prostředí ze dne 30. 12. 2020 Spis zn. P/3857, č. j. MZP/2020/430/981, jímž bylo závazné stanovisko MŽP k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí změněno a ve zbytku potvrzeno. Závazné stanovisko MŽP k ověření změn prioritního dopravního záměru bylo potvrzeno. Skutečnosti, které ministr životního prostředí uvedl ve svých závazných stanoviscích, Odbor SR KÚOK již uvedl výše v odůvodnění svého rozhodnutí, a to v části vypořádání se s námitkami spolků DZ a KD (viz str. 111 - 124).

Ministr životního prostředí pak dále k námitkám odvolatele spolku Voda z Tetčic, z.s. uvedl následující.

K námitkám, že trasa záměru je přes zastavěné území obce, a že realizace záměru zhorší dosud příznivý stav životního prostředí, zejména obyvatel obce Dluhonice, a že zásadně nesouhlasí s vedením dálnice D1 přes zastavěné území obce Dluhonice, kdy ochrana zdraví většiny nemůže být vykupována zhoršením zdraví menšiny obyvatel Dluhonic, pak ministr uvedl, že se jedná o námitky, které byly vypořádány pod bodem č. 5, na který odkázal. Odbor SR KÚOK dodává, že vypořádání uvedených námitek je uvedeno výše v odůvodnění rozhodnutí, a to v části vypořádání s námitkami spolků DZ a KD (viz str. 120 - 121). Námitkou týkající se vedení trasy dálnice D1 přes zastavěné území obce se Odbor SR KÚOK zabýval také již výše v odůvodnění svého rozhodnutí, a to v části vypořádání se s námitkami Milana Tomečka (viz str. 108 - 109) a v části vypořádání se s námitkou spolku č. 2 (viz str. 153 - 154).

K námitkám, že podle spolku je závazné stanovisko k ověření změn neověřitelné a nekomplexní, že MŽP údajně nadržovalo žadateli při jeho vydání, a že příslušný úřad měl uplatnit ustanovení § 9a zákona č. 100/2001 Sb. a neměl toto stanovisko vydat, a že závazné stanovisko k ověření je nezákonné, nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a odůvodnění je vágní, ministr uvedl následující.

K vyhodnocení případných změn záměru slouží závazné stanovisko vydané podle ustanovení § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. (verifikační závazné stanovisko). Pokud by došlo ke změnám záměru, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí, vydal by příslušný úřad nesouhlasné závazné stanovisko a takové změny by se staly předmětem posuzování podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. g)

zákona č. 100/2001 Sb. (změny musí být posouzeny minimálně ve zjišťovacím řízení). Verifikační závazné stanovisko je nutné vydat do každého dílčího navazujícího řízení vedeného k záměru. Na základě žádosti a předložených podkladů bylo vydáno závazné stanovisko k ověření změn záměru. Toto závazné stanovisko bylo vydáno v souladu s aktuálně platným zákonem č. 100/2001 Sb. Součástí žádosti o toto stanovisko byl mimo jiné dokument obsahující úplný popis změn a dokumentace pro příslušné navazující řízení. Náležitosti ustanovení § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. byly splněny na základě výše uvedeného. Předmětné podklady byly doručeny v rámci zákonné lhůty. Doplnění žádosti o vydání závazného stanoviska k ověření změn ze dne 14. 12. 2017 (žádost o vydání tohoto stanoviska byla doručena dne 3. 2. 2017) nelze považovat za nedostatek žádosti, a není proto důvod žádost zamítnout nebo vydat nesouhlasné závazné stanovisko. Doplnění žádosti o vydání uvedeného stanoviska nelze považovat za „nadržování žadatelí“, jak se nesprávně domnívá odvolatel. Příslušný úřad musí postupovat tak, aby neměl v rozhodované věci žádné pochybnosti (zásada materiální pravdy). Za tímto účelem je naopak žádoucí a nezbytné vyžádat si doplnění podkladů od žadatele. Pro doplňování žádosti rovněž zákon nestanoví žádné lhůty, takže nelze tvrdit jejich nedodržení. Všechny uvedené změny byly ze strany MŽP vyhodnoceny. MŽP odůvodnilo svoje závěry k těmto změnám. Není proto zřejmé, v čem konkrétně má být dle spolku spatřována případná „nekomplexnost a nepřezkoumatelnost“ či nezákonnost tohoto stanoviska, a není tedy ani zřejmý důvod předmětného požadavku spolku. Námitka, že formulace odůvodnění jsou vágní, se nezakládá na skutečnosti. V odůvodnění závazného stanoviska k ověření změn jsou podrobně popsány identifikované změny a u každé z nich je podrobně uveden postoj správního orgánu vedoucího proces EIA k této změně. Část odůvodnění, kterou spolek označuje za vágní, je pak již pouze rekapitulací, shrnutím či celkovým závěrem, který následuje až za podrobným odůvodněním postoje ke změnám (a vychází z něj).

Ministr tak dospěl k závěru, že v závazném stanovisku k ověření změn nelze identifikovat podezření na jeho rozpor s právními předpisy, který by mohl mít vliv na výrokovou část tohoto stanoviska, a který by tak byl způsobit negativně ovlivnit další průběh navazujících řízení. Současně je třeba dodat, že není pravdou, že v postupu podle ustanovení § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. se hodnotí záměr jako celek. Naopak v tomto postupu se hodnotí výhradně předmět navazujícího řízení a posuzuje se, zda a jak moc se tato část záměru (která je předmětem dílčího navazujícího řízení) změnila oproti tomu, jak byla tato část řešena a posouzena v procesu EIA k původnímu záměru. V tomto postupu tedy logicky nemohou být nijak hodnoceny části záměru, které z jakéhokoliv důvodu nejsou předmětem daného navazujícího řízení. Otázka, zda některé stavební objekty mají nebo nemají být předmětem daného navazujícího řízení, pak není otázka na správní orgán příslušný k procesu EIA, ale na správní úřad, který má vedení daného navazujícího řízení ve své gesci. Tato otázka rovněž nemá a nemůže mít vliv na zákonnost prioritního stanoviska EIA ani závazného stanoviska k ověření změn. Námitky spolku tak nejsou podle ministra důvodné.

K námitkám, že prioritní stanovisko EIA nemůže být podkladem navazujícího řízení ani podkladem pro vydání závazného stanoviska k ověření změn, že podle spolku je prioritní stanovisko EIA zcela nedostatečné, nezákonné a navíc nepřezkoumatelné, a také, že podkladem prioritního stanoviska EIA byla dokumentace pro stavební povolení místo dokumentace pro územní řízení, ministr uvedl následující.

Na základě ustanovení § 23a odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb. příslušný úřad vydá k prioritnímu dopravnímu záměru závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního

záměru na životní prostředí, které je podkladem pro vydání rozhodnutí v navazujících řízeních. Přísluší tak učinit závěr, že prioritní stanovisko může být podkladem pro příslušné navazující řízení.

Podle ustanovení § 23a odst. 5 zákona č. 100/2001 Sb. se prioritní závazné stanovisko vydává na podkladě „popisu aktuálního technického řešení záměru a jeho vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví“, který musel být (a byl) oznamovatelem předložen jako součást žádosti o vydání prioritního závazného stanoviska. Pro naplnění tohoto kritéria byla předložena DSP plně postačující. Není zřejmé, proč by měla být podle spolku překládána namísto DSP spíše dokumentace pro územní rozhodnutí (DÚR). Není to zřejmé tím spíše, že DSP obecně obsahuje mnohem detailnější a přesnější informace o záměru, a navíc v daném případě i nejaktuálnější dostupné informace o záměru. Nehledě na to, že požadavek zákona by byl naplněn jakýmkoliv komplexním „popisem aktuálního technického řešení záměru a jeho vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví“, nemuselo se tedy nutně jednat ani o DSP ani o DÚR, nicméně ministr považuje předložení DSP jako výrazně vhodnější, než kdyby byla předložena obecnější DÚR. Pokud spolek staví svoji námitku na skutečnosti, že nyní jde o „řízení o změně územního rozhodnutí“, a proto se domnívá, že podkladem pro prioritní závazné stanovisko tedy měla být „dokumentace pro změnu územního rozhodnutí“, pak je taková námitka i úvaha spolku, která k ní vedla, zcela lichá.

Podkladem pro prioritní závazné stanovisko nutně musí (musel) být podklad, který komplexně řeší předmětný záměr v celém jeho rozsahu, a to v nejdetailnější dostupné formě. Toto kritérium splnila právě DSP. Naopak „dokumentace pro změnu územního rozhodnutí“ takové kritérium nesplňuje, neboť neřeší záměr jako celek, nýbrž pouze dílčí změny oproti pravomocnému územnímu rozhodnutí.

Z požadavku spolku není zřejmé, v čem konkrétně je spatřována případná nezákonnost prioritního stanoviska EIA, a není tedy ani zřejmý důvod předmětného požadavku. V napadeném prioritním stanovisku EIA nebylo identifikováno podezření na rozpor s právními předpisy, který by mohl mít vliv na výrokovou část stanoviska, a mohl by tak negativně ovlivnit další průběh navazujících řízení.

K napadené podmínce č. 18 prioritního stanoviska EIA a jeho odůvodnění pak ministr uvedl, že ke stejným námitkám ve vztahu k podmínce č. 18 prioritního stanoviska EIA bylo poskytnuto vypořádání pod bodem č. 4, na který odkázal. Odbor SR KÚOK dodává, že vypořádání této námitky je uvedeno výše v odůvodnění rozhodnutí, a to v části vypořádání s námitkami spolků DZ a KD (viz str. 120, 122 - 124).

K námitce, že prioritní stanovisko EIA nemůže být založeno na podkladě jiných závazných stanovisek, a že v prioritním závazném stanovisku absentuje informace, na základě kterých závazných stanovisek byly stanoveny podmínky prioritního stanoviska EIA, ministr uvedl následující.

Zákon č. 100/2001 Sb. nestanoví konkrétní podobu podkladu, na základě kterého má být prioritní závazné stanovisko vydáno. V ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb. je toliko stanoveno, že prioritní závazné stanovisko se „vydává na základě žádosti oznamovatele, jejíž součástí je podklad obsahující popis aktuálního technického řešení záměru a jeho vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví..“.

Tímto pokladem tedy bez pochyby může být předložená DSP včetně k ní doložených závazných stanovisek dotčených orgánů. Odůvodnění stanovených podmínek je podrobně uvedeno na str. 8 a 9 prioritního stanoviska EIA, přičemž jejich stanovení proběhlo na základě podkladů, které byly pro proces EIA předloženy, a po správním

úvaze správního orgánu příslušného k procesu EIA. Námitky spolku tak nejsou podle ministra důvodné.

K námitce týkající se výrazného rozdílu mezi textem prioritního stanoviska EIA a textem závazného stanoviska k ověření změn, ministr uvedl následující.

Uvedené námitky nelze nijak rozporovat. Důvodem rozdílnosti těchto stanovisek je to, že obě závazná stanoviska mají formálně zcela jiný účel, a proto je logické, že mají i odlišný obsah, který vyplývá ze zákona č. 100/2001 Sb. Účelem prioritního stanoviska EIA je vyhodnotit vlivy celého záměru na životní prostředí a veřejné zdraví. V úvodních částech stanoviska je proto popsán celý záměr, a to bez označení konkrétních stavebních objektů, nýbrž obecněji. Přesto je zde popis vzhledem k pokročilé přípravě záměru popsán zřetelně podrobněji, než v jiných stanoviscích EIA k obdobným typům záměrů. Stavební objekty nejsou vyjmenovány zejména proto, že to není běžné, a proto, že prioritní stanovisko neslouží jako poklad pro jediné navazující řízení, ale pro různá navazující řízení, takže je žádoucí spíše obecnější popis. Účelem ověřujícího stanoviska (závazného stanoviska k ověření změn) je ověřit změny záměru mezi procesem EIA a konkrétním navazujícím řízením. V těchto případech je naopak standardní, že se do tohoto závazného stanoviska převezme konkrétní předmět navazujícího řízení (tedy výčet konkrétních stavebních objektů, které jsou předmětem tohoto konkrétního navazujícího řízení), aby bylo zřejmé, k jakému předmětu navazujícího řízení se toto závazné stanovisko k ověření změn záměru vztahuje. Správní orgán příslušný k procesu EIA při vydávání tohoto závazného stanoviska zkoumá, zda a jak tyto stavební objekty, které jsou předmětem navazujícího řízení, byly popsány a posouzeny v procesu EIA a zda zde nejsou významné rozdíly. Tato úvaha nicméně z odůvodnění závazného stanoviska k ověření změn přímo vyplývá. Námitky spolku tak podle ministra nejsou důvodné.

K namítanému rozporu výroku a odůvodnění prioritního stanoviska EIA spočívajícímu v tom, že odůvodnění obsahuje soupis některých minimalizačních opatření z hlediska vlivů záměru, zatímco výroková část tato opatření neobsahuje, uvedl následující.

Prioritní stanovisko EIA bylo formulováno na základě předložených podkladů, které již obsahovaly některá minimalizační opatření. Provedené posouzení je tedy provedeno s tím, že se s realizací těchto opatření v podkladech automaticky počítá, a není tedy důvod tato opatření stanovovat jako podmínky závazného stanoviska. Realizace těchto opatření je v podkladech obsažena stejně, jako je v těchto podkladech obsažena realizace záměru. Jde tedy o nedílnou součást záměru. Jinými slovy stejně jako není třeba do podmínek prioritního stanoviska vkládat podmínku, že předložený záměr má být realizován, není tam třeba vkládat ani podmínku, že opatření, která jsou součástí navrženého záměru, mají být realizována. Realizace obojího je samozřejmá. Námitky spolku tak podle ministra nejsou důvodné.

K námitkám spolku, týkajícím se souladu záměru se ZÚR OK, ministr konstatoval, že záměr může být do procesu EIA předložen plně dle návrhu a představ oznamovatele. Úkolem správního orgánu příslušného k procesu EIA je takový záměr posoudit, což se stalo. Otázka, zda záměr je nebo není v souladu se ZÚR OK, je pro provedení příslušného posouzení dle zákona č. 100/2001 Sb. zcela irelevantní a má výhradně informativní charakter. Skutečnost, že se posuzovaný záměr neliší od záměru, který byl již v minulosti v procesu EIA posouzen, je logicky pozitivní. Uvedené námitky tak nejsou podle ministra důvodné.

Ke spolkem namítanému rozporu v plnění lhůt uvedených v ustanovení § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., ministr uvedl následující.

Spolek se domnívá, že kvůli tomu, že žádost o změnu územního rozhodnutí byla podána před účinností novely zákona č. 100/2001 Sb., která zavedla aktuální znění ust. § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., by mělo být nyní (resp. v rámci vydání závazného stanoviska k ověření změn) ověřeno splnění tehdejší právní úpravy platné před novelizací. K ust. § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. v jeho aktuálním znění nestanovil zákon č. 326/2017 Sb. žádné přechodné ustanovení, takže se podle jeho aktuálního znění musí postupovat ihned po nabytí účinnosti, tedy od 1. 11. 2017. Závazné stanovisko k ověření změn záměru mohlo být vydáno až po oznámení o zahájení navazujícího řízení, tj. nejdříve po 4. 4. 2018. Splnění zákonných povinností je v závazném stanovisku k ověření změn posuzováno ke dni jeho vydání, tj. k 23. 4. 2018. V té době již platila dnešní úprava ust. § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., dle které lze žádost o závazné stanovisko k ověření změn podat nejdříve 90 dnů před podáním žádosti a nejpozději v den podání žádosti o zahájení navazujícího řízení. Protože obě žádosti byly předloženy ještě před nabytím účinnosti zákona č. 326/2017 Sb., který tento požadavek zavedl, nemohlo být v době vydání závazného stanoviska k ověření změn splnění tohoto požadavku vyžadováno, a tedy ani posuzováno. Nad rámec uvedeného dle ministra přísluší konstatovat, že povinnost, která platila před 1. 11. 2017, tj. předložit žádost o závazné stanovisko k ověření změn 30 a víc dnů před podáním žádosti o zahájení navazujícího řízení, oznamovatel tehdy splnil, když žádost o uvedené stanovisko předložil 52 dnů před podáním žádosti o zahájení navazujícího řízení. V době vydání závazného stanoviska k ověření změn však již tato povinnost neplatila, a tak se jí správní orgán příslušný k procesu EIA při vydání závazného stanoviska k ověření změn logicky nezabýval. Námitky spolku tak podle ministra nejsou důvodné.

Odbor SR KÚOK tak na základě všech výše uvedených skutečností, stejně jako ministr životního prostředí, posoudil námitky spolku týkající se údajné nezákonnosti prioritního stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/16 a závazného stanoviska k ověření změn ze dne 23. 4. 2018, č. j. MZP/2017/710/1294, jako nedůvodnou a neopodstatněnou, přičemž se se závěry ministra ztotožnil.

Námitka č. 17 směřuje proti nezákonnosti v postupu Stavebního úřadu MMOI a proti diskriminaci některých účastníků řízení, kdy Stavební úřad MMOI z nesouhlasných vyjádření obce Horní Moštěnice ze dne 10. 2. 2016, obce Říkovice ze dne 3. 3. 2016 a obce Přestavky ze dne 17. 2. 2016, učiněných před podáním žádosti nevycházel, a uvedl, že nemají žádanou právní relevanci. Namítá, že toto nemá oporu v zákoně, a že stavební úřad by nemohl vycházet ani z ostatních vyjádření měst a obcí, jejichž souhlasy byly datovány před podáním žádosti, zanedbání některých nesouhlasných vyjádření přitom může mít za následek nezákonnost rozhodnutí. K tomu dodává, že Stavební úřad MMOI naopak v rozhodnutí akceptoval vyjádření PRECHEZA a.s., jejíž požadavky byly zahrnuty do podmínek rozhodnutí, přitom vyjádření je ze dne 11. 2. 2016, tedy také před podáním žádosti z 27. 3. 2017, přesto jsou požadavky vyjádření dokonce převzaty do výroku rozhodnutí. Tento postup považuje nejen za důkaz diskriminace účastníků řízení, ale také nezákonnosti rozhodnutí.

Námitka č. 18 směřuje proti nezákonnému poučení. Spolek namítá, že v poučení na straně 183 rozhodnutí je uvedeno, že odvolání musí být podle ust. § 82 odst. 2 správního řádu podáno s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a každý účastník dostal jeden stejnopis. Dále, že podle ust. § 9b odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., se navazující řízení považuje za řízení s velkým počtem účastníků podle správního řádu. Také, že podle ust. § 144 odst. 5 správního řádu odvolatel není povinen podávat odvolání s potřebným počtem stejnopisů podle

ust. § 82 odst. 2 správního řádu. Z toho důvodu je poučení v rozporu se zákonem, a dle spolku zcela záměrné a má účastníky odradit od podání odvolání.

Námitkou č. 19 spolek poukazuje na nedoručení předmětného rozhodnutí. Uvádí, že v úplném závěru jsou uvedeny přílohy rozhodnutí, které zmiňuje, a dodává, že tyto přílohy (situační výkresy) nebyly na úřední desce zveřejněny, což má za následek nedoručení rozhodnutí.

K těmto námitkám spolku pod č. 17, č. 18 a č. 19 Odbor SR KÚOK uvádí, že těmito námitkami obsahově totožnými se zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí, a to v části vypořádání se s námitkami spolků DZ a KD (viz str. 131 - 134).

Z předloženého správního spisu je také zřejmé, že odvolatelé Ing. Jaroslav Horák, Pavel Horák, Jaroslav Horák, Ing. Pavel Ježík a MUDr. Helena Ježíková své námitky proti projednávanému záměru poprvé uplatnili až v odvolacím řízení, přitom nejde o skutečnosti, které tito odvolatelé nemohli uplatnit již v územním řízení vedeném Stavebním úřadem MMPř, resp. Stavebním úřadem MMOI. K takovým námitkám se tudíž, v souladu s ust. § 82 odst. 4 správního řádu, nepřihlíží. Současně se také jedná převážně o námitky, které tito účastníci řízení nejsou oprávněni uplatňovat, jelikož se netýkají přímého dotčení jejich práv, a proto se k nim, v souladu s ust. § 89 odst. 3 stavebního zákona, nepřihlíží. Navíc odvolání Ing. Pavla Ježíka a MUDr. Heleny Ježíkové bylo posouzeno jako opožděné. Nicméně Odbor SR KÚOK pro úplnost v souvislosti s přezkoumáním souladu předmětného záměru s právními předpisy i k těmto podaným námitkám uvádí následující.

K námitkám odvolatelů Ing. Jaroslava Horáka, Pavla Horáka a Jaroslava Horáka uvedeným v jejich odvoláních Odbor SR KÚOK sděluje následující:

K namítané skutečnosti, že původní územní rozhodnutí č. 32/2006 bylo vydáno dne 3. 3. 2006, nabylo právní moci dne 12. 8. 2006, a protože dle ust. § 93 stavebního zákona je platnost územního rozhodnutí 2 roky a v odůvodněných případech 5 let, mají za to, že uvedená lhůta již uplynula, Odbor SR KÚOK uvádí následující.

V daném případě byla Stavebním úřadem MMPř v územním rozhodnutí č. 32/2006, ze dne 3. 3. 2006, stanovena jeho platnost 4 roky ode dne, kdy nabude právní moci. Jelikož toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 12. 8. 2006, jeho platnost tak byla stanovena do 12. 8. 2010. Dále však podle ust. § 93 odst. 4 stavebního zákona mj. platí, že rozhodnutí nepozbývá platnosti, bylo-li na základě žádosti podané v době jeho platnosti vydáno pravomocné stavební povolení nebo jiné obdobné rozhodnutí podle tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů, nebo nabyli-li v době jeho platnosti právních účinků souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru. V době platnosti tohoto územního rozhodnutí byla vydána pravomocná stavební povolení na části stavby dálnice D1 a následně byl také na tyto části po jejich realizaci vydán kolaudační souhlas. Jedná se například o část stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov, MÚK Říkovice - připojení stavby 0135 na silnici I/55“, na kterou bylo Ministerstvem dopravy vydáno stavební povolení č. j. 92/2009-910-IPK/14, ze dne 24. 11. 2009 (součástí je i stavební objekt SO 101.1.1 Dálnice D1 km 75,300 - 75,660, tedy část samotné stavby dálnice), dále o část stavby „SO 351 Přeložka vodovodu PVC v km 75,66“, na níž bylo Stavebním úřadem MMPř vydáno stavební povolení č. j. 2009/2346/ZEM-Hr, ze dne 3. 8. 2009, nebo o část stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov, MÚK Říkovice - připojení stavby 0135 na silnici I/55, SO 141 Souběžná polní cesta vpravo km 75,560 - 75,650“, na níž bylo Stavebním úřadem MMPř vydáno stavební povolení č. j. 2009/9706/DOP/sko, ze dne 29. 7. 2009.

Vzhledem ke skutečnosti, že v době platnosti územního rozhodnutí byla vydána tato pravomocná stavební povolení, předmětné územní rozhodnutí tak v souladu s uvedeným ustanovením platnosti nepozbylo. Odbor SR KÚOK tak tuto námitku na základě uvedených skutečností posoudil jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

K namítané skutečnosti, že od vydání územního rozhodnutí uplynulo 13 roků, a proto jsou původní stanoviska ohledně dopadu na životní prostředí překonaná, a vzhledem k tomu, že dochází ke změně v umístění jednotlivých objektů, k jejich posunutí, změně výškového a směrového uspořádání, jsou veškeré studie, tj. hlukové, a také o vlivu na životní prostředí a vlivu na zdraví obyvatelstva dávno neaktuální, Odbor SR KÚOK musí oponovat tím, že souběžně s aktualizací dokumentace pro změnu územního rozhodnutí byly vypracovány průzkumy a studie, které se zabývají účinky stavby na okolní prostředí. Všechny studie a průzkumy byly provedeny znovu nebo byly aktualizovány společně s aktualizací dokumentace pro změnu územního rozhodnutí a jsou přílohou dokumentace pro vydání změny územního rozhodnutí, tj. část G. Průzkumy a studie. Požadavky těchto průzkumů a studií jsou zapracovány do dokumentace pro vydání změny územního rozhodnutí, a jak vyplývá ze závazných stanovisek příslušných dotčených správních orgánů, resp. i výsledků jejich přezkumů, studie a průzkumy odpovídají aktuálně platným legislativním požadavkům.

Problematicku hlukové zátěže na okolní prostředí řeší hlukové studie, a to Hluková studie (Ing. Jiří Kostečka, 2014), Aktualizace hlukové studie (Ing. Jiří Kostečka, 2015) a Doplnění hlukové studie (Ing. Jiří Kostečka, 2016), které podrobně popisují vliv daného úseku stavby dálnice a stanovují požadavky na protihluková opatření, která zajistí splnění platných hygienických předpisů. Všechna požadovaná opatření jsou zapracována v dokumentaci pro změnu umístění stavby. Jako součást stavby dálnice jsou navrženy protihlukové stěny výšky až 7,0 m, ve vytipovaných úsecích je navržen nízkohlučný asfaltový kryt, na mostních objektech v okolí obytné zástavby nízkohlučné mostní závěry. Jak z hlukové studie vyplývá, při realizaci těchto opatření nebude docházet k překračování hygienických limitů hluku v denní ani noční době.

Problematicku vlivu stavebního záměru na ovzduší řeší Rozptylová studie (Ecological Consulting, 05/2016), která hodnotí vliv stavebního záměru na ovzduší, přičemž její požadavky jsou respektovány v dokumentaci pro změnu územního rozhodnutí. Problematicku vlivu stavebního záměru na životní prostředí řeší Migrační studie (Ecological Consulting, 05/2016) a Biologický průzkum (Ecological Consulting, 10/2016), které podrobně zkoumají dopady záměru do území a navrhují konkrétní účinná opatření, která tyto dopady minimalizují nebo úplně eliminují, a požadavky Migrační studie a Biologického průzkumu jsou zapracovány v dokumentaci pro změnu územního rozhodnutí.

K předložené žádosti o vydání rozhodnutí o změně umístění předmětné stavby pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ byla také předložena všechna potřebná vyjádření, stanoviska, závazná stanoviska, případně rozhodnutí příslušných dotčených správních úřadů. Odbor SR KÚOK tak na základě všech výše uvedených skutečností námitku týkající se neaktuality původních stanovisek a studií posoudil jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

K namítané skutečnosti, že při plánované stavbě je uvažováno se stavbou pilířů v místě stávající skládky zelené skalice, že narušením tělesa této skládky bezesporu dojde ke kontaminaci podloží a spodních vod, která může být nevratná, a že argument, že vše vyřeší monitorování kvality povrchových a spodních vod, neobstojí, Odbor SR KÚOK uvádí následující.

Jak vyplývá z dokumentace pro změnu umístění stavby, SO 782 - Úprava skládky zelené skalice byl doplněn na základě navržené technologie výstavby SO 209 Estakáda v km 82,9873 přes Bečvu a železniční trať Olomouc - Přerov. Kvůli této skládce jsou v areálu závodu zřízeny podzemní těsnicí stěny. Mostní objekt SO 209 rozděluje dříve jednu skládku zelené skalice na dvě menší skládky. Podél levé strany estakády SO 209 je situovaná již sanovaná skládka s obslužnou panelovou komunikací. Stávající skládka zelené skalice po pravé straně od dálnice D1 bude upravena, jak je podrobně popsáno v dokumentaci pro umístění stavby.

Jak také žadatel k uvedené námitce ve svém vyjádření k podaným odvoláním uvádí, v dalším stupni projektové dokumentace bude podrobně popsán technologický postup výstavby spodní stavby SO 209 v prostoru, kde se dnes nachází skládka A, která je v současné době využívána v plném svém rozsahu pro skladování zelené skalice. Stávající skládka A, která ve stávajícím stavu vykazuje poruchy a netěsnosti, bude v rámci stavby dálnice zmenšena. Část skládky A, která bude po výstavbě dálnice určena ke skladování zelené skalice, bude kompletně nově zatěsněna v rámci stavby dálnice. Tímto opatřením dojde k výraznému zlepšení stávajícího stavu v prostoru skládky A. Zelená skalice bude po stavbě dálnice skladována pouze na nově vytvořené skládce A (realizace v rámci stavby dálnice D1 jako SO 782) a skládce B (realizace v režii Prechezy, rok 2014). Prostor mezi těmito skládkami, respektive prostor pro založení mostní estakády, nebude již vystaven dalším novým účinkům agresivního prostředí v této lokalitě - nebude zde skladována žádná zelená skalice a budou zde pouze dvě rovnoběžné účelové komunikace sloužící pro obsluhu skládek zelené skalice a mostní estakády. Samotné založení mostní estakády je navrženo s víceúrovňovou ochranou základové konstrukce proti agresivnímu prostředí v podobě trvalé těsnicí jímky ze štětovic, ŽB velkopřůměrových pilot a počítáno je také s odtěžením stávající kontaminované zeminy.

Jak také vyplývá z podmínek napadeného rozhodnutí, žadatel je mj. povinen dodržet navržené řešení založení mostního objektu v oblasti průchodu územím skládky zelené skalice (km cca 83,150 až 83,300) s ohledem na specifika dané lokality (stávající síť monitorovacích vrtů, stávající milánská stěna, agresivita prostředí pro zakládání staveb) a současně dodržet podmínky vyplývající z požadavků PRECHEZA a.s. ze dne 11. 2. 2016, č. j. 226/446/2016, zejména pak: neomezení provozu podniku při přeložkách VVN a VN, zachování možnosti trvalého přístupu na výrobu a.s. Kemifloc, zachování funkčnosti hydraulické clony milánské stěny (ochrana čerpacích vrtů před a za stěnou). Namítaný monitoring kvality povrchových a podpovrchových vod je kontrolní nástroj sloužící pro sledování a vyhodnocování provedených opatření, a jedná se o již stávající síť monitorovacích vrtů, která zůstává zachována. Z výše uvedeného je zřejmé, že nelze přisvědčit názoru odvolatelů, že vlivem umístění pilířů dojde k narušení tělesa této skládky, a tím ke kontaminaci podloží a spodních vod, protože stávající skládka zelené skalice bude ještě před založením pilířů navrhované estakády upravena, přičemž tak vznikne „bezpečný“ prostor jak pro založení pilířů, tak pro nově vzniklou část A skládky zelené skalice. Odbor SR KÚOK tak námitku týkající se narušení tělesa skládky zelené skalice vlivem založení pilířů estakády posoudil jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

K namítané skutečnosti, že hlukové studie nezohledňují součet vlivů plánované stavby D1 a zároveň vlivy stavby koridoru železnice, Odbor SR KÚOK uvádí, jak také k této námitce uvedlo i Ministerstvo zdravotnictví ve svém vyjádření, jímž na základě žádosti Odboru SR KÚOK o potvrzení nebo změnu závazných stanovisek KHS tato stanoviska potvrdilo, že hluková studie posuzující hluk emitovaný provozem na dálnici D1 a

železničním koridoru není předmětem řízení podle stavebního zákona v rámci posuzování dokumentace k územnímu či stavebnímu řízení. Z pohledu účinné a platné legislativy v problematice hluku je platné ustanovení § 30 odst. 1) zákona č. 258/2000 Sb., kdy správce, popřípadě vlastník pozemní komunikace, provozovatel, popřípadě vlastník dráhy, je povinen technickými, organizačními a dalšími opatřeními zajistit, aby hluk nepřekračoval hygienické limity upravené prováděcím právním předpisem pro chráněný venkovní prostor, chráněné vnitřní prostory staveb a chráněné venkovní prostory staveb. Splnění povinnosti k ochraně před hlukem z provozu na pozemních komunikacích nebo dráhách v chráněném venkovním prostoru stavby se považuje i za splnění této povinnosti v chráněném vnitřním prostoru stavby. Hygienické limity hluku v chráněném venkovním prostoru staveb jsou potom definovány § 12 odst. 3 příloha č. 3 nařízení vlády č. 272/2011 Sb. V žádném z uvedených legislativních předpisů není upraven společný hygienický limit hluku pro více zdrojů hluku různých podnikatelských subjektů, což se týká i provozovatelů, správců či vlastníků pozemní komunikace a dráhy. Každý z uvedených zdrojů hluku má legislativně stanoven svůj vlastní hygienický limit hluku v denní a noční době v chráněném prostoru staveb definovaném v § 30 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb. Přitom jak bylo již výše uvedeno, při realizaci navrhovaných protihlukových opatření v rámci stavby pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ nebude docházet k překračování hygienických limitů hluku v denní ani noční době. Odbor SR KÚOK tak na základě výše uvedených skutečností posoudil námitku, že hlukové studie nezohledňují součet vlivů plánované stavby D1 a zároveň vlivy stavby koridoru železnice, jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

K namítané skutečnosti, že Stavební úřad MMOI v územním rozhodnutí konstatuje, že stavba je umístěna převážně v nezastavěném území na pozemcích s dosavadním využitím k zemědělským účelům, což se nezakládá na pravdě, jelikož stavba prochází sídelním útvarem Dluhonice a je v rozporu s ust. § 8 zákona o pozemních komunikacích, Odbor SR KÚOK uvádí, že se na rozdíl od odvolatele s tímto tvrzením Stavebního úřadu MMOI zcela ztotožňuje a nepovažuje ho za nepravdivé.

Stavební úřad MMOI v odůvodnění svého rozhodnutí v části týkající se posouzení stavby s územně plánovací dokumentací na straně 154 uvádí, že stavba dálnice D1 (a také objekty s ní související) je umístěna převážně v nezastavěném území obcí Horní Moštěnice, Věžky, Bochoř a Přerov na pozemcích s dosavadním využitím k zemědělským účelům. To uvádí v souvislosti s ust. § 18 odst. 5 stavebního zákona, podle kterého lze v nezastavěném území v souladu s jeho charakterem umisťovat mj. také stavby pro veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu a stavby, které s nimi bezprostředně souvisí, v případě, kdy to územně plánovací dokumentace nevyklučuje. Jak je zřejmé z dokumentace pro umístění stavby, je stavba skutečně umístěna nejen na zemědělských pozemcích zmiňovaných obcí, ale je také umístěna na pozemcích v zastavěném území místní části Dluhonice, jak odvolatelé namítají. V daném případě je však nutné poukázat na to, že Stavební úřad MMOI uvádí, že stavba je na těchto pozemcích umístěna „převážně“, jinak řečeno „z velké části“ či „většinou“, což však neznamená, že dálnice je umístěna pouze v nezastavěném území, jak se odvolatelé mylně domnívají.

Namítaným vedením dálnice v rozporu s ust. § 8 zákona o pozemních komunikacích se Odbor SR KÚOK zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí, a to v části vypořádání se s námitkami Milana Tomečka (viz str. 108 - 109), přičemž dospěl k závěru, že vedení dálnice přes zastavěné území Dluhonic je s tímto ustanovením v souladu, neboť dálnice D1 bude zastavěným územím Dluhonic v krátkém úseku převádět převážně průjezdnou dopravu, která je dnes vedena centrem města Přerova.

Odbor SR KÚOK tak na základě výše uvedených skutečností posoudil námitku týkající se nepravdivého tvrzení Stavebního úřadu MMOI a vedení dálnice v rozporu s ust. § 8 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

K námitce Pavla Horáka, že jako majitel domu č. p. 152 v místní části Dluhonice, který je bezesporu dotčen plánovanou stavbou, se cítí být účastníkem řízení, přestože není, dle jeho názoru, v uvedeném územním rozhodnutí jako účastník řízení uveden, Odbor SR KÚOK musí oponovat tím, že Pavel Horák z pozice vlastníka sousedních pozemků a staveb na nich (pozemek parc. č. 12, parc. č. 13/2, parc. č. 13/3 (všechny zastavěná plocha a nádvoří) v k. ú. Dluhonice), byl již od počátku územního řízení zařazen mezi účastníky řízení podle ust. § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, tj. osoby, jejichž vlastnické právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno. Podle ust. § 87 odst. 3 stavebního zákona se účastníci řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona v oznámení o zahájení řízení a v dalších úkonech v řízení doručovaných veřejnou vyhláškou, a v rozhodnutích doručovaných veřejnou vyhláškou dle ust. § 92 odst. 3 stavebního zákona, identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí dotčených vlivem záměru. Jak Odbor SR KÚOK zjistil, tyto skutečnosti týkající se identifikace účastníků řízení, jsou jak v oznámení o zahájení řízení, tak ve všech následujících písemnostech Stavebního úřadu MMPr a také Stavebního úřadu MMOI vždy uvedeny, a účastníci řízení tak byly o této skutečnosti řádně informovány. Nelze tak souhlasit s tvrzením odvolatele, že nebyl v uvedeném územním rozhodnutí jako účastník řízení uveden, když je, jako vlastník sousedních pozemků a staveb na nich, uveden mezi účastníky řízení dle ust. § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, a to identifikován označením pozemků parc. č. 12, parc. č. 13/2 a parc. č. 13/3 v k. ú. Dluhonice, a to na straně 145 nahoře v části vymezení účastníků řízení a na straně 204 uprostřed v rozdělovníku napadeného rozhodnutí. Odbor SR KÚOK tak na základě výše uvedeného posoudil tuto námitku jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

K námitkám odvolatelů Ing. Pavla Ježíka a MUDr. Heleny Ježíkové uvedeným v jejich společném odvolání Odbor SR KÚOK sděluje následující:

Odvolatelé ve svém odvolání namítají nezákonnost umístění stavebního objektu SO 209 Estakáda přes Bečvu a žel. trať Olomouc - Přerov, že dokumentace EIA z roku 1999 - 2000 řeší variantu, kde estakáda přes řeku Bečvu, Prechezu a železniční trať končí za železnicí hned v sousedství krajské silnice a současně doporučovala zvážit posunutí trasy, ale že dálnice zůstala v původní trase a oproti původnímu návrhu byla přesunuta ze zemního valu na estakádu. Namítají, že pro ty, co bydlí v blízkosti plánované estakády, to znamená zhoršení zátěže nejenom hluku a emisí, ale nově i vibrací, protože tato varianta značně omezuje možnosti ochranných opatření, ale je i zdrojem hluku a vibrací od mostní uzávěry. Také, že důvod přemístění dálnice z valu na estakádu, tj. zachování sportoviště pod dálnicí, pominul, jelikož ŘSD přislíbilo vybudovat sportoviště nové. Také, že umístěním dálnice na zemním valu by se významně snížil hluk a vibrace z dilatačních mostních uzávěr, a také by byly větší možnosti protihlukových opatření než na estakádě. Proto požadují přeřešení SO 209 do podoby dle EIA v případě, že bude dálnice realizována v navržené ose.

Odbor SR KÚOK k těmto namítaným skutečnostem uvádí, že předmětem územního rozhodnutí o změně územního rozhodnutí je sice i stavební objekt SO 209, avšak jen úprava technického řešení mostní konstrukce estakády SO 209 spočívající ve změně prostorového uspořádání mostu, např. v umístění sloupů, včetně doplnění ochranné stěny pro ptactvo vpravo, avšak bez jakékoliv změny samotné trasy dálnice D1. Jak

žadatel k těmto námitkám uvedl ve svém vyjádření k podaným odvoláním, a s čím se Odbor SR KÚOK prakticky ztotožnil, konec estakády SO 209 je situován do takové polohy, aby přechod na zemní těleso minimalizoval zásah do zastavěné části obce Dluhonice a současně se co nejvíce vyhýbal stávajícímu sportovišti házenkářského hřiště. V předchozích stupních dokumentace byl rozsah estakády podrobně zkoumán a byla vybrána varianta, která minimalizuje zásah do zastavěného území a životního prostředí. Požadavek na minimalizaci zásahu do hřiště k dnešnímu dni sice pominul, avšak snaha minimalizovat účinky stavby do zastavěného území stále trvá. Přesunutí konce estakády do prostoru dnešních garáží u silnice III/01857 by znamenal demolici garáží a dalších objektů v této lokalitě, také neúměrně velký rozsah trvalého záboru stavby v zastavěném území a přesunutí mostního závěru dovnitř obce Dluhonice. Ukončení estakády v prostoru až za železniční tratí, tedy v prostoru mezi koridorovou železniční tratí a příjezdovou komunikací firmy Kemifloc je technicky neproveditelné z důvodu nutného mimoúrovňového vykřížení koridorové železniční trati dálniční estakádou. Ze správního spisu také vyplývá, že umístěním předmětného stavebního objektu nedojde k porušení ochrany před negativními účinky hluku, vibrací a imisí.

Navíc byla navrhovaná stavba, resp. změna jejího umístění, posouzena příslušným dotčeným orgánem z hlediska ochrany veřejného zdraví, tj. Krajskou hygienickou stanicí Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci, územním pracovištěm Přerov, která ve věci neshledala rozpor se zákonem o ochraně veřejného zdraví, a proto vydala kladné závazné stanovisko. Závazné stanovisko KHS ze dne 20. 4. 2016, pod Sp. zn. KUSOC/30513/2015, č. j. KHSOC/30513/2015/PR/HOK, o jehož přezkoumání Odbor SR KÚOK, jak bylo již uvedeno, požádal Ministerstvo zdravotnictví, jakožto správní orgán nadřízený KHS, bylo podle vyjádření Ministerstva zdravotnictví ze dne 25. 3. 2020 pod č. j. MZDR 6113/2020-8/OVZ potvrzeno s tím, že KHS postupovala v dané věci správně.

Navrhovaná stavba, resp. změna jejího umístění, byla také posouzena příslušným dotčeným orgánem z hlediska zákona o pozemních komunikacích, tj. Ministerstvem dopravy, který ve věci neshledal rozpor se zákonem o pozemních komunikacích, a proto vydal kladné závazné stanovisko. Závazné stanovisko Ministerstva dopravy ze dne 15. 3. 2016 pod zn. 178/2016-910-IPK/2, o jehož přezkoumání Odbor SR KÚOK, jak bylo již uvedeno, požádal ministra dopravy, jakožto věcně příslušný správní orgán nadřízený Ministerstvu dopravy, bylo poté podle stanoviska ministra dopravy ze dne 12. 3. 2020 pod č. j. 17/2020-510-RK-3 potvrzeno s tím, že nejsou žádné důvody ke změně nebo ke zrušení závazného stanoviska ministerstva, které je zákonné a věcně správné. V tomto stanovisku ministr dopravy k požadavku na záměnu části estakády v km 82,973 (SO 209) za zásypové těleso uvedl, že pokud jde o samotné technické řešení předmětné stavby jako dálnice, je pro zajištění její dopravní funkce vyhovující jak varianta estakáda, tak násep. Dále, že nelze rovněž pominout ani to, že pokud by investor zvolil odvolateli preferované řešení spočívající v prodloužení náspu na úkor estakády, znamenalo by to podstatně větší trvalý zábor stavby v zastavěném území, spojený navíc s nezbytnou demolici garáží a dalších objektů v dotčené lokalitě. Tyto skutečnosti tak dokládají, že navrhované přemístění dálnice z estakády na násep by naopak bylo spojeno s větším negativním dopadem na dané území. Odbor SR KÚOK tak na základě uvedených skutečností posoudil námitku týkající se nezákonnosti umístění stavebního objektu SO 209 Estakáda jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

K tomu, že územní rozhodnutí z roku 2006 potvrdilo tento stavební objekt v rozporu s předchozími stupni dokumentace a tudíž nezákonně, Odbor SR KÚOK dodává, jak bylo již výše také uvedeno, že předmětné územní rozhodnutí ze dne 3. 3. 2006 bylo

přezkoumáno v odvolacím řízení, kdy bylo rozhodnutím Odboru SR KÚOK ze dne 25. 7. 2006 v části změněno a ve zbytku potvrzeno, a rozhodnutí Odboru SR KÚOK pak bylo přezkoumáno Krajským soudem v Ostravě, přičemž podané žaloby byly rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 2. 2008 jako nedůvodné zamítnuty. Nelze tak potvrdit názor odvolatelů o jeho nezákonnosti.

K namítaným skutečnostem, že protihluková opatření, tj. SO 702 Protihluková stěna km 82,693 - 84,200 vlevo, nejsou v souladu s obytnou zástavbou, která začíná v cca 83,380 km a končí v cca 83,615 km, přitom maximální výše ochranné PHS začíná až za obytnou zástavbou v km 83,617 a pokračuje do volného prostranství okolních polí, k požadavku, aby byla maximální výška provedena již od km 83,350, tedy v úrovni železniční tratě a budoucím styku protihlukových stěn nového železničního koridoru, a že se nikdy nepohlíželo na skutečnost souběhu těchto staveb a veřejnosti nebyla předložena hluková studie, která by byla zpracována zároveň pro obě dopravní megainvestice, Odbor SR KÚOK uvádí následující.

Původně, tj. v dokumentaci vypracované pro územní rozhodnutí z roku 2006, byla protihluková stěna SO 702 navržena od km 83,100 - 84,200 v proměnné výšce, přičemž její nejvyšší výška byla 4,0 m. V rámci přípravy záměru došlo k aktualizaci hlukové studie, kdy byla provedena optimalizace protihlukové stěny, a jak je zřejmé z dokumentace pro územní rozhodnutí (Dopravoprojekt Brno a.s., 12/2016) předložené k žádosti o změnu územního rozhodnutí, došlo k jejímu výraznému prodloužení i navýšení. Protihluková stěna začíná již na začátku estakády SO 209 v km 82,693 a končí v km 84,200. Maximální výška protihlukové stěny je navržena 7,0 m. Dalšími podpůrnými opatřeními pro snížení hlukové zátěže okolního prostředí, které jsou navrženy, je návrh nízkohlučných mostních závěrů a návrh nízkohlučného asfaltového krytu v km 82,693 - km 84,500. Odstupňování výšky protihlukové zdi vyplývá z výpočtu provedeného v hlukové studii, kde byla použita francouzská metoda výpočtu „NMPBRoutes-96 (SETRA-CERTU-LCPC-CSTB)“. Tato uvedená metoda je doporučenou metodou EU pro výpočet hluku ze silniční dopravy. Z hlukové studie pak vyplývá, že při realizaci těchto všech protihlukových opatření nebude docházet k překračování hygienických limitů hluku v denní ani noční době. Navíc, jak již bylo také uvedeno, navrhovaná stavba, resp. změna jejího umístění, byla posouzena příslušným dotčeným orgánem z hlediska ochrany veřejného zdraví, tj. KHS, která ve věci neshledala rozpor se zákonem o ochraně veřejného zdraví, a proto vydala kladné závazné stanovisko. Toto závazné stanovisko KHS také bylo potvrzeno Ministerstvem zdravotnictví, které ve svém vyjádření k námítce odvolatelů týkající se nesouladu PHS s obytnou zástavbou uvedlo, že možnost zvýšení PHS na estakádě nad 6 m není možná z technických důvodů. Ve hlukové studii z dubna 2016 byla prověřena účinnost PHS SO 702 a vypočtené ekvivalentní hladiny akustického tlaku a v chráněném venkovním prostoru staveb situovaných v okolí km 83,350 se v denní i noční době pohybují výrazně pod hygienickými limity při navržených výškách PHS.

K namítané hlukové studii posuzující hluk emitovaný provozem na dálnici D1 a železničním koridoru souběžně uvedlo, jak již bylo výše také uvedeno, a to v části vypořádání se s námitkami Ing. Jaroslava Horáka, Pavla Horáka a Jaroslava Horáka (viz str. 172 - 174), že taková studie není předmětem řízení podle stavebního zákona v rámci posuzování PD k územnímu či stavebnímu řízení. Také mj., že ani v zákoně č. 258/2000 Sb., ani v nařízení vlády č. 272/2011 Sb. není společný hygienický limit hluku pro více zdrojů hluku různých podnikatelských subjektů upraven, což se týká i provozovatelů/správců/vlastníků pozemní komunikace a dráhy. Každý z uvedených zdrojů hluku má legislativně stanoven svůj vlastní hygienický limit hluku v denní a noční

době v chráněném prostoru staveb v ust. § 30 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb. Odbor SR KÚOK tak na základě výše uvedených skutečností posoudil námitku týkající se nesouladu PHS s obytnou zástavbou jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

K namítanému nevyřešení a nevykloučení rizika záplavových vod z přívalových dešťů z důvodu výstavby dálničního tělesa, kdy výstavba dálnice protne terénní reliéf v km 83,500 a vytváří nepřekonatelnou přehradu, a kdy při výskytu přívalových dešťů tyto vody pozvolna svojí přirozenou cestou odtékají úvalem do lokality k železniční trati, kde jsou odváděny do řeky Bečvy, ale výstavbou dálnice budou nasměrovány do lokality U hřiště, kde se potkají s obytnou zástavbou, a proto požadovali provedení ekoduktu, polyfunkčního podchodu pod dálnicí v místě přerušeného úvalu cca v km 83,850, Odbor SR KÚOK uvádí následující.

Jak vyplývá z dokumentace pro změnu umístění stavby, rizikem přívalových srážek se tato dokumentace podrobně zabývá. V rámci stavby dálnice v místě křižovatky D1 s komunikací D55 a I/55, které jsou situovány v katastru Předmostí a Dluhonice severozápadně od Přerova, je pro odvodnění svahů dálnice D1 a silnic D55 a I/55 a křižovatkových větví s přilehlým extravilánem navržen SO 390 Retenční příkop km 83,600 - 84,950. Jedná se o otevřený příkop osazený příčnými překážkami ve formě zemních hrází, které tvoří retenční zdrže uvnitř tohoto příkopu. Hráze jsou osazeny dnovými propustmi pro převedení nízkých průtoků. Po zahlcení dnové propusti bude docházet k plnění jednotlivých retenčních prostorů. Tento systém jednotlivých retenčních zdrží zpomalí odtok povrchové vody z daného území právě při přívalových srážkách. Na konci tohoto retenčního příkopu, který zachytává veškerou srážkovou vodu podél navrženého tělesa dálnice, je navržen v km 83,700 kapacitní vtokový objekt, který odvede povrchovou srážkovou vodu do kanalizace. Aby byla splněna podmínka dostatečné kapacity retenčního příkopu, tak je koryto retenčního příkopu v místech s nepříznivou morfologií terénu doplněno na vnější straně zemní hrází, která zajišťuje dostatečnou kapacitu. Za touto hrází je dále navržen vsakovací zářez, který je odvodněn minimálním podélným sklonem do nižších partií retenčního příkopu. Celkové řešení problematiky srážkových přívalových srážek v oblasti Dluhonic je tedy řešeno retenčním příkopem zaústěným do kanalizace v kombinaci se vsakovacím zářezem podél retenčního příkopu, přičemž řešení bylo prověřeno hydrotechnickým výpočtem, na základě něhož lze konstatovat, že nedojde k ohrožení zastavěné části obce Dluhonice. Odbor SR KÚOK považuje dále za nezbytné podotknout, že odvolateli zmiňovaná „nepřekonatelná přehrada“, kterou dle jejich názoru má dálnice vytvořit v km 83,500, se vůbec neslučuje se skutečností, když v této části je stavba dálnice již umístěna na estakádě (SO 209) nikoliv na zemním valu.

Navíc byla navrhovaná stavba, resp. změna jejího umístění, posouzena příslušným dotčeným orgánem z hlediska ochrany vodního hospodářství, tj. Magistrátem města Olomouce, Odborem životního prostředí, oddělením vodního hospodářství (OŽP), který ve věci závazné stanovisko pod Spis. zn. S-SMOL/237532/2018/OZP, č. j. SMOL/014660/2019/OZP/VH/Huc, ze dne 24. 1. 2019, kterým podle ust. § 17 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (dále i „vodní zákon“), souhlasil s umístěním stavby na pozemcích, na nichž se nacházejí koryta vodních toků, nebo na pozemcích s takovými pozemky sousedících, v záplavovém území VVT Bečvy a Moštěnky. Závazné stanovisko OŽP, o jehož přezkoumání Odbor SR KÚOK, jak bylo již výše uvedeno, požádal Odbor životního prostředí a zemědělství KÚOK (OŽPZ), jakožto správní orgán nadřízený OŽP, bylo podle závazného stanoviska OŽPZ potvrzeno s tím, že je věcně správné a souladné s vodním zákonem a vydané zcela v souladu s veřejnými zájmy na úseku vodního

hospodářství, jejichž ochrana je v působnosti příslušného vodoprávního úřadu. Odbor SR KÚOK tak na základě výše uvedených skutečností posoudil námitku týkající se nevyloučení rizika záplavových vod jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

K namítané skutečnosti, že není dostatečně řešena retence dešťových vod a vše je svedeno jen potrubím do řeky Bečvy, že objekt hlavního kanalizačního sběrače (SO 315) kopíruje trasu vodoteče Strhanec, a tak požadují výstavbu vodohospodářských objektů zajišťujících retenci dešťových vod v dané lokalitě a její další obecné využití s využitím malých poldrů a přirozených otevřených svodnic, Odbor SR KÚOK uvádí, že na základě prostudování předloženého správního spisu dospěl naopak k závěru, že s dešťovými vodami je nakládáno zcela v souladu s požadavky platných předpisů. Jak vyplývá z dokumentace pro změnu umístění stavby, a jak také uvedl žadatel k této námitce ve svém vyjádření k podaným odvoláním, a s čím se Odbor SR KÚOK prakticky ztotožnil, součástí předloženého záměru jsou dešťové usazovací nádrže a retenční nádrže. Veškerá voda ze zpevněné plochy dálnice za estakádou SO 209 je sváděna do dešťové usazovací nádrže, respektive do retenční nádrže. Následně je voda odváděna kanalizačním sběračem SO 315 směrem do Bečvy. Obecně lze konstatovat, že vodu ze samotné dálnice není vhodné nechat vsakovat v krajině z důvodu jejího možného znečištění způsobeného úkapy z motorových vozidel a také z důvodu používání solí při zimní údržbě dálnice. Z tohoto důvodu je voda z dálnice přednostně zachytávána monolitickými betonovými rigoly, a dále je pak odváděna kanalizací do dešťových usazovacích nádrží, respektive do retenčních nádrží. Do retenčních nádrží je přiváděna také voda z přilehlých dálničních příkopů a okolních povodí, které již nejsou zasaženy negativními účinky zimní údržby a provozem motorových vozidel. V retenční nádrži, resp. v dešťové usazovací nádrži, dojde k naředění, resp. přečištění, povrchových vod a následnému odvedení kanalizačním sběračem do přilehlé vodoteče. U komunikací, kde není předpokládána vysoká intenzita provozu, je navrženo ponechání dešťové vody v území, a to především u účelových komunikací, případně u komunikací nižších tříd. U těchto silničních objektů je pod úrovní zemní pláně navrženo šterkové žebro, které má při intenzivních srážkách retenční schopnost, přičemž jeho prostřednictvím dochází k postupnému zasakování dešťové vody do okolního terénu.

Navrhovaná stavba, resp. změna jejího umístění, byla také posouzena příslušným dotčeným orgánem z hlediska ochrany vodního hospodářství, tj. Magistrátem města Olomouce, Odborem životního prostředí, oddělením vodního hospodářství (OŽP), který ve věci neshledal rozpor se zákonem o vodách, a proto vydal kladné závazné stanovisko, které bylo součástí koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Olomouce, ze dne 7. 2. 2019 pod Spis. zn. S-SMOL/209846/2018/OKR, č. j. SMOL/213041/2018/OKR/HR/Sin.

Toto stanovisko, o jehož přezkoumání Odbor SR KÚOK, jak bylo již uvedeno, požádal Krajský úřad Olomouckého kraje (KÚOK), jakožto správní orgán nadřízený MMOI, bylo z hlediska zákona o vodách podle koordinovaného závazného stanoviska KÚOK pod Sp. zn. KÚOK/18952/2020/ODSH-SH/131, č. j. KUOK 36301/2020, ze dne 7. 4. 2020, potvrzeno mj. s tím, že MMOI stavbu posoudil z hlediska zájmů vodního hospodářství, vypořádal hospodaření se srážkovými vodami z dálnice a dospěl k závěru, že dle ust. § 104 odst. 9 vodního zákona s předmětnou stavbou souhlasí, přičemž podle KÚOK postupoval OŽP v souladu s právními předpisy a stanovisko je věcně správné. Odbor SR KÚOK tak na základě výše uvedených skutečností posoudil námitku týkající se nedostatečného řešení retence dešťových vod jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

Namítanou skutečností týkající se porušení ust. § 8 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, podle kterého dálnice a silnice mohou vést územím zastavěným nebo zastavitelným, pokud se tím převádí převážně průjezdná doprava tímto územím se Odbor SR KÚOK zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí, a to v části vypořádání se s námitkami Milana Tomečka (viz str. 108 - 109). Přitom dospěl k závěru, že vedení dálnice přes zastavěné území Dluhonic je s tímto ustanovením zcela v souladu, neboť dálnice D1 bude zastavěným územím Dluhonic v krátkém úseku převádět převážně průjezdnou dopravu, která je dnes vedena přímo centrem města Přerova. Odbor SR KÚOK tak na základě výše uvedených skutečností posoudil námitku týkající se vedení dálnice v rozporu s ust. § 8 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

K tomu, že dálnice demoluje část sídelního útvaru, který je prostorově definován a stejně tak doprava v něm, přičemž na dálnici samotnou se z tohoto území převede doprava v množství nula, a tudíž v tomto případě dálnice zastavěným územím vést nemůže, Odbor SR KÚOK dodává, že dálnice je takovým druhem komunikace, která má za úkol převádět dopravu průjezdní (tranzitní), tj. dopravu, která daným územím pouze projíždí, přičemž to konkrétní dané území není jejím cílem, nikoliv dopravu místní, která slouží pro obsluhu v daném konkrétním území, jak se odvolatelé mylně domnívají. A právě proto, že z daného území Dluhonic dálnice prakticky žádnou dopravu nepřevede, či jak odvolatelé uvádějí, dopravu v množství nula, tak je úsek dálnice procházející tímto zastavěným územím zcela v souladu s ust. § 8 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., protože tímto územím převádí převážně průjezdnou dopravu.

K namítané vadnosti projektu MÚK Přerov - sever a zbytečnosti naprojektování tohoto mimoúrovňového křížení, že do tohoto nestandardního uzlu bude svedena i doprava ze silnic I/55, I/47, II/150 a ze samotných dálnic D1 - 0136 a D55 - 5502, a také, že tato křižovatka byla vyhodnocena i odborníky jako riziková a asi skutečně nemá nikde obdoby, a proto navrhuji opustit toto rizikové řešení a realizovat původní bezpečné a čitelné řešení MÚK Přerov - sever, Odbor SR KÚOK uvádí následující.

Dokumentace pro změnu umístění stavby pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, včetně mimoúrovňové křižovatky byla zpracovaná autorizovaným inženýrem pro dopravní stavby Ing. Ivo Kiššem v 12/2016 č. zak. 16-054-A1-DUR. Součástí této dokumentace je také Kapacitní posouzení mimoúrovňové křižovatky Přerov - západ a Stanovení intenzit dopravy pro návrh konstrukcí vozovek, ze kterých vyplývá, že úroveň kvality dopravy by měla vydržet do roku 2050, kdy kapacita byla posuzována na dopravní zatížení ve špičkové provozní hodině. K danému záměru bylo k této problematice také vydáno souhlasné závazné stanovisko Ministerstva dopravy zn. 178/2016-910-IPK/2, ze dne 15. 3. 2016, dále stanovisko Policie České republiky, Krajského ředitelství Policie Olomouckého kraje, odboru dopravní policie č. j. KRPM-157224-2/ČJ-2015-1400DP, ze dne 7. 1. 2016, stanovisko Policie České republiky, Krajského ředitelství Policie Olomouckého kraje, Územní odbor Přerov, Dopravní inspektorát ze dne 22. 2. 2016, č. j. KRPM-2246-52/ČJ-2016-140806, ve kterých nebyl vyjádřen žádný nesouhlas s takto navrhovaným řešením MÚK Přerov - sever.

Jak také žadatel k této námitce uvádí ve svém vyjádření k podaným odvoláním, složitost některých křižovatkových pohybů vyplývá z požadavku na všesměrnost navržené mimoúrovňové křižovatky, včetně napojení silnice I/55 a II/150. Technické řešení křižovatky bylo v rámci aktualizace dokumentace pro vydání změny územního rozhodnutí optimalizováno za účelem zlepšení návrhových prvků v předmětné křižovatce. Na základě geodetického zaměření a osazení křižovatky do terénu došlo

na jednotlivých větvích MÚK ke zlepšení směrových i výškových poloměrů, také ke zvětšení délek průpletových úseků, k rozšíření nezpevněných krajnic pro zajištění dostatečného rozhledu nutného pro zastavení, a klopení vozovky bylo navrženo tak, aby byl průjezd křižovatkou bezpečnější. Přitom do dokumentace byly zapracovány všechny připomínky ministerstva dopravy i ministerstva vnitra týkající se bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích.

Jak bylo již výše uvedeno, k této problematice bylo také vydáno souhlasné závazné stanovisko Ministerstva dopravy zn. 178/2016-910-IPK/2, ze dne 15. 3. 2016. Toto závazné stanovisko Ministerstva dopravy ze dne 15. 3. 2016 pod zn. 178/2016-910-IPK/2, o jehož přezkoumání Odbor SR KÚOK, jak bylo již uvedeno, požádal ministra dopravy, jakožto věcně příslušný správní orgán nadřízený Ministerstvu dopravy, bylo poté podle stanoviska ministra dopravy ze dne 12. 3. 2020 pod č.j. 17/2020-510-RK-3 potvrzeno s tím, že závazné stanovisko ministerstva je zákonné a věcně správné. V tomto stanovisku ministr dopravy nejprve uvedl, že podle ust. § 16 odst. 2 písm. a) zákona č. 13/1997 Sb., v územním, stavebním a společném územním a stavebním řízení je dotčeným orgánem příslušným k uplatnění stanoviska z hlediska zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemní komunikaci Ministerstvo vnitra, jde-li o dálnici. Jak je patrné, problematikou bezpečnosti MÚK Přerov - sever se Ministerstvo vnitra zabývalo, přičemž v závazném stanovisku pod č. j. MV-13786-2/OBP-2016, ze dne 25. 1. 2016, uvedlo, že s umístěním předmětné stavby souhlasí, a to se dvěma podmínkami (zvětšit příčný sklon a umístit stožár VVN). Dále, že toto stanovisko časově předcházelo a bylo podkladem pro vydání závazného stanoviska ministerstva dopravy. Nad rámec pro dokreslení situace ministr uvedl, že původně byla navržena standardní trojlístková MÚK Přerov - sever se semidirektní rampou ve směru Hulín - Olomouc. Dále, že tato dokumentace byla v roce 2011 podrobena expertízám s cílem úspor na uvedené stavbě. Další požadavek na úpravu tvaru křižovatky vzešel od statutárního města Přerova, které nesouhlasilo s přímým napojením zbytkové dopravy ve směru od Olomouce do Přerova (ve variantě trojlístek) a požadovalo také zpomalení vozidel od Olomouce při vjezdu do města Přerova. Neméně důležitý byl i požadavek zajistit dopravní napojení stávající I/55 (výhledově II/655) do všech směrů předmětné křižovatky (v podstatě se jednalo o „páté“ rameno křižovatky). Všem těmto požadavkům vyhovoval konečný návrh útvárové křižovatky okružního principu. Dále uvedl, že k dokumentaci se vyjadřovali zástupci Ministerstva vnitra i Ministerstva dopravy a všechny jejich požadavky byly zapracovány. Pro MÚK Přerov - sever bylo provedeno posouzení tzv. mikrosimulací (zpracovatel HBH Projekt spol. s r.o., 07/2015). Z mikrosimulace vyplynulo, že podle vizuálního hodnocení není v žádném průletovém úseku nižší stupeň kvality dopravy než stupeň „C“. Mimoúrovňová křižovatka by tak měla i ve výhledovém období do roku 2040 kapacitně vyhovovat.

Vzhledem ke skutečnosti, že podle ust. § 16 odst. 2 písm. a) zákona č. 13/1997 Sb., je v územním řízení dotčeným orgánem příslušným k uplatnění stanoviska z hlediska zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemní komunikaci Ministerstvo vnitra, jde-li o stavbu dálnice, pro řádné posouzení záměru, Odbor SR KÚOK Ministerstvo vnitra, jako příslušný dotčený orgán, požádal o součinnost, tj. o vyjádření k námitkám týkajícím se bezpečnosti a plynulosti provozu na dálnici, resp. na uvedených MÚK Přerov - sever a MÚK Přerov - západ, které jsou součástí změny územního rozhodnutí k záměru pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“. Poté Odbor SR KÚOK obdržel vyjádření Ministerstva vnitra „D 1 0136 Říkovice - Přerov, vyjádření k námitkám odvolání“ pod č. j. MV- 58792-4/OBP-2020, ze dne 8. 4. 2020, v němž Ministerstvo vnitra k námitkám týkajícím se rizikovosti MÚK Přerov - sever uvedlo, že

se ztotožňuje s vyjádřením firmy Dopravoprojekt Brno, a. s., zn. KPO- 2020-000111 ze dne 20. 1. 2020, podle kterého složitost některých křižovatkových pohybů vyplývá z požadavku na všesměrnost navržené mimoúrovňové křižovatky, včetně napojení silnic I/55 a II/150. Původní podoba MÚK Přerov - sever schválená v územním rozhodnutí ze dne 3. 3. 2006, tzv. trojlístková křižovatka se semidirektní rampou, napojení silnic I/55 a II/150 po zprovoznění stavby 5502 dálnice D 55, úseku Kokory - Přerov neumožňovala. Odvolatelem kritizované dlouhé trasování dopravy do některých směrů ze silnic I/55 a II/150 v rámci nyní navržené křižovatky proto stále poskytuje lepší dopravní obsluhu přilehlého území, než při úplné absenci připojení silnic I/55 a II/150 do MÚK Přerov - sever v původním řešení. Odbor SR KÚOK tak na základě výše uvedených skutečností posoudil námitku týkající se „vadnosti projektu MÚK Přerov - sever“ jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

Namítají také vadnost projektu obchvatu MÚK Přerov - sever a MÚK Přerov - západ, kdy vzdálenost mezi MÚK Přerov - sever a MÚK Přerov - západ je kratší než 2 km v rozporu s předpisy o navrhování dálničních komunikací a tudíž k vlastní realizaci obdržel od Ministerstva dopravy výjimku. Namítají, že zde chybí průběžný připojovací pruh, jako je to v případě D55 Hulín - Hulín - jih nebo v případě otevřené trasy D1 - 0137 Lipník n/B - Trnávka nebo projektované D55 - 5501 Holice - Velký Týnec, jelikož v tomto obchvatovém úseku bude na dálnici peáž plné dopravy z D1 a D55, silnic I/55, I/47, II/150 a bude plnit i vlastní obchvat města Přerova, a dokumentace je ve variantě staré více než dvacet let a evidentně zcela mimo dopravní kapacity, které mají být na dálnici po zprovoznění převedeny. Požadují proto přepracování daného úseku dálnice dle aktuálních podmínek a odpovídající kapacitu komunikace.

Odbor SR KÚOK k těmto namítaným skutečnostem uvádí, jak také uvedl žadatel ve svém vyjádření k podaným odvoláním, a s čím se Odbor SR KÚOK prakticky ztotožnil, že podle předložené dokumentace ke změně umístění stavby je vzdálenost MÚK Přerov - sever a MÚK Přerov - západ přibližně 1800 m. Tato vzdálenost je měřena od konce přídatného připojovacího pruhu po začátek přídatného odbočovacího pruhu. Na této vzdálenosti 1800 m, mezi mimoúrovňovými křižovatkami, bude zrealizována základní kategorie dálnice D26,5/120 v dostatečně dlouhém úseku, který umožní bezpečné připojení z jednotlivých mimoúrovňových křižovatek na hlavní trasu. Vzdálenost 1800 m poskytuje dostatečně dlouhý úsek pro osazení portálů dopravního značení ve standardních rozestupech, které umožňují pohodlné postřehnutí navazující mimoúrovňové křižovatky. Návrh kolektorového pásu by nepřinesl dálniční dopravě žádnou užitnou hodnotu. V rámci dokumentace byla provedena aktualizace intenzit dopravy, včetně stanovení intenzity na uvažovaném úseku dálnice pro výhledový rok 2050. Výhledová intenzita předmětného úseku dálnice je i bez kolektorového pásu s rezervou vyhovující. Největším současným a snad dočasným kapacitním problémem v oblasti Přerova je ale samotná absence dálničního úseku D1 0136.

Jak bylo již výše také uvedeno, k této problematice byla vydána souhlasná závazná stanoviska příslušných dotčených orgánů (viz výše), a k této námitce se také vyjádřil ministr dopravy ve svém stanovisku ze dne 12. 3. 2020 pod č. j. 17/2020-510-RK-3, jímž bylo potvrzeno závazné stanovisko Ministerstva dopravy zn. 178/2016-910-IPK/2, ze dne 15. 3. 2016. Uvedl, že podle příslušné technické normy ČSN 73 6101 Projektování silnic a dálnic je nejmenší dovolená vzdálenost křižovatek na dálnicích 4 km. Tyto vzájemné vzdálenosti lze přitom v blízkosti větších sídelních útvarů (obce nad 30 tisíc obyvatel) nebo rozsáhlých průmyslových aglomerací snížit až o 50 %. Pro vzdálenost mimoúrovňových křižovatek Přerov - sever a Přerov - západ, která od konce připojovacího pruhu MÚK Přerov - sever k začátku odbočovacího pruhu MÚK

Přerov - západ činí 1 871 m a od konce připojovacího pruhu MÚK Přerov - západ k začátku odbočovacího pruhu MÚK Přerov - sever činí 1 801 m, byl proto opatřen souhlas s odchýlným řešením od článku 11.2 a tab. 21 citované ČSN s platností po dobu trvání stavby. Důvodem pro vydání tohoto souhlasu s odchýlným řešením je nutnost respektování polohy a napojení stávající dopravní sítě a zároveň nezbytnost zajištění dopravní obslužnosti uvažované oblasti včetně připojení stávající silnice I/55 i budoucí dálnice D55 na dálnici D1 a připojení uvažovaných rozvojových zón. Tato vzdálenost cca 1 800 m poskytuje dostatečně dlouhý úsek pro osazení portálů dopravního značení ve standardních rozestupech, které umožňují snadnou orientaci uživatelů při průjezdu navazujícími křižovatkami. Návrh přídatného kolektorového pásu by nepřinesl dálniční dopravě žádnou užitnou hodnotu a znamenal by další zábor zemědělské půdy či zvýšení stavebních nákladů, zejména v prostoru estakády (SO 209). V rámci zpracování projektové dokumentace byla provedena aktualizace intenzit dopravy včetně stanovení intenzity dopravy na uvažovaném úseku dálnice pro výhledový rok 2050. Tato výhledová intenzita je i bez kolektorového pásu s rezervou vyhovující.

K námitkám týkajícím se vzdálenosti MÚK Přerov - západ a Přerov - sever, se také vyjádřilo Ministerstvo vnitra ve svém vyjádření „D 1 0136 Říkovice - Přerov, vyjádření k námitkám odvolání“ pod č. j. MV-58792-4/OBP-2020, ze dne 8. 4. 2020. Uvedlo, že se plně ztotožňuje se stanoviskem firmy Dopravoprojekt Brno a. s. pod zn.KPO-2020-000111 ze dne 20. 1. 2020. Skutečná vzdálenost mezi MÚK Přerov - západ a Přerov - sever (cca 1,8 km) je sice menší než minimální vzdálenost 2,0 km požadovaná v čl. 11.2 ČSN 73 6101 v případě blízkosti větších sídelních útvarů nad 30 tis. obyvatel, ale jen o krátkou vzdálenost, a poskytuje dostatečně dlouhý úsek pro osazení orientačního dopravního značení ve standardních rozestupech. Je zřejmé, že kolektorové jízdní pásy by znamenaly vysoké finanční a zejména prostorové nároky, a to včetně nutnosti značně rozšířit dálniční těleso v oblasti průchodu velmi problematickým územím Přerova - Dluhonic. Odvolateli zmíněné řešení na dálnici D 55 mezi MÚK Hulín a MÚK Hulín - východ s přídatným pruhem a dlouhým průpletem bylo podle ČSN 73 6102 možné pouze na bývalých tzv. rychlostních silnicích. Ve zmíněném řešení na dálnici D 55 je navíc vzdálenost křižovatek mnohem kratší a zejména, takové řešení přináší jednu zásadní bezpečnostní nevýhodu, a to absenci dostatečně široké zpevněné krajnice umožňující odstavení vozidla v případě nouzového stání. Odbor SR KÚOK tak na základě všech výše uvedených skutečností posoudil námitku týkající se „vadnosti projektu obchvatu MÚK Přerov - sever a MÚK Přerov - západ“, jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

K výše uvedeným požadavkům odvolatelů, tj. návrat k variantě umístění dálnice na zemním valu, posunutí dálnice směrem k Přerovu, provedení ekoduktu v km 83,850, výstavba vodohospodářských objektů k retenci dešťových vod, realizace původního řešení MÚK Přerov - sever, či přepracování obchvatové části dálnice na odpovídající kapacitu silniční komunikace, Odbor SR KÚOK považuje opět za nezbytné upozornit, že podle ust. § 90 stavebního zákona stavební úřad v územním řízení posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací; s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území; s požadavky tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území; s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu; s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledkem řešení rozporů a s ochranou práv a právem

chráněných zájmů účastníků řízení. Podle ust. § 45 odst. 3 správního řádu může zúžit předmět své žádosti nebo vzít žádost zpět žadatel.

Z výše uvedených ustanovení vyplývá, že stavební úřad posuzuje a rozhoduje o podaném návrhu. Pokud je podaný návrh v souladu s výše uvedenými požadavky, stavební úřad nemá důvod stavbu nepovolit. Nemůže však žadateli nařídit, aby stavbu na základě námitek účastníků řízení umístil na jiném místě či stavbu jinak upravil, a to např. z důvodu jejich nesouhlasu s navrhovaným řešením záměru, jak je zřejmé z obsahu odvolání. Zúžit předmět žádosti nebo vzít žádost zpět může pouze žadatel. A jak bylo již výše uvedeno, Stavební úřad MMOI se při vedeném řízení a vydaném rozhodnutí zabýval jak souladem stavby s vydanou územně plánovací dokumentací příslušných obcí a především se ZÚR OK ve znění Aktualizace č. 2a, tak s obecnými požadavky na využívání území a zejména s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů. V souladu s ustanovením § 4 odst. 2 stavebního zákona musí stavební úřad ve správních řízeních rozhodovat ve vzájemné součinnosti se spolupůsobícími dotčenými orgány, které hájí veřejné zájmy podle zvláštních předpisů a může vydat své rozhodnutí jen se souhlasem dotčených orgánů, jestliže se řízení týká zájmů chráněných zvláštními předpisy. Dotčené orgány pak v jednotlivých řízeních stanovuje samostatně a dle toho, jaké veřejné zájmy chráněné zvláštními předpisy mohou být rozhodnutím dotčeny.

Rozhodnutí stavebního úřadu je výsledkem společného posouzení všech orgánů hájících zájmy dle zvláštních předpisů, které mohou být umístěním předmětné stavby a její změny, dotčeny. Pokud podaný návrh všem zákonem stanoveným předpisům nevyhovuje, stavební úřad ho musí zamítnout. Totéž však platí i naopak, pokud tedy záměr navrhovatele stavebním a souvisejícím předpisům neodporuje, nemá stavební úřad jinou možnost, než o něm rozhodnout kladně. V tomto případě byla všechna závazná stanoviska dotčených orgánů hájících zájmy podle zvláštních předpisů kladná. Stavební úřad MMOI všechna tato stanoviska dotčených orgánů posoudil a zahrnul je do podmínek rozhodnutí, ve kterém nemohl rozhodnout jinak, než změnu v umístění stavby na základě těchto kladných stanovisek povolit. Přičemž uvedené doplnění podmínek v odvolacím řízení, jak bylo již výše uvedeno, nemá na uvedené posouzení stavby žádný vliv. Vzhledem k tomu, že stavba je umístěna v souladu s územně plánovací dokumentací, s obecnými požadavky na využívání území a rovněž je v souladu s podmínkami dotčených orgánů, není důvod její navrhované umístění zamítnout a řešit její umístění jinde a v jiném rozsahu.

Jak bylo uvedeno, k podkladům rozhodnutí (pozn. Odboru SR KÚOK: před vydáním rozhodnutí č. j. KUOK 62851/2020, ze dne 8. 6. 2020) se vyjádřil Milan Tomeček, a to podáním doručeným Odboru SR KÚOK dne 26. 5. 2020, které doplnil podáním doručeným Odboru SR KÚOK dne 3. 6. 2020. Svě vyjádření rozdělil na několik bodů.

Nejprve se vyjádřil ke stanovisku ministra dopravy pod č. j. 17/2020-510-RK/3, ze dne 12. 3. 2020, kdy nesouhlasil s vypořádáním jeho námítky týkající se vedení dálnice v rozporu s ust. § 8 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., zejména s pojmy „širší centrum města Přerov“ či „zastavěným okrajem“ používanými ministrem v textu stanoviska, které neobsahuje zákon ani vyhláška, z čehož dovozuje, že ministr dopravy se tak řídí volnou úvahou nikoliv právními předpisy, a proto stále považuje námítku za důvodnou a vydané územní rozhodnutí za nezákonné. Odbor SR KÚOK k tomu uvádí, že námítka týkající se vedení trasy dálnice zastavěným územím byla již posouzena a podrobně vypořádána výše v odůvodnění rozhodnutí (str. 108 - 109), přičemž vedení trasy dálnice nebylo shledáno jako rozporné, ale naopak souladné s předmětným

ustanovením. Dálnice D1 bude sice vedena zastavěným územím, jímž bude v krátkém úseku převádět převážně průjezdnou dopravu, tato doprava je ovšem dnes vedena zastavěným územím města Přerova, a to přímo jeho centrem.

K namítaným pojmům používaným ministrem ve stanovisku Odbor SR KÚOK uvádí, že není příslušný k posouzení stanoviska ministra dopravy, nicméně k tomu uvádí, že z textu stanoviska ministra dopravy je zcela zřejmé, že uvedené pojmy jsou použity pro vysvětlení a dokreslení konkrétní dopravní situace ve městě Přerově, což dle názoru Odboru SR KÚOK nevyžaduje striktní používání terminologie dle zákonů či vyhlášek. Z tohoto také nelze zákonitě usuzovat, že se ministr neřídil zákony. Odbor SR KÚOK tak námitku považuje za nedůvodnou.

Dále se vyjádřil ke sdělení Oddělení územního plánování Odboru SR KÚOK ze dne 24. 4. 2020 pod č. j. KUOK 21576/2020, které, jak uvádí, se zabývá souladem vedení dálnice s územně plánovacími podklady, ale nezabývá se jeho námitkou, že tyto územně plánovací podklady v trase vedení dálnice přes Dluhonice odporují platným právním předpisům. Přitom zmiňuje rozpor mezi textovou částí územního plánu, kde je uvedeno, že jde o „dálniční obchvat města Přerova“ a „dálnice se bude dotýkat Dluhonic“ a výkresovou částí, kde je trasa dálnice zakreslena jako dálniční průpich přes město Přerov a trasa dálnice prochází přes zastavěnou část Dluhonic. Také, že na tento rozpor upozorňoval již v roce 2006, a kdyby Odbor SR KÚOK již v roce 2009 zrušil územní plán nebo jeho část týkající se koncepce dopravní infrastruktury a prosazoval vedení trasy v souladu se zákonem, mohla by být dálnice hotova. Z těchto důvodů považuje toto závazné stanovisko za vnitřně rozporné, neurčité a nepoužitelné, neboť není zřejmé, ke které verzi územního plánu se vztahuje, a nelze je tedy pro vyřízení odvolání použít. Dále také, že je ve stanovisku správně uvedeno, že posouzení je na odvolacím orgánu.

Odbor SR KÚOK nejprve uvádí, že uvedené sdělení není závazným stanoviskem, jak se odvolatel mylně domnívá, ale pouze odborným posouzením předmětného záměru z hlediska územního plánování, o které Odbor SR KÚOK v rámci součinnosti tento správní orgán požádal (viz výše), tudíž není pro rozhodování podkladem závazným. K námitkám týkajícím se nezákonnosti územního plánu v trase vedení dálnice přes Dluhonice Odbor SR KÚOK dodává, jak již také opakovaně uvedl, že samotná trasa dálnice D1 není předmětem tohoto územního řízení. Námitky týkající se územního plánování, navíc územního plánu v podobě z roku 2006 či 2009, jsou námitkami, ke kterým se podle ust. § 89 odst. 2 stavebního zákona nepřihlíží. Uvedené námitky tak překračují rozsah námitek, které je odvolatel oprávněn vznést, a Odbor SR KÚOK se jimi dále podrobně nezabýval. Navíc příslušným správním orgánem pro posouzení souladu záměru s územně plánovací dokumentací je Stavební úřad MMOI a Odbor SR KÚOK jako odvolací orgán, který po posouzení předmětného záměru dospěl, stejně jako Stavební úřad MMOI, k jednoznačnému závěru, že posuzovaný záměr je zcela v souladu se ZÚR OK a územními plány stavbou dotčených obcí (viz výše).

Dále se vyjádřil ke koordinovanému závaznému stanovisku KUOK ze dne 7. 4. 2020, č. j. KUOK 36301/2020, k části podle zákona o ochraně ovzduší, kde je uvedeno, že MMO (uvádí, že neví, kdo se za touto zkratkou skrývá) závazné stanovisko vydal bez připomínek, přitom již dnes znečištění ovzduší v Dluhonicích výrazně překračuje povolené limity, a že v EIA na str. 14 a 15 je uvedeno „výrazně překračuje obecně používanou hranici rizika pro veřejné zdraví“ Dále, že Program zlepšování kvality ovzduší je fikce, a že odkaz na závazné stanovisko MŽP k umístění stavby v zastavěném území je nemístný, neboť vedení dálnice přes Dluhonice je nezákonné,

viz námitky k závaznému stanovisku Ministerstva dopravy (MD).

K těmto námitkám Odbor SR KÚOK uvádí, že výše uvedená závazná stanoviska, tj. koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Olomouce ze dne 7. 2. 2019, č. j. SMOL/213041/2018/OKR/HR/Sin, závazné stanovisko k posouzení vlivů prioritního dopravního záměru MŽP ze dne 30. 11. 2016 pod č. j. 63946/ENV/16, závazné stanovisko k ověření změn prioritního dopravního záměru MŽP ze dne 23. 4. 2018 pod č. j. MZP/2017/710/1294, závazné stanovisko MŽP ze dne 6. 1. 2017 pod č. j. 2442/570/16 90526/ENV/16, a závazné stanovisko MD pod č. j. 17/2020-510-RK/3, ze dne 12. 3. 2020, byla již přezkoumána, a nebylo v postupu při jejich vydávání shledáno žádné pochybení, které by mělo za následek jejich zrušení, pouze byly u některých doplněny podmínky zajišťující lepší ochranu veřejného zájmu na ochraně zdraví či životního prostředí (viz výše). Námitka vedení trasy dálnice byla již také výše vypořádána, byť samotná trasa dálnice D1 není předmětem přezkoumávaného územního řízení a vydaného rozhodnutí. K tomu, že neví, kdo se skrývá za zkratkou MMO, Odbor SR KÚOK dodává, že v předmětném koordinovaném závazném stanovisku KUOK je na straně 4 a 7 uvedeno „Magistrát města Olomouce (dále jen MMO)“, z čehož lze jednoznačně dovodit, co daná zkratka znamená. Nelze také souhlasit s tvrzením, že Program zlepšování kvality ovzduší je fikce, jelikož právě z tohoto programu budou vycházet podmínky týkající se ochrany ovzduší, které budou stanoveny v návazném řízení ke stavebnímu povolení, jak je uvedeno v předmětném koordinovaném závazném stanovisku KÚOK ze dne 7. 4. 2020.

Dále se vyjádřil ke stanovisku Ministerstva zdravotnictví ze dne 25. 3. 2020, č. j. MZDR 6113/2020-8/OVZ, jímž bylo potvrzeno závazné stanovisko KHS, které se dotýká pouze ochrany před hlukem, kdy PHS nebudou z estetického hlediska vyšší než 6 m, tudíž estetické hledisko má vyšší prioritu než ochrana zdraví, přičemž mj. zmiňuje dříve navržené řešení instalace protihlukových oken. Namítá, že KHS se vůbec nezabývá znečištěním ovzduší, které má již dnes nepříznivý vliv na zdraví obyvatel. Podle jeho názoru tak ministerstvo zdravotnictví a KHS zcela rezignovaly na ochranu zdraví obyvatel Dluhonic. K těmto námitkám Odbor SR KÚOK uvádí, že závazné stanovisko KHS č. j. KHSOC/30513/2015/PR/HOK, ze dne 20. 4. 2016 a stanovisko č. j. KHSOC/27895/2017/PR/HOK, ze dne 26. 10. 2017, byla již přezkoumána, a nebylo v postupu při jejich vydávání shledáno žádné pochybení. Navíc ochrana ovzduší není v kompetenci KHS či ministerstva zdravotnictví, ale příslušného správního úřadu na úseku životního prostředí, jejichž závazná stanoviska z hlediska ochrany ovzduší byla již také přezkoumána, přičemž nebyl shledán žádný zákonný důvod pro jejich zrušení (viz výše). Odbor SR KÚOK dodává, že zmiňované omezení výšky PHS v Dluhonicích není z estetického důvodu, jak se odvolatel mylně domnívá, ale z důvodu statického a tedy bezpečnostního. Nicméně i v nyní navržené podobě zcela naplňují požadovanou funkci zabránění šíření hluku z dálnice do okolí.

Vyjádřil se také ke stanovisku ministra zdravotnictví č. j. MZDR 5792/2020-4/OZP-Čil-Sk, ze dne 19. 3. 2020, přičemž namítá, že je v něm nesprávně uvedeno, že nenapadal obsah závazného stanoviska a pouze žádal o jeho přezkum, když se ve svém vyjádření ze dne 7. 5. 2019 v územním řízení proti toleranci zvýšeného znečištění vlivem provozu dálnice ohradil. Dále, že je v něm nesprávně uvedeno „Tomečka“. K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že skutečnosti uvedené v něm jsou zcela správné. Toto stanovisko potvrdilo závazné stanovisko vydané z hlediska zákona č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech, do jehož obsahu nesměřovaly konkrétně žádné námitky odvolatelů. Toto závazné stanovisko bylo přezkoumáno z důvodu

požadavků spolků DZ a KD, které žádaly o přezkum všech závazných stanovisek. K tomu, že ve stanovisku je nesprávně uvedeno „Tomečka“, Odbor SR KÚOK musí oponovat tím, že toto je zcela správné, když ve stanovisku je uvedeno „...žádost o přezkoumání a rozhodnutí ve věci odvolání ... Milana Tomečka ...“, jedná se tedy o tvar příjmení v rámci skloňování.

Dále se velmi obsáhle vyjádřil k závaznému stanovisku ministra životního prostředí ze dne 20. 4. 2020, č. j. MZP/2020/430/134, jímž bylo změněno závazné stanovisko MŽP ze dne 6. 1. 2017 pod č. j. 2442/570/16 90526/ENV/16, kdy namítá, že pokud MŽP souhlasilo s umístěním stavby dálnice v zastavěném území obce, pak mohlo souhlasit pouze s umístěním dálnice v místních částech Přerov I - město, Přerov II - Předmostí a Přerov - Lýsky, neboť pouze tímto zastavěným územím průjezdní doprava prochází. Nemohl ale souhlasit s umístěním v místní části Přerov - Dluhonice, kde § 8 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích vést tuto komunikaci neumožňuje. Dále opět zmiňuje skutečnosti týkající se kompenzačních opatření a imisních limitů uvedené na straně 14 a 15 stanoviska EIA. Dále, že jelikož závazné stanovisko MŽP předpokládá protiprávní jednání a schvaluje je, nelze k němu při rozhodování přihlídnout. Dále zmiňuje některé skutečnosti uvedené ministrem životního prostředí v závazném stanovisku týkající se imisních limitů a také ze str. 14 a 15 stanoviska EIA, že záměr sám o sobě překročení imisních limitů nezpůsobí, a že přesun dopravní zátěže do Dluhonic bude znamenat snížení imisní zátěže v hustě osídlené zástavbě Přerova, je dle něho zvrácená a v rozporu s Listinou základních práv a svobod. Dále, že odvolání na souhlasné stanovisko EIA je nemístné, neboť jeho závěry jsou v rozporu se zjištěnými skutečnostmi. Také, že MŽP věnuje větší péči ochraně vybraných živočichů než ochraně zdravého životního prostředí obyvatel.

K tomu Odbor SR KÚOK nemůže než opět uvést, že všechna výše uvedená závazná stanoviska, respektive veřejné zájmy jimi chráněné, tj. zejména ochrana jednotlivých složek životního prostředí a veřejného zdraví, byla již přezkoumána, přičemž nebylo v postupu při jejich vydávání shledáno žádné pochybení, které by mělo za následek jejich zrušení, pouze byly u některých doplněny podmínky zajišťující lepší ochranu veřejného zájmu na ochraně zdraví či životního prostředí (viz výše). Také v žádném případě nelze souhlasit s názorem odvolatele, že lze souhlasit pouze s umístěním dálnice v místních částech Přerov I - město, Přerov II - Předmostí a Přerov - Lýsky, nikoliv v místní části Přerov - Dluhonice. Pro posouzení průjezdního úseku dálnice jsou důležité hranice zastavěného či zastavitelného území obce, kterým má být doprava, která tudy pouze projíždí, převedena, a je zcela bezpředmětné, o jakou místní část města či obce se jedná.

K tomu, že zůstávají v platnosti jeho připomínky a námítky ze 7. 5. 2018 a 7. 5. 2019 i námítky uvedené v odvolání, Odbor SR KÚOK uvádí, jak již bylo výše také uvedeno, že Stavební úřad MMOI se s podanými námitkami zabýval a beze zbytku se s nimi vypořádal. S odvolacími námitkami se pak zabýval a beze zbytku vypořádal Odbor SR KÚOK výše v odůvodnění svého rozhodnutí.

Dále se vyjádřil k vyjádření Magistrátu města Přerova k jeho námitkám, kdy namítal, že pojmy používané v tomto vyjádření zákon o pozemních komunikacích, důvodová zpráva k zákonu, ani prováděcí vyhláška nezná, a že k tomu platí námítky, které uvedl, k závaznému stanovisku Ministerstva dopravy. K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že zmiňované vyjádření Magistrátu města Přerova, Odboru koncepce a strategického rozvoje, zastupujícího statutární město Přerov, je vyjádřením účastníka řízení k podanému odvolání, které není závazným podkladem pro rozhodování odvolacího

správního orgánu, ale podléhá volnému hodnocení důkazů dle ust. § 50 správního řádu. Účastník řízení je oprávněn se vyjádřit k podanému odvolání a nelze mu nijak diktovat, jak má své vyjádření formulovat.

Opětovně namítá, že rozhodnutí i jeho změna vytváří protiprávní stav, nevypořádává se se všemi jeho připomínkami, a proto trvá na jeho zrušení. Zmiňuje, že existuje 7 variant vedení dálnice přes město Přerov, z nichž většina neodporuje zákonům, je šetrnější ke zdraví obyvatel, nevychází však vstříc soukromým mafiánským kšeftům. K tomu Odbor SR KÚOK nemůže než opět konstatovat, že samotná trasa dálnice D1 není předmětem přezkoumávaného rozhodnutí, a že totožnými námitkami Milana Tomečka se již zabýval výše v odůvodnění svého rozhodnutí. Dále Odbor SR KÚOK dodává, že ani Krajský soud v Ostravě neshledal za nezákonné, pokud se „dotčený orgán optikou odvolatelů nevypořádal s variantou přeložení dálnice o 150 m a tím snížení negativních vlivů na životní prostředí“, přičemž odkázal na závěry nálezu Ústavního soudu ze dne 17. 7. 2019, sp. zn. Pl ÚS 44/18 v bodě [52], dle kterého by nebylo efektivní znovu podstupovat celý proces posuzování vlivů na životní prostředí včetně řešení vhodnosti zvolené varianty z pohledu ochrany životního prostředí.

Dále uvádí, že rozhodnutí je nutno prozkoumat z hlediska nicotnosti podle § 77 správního řádu, neboť je ze všech uvedených důvodů vnitřně rozporné, neboť není zřejmé, zda má dálnice vést přes Dluhonice, či se jich jen dotýkat. Stejně tak je nutno postupovat i v případě územního plánu Přerova.

Podle ust. § 77 odst. 1 správního řádu je nicotné rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný; nebo rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu. Správní orgány zjišťují a prohlašují nicotnost rozhodnutí pouze z moci úřední. Podáním podnětu podle ust. § 42 správního řádu ke správnímu orgánu, který má pravomoc o prohlášení nicotnosti rozhodnout není zahájeno správní řízení, ale je na úvaze tohoto správního orgánu, zda shledá, zda jsou či nejsou důvody k zahájení řízení o prohlášení nicotnosti. Odbor SR KÚOK se tedy dále zabýval tvrzenou nicotností rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI z toho hlediska, zda bylo rozhodnutí vnitřně rozporné, jak je namítáno. Podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán z moci úřední přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Odbor SR KÚOK přitom dospěl k závěru, jak již bylo výše uvedeno, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se správním řádem, stavebním zákonem a předpisy souvisejícími, přičemž neshledal žádné skutečnosti, které by jej činily vnitřně rozporným. Tudíž neshledal žádný důvod pro zrušení rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI.

Jak již bylo také výše uvedeno, k podkladům rozhodnutí (pozn. Odboru SR KÚOK: před vydáním rozhodnutí č. j. KUOK 62851/2020, ze dne 8. 6. 2020) se vyjádřil také spolek Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, a to vyjádřením k novým podkladům doručeným Odboru SR KÚOK dne 27. 5. 2020, a poté dne 29. 5. 2020 a také dne 1. 6. 2020, a spolek Krajina Dluhonice, z. s., a to vyjádřením k novým podkladům doručeným Odboru SR KÚOK v elektronické podobě dne 27. 5. 2020 (email), které bylo následně dne 29. 5. 2020 doplněno v písemné podobě. Podání obou spolků jsou obsahově téměř totožná.

Spolky se shodně vyjadřují k závaznému stanovisku EIA ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/A6 a k ověřujícímu závaznému stanovisku EIA ze dne 23. 4. 2018, č. j. MZP/2017/710/1294 (DZ pod bodem 1. a KD pod bodem 6.).

Nejprve spolky uvádějí, že ve svých odvoláních konstatovaly, že ust. § 23a zákona č. 254/2016 Sb. bylo schváleno v rozporu s účelem směrnice EIA, takže očekávají, že české soudy předloží tento spor Soudnímu dvoru EU k soudnímu přezkoumání. Dále, že požádaly o přezkum těchto závazných stanovisek, a na jaké skutečnosti upozornily (proces EIA v roce 2000 řádně neposoudil varianty trasy dálnice; nový proces EIA neproběhl za účasti veřejnosti; nebyly převzaty požadavky ze stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000 do stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016; navržení změny požadavku č. 18 týkajícího se zimní údržby; posunutí trasy dálnice o 150 m od Dluhonic; uložení požadavku ohledně ochrany ptáků před nárazy do PHS). Dále zmiňují, co uvedl ministr životního prostředí k námitkám spolků, a to, že o ust. § 23a již rozhodl Ústavní soud ČR, že námitky proti stanovisku EIA z roku 2000 jsou irelevantní, neboť jde o neplatný dokument, že závazné stanovisko EIA z roku 2016 nemusí obsahovat odůvodnění o nepřevzetí požadavků ze stanoviska EIA z roku 2000. Dále, že požadavek č. 18 je stanoven správně, že v Dluhonicích sice dochází k nepříznivé imisní situaci, nicméně umístění dálnice je pro obyvatele přijatelné, neboť samotná stavba limity nepřekračuje, takže odsunutí trasy je pouze na vůli ŘSD ČR, a že návrh uložení požadavku pro fázi přípravy na ochranu ptáků před nárazy do průhledných PHS obsahuje nepřiměřené detaily, které lze řešit až v navazujících řízeních.

Přitom spolky se závěry ministra nesouhlasí, a uvádějí, že námitky proti stanovisku EIA ze dne 15. 12. 2000 nepovažují za irelevantní, neboť bylo vydáno za účasti veřejnosti, což se o vydání stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016 říci nedá, neboť došlo k porušení pilířů procesu EIA, a schválením zákona k porušení směrnice EIA. Uvádějí, že pokud je ve stanovisku EIA podmínka zvážit posunutí dálnice, tak se v procesu EIA o variantách uvažovalo a měly být předloženy. Došlo tak k selhání MŽP, kdy po 20 letech nemá stavba příslušná územní rozhodnutí, povolení ke kácení a stavební povolení. Uvádějí, že je jim známo, že předložení variant není povinné, ale pokud se neposoudí, tak se povolovací proces zasekne.

Dále opět uvádějí, že jedním z podkladů stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016 je stanovisko EIA ze dne 15. 12. 2000 se svými požadavky, což nelze ignorovat. Mělo by tak být doloženo, proč některé požadavky nebudou zahrnuty, což dále rozvádějí s tím, že pokud se na těchto požadavcích podílela veřejnost, nelze toto jejich úsilí hodit za hlavu. Namítají, že nedošlo k řádnému přezkumu jejich námitek týkajících se nezahrnutí 20 požadavků do závazného stanoviska EIA a požadují, aby ministr provedl přezkum znovu. Toto navíc považují za diskriminaci, kdy názory veřejnosti jsou bezdůvodně snižovány a názory úředníků MŽP vyvyšovány. Nicméně souhlasí s tím, že při větší podrobnosti podkladů se vlivy záměru posuzují lépe a přesněji. Pak ale považují za nelogický postup, kdy nebyl zohledněn požadavek týkající se PHS.

Dále se opět zabývají změnou požadavku č. 18 závazného stanoviska EIA, kdy uvádějí, že spor se nevede o tom, zda má či nemá ŘSD ČR předložit projekt řešení zimní údržby posypovou solí, ale jak se s ním budou moci spolky seznámit a vyjádřit se k němu. Toto dále rozvádějí s tím, že je nepochopitelné, proč ministr brání tomu, aby projekt byl předložen již ve stavebním řízení a mohli se s ním transparentně seznámit všichni účastníci stavebního řízení. Dále uvádějí, že jejich požadavek je v souladu s principy Aarhuské úmluvy o efektivní účasti veřejnosti při povolování staveb, které mají vliv na životní prostředí.

Spolky se nadále domnívají, že každé zlepšení imisní situace v prostředí ve vztahu k veřejnému zdraví a ke stavu ovzduší je nutné realizovat. Proto se domnívají, že posun trasy dálnice aspoň o 150 m na východ od Dluhonic by byl ku prospěchu

místních obyvatel.

Dále spolky uvádějí, že považují za rozporné a nelogické tvrzení ministra, že uložení požadavku pro fázi přípravy na ochranu ptáků před nárazy do PHS je příliš detailní, že ministr na jedné straně schvaluje skutečnost, že ŘSD ČR pro vydání závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016 předložilo DSP, ale na druhé straně tvrdí, že návrh DZ je nepřiměřeně konkrétní, a že má být předložený v navazujícím řízení. Přitom je na stejné úrovni přesnosti jako DSP. Dále, že v závazném stanovisku EIA chybí konkrétní požadavek, který by se opíral o ornitology a aktuální znalosti. Sice se opírá o odborníky, ale ne o ornitology jako spolky. Dále stejně jako v odvolání zmiňují článek a publikaci týkající se ochrany ptáků před nárazy do průhledných PHS.

Spolky dále žádají Odbor SR KÚOK, aby u ministra životního prostředí zajistil nový přezkum uvedených závazných stanovisek EIA, aby se znovu a pečlivěji zabýval připomínkami a návrhy spolků v odvolání a argumenty uvedenými v jejich vyjádření, neboť dle judikatury soudů odvolací orgán zodpovídá i za úplnou věcnou i procesní správnost provedení přezkumného řízení, včetně vznášení pochybností příslušnému nadřízenému orgánu, pokud ten řádný a přezkoumatelný přezkum neprovedl.

K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že všechny výše uvedené námitky byly již řádně vypořádány ministrem životního prostředí v závazném stanovisku ze dne 20. 4. 2020, č. j. MZP/2020/430/225, také v následném závazném stanovisku ze dne 30. 12. 2020, č. j. MZP/2020/430/981, ve kterých se ministr životního prostředí všemi namítanými skutečnostmi zabýval, a také Odbor SR KÚOK výše v odůvodnění svého rozhodnutí. Odbor SR KÚOK tak považuje za nadbytečné se těmito opakujícími se námitkami opětovně zabývat, a proto odkazuje na výše uvedené vypořádání těchto námitek na str. 111 - 124. K požadavku spolků na opětovné přezkoumání závazných stanovisek Odbor SR KÚOK nemůže než konstatovat, že na rozdíl od spolků se nedomnívá, že by se ministr životního prostředí přezkumem závazných stanovisek řádně nezabýval a námitky spolků dostatečně nevypořádal. Dle názoru Odboru SR KÚOK se s podanými námitkami zabýval a beze zbytku je vypořádal, přičemž Odbor SR KÚOK se se stanoviskem ministra životního prostředí k námitkám spolků prakticky ztotožnil. Odbor SR KÚOK k tomu dodává, jak již bylo výše opakovaně uvedeno, že o přezkoumání závazných stanovisek EIA opětovně požádal s ohledem na právní názor Krajského soudu v Ostravě vyslovený v rozsudku č.j. 38 A 6/2020 - 230, ze dne 20. 10. 2020. Odbor SR KÚOK tak neshledal žádný důvod žádat ministra životního prostředí o nové (třetí) posouzení předmětných závazných stanovisek a námitky spolků výše uvedené posoudil jako neopodstatněné a nedůvodné.

Dále se spolky shodně vyjadřují k závaznému stanovisku MMOI ze dne 24. 1. 2019, č. j. SMOL/014660/2019/OZP/VH, které se týká souhlasu dle § 17 odst. 1 písm. a), c) a d) vodního zákona (DZ pod bodem 2. a KD pod bodem 1.).

Spolek DZ uvádí, že požádal o přezkum závazného stanoviska a upozornil, že Stavební úřad MMOI ze závazného stanoviska vybral jen některé podmínky, což neodůvodnil, dále, že je nutné zrušit požadavek pod bodem č. 8, protože je totožný s bodem č. 6, a že požadovaly za vhodné do závazného stanoviska doplnit 5 nových podmínek. Oba spolky namítají, že OŽPZ toto závazné stanovisko potvrdil, přičemž uvedl, že správní řád nepředpokládá, že by nadřízený orgán bez náhrady zrušil závazné stanovisko, neboť ho může jen změnit či potvrdit, že námitku týkající se převzetí jen části podmínek závazného stanoviska do rozhodnutí, či uložení shodných podmínek, je oprávněn řešit pouze Odbor SR KÚOK. Dále, že k návrhu spolku DZ na uložení 5 nových podmínek uvedl, že závazné stanovisko podobně formulované

požadavky již obsahuje, takže jejich uložení je nadbytečné.

K tvrzení, že správní orgán může závazné stanovisko jen změnit či potvrdit, namítají, že je jim v rámci účasti v jiných správních řízeních známo, že nadřízené orgány mohou stanovisko i zrušit v rámci přezkumného řízení, pokud zjistí, že nebylo vydáno v souladu se zákonem. K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že souhlasí se spolky, že nezákonné závazné stanovisko lze v přezkumném řízení zrušit. V daném případě však OŽPZ neshledal předmětné závazné stanovisko MMOI nezákonným ani jinak nesprávným, a proto jej potvrdil.

Namítají, že pokud se má s námitkami týkajícími se nezahrnutí podmínek závazného stanoviska vypořádat Odbor SR KÚOK, pak není zřejmé, jak se mají k výsledku tohoto vypořádání vyjádřit, a v tomto smyslu vidí jediný zákonný postup, a to zrušení rozhodnutí. Podle jejich názoru není zřejmé, jakým způsobem budou podmínky zahrnuty např. do stavebního povolení, a proto nepovažují tvrzení OŽPZ za správné.

K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že na rozdíl od spolků považuje tvrzení OŽPZ za správné, když příslušným k posouzení postupu Stavebního úřadu MMOI je Odbor SR KÚOK, nikoliv OŽPZ. Dále uvádí, že námitkami týkajícími se nezahrnutí podmínek závazného stanoviska do rozhodnutí se Odbor SR KÚOK zabýval výše v odůvodnění svého rozhodnutí, kdy v tomto postupu Stavebního úřadu MMOI nejprve neshledal pochybení. Odbor SR KÚOK k tomu dodává, jak již také uvedl výše, že s ohledem na právní názor Krajského soudu v Ostravě v tomto postupu Stavebního úřadu MMOI shledal pochybení, které napravil doplněním chybějících podmínek ve výrokové části rozhodnutí v odvolacím řízení.

Dále se spolky shodně vyjadřují k závaznému stanovisku KHS ze dne 20. 4. 2016, č. j. KHSOC/30513/2015/PR/HOK a přípisu č. j. KHSOC/27895/2017/PR/HOK, ze dne 26. 10. 2017 (DZ pod bodem 3. a KD pod bodem 2.).

Spolek DZ uvádí, že požádal o přezkum těchto závazných stanovisek a upozornil, že není zřejmé, k jaké hlukové studii byla závazná stanoviska vydána, kdy není zřejmé, zda podkladem stanoviska ze dne 26. 10. 2017 byla Hluková studie z června 2016. Shodně uvedly, že Ministerstvo zdravotnictví závazná stanoviska potvrdilo, přičemž uvedlo, že studie z roku 2016 nebyla přiložena k žádosti o aktualizaci závazného stanoviska v roce 2017. Dále, že povinností stavebního úřadu je vyhodnotit, zda závazná stanoviska jsou identická s dokumenty předloženými žadatelem na stavební úřad, a že v kompetenci stavebního úřadu je vyzvat žadatele k nápravě. K tomu dodávají, že Odbor SR KÚOK provede vlastní posouzení, jestli se stanoviska skutečně týkají umísťované stavby, a pokud ne, nezbuďte mu, než rozhodnutí zrušit. K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že podanými námitkami a také tímto posouzením se zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí, kdy neshledal žádný důvod, který by měl vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Nebyly shledány žádné skutečnosti, které by nasvědčovaly z hlediska zájmů chráněných dotčenými orgány tomu, že by závazná stanoviska byla vydána k jinému záměru, než který je předmětem tohoto řízení.

Dále se spolky shodně vyjadřují ke koordinovanému závaznému stanovisku MMOI ze dne 7. 2. 2019, č.j. SMOL/213041/2018/OKR/HR/Sin (DZ pod bodem 4. a KD pod bodem 3.).

Spolek DZ uvádí, že požádal o přezkum koordinovaného závazného stanoviska a upozornil, že Stavební úřad MMOI z koordinovaného závazného stanoviska vybral jen některé podmínky, což neodůvodnil, a že uložené požadavky je vhodné doplnit o 4 nové požadavky ve věci zásahu do VKP.

Spolky shodně uvedly, že krajský úřad napadené závazné stanovisko změnil tak, že ho doplnil o tři podmínky z hlediska zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, přičemž uvedl, že námitku týkající se převzetí jen části podmínek závazného stanoviska do rozhodnutí je oprávněn řešit pouze Odbor SR KÚOK. K požadovanému doplnění požadavků pak uvedl, že je nadbytečné uložit požadavek č. 1 (na pozemcích VKP nesmějí být povoleny žádné účelové komunikace), že požadavek č. 2 (stavba bude realizována tak, aby na území VKP nedocházelo ke znečištění půdy a vody) je zajištěn příslušnými zákony a je nadbytečné ho uložit, že požadavek č. 3 (kácení dřevin rostoucích mimo les bude na pozemcích VKP provedeno jen v mimovegetačním období) bude řešen samostatně v řízení o kácení mimolesní zeleně, a že požadavek č. 4 (pozemky VKP a koryta vodních toků budou po dokončení stavby uvedeny do původního či přírodě blízkého stavu) bude řešen ve stavebním řízení.

Namítají, že pokud se má s námitkami týkajícími se nezahrnutí podmínek závazného stanoviska vypořádat Odbor SR KÚOK, pak není zřejmé, jak se mají k výsledku tohoto vypořádání vyjádřit, a v tomto smyslu vidí jediný zákonný postup, a to zrušení rozhodnutí. Podle jejich názoru není zřejmé, jakým způsobem budou podmínky zahrnuty např. do stavebního povolení. K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že těmito námitkami se Odbor SR KÚOK zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí, kdy v tomto postupu Stavebního úřadu MMOI nejprve neshledal pochybení. Odbor SR KÚOK k tomu dodává, jak již také uvedl výše, že s ohledem na právní názor Krajského soudu v Ostravě v tomto postupu Stavebního úřadu MMOI shledal pochybení, které napravit doplněním chybějících podmínek ve výrokové části rozhodnutí.

Uvádějí, že tvrzení krajského úřadu, že MMOI zcela zajistil ochranu dotčených VKP, považují za nepřesvědčivé, neboť tímto lze zamítnout jakékoliv návrhy účastníka řízení, přitom návrh DZ pouze upřesňuje, jaké konkrétní činnosti nelze na území VKP provádět. Toto dále rozvádějí s tím, že postup krajského úřadu je nepochopitelný, pokud bojuje za to, aby ochrana těchto niv nebyla jednoznačně zajištěna, a že tímto podjatým způsobem krajský úřad vrchnostensky dokazuje, že státní moc má vždy pravdu. Dále zmiňují opačný postup, kdy ministr životního prostředí návrh spolku DZ akceptoval a v rámci přezkumu závazného stanoviska MŽP upřesnil podmínku z hlediska ochrany ovzduší. Dále zmiňuje rozhodnutí MŽP, kterým bylo v přezkumu zrušeno rozhodnutí krajského úřadu a Magistrátu města Přerova týkající se kácení, jelikož byly porušeny základní zásady správního řádu, aby mohly ignorovat a zamítnout všechny návrhy DZ. Dále citují z rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 5 A 241/2011 - 69, ze dne 4. 12. 2013, z něhož je dle nich zřejmé, že žalovaný si měl opakovaně vyžádat nové stanovisko k odvolacím námitkám, nikoliv s spokojit s tím, jak příslušný nadřízený orgán postupoval. Dále uvádějí, že zmiňovaný požadavek (2.) není nadbytečný, neboť zlepší ochranu dotčených niv a stavebníka finančně ani technicky nezatíží. K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, jak také uvedl krajský úřad ve svém stanovisku, že na území VKP obecně stavby umisťovat lze, a je zcela nepřípustné něco zakázat, a to ještě na základě požadavku účastníků řízení, když to lze ze zákona, za předpokladu splnění určitých podmínek, naopak povolit. Navíc nelze automaticky vždy počítat s tím, že když jeden správní orgán vyhoví požadavku účastníků řízení, tak i ostatní správní orgány stejným způsobem vyhoví jiným požadavkům účastníků řízení, když k tomu nebudou mít zákonný důvod.

Dále uvádějí, že tvrzení krajského úřadu, že požadavky závazného stanoviska může navrhopvat jen příslušný správní orgán, za absurdní a v rozporu s účelem správního řádu, což lze doložit praxí jiných správních orgánů a ustálenou judikaturou. Dále, že nic krajskému úřadu nebránilo, aby se zabýval návrhem požadavku (3.) po věcné

stránce, nikoliv formalisticky účelově s odkazy na irelevantní zákony dokazoval, že zlepšení a zpřesnění ochrany odmítá, což je v rozporu se správní praxí a judikaturou správních soudů. Pak je pro ně nepochopitelné, proč jsou nějaké podmínky uloženy, a není odkázáno jen na zákony. Jako důvod zamítnutí vidí to, že to navrhly DZ. K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že ani v tomto případě nelze se spolky souhlasit, dotčený správní orgán posuzuje záměr pouze z hlediska zákona, jehož veřejný zájem hájí, a tady navíc jsou požadavky spolku dány přímo ze zákona, a je tak zcela nadbytečné tyto podmínky stanovovat, když povinnost je dodržet vyplývá přímo z daných zákonů.

Dále považují za nepochopitelné neakceptování požadavku, aby kácení probíhalo jen v mimovegetačním období, a že odkaz na řízení o kácení dřevin je irelevantní. Také, že předmětem tohoto požadavku je zpřesnit ochranu mimolesních dřevin právě jen na území VKP, a že správní orgán může v rámci rozhodnutí ukládat podmínky dle správního uvážení, a to dle obsahu spisu. Přitom je zvláště důležité, aby v závazném stanovisku k zásahu do VKP existovala důležitá pojistka, aby kácení na území VKP probíhalo pouze v mimovegetačním období. Dále opět uvádějí, že jediným důvodem pro zamítnutí zahrnutí požadavku do závazného stanoviska je to, že to navrhly DZ. K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že ani v tomto případě nelze se spolky souhlasit, kdy podmínky týkající se kácení dřevin jednoznačně náleží do řízení o povolení kácení dřevin.

Dále uvádějí, že nemohou souhlasit s názorem krajského úřadu, že zásah do VKP se bude řešit ve stavebním řízení, neboť z ust. § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. a také z judikatury soudů je zřejmé, že závazné stanovisko k zásahu do VKP se vydává pouze k umístění stavby, nikoliv k umístění a povolení stavby. Z tohoto důvodu se do stanoviska v mnoha případech ukládá i požadavek, který se týká stavu území VKP po dokončení stavby. Proto považuje tvrzení krajského úřadu za spekulaci, neboť se neuvádí, který dotčený orgán to učiní a jestli to skutečně učiní. Dle spolků je proto opět nutné zajistit nový přezkum koordinovaného závazného stanoviska. K tomu Odbor SR KÚOK musí oponovat, že požadavek spolku se týká úpravy pozemků po dokončení stavby, která je zcela jednoznačně podmínkou pro provádění stavby, nikoliv umístění.

Z uvedených důvodů spolky žádají Odbor SR KÚOK, aby u krajského úřadu zajistil nový přezkum koordinovaného závazného stanoviska MMOI, aby se znovu a pečlivěji zabýval připomínkami a návrhy spolku DZ na uložení 4 požadavků ke zpřesnění zásahu na území dotčených 6 potoků a jejich niv, neboť dle judikatury soudů odvolací orgán zodpovídá i za úplnou věcnou i procesní správnost provedení přezkumného řízení, včetně vznášení pochybností příslušnému nadřízenému orgánu, pokud ten řádný a přezkoumatelný přezkum neprovedl.

K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že všechny výše uvedené námitky a požadavky byly již řádně vypořádány krajským úřadem v koordinovaném závazném stanovisku ze dne 7. 4. 2020, č. j. KUOK 36301/2020, ve kterém se krajský úřad všemi navrhovanými požadavky zabýval, a také Odbor SR KÚOK výše v odůvodnění svého rozhodnutí. Odbor SR KÚOK tak považuje za nadbytečné se těmito opakujícími se námitkami opětovně zabývat, a proto odkazuje na výše uvedené vypořádání těchto námitek na str. 143 - 145. K požadavku spolků na opětovné přezkoumání koordinovaného závazného stanoviska Odbor SR KÚOK nemůže než konstatovat, že na rozdíl od spolků se nedomnívá, že by se krajský úřad přezkumem závazných stanovisek řádně nezabýval a námitky spolků dostatečně nevypořádal. Dle názoru Odboru SR KÚOK se s podanými námitkami i navrhovanými požadavky zabýval a beze zbytku je vypořádal, přičemž Odbor SR KÚOK se se stanoviskem krajského úřadu k navrhovaným

požadavkům a námitkám spolků prakticky ztotožnil. Odbor SR KÚOK tak neshledal žádný důvod žádat krajský úřad o nové posouzení předmětného koordinovaného závazného stanoviska a námitky a požadavky spolků výše uvedené posoudil jako neopodstatněné a nedůvodné.

Dále se spolky shodně vyjadřují k závaznému stanovisku HZS OK ze dne 28. 1. 2016, č. j. HSOL- 7857-2/2015 (DZ pod bodem 5. a KD pod bodem 4.).

Spolek DZ uvádí, že požádal o přezkum závazného stanoviska HZS OK a upozornil, že závazné stanovisko bylo vydáno k DÚR z roku 2015, nikoliv k DÚR z roku 2016, takže ve spise chybí relevantní závazné stanovisko k aktuální verzi DÚR 2016, a že je vhodné závazné stanovisko doplnit o 1 nový požadavek ve vztahu k DSP. Spolky pak shodně uvádějí, že GŘ HZS ČR závazné stanovisko HZS OK potvrdilo, a uvedlo, že nejasnosti, ke které DÚR bylo závazné stanovisko HZS OK vydáno a zda je nutné si vyžádat nové, musí rozhodnout stavební úřad, resp. odvolací orgán. Dále také, že návrh DZ na uložení 1 požadavku je nadbytečný, jelikož HZS OK se v rámci stavebního řízení bude ve smyslu zákona č. 133/1985 Sb. k povolení stavby dálnice také vyjadřovat. Dále uvádějí, že očekávají, že Odbor SR KÚOK provede posouzení, zda závazné stanovisko HZS OK bylo vydáno na základě takových podkladů, které se opravdu týkají umísťované stavby, a svůj postup a výsledek šetření přezkoumatelným způsobem zdůvodní. K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že podanými námitkami a také tímto posouzením se zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí, kdy neshledal žádný důvod, který by měl vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

Spolek DZ se opětovně vyjadřuje k absenci dokladů o plnění rozhodnutí OŽPZ KÚOK ze dne 24. 5. 2017, č. j. KUOK 25422/2017 (bod 6.). Uvádí, že upozornil, že ve spisu chybí doklady o zapracování požadavků rozhodnutí o výjimce podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., ze dne 24. 5. 2017, č. j. KUOK 25422/2017, zejména požadavek č. 17 požadující vypracování Projektu ochranných opatření, který měl být předložen povolujícímu orgánu ochrany přírody a krajiny, přitom ŘSD ČR ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedlo, že tento projekt je podkladem změny územního rozhodnutí o umístění stavby. Dále uvádí, že Stavební úřad MMOI se také vůbec nezabýval obsahem vyjádření ze dne 7. 5. 2018 v bodě č. 1.4., a také upozorněním spolku Voda z Tetčic a spolku DZ na chybějící Projekt ochranných opatření, který měl být podkladem pro další stupeň přípravy dálnice D1. Spolek tak očekává, že Odbor SR KÚOK pro tuto vadu rozhodnutí zruší a věc vrátí stavebnímu úřadu s právním názorem, podle kterého ŘSD ČR vloží chybějící projekt do spisu, aby se s ním mohli účastníci řízení seznámit. Vzhledem k tomu, že odvolací spis nebyl o tento projekt doplněn, přičemž Odbor SR KÚOK oznámil účastníkům doplnění spisu, tak je zřejmé, že se přiklonil k variantě napadené rozhodnutí zrušit pro tuto vadu. K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že těmito námitkami se Odbor SR KÚOK zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí. Odbor SR KÚOK tak považuje za nadbytečné se těmito opakujícími se námitkami opětovně zabývat, proto odkazuje na výše uvedené vypořádání námitek na str. 151 - 152.

Dále spolek DZ upozorňuje, že u podkladových vyjádření a stanovisek již skončila jejich časově omezená platnost (1 či 2 roky), která se týká cca 13 těchto podkladů, a je nutné, aby podklady s časově omezenou platností byly platné do doby pravomocného rozhodnutí. Je tak nutné si vyžádat stanoviska nová a účastníky řízení s nimi seznámit. K tomu Odbor SR KÚOK předně uvádí, že tato námitka překračuje rozsah námitek, které je spolek oprávněn vznést, přičemž k takovým námitkám, jak již bylo uvedeno, se nepřihlíží. Nicméně Odbor SR KÚOK dále uvádí, že žadatel je dle ust. § 86 odst. 2 stavebního zákona k žádosti povinen doložit mj. stanoviska vlastníků veřejné dopravní

a technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení či k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem. Toto žadatel, jak již bylo uvedeno, kdy předložil veškeré podklady, bezesporu splnil. Předmětné územní rozhodnutí pak bylo vydáno se souhlasem všech dotčených vlastníků či majetkových správců dopravní a technické infrastruktury, kteří s navrhovanou stavbou, příp. s přeložkami sítí v jejich vlastnictví, vyslovili souhlas, či uzavřeli smlouvu o zajištění přeložky příslušného zařízení. Ostatní vlastníci sítí, jejichž zařízení se nenachází na pozemcích dotčených záměrem, pak účastníky řízení nejsou, byť jsou jejich stanoviska součástí správního spisu. Dotčení správci sítí jsou i účastníky odvolacího řízení byli, stejně jako všichni ostatní účastníci řízení, seznámeni s podklady rozhodnutí, přičemž měli možnost se k předmětnému záměru vyjádřit, případně též možnost odvolat svůj souhlas se stavbou či přeložkou sítě v jejich vlastnictví, což však nikdo neučinil. Odbor SR KÚOK je tak názoru, že i když u některých stanovisek dotčených vlastníků sítí již uplynula vlastníky sítí uvedená platnost (příslušné právní předpisy platnost těchto stanovisek nijak nestanovují), neznamená to, že je tím automaticky odvolán i souhlas se stavbou vydaný tímto stanoviskem. Navíc rozhodnutím ve správním řízení žadatel či stavebník získá pouze veřejnoprávní souhlas se stavbou. Před vlastní realizací je však povinen si obstarat i souhlas soukromoprávní, tj. souhlas vlastníka či vlastnického správce sítí, tzn., že zasahovat do vlastnických práv může pouze se souhlasem tohoto vlastníka sítí.

Se shodným závěrem se k této námitce také vyjádřil Krajský soud v Ostravě ve svém rozsudku č. j. 38 A 6/2020 - 230, ze dne 20. 10. 2020, přičemž námitku absence potřebných podkladů ve spise z důvodu ukončení časově omezené platnosti těchto podkladů neshledal důvodnou. Uvedl, že lze sice souhlasit s tím, že jakýkoli účastník může upozorňovat rozhodující správní orgány na rizika spojená s vedeným řízením, nicméně přesahují-li takové námitky rozsah přípustných námitek, tedy ve vztahu k odvolatelům rozsah daný § 89 odst. 4 stavebního zákona, pak se k těmto námitkám nepřihlíží. Podle citovaného ustanovení totiž „Osoba, která je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, může v územním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednáváním záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. K námitkám, které nesplňují uvedené požadavky, se nepřihlíží.“ Krajský soud v Ostravě přitom neshledal, že by se vznesená námitka mohla týkat ochrany životního prostředí, když ani z obsahu námítky taková skutečnost nevyplývá. Nadto přisvědčil Odboru SR KÚOK, že i případná absence platnosti některého z namítaných podkladů v průběhu odvolacího řízení by nebyla takovou vadou, která by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Přesto, jak již bylo výše uvedeno, byla Odboru SR KÚOK předmětná stanoviska či vyjádření žadatelem v průběhu odvolacího řízení předložena.

Spolek KD se dále vyjádřil ke sdělení ministra dopravy pod č. j. 17/2020-510-RK/3, ze dne 12. 3. 2020, ve věci porušení ust. § 8 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., kde se na str. 4 uvádí, že vedení dálnice není v rozporu, ale naopak v souladu s ustanovením zákona, neboť dálnice D1 bude zastavěným územím Dluhonic v krátkém úseku převádět převážně průjezdnou dopravu, která je dnes vedena zastavěným územím širšího centra stejného statutárního města Přerova. Uvádí, že uvedený ministerský výklad nemůže přijmout jako správný s tím, že na zástavbu Dluhonic nelze pohlížet jako na prostor statutárního města, jelikož nejsou s městem propojeny souvislou zástavbou. Dále, že automobilová doprava v izolovaném sídelním útvaru místní části Dluhonic, která by se na dálniční těleso převedla, neexistuje. Naprosto nesporné je, že na dálniční těleso v Dluhonicích bude jednoznačně a nezpochybnitelně převedena majoritní část tranzitní dopravy, která je nyní vedena v rase sever - jih po dálnici D35

kolem Olomouce, což naplňuje skutkovou podmínku kolize s uvedeným § 8 zákona. Požaduje, aby Odbor SR KÚOK kolizi se zákonem přijal jako nezpochybnitelnou skutečnost a ve svém rozhodnutí tuto zjevnou nezákonnost vypořádal. K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, jak již bylo opakovaně uvedeno, že samotná trasa dálnice není předmětem nyní přezkoumávaného územního rozhodnutí. Přesto se Odbor SR KÚOK námitkami týkajícími se vedení trasy dálnice zastavěným územím zabýval již výše v odůvodnění rozhodnutí (str. 108 - 109), kdy vedení trasy dálnice nebylo shledáno jako rozporné, ale naopak souladné s předmětným ustanovením, neboť dálnice D1 bude zastavěným územím v krátkém úseku převádět převážně průjezdnou dopravu, která je dnes vedena zastavěným územím města Přerova, a to přímo jeho centrem.

Dále se spolek KD vyjádřil ke sdělení ministra dopravy pod č. j. 17/2020-510-RK/3, ze dne 12. 3. 2020, ve věci změny MÚK Přerov - sever, kde je na straně 6 uvedeno, že „odvolatelé ... napadají řešení ... aniž by konkretizovali, jakým způsobem mohou být zvoleným technickým řešením dotčení na svých právech“ a konstatuje, že uvedená změna oproti schválenému územnímu plánu nebyla veřejně projednána a nebylo tak zodpovězeno, proč se musí volit snad nejhorší varianta, kdy motoristé musí v mnoha případech absolvovat jeden a půl okruhu tohoto dopravního uzlu, navíc v rizikových průpletech, přičemž existuje mnoho elegantnějších a hlavně bezpečnějších řešení. Uvádí, že jako občan se cítí být dotčen absencí veřejného projednání změny územního plánu a poškozen na svých právech, a že jako účastníci silničního provozu se cítí být ohroženi nebezpečností zbytečných průpletů v předloženém řešení. Požaduje, aby Odbor SR KÚOK vysvětlil, proč je a může být dané řešení stavby MÚK Přerov - sever v rozporu se schváleným územním plánem. K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že výše uvedenými námitkami týkajícími se nebezpečnosti křižovatky MÚK Přerov - sever se zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí na str. 180 - 184.

K rozporu uvedené křižovatky s územním plánem a absence veřejného projednání této změny MÚK Přerov - sever, Odbor SR KÚOK uvádí, že předmětná stavba pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, jak bylo již výše také uvedeno, je zcela v souladu se ZÚR OK ve znění Aktualizace č. 2a a s územně plánovací dokumentací stavbou dotčených obcí, tj. také s Územním plánem Přerov. Také je nutné upozornit, že změna technického řešení MÚK Přerov - sever je právě předmětem napadeného rozhodnutí o změně územního rozhodnutí, a tato změna byla projednávána v územním řízení předcházejícím tomuto napadenému rozhodnutí, nikoliv, jak se spolek mylně domnívá, změnou územního plánu města Přerova. V grafické části územního plánu je sice čárkovanou čarou vyznačen průběh MÚK Přerov - sever, avšak jde o podrobnost, která do územního plánu nepatří, resp. územní plán nesmí obsahovat podrobnosti náležející svým obsahem regulačnímu plánu nebo územnímu rozhodnutí, kterou je i přesné umístění či vymezení tvaru stavby, a tudíž se podle ní umístění záměru neposuzuje. Nelze tak přisvědčit názoru spolku, že zvoleným technickým řešením stavby mohou být občané či spolek přímo dotčeni na svých právech.

Spolek KD uvedl, že není zodpovědně zdůvodněno, proč došlo k záměně zemního tělesa na estakádu, a že je jisté, že konstrukce estakády je pro okolí hlučnější, tedy z hlediska ochrany veřejného zdraví nepřijatelná. Souhlasí, že zábor stavby estakády je z pozemkového hlediska pro investora přijatelnější, lze ale připustit, že na totožném pozemku se dá estakáda nahradit plným tělesem s průběžnými bednicími stěnami, viz např. stavba křížení silnice I/55 s železniční tratí v Předmostí. Spolek žádá Odbor SR KÚOK, aby investor problematiku útlumu negativních vlivů na okolní zástavbu zmínil užitím adekvátní stavební konstrukce a projednané řešení předložil v dalším stupni řízení, a to také z důvodu absence projednání této stavby v řádném procesu EIA.

Odbor SR KÚOK k tomu nejprve uvádí, že zmiňovaná změna není předmětem tohoto územního řízení. Stavba estakády (SO 209) byla pravomocně umístěna územním rozhodnutím č. 32/2006 ze dne 3. 3. 2006, a předmětem tohoto územního řízení je pouze změna umístění či natočení pilířů estakády SO 209. Námitkami týkajícími se hluku a posouzení záměru podle zákona č. 100/2001 Sb. a také požadavků na změnu předmětného záměru, např. změna stavby estakády na zemní těleso či posunutí trasy od Dluhonic, se Odbor SR KÚOK zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí na stranách 137 - 141, 111 - 124, resp. 184 - 185.

Spolek KD dále také uvedl, že s ohledem na reálné skutečnosti se musí ztotožnit s prezentovaným podezřením na důvodnou podjatost orgánů veřejné a státní správy vůči účastníkům řízení. Uvádí, že je bohužel nediplomatické, když státní organizace ŘSD ČR, veřejně a opakovaně prezentuje, že již léta disponuje dokumentací ke změně územního rozhodnutí, které nyní probíhá, stejně tak dokumentací ke stavebnímu povolení a dokumentací pro výběr zhotovitele stavby. Dále, že je nutné posečkat, jen co proběhne územní řízení a opětovně bude vysána soutěž na výběr zhotovitele, kterého již jednou vybralo a bohužel muselo vypovědět. Uvádí, že z této mediální prezentace je naprosto nezpochybnitelné, že dokumentace se již měnit nebude, je jediná správná, a v tomto duchu se dokládají příslušná vyjádření a stanoviska. Dále, že oprávněné požadavky účastníků řízení na odstranění závad jsou nepřijatelné, vlastně nedůvodné. Také se bohužel mediálně prezentuje, že je nutné získat stavební povolení do listopadu 2021 z důvodu výjimky EIA. Takže, dle spolku, nikde není prostor pro řádné vypořádání oprávněných námitek účastníků řízení v následujících stupních řízení a na příslušně zpracované dokumentace. Spolek uvádí, že by přivítal, kdyby Odbor SR KÚOK vysvětlil, zda je takováto praxe mravná, zákonná, a nevrhá tak stín na nestrannost v rozhodování ve správních řízeních. Také, že by Odbor SR KÚOK měl poukázat na skutečnou zastaralost projektu a celé územní řízení zrušit, kdy jeho vadné řešení - vedení do obytné zástavby Dluhonic - se datuje ještě z doby úmrtí reálného socialismu. Dále považuje za důležité uvést, že právě Premiér ČR konstatoval, že trasa dálnice u Dluhonic je vyřešena a vyprojektována špatně.

K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že spolkem zmiňované skutečnosti nelze považovat za podjatost orgánů veřejné a státní správy vůči účastníkům řízení, když zmiňované skutečnosti jsou běžným projevem žadatele o územní rozhodnutí či stavební povolení. Ani zmiňovaná skutečnost týkající se zastaralosti dokumentace v žádném případě nepoukazuje na podjatost, když pro posouzení záměru v řízení je pouze podstatné, aby její obsah splňoval požadavky vyhlášky o dokumentaci staveb a příslušné zákonné předpisy. Navíc, jak je výše uvedeno, Milan Tomeček ve svém odvolání uplatnil námitku podjatosti Oddělení stavebního řádu Odboru SR KÚOK, kterou se zabývalo i Ministerstvo pro místní rozvoj, přitom nehledalo žádné skutečnosti nasvědčující riziku podjatosti, či dokonce systémové podjatosti (viz str. 110).

Jak bylo uvedeno, k nově doloženým podkladům rozhodnutí se vyjádřil spolek Voda z Tetčic, z.s., a to podáním doručeným Odboru SR KÚOK dne 12. 3. 2021. Spolek své vyjádření rozdělil na několik bodů.

Nejprve spolek uvedl, že Krajský soud v Ostravě shledal prioritní závazné stanovisko ze dne 30. 11. 2016 a následné potvrzující stanovisko ministra životního prostředí ze dne 20. 4. 2020 za nezákonná, a jestliže z tohoto nezákonného závazného stanoviska vycházel Stavební úřad MMOI a Odbor SR KÚOK, jsou nezákonná i jejich rozhodnutí. Dále také, že Krajský soud v Ostravě shledal jako důvodné i námitky, že Stavební úřad MMOI do podmínek rozhodnutí nezahrnul všechny podmínky stanovené v závazných

stanoviscích příslušných dotčených orgánů. K tomu dále uvedl, že pokud je rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI nezákonné z výše uvedených důvodů, budou do jeho výroku doplněny podmínky závazných stanovisek a další podmínky na ochranu životního prostředí. Podle tvrzení spolku nezákonnost rozhodnutí nelze napravit v odvolacím řízení, ale musí být zrušeno. Nové podklady musí být účastníkům řízení předloženy k vyjádření v rámci prvního stupně řízení.

Tomu, že nezákonnost rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI (doplněním podmínek do výroku rozhodnutí), nelze napravit v odvolacím řízení, musí Odbor SR KÚOK oponovat tím, že podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu může odvolací orgán rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu změnit, pokud tím žádnému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, nebude hrozit újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se. Pokud je tato podmínka splněna, je podle názoru Odboru SR KÚOK třeba v souladu s ust. § 6 odst. 2 věta první správního řádu upřednostnit změnu prvoinstančního rozhodnutí před jeho zrušením a vrácením věci k novému projednání.

Jak již Odbor SR KÚOK výše popsal, po posouzení dané věci dospěl k závěru, že tato podmínka je splněna, a že uvedená doplnění závazných stanovisek, resp. podkladů pro rozhodnutí nejsou takového charakteru, aby způsobovala nezákonnost rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI a byla důvodem pro jeho zrušení. Současně Odbor SR KÚOK usoudil, že změnou části napadeného rozhodnutí, upravením výroku rozhodnutí, tj. doplněním podmínek ze závazných stanovisek, nehrozí žádnému z účastníků řízení újma z důvodu ztráty možnosti se odvolat, protože nikomu z účastníků řízení nebyla napadeným rozhodnutím ukládána žádná povinnost. V daném případě se nejedná ani o změnu rozhodnutí v neprospěch odvolatele ve smyslu ust. § 90 odst. 3 správního řádu. V souladu s § 6 odst. 2 správního řádu tak bylo možné „nedostatky“ napadeného rozhodnutí napravit v rámci odvolacího řízení, a proto Odbor SR KÚOK výrokovou část rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI změnil a zbývající část potvrdil, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. Odbor SR KÚOK k tomu dále dodává, že ani Krajský soud v Ostravě neshledává za nezákonné, což lze dovodit také z textu rozsudku uvedeném v bodě 44. „*Pokud nesprávný postup nenapravil ani Odbor SR KÚOK, zatížil shodnou vadou řízení i on.*“, když v odvolacím řízení dojde k doplnění podmínek ze závazných stanovisek příslušných dotčených orgánů do výroku rozhodnutí. Přitom účastníci řízení byli se všemi závaznými stanovisky seznámeni a měli možnost se k nim vyjádřit.

Dále se spolek velmi obsáhle vyjadřuje ke změně prioritního stanoviska EIA, kdy uvádí, že změna prioritního stanoviska učiněná závazným stanoviskem ze dne 30. 12. 2020 je provedena nezákonným způsobem. Dle spolku ministr životního prostředí nemůže v rámci tohoto závazného stanoviska řešit žádné otázky, které nesouvisí s požadavky zákona č. 100/2001 Sb. K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že mu není zřejmé, jaké otázky má spolek na mysli, když je spolek ve svém vyjádření neuvedl, nicméně k tomu uvádí následující. Jak je zřejmé ze závazného stanoviska ze dne 30. 12. 2020, ministr životního prostředí se v souladu s právním názorem Krajského soudu v Ostravě zabýval nutností řešit zimní údržbu a její případné dopady na životní prostředí již v územním řízení, tedy již ve fázi přípravy daného záměru, nikoliv jak bylo původně, ve fázi jeho provozu. Také vyhodnotil, že ze stejného důvodu je nutné ve fázi přípravy řešit i monitorování odváděných dešťových vod, nikoliv jak bylo původně, až ve fázi jeho výstavby. Podle zákona č. 100/2001 Sb., se posuzují vlivy na obyvatelstvo a veřejné zdraví a vlivy na životní prostředí, zahrnující vlivy na živočichy a rostliny, ekosystémy, biologickou rozmanitost, půdu, vodu, ovzduší, klima a krajinu, přírodní zdroje, hmotný majetek a kulturní dědictví, vymezené zvláštními právními předpisy a na jejich vzájemné působení a souvislosti. Vlivy na biologickou rozmanitost se posuzují

se zvláštním zřetelem na evropsky významné druhy, ptáky a evropská stanoviště (viz § 2). Odbor SR KÚOK tak nemůže než konstatovat, že otázka zimní údržby a její případný dopad na životní prostředí (i otázka monitoringu) je jistě otázkou spadající do požadavků zákona č. 100/2001 Sb.

Nejprve se spolek vyjadřuje „ke změnám opatření pro fázi přípravy a pro fázi provozu“. Uvádí, že změna prioritního stanoviska EIA měla podle odůvodnění vycházet z požadavků rozsudku Krajského soudu v Ostravě. Podle spolku bohužel nebyl do stanoviska názor soudu promítnut správně, protože Krajskému soudu v Ostravě šlo zejména o zajištění ochrany povrchových vodních toků, zejména pak řeky Bečvy. Dále cituje z bodu 32. rozsudku Krajského soudu v Ostravě týkajícího se právě zimní údržby a možného vlivu na životní prostředí: *„Z citovaného ustanovení vyplývá jednoznačně, že závady ve sjízdnosti dálnic se odstraňují primárně chemickými rozmrazovacími materiály, a to s výjimkou úseků, pro které je vydán zákaz jejich použití. Podle krajského soudu je nutno v tomto směru dojít k závěru, že za situace, kdy průběh dálnice je navrhován vnějším ochranným vodním pásmem II. stupně ve vztahu k řece Bečvě a ochranných pásem zdrojů přírodních minerálních vod Horní Moštěnice, nelze vyloučit nepříznivý vliv užitých chemických materiálů na životní prostředí, zejména na kvalitu vod. Lze také přisvědčit argumentaci osoby zúčastněné na řízení - Voda z Tetčic, z.s., že uvedené může být ve svém důsledku důvodem negativního dotčení zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin, pro které by případně bylo třeba vydat postupem podle § 56 zákona o ochraně přírody výjimku ze zákazu. Je pravdou, že možnost chemického znečištění recipientů, zejména řeky Bečvy, posypovou solí, které může být důvodem negativního vlivu, není nikde řešena, a to ani v předmětu územního rozhodnutí.“*

Uvádí, že nové opatření č. 7 je zcela chybné, že musí být uloženo monitorování vod posypovou solí znečištěných recipientů, zejména řeky Bečvy, nikoliv odváděných dešťových vod, stejně jako je to u opatření č. 4, tedy *„Dodržet navržený monitoring podzemních vod v úseku...“*. Dle spolku tak musí být nově uložené opatření změněno, protože nerespektuje právní názor uvedený v rozsudku Krajského soudu v Ostravě. Dále uvádí, že nové opatření č. 8 je chybné, protože je uloženo s ohledem na ochranná pásma jímacích území podzemních vod a nikoli s ohledem na vody povrchových vodních toků, zejména řeky Bečvy, do nichž bude dálniční solanka přímo vypouštěna. Dále uvádí, že opatření pro fázi provozu jsou zcela nedostatečná, a to, že zde zcela chybí uložení povinnosti měření chemického stavu vody povrchových vodních toků z hlediska jejich kontaminace zimní solankou. Také, že vzorem mohou být povinnosti stanovené v opatření č. 17 *provést měření hluku v době provozu...*, č. 18 *provést v době provozu měření imisních koncentrací hlavních polutantů*. U obou měření pak provést jejich vyhodnocení a případně příslušná zmírňující opatření. Dále poukazuje na provázanost opatření č. 1 s č. 17 a č. 6 s č. 18, a dodává, že s podobnou vazbou musí být stanovena opatření pro ochranu kvality vod povrchových vodních toků. S odkazem na výše uvedené doplňuje, že z důvodu změny prioritního stanoviska EIA, tj. z důvodu doplnění nových opatření, musí proces správního řízení zachovat účastníkům řízení jejich zákonné právo odvolání, které vychází z ustanovení správního řádu. Navíc dle spolku nebylo ani jedno nové opatření zatím splněno.

K tomu, že nové opatření č. 7 je zcela chybné, Odbor SR KÚOK nejprve uvádí, že toto opatření č. 7 *„Předložit návrh způsobu a četnosti monitorování odváděných dešťových vod.“*, není v prioritním stanovisku EIA opatřením zcela novým, jak spolek uvádí, ale došlo pouze k jeho přesunutí z opatření pro fázi výstavby do opatření pro fázi přípravy a z toho důvodu také k určité úpravě jeho znění (viz str. 83). Dále Odbor SR KÚOK

uvádí, že na rozdíl od spolku se také nedomnívá, že by dané opatření bylo nesprávné či dokonce, že by nerespektovalo právní názor Krajského soudu v Ostravě, když podle právního názoru Krajského soudu v Ostravě v citovaném rozsudku byl nesprávně až v kolaudačním řízení zahrnut požadavek na řešení závad sjízdnosti dálnic, tj. způsobu posypu dálnice, což podle soudu není pouze technikálií a je nutné se tím zabývat již v územním řízení, a to především v souvislosti s tím, jakým způsobem a kam budou z dálnice odváděny nečistoty a jak s nimi bude nakládáno. Tudíž nemůže být řešeno až ve stavebním řízení, ve kterém se stanovují již konkrétní podmínky pro provedení stavby, případně i pro její užívání. Nelze tak konstatovat, že toto opatření nerespektuje právní názor Krajského soudu v Ostravě, když se jím ve svém rozsudku nezabýval.

K tomu, že dle spolku musí být uloženo monitorování vod posypovou solí znečištěných recipientů, zejména řeky Bečvy, nikoliv odváděných dešťových vod, stejně jako je to u opatření č. 4, tedy „Dodržet navržený monitoring podzemních vod v úseku...“, Odbor SR KÚOK dodává, že podle spolku upravené opatření by naopak bylo zcela v rozporu s požadavky danými platnými předpisy na ochranu vod. Pokud by bylo opatření takto upraveno, požadované monitorování by se prakticky specializovalo na monitorování vodních toků pouze z hlediska posypových solí, a to navíc jen po dobu zimních měsíců. Zcela by tak eliminovalo jakékoliv jiné možné znečištění vycházející z provozu na dálnici, přičemž monitoring by se po většinu roku neprováděl. Zatímco požadavkem na monitorování odváděných dešťových vod, kdy se, jak je v prioritním stanovisku EIA uvedeno, předpokládá monitoring u výpustních objektů srážkových vod, a to vždy před a za vyústěním do vodoteče, kdy dešťové vody nejsou odváděny přímo do recipientů, ale nejprve kanalizací přes záchytné usazovací nádrže, resp. retenční nádrže, bude zajištěno monitorování jakéhokoli možného znečištění vycházejícího z provozu na dálnici, tedy jak z ropných látek, tak i ze zimní údržby v průběhu zimních měsíců.

Navíc Odbor SR KÚOK považuje za důležité upozornit, že již v územním rozhodnutí o umístění stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice Přerov“ ze dne 3. 3. 2006 byla mimo jiné stanovena podmínka: *„zajistit, aby v dalším stupni projektové dokumentace byl zpracován návrh monitoringu kvality povrchových vod, který by na každém recipientu, do kterého budou odváděny povrchové vody ze zpevněných ploch dálnice D1, umožnil měření dvou profilů - jednoho před a druhého za výpustí odpadních vod“* (bod 8. písm h) podmínek předmětného rozhodnutí). Také, jak uvedl žadatel ve svém vyjádření, a jak je také zřejmé z návrhu zimní údržby, především z podkladů pro jeho zpracování, jejichž seznam návrh obsahuje, požadovaný monitoring probíhá již od roku 2018 (povrchových i podzemních vod), přičemž z monitorovacích bodů, jak jsou vyznačeny ve zmiňovaném situačním výkrese odvodnění, který se součástí návrhu zimní údržby, je zřejmé, že monitorování vod je navrženo a již také prováděno v místě u výpustních objektů srážkových vod ze záchytných, resp. retenčních nádrží, a to vždy před a za vyústěním do daného recipientu, v souladu s výše uvedenou podmínkou pravomocného územního rozhodnutí ze dne 3. 3. 2006.

K tomu, že by požadavek měl být stejný jako u opatření č. 4, tedy „Dodržet navržený monitoring podzemních vod v úseku...“, Odbor SR KÚOK uvádí, že tato dvě opatření nelze nijak srovnávat. Monitorování povrchových vod i monitorování podzemních vod mají svá specifika, přičemž v daném případě je monitoring podzemních vod vztažen ke konkrétnímu území, tedy vnějšímu ochrannému pásmu 2. stupně jímacího území Tovačov, Troubky, Brodek, a dále je pak požadováno sledování agresivity prostředí v lokalitě estakády v km 83,150 až 83,300 (průchod územím skládky zelené skalice). Naproti tomu požadavek na monitorování odváděných dešťových vod není vázán konkrétním územím, ale vztahuje se k dešťovým vodám odváděným z celého úseku

stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“. Přitom zmiňované opatření č. 4 bylo již zakotveno v rozhodnutí o umístění předmětné stavby ze dne 3. 3. 2006 a z jeho znění, ve kterém je požadováno dodržení navrženého monitoringu podzemních vod, lze dovodit, že monitoring podzemních vod byl navržen již před vydáním předmětného prioritního stanoviska EIA. Navíc, jak uvedl žadatel a jak již bylo také uvedeno výše, monitoring podzemních i povrchových vod je souvisle zajišťován již od roku 2018.

K tomu, že nové opatření č. 8 je zcela chybné, Odbor SR KÚOK nejprve uvádí, že toto opatření č. 8 *„Navrhnout vhodný způsob zimní údržby komunikace snižující využití posypových solí s ohledem na průchod dálnice D1 vnějším ochranným pásmem 2. stupně jímacího území Tovačov, Troubky, Brodek, územím chráněné oblasti přirozené akumulace vod Kvartér řeky Moravy a ochranným pásmem zdrojů přírodních minerálních vod Horní Moštěnice.“*, není v prioritním stanovisku EIA opatřením zcela novým, jak spolek uvádí, ale došlo pouze k přesunutí z opatření pro fázi provozu do opatření pro fázi přípravy a z toho důvodu také k určité úpravě jeho znění (viz str. 83).

Dále Odbor SR KÚOK uvádí, že na rozdíl od spolku se opět nedomnívá, že by dané opatření bylo nesprávné či dokonce, že by nerespektovalo právní názor Krajského soudu v Ostravě. Jak již bylo uvedeno, dle právního názoru Krajského soudu v Ostravě v citovaném rozsudku byl nesprávně až pro kolaudační řízení zahrnut požadavek na řešení závad sjízdnosti dálnic, tj. způsobu posypu dálnice, což podle soudu není pouze technikálií a je nutné se tím zabývat již v územním řízení, a to především v souvislosti s tím, jakým způsobem a kam budou z dálnice odváděny nečistoty a jak s nimi bude nakládáno. V podstatě mělo být opatření týkající se navržení vhodného způsobu zimní údržby podle soudu přesunuto do územního řízení, jelikož zimní údržba by mohla mít vliv na vodohospodářské řešení stavby, které musí být navrženo takovým způsobem, aby byla zabezpečena řádná ochrana životního prostředí i v souvislosti s ní. K tomu, že je uloženo s ohledem na ochranná pásma jímacích území podzemních vod a nikoli s ohledem na vody povrchových vodních toků, zejména řeky Bečvy, do nichž bude dálniční solanka přímo vypouštěna, Odbor SR KÚOK uvádí, že ani toto nepovažuje za nesprávné, právě naopak. Podle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích vyplývá, že odstraňovat závady ve sjízdnosti komunikací, mezi které jistě patří i zimní údržba, je vlastník, resp. provozovatel komunikace povinen ze zákona. Současně dle ust. § 76 odst. 2 stavebního zákona platí, že každý, kdo navrhuje vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, je mj. povinen dbát požadavků uvedených v § 90 stavebního zákona, mezi které bezesporu patří také požadavky zvláštních právních předpisů, a to i z hlediska ochrany životního prostředí obecně. Toto se samozřejmě dotýká i užívání těchto staveb, kdy každá stavba, tedy i stavby silnic a dálnic, musí být užívána tak, aby mj. nedocházelo k negativním dopadům na životní prostředí. Přitom skutečnost, že v daném případě byla v předmětném opatření týkajícím se požadavku na vypracování návrhu zimní údržby vyspecifikována území, kterých se stavba dotýká, a v nichž jsou podmínky na ochranu vod obecně přísnější, ještě neznamená, že by měl být při návrhu zimní údržby opomenut dopad odvodu dešťových vod na ostatní vodní toky. Naopak je důležité, aby na daná území, kterými dálnice prochází, či se jich jinak dotýká, bylo upozorněno a návrh, a to nejen namítané zimní údržby, ale také celého vodohospodářského řešení dálnice, odpovídal požadavkům na jejich ochranu. Podle Odboru SR KÚOK tak nelze konstatovat, že uvedené opatření nerespektuje právní názor Krajského soudu v Ostravě, když navíc krajský soud jeho znění ve svém rozsudku nijak nerozporoval, pouze „požadoval jeho přesun do územního řízení“. Odbor SR KÚOK navíc dodává, jak již bylo výše uvedeno, že odvod dešťových vod z dálnice je navržen právě tak, aby „dálniční solanka“ nebyla přímo vypouštěna do

vodních toků, jak spolek opakovaně tvrdí, ale naopak je navržen tak, že dešťové vody jsou odvedeny kanalizací nejprve do zachytných usazovacích nádrží, resp. retenčních nádrží a teprve poté do vodních toků.

K tomu, že opatření pro fázi provozu jsou zcela nedostatečná, že zcela chybí uložení povinnosti měření chemického stavu vody povrchových vodních toků z hlediska jejich kontaminace zimní solankou, Odbor SR KÚOK opět musí konstatovat, že na rozdíl od spolku se nedomnívá, že by opatření byla nedostatečná. Odbor SR KÚOK k tomu dále dodává, že spolkem požadované doplnění tohoto opatření je zcela nadbytečné, protože výše uvedené opatření týkající se požadavku na monitorování odváděných dešťových vod není nijak časově omezeno, a zejména se nejedná o jednorázové monitorování, ale o monitorování kontinuální, které bude (resp. je) prováděno před zahájením stavby, v jejím průběhu a také v počátečním provozu stavby. Také, jak již bylo uvedeno, podle spolku požadované opatření by bylo zcela v rozporu s požadavky danými platnými předpisy na ochranu vod, když by se specifikovalo na monitoring vod odvedených do recipientů pouze z hlediska posypových solí (viz výše).

K tomu, že vzorem mohou být povinnosti stanovené v opatření č. 17 provést měření hluku v době provozu..., č. 18 provést v době provozu měření imisních koncentrací hlavních polutantů, a provázanost opatření č. 1 s č. 17 a č. 6 s č. 18, Odbor SR KÚOK dodává, že spolkem zmiňovaná opatření, podle nichž by mělo být shodně stanoveno monitorování povrchových vod, ale obě požadují pouze jednorázová měření, a to před zahájením stavby (č. 1 a č. 6) a pak v době zkušebního provozu či předčasného užívání stavby s tím, aby byly výsledky porovnány a předloženy ke kolaudačnímu řízení (č. 17 a č. 18). Přitom zmiňované monitorování vod má být prováděno průběžně bez časového omezení, nikoliv jen jednou před zahájením stavby a poté podruhé před kolaudací. Takto nastavené opatření by naopak bylo zcela v rozporu s požadavky danými platnými předpisy na ochranu vod.

Uvedenou skutečností, že z důvodu změny prioritního stanoviska EIA, tj. z důvodu doplnění nových opatření, musí proces správního řízení zachovat účastníkům řízení jejich zákonné právo odvolání, které vychází z ustanovení správního řádu, se Odbor SR KÚOK zabýval již výše s tím, že shledal důvody pro postup podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, kdy může odvolací orgán napadené rozhodnutí za určitých podmínek změnit. Pokud jsou podmínky splněny, je podle Odboru SR KÚOK třeba podle ust. § 6 odst. 2 věta první správního řádu upřednostnit změnu prvoinstančního rozhodnutí před jeho zrušením a vrácením věci k novému projednání.

Dále se spolek vyjadřuje „k hodnocení právního názoru soudu“. Uvádí, že Krajský soud v Ostravě uvedl znění § 23a zákona č. 200/2001 Sb., a to: *„Podle odst. 3 uvedeného ustanovení, příslušný úřad vydá k prioritnímu dopravnímu záměru závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí, které je podkladem pro vydání rozhodnutí v navazujících řízeních. Závazné stanovisko podle věty první obsahuje opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci nepříznivých vlivů na životní prostředí. Platnost závazného stanoviska podle věty první je 5 let.“* Dále pak, že Krajský soud v Ostravě ve svém rozsudku uvedl: *„...jsou napadená stanoviska poměrně kusá, má krajský soud za to, že splňují podmínky dané § 149 odst. 2 věta druhá správního řádu, podle které v odůvodnění uvede důvody, o které se opírá obsah závazné části závazného stanoviska, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen...“*. Dále uvádí, že obsah závazného stanoviska EIA je dán výslovným ustanovením zákona, které musí být dodrženo také v případě přezkumu závazného

stanoviska EIA. Odůvodnění se pak musí zabývat pouze odůvodněním uložených opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci nepříznivých vlivů na životní prostředí v souladu s požadavky zákona č. 100/2001 Sb. a správního řádu.

Podle spolku nemůže být do závazného stanoviska EIA umístěno jakékoli hodnocení právního názoru vysloveného v rozsudku Krajského soudu v Ostravě. Dále uvádí, že ministr na str. 16 závazného stanoviska uvedl: *„K právnímu názoru vyslovenému v rozsudku KS přísluší konstatovat, že námitky soudu, že možnost znečištění recipientů, zejména řeky Bečvy, posypovou solí, které může být důvodem negativního vlivu, není údajně nikde řešena, a to ani v předmětu územního rozhodnutí, a že případná výjimka podle ustanovení § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, musí být vydána před umístěním stavby předmětného záměru, neodpovídají skutečnostem, které vyplývají ze spisu.“* Dále, že pokračuje na str. 16, 17, 18 a závěrem uvádí: *„Ze všech výše uvedených důvodů jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části I. a II. tohoto závazného stanoviska. Mgr. Richard Brabec, ministr životního prostředí“*.

Dále spolek uvádí, že „pan ministr je toho názoru, že v České republice může správní orgán rozhodovat o správnosti závěrů soudu“, a dodává, že z tohoto důvodu je podle spolku závazné stanovisko EIA vydané ministrem v rozporu nejenom se zákonem č. 100/2001 Sb., ale také Ústavou ČR.

K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že na rozdíl od spolku se však nedomnívá, že tímto postupem chtěl ministr životního prostředí ve svém závazném stanovisku rozhodovat o správnosti závěrů Krajského soudu v Ostravě. Ministr sice skutečně konstatoval, že *„námitky soudu neodpovídají skutečnostem, které vyplývají ze spisu“*, Odbor SR KÚOK však uvedené konstatování považuje spíše za poněkud nešťastně formulované, nelze však souhlasit s názorem spolku, že tato skutečnost by sama o sobě způsobovala rozpor se zákonem č. 100/2001 Sb., a také Ústavou ČR. Podle skutečností uvedených ministrem na str. 16 až 18 je zřejmé, že ministr zde své závěry podpořil podrobným popisem vodohospodářského řešení předmětného záměru, který je navržen tak, aby s ohledem na území, kterými prochází, došlo ke striktnímu oddělení povrchových vod z vozovky dálnice, které mohou být znečištěny ropnými látkami, ale i prostředky zimní údržby, aby bylo zabráněno případné kontaminaci vod dálniční dopravou.

Dále se spolek vyjadřuje k „nezákonnému vstupu do pravomocí jiných orgánů státní správy“. Upozorňuje na závěr odstavce *„...neodpovídají skutečnostem, které vyplývají ze spisu...“*, a dále, že zde ministr neargumentuje spisem pro řízení o vydání prioritního stanoviska EIA, ale argumentuje spisem pro vydání změny územního rozhodnutí, tedy spisem správního řízení, které nevede on, ani jeho ministerstvo. Pokud takto ministr argumentuje, je dle spolku závazné stanovisko ze dne 30. 12. 2020 nepřezkoumatelné a musí být zrušeno. Dále uvádí, že ministr zde „zpupně“, nedbajíc svých zákonných povinností umístil do svého závazného stanoviska EIA názor vrcholného orgánu státní správy ve věcech ochrany přírody a krajiny nad právní názor soudu ve zrušujícím rozsudku. Také, že tímto velmi významně a zejména nezákonně ovlivnil právní názor podřízeného správního orgánu, a to OŽPZ, který ve svém vyjádření ze dne 10. 2. 2021 pod č. j. KUOK 20131/2021 žadateli sdělil: *„... v souvislosti s návrhem zimní údržby dálnice nemůže docházet ke škodlivému zásahu do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů ve smyslu § 50 odst. 2 zákona a není tedy nutné žádat o udělení výjimky ze zákazu u zvláště chráněných druhů podle § 56 zákona“*. Vzhledem k časové posloupnosti závazného stanoviska ministra a vyjádření OŽPZ má nezákonný vliv za prokázaný. Podle spolku tak nelze z tohoto důvodu vyjádření OŽPZ ze dne 10. 2. 2021

považovat za zákonný podklad územního řízení. Podle spolku ministr tímto také, jelikož prioritní stanovisko EIA je závazné pro všechna navazující řízení, nezákonně předurčil obsah rozhodnutí o odvolání v pokračujícím odvolacím řízení po rozsudku Krajského soudu v Ostravě. Prioritní závazné stanovisko EIA tak spolek považuje za nezákonné a dle jeho názoru musí být změněno v přezkumném řízení.

K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že na rozdíl od spolku se nedomnívá, že by výše uvedené skutečnosti měly za důsledek nezákonnost závazného stanoviska EIA a také vyjádření OŽPZ. Předně je nutné uvést, že ministr životního prostředí byl požádán o posouzení prioritního závazného stanoviska k záměru s názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, a to v souvislosti se změnou umístění předmětného záměru, která je předmětem tohoto odvolacího řízení. Odboru SR KÚOK není zřejmé, z jakých skutečností spolek dovozuje, že ministr ve svém stanovisku spisem míní právě spis ve věci změny územního rozhodnutí o umístění předmětné stavby, když tento není nijak specifikován. Navíc ministr se dále v textu odkazuje nejen na dokumentaci pro změnu územního rozhodnutí z roku 2016, která je podkladem pro napadené rozhodnutí ze dne 19. 11. 2019, ale i na dokumentaci pro územní rozhodnutí z roku 2005, která byla podkladem pro pravomocné územní rozhodnutí ze dne 3. 3. 2006. Dále mj. také na rozhodnutí či vyjádření, která byla ministru životního prostředí zaslána žadatelem společně s vyjádřením žadatele k žádosti Odboru SR KÚOK o posouzení stanoviska. Vyjádření bylo současně na vědomí zasláno i Odboru SR KÚOK. Zmíněná rozhodnutí (OŽPZ a MŽP) jsou tedy také součástí spisu ve věci posouzení prioritního stanoviska EIA ministrem životního prostředí. Odbor SR KÚOK se tak neztotožňuje s názorem spolku, že ministr argumentuje spisem k předmětnému řízení o změně územního rozhodnutí, který je nyní u Odboru SR KÚOK, a zejména s názorem, že takový postup by byl v rozporu s právními předpisy. Odbor SR KÚOK dodává, že pokud je závazné stanovisko podkladem pro vydání rozhodnutí ve věci daného záměru, a to podkladem závazným, a je v rámci projednávání napadeno, je zcela správné a zejména běžné, když pro posouzení tohoto závazného stanoviska využije mj. i správní spis v dané věci. Je podstatné, že všechny uvedené podklady byly vydány k posuzovanému záměru.

Také nelze souhlasit s tvrzením, že ministr zde „zpupně“, nedbajíc svých zákonných povinností umístil do svého závazného stanoviska EIA názor vrcholného orgánu státní správy ve věcech ochrany přírody a krajiny nad právní názor soudu ve zrušujícím rozsudku. Jak již Odbor SR KÚOK uvedl výše, uvedené konstatování považuje spíše za poněkud nešťastně formulované, a tudíž jej nelze považovat, jak spolek uvádí, za zpupné nadřazování nad právním názorem soudu. Uvedené podle Odboru SR KÚOK potvrzuje také skutečnost, že ministr na základě právního názoru Krajského soudu v Ostravě předmětné závazné stanovisko ve vytýkané části změnil, a současně také, a to s ohledem na skutečnosti uvedené v rozsudku, provedl navíc další změnu, která s vytýkanou částí přímo souvisí.

Odbor SR KÚOK také nemůže souhlasit s tím, že došlo k nezákonnému ovlivnění právního názoru OŽPZ a nezákonnému předurčení obsahu rozhodnutí o odvolání po rozsudku Krajského soudu v Ostravě. V souladu s ustanovením § 4 odst. 2 stavebního zákona, musí stavební úřad ve správních řízeních rozhodovat ve vzájemné součinnosti se spolupůsobícími dotčenými orgány, jež hájí veřejné zájmy podle zvláštních předpisů a může vydat své rozhodnutí jen se souhlasem dotčených orgánů, jestliže se řízení týká zájmů chráněných zvláštními předpisy. Při rozhodování o umístění stavby dálnice je dotčeným orgánem mj. MŽP, které zde hájí veřejný zájem podle zákona č. 100/2001 Sb., a také OŽPZ, který zde hájí veřejný zájem podle zákona č. 114/1992 Sb. Každý dotčený orgán hájí veřejný zájem na základě „svého“ zákona, kterým je k jeho hájení

„delegován“. To, že se závěry příslušných dotčených orgánů, a to na základě podkladů ke konkrétnímu posuzovanému záměru, mohou ve svém výsledku shodovat, ještě automaticky neznamená nezákonnost těchto stanovisek, jak se spolek domnívá. Také, jak je zřejmé z vyjádření OŽPZ, k žádosti o jeho vydání byla přiložena plná moc a výše zmiňovaný návrh zimní údržby, nikoliv stanovisko ministra životního prostředí. Jak již bylo také uvedeno, stavební úřad musí ve správních řízeních rozhodovat ve vzájemné součinnosti s dotčenými orgány a vydat rozhodnutí s jejich souhlasem. To znamená, že vždy budou dotčené orgány svými závaznými stanovisky či vyjádřeními ovlivňovat výsledek řízení a následného rozhodnutí, jehož jsou podkladem. V daném případě tedy jsou ve stejném duchu, a to výše uvedené závazné stanovisko ministra životního prostředí i vyjádření OŽPZ, podkladem pro rozhodnutí Odboru SR KÚOK v odvolacím řízení a mají jednoznačně vliv na obsah rozhodnutí o odvolání. Nejedná se však o vliv nezákonný, ale o vliv zcela zákonný, resp. zákonem přímo vyžadovaný postup.

Dále se spolek vyjadřuje k „nepřezkoumatelnosti změny prioritního stanoviska“. Uvádí nejprve citace z textu rozhodnutí MŽP č. j. MZP/2017/570/119, ze dne 2. 10. 2017, kterým MŽP zamítlo odvolání proti výjimce z ochrany zvláště chráněných živočichů, a to v části odmítnutí námitek na str. 17: *„Předmětné stanovisko EIA bylo nahrazeno závazným stanoviskem k prioritní dopravní stavbě, navíc dnes nejde o obligatorní podklad pro vydání tohoto rozhodnutí. Argument o textu stanoviska EIA se netýká ochrany přírody, stejně tak argumentace ve prospěch obyvatel Dluhonic není pro řízení o ochraně přírody relevantní.“* Také, že MŽP uvádí na str. 19: *„Předmětné stanovisko EIA bylo nahrazeno závazným stanoviskem k prioritní dopravní stavbě, navíc dnes nejde o obligatorní podklad pro vydání tohoto rozhodnutí. Netýká se ochrany přírody.“*

K tomu dodává, že právní názor MŽP je tedy v předmětné věci zcela jasný a pevný, přesto ministr na str. 18 svého závazného stanoviska EIA uvádí: *„Co se týká možného dotčení, resp. negativního ovlivnění zvláště chráněných živočichů v dotčených vodních tocích (viz výše), pak je rovněž možno konstatovat, že toto ovlivnění bude nevýznamné, jak lze dovodit z Biologického průzkumu pro řízení o výjimce z druhové ochrany (HBH projekt spol. s r.o., Brno, 12/2016), který byl podkladem pro rozhodnutí ve věci povolení výjimky ze zákazu u zvláště chráněných živočichů pro předmětný záměr. Rozhodnutí o povolení výjimky ze zákazu u zvláště chráněných živočichů bylo vydáno Krajským úřadem Olomouckého kraje, odborem životního prostředí a zemědělství pod č. j. KUOK 25422/2017, dne 24. 5. 2017, rozhodnutí o odvoláních pak bylo Ministerstvem životního prostředí vydáno pod č. j. MZP/2017/570/119, dne 2. 10. 2017 (rozhodnutí jsou součástí správního spisu).“* Pak opět uvádí, že ministr se zcela nezákonně vměšuje do pravomocí orgánu ochrany přírody a krajiny, a dokonce i správního orgánu, který vede řízení o změně územního rozhodnutí, když argumentuje obsahem spisu územního řízení. Dále také, že argumentuje obsahem Biologického průzkumu pro řízení o výjimce, který podle výše uvedeného nemůže být podkladem pro vydání prioritního stanoviska EIA, protože řízení EIA *„...se netýká ochrany přírody“*. Poznámává, že zpracovatel biologického průzkumu navíc neuvažoval o možnosti negativního vlivu zimní solanky na vodní toky jako takové, o možnosti negativního vlivu na biotopy všech rostlin a živočichů v celé jejich solankou dotčené délce, tedy délce vodních toků pod místem vypouštění solanky. Další zvláště chráněné druhy v těchto tocích, v solankou dotčené délce toků, tedy nemohly být průzkumem zjištěny. Také ze všech těchto důvodů považuje závazné stanovisko EIA ze dne 30. 12. 2020 za nepřezkoumatelné a musí být zrušeno. Navíc konstatuje, že ministr pouze doslovně převzal argumentaci žadatele. Tímto je podle spolku opět prokázáno nezákonné zasahování ministra do rozhodovacích pravomocí OŽPZ, tak správního orgánu, který

vede řízení o změně územního rozhodnutí.

K tomu Odbor SR KÚOK musí opět uvést, že na rozdíl od spolku se nedomnívá, že by výše uvedené skutečnosti měly za důsledek nezákonnost závazného stanoviska EIA. Předně je nutné uvést, že výše uvedené citace z rozhodnutí MŽP dne 2. 10. 2017 jsou vytrženy z kontextu části odůvodnění předmětného rozhodnutí, kde se MŽP zabývalo námitkami spolku DZ uplatněnými v odvolání proti rozhodnutí OŽPZ o povolení výjimky č. j. KUOK 25422/2017, ze dne 24. 5. 2017. Z odůvodnění předmětného rozhodnutí je zcela zřejmé, že spojením „...se *netýká ochrany přírody*“ není myšleno, jak se spolek mylně domnívá, že ochrany přírody a krajiny se netýká prioritní stanovisko EIA, ale právě v daném místě uvedené námitky spolku DZ se netýkají ochrany přírody a krajiny. K „vměšování“ ministra do pravomocí ostatních správních orgánů, když argumentuje obsahem spisu územního řízení, se Odbor SR KÚOK vyjádřil již výše, kdy mj. uvedl, že je zcela běžné, když pro posouzení závazného stanoviska je využit mj. i správní spis v dané věci, přičemž je podstatné, že všechny zmiňované podklady byly vydány k posuzovanému záměru.

K Biologickému průzkumu Odbor SR KÚOK dodává, že se jedná o odborný dokument zpracovaný odbornou osobou za účelem zjištění a vyhodnocení aktuálního stavu území ve vztahu k dotčení zvláště chráněných druhů. Zpracovatelem je autorizovaná osoba k provádění posouzení dle ust. § 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění a autorizovaná osoba ke zpracování biologických hodnocení podle ust. § 67 zákona č. 114/1992 Sb. Biologický průzkum identifikuje a vyhodnocuje předpokládané vlivy záměru na zvláště chráněné druhy rostlin a živočichů. Obsahuje návrh opatření k eliminaci či minimalizaci případných nepříznivých vlivů záměru na zjištěné zvláště chráněné druhy apod.

Biologický průzkum vypracovaný autorizovanou osobou je zaměřen právě na výskyt zvláště chráněných druhů v souvislosti s posuzovaným záměrem, zde se záměrem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“. Jak je uvedeno v metodice, průzkum je prováděn formou detailní obhlídky zájmového území, a to jak území přímo dotčeného výstavbou předmětného záměru, v daném případě dálnice D1 a souvisejících staveb, tak i jeho okolí. Důraz je kladen na lokality, kde daná stavba, zde trasa dálnice D1, překračuje zoologicky cenné biotopy, tj. vodní toky, pásy zeleně. Je vždy hodnocen charakter území, zdali poskytuje vodní podmínky pro výskyt a vývoj různých skupin živočichů. Při průzkumu je posuzován i charakter daného prostředí, který napovídá o možnosti výskytu zvláště chráněných druhů, přičemž se pracuje i s údaji uváděnými v literatuře. V daném případě byla tímto průzkumem, kdy trasa dálnice D1 převážně prochází ornou půdou, zjištěna právě místa (která dálnice kříží), kde se trvale udržuje vodní prostředí. Tato místa jsou prolovována pomocí hydrobiologických sítí, přičemž je zkoumán výskyt všech organismů nacházejících se v daném vodním prostředí. Ač zpracovatel biologického průzkumu v tomto materiálu výslovně nehodnotí vliv zimní údržby na vodní toky, lze dle názoru Odboru SR KÚOK konstatovat, že místně je toto ošetřeno. Vzhledem k navrženému nakládání s dešťovými vodami z povrchu dálnice, kdy potenciálními místy střetu této vody se životním prostředím, resp. biotopy zvláště chráněných druhů, jsou právě místa křížení záměru s vodními toky, což jsou současně plochy, které byly hodnoceny jako potenciálně cenné biotopy. Těmito lokalitami se biologický průzkum zabýval a údaje o výskytu zvláště chráněných druhů jsou z těchto míst známé. Odbor SR KÚOK považuje za nezbytné dodat, že organismy se v daném vodním prostředí, resp. vodním toku, buď nacházejí nebo se v něm nenacházejí. Nelze tak souhlasit stvrzením spolku, že další zvláště chráněné druhy v tocích tedy nemohly být průzkumem zjištěny. Odbor SR KÚOK k tomu dodává, že biologický průzkum byl

zpracován odborně způsobilou osobou s příslušným oprávněním, která za správnost provedeného posouzení zodpovídá, což se stalo i v tomto posuzovaném případě. Na základě tohoto posouzení vydal OŽPZ hájící zájmy z hlediska ochrany přírody již výše zmiňované rozhodnutí, které bylo posouzeno, jak nadřízeným správním orgánem, tak i správním soudem, přičemž nebylo shledáno žádné pochybení. Odbor SR KÚOK tak nemá žádný důvod zpochybňovat kvalitu tohoto posouzení.

Nelze tak souhlasit s tvrzením spolku, že z těchto důvodů je závazné stanovisko EIA ze dne 30. 12. 2020 nepřezkoumatelné a že je prokázáno nezákonné zasahování ministra do rozhodovacích pravomocí OŽPZ, tak správního orgánu, který vede řízení o změně územního rozhodnutí.

Dále se vyjadřuje k „nesprávnému vypořádání odvolacích námitek proti stanovisku EIA“. Uvádí, že zvolený postup, a to jak číslování, tedy ignorování číslování námitek v odvoláních jednotlivých odvolatelů, tak přeformulaci podaných námitek, způsobuje nepřehlednost řízení a umožňuje některé námítky proti stanovisku EIA nechat bez vypořádání. Uvádí, že vypořádání odvolacích námitek je povinností a odpovědností odvolacího orgánu a že problémem zůstává umístění chybného vypořádání odvolacích námitek v textu závazného stanoviska.

Dále se obsáhle vyjadřuje k vypořádání odvolací námítky 15.1), kdy uvádí, že pokud se odůvodnění prioritního stanoviska EIA opírá, nebo uvádí jakákoliv opatření EIA, která absentují ve výroku prioritního stanoviska EIA, je toto stanovisko nezákonné. Také, že v této odvolací námítce spolek jasně vysvětlil podstatu nezákonnosti tohoto stanoviska, a cituje z textu stanoviska a také ust. § 23a odst. 5 zákona č. 100/2001 Sb., podle kterého podkladem žádosti o vydání prioritního stanoviska EIA je *podklad obsahující popis aktuálního technického řešení záměru a jeho vlivu na životní prostředí a veřejné zdraví*. Podkladem je tedy pouze uvedený technický popis, zde DSP, nikoliv její přílohy a závazná stanoviska jiných správních orgánů, v nichž obsažené podmínky nemohou být důvodem pro omezení rozsahu výroku stanoviska EIA. Navíc tyto mohou být zrušeny či změněny a jejich splnění tak není zajištěno. Podle spolku důkazem chybného vypořádání této námítky tak mohou být závazná stanoviska, stanoviska a správní rozhodnutí vydaná pro řízení o změně územního rozhodnutí. Jako příklad uvádí zcela nové stanovisko Povodí Moravy, s.p., ze dne 9. 12. 2020, které obsahuje několik desítek požadavků na technické řešení. Dále také rozhodnutí OŽPZ o povolení výjimky ze dne 24. 5. 2017, které obsahuje podmínky na technická řešení stavebních objektů, např. požadavek na výstavbu propustků. Podle spolku bude tedy podklad (DSP) zcela určitě změněn, budou vydána nová závazná stanoviska, tedy jiná, než která byla přílohou žádosti o vydání prioritního stanoviska EIA, a veškerá opatření nutná pro ochranu životního prostředí, která nejsou obsahem výroku prioritního stanoviska, protože byla stanovena v závazných stanoviscích dotčených úřadů, tak mohou být navždy ztracena. Podle spolku tak správní orgán, který vede územní řízení nemůže vydat zákonné územní rozhodnutí ani jeho změnu, jelikož nemůže vyhodnotit, zda jím zkoumaná dokumentace DÚR splňuje všechna stanovená opatření podle prioritního stanoviska EIA, zejména pak ta opatření, která úřad z výroku vypustil, protože jsou v závazných stanoviscích. Dále spolek uvádí, že namítal nedostatečnost a nepřezkoumatelnost prioritního stanoviska z důvodu, že v něm chybí specifikace, o která závazná stanoviska a podmínky v nich se prioritní stanovisko opírá. Dále cituje ust. § 149 odst. 2 správního řádu a uvádí, že odvolací námítky jsou vypořádány chybně a nezákonnost prioritního stanoviska EIA trvá.

K těmto skutečnostem Odbor SR KÚOK považuje za nezbytné předně uvést, jak již

mj. uvedl výše, že námitky spolku jsou velmi rozsáhlé s množstvím argumentů a také se často opakují a překrývají, a to i s námitkami ostatních odvolatelů, a proto jak Stavební úřad MMOI v napadeném rozhodnutí, tak Odbor SR KÚOK, a také ministr životního prostředí, posuzovali námitky v ucelených blocích a zároveň dle principu, že povinnost řádného odůvodnění rozhodnutí nelze mechanicky ztotožňovat s povinností poskytnout podrobnou odpověď na každý jednotlivý argument a odpovídat na každou jednotlivou dílčí otázku, ale na celkové právní problémy. To znamená, že každý bod námitky, byť jsou v něm uvedeny veškeré podrobnosti, zde např. vyjádření k různým částem textu napadeného prioritního stanoviska EIA, je dle podstaty skutečností v něm uvedených brán jako jeden celek a takto pak i vypořádán. Takovéto vypořádání v sobě obsahuje i odpověď na dílčí otázky a připomínky. Přitom, jak již Odbor SR KÚOK uvedl výše v souvislosti se způsobem, jakým se Stavební úřad MMOI vypořádal s námitkami účastníků řízení, takovéto vypořádání námitek nepovažuje za nesprávné nebo za nedostatečné. Nelze tak souhlasit s tvrzením spolku, že některé z uvedených námitek proti prioritnímu stanovisku EIA nebyly vypořádány.

Dále Odbor SR KÚOK uvádí, že výše uvedené námitky týkající se nezákonnosti prioritního stanoviska EIA byly již řádně vypořádány ministrem životního prostředí v závazném stanovisku ze dne 20. 4. 2020, č. j. MZP/2020/430/225, a následně také v závazném stanovisku ze dne 30. 12. 2020, č. j. MZP/2020/430/981, ve kterých se ministr životního prostředí všemi namítanými skutečnostmi zabýval, a také Odbor SR KÚOK výše v odůvodnění svého rozhodnutí. Odbor SR KÚOK tak považuje za nadbytečné se těmito opakujícími se námitkami opětovně zabývat, a proto odkazuje na výše uvedené vypořádání těchto námitek na str. 165 - 170.

K namítanému ignorování číslování námitek v odvoláních jednotlivých odvolatelů, tak i k přeformulaci podaných námitek, která podle spolku způsobuje nepřehlednost řízení a umožňuje některé námitky proti stanovisku EIA nechat bez vypořádání, Odbor SR KÚOK dodává, že spolkem je zřejmě míněno číslování námitek ministrem životního prostředí, kdy ministr jednotlivé námitky spolku, jak také sám ve svém závazném stanovisku uvedl, očísloval v návaznosti na číslování předchozích námitek. Nicméně Odbor SR KÚOK námitky (celkem 19) v odůvodnění svého rozhodnutí čísloval podle označení námitek spolkem, a stejným způsobem i námitky spolků DZ a KD, tudíž v žádném případě nelze souhlasit s tvrzením spolku o ignorování číslování námitek. Navíc je podstatné pouze to, že námitky byly vypořádány, jak bylo již výše uvedeno.

K tomu, že jistě dojde ke změně DSP z důvodu nových požadavků na technické řešení stavby, Odbor SR KÚOK dodává, jak již uvedl ministr ve svých závazných stanoviscích a současně Odbor SR KÚOK výše v odůvodnění svého rozhodnutí, že k vyhodnocení případných změn záměru slouží závazné stanovisko vydané podle ustanovení § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. (verifikační závazné stanovisko). Pokud by došlo ke změnám záměru, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí, vydal by příslušný úřad nesouhlasné závazné stanovisko a takové změny by se staly předmětem posuzování podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. g) zákona č. 100/2001 Sb. (změny musí být posouzeny minimálně ve zjišťovacím řízení). Verifikační závazné stanovisko je nutné vydat do každého dílčího navazujícího řízení vedeného k záměru. Tudíž stejně tak, jak bylo k územnímu řízení o změně územního rozhodnutí vydáno závazné stanovisko k ověření změn záměru ze dne 23. 4. 2018, bude nutné vydáno také ke stavebnímu řízení, které je také navazujícím řízením vedeným k záměru. Dále Odbor SR KÚOK dodává, že Krajský soud v Ostravě námitku nezákonnosti rozhodnutí ve vztahu k závaznému stanovisku EIA ze dne 30. 11. 2016 shledal důvodnou pouze částečně, a to jen ve vztahu k požadavku týkajícímu se řešení zimní údržby.

Dále se spolek vyjadřuje k „chybné argumentaci v nových podkladech rozhodnutí“, kdy zmiňuje vyjádření ŘSD ze dne 9. 12. 2020 a závazné stanovisko ministra životního prostředí ze dne 30. 12. 2020. Uvádí, že oba tyto dokumenty shodně argumentují, že možné dotčení zvláště chráněných druhů živočichů bude nevýznamné, což lze dovodit z Biologického průzkumu pro řízení o výjimce z druhové ochrany, a že OŽPZ vydalo rozhodnutí o povolení výjimky ze dne 24. 5. 2017 a také MŽP rozhodnutí o odvoláních ze dne 2. 10. 2017. Dále, co zákon č. 114/1992 Sb. v ust. § 50 stanoví pro jejich ochranu a co je zakázáno. Dále prochází jednotlivá rozhodnutí, jak se vypořádala se zákonným požadavkem ochrany biotopů, vodních toků,... zda pouze v místě křížení vodního toku s dálnicí D1 nebo celým tokem a zimní solankou, a cituje z nich. Dále se zaměřuje na text v návrhu zimní údržby, kde se uvádí, že do kanalizace dálnice nyní projednáváné (Říkovice – Přerov) bude také odvodněn i úsek dálnice již realizované (Přerov – Lipník nad Bečvou), z něhož jsou nyní dešťové vody odváděny přes retenční nádrž do Vinarského potoka, a po zprovoznění nového úseku bude kanalizace přepojena a dešťové vody budou vyústěny do Bečvy.

Dále uvádí, že v žádném rozhodnutí není řešen negativní vliv solení dálnice při jejím provozu, a že výjimka se zabývá pouze místem střetu koridoru dálnice s vodními toky, ale ne možným negativním vlivem solanky na vodní toky v celé jejich solankou dotčené délce. Také, že se opírají o Biologický průzkum pro řízení o výjimce, přestože tento není podkladem pro závazné stanovisko EIA, protože, jak spolek opětovně uvádí, řízení EIA se netýká ochrany přírody, a tudíž ani podkladem pro územní rozhodnutí, a nelze se o jeho závěry opírat. Dále opětovně uvádí, že jeho zpracovatel neuvažoval o možnosti negativního vlivu zimní solanky na vodní toky jako takové (viz výše). Tímto spolek považuje za prokázané, že právní názor Krajského soudu v Ostravě, který dále cituje a v němž je mj. uvedeno, že nelze vyloučit nepříznivý vliv užitých chemických materiálů na životní prostředí a dotčení zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin, dosud nebyl do předmětného územního rozhodnutí promítnut a rozhodnutí o změně územního rozhodnutí nemůže být vydáno, ani jakkoliv v odvolacím řízení změněno.

K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že obdobnými skutečnostmi týkajícími se nemožnosti využití Biologického průzkumu, a také tím, že řízení EIA se netýká ochrany přírody, se vyjádřil již výše v odůvodnění svého rozhodnutí na stranách 205 - 207.

Ke zmiňovanému rozhodnutí OŽPZ o povolení výjimky ze dne 24. 5. 2017 a rozhodnutí MŽP ze dne 2. 10. 2017 o odvoláních proti tomuto rozhodnutí OŽPZ, Odbor SR KÚOK dodává, jak již bylo také uvedeno, že předmětné rozhodnutí MŽP bylo na základě žaloby spolku DZ přezkoumáno Krajským soudem v Ostravě, pobočka v Olomouci. Podaná žaloba byla rozsudkem ze dne 28. 2. 2018, č. j. 65 A 95/2017-96, zamítnuta, a následně tento rozsudek potvrdil i NSS, který kasační stížnost spolku DZ rozsudkem ze dne 21. 5. 2018, č. j. 4 As 126/2018-70, zamítl. Odbor SR KÚOK tak nemá důvod pochybovat o správnosti a zákonnosti předmětných rozhodnutí OŽPZ a MŽP.

K tomu, že v žádném rozhodnutí není řešen negativní vliv solení dálnice při provozu, Odbor SR KÚOK uvádí, že posouzení možného negativního vlivu solení dálnice bylo do územního řízení „přesunuto“ podle právního názoru Krajského soudu v Ostravě. Jak již bylo opakovaně uvedeno, v jeho smyslu bylo ministrem životního prostředí opětovně posouzeno prioritní stanovisko EIA, které bylo změněno. Na základě něho byl vypracován návrh zimní údržby dálnice, který zcela odpovídá požadavkům daným pro zpracování těchto návrhů (viz níže), a který byl posouzen příslušnými dotčenými správními orgány, které s ním vyslovili souhlas, a to jak z hlediska ochrany vod, tak z hlediska ochrany přírody a krajiny, včetně posouzení možného negativního ovlivnění

zvláště chráněných druhů v dotčených vodních tocích.

K tomu, že výjimka se zabývá pouze místem střetu koridoru dálnice s vodními toky, ale ne možným negativním vlivem solanky na vodní toky v celé jejich dotčené délce, a také, že biologický průzkum neuvažuje o možnosti negativního vlivu na biotopy v celé dotčené délce, Odbor SR KÚOK dodává, jak již bylo opakovaně uvedeno, že odvod dešťových vod z dálnice je navržen tak, aby nebyly přímo vypouštěny do vodních toků, kdy dešťové vody jsou odvedeny kanalizací nejprve do záchytných usazovacích nádrží, resp. retenčních nádrží a teprve poté do vodních toků. Přitom voda z vozovky dálnice v žádném případě nestéká volně ze svahů, ani není rozptylována volně do okolního terénu. Pokud jsou tedy vody z povrchu vozovky dálnice sváděny striktně do kanalizace a podle výše uvedeného teprve poté do vodních toků, je zcela zřejmé, že výše uvedený postup odvádění dešťových vod je zcela adekvátní pro řádné zajištění ochrany životního prostředí, včetně ochrany vod a namítaných biotopů.

K tomu Odbor SR KÚOK dodává, že Krajský soud v Ostravě sice přisvědčil názoru spolku, že *uvedené může být ve svém důsledku důvodem negativního dotčení zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin, pro které by případně bylo třeba vydat postupem podle § 56 zákona o ochraně přírody výjimku ze zákazu*, nicméně ve skutečnosti to automaticky neznamená, že k takovému dotčení dojde, a že bude nutné předmětnou výjimku vydat. Pokud dotčený správní orgán hájící zájmy „těchto živočichů“ na základě zákona, dle svého posouzení dospěl k závěru, že *v souvislosti s návrhem zimní údržby dálnice nemůže docházet ke škodlivému zásahu do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů ve smyslu § 50 odst. 2 zákona a není nutné žádat o udělení výjimky ze zákazu u zvláště chráněných druhů dle § 56 zákona*, neznamená to, že právní názor Krajského soudu v Ostravě vyslovený v rozsudku nebyl respektován či nebyl promítnut do územního rozhodnutí. Z právního názoru Krajského soudu v Ostravě tak nevychází to, že k negativnímu dotčení na životní prostředí, zejména na kvalitu vod a tím i zvláště chráněných druhů živočichů či rostlin, zákonitě dojde, ale pouze to, že toto dotčení nelze vyloučit a je nutné jej posoudit, což se v daném případě zcela jistě stalo.

Na základě všech výše uvedených skutečností tak Odbor SR KÚOK nemůže souhlasit s tvrzením spolku, že právní názor Krajského soudu v Ostravě nebyl do předmětného územního rozhodnutí promítnut a rozhodnutí o změně územního rozhodnutí nemůže být vydáno, ani jakkoliv v odvolacím řízení změněno.

Dále se spolek vyjadřuje k návrhu zimní údržby a uvádí požadavek pod č. 8 prioritního stanoviska EIA, dle kterého má být navržen vhodný způsob zimní údržby komunikace snižující využití posypových solí, ale že předložený návrh zimní údržby dálnice toto neobsahuje. Uvádí, že v podstatě pouze uvádí popis stavby, požadavky právních předpisů, fyzikální vlastnosti a působení CHRL, požadavky na strojní vybavení a zcela obecné dávkování posypového materiálu, a dále posouzení vlivu stavby na povrchové a podzemní vody. Dále cituje ust. § 41 vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích. Uvádí, že v návrhu zimní údržby není zakotven žádný požadavek či návrh na snížení využití posypových solí oproti normálnímu zimnímu posypu mimo území chráněných území, přitom v něm musí být uveden, aby mohl být závaznou podmínkou územního rozhodnutí pro vypracování plánu zimní údržby dle vyhlášky č. 104/1997 Sb. Tento podklad tak podle spolku nelze považovat za podklad vyhovující požadavku č. 8 prioritního stanoviska EIA.

Dále se vyjadřuje k obsahu návrhu, že v tabulce 1 na str. 9 je uváděna redukováná plocha, přičemž její definici či vysvětlení, proč je použita, v návrhu nenašel. Dále cituje závěr uvedený na str. 19, k čemuž uvádí, že tvrzení zpracovatele, že *byly vytvořeny*

podmínky pro minimalizaci používání posypových materiálů (s obsahem chloridů), díky čemuž dojde k omezení vypouštění zasolených vod do recipientů, není pravdivé, a že v kapitole 4. jsou pouze popsány právní předpisy, přehled CHRL a jejich vlastnosti, popis strojního vybavení a zcela obecné dávkování posypového materiálu.

Dále také cituje část týkající se systému monitoringu, který dle návrhu bude součástí dalšího stupně projektové dokumentace (dokumentace pro stavební povolení), přitom v odůvodnění závazného stanoviska ministra ze dne 30. 12. 2020 je uvedeno, že tato podmínka byla zařazena mezi opatření pro fázi přípravy, aby řešení tohoto opatření bylo součástí územního rozhodnutí. Dodává, že otázka, do kterého navazujícího řízení musí být návrh systému monitoringu vod doložen, není na rozhodnutí žadatele nebo zpracovatele návrhu zimní údržby, když podle textu závazného stanoviska ministra musí být doložen do územního řízení. Tudíž text týkající se monitoringu uvedený v návrhu zimní údržby je v rozporu s textem závazného stanoviska ministra.

K tomu, že předložený návrh zimní údržby neobsahuje vhodný způsob zimní údržby komunikace snižující využití posypových solí, a v podstatě pouze uvádí popis stavby, požadavky právních předpisů, fyzikální vlastnosti a působení CHRL, požadavky na strojní vybavení a zcela obecné dávkování posypového materiálu, a dále posouzení vlivu stavby na povrchové a podzemní vody, Odbor SR KÚOK musí oponovat tím, že na rozdíl od spolku dospěl po posouzení předloženého návrhu zimní údržby k závěru, že předložený návrh zimní údržby svým obsahem odpovídá základním požadavkům vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, pro zpracování plánu zimní údržby. Přitom rozsah, způsob a časové lhůty pro odstraňování závad ve sjízdnosti jsou dány v ust. § 41 a násl. uvedené vyhlášky, a vzor plánu zimní údržby je uveden v příloze č. 6 této vyhlášky. K tomu však Odbor SR KÚOK považuje za nezbytné upozornit, že v daném případě se nejedná o operační plán zimní údržby dálnic, které organizace předkládají každý rok Ministerstvu dopravy, ale o návrh plánu pro potřeby územního řízení, který obsahuje nejen návrh plánu zimní údržby daného úseku dálnice D1, ale i popis vodohospodářského řešení dané stavby a vyhodnocení předpokládaného ovlivnění povrchových a podzemních vod.

K tomu, že v návrhu zimní údržby není zakotven žádný požadavek či návrh na snížení využití posypových solí oproti normálnímu zimnímu posypu mimo území chráněných území, přitom v něm musí být uveden, aby mohl být závaznou podmínkou územního rozhodnutí pro vypracování plánu zimní údržby podle vyhlášky č. 104/1997 Sb., musí Odbor SR KÚOK oponovat tím, že uvedený návrh toto obsahuje. Jak je v návrhu mj. uvedeno, pro údržbu dálničních úseků je v praxi používána technologie posypové soli (NaCl), která je u rozmetadla sypače zkrápěna roztokem solanky chloridu sodného NaCl a při teplotách pod -5 až -7°C se zpravidla využívá ke zkrápění roztok chloridu vápenatého CaCl₂. Dále je pak uvedeno, že na úseku dálnice D1 0136 bude moci být využívána v některých situacích nejvhodnější technologie aplikace CHRL výhradně postřikem, neboť nově vybudované SSÚD Přerov bude, po zprovoznění úseku 0136, takovou mechanizací dovybaveno. Přičemž tato technologie je vhodná především jako prevence a při námraze či mrznoucí mlze a umožňuje, díky rychlejšímu nástupu účinku a přesné aplikaci, *snižovat potřebné množství chloridů pod obvyklý standard*. Také je nezbytné upozornit na to, že požadavky na mechanismy pro zimní údržbu a na jejich technické parametry i na použití chemických rozmrazovacích látek jsou stanoveny přímo vyhláškou a je nutné používat materiály v souladu s Technickými podmínkami ministerstva dopravy (TP 116). Nicméně pro zimní údržbu je podstatné zejména to, že její průběh, včetně dávkování posypového materiálu, je dán klimatickými podmínkami a intenzitou sněhových srážek. Druh posypu je pak rozdělen na preventivní a likvidační

a z hlediska klimatických podmínek na námrazu, mrznoucí déšť, sněžení a náledí, kdy posypové materiály, resp. postřiky, se používají dle aktuální situace, tedy dle počasí. A z toho důvodu tak v této fázi nelze stanovit žádné konkrétní podmínky, jako např., že má být „použit takový sypač s takovými parametry a použít tento posypový materiál či postřik“, jak se spolek zcela mylně domnívá. Takový požadavek ani nemůže být závaznou podmínkou územního rozhodnutí pro vypracování plánu zimní údržby podle vyhlášky č. 104/1997 Sb., jelikož je to prakticky zcela nereálné.

K tomu, že v tabulce 1 na str. 9 je uváděna redukováná plocha, přičemž její definici či vysvětlení, proč je použita, v návrhu nenašel, Odbor SR KÚOK uvádí, že tato plocha přímo vychází z Technických podmínek ministerstva dopravy (TP 83), podle kterých je redukováná plocha dána součtem půdorysných průmětů odvodňovaných ploch, které jsou redukovány pomocí redukčních koeficientů (resp. součinitel odtoku Ψ). Redukční koeficienty jsou závislé na způsobu zástavby, druhu pozemku a konfiguraci území, přičemž jejich hodnoty jsou uvedeny v ČSN 75 6101 a ČSN 75 9010, a také v tabulce č. 6 TP 83. V této tabulce je pro daný případ, tj. pro zpevněnou pozemní komunikaci při sklonu 1 - 5%, koeficient 0,8.

Odbor SR KÚOK dodává, že každé odborné posouzení, a to z jakéhokoliv hlediska, musí být vždy zpracováno odborně způsobilou osobou s příslušným oprávněním, která za správnost provedeného posouzení zodpovídá, což se stalo i v tomto posuzovaném případě. Dotčené správní orgány hájící zájmy z hlediska ochrany přírody k tomuto dokumentu vydaly souhlasné závazné stanovisko nebo vyjádření. Odbor SR KÚOK tak nemá žádný důvod pochybovat o jeho správnosti. Na základě výše uvedených skutečností se tak Odbor SR KÚOK neztotožnil s tvrzením spolku, že tento podklad nelze považovat za podklad vyhovující požadavku č. 8 prioritního stanoviska EIA.

Ke zmiňovanému systému monitoringu, který dle návrhu bude součástí dalšího stupně projektové dokumentace (dokumentace pro stavební povolení), přitom v odůvodnění závazného stanoviska ministra ze dne 30. 12. 2020 je uvedeno, že tato podmínka byla zařazena mezi opatření pro fázi přípravy, aby řešení tohoto opatření bylo součástí územního rozhodnutí, Odbor SR KÚOK nejprve uvádí, že fáze přípravy podle zákona č. 100/2001 Sb., zahrnuje jak územní, tak stavební řízení. V daném případě bylo toto opatření, požadující předložit návrh způsobu a četnosti monitorování odváděných dešťových vod, zahrnuto mezi opatření pro fázi přípravy. Tzn., že tato podmínka musí být zakotvena v územním řízení a žadatel je povinen nejpozději ke stavebnímu řízení tento návrh předložit. Jelikož tato podmínka bude zakotvena do podmínek rozhodnutí o změně územního rozhodnutí, a tudíž bude pro další přípravu záměru závazná, je tak podmínka prioritního stanoviska EIA splněna. To, že ministr v odůvodnění stanoviska konstatoval, „aby řešení tohoto opatření bylo součástí územního rozhodnutí“ ještě neznamená, že návrh systému monitorování musí být předložen k územnímu řízení, ale, jak již bylo uvedeno, že podmínka musí být zakotvena do podmínek územního rozhodnutí, když navíc monitorovací zařízení samo o sobě nevyžaduje rozhodnutí o umístění. Navíc ministr v odůvodnění svého závazného stanoviska dále také uvádí, že „z nové textace podmínek je tedy zřejmé, že ... musejí být vyřešeny v některém z navazujících řízení ve fázi přípravy předmětného záměru“. Dále k tomu Odbor SR KÚOK dodává, že v souladu s právním názorem Krajského soudu v Ostravě měl být v územním řízení předložen a projednán návrh zimní údržby, jelikož nebylo možné vyloučit možné dotčení životního prostředí, což by mohlo mít vliv na umístění stavby, zejména na její vodohospodářské řešení. Nicméně monitoring, který sice s odváděním dešťových vod přímo souvisí, je naproti tomu právě tou technikou, která umístěnou stavbu doplní o měřicí zařízení, a je tudíž zcela dostačující, pokud návrh jejího systému

bude předložen společně s žádostí o stavební povolení předmětné stavby. Navíc, jak již bylo výše uvedeno, součástí předloženého návrhu zimní údržby je také Situační výkres odvodnění, ve kterém je, kromě navrženého odvodnění dálnice, zakreslen také navržený systém monitoringu, tedy místa, kde má být prováděn. Současně také, jak uvedl žadatel ve svém vyjádření, a jak je také zřejmé z návrhu zimní údržby, především z podkladů pro jeho zpracování, jejichž seznam návrh obsahuje, monitoring probíhá již od roku 2018 (monitoring povrchových vod i podzemních vod), a to v souladu s podmínkami stanovenými v pravomocném územním rozhodnutí ze dne 3. 3. 2006.

Dále se spolek vyjadřuje k předloženým vyjádřením správců sítí. Uvádí, že z přílohy vyjádření GasNet, s.r.o., pod zn. 5002306699, ze dne 10. 2. 2021 a také vyjádření pod zn. 5002306708, ze dne 10. 2. 2021 plyne, že vyjádření byla vydána pro dokumentaci pro stavební povolení. Dále také, že všechna vyjádření GasNet, s.r.o., jsou tak fakticky vydána do řízení o stavebním povolení: „*PDS souhlasí s vydáním rozhodnutí o povolení stavby dále uvedeného plynárenského zařízení a plynovodních přípojek (dále jen „PZ“).*“ Podle spolku je nelze použít pro změnu územního rozhodnutí.

K tomu Odbor SR KÚOK předně uvádí, že tato námitka překračuje rozsah námitek, které je spolek oprávněn vznést, přičemž k takovým námitkám, jak již bylo uvedeno, se nepřihlíží. Nicméně Odbor SR KÚOK dále uvádí, že na rozdíl od spolku se opět nedomnívá, že by výše uvedené skutečnosti měly za důsledek nemožnost využít daná stanoviska pro změnu územního rozhodnutí. Předně je nutné uvést, že dle ust. § 103 odst. 1 písm. e) bod 6. stavebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2017 stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu nevyžadují vedení přepravní nebo distribuční soustavy plynu a související technologické objekty, včetně systémů řídicí, zabezpečovací, informační a telekomunikační techniky, s výjimkou budov (poznámka Odboru SR KÚOK: v současně platném znění stavebního zákona jde o distribuční soustavu v plynárenství s výjimkou budov a těžební plynovody). Z uvedeného je tak zřejmé, že ve stanoviscích odsouhlasené přeložky plynárenského zařízení a jeho technických zařízení nevyžadují podle stavebního zákona stavební povolení ani ohlášení, a tudíž jejich realizace je možná již na základě územního rozhodnutí, v tomto případě rozhodnutí o změně územního rozhodnutí.

K tomu, že ve vyjádřeních je uvedeno: *PDS souhlasí s vydáním rozhodnutí o povolení stavby*, Odbor SR KÚOK dodává, že ani tato skutečnost nezavdává důvod pro závěr, že tato stanoviska byla vydána pro stavební řízení. Jak je Odboru SR KÚOK a také obecně známo, vlastníci nebo správci inženýrských sítí ve svých stanoviscích vždy striktně nepoužívají terminologii podle stavebního zákona. Navíc zde není uvedeno, že souhlasí s vydáním stavebního povolení, ale s vydáním *rozhodnutí o povolení stavby*, za což lze považovat i územní rozhodnutí, na jehož základě lze tyto stavby realizovat. Ani ze spolkem zmiňovaných příloh u dvou stanovisek nelze podle Odboru SR KÚOK dovozovat, že stanoviska byla vydána ke stavebnímu povolení. Jedná se o situace stavby předložené žadatelem společně s žádostí o vydání stanoviska, kdy sice u dvou žádostí o stanovisko byla předložena situace stavby s označením „akt. DSP“ (u ostatních žádostí o stanovisko byla předložena situace stavby z aktualizace DUR), to však nemění nic na tom, že stanovisko bylo vyžádáno pro územní řízení a k němu bylo také žadatelem předloženo. Navíc z hlavičky všech stanovisek, kde je jako věc uveden název stavby a za pomlčkou DUR nebo přímo vyjádření pro územní řízení - aktualizace 2021, je zcela zřejmé, že stanoviska byla vydána pro umístění stavby.

Jak již bylo také výše uvedeno, k novým podkladům rozhodnutí se vyjádřil také spolek Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, a to vyjádřením k novým podkladům

doručeným Odboru SR KÚOK dne 15. 3. 2021, a spolek Krajina Dluhonice, z. s., a to vyjádřením k novým podkladům doručeným Odboru SR KÚOK dne 16. 3. 2021. Podání obou spolků jsou obsahově zcela totožná.

Oba spolky nejprve ve svých vyjádřeních shrnují průběh odvolacího řízení a uvádějí právní závěry Krajského soudu v Ostravě k jednotlivým žalobním bodům s tím, že při vydání rozhodnutí o změně územního rozhodnutí porušili zákon, a to MŽP a ministr životního prostředí při vydání prioritního stanoviska EIA a potvrzujícího stanoviska EIA ve věci nesprávně uloženého požadavku č. 18 a Stavební úřad MMOI a Odbor SR KÚOK při nezahrnutí všech podmínek ze závazných stanovisek, resp. ze závazných stanovisek na ochranu povrchových vod, VKP a krajinného rázu.

Dále se spolky shodně odkazují na svá odvolání ze dne 19. 12. 2019 a také vyjádření k podkladům 27. 5. 2020, kterými by se měl Odbor SR KÚOK řádně zabývat, jelikož zůstávají v platnosti. K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že všechny námitky uvedené v podaných odvoláních spolků a také skutečnosti uvedené ve vyjádřeních spolků byly již řádně vypořádány Odborem SR KÚOK výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí. Odbor SR KÚOK tak považuje za nadbytečné se těmito námitkami opětovně zabývat, a proto odkazuje na výše uvedené vypořádání těchto námitek na str. 111 - 152 a 188 - 197.

Dále se spolky vyjadřují k prioritnímu stanovisku EIA ze dne 30. 11. 2016 a stanovisku ministra životního prostředí ze dne 30. 12. 2020 o jeho změně, závaznému stanovisku k ověření změn ze dne 23. 4. 2018 a jeho potvrzení. Uvádějí, že v odvolání upozornily na to, že požadavek č. 18 prioritního stanoviska EIA o řešení zimní údržby se týká až kolaudačního souhlasu, tzn. bez účasti veřejnosti, takže je navržena jeho změna, aby toto řešení bylo předloženo již ke stavebnímu řízení. Také na to, že z Rozptylové studie vyplývá, že v Přerově-Dluhonicích způsobuje dálnice D0136 překračování denních imisních limitů pro koncentrace PM10 a ročních imisních limitů pro koncentrace benzo(a)pyrenu, takže by bylo lepší trasu dálnice odsunout o 150 metrů na východ.

Dále, že ministr životního prostředí ve svém stanovisku ze dne 20. 4. 2020 mj. uvedl, že požadavek č. 18 je stanoven správně, a k nepříznivé imisní situaci v části Přerov-Dluhonice mj. uvedl, že vlivy dálnice na obyvatele jsou přijatelné, a příp. změna trasy závisí jen na vůli ŘSD ČR a na reálné neakceptovatelnosti z hlediska vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví, což se nestalo. Dále, že ministr svým stanoviskem ze dne 30. 12. 2020 změnil prioritní stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016 a závazné stanovisko k ověření změn ze dne 23. 4. 2018 potvrdil. Dále, že prioritní stanovisko EIA má nyní dva nové požadavky: požadavek č. 7 „*Předložit návrh způsobu a četnosti monitorování odváděných dešťových vod.*“ (původní požadavek č. 15), a požadavek č. 8 „*Navrhnout vhodný způsob zimní údržby komunikace snižující využití posypových solí s ohledem na průchod dálnice D1 vnějším ochranným pásmem 2. stupně jímacího území Tovačov, Troubky, Brodek, územím chráněné oblasti přirozené akumulace vod Kvartér řeky Moravy a ochranným pásmem zdrojů přírodních minerálních vod Horní Moštěnice.*“ (původní požadavek č. 18). Dodávají, že se s postupem ministra životního prostředí neztotožňují, proto požadují, aby Odbor SR KÚOK zajistil u ministra životního prostředí nový přezkum prioritního stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016 a stanoviska ministra ze dne 30. 12. 2020, neboť je nepovažují za souladné se zákonem.

Dále se spolky vyjadřují k požadavku č. 8 a uvádějí, že jim dal Krajský soud v Ostravě za pravdu, že problém spotřeby chemického posypu v citlivých oblastech v trase dálnice D1036 nelze řešit až po předčasném zprovoznění stavby a bez účasti spolků v kolaudačním řízení, a že je nutné tento problém vyjasnit již při umístění dálnice, a že výsledek přezkumného řízení ministra nebyl ve vztahu k požadavku č. 18 v souladu

s účelem § 23a odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., tj. o době předložení návrhu řešení zimní údržby, které má přes citlivé oblasti zajistit použití nižšího množství posypové soli. Dále uvádějí, že pokud ministr přesunul původní požadavek č. 18 prioritního stanoviska EIA do fáze přípravy pro umístění stavby, jeho znění změnil a dal mu č. 8, pak považují tento postup za správný, i když mohl začít souslovím: „*K řízení o změně územního rozhodnutí předložit...*“. Podle spolků je ovšem zásadním problémem to, že tento požadavek č. 8 nebyl dosud splněn, byť ŘSD ČR do spisu vložilo návrh zimní údržby. Podle názoru spolků se jeho obsah míjí s účelem uloženého požadavku č. 8.

Dále se spolky vyjadřují k požadavku č. 7 a uvádějí, že ministr s ohledem na změnu požadavku č. 18 změnil i požadavek č. 15, který přesunul do fáze přípravy jako č. 7. Uvádějí, že prioritní stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016 k původnímu požadavku č. 15 na str. 24 uvádí, že plán monitorování vlivů posypových solí na kvalitu povrchových vod bude navržen ke stavebnímu řízení. Tento monitoring dešťových vod z tělesa dálnice má být přitom prováděn před vtokem a po opuštění záchytných zařízení, tzn. ještě před vypuštěním do přírodních vodních toků. Dále, že stanovisko ministra ze dne 30. 12. 2020 k novému požadavku č. 7 uvádí, že monitoring kvality povrchových a podzemních vod je součástí DSP (ve verzi 5/2016 a 6/2018), s jeho zahájením se počítá 1 rok před výstavbou dálnice, monitoring probíhá již nyní od roku 2018 (?) a je zaměřen na Dobřický potok, na Moštěnku, na Mlýnský náhon, na Svodnici a na Bečvu (vzorky vody z toku se odebírají vždy na obou stranách křížení s dálnicí).

Namítají, že nově formulovaný požadavek č. 7 není slovně a časově jednoznačný, takže je nutné jeho znění upřesnit. Proto navrhuje, aby Odbor SR KÚOK požádal ministra životního prostředí o nový přezkum, a aby ministr požadavek č. 7 prioritního stanoviska EIA změnil takto: ze stávajícího znění: „*Předložit návrh způsobu a četnosti monitorování odváděných dešťových vod.*“, na navrhované znění: „*Ke stavebnímu řízení předložit návrh způsobu a četnost monitorování odvádění dešťových vod z tělesa dálnice do vodních toků tak, aby začal nejméně jeden rok před zahájením terénních prací a aby posuzoval i na vlivy posypových solí ze zimní údržby během automobilového provozu.*“ Přitom podle spolků je návrh věcně i časově zpřesňující a srozumitelný, a tedy i lépe kontrolovatelný a vymahatelný. Původní znění je z věcného hlediska nejednoznačné a z časového hlediska nepřesné, jelikož z něho vyplývá, že má být ve vztahu k požadavku č. 8 předložen rovněž již do předmětného územního řízení, ale spolky ho mezi novými podklady pro rozhodnutí neobjevily.

Proto nemají za prokázané, že spis obsahuje splnění nové podmínky č. 7 prioritního stanoviska EIA, takže podle spolků je nutné, aby Odbor SR KÚOK požádal ministra životního prostředí o nový přezkum prioritního stanoviska EIA ze dne 30. 12. 2020 dle jejich návrhu na změnu znění podmínky č. 7, nebo aby řízení přerušil a u žadatele zajistil vložení tohoto návrhu, jak nový požadavek č. 7 ukládá, čímž tento požadavek bude „pro fázi přípravy“ splněn. Upozorňují, že požadavek č. 7 nebyl splněn, stejně jako požadavek č. 8, neboť fáze přípravy v sobě zahrnuje územní i stavební řízení. Přitom ministr životního prostředí požadavek č. 7 uložil právě ve vazbě na požadavek č. 8, který byl zase nucen uložit na základě rozsudku pro toto územní řízení.

K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že námitkami týkajícími se správnosti požadavku č. 7 a č. 8 prioritního stanoviska EIA a jejich splnění se zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí na str. 199 - 202. K námitkám spolků týkajícím se nesplnění požadavku č. 8, jelikož obsah předloženého návrhu zimní údržby se míjí s účelem uloženého opatření č. 8, Odbor SR KÚOK uvádí, že k námitce týkající se návrhu zimní údržby se vyjádřil již výše v odůvodnění svého rozhodnutí na str. 210 - 213 a také dále na str.

220 - 222. Odbor SR KÚOK také považuje za nezbytné uvést, že prioritní stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016 k původnímu požadavku č. 15 na str. 24 neuvádí: „*plán monitorování vlivů posypových solí na kvalitu povrchových vod bude navržen ke stavebnímu řízení*“, ale „*Pro monitorování vlivů na povrchové vody bude navržen plán monitorování včetně sledovaných parametrů a četnosti vzorkování, který bude doložen ke stavebnímu řízení*.“ Plán monitorování tak nemá být specifikován pouze na vliv vznikající v zimním období (tj. od 1. 11. do 31. 3.) při solení dálnic, ale má být zaměřen na jakékoliv možné znečištění vycházející z celoročního provozu na dálnici, tedy jak z ropných látek, tak také ze zimní údržby v průběhu zimních měsíců.

K tomu, že nově formulovaný požadavek č. 7 není slovně a časově jednoznačný, takže je nutné jeho znění upřesnit, Odbor SR KÚOK uvádí, že na rozdíl od spolků uvedené znění opatření nepovažuje za nejednoznačné. Jak z uvedeného opatření č. 7 a jeho zařazení do fáze přípravy vyplývá, návrh monitorování odváděných dešťových vod má být předložen ve fázi přípravy daného záměru, kdy fáze přípravy zahrnuje, jak spolky samy uvádějí, územní i stavební řízení, tedy nejpозději ke stavebnímu řízení. Jak bylo již uvedeno, jelikož bude tato podmínka zakotvena do podmínek rozhodnutí o změně územního rozhodnutí, je povinností stavebníka návrh předložit ke stavebnímu řízení. Podmínka prioritního stanoviska EIA je tak z tohoto pohledu splněna. K obsahové stránce opatření Odbor SR KÚOK dodává, že z obsahu opatření je zcela zřejmé, že má být prováděn monitoring odváděných dešťových vod, tedy před jejich vypuštěním do recipientů, a jelikož není požadovaný monitoring nijak konkrétně specifikován, má být tudíž prováděno měření jakéhokoliv možného znečištění vycházejícího z provozu dálnice, tedy z ropných látek i ze zimní údržby v průběhu zimních měsíců. Na základě těchto skutečností Odbor SR KÚOK považuje požadavek spolků na změnu obsahu daného opatření za bezpředmětné a nadbytečné. Ke spolkům zmiňované skutečnosti, že se zahájením monitorování se počítá 1 rok před výstavbou dálnice, ale monitoring přitom probíhá již nyní od roku 2018, Odbor SR KÚOK uvádí, že tato skutečnost, kdy stavebník již od roku 2018 provádí monitoring povrchových i podzemních vod, tedy již dopředu splnil opatření stanovené pro daný záměr, Odbor SR KÚOK vnímá spíše jako potvrzení toho, že stavebník, resp. žadatel se při navrhování svého záměru snaží dostát požadavkům stanoveným platnými předpisy pro ochranu životního prostředí, a zajistit, aby došlo k co možná nejmenšímu dopadu na životní prostředí v daném území, nikoliv jako neplnění opatření ze závazných stanovisek příslušných dotčených orgánů.

K opakujícímu se požadavku spolků na opětovné přezkoumání závazných stanovisek, a to z důvodu změny formulace opatření č. 7 a nesplnění opatření č. 7 a č. 8, Odbor SR KÚOK nemůže než konstatovat, že na rozdíl od spolků se nedomnívá, že by se ministr životního prostředí přezkumem závazných stanovisek nezabýval v souladu s právním názorem Krajského soudu v Ostravě a nová opatření nestanovil dostatečně přesně a jednoznačně. Podle názoru Odboru SR KÚOK jsou požadovaná opatření jednoznačná a zcela v souladu s právním názorem Krajského soudu v Ostravě. Odbor SR KÚOK tak neshledal žádný důvod žádat ministra životního prostředí o opětovné (třetí) posouzení předmětného prioritního stanoviska EIA a výše uvedené námitky spolků posoudil jako neopodstatněné a nedůvodné.

Dále se spolky obsáhle vyjadřují k nepříznivé imisní situaci v Přerově-Dluhonicích a k nutnosti posunu trasy dálnice aspoň o 150 metrů na východ, tj. od Přerova-Dluhonic. Uvádějí, že ministr v této věci ve svém stanovisku ze dne 30. 12. 2020 jen převzal svá tvrzení z původního stanoviska ze dne 20. 4. 2020, tzn. že v tomto území (a jinde) sice dochází k nepříznivé imisní situaci u koncentrací PM₁₀ a benzo(a)pyrenu, nicméně umístění dálnice D0136 a její vlivy na obyvatele jsou přijatelné, neboť samotná stavba

dálnice žádné limity nepřekračuje. Příp. změna trasy jejím odsunutím o 150 metrů na východ přitom závisí jen na vůli ŘSD ČR a na reálné neakceptovatelnosti z hlediska vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví, což se nestalo. Přesto se domnívají, že každé zlepšení imisní situace je nutné realizovat. Podle spolků a judikatury správních soudů nelze připustit, aby do již nyní imisně zatíženého území v Přerově-Dluhonicích s překračováním imisních limitů se mohl bez dalšího umisťovat další zdroj imisí. Podle spolků je tedy nutné, aby již před umístěním dálnice D0136 byly všechny imisní limity dodrženy, příp. aby došlo k posunu trasy dálnice aspoň o 150 metrů na východ (tj. od Přerova-Dluhonic), čímž dojde k výraznému poklesu koncentrací škodlivin v ovzduší. Dále připomínají, že podle rozptylové studie jsou u rodinného domu č.p. 48, Náves 50 v Dluhonicích, který se nachází 40 metrů od dálnice, překračovány denní imisní limity pro P10 a roční imisní limity pro benzo(a)pyren, a že k překračování by mělo údajně docházet jen při velmi nevhodných povětrnostních podmínkách, odhadem jen 2 měsíce v roce, přičemž uvádějí konkrétní hodnoty.

Dále uvádějí, že Rozptylová studie z 5/2016, která sloužila jako podklad pro vydání prioritního stanoviska EIA ze dne 30. 11 2016, je téměř pět let stará, a že od 1. 1. 2020 došlo ke zpřísnění řady imisních limitů (např. roční imisní limit pro PM_{2,5} se z původní hodnoty 25 mikrogramů/m³ od zpřísnil na hodnotu 20 mikrogramů/m³). Proto požadují, aby byla vypracována nová rozptylová studie, která zohlední aktuální pětileté údaje měření stavu ovzduší v Olomouckém kraji a také aktuální imisní limity, zejména roční imisní limit pro PM_{2,5}. Uvádějí, že Rozptylová studie z 5/2016 pro imisní limit PM_{2,5} uvádí hodnoty ve výši 25 mikrogramů/m³ (od 1. 1. 2020 je ve výši 20 mikrogramů/m³) a s pozadím 24,8 mikrogramů/m³ pro čtyři měřící body, a že podle aktuálních měření v oblasti Přerova samotné pozadí nově stanovený limit překračuje. Z této Rozptylové studie tak vyplývá, že umístěná dálnice D0136 v trase přes Přerov-Dluhonicе znamená nadlimitní koncentrace PM₁₀ (denní), PM_{2,5} (roční) a benzo(a)pyrenu (roční). Přitom nedává žádnou konkrétní odpověď na to, jak tyto nadlimitní hodnoty budou zmírněny (a kdy), aby byly podlimitní. Podle spolků nelze do území s nadlimitním znečištěním ovzduší umisťovat další záměry, které stávající nadlimitní znečištění ještě zvýší, přitom odkazují na rozsudek NSS ze dne 31. 1. 2012, č. j. 1 As 135/2011 - 254, v němž je mj. uvedeno, že *„limity využití území představují hranice pro využití území, a to hranice zpravidla nepřekročitelné; jedním z limitů využití území je také hladina hluku“*, a *„...do území nadlimitně zatíženého hlukem nelze bez dalšího automaticky umisťovat stavby, které sice každá jednotlivě nepřitíží svým provozem dotčenému území nijak výrazně, ale v součtu jednotlivých případů znamenají postupné a významné přitěžování již nyní existující nadlimitní zátěži v území. ... Cit. závěr důsledně respektuje základní zásadu práva životního prostředí označovanou jako zásada přípustné míry znečišťování životního prostředí, podle níž území nesmí být zatěžováno lidskou činností nad míru únosného zatížení (§ 11 a § 12 zákona o životním prostředí...) ... Ostatně již z čl. 11 odst. 3 Listiny základních práv a svobod vyplývá, že výkon vlastnického práva nesmí poškozovat lidské zdraví, přírodu a životní prostředí nad míru stanovenou zákonem“*. Podle spolků je tedy nutné vypracování nové rozptylové studie, která zohlední aktuální stav pozadí pro znečišťující látky i nový roční imisní limit pro PM_{2,5} a provede výpočty pro předloženou trasu dálnice D0136 a pro dva náměty spolků o změně trasy (2018 a 2019), které se průchodu zástavbou Přerova-Dluhonic vyhýbají (viz mapy odvolání ze dne 19. 12. 2019). Dalším nedostatkem Rozptylové studie 5/2016 je dle spolků to, že nepředkládá konkrétní zmírňující opatření, které by zaručily snížení znečištění ovzduší pod úroveň limitu, když jen obecně tvrdí, že stačí provést výsadbu vegetačních pásů podél dálnice a zajistit pravidelné čištění vozovky. Toto považují za nesprávné, neboť by studie měla svými výpočty doložit, jaká konkrétní opatření (kdy a kde) mají být

realizována a zda budou mít očekávaný účinek. Dodávají, že nevhodně provedená výsadba vegetačních pásů totiž nemusí přinést pozitivní efekt, resp. někdy může být i negativní, přitom odkazují na Metodiku pro kvantifikaci efektu výsadeb vegetačních bariér na snížení koncentrací suspendovaných částic (ATEM/MŽP, 6/2016) a dále na dokumentaci EIA pro záměr „CTPark Prague North D8.3, D8.4, D8.5, D8.6“, kde se uvádí, že výpočtem bylo zjištěno, že zemní valy či vegetační pásy nezajistí v nejbližší obytné zástavbě očekávané snížení intenzity hluku či imisní zátěže z provozu areálu.

K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že námitky týkající se překračování imisních limitů a také nutnosti posunutí trasy dálnice o 150 m dále od Přerova-Dluhonic, byly již řádně vypořádány ministrem životního prostředí v závazném stanovisku ze dne 20. 4. 2020 a také v závazném stanovisku ze dne 30. 12. 2020, ve kterých se ministr životního prostředí namítanými skutečnostmi týkajícími se imisních limitů i trasy dálnice zabýval, a také Odbor SR KÚOK výše v odůvodnění svého rozhodnutí, a proto odkazuje na výše uvedené vypořádání těchto námitek na str. 120 - 121.

K námitkám týkajícím se posunutí trasy dálnice aspoň o 150 metrů na východ, tj. od Přerova-Dluhonic, Odbor SR KÚOK musí opět konstatovat, že samotná trasa dálnice D1 není předmětem nyní přezkoumávaného územního rozhodnutí a byla pravomocně umístěna již zmiňovaným územním rozhodnutím ze dne 3. 3. 2006, a jak je Odboru SR KÚOK z jeho správní činnosti známo (spis Č. j.: KUOK/52899/2006-4/821), byla v rámci předmětného územního řízení uplatněna a vypořádána. Také v následném odvolacím řízení, i před Krajským soudem v Ostravě, který ve svém rozsudku ze dne 7. 2. 2008, č. j. 22 Ca 371/2006-54, k žalobní námitce ve věci možnosti posunutí trasy uvedl: *„z obsahu správního spisu skutečně plyne, jak ve svém vyjádření k žalobě uvádí žalovaný, že navrhovatel možnost odchýlení trasy předmětné dálnice prověřoval.“* Odbor SR KÚOK k tomu dále dodává, že ani Krajský soud v Ostravě ve svém rozsudku pod č. j. 38 A 6/2020 - 230, ze dne 20. 10. 2020, neshledal za nezákonné, pokud se *„dotčený orgán optikou odvolatelů nevypořádal s variantou přeložení dálnice o 150 m a tím snížení negativních vlivů na životní prostředí“*, přičemž odkázal na závěry nálezu Ústavního soudu ze dne 17. 7. 2019, sp. zn. Pl ÚS 44/18 v bodě [52], dle kterého by nebylo efektivní znovu podstupovat celý proces posuzování vlivů na životní prostředí včetně řešení vhodnosti zvolené varianty z pohledu ochrany životního prostředí.

K tomu, že je nutné vypracování nové rozptylové studie, která zohlední aktuální stav, Odbor SR KÚOK uvádí, jak již bylo výše také uvedeno, že samotná stavba „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, resp. trasa tohoto úseku dálnice, byla pravomocně umístěna výše uvedeným rozhodnutím ze dne 3. 3. 2006, a její možné vlivy na území tak byly řádně posouzeny v tomto územním řízení, a to podle předpisů platných v době jejího posuzování. Předmětem tohoto řízení o změně územního rozhodnutí tedy není nové umístění celého záměru dálnice D1 0136, resp. slovy spolků, *umístování dalšího zdroje imisí*, ale pouze dílčí změny v umístění předmětného záměru dálnice D1. Tudíž nelze po žadateli, který nabyl práva z tohoto rozhodnutí v dobré víře, k záměru posouzenému v souladu s právními předpisy a pravomocně umístěnému, požadovat předložení nových podkladů jen proto, že následně došlo ke změně předpisů. Takový požadavek je zcela neoprávněný a rozporný s právem.

Ke zmiňovanému rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 135/2011 - 254, ze dne 31. 1. 2012, Odbor SR KÚOK považuje za nezbytné doplnit, že tento rozsudek se týká umístění nového hotelu Panorama v Praze na Pankrácké pláni, tedy stavbu, která sama o sobě svým provozem, resp. užíváním, může způsobit zvýšení dopravy a s tím způsobit zvýšení hlukových a imisních limitů v předmětném území. V tomto případě se

však jedná o stavbu dálnice, a to úsek dálnice D1, 0136 Říkovice - Přerov, na kterou se dle Odboru SR KÚOK, na rozdíl od soudem posuzovaného případu stavby hotelu, musí pohlížet odlišně. Jak již bylo uvedeno, stavba dálnice D1, 0136 Říkovice - Přerov se napojuje na předchozí úsek dálnice D1, 0135 Kroměříž - Říkovice. Zde je dálniční doprava provizorním připojením převedena na stávající silnici I/55 a je od tohoto místa vedena přes centrum města Přerova a následně se v místní části Přerov - Předmostí napojuje na navazující úsek dálnice D1 0137 Přerov - Lipník nad Bečvou a dálnice pokračuje dále směrem na Ostravu. Veškerá dálniční doprava, včetně těžké nákladní dopravy je tedy vedena širším centrem města Přerova po kapacitně nedostačujících komunikacích s nevyhovujícím šířkovým i směrovým uspořádáním a také s množstvím úrovnových křižovatek. Na těchto komunikacích, kde se pohybují rovněž chodci a cyklisté, jsou časté dopravní kongesce, které nepřispívají k plynulosti ani bezpečnosti provozu a mají negativní vliv na životní podmínky obyvatel města. Právě i z těchto důvodů je navrhována stavba dálnice D1, 0136 Říkovice - Přerov, která je posledním chybějícím dálničním úsekem D1, a která tranzitní dopravu odvede mimo širší centrum města. Jinak řešeno, pokud dojde k vybudování tohoto posledního úseku dálnice D1, dojde k odklonění velké části tranzitní dopravy, a to zejména nákladní, mimo centrum města Přerova, kde se s ohledem na výše uvedené zdržuje podstatně déle, než by se na území města Přerova zdržovala při projetí tímto úsekem dálnice D1. Vybudováním tohoto úseku dálnice D1 také dojde k částečnému odklonění místní dopravy z centra města Přerova, když tento úsek dálnice, bude z pohledu Přerova plnit funkci obchvatu města, čímž jistě dojde k uvolnění v současné době neúnosné dopravní zátěži v centru města Přerova. Odklonění této dopravy z centra města Přerova bude podle Odboru SR KÚOK také doprovázeno odpovídajícím snížením imisní zátěže v oblasti Přerova.

Dále se obsáhle vyjadřují k předloženému návrhu zimní údržby, a uvádějí, že tento návrh je mj. podkladem pro vydání závazného stanoviska OŽP ze dne 11. 2. 2021 pod č. j. SMOL/043574/2021/OZP/VH/Huc, podle vodního zákona, vyjádření OŽPZ ze dne 10. 2. 2021, č. j. KUOK 20131/2021, k posouzení vlivů „zasolených“ povrchových vod na zvláště chráněné druhy živočichů a rostlin v dotčených vodních tocích (tj. Dobřický potok, Moštěnka, Mlýnský náhon, Svodnice a Bečva). Dále uvádějí, že obsah návrhu má být zřejmě reakcí na stanovisko ministra životního prostředí ze dne 30. 12. 2020, kterým bylo podle rozsudku krajského soudu změněno prioritní stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016, a opět uvádění již zmiňované požadavky č. 7 a č. 8 tohoto stanoviska.

Uvádějí, že z vyjádření OŽPZ ze dne 10. 2. 2021 vyplývá, že na základě biologického průzkumu a vyhodnocení (12/2016) pro řízení podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. byl v dotčených vodních tocích ze zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin nalezen jen velevrub malířský, a očekávané zvýšení koncentrací solí v dotčených povrchových vodách by nemělo mít na velevrubu škodlivý vliv, neboť je spíše citlivý na umísťování příčných objektů v toku a na zanášení dýchacích cest kalnou vodou.

Poté, že v biologickém průzkumu (12/2016), který ovšem zřejmě není součástí spisu k územnímu řízení, se uvádí, že ve vztahu střetu trasy dálnice a dalších objektů s vodními toky byl v Bečvě z chráněných druhů nalezen velevrub malířský a z druhů v Červeném seznamu byly nalezeny okrouhlice rybníčná, klínatka obecná a hlubenka skrytá, ve Svodnici a v Mlýnském náhonu nebyly nalezeny žádné zvláště chráněné druhy živočichů, v Moštěnce byl z chráněných druhů nalezen velevrub malířský a z druhů v Červeném seznamu byla nalezena jen klínatka obecná. Podle spolků se biologický průzkum (12/2016) podrobně nezabývá vlivy zvýšených koncentrací solí z plánované zimní údržby ve vodních tocích na zvláště chráněné druhy živočichů, včetně druhů z Červeného seznamu, a ani na jiné volně žijící druhy živočichů ve vodě,

ale jen „bodových střetů“ stavby s vodními toky při výstavbě a při provozování, nikoliv vlivy vypouštěných vod z usazovacích nádrží s vyššími koncentracemi solí ze zimní údržby na celý dotčený vodní tok. Podle spolků tak nelze toto vyjádření považovat za relevantní podklad pro toto územní řízení, pokud se opírá jen o tento průzkum, který zřejmě není součástí spisu, a pokud vlivy nijak sám konkrétně nehodnotí, přitom se musí opírat o aktuální odborné a přesvědčivé podklady ve spise. Není tak způsobitou odpovědí na právní názory Krajského soudu v Ostravě uvedené v jeho rozsudku spis. zn. 38 A 2/2020, které mj. uvádějí: *„Lze také přisvědčit argumentaci osoby zúčastněné na řízení - Voda z Tetčic, že uvedené může být ve svém důsledku důvodem negativního dotčení zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin, pro které by případně bylo třeba vydat postupem podle § 56 zákona o ochraně přírody výjimku ze zákazu. Je pravdou, že možnost chemického znečištění recipientů, zejména řeky Bečvy, posypovou solí, které může být důvodem negativního vlivu, není nikde řešena, a to ani v předmětu územního rozhodnutí. Případná výjimka by přitom musela být vydána před změnou umístění stavby...“*

Námítkami týkajícími se vyjádření OŽPZ ze dne 10. 2. 2021 a současně předmětného biologického průzkumu (12/2016), se Odbor SR KÚOK zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí, a proto odkazuje na výše uvedené vypořádání těchto námitek na str. 204 - 207. Na základě toho tak Odbor SR KÚOK také nemůže souhlasit s tvrzením spolků, že vyjádření OŽPZ nelze považovat za relevantní podklad pro územní řízení, pokud se opírá jen o průzkum, který není součástí spisu, a pokud vlivy sám konkrétně nehodnotí. Zmiňovaný biologický průzkum byl zpracován a předložen OŽPZ společně s žádostí o povolení výjimky podle § 56 zákona o ochraně přírody. Na základě takto podané žádosti OŽPZ vydal rozhodnutí, které bylo potvrzeno jak v odvolacím řízení, tak také Krajským soudem v Ostravě, pobočka v Olomouci, a je podkladem pro vydání rozhodnutí o změně umístění předmětného záměru. Odbor SR KÚOK také nesouhlasí s tvrzením spolků, že vyjádření OŽPZ není způsobitou odpovědí na právní názory Krajského soudu v Ostravě uvedené v jeho rozsudku. Jak již Odbor SR KÚOK uvedl výše, z právního názoru Krajského soudu v Ostravě nevychází to, že k negativnímu dotčení na životní prostředí, zejména na kvalitu vod a tím i zvláště chráněných druhů živočichů či rostlin, zákonitě dojde, ale pouze to, že toto dotčení nelze vyloučit a je nutné jej posoudit, což se v daném případě zcela jistě stalo.

Dále se spolky vyjadřují k samotnému návrhu zimní údržby, který podle jejich názoru nesplňuje účel požadavku č. 8 závazného stanoviska EIA, a uvádějí, že Odbor SR KÚOK by proto měl vyzvat ŘSD ČR, aby předložilo návrh nový, řízení přerušit a poté by mělo být účastníkům řízení umožněno se s ním seznámit a vyjádřit se k němu. Dále, že původní požadavek č. 18 se na základě rozsudku krajského soudu „přesunul“ do fáze přípravy, neboť návrh má být součástí již územního řízení. Také, že v prioritním stanovisku EIA se uvádí, že u Svodnice a Dobřického potoka (v roce 2016 byl spíše vyschlý) je z dlouhodobého hlediska vysokým rizikem překročení limitů koncentrací solí v povrchové vodě, takže na základě principu předběžné opatrnosti je nutné, aby použití solí bylo co nejnižší, než je zavedená praxe (stanovisko nicméně připouští, že zvýšené koncentrace solí budou spíše po oblevě v době tání). Dále, že ŘSD ČR sice na základě požadavku č. 8 prioritního stanoviska EIA předložilo návrh zimní údržby, ale obsah návrhu se nezabývá žádným konkrétním způsobem na snížení spotřeby posypových solí na úsecích dálnice D1036, které procházejí citlivými oblastmi.

Namítají, že jen obecně popisuje metodiku používání posypových solí na dálnicích ČR, uvádí příslušnou legislativu pro zimní údržbu, zmiňuje druhy a vlastnosti posypových solí (NaCl a CaCl₂), popisuje, jak chemický posyp probíhá v praxi, předkládá výpočty

pro jednotlivé vodoteče s odhadovaným množstvím spotřeby solí (1 kg NaCl/m^2) a s koncentracemi v povrchových vodách těchto vodotečí. Poté dochází k závěru, že pokud by byla spotřeba NaCl 1 kg/m^2 plochy dálnice D1036, přičemž na dálnici D55 Hulín - Skalka to bylo v letech 2013 až 2015 jen $0,5 \text{ kg/m}^2$, tak by zvýšení současných koncentrací solí ve vodních tocích bylo údajně nepatrné a ani by nedošlo k překročení limitu $65/150 \text{ mg/l}$. Návrh tedy podle spolků jen popisuje, že na dálnici v „běžné volné krajině“ je spotřeba soli asi $0,5 \text{ kg/m}^2$ a pokud by bylo na dálnici D0136 použito 2x vyšší množství, tak v dotčených vodních tocích nebudou limity překročeny. Návrh je tedy zcela opačný, než opatření č. 8 prioritního stanoviska EIA požaduje, a to spotřebu soli snížit pod běžné množství cca $0,5 \text{ kg/m}^2$, nikoliv hledat limit max. spotřeby, tzn. popisovat, co se stane s 2x vyšší spotřebou soli. Toto opatření totiž žádá do územního řízení předložit návrh, jak zajistit bezpečný provoz na dálnici od 1. 11. do 31. 3. i při nižší běžné spotřebě soli (pod cca $0,5 \text{ kg/l?}$) v citlivých oblastech a čím by se dala nahradit organizačně, technicky či jinými ne-chemickými prostředky. A že rozsudek krajského soudu uvádí jasně: „... již v územním řízení je nezbytné se zabývat... na jakém úseku dálnice bude užit posyp chemický a na jakém způsob odlišný (zdršňovací) a v návaznosti na to pak také to, jakým způsobem a kam budou z dálnice odváděny nečistoty a jak s nimi bude nakládáno. Takové řešení však již musí být zásadně součástí územního rozhodnutí o umístění stavby...“ Podle spolků se návrh zimní údržby striktně neřídí nejenom účelem opatření č. 8 prioritního stanoviska EIA, ale ani požadavkem krajského soudu v jeho rozsudku, a není tak po materiální stránce způsobilý být podkladem pro předmětné řízení a musí být přepracovaný. Neobsahuje konkrétní úvahy a údaje o spotřebě nižšího množství chemického posypu, než je v ČR obvyklé (cca pod $0,5 \text{ kg/m}^2$), a je v něm i řada nejasností. Např. není zřejmé, proč se v tabulce č. 1 na str. 9 přepočítává odvodňovací plocha na „redukovanou odvodňovací plochu“, která je tak asi o 22 % nižší (chybí odůvodnění).

Námitkami týkajícími se obsahu návrhu zimní údržby, se Odbor SR KÚOK zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí, a proto odkazuje na výše uvedené vypořádání těchto námitek na str. 210 - 213. Nicméně k námitkám spolků týkajícím se nesplnění požadavku č. 8, jelikož obsah předloženého návrhu zimní údržby se míjí s účelem uloženého opatření č. 8, Odbor SR KÚOK doplňuje následující.

K tomu, že obsah návrhu zimní údržby se nezabývá žádným konkrétním způsobem na snížení spotřeby posypových solí na úsecích dálnice D1036, které procházejí citlivými oblastmi, musí Odbor SR KÚOK opět oponovat tím, že uvedený návrh toto obsahuje. Jak je v návrhu mj. uvedeno, na úseku dálnice D1 0136 bude moci být využívána nejvhodnější technologie aplikace CHRL výhradně postřikem, neboť nově vybudované SSÚD Přerov bude, po zprovoznění úseku 0136, takovou mechanizací dovybaveno a že tato technologie je vhodná především jako prevence a při námraze či mrznoucí mlze a *umožňuje*, díky rychlejšímu nástupu účinku a přesné aplikaci, *snížovat potřebné množství chloridů pod obvyklý standard*. Jak již bylo výše uvedeno, jelikož pro zimní údržbu je podstatné to, že její průběh, včetně dávkování posypového materiálu, je dán klimatickými podmínkami a intenzitou sněhových srážek, přičemž požadavky na mechanismy, jejich technické parametry i na použití chemických rozmrazovacích látek jsou stanoveny přímo vyhláškou a je nutné používat materiály v souladu s Technickými podmínkami ministerstva dopravy (TP 116), není možné stanovit konkrétní množství, jak spolky opakovaně požadují. Navíc ve spojení s nejvhodnější technologií aplikace CHRL, která snižuje potřebné množství chloridů pod obvyklý standard, dokumentace pro umístění stavby, resp. vodohospodářské řešení stavby, navrhuje odvod dešťových vod tak, že odvádí dešťové vody z ploch komunikace kanalizací nejprve do záchytných

usazovacích nádrží, resp. retenčních nádrží a teprve pak jsou odvedeny do recipientu mimo ochranné pásmo vodních zdrojů.

K samotnému obsahu návrhu zimní údržby Odbor SR KÚOK dodává, že na základě jeho posouzení dospěl k závěru, že předložený návrh zimní údržby svým obsahem odpovídá základním požadavkům vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, pro zpracování plánu zimní údržby, byť se zde nejedná o operační plán zimní údržby dálnic, které organizace předkládají každý rok Ministerstvu dopravy, ale o návrh plánu pro potřeby územního řízení.

K tomu, že návrh počítá se spotřebou NaCl 1 kg/m² plochy dálnice D1036, přičemž na dálnici D55 Hulín - Skalka to bylo jen 0,5 kg/m², a návrh je zcela opačný, než opatření č. 8 prioritního stanoviska EIA, Odbor SR KÚOK musí oponovat tím, že uvedená část dokumentu není přímo návrhem zimní údržby, ale je v ní posuzován vliv stavby na povrchové a podzemní vody (bod 5. dokumentu). V této části dokumentu je posuzován vliv odvodu „zasolených“ dešťových vod do recipientů, a je zde přímo uvedeno, že při výpočtech byla použita dvojnásobná hodnota z důvodu předběžné opatrnosti. Přitom, jak je zřejmé z provedeného posouzení, při využití dvojnásobné spotřeby (tato však není aktuálním návrhem), dojde pouze k nepatrnému zvýšení současných koncentrací solí ve vodních tocích a ani nedochází k překročení povolených limitů.

K tomu, že rozsudek krajského soudu uvádí jasně, že *již v územním řízení je nezbytné se zabývat tím, na jakém úseku dálnice bude užit posyp chemický a na jakém způsob odlišný (zdrsňovací) a v návaznosti na to pak také to, jakým způsobem a kam budou z dálnice odváděny nečistoty a jak s nimi bude nakládáno*, Odbor SR KÚOK nejprve uvádí, že podle ust. § 43 odst. 3 vyhlášky č. 104/1997 Sb., se posyp či postřik provádí na dálnici zásadně chemickými rozmrazovacími materiály, především prostřednictvím mechanismů či zařízení, která umožňují přesné dávkování a rovnoměrné rozprostření chemických rozmrazovacích látek na vozovce. Zdrsňovací materiály se používají pouze v případě, kdy je pro daný úsek vydán zákaz použití chemických rozmrazovacích materiálů, anebo pokud by jejich použitím nebylo možno v důsledku povětrnostní situace zmírnit závady ve sjízdnosti. Z uvedeného je zřejmé, že závady ve sjízdnosti dálnic se odstraňují zásadně chemicky, pouze v případě, že je vydán zákaz, se používají zdrsňovací materiály. Jelikož pro daný úsek dálnice žádný zákaz vydán nebyl, je zcela bezpředmětné se zabývat výše uvedeným, tedy na jakém úseku dálnice bude užit posyp chemický a na jakém způsob zdrsňovací. Co se týká *odvádění nečistot* z dálnice, odkazuje Odbor SR KÚOK na již výše uvedené vodohospodářské řešení dané stavby, a také na vypořádání námitek týkajících se odvádění dešťových vod z povrchu dálnice v souvislosti se zimní údržbou (viz str. 83 - 85, resp. 102 - 103, str. 178 - 180, resp. 203 či 209).

K tomu, že není zřejmé, proč se v tabulce č. 1 na str. 9 přepočítává odvodňovací plocha na „redukovanou odvodňovací plochu“, Odbor SR KÚOK uvádí, že přepočet plochy přímo vychází z Technických podmínek ministerstva dopravy (TP 83), podle kterých je plocha redukována pomocí redukčních koeficientů, přičemž pro daný případ, tj. pro zpevněnou pozemní komunikaci při sklonu 1 - 5%, je koeficient 0,8 (viz str. 212).

Na základě všech výše uvedených skutečností tak Odbor SR KÚOK nemůže souhlasit s tvrzením spolků, že návrh zimní údržby se neřídí účelem opatření č. 8 prioritního stanoviska EIA, ani požadavkem krajského soudu, a není tak po materiální stránce způsobilý být podkladem pro předmětné řízení. Neshledal tak žádný důvod k tomu, aby ŘSD ČR vyzýval k předložení nového návrhu zimní údržby, jak spolky požadují.

Dále se vyjadřují k obsahu závazného stanoviska OŽP ze dne 11. 2. 2021 a navrhují,

aby bylo zrušeno nebo změněno. Uvádějí, že je vydané dle ust. § 104 odst. 2 písm. c) a odst. 9 a ust. § 106 odst. 1 vodního zákona, k předloženému návrhu zimní údržby, neobsahuje žádné požadavky, a je v něm uvedeno, že navazuje na vydaná závazná stanoviska dle ust. § 17 vodního zákona spis. zn. S-SMOL/213258/2018/OZP, ze dne 15. 1. 2019, a spis. zn. S-SMOL/237532/2018/OZP, ze dne 24. 1. 2019. Dále uvádějí, že vzhledem k obsahu ust. § 104 odst. 9 vodního zákona bylo toto závazné stanovisko zřejmě vydáno proto, že byly předloženy nově zjištěné a doložené skutečnosti, které nemohly být uplatněny dříve, a kterými se podstatně změnily podmínky, za kterých byla výše uvedená závazná stanoviska dle ust. § 17 vodního zákona vydána.

Dále, že v závazném stanovisku se také mj. uvádí, že znečištění vod chloridy z povrchu dálnice D0136 (a D0137) zimní údržbou svými nízkými koncentracemi nepředstavuje riziko pro zasolení povrchových vod (Moštěnka a Bečva) a podzemních vod, neboť nedojde k překročení limitů. Také, že průběh zimní údržby bude na D0136 průběžně sledován a dokumentován, přičemž konkrétní způsoby monitoringu budou předloženy až do stavebního řízení, neboť budou součástí aktualizované DSP, tj. zřejmě k DSP 5/2016 (k níž MŽP vydalo prioritní stanovisko EIA) a k DSP 6/2018, a že monitoring není součástí předložené DÚR 12/2016, resp. aktualizované DÚR 2/2021 (poznámka Odboru SR KÚOK: taková dokumentace nebyla předložena - součástí správního spisu je dokumentace k umístění stavby z 12/2016). Dle spolků v závazném stanovisku OŽP chybějí požadavky na věcnou a procesně důslednou ochranu vod ve vztahu k zimní údržbě na dálnici D0136 (a D0137) a jejího vlivu na citlivé povrchové a podzemní vody v dotčené oblasti, a žádají jeho zrušení či změnu, čímž bude zaručeno, že ochrana vod bude pečlivá a jednoznačně kontrolovatelná.

Dále opět uvádějí, že ministr životního prostředí ve stanovisku ze dne 30. 12. 2020 změnil prioritní stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016 tak, že pro fázi přípravy uložil dva nové požadavky, které uvádějí. Také, že návrhu zimní údržby žádný způsob údržby komunikace, který by snížil využití/použití posypových solí pro dotčené citlivé oblasti, nenašly. Závazné stanovisko ale tento rozpor s opatřením č. 8 prioritního stanoviska EIA, který tak nebyl splněn, nijak přezkoumatelně neřeší, což je podle názoru spolků nesprávný postup při jeho vydání, takže by mělo být zrušeno. Dále opět uvádějí, že v návrhu byly na základě principu předběžné opatrnosti výpočty pro dálnici D0136 provedeny se spotřebou 1 kg NaCl na 1 m², a výsledky výpočtů pak ukázaly min. vliv na zasolení těchto povrchových vod a tedy i min. vliv na zasolení podzemních vod.

Podle spolků tedy návrh zimní údržby žádný vhodný způsob snížení posypové soli pro citlivé oblasti na dálnici D0136 neuvádí, neboť jen konstatuje, že při spotřebě 1 kg NaCl na 1 m² bude vliv minimální a z kumulativního hlediska tedy podlimitní. Ovšem takto obsah opatření č. 8 prioritního stanoviska EIA nestojí, ale ukládá, aby byl již do územního řízení předložen plán nižší spotřeby soli, než je obvyklé mimo citlivé oblasti. Proto nelze srovnávat spotřebu soli na dálnici D55 (asi 0,5 kg/m²), aniž je zřejmé, zda se rovněž jedná o stejně citlivou oblast, jako na D0136, či jde o „běžnou volnou krajinu“. Opětovně uvádějí, že návrh neobsahuje jedinou úvahu či jedinou číselnou hodnotu, jak a kdy bude použito nižšího množství posypové soli na dálnici D0136, která prochází citlivou oblastí, jen tvrdí, že se bude posyp solí na celé trase dálnice D0136 provádět stejným způsobem, jako na jakékoliv běžné dálnici v ČR (např. na dálnici D55 Hulín - Skalka) a spotřeba soli bude tedy obdobná, jako jinde (zřejmě kolem 0,5 kg/m²). Návrh i postup OŽP je podle spolků v rozporu s opatřením č. 8 prioritního stanoviska EIA. V tomto smyslu považují závazné stanovisko za nepřezkoumatelné, neboť se k těmto rozporům nijak konkrétně nevyjadřuje. Přitom chybí číselný údaj, jaké nižší množství soli oproti běžné spotřebě cca 0,5 kg/m² bude přes citlivou oblast na dálnici D0136

v rámci zimní údržby použito a za jakých teplotních či povětrnostních podmínek.

Pokud by OŽPZ předmětné závazné stanovisko nezrušil, tak žádají, aby bylo nejen doplněno o přezkoumatelné úvahy ve vztahu k opatření č. 8 závazného stanoviska EIA a k obsahu návrhu zimní údržby, který je dle spolků vypracován v rozporu s ním, ale aby bylo doplněno o nějaké konkrétní požadavky, které zaručí, že na vozovce dálnice D0136 při průchodu citlivými oblastmi bude skutečně použito nižší množství posypové soli: např. v období od 1. 11. do 31. 3. běžného roku to bude méně než 0,5 kg/m² (jak opatření č. 8 také očekává). Také, že by měl být uložen i požadavek, jakým způsobem a kdy bude prováděn monitoring spotřeby soli pro zimní údržbu a jak bude průběžně prováděno hodnocení vlivů na kvalitu povrchových a podzemních vod.

Dále upozorňují, že závazné stanovisko nesplňuje požadavky § 104 odst. 9 vodního zákona, podle kterého bylo povinností OŽP mj. posoudit „možnost zhoršení stavu nebo ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo stavu útvaru podzemní vody či nemožnost dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo dobrého stavu útvaru podzemní vody“. Podle spolků závazné stanovisko neobsahuje žádné konkrétní a přezkoumatelné posouzení, jen obecně tvrdí, že k posouzení došlo. Přitom v něm není jediný údaj, kterým by se dal popsat stav povrchových vod dotčených dálnic, a to ani stávající stav a ani předpokládaný (hodnocení např. viz § 7 vyhlášky č. 98/2011 Sb.).

Podle spolků je zřejmé, že do dotčených vodních toků bude vypouštěna odpadní voda z dálnice, jak ji definuje § 38 odst. 1 vodního zákona (cit.: „Odpadními vodami nejsou ani srážkové vody z pozemních komunikací, pokud je znečištění těchto vod závadnými látkami řešeno technickými opatřeními podle vyhlášky, kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích...“) ve vztahu k vyhlášce č. 104/1997 Sb. (cit.: „... chloridy z posypových solí, které nelze z vody dostupnými technologiemi odstranit...“). Závazné stanovisko přitom neobsahuje požadavek na vydání povolení dle § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona v rámci územního řízení, čímž je i z tohoto důvodu nezákonné. Dále opět připomínají obsah rozsudku krajského soudu, který mj. uvádí: „...*již v územním řízení je nezbytné se zabývat s ohledem na konkrétní průběh dálnice krajinou tím, na jakém úseku dálnice bude užit posyp chemický a na jakém způsob odlišný (zdrsňovací) a v návaznosti na to pak také to, jakým způsobem a kam budou z dálnice odváděny nečistoty a jak s nimi bude nakládáno. Takové řešení však již musí být zásadně součástí územního rozhodnutí o umístění stavby...*“ Dodávají, že návrh zimní údržby ani závazné stanovisko ovšem na výše uvedené požadavky krajského soudu nedávají všechny odpovědi, které by byly doložitelné a přesvědčivé, tudíž považují návrh zimní údržby jako podklad pro vydání závazného stanoviska za nedostatečný.

Dále uvádějí, že OŽP či nadřízený OŽPZ a příp. Odbor SR KÚOK by obsah návrhu zimní údržby měly odmítnout a požadovat po ŘSD ČR, aby předložilo nový návrh, který se bude skutečně pečlivým způsobem zabývat obsahem opatření č. 8 prioritního stanoviska EIA pro citlivé oblasti v trase dálnice D0136, tzn. nikoliv tím, že předloží nějaké obecné údaje, jak se zimní údržba na dálnicích dosud v ČR provádí a jak se s tímto systémem bude také pokračovat i na dálnici D0136.

Vzhledem ke skutečnosti, že námitky obsažené ve vyjádření spolku DZ a spolku KD směřují i proti obsahu závazného stanoviska OŽP ze dne 11. 2. 2021 pod Spis. zn. S-SMOL/042315/2021/OZP, č. j. SMOL/043574/2021/OZP/VH/Huc, kterým OŽP vydal k předmětnému návrhu zimní údržby kladné závazné stanovisko, Odbor SR KÚOK, jak bylo již výše uvedeno, opatřením ze dne 17. 3. 2021 požádal OŽPZ, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko

vydal, o jeho potvrzení nebo změnu. Poté dne 22. 3. 2021 Odbor SR KÚOK obdržel „Potvrzení závazného stanoviska“ OŽPZ č. j. KUOK 31985/2021, ze dne 19. 3. 2021, kterým bylo závazné stanovisko OŽP pod Spis. zn. S-SMOL/042315/2021/OZP, č.j. SMOL/043574/2021/OZP/VH/Huc, ze dne 11. 2. 2021, potvrzeno s tím, že je zákonné a vydané zcela v souladu s veřejnými zájmy na úseku vodního hospodářství, jejichž ochrana je v působnosti příslušného vodoprávního úřadu.

Ve svém stanovisku OŽP nejprve uvedl, že dle ust. § 104 odst. 9 vodního zákona ve správních řízeních vedených podle zákona o ochraně přírody a krajiny, horního zákona a zákona o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě a dále při postupu podle stavebního zákona při umisťování, povolování, užívání a odstraňování staveb lze vydat rozhodnutí nebo učinit jiný úkon jen na základě závazného stanoviska vodoprávního úřadu, pokud mohou být dotčeny zájmy podle tohoto zákona. Závazné stanovisko podle tohoto ustanovení se vydává jen tehdy, pokud se neuděluje souhlas podle ust. § 17 vodního zákona. Vodoprávní úřad v závazném stanovisku posoudí možnost zhoršení stavu či ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo stavu útvaru podzemní vody nebo nemožnost dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo dobrého stavu útvaru podzemní vody. Dojde-li k závěru, že provedení záměru může vést ke zhoršení stavu nebo ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo stavu útvaru podzemní vody či znemožnění dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo dobrého stavu útvaru podzemní vody, upozorní žadatele, že bez udělené výjimky podle ust. § 23a odst. 8 vodního zákona není možné záměr povolit ani provést a že bez této výjimky nelze vydat kladné závazné stanovisko.

Dále také, že vodoprávní úřad je vázán svým předchozím závazným stanoviskem. Navazující závazná stanoviska mohou vodoprávní úřady v téže věci uplatňovat pouze na základě nově zjištěných a doložených skutečností, které nemohly být uplatněny dříve a kterými se podstatně změnily podmínky, za kterých bylo původní závazné stanovisko vydáno, nebo skutečností vyplývajících z větší podrobnosti pořízené dokumentace nebo podkladů pro rozhodnutí nebo jiný úkon správního orgánu při úkonech podle věty první, jinak se k nim nepřihlíží.

Dále cituje z ust. § 149 správního řádu a uvádí, že OŽPZ posuzuje obsah závazného stanoviska OŽP z pozice instančně vyššího orgánu, a na základě toho ho může buď potvrdit, nebo změnit, přičemž z formálního hlediska je tento úkon úkonem podle části čtvrté správního řádu, stejně jako přezkoumávané závazné stanovisko. Dále uvádí, že správní řád nepředpokládá, že by nadřízený správní orgán závazné stanovisko vydané jemu podřízeným orgánem bez náhrady odstranil (zrušil), neboť pak by nebyla splněna podmínka vydání rozhodnutí v dohodě či se souhlasem dotčeného správního orgánu, tedy na základě závazného stanoviska. Při zvažování toho, zda závazné stanovisko potvrdit nebo změnit, posuzuje nadřízený správní orgán obsah závazného stanoviska z hlediska jeho zákonnosti, tj. z hlediska jeho souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů (ust. § 2 - § 8 správního řádu), i z hlediska jeho věcné správnosti, tj. z hlediska toho, zda závazné stanovisko mělo být s ohledem na veřejné zájmy, které má příslušný dotčený správní orgán chránit, vydáno v té podobě, v jaké bylo vydáno.

K obsahu žádosti OŽPZ uvedl, že formulář žádosti o vydání závazného stanoviska dle ust. § 104 odst. 9 vodního zákona, jako ani podklady pro jeho vydání, předepsán není, ale žádost o jeho vydání musí být natolik konkrétní, aby vodoprávnímu úřadu umožnila věc bez jakýchkoliv pochybností posoudit. K tomu konstatoval, že vodoprávnímu úřadu OŽP byla podána zcela konkrétní žádost o vydání závazného stanoviska dle ust. § 104

odst. 9 vodního zákona, a to včetně relevantních podkladů. K žádosti byl přiložen „Návrh zimní údržby dálnice pomocí CHRL a ověření možných dopadů na povrchové a podzemní vody“ pro stavbu „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ vypracovaný spol. HBH Projekt spol. s.r.o., Kabátníkova 5, 602 00 Brno, v 02/2021, a souhlasné závazné stanovisko správce povodí a vodních toků, Povodí Moravy, s.p., Dřevařská 1, 601 75 Brno, pod zn.: PM0-6137/2021/5203/Fi ze dne 9. 2. 2021.

OŽPZ předně konstatoval, že výhrady uvedené ve vyjádření spolků směřují zejména k předloženému podkladu nazvanému „Návrh zimní údržby dálnice pomocí CHRL a ověření možných dopadů na povrchové a podzemní vody“ pro stavbu „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ vypracovanému společností HBH Projekt spol. s.r.o., Kabátníkova 5, 602 00 Brno, v 02/2021, který považují za nesprávný a neúplný.

K tomu OŽPZ dále uvedl, že vodoprávní úřad OŽP při vydání napadeného závazného stanoviska vycházel z jemu dostupných a předložených (výše uvedených) podkladů, mezi kterými nebylo stanovisko ministra životního prostředí ze dne 30. 12. 2020 pod č.j.: MZP/2020/430/981. Přitom má OŽPZ za to, že napadené závazné stanovisko OŽP bylo vydáno na základě všech relevantních a jemu předložených podkladů.

K námitce, že v předmětném závazném stanovisku mělo být zohledněno stanovisko ministra životního prostředí pod č.j.: MZP/2020/430/981 ze dne 30. 12. 2020, je OŽPZ toho názoru, že je věcí Odboru SR KÚOK, dojde-li k závěru, že předložený „Návrh zimní údržby dálnice pomocí CHRL a ověření možných dopadů na povrchové a podzemní vody“ pro stavbu „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ vypracovaný spol. HBH Projekt spol. s.r.o., Kabátníkova 5, 602 00 Brno, v 02/2021 je v rozporu s výše zmíněným stanoviskem ministra životního prostředí, vyzvat navrhovatele k jeho přepracování a doložení aktualizovaného stanoviska příslušného vodoprávního úřadu. K tomu Odbor SR KÚOK dodává, že námitkami týkajícími se návrhu zimní údržby, a to jeho obsahu, správnosti či nutnosti jeho přepracování, se Odbor SR KÚOK zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí, a proto odkazuje na výše uvedené vypořádání těchto námitek na str. 210 - 213, 221 - 222. Odbor SR KÚOK zde mj. uvedl, že na základě posouzení předloženého návrhu zimní údržby dospěl k závěru, že návrh svým obsahem odpovídá základním požadavkům vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, pro zpracování plánu zimní údržby. Dále také, že se neztotožnil s tvrzením spolků, že jej nelze považovat za podklad vyhovující požadavku č. 8 prioritního stanoviska EIA a není po materiální stránce způsobilý být podkladem pro předmětné řízení. Odbor SR KÚOK tak neshledal žádný důvod k tomu, aby ŘSD ČR vyzýval k předložení nového návrhu zimní údržby, jak spolky požadují.

Dále OŽPZ uvedl, že vodoprávní úřad při vydávání závazného stanoviska podle ust. § 104 odst. 9 vodního zákona chrání zájmy podle vodního zákona, kterými jsou mimo jiné i cíle ochrany vod stanovené v ust. § 23a a v plánech povodí. Vodoprávní úřad tedy posuzuje i možnost zhoršení stavu záměrem dotčeného vodního útvaru.

Uvedl, že Ministerstvo zemědělství, sekce vodního hospodářství vydalo metodický pokyn č.: 20380/2016-MZE-1520, přičemž účinnost tohoto metodického pokynu je od 1. 5. 2016, k posouzení možnosti vlivu záměru na stav dotčeného vodního útvaru při vydávání povolení, souhlasů a závazných stanovisek vodoprávních úřadů. Následně vydalo Ministerstvo zemědělství, sekce vodního hospodářství a Ministerstvo životního prostředí, sekce technické ochrany životního prostředí společný metodický pokyn pod č.j.: 5559/2018-MZE-15121 a č.j.: MZP/2018/740/122 ze dne 1. 2. 2018, resp. ze dne 15. 2. 2018, kdy účinnost tohoto metodického pokynu je od 1. 3. 2018, k posouzení možnosti vlivu záměru na stav dotčeného vodního útvaru při vydávání povolení,

souhlasů a závazných stanovisek vodoprávních úřadů. Tyto metodické pokyny byly určeny vodoprávním úřadům a správcům povodí a reagovaly na rozsudek Evropského soudního dvora C-461/13 (<http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-461/13>) podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES. Metodické pokyny definují postup správce povodí a vodoprávního úřadu při vydávání závazného stanoviska podle ust. § 104 odst. 9 vodního zákona.

Dále pak OŽPZ uvedl, že obecně lze říci, že žadatel/stavebník/investor záměru požádá příslušného správce povodí o vydání stanoviska/vyjádření dle ust. § 54 odst. 4 vodního zákona. Správce povodí po provedeném posouzení (postup je popsán v metodických pokynech výše uvedených) vydá stanovisko. Přitom závěrem tohoto stanoviska může být, že: 1) uvedený záměr je možný, protože lze předpokládat, že záměrem nedojde ke zhoršení stavu/potenciálu vodního útvaru a že nebude znemožněno dosažení dobrého stavu/potenciálu; 2) uvedený záměr není možný bez udělení výjimky podle ust. § 23a odst. 7 vodního zákona, protože lze předpokládat, že záměrem dojde ke zhoršení stavu/potenciálu vodního útvaru nebo znemožnění dosažení dobrého stavu/potenciálu vodního útvaru; nebo 3) uvedený záměr není možný, protože lze předpokládat, že záměrem dojde ke zhoršení stavu/potenciálu vodního útvaru (pro záměr není relevantní udělení výjimky dle ust. § 23a odst. 7 vodního zákona).

Dále OŽPZ uvedl, že v případě, že správce povodí posoudí záměr a dojde k závěru, který je uveden pod bodem 1., pak může vodoprávní úřad k posuzovanému záměru vydat povolení/souhlas/závazné stanovisko. Přitom OŽPZ se ztotožnilo s názorem vodoprávního úřadu OŽP, že vzhledem k charakteru a rozsahu záměru žadatele nedojde ke zhoršení stavu vodního útvaru a záměr nebude mít za následek nedosažení dobrého stavu/potenciálu vod.

K upozornění na skutečnost, že napadené závazné stanovisko neobsahuje požadavek na vydání povolení dle ust. § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona, OŽPZ uvedl, že toto považuje za irelevantní, jelikož není povinností vodoprávního úřadu, tedy ani OŽP, upozorňovat kteréhokoliv žadatele na všechny povinnosti dané zákonem. Obecně lze říci, že chce-li kdokoliv vypouštět odpadní vody do vod povrchových, musí k tomu mít povolení příslušného vodoprávního úřadu, dle ust. § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona. V opačném případě se dopustí přestupku, za který lze uložit pokutu dle příslušného ustanovení vodního zákona.

K námitkám ve vztahu k předloženému stanovisku správce povodí, tj. Povodí Moravy, s.p., zn.: PM0-6137/2021/5203/Fi, ze dne 9. 2. 2021, OŽPZ uvedl, že toto nebude nijak komentovat, neboť není nadřízeným orgánem státního podniku. K tomu Odbor SR KÚOK dodává, že stejně jako OŽPZ, není příslušný k přezkoumávání vyjádření státního podniku, a proto se nebude k těmto skutečnostem také nijak vyjadřovat.

Poté OŽPZ uzavřelo, že na základě výše uvedeného a po prostudování napadeného závazného stanoviska musí konstatovat, že toto závazné stanovisko je podle jeho názoru zákonné a vydané zcela v souladu s veřejnými zájmy na úseku vodního hospodářství, jejichž ochrana je v působnosti příslušného vodoprávního úřadu.

Odbor SR KÚOK tak na základě výše uvedeného, stejně jako OŽPZ, posoudil námitky spolků týkající se nezákonnosti závazného stanoviska OŽP vydaného dne 11. 2. 2021 pod Spis. zn. S-SMOL/042315/2021/OZP, č. j. SMOL/043574/2021/OZP/VH/Huc, jako nedůvodnou a neopodstatněnou, přičemž se se závěry OŽPZ ztotožnil.

Dále se spolky vyjadřují k nově předloženému stanovisku Povodí Moravy, s. p., ze dne 9. 12. 2020, zn. PM-50483/2020/5203/Fi, které kromě výroku obsahuje i 12 požadavků

na ochranu různých vodních toků, které mají být splněny v DÚR a mají být součástí DSP. Podle spolků tak obsah tohoto stanoviska a jeho požadavky měly být součástí nového závazného stanoviska vodoprávního úřadu, aby byly závazné, vymahatelné a kontrolovatelné. Spolky ale žádné závazné stanovisko mezi novými podklady nenašly. Tudíž se domnívají, že v odvolacím spise chybí závazné stanovisko OŽP, které by mezi své požadavky zahrnulo požadavky aktuálního stanoviska Povodí Moravy, s. p., ze dne 9. 12. 2020, tudíž se s ním nemohou seznámit a vyjádřit se k němu. Podle spolků je nutné, aby takové závazné stanovisko bylo vloženo do spisu a Odbor SR KÚOK určil účastníkům řízení přiměřenou lhůtu pro seznámení se s ním a k vyjádření. Dále také uvádějí, že toto vyjádření nesplňuje požadavky, které ukládá ust. § 23a, § 24 až § 26 ve vztahu k ust. § 104 odst. 9 vodního zákona, neboť nedošlo k žádnému přezkoumatelnému posouzení ovlivnění vodních útvarů, jen se v něm spekulativně uvádí, že „lze předpokládat, že záměrem nedojde ke zhoršení chemického stavu a ekologického stavu/potenciálu dotčených útvarů povrchových vod...“, a tento postup je v rozporu s vyhláškou č. 98/2011 Sb. a s nařízením české vlády č. 71/2003 Sb.

K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že předložené stanovisko Povodí Moravy, s. p., ze dne 9. 12. 2020, zn. PM-50483/2020/5203/Fi, je pouze aktualizací stanoviska Povodí Moravy, s. p., ze dne 28. 5. 2018, zn. PM019383/2018-203/Fi, což se v něm i uvádí. Vzhledem k tomu, že stanovisko Povodí Moravy, s. p., ze dne 9. 12. 2020 je obsahově zcela totožné se stanoviskem Povodí Moravy, s. p., ze dne 28. 5. 2018, a podmínky v něm stanovené jsou již zakotveny v závazném stanovisku OŽP ze dne 24. 1. 2019, č. j. SMOL/014660/2019/OZP/VH/Huc (souhlas se stavbou dle § 17 odst. 1 písm. a), c) a d) vodního zákona), a jelikož neobsahuje žádné nové skutečnosti či podmínky, je zcela nadbytečné, aby bylo k němu vydáno nové závazné stanovisko příslušného vodoprávního úřadu, když toto bylo již vydáno a je stále platné a použitelné, jelikož má neomezenou platnost, a jehož podmínky jsou také převzaty do rozhodnutí o změně územního rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že toto závazné stanovisko bylo již součástí spisu vedeného Stavebním úřadem MMOI, a účastníci řízení měli možnost se s ním seznámit před vydáním napadeného rozhodnutí, nemá Odbor SR KÚOK žádný důvod s tímto závazným stanoviskem účastníky řízení opětovně seznamovat. K námitkám, že stanovisko správce povodí nesplňuje požadavky, které ukládá § 23a, § 24 až § 26 ve vztahu k § 104 odst. 9 vodního zákona, a že tento postup je v rozporu s vyhláškou č. 98/2011 Sb. a s nařízením české vlády č. 71/2003 Sb., Odbor SR KÚOK nemůže než konstatovat, jak již také uvedl výše, že není příslušný k přezkoumávání vyjádření státního podniku, a proto se nebude k těmto skutečnostem dále nijak vyjadřovat.

Dále se spolky vyjadřují k aktualizaci nových vyjádření ve spise, jak mj. spolek DZ ve svém vyjádření ze dne 27. 5. 2020 žádal a jak také na tento problém upozornil ve své žalobě a opět žádají o prověření platnosti všech stanovisek a vyjádření k dopravním a k technickým sítím a pokud u některých jejich platnost skončila, tak ať vyzve ŘSD ČR, aby do spisu vložilo jejich aktualizace. Dále upozorňují na rozpory v předložených stanoviscích GasNet, s. r. o., ze dne 10. 2. 2021, resp. ze dne 17. 2. 2021, v nichž se dle spolků nelogicky uvádí, že se týká předložené DÚR a že je vydáno ke stavebnímu řízení, nikoliv k řízení o změně územního rozhodnutí.

K tomu Odbor SR KÚOK předně uvádí, že tato námitka překračuje rozsah námitek, které je spolek oprávněn vznést, přičemž k takovým námitkám, jak již bylo uvedeno, se nepřihlíží. Nicméně dodává, že námitkami týkajícími se neaktuálnosti předložených stanovisek se Odbor SR KÚOK zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí, a proto odkazuje na výše uvedené vypořádání těchto námitek na str. 194 - 195. Se shodným závěrem se k této námitce také vyjádřil Krajský soud v Ostravě ve svém

rozsudku č. j. 38 A 6/2020 - 230, ze dne 20. 10. 2020, přičemž námitku absence potřebných podkladů ve spise z důvodu ukončení časově omezené platnosti těchto podkladů neshledal důvodnou. K uváděným rozporům ve stanoviscích GasNet, s.r.o., Odbor SR KÚOK uvádí, že těmito se zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí, a proto odkazuje na výše uvedené vypořádání těchto námitek na str. 213.

Jak bylo uvedeno, k novému podkladu rozhodnutí se vyjádřil spolek Voda z Tetčic, z.s., a to podáním doručeným Odboru SR KÚOK dne 9. 4. 2021. Spolek své vyjádření rozdělil do tří částí.

V první části uvádí, že Krajský soud v Ostravě zrušil rozhodnutí i z důvodu neřešení problematiky zimní údržby dálnice v prvním stupni řízení, přičemž tuto problematiku považoval za tak důležitou, že za nezákonné označil dokonce prioritní stanovisko EIA, které muselo být změněno a žadatel musel do řízení doplnit množství zcela nových podkladů ve věci ochrany životního prostředí, zejména ochrany vod.

Dále pak, že požadavkem správního řádu je, aby se správní řízení odehrávalo před správními orgány prvního stupně a aby účastník řízení nepředkládal stěžejní důkazy až do odvolacího řízení. V odvolacím řízení by totiž neměla být vytvářena nová skutková a právní zjištění, ale především by měla být ověřena správnost a zákonnost zjištění učiněných již v řízení na prvním stupni. Také, že Krajský soud v Ostravě zjistil závažné nedostatky při zjišťování stavu věci v prvním stupni řízení, tj. nezákonnost prioritního stanoviska EIA, resp. potvrzujícího stanoviska ministra životního prostředí. Jelikož stěžejní podklad všech navazujících řízení byl změněn, je nové dokazování dle spolku tak rozsáhlé, že jej nelze provádět v odvolacím řízení. A opětovně uvádí, že nynější postup odvolacího orgánu je v rozporu se správním řádem.

K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že těmito námitkami se Odbor SR KÚOK zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí. Odbor SR KÚOK tak považuje za nadbytečné se těmito opakujícími se námitkami opětovně zabývat, proto odkazuje na výše uvedené vypořádání námitek na str. 198. Nicméně k tomu považuje za důležité dodat, že spolku lze sice dát za pravdu, že správní řízení by se mělo odehrávat před správním orgánem prvního stupně a v odvolacím řízení by pak měla být především ověřována správnost a zákonnost zjištění učiněných v řízení na prvním stupni. Avšak správní řád současně umožňuje odvolacímu správnímu orgánu v odvolacím řízení rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu za určitých podmínek změnit. Jak již bylo uvedeno, pokud je tato podmínka splněna, je podle Odboru SR KÚOK třeba v souladu s ust. § 6 odst. 2 věta první správního řádu upřednostnit změnu prvoinstančního rozhodnutí před jeho zrušením a vrácením věci k novému projednání.

Ve druhé části doplňuje své vyjádření ke změně prioritního stanoviska EIA, přičemž namítá nezákonnost odůvodnění výroku I. a nezákonnost výroku II. tohoto stanoviska. Uvádí, že prioritní stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016 bylo změněno na prioritní stanovisko EIA ze dne 30. 12. 2020, a že tato změna zahrnuje výrok I. o doplnění opatření č. 7 a č. 8 a výrok II. o potvrzení závazného stanoviska k ověření změn ze dne 23. 4. 2018. Dále, že v odůvodnění výroku II. je uvedeno: „... Z nové textace podmínek je tedy zřejmé, že konkrétní návrhy zimní údržby a monitoringu odváděných dešťových vod musejí být vyřešeny v některém z navazujících řízení ve fázi přípravy předmětného záměru, čímž budou zcela odstraněny důvody, které soud vedly ke shledání nezákonnosti prioritního stanoviska EIA.“ Také: „Po přezkoumání závazného stanoviska k ověření změn jsem dospěl k názoru, že toto stanovisko bylo vydáno v souladu s požadavky cit. ustanovení správního řádu a zákona č. 100/2001 Sb. Odkazují proto na odůvodnění závazného stanoviska k ověření změn záměru, které je

věcně správné a v souladu s požadavky uvedených právních předpisů." K tomu uvádí, že správný názor ministra životního prostředí v prvním odstavci výše uvedené citace odůvodnění je účelově zavádějící, což dovozuje z textu bodu 32. rozsudku Krajského soudu v Ostravě týkajícího se požadavku řešení zimní údržby již v územním řízení. Tento cituje a uvádí, že nikoli „... v některém z navazujících řízení ...“, jak nesprávně tvrdí ministr životního prostředí, ale již v předmětném územním řízení, jak požaduje krajský soud. Dle spolku je tak tato část odůvodnění stanoviska EIA v přímém rozporu s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, a musí být změněna.

Uvádí, že postup, který zvolil ministr životního prostředí je nezákonný a důsledkem toho je i nezákonnost výroku II. jeho stanoviska ze dne 30. 12. 2020. Dále uvádí, že na základě rozsudku byla do opatření pro fázi přípravy doplněna dvě nová opatření pro ochranu vod, což dle spolku v každém případě vyvolá nutnost úpravy či doplnění projektové dokumentace pro navazující řízení, resp. podle soudu, kdy opět zmiňuje bod 32. rozsudku, tedy zcela jistě úpravu či doplnění dokumentace DÚR pro navazující územní řízení o umístění stavby D1 0136. Toto dle spolku zcela automaticky způsobí, že jakékoli předchozí ověřovací stanovisko vydané podle ust. § 23a odst. 8., potažmo § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., je pro pokračování navazujícího, zde územního řízení zcela nepoužitelné, protože dojde ke změně zákonného podkladu ověřovacího stanoviska, tedy změně nebo úpravě nebo doplnění dokumentace DÚR.

Spolek se tak domnívá, že pokud po zásahu soudu dojde v průběhu územního řízení ke změně stanoviska EIA, zde doplněním nových opatření do fáze přípravy, a tato opatření musí být podle názoru soudu promítnuta do podkladů územního řízení, pak nelze v jednom kroku výrokem I. provést změnu prioritního stanoviska EIA a výrokem II. potvrdit původní ověřovací stanovisko EIA.

Ministr životního prostředí musí z úřední povinnosti předpokládat příslušnou odezvu žadatele, a to jak na soudní rozhodnutí, tak na nově uložená opatření EIA, a očekávat, že podklad žádosti o ověřovací stanovisko (DÚR), bude změněn, a to tak, že solankou znečištěná voda bude stavebními objekty odvedena mimo území ochranných pásem zdrojů vod. Zásadně ale nemůže dopředu předjímat, jakým způsobem bude žadatel reagovat, jak bude změna či doplnění DÚR provedena a nemůže tak ověřovací stanovisko ze dne 23. 4. 2018 přezkoumat již dne 30. 12. 2020, tedy zcela předčasně. Výrok II. stanoviska ministra ze dne 30. 12. 2020 je tak nezákonný v plném rozsahu.

K námitkám týkajícím se nezákonnosti prioritního stanoviska EIA a stanoviska ministra životního prostředí Odbor SR KÚOK uvádí, že těmito námitkami se Odbor SR KÚOK zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí. Odbor SR KÚOK tak považuje za nadbytečné se těmito opakujícími se námitkami opětovně zabývat, proto odkazuje na výše uvedené vypořádání námitek na str. 111 - 124, 197 - 208. Nicméně k namítané skutečnosti, že ministr v odůvodnění tvrdí „... v některém z navazujících řízení ...“, ale Krajský soud v Ostravě požaduje již v územním řízení, Odbor SR KÚOK dodává, že tato věta sama o sobě nemůže znamenat, že ministr životního prostředí postupoval v rozporu s právním názorem Krajského soudu v Ostravě, když v souladu s ním danou podmínku přesunul z opatření pro fázi výstavby do opatření pro fázi přípravy, která, jak již bylo výše uvedeno, zahrnuje jak územní řízení, tak stavební řízení. Jinou možnost ministr životního prostředí při postupu dle zákona č. 100/2001 Sb. nemá.

K tomu, že pokud v průběhu územního řízení dojde ke změně prioritního stanoviska EIA, zde doplněním nových opatření do fáze přípravy, a tato opatření musí být podle názoru soudu promítnuta do podkladů územního řízení (podle spolku dojde ke změně DÚR), pak nelze v jednom kroku výrokem I. provést změnu prioritního stanoviska EIA

a výrokem II. potvrdit původní ověřovací stanovisko EIA, Odbor SR KÚOK uvádí, že na rozdíl od spolku nepovažuje postup ministra životního prostředí za nezákonný, ale naopak za zcela správný a souladný se zákonem. Jak bylo již opakovaně uvedeno, Odbor SR KÚOK na základě rozsudku Krajského soudu v Ostravě požádal opětovně ministra životního prostředí o potvrzení či změnu prioritního závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016 a závazného stanoviska k ověření změn prioritního dopravního záměru ze dne 23. 4. 2018. Ministr životního prostředí uvedená závazná stanoviska opětovně přezkoumával, a v souladu s právním názorem Krajského soudu v Ostravě prioritní stanovisko EIA změnil. Co se týče závazného stanoviska k ověření změn, zde je nutné konstatovat, že v době uvedeného posuzování (12/2020) se předmětný záměr, resp. DÚR, nijak nezměnil. Z tohoto důvodu neměl ministr životního prostředí žádný zákonný důvod závazné stanovisko k ověření změn nijak měnit či dokonce rušit.

K tomu, že ministr musí z úřední povinnosti předpokládat příslušnou odezvu žadatele, a očekávat, že podklad žádosti o ověřovací stanovisko (DÚR), bude změněn, a že zásadně nemůže dopředu předjímat, jakým způsobem bude změna DÚR provedena a nemůže tak ověřovací stanovisko ze dne 23. 4. 2018 přezkoumat zcela předčasně, Odbor SR KÚOK musí oponovat tím, že právě spolkem zmiňovaný postup by byl zcela v rozporu se zákonem a pouhým předjímáním možné budoucí změny navrhovaného záměru, ke které však automaticky dojít nemusí, což se také v daném případě stalo. Pokud by ministr životního prostředí čekal na to, jak zareaguje žadatel, a zda dojde na základě změny prioritního stanoviska EIA ke změně posuzovaného záměru či naopak k jeho změně nedojde, postupoval by jistě v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů, zejména se zásadou rychlosti a procesní ekonomie, a současně by byl při přezkoumání závazného stanoviska nečinný. Nelze tak souhlasit se spolkem, že ověřovací stanovisko ze dne 23. 4. 2018 bylo přezkoumáno předčasně, a také, že v řízení chybí zákonné vydání nového ověřovacího stanoviska EIA. K tomu, že změna má spočívat v tom, že *„solankou znečištěná voda bude stavebními objekty odvedena mimo území ochranných pásem zdrojů vod“*, Odbor SR KÚOK dodává, jak již bylo také uvedeno, že takto je odvod dešťových vod v DÚR 12/2016 již navržen. Dále také poznamenává, že v případě, kdy by došlo ke změně posuzovaného záměru, což však není tento případ, žadatel by byl nucen požádat o nové závazné stanovisko k ověření změn záměru, přičemž by navrhované změny byly příslušným orgánem posouzeny.

Ve třetí části se vyjadřuje k „Potvrzení závazného stanoviska“ OŽPZ vydanému dne 19. 3. 2021. Nejprve s odkazem na ust. § 149 uvádí povinnosti přezkumného orgánu. Dále uvádí, že přezkumný orgán musí v předmětné věci vyhodnotit také návrh zimní údržby, přičemž namítá, že uvedený názor OŽPZ, že je věcí Odboru SR KÚOK vyzvat žadatele k přepracování návrhu zimní údržby a doložení aktualizovaného stanoviska příslušného vodoprávního úřadu, dojde-li k závěru, že předložený návrh zimní údržby je v rozporu se stanoviskem ministra životního prostředí, je chybný ze dvou důvodů: Je podkladem přezkoumávaného závazného stanoviska a byl vypracován na základě opatření č. 8 prioritního stanoviska EIA, a týká se pouze vodohospodářských otázek, tj. ochrany vod. Proto k němu bylo vydáno závazné stanovisko, které musí obecný stavební úřad respektovat, a přitom nemůže řešit odborné otázky ochrany vod a návrh zimní údržby tak nemůže nijak hodnotit.

K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že na rozdíl od spolku považuje názor OŽPZ za zcela správný. Předně je nutné uvést, že spolky DZ a KD ve svém vyjádření v rámci námitek týkajících se nezákonnosti závazného stanoviska OŽP uváděly rozpor návrhu zimní údržby s opatřením č. 8 prioritního stanoviska EIA, nikoliv však rozpor s požadavky vodního zákona, resp. s požadavky na ochranu vod. OŽPZ tak správně vyhodnotil, že

toto posouzení je na obecném stavebním úřadu, resp. Odboru SR KÚOK. Je pravdou, že návrh zimní údržby je podkladem přezkoumávaného závazného stanoviska a také byl vypracován základě opatření č. 8 prioritního stanoviska EIA, ale nelze souhlasit s tím, že se týká pouze vodohospodářských otázek, tj. ochrany vod. Jak již bylo výše uvedeno, zimní údržbou se zmírňují závady ve sjízdnosti komunikací v zimním období, přičemž plán zimní údržby se vypracovává podle vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích. Jak bylo také uvedeno, v daném případě se nejedná o operační plán zimní údržby dálnic, které organizace předkládají každý rok Ministerstvu dopravy, ale jedná se o návrh plánu pro potřeby územního řízení, který obsahuje nejen návrh plánu zimní údržby daného úseku dálnice D1, ale také popis vodohospodářského řešení dané stavby a vyhodnocení předpokládaného ovlivnění povrchových a podzemních vod. Z uvedeného je zřejmé, že pouze část uvedeného dokumentu, tj. vyhodnocení předpokládaného ovlivnění povrchových a podzemních vod, se zabývá ochranou vod, a tato je podstatná pro posouzení z hlediska vodního zákona. Přitom námitky spolků směřovaly spíše do návrhu zimní údržby, nikoliv však do posouzení vlivu na vodní toky. Do této části směřovala pouze námitka o použití 2x vyšší hodnoty průměrné spotřeby posypové soli pro výpočet vlivu na povrchové a podzemní vody, resp. biotopy. K tomu Odbor SR KÚOK považuje za nezbytné uvést, že pokud je podle výpočtů s 2x vyšší hodnotou průměrné spotřeby posypové soli vliv na vodní toky a životní prostředí prakticky zanedbatelný, ve skutečnosti tak bude tento vliv, s použitím nejvhodnější technologie aplikace CHRL výhradně postřikem, která umožňuje snižovat potřebné množství chloridů pod obvyklý standard, jak je uvedeno v návrhu zimní údržby, podstatně nižší a tudíž zcela marginální. Odbor SR KÚOK dále dodává, že lze souhlasit s tím, že obecný stavební úřad je závazným stanoviskem, které bylo vydáno k návrhu zimní údržby, vázán, a že sám nemůže řešit odborné otázky ochrany vod, avšak nelze souhlasit s tím, že přitom nemůže návrh zimní údržby nijak hodnotit. Jak již bylo výše uvedeno, každé odborné posouzení, a to z jakéhokoliv hlediska, musí být zpracováno odborně způsobilou osobou s příslušným oprávněním, která za správnost provedeného posouzení zodpovídá. Předmětné posouzení bylo v daném případě provedeno autorizovanou osobou oprávněnou k tomuto posouzení, a dotčené správní orgány hájící zájmy z hlediska ochrany přírody vydaly k tomuto dokumentu souhlasné závazné stanovisko nebo vyjádření. Odbor SR KÚOK tak nemá žádný důvod pochybovat o jeho správnosti. Nicméně sám může vyhodnotit, zda předložené posouzení obsahuje náležitosti stanovené v platných předpisech či nikoliv.

Dále uvádí, že OŽPZ se musel taky vypořádat v námitkami spolku týkajícími se návrhu zimní údržby, toto však neprovedl. K tomu Odbor SR KÚOK nemůže než konstatovat, že závazné stanovisko OŽP bylo napadeno pouze ve vyjádření spolků DZ a KD. Odbor SR KÚOK tak neměl žádný důvod OŽPZ společně s žádostí o posouzení předmětného závazného stanoviska zasílat i vyjádření spolku, v němž uvedené námitky se netýkaly předmětného závazného stanoviska. Odbor SR KÚOK dodává, že námitkami spolku týkajícími se návrhu zimní údržby se zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí (viz str. 210 - 213).

Dále uvádí, že přezkumný orgán musí v předmětné věci vyhodnotit také souhlasné stanovisko správce povodí a vodních toků ze dne 9. 2. 2021, a je chybný závěr OŽPZ, že k námitkám týkajícím se tohoto stanoviska se nebude OŽPZ vyjadřovat, jelikož není nadřízeným orgánem státního podniku. Dále uvádí, že stanovisko správce povodí je podkladem přezkoumávaného závazného stanoviska OŽP a nemůže se takto zbavit své povinnosti zabývat se všemi podklady přezkoumávaného závazného stanoviska. K tomu Odbor SR KÚOK nemůže než opětovně konstatovat, jak již uvedl OŽPZ ve

svém „Potvrzení závazného stanoviska“, a také Odbor SR KÚOK výše, že OŽPZ, ani Odbor SR KÚOK, není nadřízeným orgánem státního podniku, a tudíž není příslušný k posuzování a hodnocení jeho stanoviska. Nemůže tak hodnotit či jakkoliv posuzovat stanovisko Povodí Moravy, s. p., jen proto, že to účastníci řízení požadují. K tomu Odbor SR KÚOK dodává, že stejně jak je závazné stanovisko příslušného dotčeného orgánu závazné pro stavební úřad, stejně tak je stanovisko příslušného správce povodí závazné pro vodoprávní úřad, který ho tak nemá důvod jakkoliv hodnotit.

Dále uvádí, že OŽPZ se chybně vypořádal s připomínkami spolků DZ a KD, kde upozorňují, že závazné stanovisko nesplňuje požadavky ust. § 104 odst. 9 vodního zákona. Uvádí, že v něm chybí jakékoliv konkrétní vyhodnocení možnosti zhoršení stavu nebo ekologického potenciálu útvarů vod, že v odůvodnění je pouze uvedeno, že posoudil, což však pro zákonné vydání stanoviska nepostačuje. Také, že posouzení musí být nedílnou součástí závazného stanoviska, a to zejména z důvodu pozdější možnosti ověření jeho správnosti v přezkumném řízení. Přezkoumávané závazné stanovisko OŽP je v tomto nepřezkoumatelné a mělo být zrušeno nebo změněno.

Dále cituje ze stanoviska OŽP, který dle spolku s absencí veškerých důkazů pouze nepodloženě konstatoval: „... v souladu s ustanovením § 104 odst. 9 posoudil možnost zhoršení stavu nebo ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo stavu útvaru podzemní vody či nemožnost dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu útvaru povrchové vody ... došel k závěru, že lze předpokládat, že výše uvedená stavba ... neovlivní negativně vodohospodářské poměry daného zájmového území a je možné záměr povolit.“ Také, že řádné vyhodnocení možnosti zhoršení stavu nebo ekologického potenciálu útvarů vod se nenachází ani v podkladu závazného stanoviska, ve stanovisku Povodí Moravy, s. p. ze dne 9. 2. 2021, že je zde pouze uvedeno: „... lze předpokládat, že záměrem nedojde ke zhoršení chemického stavu a ekologického stavu/potenciálu dotčených útvarů povrchových vod ...“.

Dále uvádí, že OŽPZ zmiňuje společný metodický pokyn Ministerstva zemědělství a Ministerstva životního prostředí, a co je účelem metodického pokynu. Dále také, že je v tomto pokynu uveden postup posouzení vlivu, který sestává z mnoha dílčích kroků, avšak ty dle spolku ve stanovisku Povodí Moravy, s. p., zcela chybí, a pokyn tak nebyl dodržen. Na základě tohoto stanoviska tak nemůže být vydáno souhlasné závazné stanovisko vodoprávního úřadu. Také, že v potvrzujícím závazném stanovisku OŽPZ je pouze uvedeno, že OŽPZ se ztotožňuje s názorem OŽP, že vzhledem k charakteru a rozsahu záměru žadatele nedojde ke zhoršení stavu vodního útvaru a záměr nebude mít za následek nedosažení dobrého stavu/potenciálu vod. Dodává, že ve všech třech písemnostech, stanovisku Povodí Moravy, s. p., závazném stanovisku OŽP a výsledku jeho přezkumu OŽPZ, dle spolku absentuje jakékoli posouzení dané problematiky, a proto považuje potvrzující závazné stanovisko OŽPZ za nezákonné.

K námitkám týkajícím se nezákonnosti závazného stanoviska OŽP Odbor SR KÚOK uvádí, že těmito námitkami se zabýval již OŽPZ ve svém „Potvrzení závazného stanoviska a současně Odbor SR KÚOK výše v odůvodnění svého rozhodnutí. Odbor SR KÚOK tak považuje za nadbytečné se těmito opakujícími se námitkami opětovně zabývat, proto odkazuje na výše uvedené vypořádání námitek na str. 224 - 227. Navíc k tomu Odbor SR KÚOK považuje za nezbytné uvést, že v daném případě se nejedná o závazné stanovisko ke zcela nově navrhovanému záměru, ale je v něm posuzován pouze vliv navrhované zimní údržby na kvalitu vod, a to navíc pouze v určitém období roku (v zimním období), a také, jak je v tomto závazném stanovisku uvedeno, navazuje na již vydaná závazná stanoviska k předmětnému záměru, a tudíž je pouze doplňuje.

S ohledem na uvedené tak je dle názoru Odboru SR KÚOK nadbytečné podstupovat k vypracování stanoviska všechny kroky uvedené v metodickém pokynu, když záměr byl již dříve jako celek posouzen a k záměru byla vydána závazná stanoviska, na která předmětné závazné stanovisko k návrhu zimní údržby navazuje.

Dále uvádí, že OŽPZ se chybně vypořádal s také připomínkami spolku DZ a KD, kde upozorňují, že do dotčených vodních toků bude vypouštěna odpadní voda z dálnice. Uvádí, že povinností vodoprávního úřadu je zabývat se návrhem zimní údržby v plném rozsahu, a že musí tedy také vyhodnotit a závazně určit, o jaký typ vod vypouštěných do vodních toků se jedná, a to na základě souvisejících skutečností plynoucích z ust. § 38 odst. 4 vodního zákona a z návrhu zimní údržby (chloridy z posypových solí nelze z vody dostupnými technologiemi odstranit). Závazné stanovisko tak musí žadatele výslovně upozornit na typ vypouštěných vod, a že jde o vody odpadní podle ust. § 38 odst. 4 vodního zákona a na povinnost obstarat si povolení dle ust. § 8 odst. 1 vodního zákona. K tomu Odbor SR KÚOK nemůže než konstatovat, jak již uvedl OŽPZ ve svém „Potvrzení závazného stanoviska“, a také Odbor SR KÚOK výše, že není povinností vodoprávního úřadu, upozorňovat kteréhokoli žadatele na všechny povinnosti dané zákonem. Přitom lze obecně říci, že chce-li kdokoli vypouštět odpadní vody do vod povrchových, musí k tomu mít povolení příslušného vodoprávního úřadu, dle ust. § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona. V opačném případě se dopustí přestupku, za který lze uložit pokutu dle příslušného ustanovení vodního zákona.

Na základě všech výše uvedených skutečností tak Odbor SR KÚOK nemůže souhlasit s tvrzením spolku, že v závazném stanovisku OŽP ani v jeho podkladu, ve stanovisku Povodí Moravy, s. p., není postupováno v souladu s právními předpisy, a také s tím, že OŽPZ postupoval v rozporu se zákonnými povinnostmi, a obě jsou tak nezákonná. Přičemž Odbor SR KÚOK na rozdíl od spolku dospěl ke zcela opačným závěrům.

Dále uvádí, že zjištěná skutečnost má společného jmenovatele, čímž je podle názoru spolku snaha uvedených orgánů (Povodí Moravy, s. p., OŽP a OŽPZ), aby uvedením přezkoumatelného posouzení vlivu solení na útvary vod nedonutily státní organizaci ŘSD k takovým změnám dokumentace pro územní řízení, které by zcela znemožnily snahu státní správy vydat změnu územního rozhodnutí v co nejkratším čase. Podle spolku je tímto důkazem nic neřešící návrh zimní údržby, který musí být přepracován tak, aby vyhověl požadavku prioritního stanoviska EIA, navrhl snížení využití posypové soli s tím, aby byla uvedena konkrétní hodnota dávkování, pro tuto hodnotu pak Povodí Moravy, s. p., jako příslušný správce povodí řádně posoudí vliv záměru na útvary vod. Teprve pak bude dle spolku vyhověno nejen právnímu názoru soudu, ale bude také vyhověno požadavkům příslušných právních předpisů.

K tomu Odbor SR KÚOK nemůže než konstatovat, že s tímto tvrzením spolku nelze v žádném případě souhlasit. Na základě všech výše uvedených skutečností Odbor SR KÚOK dospěl k závěru, že nedošlo k porušení právních předpisů, návrh zimní údržby splňuje základní náležitosti podle vyhlášky č. 104/1997 Sb., a že navrhovaná stavba, resp. její vodohospodářské řešení, je navržena tak, že zcela odpovídá požadavkům platných předpisů na ochranu životního prostředí. Tudíž není žádný zákonný důvod požadovat po žadateli, natož ho „nutit“ ke změnám dokumentace pro územní řízení, jelikož předmětná stavba „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, tak, jak byla navržena, podle Odboru SR KÚOK zcela vyhovuje nejen právnímu názoru soudu, ale bude také požadavkům příslušných právních předpisů.

Jak již bylo také výše uvedeno, k novému podkladu rozhodnutí se vyjádřil také spolek Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, a to vyjádřením k novým podkladům doručeným Odboru SR KÚOK dne 9. 4. 2021, a spolek Krajina Dluhonice, z. s., a to vyjádřením k novým podkladům doručeným Odboru SR KÚOK dne 9. 4. 2021. Podání obou spolků jsou obsahově téměř totožná.

Oba spolky nejprve ve svých vyjádřeních shrnují průběh odvolacího řízení a shodně se odkazují na svá odvolání ze dne 19. 12. 2019 a na vyjádření k podkladům ze dne 27. 5. 2020 a ze dne 15. 3. 2021, kterými by se měl Odbor SR KÚOK řádně zabývat, jelikož zůstávají v platnosti. K tomu Odbor SR KÚOK opět uvádí, že všechny námitky uvedené v podaných odvoláních spolků a také skutečnosti uvedené ve vyjádřeních spolků byly již řádně vypořádány Odborem SR KÚOK výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí. Odbor SR KÚOK tak považuje za zcela nadbytečné se těmito námitkami opětovně zabývat, a proto odkazuje na výše uvedené vypořádání těchto námitek na str. 111 - 152, 188 - 197 a 214 - 229.

Dále upozorňují, že ve svých vyjádřeních ze dne 15. 3. 2021 uvedly celkem pět bodů, z nichž dle nich není dosud většina řádným způsobem řešena. Tyto uvádějí a namítají, že Odbor SR KÚOK vydal sdělení ze dne 22. 3. 2021 jen s tím, že zajistil přezkum závazného stanoviska OŽP ze dne 11. 2. 2021 u nadřízeného OŽPZ, a že se účastníci řízení mohou k potvrzujícímu stanovisku OŽPZ ze dne 19. 3. 2021 vyjádřit. K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že správní orgán je vždy povinen, v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu, účastníkům řízení umožnit seznámit se s podklady pro rozhodnutí, což Odbor SR KÚOK tímto opatřením také učinil. Přitom s námitkami účastníků řízení se správní orgán vypořádává v rozhodnutí ve věci a Odbor SR KÚOK se jimi zabýval již výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Spolek DZ se ve svém vyjádření navíc vyjadřuje k právní otázce rušení závazných stanovisek. Uvádí, že OŽPZ nejprve cituje část § 149 odst. 8 správního řádu, podle kterého může nadřízený orgán nezákonné závazné stanovisko v přezkumném řízení zrušit nebo změnit. Ale dále toto ust. správního řádu popírá, neboť tvrdí, že nadřízený orgán závazné stanovisko nemůže bez náhrady zrušit, neboť by tím porušil dohodu stavebního úřadu o bezvadném vydání správního rozhodnutí se souhlasem dotčeného orgánu, který závazné stanovisko vydal. Dále cituje část z ust. § 149 odst. 7 a § 149 odst. 8 správního řádu, z čehož dovozuje, že tvrzení OŽPZ tedy nemá oporu v zákoně, takže jeho výklad je nesprávný. Dále odkazují na své vyjádření ze dne 27. 5. 2020, a shrnují, že pokud nadřízený orgán zjistí, že dotčený orgán vydal závazné stanovisko nezákonným způsobem, tak ho na základě ust. § 149 správního řádu zruší, a to bez náhrady. Tudíž názor OŽPZ je účelově nesprávný.

K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že polemiku nad právní otázkou rušení závazných stanovisek považuje za irelevantní. V daném případě lze sice dát spolkům za pravdu, že není správné tvrzení OŽPZ, že správní řád nepředpokládá, aby nadřízený správní orgán přezkoumávané závazné stanovisko zrušil, když lze nezákonné závazné stanovisko dle ust. § 149 odst. 8 správního řádu zrušit či změnit. Odbor SR KÚOK nicméně uvedené tvrzení považuje spíše za nešťastně formulované, které však nemá žádný vliv na výsledek přezkumu předmětného závazného stanoviska OŽP. Současně nelze souhlasit s názorem spolku, že OŽPZ tento názor vyslovil účelově. V daném případě OŽPZ nezjistil v postupu OŽP při vydání předmětného závazného stanoviska žádné pochybení a neměl tudíž zákonný důvod pro jeho zrušení dle výše uvedeného ustanovení. Pokud by však dospěl k závěru, že je naopak nezákonné, nezbylo by mu,

než postupovat podle výše uvedeného ustanovení, a předmětné závazné stanovisko změnit či dokonce zrušit, což však není tento případ.

Dále se spolky opětovně vyjadřují ke kvalitě návrhu zimní údržby. Uvádějí, že ve svých vyjádřeních ze dne 15. 3. 2021 upozorňují, že návrh zimní údržby nesplňuje podmínku č. 8 prioritního stanoviska EIA, tzn. rozporují jeho kvalitu, a také, že samotné závazné stanovisko (pozn Odboru SR KÚOK: je zde zřejmě míněno závazné stanovisko OŽP ze dne 11. 2. 2021) má věcné i procesní nedostatky, a proto ho navrhuje zrušit, příp. změnit, tak, aby OŽPZ provedl patřičné odborné a právní změny jeho obsahu a doplnil chybějící argumentaci OŽP. OŽPZ ale ve svém potvrzujícím stanovisku uvádí, že návrh zimní údržby sice tvoří podklad pro vydání závazného stanoviska OŽP, nicméně je věcí Odboru SR KÚOK, zda návrh je po odborné stránce v souladu s opatřením č. 8 prioritního stanoviska EIA, nikoliv OŽPZ. Uvádějí, že se s tímto výkladem neztotožňují, a dodávají, že již z logiky věci a z judikatury soudů vyplývá, že pokud odborný dotčený orgán vydá závazné stanovisko, jehož podkladem jsou nějaké odborné studie, pak námitky účastníka řízení proti takovému závaznému stanovisku, které se týkají obsahu těchto odborných podkladů, musí v rámci přezkumu závazného stanoviska zkoumat jedině příslušný odborný nadřízený orgán. Dále uvádějí, že stavební úřady a odvolací orgány nejsou odborně a ani kompetenčně způsobené k tomu, aby řešily odborné námitky účastníků řízení proti odborným podkladům, na základě nichž bylo vydáno příslušné závazné stanovisko. Dále, že mohou jen žádat, aby tyto odborné studie byly žadatelem vloženy do spisu, pokud chybějí, ale již nemohou zkoumat jejich kvalitu (obsah). Musejí ale požádat příslušný nadřízený orgán k provedení přezkumu kvality takových odborných podkladů ve spise, a pokud tak neučiní, postupují nezákonně. Dále uvádějí, že pokud tedy spolky namítaly odborné nedostatky návrhu zimní údržby, který byl podkladem pro vydání závazného stanoviska ze dne 19. 3. 2021 a vyjádření Povodí Moravy, s. p., ze dne 9. 12. 2020, a OŽPZ se jimi odmítá odborně zabývat, že mu to kompetentně nepřísluší, pak potvrzující stanovisko OŽPZ trpí závažnou vadou absence přezkoumatelných důvodů, jak se s těmito námitkami spolků vypořádal. Proto žádají Odbor SR KÚOK, aby u OŽPZ zajistil nový přezkum závazného stanoviska OŽP ze dne 11. 2. 2021, a to v otázce kvality návrhu zimní údržby. Přitom dle jejich názoru bez nového přezkumu dojde k porušení zákona a práv účastníků řízení.

K těmto námitkám týkajícím se příslušnosti k posouzení předloženého návrhu zimní údržby Odbor SR KÚOK uvádí, že těmito námitkami se zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí. Odbor SR KÚOK tak považuje za nadbytečné se těmito opakujícími se námitkami opětovně zabývat, proto odkazuje na výše uvedené vypořádání námitek na str. 231 - 232. Nicméně k tomu dodává, že souhlasí s názorem spolků v tom směru, že pokud námitky účastníků směřují do stanovisek příslušných dotčených orgánů, resp. do jejich odbornosti, zde z hlediska vodního hospodářství, je obecný stavební úřad povinen vyžádat si stanovisko od příslušného orgánu hájícího tyto zájmy, což bylo v daném případě také učiněno. Avšak neztotožňuje se s názorem spolků v tom směru, že předložený návrh nemůže Odbor SR KÚOK nijak hodnotit. Jak již bylo uvedeno, spolky v rámci námitek uváděly rozpor návrhu zimní údržby s opatřením č. 8 prioritního stanoviska EIA, nikoliv však rozpor s požadavky vodního zákona, resp. s požadavky na ochranu vod. OŽPZ tak zcela správně vyhodnotil, že toto posouzení je na obecném stavebním úřadu, resp. Odboru SR KÚOK. Odbor SR KÚOK považuje za nezbytné dále upozornit, že vyjádření Povodí Moravy, s. p., ze dne 9. 12. 2020, nebylo vydáno k předloženému návrhu zimní údržby, ale jedná se, jak bylo již uvedeno, o aktualizaci stanoviska tohoto správce povodí ze dne 28. 5. 2018 (viz str. 228).

Dále se spolky vyjadřují k posouzení dodržení § 104 odst. 9 vodního zákona. Uvádějí, že ve svých vyjádřeních ze dne 15. 3. 2021 upozorňují, že závazné stanovisko OŽP nesplňuje požadavky ust. § 104 odst. 9 vodního zákona, jelikož neobsahuje žádné konkrétní a přezkoumatelné posouzení, jen obecně tvrdí, že k posouzení došlo. Přitom v něm není jediný údaj, jímž by se dal popsat stav povrchových vod dotčených dálnic, a to ani stávající stav a ani předpokládaný. Dále, že OŽPZ s odkazem na metodický pokyn uvádí, že správce povodí, tj. Povodí Moravy, s. p., ve svém stanovisku ze dne 9. 12. 2020 zjistil, že posypovou zimní solí ke zhoršení vodních útvarů nedojde, takže OŽP vydal souhlasné závazné stanovisko v souladu s tímto metodickým pokynem i s vodním zákonem, že OŽPZ na těchto zjištěních nebude nic měnit. Spolky uvádějí, že se s tímto postupem OŽPZ neztotožňují, takže setrvávají na námitce, že závazné stanovisko OŽP neobsahuje žádné konkrétní a přezkoumatelné posouzení s popisem stavu povrchových vod dotčených dálnic, a to ani stávající stav a ani předpokládaný, jak mj. očekává i § 7 vyhlášky č. 98/2011 Sb. Tudíž nepovažují tuto námitku ve svém vyjádření za přesvědčivě a doložitelně vypořádanou. K těmto námitkám týkajícím se nezákonnosti závazného stanoviska OŽP Odbor SR KÚOK uvádí, že těmito námitkami se zabýval již OŽPZ ve svém „Potvrzení závazného stanoviska“ a současně Odbor SR KÚOK výše v odůvodnění svého rozhodnutí. Odbor SR KÚOK tak považuje za zcela nadbytečné se těmito opakujícími se námitkami opětovně zabývat, proto odkazuje na výše uvedené vypořádání námitek na str. 224 - 227 a 233 - 234.

Dále se spolky opětovně vyjadřují k „absenci povolení“ dle § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona. Uvádějí, že ve svých vyjádřeních ze dne 15. 3. 2021 upozorňují, že závazné stanovisko OŽP ze dne 11. 2. 2021 neobsahuje požadavek na vydání povolení dle § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona, neboť vodu znečištěnou zimní údržbou je ve smyslu § 38 odst. 1 vodního zákona nutné považovat za odpadní vodu. Dále, že OŽPZ uvádí, že není povinností dotčeného orgánu upozorňovat žadatele, že jeho žádost o vydání rozhodnutí neobsahuje povinné podklady, včetně výše zmiňovaného povolení. Také, pokud ŘSD ČR vypouští odpadní vody, tak musí mít povolení OŽP, jinak se dopouští přestupku. Spolky z tohoto důvodu žádají Odbor SR KÚOK, aby vyzval ŘSD ČR o vložení chybějícího povolení dle § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona, příp. se tímto vyjádření přezkoumatelným způsobem zabýval, pokud to OŽPZ odmítá. Současně se domnívají, že otázku absence tohoto povolení ve spisu měl OŽPZ po odborné stránce a ve smyslu § 4 odst. 2 správního řádu řešit jedním z těchto dvou způsobů: buď měl sám tuto námitku odborně posoudit a příp. sám vyzvat ŘSD ČR, aby na OŽP podalo žádost o jeho vydání a předložilo potřebné podklady, nebo tímto postupem pověřit příslušný OŽP, který pak vyzve ŘSD ČR k doplnění jeho žádosti. Uvádějí, že tyto námitky v jejich vyjádřeních nebyly přezkoumatelným způsobem vypořádány.

K námitkám, že závazné stanovisko OŽP neobsahuje požadavek na vydání povolení podle ust. § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona, Odbor SR KÚOK uvádí, že těmito námitkami se zabýval již OŽPZ ve svém „Potvrzení závazného stanoviska“ a současně Odbor SR KÚOK výše v odůvodnění svého rozhodnutí, a odkazuje na výše uvedené vypořádání námitek na str. 227 a 234. Nicméně považuje za nezbytné uvést, že spolky ve svých vyjádřeních ze dne 15. 3. 2021 nenamítaly absenci vydaného povolení podle ust. § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona, ale absenci požadavku na vydání povolení podle daného ustanovení, k čemuž se OŽPZ také vyjadřoval. Přitom k této námitce mj. uvedl, že „není povinností vodoprávního úřadu upozorňovat kteréhokoliv žadatele na všechny povinnosti dané zákonem“, nikoliv však, jak spolky ve svých vyjádřeních ze dne 9. 4. 2021 uvádějí, že „není povinností dotčeného orgánu upozorňovat žadatele,

že jeho žádost o vydání rozhodnutí neobsahuje povinné podklady, včetně výše zmiňovaného povolení.

K tomu, že ve spise chybí povolení k nakládání s vodami, aby Odbor SR KÚOK vyzval ŘSD ČR o vložení chybějícího povolení dle § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona, příp. se tímto přezkoumatelným způsobem zabýval, Odbor SR KÚOK uvádí, že na rozdíl od spolků neshledal žádný zákonný důvod vyzývat ŘSD ČR k předložení podle spolku chybějícího povolení. Jak již uvedl OŽPZ a jak je uvedeno výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí, chce-li kdokoliv vypouštět odpadní vody do vod povrchových, musí k tomu mít povolení příslušného vodoprávního úřadu, podle ust. § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona. V opačném případě se dopustí přestupku, za který lze uložit pokutu dle příslušného ustanovení vodního zákona. Povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami upravuje ust. § 8 a násl. zákona č. 254/2001 Sb., o vodách. Jaké nakládání s vodami uvedené povolení vyžaduje, je pak dáno v ust. § 8 odst. 1 vodního zákona, např. k jejich odběru, k jejich vzdouvání, popřípadě akumulaci, k jinému nakládání s nimi, k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních, resp. k čerpání povrchových nebo podzemních vod a jejich následnému vypouštění do těchto vod za účelem získání tepelné energie. Jak je uvedeno v ust. § 9 odst. 1 vodního zákona, povolení k nakládání s vodami se vydává na časově omezenou dobu, a v tomto povolení se stanoví účel, rozsah, povinnosti a popřípadě podmínky, za kterých se toto povolení vydává. V daném případě k nakládání s vodami může v souvislosti s danou stavbou „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ dojít nejdříve v rámci její realizace a dále jejího následného užívání. Podle názoru Odboru SR KÚOK tak důvod pro povolení k nakládání s vodami v souvislosti s plánovanou výstavbou může být dán teprve tehdy, až nabude právní moci rozhodnutí o umístění stavby, resp. zde o změně umístění stavby, kdy bude zřejmý jednoznačný rozsah a umístění stavby, a zejména, jakým způsobem dojde k vypouštění případných odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních. Přitom je věcí příslušného vodoprávního úřadu rozhodnout, zda se jedná o nakládání s vodami vyžadující povolení podle výše uvedeného ustanovení (viz ust. § 8 odst. 4 vodního zákona, kde je uvedeno, že v pochybnostech o tom, zda se jedná o nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami a o jaký druh nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami se jedná, rozhoduje vodoprávní úřad). Bylo by bezpředmětné vydávat povolení k nakládání s vodami, pokud by nebylo postaveno na jisto, že navrhovanou stavbu bude možné podle předloženého návrhu umístit. Jak bylo také uvedeno, v povolení k nakládání s vodami se stanoví účel, rozsah, povinnosti a popřípadě podmínky, za kterých se toto povolení vydává, a že povolení k nakládání s vodami se vydává na časově omezenou dobu. Podle názoru Odboru SR KÚOK by tudíž bez jednoznačného vymezení rozsahu a situování stavby, tj. vodohospodářského řešení stavby, nebylo možné stanovit přesné podmínky pro nakládání s vodami. Navíc doba, resp. jistě její část, po kterou by bylo povoleno nakládání s vodami, by mohla marně uplynout ještě před počátkem realizace stavby. Odbor SR KÚOK tak neshledal žádný důvod vyzývat ŘSD ČR k předložení dle spolku chybějícího povolení.

Spolky se opětovně vyjadřují ke stanovisku Povodí Moravy, s. p., ze dne 9. 12. 2020. Uvádějí, ve svých vyjádřeních ze dne 15. 3. 2021 upozorňují, že uložené požadavky tohoto stanoviska nejsou součástí žádného závazného stanoviska, takže je nutné ho vydat a vložit do spisu, a že stanovisko nesplňuje ust. § 23a a násl. ve vztahu k § 104 odst. 9 vodního zákona. Dále, že OŽPZ k tomu uvádí, že není nadřízeným orgánem Povodí Moravy, s. p., takže se touto námitkou nemůže zabývat. K tomu spolky uvádějí, že ani netvrdily, že nadřízeným orgánem je OŽPZ. Nadále však požadují, aby uložené požadavky stanoviska Povodí Moravy, s. p., byly součástí nějakého závazného

stanoviska, příp. přímo rozhodnutí, aby byly pro ŘSD ČR závazné. Uvádějí, že pokud tuto námitku není kompetentní řešit OŽPZ, pak jím musí být Odbor SR KÚOK, který by měl podle spolků vyzvat příslušný dotčený orgán o vložení patřičného závazného stanoviska do odvolacího spisu, a pokud tak již učinil, tak musí umožnit účastníkům řízení se k němu vyjádřit a umožnit jeho přezkum. Nebo by měl požadavky stanoviska Povodí Moravy, s. p., sám zahrnout mezi podmínky územního rozhodnutí. Dle spolků tato námitka nebyla přezkoumatelným způsobem vypořádána. K těmto námitkám týkajícím se stanoviska Povodí Moravy, s. p., ze dne 9. 12. 2020, Odbor SR KÚOK uvádí, že těmito námitkami se zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí. Odbor SR KÚOK tak považuje za nadbytečné se těmito opakujícími se námitkami opětovně zabývat, proto odkazuje na výše uvedené vypořádání námitek na str. 228.

Ke stanovisku Povodí Moravy, s. p. spolky opětovně uvádějí, že ve svých vyjádřeních ze dne 15. 3. 2021 upozorňují, že toto vyjádření nesplňuje požadavky, které ukládá § 23a, § 24 až § 26 ve vztahu k § 104 odst. 9 vodního zákona, neboť podle spolků opět k žádnému přezkoumatelnému posouzení ovlivnění vodních útvarů nedošlo, jen se v něm spekulativně uvádí, že *„lze předpokládat, že záměrem nedojde ke zhoršení chemického stavu a ekologického stavu/potenciálu dotčených útvarů povrchových vod...“*, a dle spolků je tento postup v rozporu s vyhláškou č. 98/2011 Sb. a s nařízením české vlády č. 71/2003 Sb. Nicméně, jak spolky uvádějí, ve stanovisku OŽPZ nenašly k tomuto jakékoliv vyjádření. Podle spolků se tedy OŽPZ námitkou přezkoumatelným způsobem nezabýval, a domnívají se, že by Odbor SR KÚOK měl znovu OŽPZ vyzvat k tomu, aby se tímto bodem zabýval a vydal k němu vyjádření.

K tomu Odbor SR KÚOK nemůže než opětovně konstatovat, jak již uvedl OŽPZ ve svém „Potvrzení závazného stanoviska“, a také Odbor SR KÚOK výše, že OŽPZ, ani Odbor SR KÚOK, není nadřízeným orgánem státního podniku, a tudíž není příslušný k posuzování a hodnocení jeho stanoviska. Nemůže tak hodnotit či jakkoliv posuzovat stanovisko Povodí Moravy, s. p., jen proto, že to účastníci řízení požadují. K tomu Odbor SR KÚOK dodává, že stejně jak je závazné stanovisko příslušného dotčeného orgánu závazné pro stavební úřad, stejně tak je stanovisko příslušného správce povodí závazné pro vodoprávní úřad, který ho tak nemá důvod jakkoliv hodnotit. Navíc je nutné upozornit, že spolky zmiňované stanovisko Povodí Moravy, s. p., ze dne 9. 12. 2020, nebylo vydáno k návrhu zimní údržby, ale jedná se, jak bylo již opakovaně uvedeno, o aktualizaci stanoviska tohoto správce povodí ze dne 28. 5. 2018 (viz str. 228). OŽPZ tak ani neměl povinnost zabývat se námitkami týkajícími se stanoviska Povodí Moravy, s. p., ze dne 9. 12. 2020, když nebylo podkladem přezkoumávaného závazného stanoviska OŽP ze dne 11. 2. 2021, přesto se jimi zabýval.

Na závěr spolky opětovně shrnují své požadavky, které uvedly ve svých vyjádřeních ze dne 15. 3. 2021, a to požadavek týkající se přepracování návrhu zimní údržby, který se dle spolků neřídí účelem opatření č. 8 závazného stanoviska ze dne 30. 12. 2020, ale ani požadavkem Krajského soudu v Ostravě v jeho rozsudku, což opět rozvádějí s tím, že OŽPZ se sice jejich námitkami zabýval, ale podle zjištění spolků nesprávným a nepřesvědčivým způsobem, resp. uvedl, že se tím má zabývat Odbor SR KÚOK, ne OŽPZ. Odbor SR KÚOK k tomu uvádí, že námitkami spolků uplatněnými v jejich vyjádřeních ze dne 15. 3. 2021 se zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí. Tudíž považuje za nadbytečné se těmito opakujícími se námitkami opětovně zabývat, proto odkazuje na výše uvedené vypořádání námitek na str. 214 - 229.

Dále spolky uvádějí, že obsah bodu 1. jejich vyjádření je směřován ministru životního prostředí, přičemž jeho reakce zatím nebyla vložena do odvolacího spisu. Připomínají

proto jejich vznesenou námitku, která je určena Odboru SR KÚOK, neboť jedině on je kompetentní ji řešit (pokud tak neučiní, půjde o závažnou vadu územního řízení), a to požadavek na nový přezkum závazného stanoviska ze dne 30. 11. 2016 a stanoviska ministra ŽP ze dne 30. 12. 2020, neboť je nepovažují za souladné se zákonem, jelikož se s postupem ministra životního prostředí neztotožňují. Odbor SR KÚOK nejprve uvádí, že bod 1 vyjádření se týká prioritního stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016 a stanoviska ministra životního prostředí ze dne 30. 12. 2020 o jeho změně, závazného stanoviska k ověření změn ze dne 23. 4. 2018 a jeho potvrzení. Spolky se v tomto bodě cca na 5 stranách zabývaly požadavkem týkajícím se řešení zimní údržby, a dále překračováním denních imisních limitů v Přerově-Dluhonicích a s tím spojené nutnosti odsunutí trasy dálnice o 150 metrů na východ. Odbor SR KÚOK uvádí, že námitkami týkajícími se předmětných závazných stanovisek uvedenými v podaných odvoláních a v následných vyjádřeních spolků, se Odbor SR KÚOK zabýval již výše v odůvodnění rozhodnutí. Odbor SR KÚOK tak považuje za nadbytečné se těmito opakujícími se námitkami opětovně zabývat, proto odkazuje na výše uvedené vypořádání námitek na str. 111 - 124, 189 - 190 a 214 - 219. Dále k tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že námitky týkající se předmětných závazných stanovisek byly již řádně vypořádány ministrem životního prostředí v závazném stanovisku ze dne 20. 4. 2020 a také v závazném stanovisku ze dne 30. 12. 2020, ve kterých se ministr životního prostředí namítanými skutečnostmi řádně zabýval. Odbor SR KÚOK tak neměl žádný důvod žádat ministra životního prostředí o opětovné vyjádření ke stále se opakujícím námitkám spolků a ani o nové (třetí) posouzení předmětných závazných stanovisek, jak již bylo výše uvedeno, a námitky spolků posoudil jako neopodstatněné a nedůvodné.

Po provedeném přezkoumání celého správního spisu dospěl Odbor SR KÚOK k závěru, že výše citované rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI ze dne 19. 11. 2019, č. 82/2019, Sp. zn.: S-SMOL/175637/2018/OS, č. j. SMOL/240886/2019/OS/US/Sem, bylo vydáno v souladu se správním řádem a také stavebním zákonem a předpisy souvisejícími, a že výše uvedené změny závazných stanovisek a doplněné podklady nejsou takového charakteru, aby způsobovaly nezákonnost rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI a toto bylo možné napravit v rámci odvolacího řízení. Proto Odbor SR KÚOK výrokovou část rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI ze dne 19. 11. 2019, č. 82/2019, Sp. zn.: S-SMOL/175637/2018/OS, č. j. SMOL/240886/2019/OS/US/Sem, změnil a zbývající část potvrdil.

Poučení účastníků

Proti tomuto rozhodnutí se, podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu, nelze dále odvolat. Rozhodnutí je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v ust. § 27 odst. 1 správního řádu.

Obdrží:

Účastník územního řízení dle ust. § 85 odst. 1 písm. a) stavebního zákona, kterému se doručuje do vlastních rukou:

1. Dopravoprojekt Brno, a.s., IČ 46347488, se sídlem Kounicova 271/13, Brno-střed, Veveří, 602 00 Brno 2 (zastupující na základě plné moci Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČ 65993390, sídlem Na Pankráci 546/56, Praha 4 - Nusle, 140 00 Praha 4)

Účastník územního řízení dle ust. § 85 odst. 1 písm. b) stavebního zákona - obec, na jejímž území má být záměr uskutečněn, kterému se doručuje do vlastních rukou:

2. Statutární město Přerov, Bratrská 709/34, Přerov I-Město, 750 02 Přerov 2
3. Obec Bochoř, Náves 202/41, Bochoř, 750 02 Přerov 2
4. Obec Horní Moštěnice, Dr. A. Stojana 120/41, 751 17 Horní Moštěnice
5. Obec Věžky, Věžky 17, 751 19 Vlkoš u Přerova
6. Obec Říkovice, Říkovice 68, 751 18 Říkovice
7. Obec Přestavky, Přestavky 109, 750 02 Přerov 2
8. Obec Troubky, Dědina 286/29, Troubky 751 02 Troubky nad Bečvou

Účastníci územního řízení, jejichž odvolání bylo jako opožděné zamítnuto (výrok I.) - do vlastních rukou

9. Ing. Pavel Ježík, U Zbrojnice 46/3, 750 02 Přerov
10. MUDr. Helena Ježíková, U Zbrojnice 46/3, 750 02 Přerov

Ostatním účastníkům řízení, uvedeným v ustanovení § 85 odst. 2 stavebního zákona, popřípadě jejich zplnomocněným zástupcům, a také osobám, jejichž pobyt není znám a osobám, které nejsou známy, a které jsou dle těchto ustanovení účastníky řízení, a také veřejnosti, se toto rozhodnutí doručuje veřejnou vyhláškou, podle ustanovení § 92 odst. 3 stavebního zákona, ve vazbě na ustanovení § 25 odst. 1 a § 144 správního řádu. Doručení veřejnou vyhláškou se provede vyvěšením rozhodnutí na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje. Patnáctým dnem po vyvěšení na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje se rozhodnutí považuje za doručené. Pro informaci, avšak již bez právních účinků vztahujících se na doručení, se rozhodnutí vyvěsí též na úřední desce Magistrátu města Olomouce, Magistrátu města Přerova, Obecního úřadu Bochoř, Obecního úřadu Věžky, Obecního úřadu Horní Moštěnice, Obecního úřadu Říkovice, Obecního úřadu Přestavky a Obecního úřadu Troubky.

Rozhodnutí se v souladu s ustanovením § 25 odst. 2 správního řádu zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup na elektronické úřední desce na webových stránkách Olomouckého kraje <https://www.olkraj.cz>, a elektronické úřední desce statutárního města Olomouce <https://www.olomouc.eu>, statutárního města Přerova <https://www.prerov.eu>, obce Horní Moštěnice <https://www.hornimostenice.cz>, obce Bochoř <http://www.bochor.cz>, obce Věžky <https://www.vezkyobec.cz>, obce Říkovice <https://www.rikovice.cz>, obce Přestavky <https://www.prestavkyuprerova.cz> a obce Troubky <https://www.troubky.cz>.

Účastníci řízení dle ust. § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona, kterým se dle ust. 92 odst. 3 stavebního zákona doručuje veřejnou vyhláškou:

AB Max Lisovna Kovářov s.r.o., čp. 47, Kovářov, 75362 Potštát (k.ú. Předmostí: 307/14); Glaswein s.r.o., Pod hradbami 655/6, Střešovice, 16000 Praha (k.ú. Věžky u Přerova: 125/2); JPJ NETOPIIL, a.s., čp. 185, 76823 Žalkovice (k.ú. Horní Moštěnice: 1092/1, 1095/3, 1557/21); KEMIFLOC a.s., Dluhonská 2858/111, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 7108/2); LOM PRAHA s.p., Tiskařská 270/8, Malešice, 10800 Praha (k.ú. Přerov: 6066/1, 6066/4, k.ú. Bochoř: 2127/8); METWIZ S.R.O., Přerov (k.ú. Dluhonice: 63/1); Moravská zemědělská, akciová společnost, Grymovská 268, 75121 Prosenice (k.ú. Přerov: 6629/3); Olomoucký kraj, Jeremenkova 1191/40a, Hodolany, 77900 Olomouc (k.ú. Dluhonice: 1014/1, 1145/42, 1184, 1185, 1354, k.ú. Bochoř: 1203/2, 1203/4, 1203/6, 1203/7, 1203/8, 1227, 1262, 1277, 1321/1, 1321/2, 2176/46, 2176/49, k.ú. Lověšice u Přerova: 404/4, 439/17, 439/18, k.ú. Předmostí:

527, k.ú. Přerov: 6857/1, 7164/29); OKNOREALIT s.r.o., Žerotínovo nám. 641/15, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Lověšice u Přerova: 322/7, 548/21); Obec Bochoř, Náves 202/41, 75002 Bochoř (k.ú. Bochoř: 1163/1, 1268, 1280/1, 1334, 1336/1, 1336/2, 1368, 1372/1, k.ú. Přerov: 7124); Obec Horní Moštěnice, Dr. A. Stojana 120/41, 75117 Horní Moštěnice (k.ú. Horní Moštěnice: 1174/14, 1174/50, 1174/97, 1174/113, 1174/114, 1185/20, 1289, 1290, 1429, 1430/1, 1433, 1455, 1456/1, 1456/2, 1462/2, 1558/11, 1558/15, 1558/30, 1559/17, 1561/5); Obec Věžky, čp. 17, 75119 Věžky (k.ú. Věžky u Přerova: 127, 129/1, 129/4, 358, 416/4, 416/8, 416/20); PRECHEZA a.s., nábr. Dr. Edvarda Beneše 1170/24, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 6168/1, 6168/2, 6168/5, 6168/6, 6168/7, 6169/1, 6185/1, 6186, 6187, 6192, 6194/8, 6194/9, 6194/10, 6196/1, 6196/3, 6197/1, 6197/2, 6198/1, 6198/4, 6199/1, 6199/2, 6414/1, 6415/2, 6416/3, 7104/5, 7104/7, 7104/8, 7106/68, 7106/70, 7106/71, 7106/72, 7106/74, 7106/76, 7106/82, 7106/84, 7106/85, 7106/91, 7106/98, 7106/101, 7108/119, 7108/157, 7108/164, 7108/165, 7108/166, 7108/167, 7108/169, 7108/170, 7108/171, 7108/172, 7108/174, 7108/175, 7108/177, 7108/180, 7112, 7167/2, 7167/3, 7167/13, 7167/30, 7167/40, 7167/69, 7167/70, 7167/71, 7167/72, 7167/73, k.ú. Předmostí: 242); P M E , spol. s r.o., Kojetínská 3298/83, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 6050/76, 6050/181); PONYL Group s.r.o., Obránců míru 2146, Hranice I-Město, 75301 Hranice (k.ú. Předmostí: 254/2); Povodí Moravy, s.p., Dřevařská 932/11, Veverí, 60200 Brno (k.ú. Horní Moštěnice: 1501/1, 1507/1, 1507/2, 1508/1, 1508/2, 1508/3, 1508/4, 1558/36, 1559/1, k.ú. Věžky u Přerova: 408/4, 416/9, k.ú. Přerov: 6167/1, 6321/1, 6321/2, 6854/1, k.ú. Dluhonice: 868/3, 1108, k.ú. Lověšice u Přerova: 523/1, 523/3, 523/4, 524/1, 548/69); SALIX MORAVA a.s., Revoluční 130/30, 75117 Horní Moštěnice (k.ú. Bochoř: 1381, 1383, 1408, 1413, 1610/2, k.ú. Horní Moštěnice: 1095/2, 1174/101, k.ú. Věžky u Přerova: 125/9, 129/9); Správa silnic Olomouckého kraje, příspěvková organizace, Lipenská 753/120, Hodolany, 77900 Olomouc; Správa železnic, státní organizace, Dlážďená 1003/7, Nové Město, 11000 Praha (k.ú. Lověšice u Přerova: 520/1, 520/2, 520/3, k.ú. Horní Moštěnice: 1111/4, 1111/6, 1111/7, 1111/8, 1111/9, 1111/10, k.ú. Přerov: 6865/1, 7106/100, 7113/2); Statutární město Přerov, Bratrská 709/34, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Bochoř: 1064/9, 1348, 1367, 1449/1, 1449/2, 1460, 1477/1, 1477/2, 1602/1, 1602/2, 1633/1, 1649/1, 1649/2, 1660, 1665/1, 1665/2, 2174/2, 2174/18, 2175/12, 2176/2, 2176/3, 2176/27, 2176/29, 2176/32, 2176/36, 2176/55, 2176/59, 2176/60, k.ú. Dluhonice: 15/1, 15/2, 15/3, 15/6, 15/7, 54, 61, 62, 1014/5, 1014/6, 1016/3, 1016/4, 1021/1, 1021/2, 1084/1, 1084/4, 1145/9, 1145/12, 1145/13, 1145/14, 1145/16, 1145/41, 1145/45, 1145/46, 1145/50, 1183, 1195, 1196, 1306, 1307, 1308, 1309, 1312, 1313, 1314, 1315, 1316, 1317, 1347, 1352, 1353, 1355, 1356, k.ú. Lověšice u Přerova: 278/51, 278/54, 293/2, 322/16, 322/23, 367/14, 386/3, 386/21, 438/1, 439/24, 442/2, 442/3, 442/8, 474/2, 478/1, 481/2, 481/3, 486, 491/1, 491/2, 491/3, 495/1, 500, 505/4, 506, 548/26, 548/31, 548/40, 548/43, 548/51, 548/54, 548/57, 548/59, 548/60, 548/64, 548/83, 548/84, 549/1, 549/2, 549/13, 549/22, 549/23, 549/27, 549/33, 549/34, 549/38, k.ú. Předmostí: 241/2, 241/4, 245, 263, 526/1, 526/5, 526/9, 541/1, 542/4, 542/6, 548, st. 557/3, 633/10, 633/11, 633/40, 633/41, 633/42, 633/53, 633/54, k.ú. Přerov: 4135/16, 5875/51, 5949/3, 5990/2, 6105/10, 6105/11, 6105/32, 6133/1, 6135, 6163/1, 6163/2, 6164, 6165/2, 6166/1, 6169/2, 6194/11, 6194/13, 6200/1, 6200/41, 6200/42, 6200/43, 6200/54, 6212, 6226/35, 6492/2, 6493/1, 6493/2, 6497/16, 6633/1, 6653, 6655, 6857/11, 6857/12, 6858, 7102/2, 7103/4, 7106/86, 7106/87, 7106/89, 7106/94, 7114/4, 7116/4, 7160/1, 7160/2, 7160/3, 7160/4, 7160/5, 7160/6, 7160/7, 7161/1, 7161/2, 7161/3, 7162/1, 7162/2, 7164/5, 7164/6, 7164/15, 7166/9, 7166/17, 7166/34, 7166/36, 7166/40, 7166/49, 7166/62, 7166/66, 7166/87, 7166/92, 7166/93, 7166/123,

7166/124, 7166/135, 7166/136, 7166/158, 7166/160, 7167/5, 7167/8, 7167/9, 7167/10, 7167/11, 7167/18, 7167/19, 7167/20, 7167/22, 7167/31, 7167/32, 7167/33, 7167/41, 7167/42, 7167/47, 7167/48, 7167/49, 7167/53, 7167/54, 7167/55, 7167/57, 7167/58, 7167/59, 7167/63, 7167/64, 7167/65, 7167/66, 7167/67, 7167/75, 7279/43, 7279/44, 7279/45, 7279/46, 7279/47); Státní pozemkový úřad, Husinecká 1024/11a, Žižkov, 13000 Praha (k.ú. Přerov: 5990/2, 6055/1, 6105/6, 6105/7, 6105/11, 6105/32, 6194/1, 6194/2, 6194/7, 6194/12, 6200/3, 6200/5, 6200/15, 6200/32, 6200/33, 6200/35, 6200/36, 6200/40, 6200/44, 6200/46, 6200/47, 6200/49, 6200/51, 6200/53, 6419/2, 6494, 7166/119, 7166/120, 7166/124, 7166/130, k.ú. Bochoř: 1199, 1213, 1224/2, 1307/1, 1307/2, 1364, 1407/1, 1407/2, k.ú. Dluhonice: 1322, 1324, k.ú. Horní Moštěnice: 1270/2, 1272/1, 1272/4, 1458, 1512, k.ú. Lověšice u Přerova: 322/11, k.ú. Předmostí: 291/1, 291/4, 633/56, 633/85); Veolia Energie ČR, a.s., 28. října 3337/7, Moravská Ostrava, 70200 Ostrava (k.ú. Dluhonice: 884/1, k.ú. Přerov: 6146/2, 6146/69, 6200/4, 6200/29, 6201, 7167/1); Vojenské lesy a statky ČR, s.p., Pod Juliskou 1621/5, Dejvice, 16000 Praha (k.ú. Přerov: 6200/16, 6200/17, 6200/45); ZS Pobečví a.s., čp. 360, 75104 Rokytice (k.ú. Dluhonice: 1292); Zeelandia spol. s r.o., čp. 267, 39175 Malšice (k.ú. Přerov: 6226/3, 6226/7, 6226/11); ÚSOVSKO a. s., čp. 33, 78973 Klopina (k.ú. Přerov: 5990/2, 6105/5, 6105/8, 6105/11, 6105/14, 6105/32, 6105/40, 6226/20, 6226/23, 6226/31, 6226/32, 7166/118, k.ú. Bochoř: 2127/1, 2127/11, k.ú. Věžky u Přerova: 125/6, 125/12); Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Rašínovo nábřeží 390/42, Nové Město, 12800 Praha (k.ú. Přerov: 5990/2, 7164/16, 7164/21, k.ú. Bochoř: 2174/19); ČEZ Distribuce, a.s., Teplická 874/8, Děčín IV-Podmokly, 40502 Děčín (k.ú. Dluhonice: 805/5, 805/11, 1109/3); Česká republika; České dráhy, a.s., nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, Nové Město, 11000 Praha (k.ú. Přerov: 7113/1, 7113/3, k.ú. Dluhonice: 1103/1, 1145/34, 1145/35); Český rybářský svaz, z. s., místní organizace Přerov, U Rybníka 1034/13, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 6632/1, 6634, 6635/1, 6635/2); Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 546/56, Nusle, 14000 Praha; Karel Adamec JUDr., Gorazdova, Praha II (k.ú. Přerov: 5990/2, 7164/16, 7164/21, k.ú. Bochoř: 2174/19); Bc. Zbyněk Adamec, Dolní Jasenka 774, 75501 Vsetín (k.ú. Horní Moštěnice: 1117/1, 1174/42); Robert Adolf, Soukenická 1187/29, Nové Město, 11000 Praha (k.ú. Přerov: 5990/2, 7164/16, 7164/21, k.ú. Bochoř: 2174/19); RNDr. Hana Antonínová CSc., Žleby 294, 66434 Rozdrojovice (k.ú. Přerov: 5990/2); Blanka Bajarová, Jabloňová 153/26, Přerov VII-Čekyně, 75124 Přerov (k.ú. Dluhonice: 63/11); Anna Bartíková, Na Odpoledni 607/14, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Horní Moštěnice: 1174/44, 1174/102, 1174/105); Ludmila Berečková, Olomoucká 346/19, Přerov II-Předmostí, 75124 Přerov (k.ú. Předmostí: 307/15); Pavel Berka, U Hřiště 177/3, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 6417/1, k.ú. Dluhonice: 1331, 1333, 1350); Mgr. Ivana Bezroučková, Hliník 25/13, Přerov VIII-Henčlov, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 5990/31); Ing. Petr Blaha, R. Stokláskové 372/3, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 5990/2); Tomáš Blaťák, Za Humny 273, 66434 Rozdrojovice (k.ú. Předmostí: 262/1, 262/2, 262/3, 262/6, 262/7); Marie Blaťáková, Kpt. Jaroše 265, Tovačov I-Město, 75101 Tovačov (k.ú. Dluhonice: 1084/3); Ing. Ludmila Bolková, Lazecká 217/59, Lazce, 77900 Olomouc (k.ú. Lověšice u Přerova: 278/53); Josef Brázda, čp. 145, 75125 Lazníky (k.ú. Lověšice u Přerova: 548/29); Pavla Brázdová, Zahradní 76/12, 75117 Horní Moštěnice (k.ú. Přerov: 7123); Hana Bundilová, Do polí 229, 78373 Grygov (k.ú. Dluhonice: 1084/3); Boris Buček, Uhlířská 322/17, 79201 Bruntál (k.ú. Přerov: 6105/11, 6105/32); Michal Buček, Kunratická 2867, 47001 Česká Lípa (k.ú. Předmostí: 291/1, 291/4); Luděk Böhm, čp. 158, 75645 Branky (k.ú. Přerov: 5990/2); Bc. Tomáš Böhm, Ptašínského 309/6, Ponava, 60200 Brno (k.ú. Přerov: 5990/2); Naděžda Brunová,

Rovniankova 1666/12, Bratislava 85102, Slovenská republika (k.ú. Přerov: 7164/16, 7164/21, k.ú. Bochoř: 2174/19); Světluš Břečková, č.p. 168, 79829 Tištin (k.ú. Bochoř: 1606/1, 1606/2); Jaromír Caletka, U Parku 262/8, Přerov III-Lověšice, 75002 Přerov (k.ú. Lověšice u Přerova: 47/1, 419/6, 501); Ing. Jitka Caletková, U Parku 262/8, Přerov III-Lověšice, 75002 Přerov (k.ú. Lověšice u Přerova: 47/1, 419/6, 501); Zdenka Chalupníková, Atriová 105, Dolínek, 25070 Odolena Voda (k.ú. Dluhonice: 1084/3); Alena Charamzová, Pod Marjánkou 2334/14, Břevnov, 16900 Praha (k.ú. Přerov: 5990/18); Miroslav Chmelař, Svazarmovská 1577, 75661 Rožnov pod Radhoštěm (k.ú. Bochoř: 1409); Helena Chromečková, čp. 69, 75111 Pavlovice u Přerova (k.ú. Přerov: 7106/75, 7108/173, k.ú. Dluhonice: 1084/3); Josef Chytil, čp. 133, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 7108/163); MUDr. Vladimír Chytil CSc., Budovatelů 240/3, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 63/1); Mgr. Vlasta Chytilová, Budovatelů 240/3, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 63/1); Antonín Davídek, Domov důchodců Pavlovice u Přerova (k.ú. Přerov: 7104/5, 7104/8, 7106/71, 7106/91, 7108/180, k.ú. Dluhonice: 1084/3); Radka Daičová, V Lázních 688, 25242 Jesenice (k.ú. Přerov: 5990/2); Ing. Vojtěch Darebník, čp. 21, 76824 Pravčice (k.ú. Přerov: 5990/30); Anna Derychová, Mezilesí II 157/3, Přerov XI-Vinary, 75124 Přerov (k.ú. Přerov: 6105/12, 6105/33); Marek Dohnal, Bastlova 1111/3, Zábřeh, 70030 Ostrava (k.ú. Přerov: 6132); Ing. Petr Dokoupil, Hradiska 685/5e, Obřany, 61400 Brno (k.ú. Přerov: 282/1, 282/2); Ing. Petr Dokoupil, tř. Gen. Janouška 2688/10, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 6637/1); Zbyněk Doležel, Drozdovice 911/64a, 79601 Prostějov (k.ú. Přerov: 7166/55); Ludmila Doleželová, Krasická 1986/12, 79601 Prostějov (k.ú. Přerov: 7166/55); Ing. Milan Dostálík, Dr. A. Stojana 571/61, 75117 Horní Moštěnice (k.ú. Přerov: 307/16, 307/17); Ing. Hana Dostálíková, nábr. Protifašistických bojovníků 3338/2b, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 307/16, 307/17); Jaromír Dostál, Náves 56/42, 75002 Bochoř (k.ú. Lověšice u Přerova: PK 296//1); Jiří Dostál, Náves 13/55, 75002 Bochoř (k.ú. Věžky u Přerova: 125/10, k.ú. Přerov: 6226/21, 6226/30); Nela Dostálová, Náves 15/49, 75002 Bochoř (k.ú. Lověšice u Přerova: PK 296//1); Igor Dubný, Fantova 1790/16, Stodůlky, 15500 Praha (k.ú. Přerov: 247/2); Mgr. Lenka Dvořáková, Palackého 684/13, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 6105/4, 7166/117); Zbyněk Endlinger, Selská 134/24, Přerov VII-Čekyně, 75124 Přerov (k.ú. Přerov: 6644/1); Magdaléna Feldeková, Norská 561/10, Vršovice, 10100 Praha (k.ú. Bochoř: 1321/1, 1321/2, k.ú. Přerov: 7128/1); Olga Forraiová, H. Meličkovéj 2989/16, Bratislava 84105, Slovenská republika (k.ú. Bochoř: 2174/19, k.ú. Přerov: 7164/16, 7164/21); Ing. Jiří Filouš, Lančíkových 1873/32, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 252/1); Hana Fordeyová, Janáčkova 320/4, Přerov II-Přerov, 75124 Přerov (k.ú. Přerov: 7125/2); Ing. Petra Formelová, Bayerova 1496/4, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Horní Moštěnice: 1174/1, 1174/34, 1174/99, 1174/115, 1174/116, 1558/6); Roman Frgal, Družstevní 251/45, Přerov III-Lověšice, 75002 Přerov (k.ú. Bochoř: 1420); Vladimír Frgal, čp. 219, 79399 Liptaň (k.ú. Přerov: 5990/31); Ing. Václav Frgal, čp. 265, 79399 Liptaň (k.ú. Přerov: 5990/31); Edita Frgalová, U parku 9/4, Přerov III-Lověšice, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 5990/31); MVDr. Hana Frimmelová, čp. 27, 75002 Dobruška (k.ú. Přerov: 5935/12); David Fritz, Hranická 84/25, Přerov II-Přerov, 75124 Přerov (k.ú. Dluhonice: 63/1); František Fryček, Náves 48/26, 75002 Bochoř (k.ú. Přerov: 7127/1); Jiřina Fučíková, U Tenisu 1044/11, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 63/4); Ing. Radek Galnor, Slaměnickova 2406/5, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 1294); Věra Gardavská, Komenského 899/14, 77900 Olomouc (k.ú. Přerov: 6105/9, 6226/24, 7166/50, 7166/91, 7166/122); Anna Gottwaldová, Jana Žižky 677, 68606 Uherské Hradiště (k.ú. Přerov: 7104/8, 7106/91, 7108/180); Jan Greň, Za

Sokolovnou 750, 53341 Lázně Bohdaneč (k.ú. Přerov: 6210/1); Jaroslav Grossmann, K Nadjezdu 161/6, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 1084/3); Lubomír Gála, Sokolská 2788/16, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Předmostí: 258/1); Mgr. Anna Halouzková, U Parku 21/15, Přerov III-Lověšice, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 5990/31, k.ú. Bochoř: 1536/1, k.ú. Lověšice u Přerova: 330/29, 386/18); Mgr. Ivana Halouzková, Antonína Navrátila 1217/17, 68001 Boskovice (k.ú. Přerov: 5990/31); Jaroslav Hanešík, Dr. Milady Horákové 23/7, Přerov II-Předmostí, 75124 Přerov (k.ú. Přerov: 5990/2); Jiří Hanzlík, Náves 2/47, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 1340); Josef Hanzlík, Náves 1/51, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 1192, 1084/3); Alena Hanzlíková, Náves 1/51, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 1192); Jana Hanzlíková, U Zbrojnice 47/4, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 1084/3, 1180); Miluše Hanzlíková, Náves 2/47, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 1340); Pavel Hanák, Puderbacher Weg 16A, D-57334 Bad Laasphe, Spolková republika Německo (k.ú. Přerov: 5990/2, 7164/16, 7164/20, 7164/21, k.ú. Bochoř: 2174/19); Mgr. Andrea Hanáková, č.p. 115, 75111 Hradčany (k.ú. Předmostí: 259/2); Marie Hanáková, Hájovna 341/1, 75102 Troubky (k.ú. Přerov: 5990/2); Marcela Havlová, U Žebračky 2856/38, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 5990/2); Ing. Zuzana Havránková, Ladislava Dérera 2753/10, Bratislava, Slovenská republika (k.ú. Bochoř: 2174/19, k.ú. Přerov: 7164/16, 7164/21)); Tomáš Halámek, Preslova 398/50, Stránice, 60200 Brno (k.ú. Přerov: 6211/2); Alena Havlíková, Valentova 160, 78373 Grygov (k.ú. Předmostí: 250/1, 250/3); Mgr. Iva Havlíková, Na Letné 194/17, Lazce, 77900 Olomouc (k.ú. Předmostí: 250/1, 250/4); MUDr. Jana Havlíková, Na Letné 194/17, Lazce, 77900 Olomouc (k.ú. Předmostí: 250/4); Mgr. Martina Havlíková, Chodská 268/12, Chválkovice, 77900 Olomouc (k.ú. Předmostí: 250/1, 250/4); Eva Heroldová, U Potoka 46, 66902 Suchohrdly (k.ú. Přerov: 6105/16, 6105/43, 6226/34); Mgr. Petr Hlavačka, Bratrská 569/24, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 5990/2); Ing. Alena Hlavinková, Olomoucká 99, 78361 Hlubočky (k.ú. Přerov: 5990/12); Alois Hlávka, Bezručova 2185/9, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 1084/3, k.ú. Přerov: 7104/5, 7104/8, 7106/71, 7106/91, 7108/180); Ing. Rostislav Hlávka, Náves 15/17, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 6419/1); Vladimír Hlávka, Na Trávníčku 114/1, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 1084/3); Otakar Hoferek, Kabelíkova 2765/22, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Bochoř: 1627/1, 1627/2); Martina Hofmanová, Antonína Dvořáka 2185/37, 43401 Most (k.ú. Bochoř: 1590/1, 1590/2); Bc. Miroslav Hofschneider, Mlýnská 523, 79817 Smržice (k.ú. Horní Moštěnice: 1174/12, k.ú. Lověšice u Přerova: 386/17, 549/14); Lenka Holánková, Vlašimská 373, 25601 Benešov (k.ú. Přerov: 5990/2); Marie Horsáková, U Dráhy 413/4, Přerov II-Předmostí, 75124 Přerov (k.ú. Předmostí: 307/16, 307/17); Jaroslav Horák, Náves 152/56, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 1084/3, k.ú. Přerov: 7104/5, 7104/8, 7106/71, 7106/91, 7108/180); Rostislav Horák, Náves 41/8, 75002 Bochoř (k.ú. Bochoř: 1214, 1273/1, 1361/1); Vít Horák, čp. 385, 75104 Rokytnice (k.ú. Dluhonice: 1328, 1330); Dagmar Horáková, čp. 385, 75104 Rokytnice (k.ú. Dluhonice: 1328, 1330); Aleš Houžva, bří Hovůrkových 2728/2, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 6105/12, 6105/33); Ing. Pavel Houžva, Masarykova třída 959/61, Hodolany, 77900 Olomouc (k.ú. Předmostí: 307/15); Marie Hořecká, Zámecká 267, 75114 Dřevohostice (k.ú. Bochoř: 1637/1); Petr Hořecký, Zámecká 267, 75114 Dřevohostice (k.ú. Bochoř: 1637/1); Jan Hořák, Hranická 31/8, Přerov II-Předmostí, 75124 Přerov (k.ú. Dluhonice: 63/1, k.ú. Přerov: 6644/2); Jaroslava Hořáková, Hranická 31/8, Přerov II-Předmostí, 75124 Přerov (k.ú. Přerov: 6644/2); Jitka Hradečná, čp. 386, 75104 Rokytnice (k.ú. Dluhonice: 14/1, 14/2); Pavel Hradil, 9.

května 5/23, Kanovsko, 75119 Vlkoš (k.ú. Říkovice u Přerova: 1393); Pavel Hradil, Rataje 1463, 53901 Hlinsko (k.ú. Bochoř: 1644/1); Mgr. Dagmar Hradilová, U Tenisu 841/12, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 6105/11, 6105/32); Marie Hradilová, Bělidla 1219, 76861 Bystřice pod Hostýnem (k.ú. Bochoř: 1541); Marta Hrubá, Bohuslava Němce 2703/15, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Předmostí: 249); MVDr. Karel Hrubíček, Hranická 154/39, Přerov II-Předmostí, 75124 Přerov (k.ú. Předmostí: 307/16, 307/17); Jiří Hrubý, Vančurova 130/93, Jaktař, 74601 Opava (k.ú. Horní Moštěnice: 1095/1); Libuše Hynková, Dvořákova 2655/37, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Lověšice u Přerova: 386/14); Ing. Josef Hříbek, Znorovská 407, 69661 Vnorovy (k.ú. Bochoř: 1590/1, 1590/2); Jan Inderka, Vsadsko 1909/20, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 5990/2); Tomáš Iž, Seifertova 493/6, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 6209/1); Petra Ižová, Seifertova 493/6, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 6209/1); Dana Jakabová, Při jazere 1696/74, Slovenský Grob 90026, Slovenská republika (k.ú. Přerov: 7164/16, 7164/21, k.ú. Bochoř: 2174/19); František Janda, Záměstí 46/13, 75117 Horní Moštěnice (k.ú. Horní Moštěnice: 1174/8, 1174/9, 1174/12, 1174/13); Jiří Janků, Bohuslava Němce 2703/15, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Lověšice u Přerova: 386/14); Zdeněk Janota, Masarykova třída 954, Lutyně, 73514 Orlová (k.ú. Přerov: 6105/11, 6105/32, 7166/8, 7166/124); Miroslav Janušík, Malá Dlážka 2879/8, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 63/1); Hana Janušíková, Malá Dlážka 2879/8, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 63/1); Jana Janáková, Sušilova 1428/7, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 5990/2); Leoš Janáček, Přerovská 136, 75111 Radvanice (k.ú. Přerov: 6638/1); Daniel Jemelka, Svornosti 896/2, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Předmostí: 251/1); Antonín Jeřábek, Svépomoc I 1993/41, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 63/1); Bc. Ivana Jeřábková, Svépomoc I 1993/41, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 63/1); Ing. Pavel Ježík, U Zbrojnice 46/3, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 1084/3, 1290, 1291, k.ú. Přerov: 7104/5, 7104/8, 7106/71, 7106/91, 7108/180); Hana Jurečková, Náves 30/34, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 1084/3); JUDr. Igor Jusko, Jána Nálepky 2478/6, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 6105/11, 6105/17, 6105/32, 7166/124); Zdena Jílková, Na Zábrání 164/23, Přerov IV-Kozlovice, 75002 Přerov (k.ú. Lověšice u Přerova: 549/10); Jaroslav Kafka, Školní 179/9, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 1084/3); Marie Kalabusová, Vaňkova 2631/14, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 1084/3); Ing. Věra Konečná, Zátíší 3480, Frýdek, 73801 Frýdek-Místek (k.ú. Přerov: 6105/4, 7166/117); František Karas, Velká Dlážka 310/3, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 1296, 1299); Ing. Alena Kavalírová, Pavla Nováka 3559/3, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Předmostí: 259/2); Radmila Kavková, Voskovcova 722/6, Nové Sady, 77900 Olomouc (k.ú. Bochoř: 1514, k.ú. Lověšice u Přerova: 367/1, 549/24); Ing. Miloš Kleiber, Dr. Brzobohatého 1058/1, Lipník nad Bečvou I-Město, 75131 Lipník nad Bečvou (k.ú. Přerov: 6105/11, 6105/32); Ing. Martina Klemešová, U Dvora 265/21, 75102 Troubky (k.ú. Přerov: 6105/11, 6105/32, 7166/124); Milena Klímová, Čechova 169/2, 75117 Horní Moštěnice (k.ú. Přerov: 5990/18); Barbora Knapková, Drážní 243/104, Přerov III-Lověšice, 75002 Přerov (k.ú. Lověšice u Přerova: 419/1); Ing. Vladimír Kolaja, Spojovací 1066, Hlubočinka, 25168 Sulice (k.ú. Bochoř: 2174/19, k.ú. Přerov: 5990/2, 7164/16, 7164/21); Stanislav Kolovrat, Hranická 85/27, Přerov II-Předmostí, 75124 Přerov (k.ú. Dluhonice: 63/3); Eva Kolovratová, Hranická 85/27, Přerov II-Předmostí, 75124 Přerov (k.ú. Dluhonice: 63/3); Jiří Kolář, Velká Dlážka 2796/36, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Předmostí: 243/5); Vojtěch Kolář, čp. 820, 75651 Zašová (k.ú. Předmostí: 243/5); Pavel Konvička, čp. 23, 75104 Rokytnice (k.ú. Přerov: 7106/78); RNDr. Petr Konvička,

Žerotínovo nám. 159/5, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 1084/3); Vlasta Koryčanová, čp. 176, 75125 Lazníky (k.ú. Předmostí: 252/1); Zbyněk Kovář, Náves 49/28, 75002 Bochoř (k.ú. Přerov: 7123); Hana Kovářová, Prostějovská 444/42, Přerov II-Předmostí, 75124 Přerov (k.ú. Předmostí: 307/15); Tomáš Kočí, Bajákova 270/6, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 63/1); Danuše Koňářková, Kouřilkova 2739/5, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 5990/31, k.ú. Bochoř: 1521); Aleš Kratochvil, Na Sídlišti 207, 78349 Lutín (k.ú. Věžky u Přerova: 129/7, 129/8, k.ú. Horní Moštěnice: 1185/4); Libuše Krejčířiková, Školní 194/2, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 1084/3); Marta Krejčířiková, Náves 27/26, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 1084/3, 1181); RNDr. Emil Krestýn Ph.D., Hvězdná 3601/10, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 5990/2); Dalibor Kubík, U Parku 20/16, Přerov III-Lověšice, 75002 Přerov (k.ú. Bochoř: 1648/1, 1648/4, 1648/5, 2176/57); Ing. Jiří Kubík, Kyselovská 30/36, Kanovsko, 75119 Vlkoš (k.ú. Bochoř: 1620/1, 1620/2); Josef Kubík, čp. 21, Lověšice (k.ú. Přerov: 5990/31, 7164/3); Milan Kubík, Tománkova 109/9, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Lověšice u Přerova: 438/2); Zdeněk Kubík, Bratří Hlaviců 88, 75501 Vsetín (k.ú. Přerov: 5990/31); Marie Kunčíková, Hranická 46/3, Přerov II-Předmostí, 75124 Přerov (k.ú. Předmostí: 241/1, 241/7); Františka Kupčíková, Kramářova /5, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 5990/2, 7164/16, 7164/21, k.ú. Bochoř: 2174/19); Luďka Kučerková, náměstí Míru 373/1, Stránice, 60200 Brno (k.ú. Přerov: 5990/2); Ladislav Künstler, U Zbrojnice 45/2, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 1084/3); František Křístek, Šřava 30, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Bochoř: 2174/19, k.ú. Přerov: 5990/2, 7164/16, 7164/21); Mgr. Jan Křístek, Vsadsko 824/9, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 5990/2); Pavel Křížka, Pod Skalkou 77/19, Přerov II-Předmostí, 75124 Přerov (k.ú. Předmostí: 256/1, 633/64, 633/72); Bohumíra Křížková, Pod Skalkou 77/19, Přerov II-Předmostí, 75124 Přerov (k.ú. Předmostí: 256/1, 633/64, 633/72); Antonín Künstler, Náves 187/28, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 1335, 1336); Petr Lahner, Skopalova 2308/10, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Předmostí: 261/2); Ing. arch. Ladislav Langer, čp. 186, 79804 Alojzov (k.ú. Dluhonice: 1179); Pavel Langer, Seifertova 583/18, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 1179); Jiřina Langová, Lesní 514, Staré Město, 73961 Třinec (k.ú. Horní Moštěnice: 1280/2); Jiří Kucej, Bratrská 709/34, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 63/1, 63/22); Ing. Pavel Liška, Palackého 1190/15, 66902 Znojmo (k.ú. Přerov: 5990/2); Eva Lukášová, Dr. A. Stojana 109/9, 75117 Horní Moštěnice (k.ú. Horní Moštěnice: 1110/1); Ing. Svatopluk Maděrka, K Záložně 678/45, 75102 Troubky (k.ú. Dluhonice: 63/1); Marcela Maděrková, K Záložně 678/45, 75102 Troubky (k.ú. Dluhonice: 63/1); Alena Majerová, Osmek 2279/37, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 5990/2); Božena Malančuková, čp. 8, 75104 Rokytnice (k.ú. Dluhonice: 1084/3); MUDr. Daniela Malcová, čp. 982, 78803 Nový Malín (k.ú. Přerov: 5948/2); Svatava Malovaná, Dražka 63/12, Přerov XIII-Penčice, 75127 Přerov (k.ú. Horní Moštěnice: 1095/3); Anna Martínková, Zahradní 522/41, 75117 Horní Moštěnice (k.ú. Věžky u Přerova: 129/10); Petr Matlocha, Nádražní 303/24, 75117 Horní Moštěnice (k.ú. Horní Moštěnice: 1280/2); Ing. Zdeněk Matlocha, Za Zahradami 385/4, Nemilany, 78301 Olomouc (k.ú. Horní Moštěnice: 1174/12); Miroslav Matyáš, Pod vinohrady 457/1, 75117 Horní Moštěnice (k.ú. Horní Moštěnice: 1174/34, 1174/116, 1558/6); Mgr. Adam Matěj, Valy 72, 73944 Brušperk (k.ú. Předmostí: 633/19); Petr Mašlaň, Tř. 1. máje 1723, Hranice I-Město, 75301 Hranice (k.ú. Přerov: 6105/11, 6105/32); Ladislav Menšík, M. Tyrše 311, Hranice IV-Drahotuše, 75361 Hranice (k.ú. Přerov: 6105/11, 6105/32); Lukáš Metelka, čp. 37, Skoky, 75125 Dolní Újezd (k.ú. Dluhonice: 50); Radim Michálek, Osmek 477/13, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 5935/14); Božena

Miklendová, Kabelíkova 2676/14, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 7104/8, 7106/91, 7108/180); Jiří Mohapl, Kosmákova 2022/8, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 6105/13, 6105/39, 7166/95, 7166/126); Marek Mohapl, čp. 6, 75116 Podolí (k.ú. Přerov: 6105/15, 6105/41, 6226/33, 7166/57, 7166/128); Miroslav Mohapl, Popovická 381/33, Přerov II-Předmostí, 75124 Přerov (k.ú. Přerov: 6105/13, 6105/39, 7166/95, 7166/126); Josef Morbicer, Nábřeží 252/15, 75002 Bochoř (k.ú. Lověšice u Přerova: 330/3, 548/22, 548/25); Jaroslava Morbicová, Nábřeží 252/15, 75002 Bochoř (k.ú. Lověšice u Přerova: 330/3, 548/22, 548/25); Vladimír Moučka, Sušilova 1751/6, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 7106/69, 7114/1); Marie Moučková, Sušilova 1751/6, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 7106/69, 7114/1); Antonín Mucha, Teličkova 402/19, Přerov II-Předmostí, 75124 Přerov (k.ú. Předmostí: 246); Michal Mucha, Teličkova 402/19, Přerov II-Předmostí, 75124 Přerov (k.ú. Předmostí: 246); Petr Máj, Velká Dílážka 309/1, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Bochoř: 1610/2); Zdeněk Máj, Mírová 65/32, Přerov III-Lověšice, 75002 Přerov (k.ú. Bochoř: 1610/2); Josef Máčala, Solné 77, 76326 Luhačovice (k.ú. Dluhonice: 1084/3); Ing. Jiří Měšťánek, Náves 25/13, 75002 Bochoř (k.ú. Bochoř: 1349/1, 1349/2); Alena Nantlová, Pionýrů 1152/5, 78985 Mohelnice (k.ú. Přerov: 5990/31); Ing. Petr Navrátil, Náměstí Dr. M. Tyrše 66/12, 75117 Horní Moštěnice (k.ú. Lověšice u Přerova: 322/12, 322/13, k.ú. Horní Moštěnice: 1092/3); Ing. Vladimír Navrátil, Tyršova 8/4, Přerov II-Předmostí, 75124 Přerov (k.ú. Bochoř: 1064/1); Pavla Nelešovská, Družstevní 238/47, Přerov III-Lověšice, 75002 Přerov (k.ú. Bochoř: 1610/2); Jiří Netopil, čp. 15, 76823 Žalkovice (k.ú. Horní Moštěnice: 1174/100); Aloisie Netopilová, Dr. A. Stojana 10/18, 75117 Horní Moštěnice (k.ú. Horní Moštěnice: 1236/8); Ing. Břetislav Nevrkla, Scheinerova 1771/5, 36001 Karlovy Vary (k.ú. Přerov: 5990/2); Hana Nevrklová, Scheinerova 1771/5, 36001 Karlovy Vary (k.ú. Přerov: 5990/2); Jarmila Nezhybová, Trávník 2664/38, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 1084/3); Marie Nezhybová, čp. 414, 75104 Rokytice (k.ú. Předmostí: 307/15); Jana Novobilská, Rezkova 1667, Hranice I-Město, 75301 Hranice (k.ú. Přerov: 6105/11, 6105/32); Eliška Nováková, Trávník 748/1, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Předmostí: 243/4); Lenka Nováková, čp. 52, 54223 Mladé Buky (k.ú. Dluhonice: 1084/3, k.ú. Přerov: 7104/5, 7104/8, 7106/71, 7106/91, 7108/180); JUDr. Vladimíra Nováková, Jarmily Glazarové 354/9h, Hejčín, 77900 Olomouc (k.ú. Bochoř: 1462); Jiří Němec, Svornosti 365/18, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Horní Moštěnice: 1174/101); Pavel Němec, Sinkulova 12/28, Podolí, 14700 Praha (k.ú. Dluhonice: 63/1); Ing. Vlastimil Němec, čp. 175, 75116 Želatovice (k.ú. Bochoř: 1064/1, 1064/11, 1064/12); Ing. Jan Obadálek CSc., U milosrdných 852/12, Staré Město, 11000 Praha (k.ú. Horní Moštěnice: 1236/4); Jan Obrtel, Náves 3/43, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 7106/77); Libuše Obrtelová, Náves 3/43, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 7106/77); Tomáš Odehnal, Vylanta 224, Dolní Ves, 76316 Fryšták (k.ú. Horní Moštěnice: 1219/32); Ivo Oháňka, Stiborova 593/19, Neředín, 77900 Olomouc (k.ú. Dluhonice: 1084/3); Luděk Oháňka, Černá cesta 94/27, Klášterní Hradisko, 779 00 Olomouc (k.ú. Dluhonice: 1084/3); David Ondryáš, Rybářská 2336, Místek, 73801 Frýdek-Místek (k.ú. Přerov: 6105/4, 7166/117); Alena Oplocká, Mikoláše Alše 228/5, Vrahovice, 79811 Prostějov (k.ú. Dluhonice: 1084/3, 1193); Rudolf Maximilian Otte, Blumenst. 21, 96271 Grub am Forst, Německo (k.ú. Přerov: 5990/2); Eva Oujezdská, Vinohrádky 98/9, Přerov VII-Čekyně, 75124 Přerov (k.ú. Bochoř: 1630/1, 1630/2); Karel Oškera, Nádražní 604, 76861 Bystřice pod Hostýnem (k.ú. Přerov: 5990/2); Petr Man, Velká Dílážka 2799/22, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Předmostí: 254/1); Magda Manová, Velká Dílážka 2799/22, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Předmostí: 254/1); Mgr. Linda Smolík, Tylova 249/20, Přerov II-Předmostí, 75124 Přerov (k.ú.

Předmostí: 128/9); Marie Palíková, Trávník 1315/28, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 6105/11, 6105/32); Krystyna Janina Patsch, čp. 68, 78815 Hraběšice (k.ú. Lověšice u Přerova: 386/15, 386/16); Simona Paulová, č.p. 228, 76811 Zaříčí (k.ú. Bochoř: 1541); Soňa Paulová, U Pošty 216/8, Přerov II-Předmostí, 75124 Přerov (k.ú. Dluhonice: 1084/3); Jitka Pavelková, U Parku 6/7, Přerov III-Lověšice, 75002 Přerov (k.ú. Bochoř: 1553, 1647/1, 1647/2, 1647/4, 2176/54, k.ú. Lověšice u Přerova: 501, 48); Ing. Jan Pavlík, B. Němcové 1045/13, Lipník nad Bečvou I-Město, 75131 Lipník nad Bečvou (k.ú. Horní Moštěnice: 1174/101); Jana Pechová, Velká Dlážka 318/23, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 6105/13, 6105/39, 7166/95, 7166/126); Ing. Jarmil Peluha, Náves 153/48, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 63/1); Monika Peluhová, Náves 153/48, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 63/1); Pavel Pelíšek, Dr. Milady Horákové 19/4, Přerov II-Předmostí, 75124 Přerov (k.ú. Předmostí: 253/1, 253/4); Pavel Pestr, U Spoju 216/1, Přerov VI-Újezdec, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 5990/29); JUDr. Eva Peřinová, nám. 3. května 1605, 76502 Otrokovice (k.ú. Bochoř: 1541); Petr Peška, Partyzánská 1704/6, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 6211/1); Vladislav Peška, Žerotínovo nám. 253/25, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 6211/1); Hana Pešková, Žerotínovo nám. 253/25, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 6211/1); Květoslava Pešková, Hranická 48/11, Přerov II-Předmostí, 75124 Přerov (k.ú. Přerov: 6211/2); Bc. Jarmila Pfeilerová, Předmostská 164/2, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 56, 1145/4, 1145/6); Zdeňka Pitnerová, čp. 4, 76843 Němčice (k.ú. Horní Moštěnice: 1174/12); MUDr. Michal Plintovič, Havlíčkova 732/15, 76701 Kroměříž (k.ú. Bochoř: 1197, k.ú. Horní Moštěnice: 1185/22); Miroslava Plíková, Za Příkopem 736, 25241 Dolní Břežany (k.ú. Přerov: 5990/2); Marie Polívková, Budovatelů 1234/2, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 5990/2); Josef Procházka, Záměstí 50/17, 75117 Horní Moštěnice (k.ú. Lověšice u Přerova: 322/8, 322/22, 548/44); Vladimír Procházka, Žerotínova 2910/57, 76701 Kroměříž (k.ú. Lověšice u Přerova: 330/30); Zdeněk Procházka, Náves 28/7, 75002 Bochoř (k.ú. Přerov: 7126/1); Marta Procházková, Náves 28/7, 75002 Bochoř (k.ú. Přerov: 7126/1); Ing. Miloslava Procházková, Družební 1603/1, 79201 Bruntál (k.ú. Přerov: 7104/8, 7106/91, 7108/180); Miroslava Punčochářová, Dr. Milady Horákové 26/13, Přerov II-Předmostí, 75124 Přerov (k.ú. Předmostí: 257/2); Ing. Josef Pátek, Martinská 70/4, Přerov VIII-Henčlov, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 5990/2); Rostislav Pírek, Na Hrázi 2086/24, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 1084/3, k.ú. Přerov: 7104/5, 7104/8, 7106/71, 7106/91, 7108/180); David Přecechtěl, Konečného náměstí 540/5, Veveří, 60200 Brno (k.ú. Předmostí: 129/3, 129/9, k.ú. Dluhonice: 63/1); RNDr. Eva Racková, Za humny 208, 66446 Prštice (k.ú. Přerov: 5990/31); Libuše Rejlek, Peterstr., 21 160 Bad Zwischenahn, Německo (k.ú. Předmostí: 291/1, 291/4); Lada Rikanová, Mervartova 629/7, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 6105/11, 6105/32, 7166/124); Zuzana Roháčová, Denisova 8, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 1084/3, k.ú. Přerov: 7104/5, 7104/8, 7106/71, 7106/91, 7108/180); Ing. Zdeněk Rolný, Žeranovská 3802/21, 79601 Prostějov (k.ú. Přerov: 5990/2); Jiří Rozkošný, Náves 24/15, 75002 Bochoř (k.ú. Lověšice u Přerova: 367/5, 549/25, 549/32, k.ú. Bochoř: 1322/1, 1322/2, 1373, k.ú. Horní Moštěnice: 1280/1, 1280/17); Zdeněk Rudolf, čp. 97, 66902 Havraníky (k.ú. Přerov: 6105/16, 6105/43, 6226/34); Jiří Ryšánek, čp. 313, 68703 Babice (k.ú. Přerov: 6226/22); Marie Sachová, Cihelní 1655/21, Nové Město, 73506 Karviná (k.ú. Přerov: 6497/17, 6629/1); Jaroslava Scheithauerová, tř. Budovatelů 3075/134, 43401 Most (k.ú. Bochoř: 1590/1, 1590/2); Mgr. Jan Schneider, Křížkovského 715/62, Muglinov, 71200 Ostrava (k.ú. Přerov: 6105/11, 6105/32, 7166/124); PhDr. Marek Schneider Ph.D., Masarykova třída 838, Lutyně, 73514 Orlová (k.ú. Přerov: 6105/11, 6105/32,

7166/8, 7166/124); Eva Sedláková, Dědinova 1981/2, Chodov, 14800 Praha (k.ú. Dluhonice: 1084/3); Luboš Sedlák, čp. 165, 78816 Petrov nad Desnou (k.ú. Dluhonice: 1084/3); Milan Sedlák, Zahradní 2668/7, 78701 Šumperk (k.ú. Dluhonice: 1084/3); Roman Sedlář, čp. 20, 79828 Mořice (k.ú. Dluhonice: 63/1); Bronislava Sedlářová, Hranická 74/21, Přerov II-Předmostí, 75124 Přerov (k.ú. Dluhonice: 63/1); Jan Skopalík, Sokolská 2778/3, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 63/1); Vlasta Skopalíková, Sokolská 2778/3, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 63/1); Miroslav Skoupil, Náves 55/40, 75002 Bochoř (k.ú. Bochoř: 2127/9); Eva Skálová, Kozinova 269/3, 78901 Zábřeh (k.ú. Dluhonice: 1292); Jiří Skřeček, Želatovská 2579/15, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 5990/2); Jiří Skřeček, Jižní Čtvrť II 2539/17, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 63/1); Miroslav Skřeček, Sokolská 2780/7, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 5990/2); Zdeněk Skřeček, Mostní 54/11, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Bochoř: 1382); Jiří Skříček, Náves 29/32, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 63/1); Anežka Slaná, Dr. Milady Horákové 22/5, Přerov II-Předmostí, 75124 Přerov (k.ú. Dluhonice: 1325, 1327); Vladimír Slaný, Dr. Milady Horákové 22/5, Přerov II-Předmostí, 75124 Přerov (k.ú. Dluhonice: 1325, 1327); František Slačík, Nerudova 26/38, Pod Cvilínem, 79401 Krnov (k.ú. Bochoř: 1457); Zdenka Slezáková, Trávník 1084/18, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Předmostí: 249); Jindřich Složil, Jilemnického 2530/2, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Předmostí: 243/3); Jiří Složil, Svěpomoc III 1616/36, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Předmostí: 243/3); Zdeněk Složil, Svornosti 257/6, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Předmostí: 246); Jan Smolka, Tománkova 109/9, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 5990/2); Dana Sokolová, Hranická 28/2, Přerov II-Předmostí, 75124 Přerov (k.ú. Dluhonice: 63/1); Josef Sopouch, Dr. A. Stojana 111/13, 75117 Horní Moštěnice (k.ú. Horní Moštěnice: 1185/2, 1185/21); Vladimír Spáčil, Hranická 85/27, Přerov II-Předmostí, 75124 Přerov (k.ú. Předmostí: 260/1); Bohumila Spáčilová, Hranická 85/27, Přerov II-Předmostí, 75124 Přerov (k.ú. Předmostí: 260/1); Vladimír Spevák, Jarková 521/10, Sečovská Polianka 09414, Slovenská republika (k.ú. Přerov: 7164/16, 7164/21, k.ú. Bochoř: 2174/19); Vlastimil Staněk, Dobrovského 6421, 76502 Otrokovice (k.ú. Věžky u Přerova: 125/8); Ing. Karel Steigerwald, U Svodnice 294/8, Přerov VI-Újezdec, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 63/1); MUDr. Renata Steigerwaldová, U Svodnice 294/8, Přerov VI-Újezdec, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 63/1); Ing. Antonín Stojan, Za Mlýnem 209, 75119 Vlkoš (k.ú. Říkovice u Přerova: 1391, 1392); Ing. Pavla Stoklásková, Větrná 2/28, Přerov VI-Újezdec, 75002 Přerov (k.ú. Lověšice u Přerova: 386/13); Jan Strnad, Hlavní 358/2a, Přerov VI-Újezdec, 75002 Přerov (k.ú. Předmostí: 241/5, 241/6, 241/7, st. 521); Ing. Jaromír Střípek, Kosmákova 1410/49, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Předmostí: 253/2); PharmDr. Jiří Střípek, Bří Mrštíků 222, Kvítkovice, 76502 Otrokovice (k.ú. Předmostí: 253/2); Drahomír Subally, Karloveská 416/49, Bratislava 841 04, Slovenská republika (k.ú. Bochoř: 2174/19, k.ú. Přerov: 7164/16, 7164/21); Jaromír Subally, Jasovská 3039/12, Bratislava 851 07, Slovenská republika (k.ú. Bochoř: 2174/19, k.ú. Přerov: 7164/16, 7164/21); Pavel Subally, Komenského 1953/14, Ivanka pri Dunaji 900 28, Slovenská republika (k.ú. Přerov: 7164/16, 7164/21, k.ú. Bochoř: 2174/19); Peter Subally, Komenského 1942/12, Ivanka pri Dunaji 900 28, Slovenská republika (k.ú. Přerov: 7164/16, 7164/21, k.ú. Bochoř: 2174/19); Alexandra Suballyová, Wolkrova 17, Petržalka, Bratislava 851 01, Slovenská republika (k.ú. Bochoř: 2174/19, k.ú. Přerov: 7164/16, 7164/21); Danica Suballyová, Narcisova 813/52, Bratislava 821 01, Slovenská republika (k.ú. Bochoř: 2174/19, k.ú. Přerov: 7164/16, 7164/21); Irena Suballyová, Kvetná 483/4, Ivanka pri Dunaji 900 28, Slovenská republika (k.ú. Bochoř: 2174/19, k.ú. Přerov: 7164/16,

7164/21); Mgr. Ľubica Suballyová PhD., Narcisova 813/52, Bratislava 821 01, Slovenská republika (k.ú. Bochoř: 2174/19, k.ú. Přerov: 7164/16, 7164/21); Vojtěška Suchyňová, Dr. A. Stojana 78/20, 75117 Horní Moštěnice (k.ú. Lověšice u Přerova: 293/1); Ing. Petr Toman, Tumaňanova 43/20, Mokrá Hora, 62100 Brno (k.ú. Lověšice u Přerova: 367/16, 549/11); Eva Tomanová, Náměstí 190, 68352 Šaratice (k.ú. Lověšice u Přerova: 367/16, 549/11); Dana Svobodová, Drážní 82/5, Přerov III-Lověšice, 75002 Přerov (k.ú. Bochoř: 1610/2); Helena Szabová, Trávník 1353/6, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 6211/2); Milan Tomeček, Náves 8/31, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 1084/3, 1145/52, k.ú. Přerov: 7104/5, 7104/8, 7106/71, 7106/91, 7108/180); Eugenie Tomečková, Smetanova 507, 76824 Hulín (k.ú. Přerov: 5990/30); MUDr. Zdeněk Tomášek, Otická 1671/21, Předměstí, 74601 Opava (k.ú. Horní Moštěnice: 1095/1); Jana Tošovská, Velká Dlážka 316/19, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 63/1); Jindřich Tošovský, nám. Fr. Rasche 1011/2, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 63/1); Vladimír Uhlíř, 9. května 208, 78307 Město Libavá (k.ú. Lověšice u Přerova: 322/10, 548/85); Marie Uhlířová, Dr. A. Stojana 16/4, 75117 Horní Moštěnice (k.ú. Lověšice u Přerova: 322/1, 322/17, 322/18); Vilma Uhlířová, Tetčická 268, 66441 Omice (k.ú. Lověšice u Přerova: 322/1, 322/17, 322/18); Marie Ůlehlová, Svisle 13, Přerov (k.ú. Přerov: 5990/2); Věra Ungerová, U Parku 4/9, Přerov III-Lověšice, 75002 Přerov (k.ú. Bochoř: 1397/1, 1397/2, 1587/1, 1587/2); Marcela Uvázlová, U Výstaviště 524/3, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Lověšice u Přerova: 322/3, 548/33); Veronika Vajdová, Bratrská 415/38, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Předměstí: 243/5); Evžen Valenta, 9. května 366/88, 75117 Horní Moštěnice (k.ú. Horní Moštěnice: 1174/19); Zdenka Valentová, 9. května 366/88, 75117 Horní Moštěnice (k.ú. Horní Moštěnice: 1174/19); Dalibor Vaněk, Hliník 362/33, 75002 Bochoř (k.ú. Věžky u Přerova: 125/11); Jitka Vaňkátová, čp. 50, 58901 Růžená (k.ú. Přerov: 6497/18, 6629/2); Irena Veselá, čp. 122, 67556 Dukovany (k.ú. Předměstí: 258/1); Josef Vilímek, Nádražní 262/16, 75117 Horní Moštěnice (k.ú. Přerov: 5935/13); Vladimíra Vilímková, Nádražní 262/16, 75117 Horní Moštěnice (k.ú. Přerov: 5935/13); Libor Vlach, Kojetínská 381/9, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Bochoř: 2174/19, k.ú. Přerov: 5990/2, 7164/16, 7164/21); Miroslav Vlach, Roztrhánky 954, 69601 Rohatec (k.ú. Přerov: 5990/2); Roman Vlach, K Záložně 104/9, 75102 Troubky (k.ú. Přerov: 5990/2); Dana Vlachová, čp. 200, 76823 Žalkovice (k.ú. Přerov: 6203, 7167/44); Milada Vlachová, U Hřiště 1650, 76861 Bystřice pod Hostýnem (k.ú. Přerov: 5990/2); Lenka Vojtková, tř. 17. listopadu 327/6, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 63/1); Květoslava Vostalová, Sněžná 2542, 75661 Rožnov pod Radhoštěm (k.ú. Lověšice u Přerova: PK 296/1); Ing. Tomáš Vrba, nám. T. G. Masaryka 224/13, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Bochoř: 1064/1); Hana Vymětalová, Velká Dlážka 310/3, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Bochoř: 1630/1, 1630/2); Ing. Milan Válek, Rybářská 403, 68801 Uherský Brod (k.ú. Přerov: 6497/17, 6629/1); Vladimír Válek, čp. 70, 66431 Česká (k.ú. Přerov: 6497/18, 6629/2); David Willmann, U Pošty 266/9, Přerov II-Předměstí, 75124 Přerov (k.ú. Předměstí: 128/2, 128/8); Petr Zahrada, Svěpomoc II 1648/16, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 63/1); Radek Zahradník, Wurmova 130/9, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 5990/2, 6105/11, 6105/17, 6105/32, 7166/124); Mgr. Jana Zajícová, čp. 53, 75115 Čechy (k.ú. Horní Moštěnice: 1174/101); Marie Zamazalová, Tyršova 282/47, Přerov II-Předměstí, 75124 Přerov (k.ú. Dluhonice: 1084/3, 1338, k.ú. Přerov: 7104/5, 7104/8, 7106/71, 7106/91, 7108/180); Ing. Libor Zapletal, čp. 184, 79804 Alojzov (k.ú. Bochoř: 1611/1, 1611/2); Jindřiška Zavadilová, Partyzánská 167/23, 75002 Bochoř (k.ú. Bochoř: 1535/1, 1535/2, 1539, 1594/1, 1594/2); Olga Zavadilová, Salašská 229, 68706

Velehrad (k.ú. Horní Moštěnice: 1110/3); Ing. Libor Zdražil, Žižkova 2568/5, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Předmostí: 248/2); Zdeněk Zdražil, č.p. 125, 75131 Lhota (k.ú. Předmostí: 248/2); Petr Zemánek, Dolní 20, 75111 Radslavice (k.ú. Předmostí: 291/1, 291/4); Josef Zich, Mírová 70/13, Přerov III-Lověšice, 75002 Přerov (k.ú. Lověšice u Přerova: 367/15, 549/28, k.ú. Přerov: 5935/13); Marcela Zlámalová, Jungmannova 1805, Hranice I-Město, 75301 Hranice; (k.ú. Dluhonice: 63/2, 63/5, 1145/37); Helena Zmijová, Družstevní 32/49, Přerov III-Lověšice, 75002 Přerov (k.ú. Lověšice u Přerova: 330/29, 386/18, k.ú. Přerov: 5990/31, k.ú. Bochoř: 1536/1); Bronislav Záboj, Náves 31/36, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 1084/3); Libuše Zábojová, čp. 3, 78356 Doloplazy (k.ú. Dluhonice: 1084/3); Vlastimila Zábojová, Náves 31/36, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov (k.ú. Dluhonice: 1084/3); MUDr. Jaroslav Čermák, Želatovská 2768/35, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 5990/18); Věra Čermáková, Želatovská 2668/18, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Lověšice u Přerova: PK 296/2); Vilemína Černýšová, Francouzská 1183/18, 74221 Kopřivnice (k.ú. Přerov: 5990/31); Jaroslava Černá, Na dolinách 16/2, Podolí, 14700 Praha (k.ú. Předmostí: 291/1, 291/4); Ing. Filip Černý, Za Mlýnem 593/48, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 6134/1, 7166/35); Lubomír Čuván, Hlavní 491/71, Přímětice, 66904 Znojmo (k.ú. Bochoř: 2174/19, k.ú. Přerov: 5990/2, 7164/16, 7164/21); Milan Čuván, Obroková 1/12, 66902 Znojmo (k.ú. Přerov: 5990/2); Olga Čuvánová, Obroková 1/12, 66902 Znojmo (k.ú. Přerov: 5990/2, 7164/16, 7164/21, k.ú. Bochoř: 2174/19); Martin Čížek, Příčná 459, 74766 Dolní Lhota (k.ú. Přerov: 5990/36); PhDr. Jitka Šafránková, Borošova 630/3, Háje, 14900 Praha (k.ú. Dluhonice: 1084/3, k.ú. Přerov: 7104/5, 7104/8, 7106/71, 7106/91, 7108/180); Mgr. Dana Šašinová, Stiborova 592/17, Neředín, 77900 Olomouc (k.ú. Horní Moštěnice: 1117/1, 1174/42); Alice Šebelová, Lesnická 2069/11, 78901 Zábřeh (k.ú. Dluhonice: 1292); Miloslav Šebík, Teličkova 3/3, Přerov II-Předmostí, 75124 Přerov (k.ú. Dluhonice: 1084/3); Hana Šejdová, Kosmákova 305/56, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 7106/69, 7114/1); Josef Šilhavý, Velká Dlážka 1, Přerov (k.ú. Přerov: 6183/2); Anna Špalková, Havlíčkova 493/40, 75117 Horní Moštěnice (k.ú. Dluhonice: 1084/3); Irena Špalková, čp. 483, 79383 Jindřichov (k.ú. Dluhonice: 1084/3); Zdeňka Špundová, Dr. Milady Horákové 20/1, Přerov II-Předmostí, 75124 Přerov (k.ú. Lověšice u Přerova: 322/4, 322/5, 548/35); Jan Šromota, čp. 127, 75125 Veselíčko (k.ú. Přerov: 5990/2); Miroslav Šromota, Lančíkových 1840/4, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 5990/2); Bc. Petra Šrottová, Lomená 7021, 76001 Zlín (k.ú. Přerov: 5990/2); Jaromíra Štěpánková, Dr. Milady Horákové 19/4, Přerov II-Předmostí, 75124 Přerov (k.ú. Lověšice u Přerova: 419/1); Mgr. Ivan Švehla, čp. 117, 76875 Loukov (k.ú. Lověšice u Přerova: 322/3, 548/33); Maria Tillová, Sušilova 1751/6, Přerov I-Město, 75002 Přerov (k.ú. Přerov: 7106/69, 7114/1); Ing. Zdeněk Švéda, Družstevní 181, Rychlov, 76861 Bystřice pod Hostýnem (k.ú. Bochoř: 1064/1); Mgr. Eva Šachová, Tyršova 274/46, Přerov II-Předmostí, 75124 Přerov (k.ú. Přerov: 7106/81, k.ú. Dluhonice: 1084/3, 1319, 1321); Věra Šťastná, Nádražní 382/19, 75117 Horní Moštěnice (k.ú. Dluhonice: 1084/3); Alena Žáčková, Nivy II 4270, 76001 Zlín (k.ú. Přerov: 6497/18, 6629/2); osoby s jinými věcnými právy k pozemkům dotčeným daným záměrem: Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost, Sokolovská 42/217, Vysočany, 19000 Praha; Finanční úřad pro Královéhradecký kraj, Horova 824/17, Pražské Předměstí, 50002 Hradec Králové; GX SOLUTIONS BOHEMIA, s. r. o., V Oblouku 114, 25243 Čestlice; GasNet, s.r.o., Klíšská 940/96, Klíše, 40001 Ústí nad Labem; Hypoteční banka, a.s., Radlická 333/150, Radlice, 15000 Praha; ING Bank N.V., id. č. 33031431, Bijlmerplein 888, 1102 MG Amsterdam, Nizozemsko; Komerční banka, a.s., Na příkopě 969/33, Staré Město, 11000 Praha; MIDESTA, s.r.o.,

Čechyňská 419/14a, Trnitá, 60200 Brno; MONETA Money Bank, a.s., Vyskočilova 1442/1b, Michle, 14000 Praha; MĚSTO TRUTNOV, Slovanské náměstí 165, Vnitřní Město, 54101 Trutnov; NET4GAS, s.r.o., Na hřebenech II 1718/8, Nusle, 14000 Praha; Nej TV a.s., Francouzská 75/4, Vinohrady, 12000 Praha; Nej.cz s.r.o., Kaplanova 2252/8, Chodov, 14800 Praha; Okresní správa sociálního zabezpečení Přerov, Bayerova 732/1, Přerov I-Město, 75011 Přerov; PRECHEZA a.s., nábř. Dr. Edvarda Beneše 1170/24, Přerov I-Město, 75002 Přerov; SALIX MORAVA a.s., Revoluční 130/30, 75117 Horní Moštěnice; Správa železnic, státní organizace, Dlážďená 1003/7, Nové Město, 11000 Praha; Statutární město Přerov, Bratrská 709/34, Přerov I-Město, 75002 Přerov; TJ Sokol Dluhonice, z.s., Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov; UniCredit Factoring Czech Republic and Slovakia, a.s., Želetavská 1525/1, Michle, 14000 Praha; Veolia Energie ČR, a.s., 28. října 3337/7, Moravská Ostrava, 70200 Ostrava; Vodovody a kanalizace Přerov, a.s., Šířava 482/21, Přerov I-Město, 75002 Přerov; VŠEOBECNÁ ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA ČESKÉ REPUBLIKY, Orlická 2020/4, Vinohrady, 13000 Praha; Československá obchodní banka, a. s., Radlická 333/150, Radlice, 15000 Praha; ČEZ Distribuce, a. s., Teplická 874/8, Děčín IV-Podmokly, 40502 Děčín; ČSOB Leasing, a.s., Výmolova 353/3, Radlice, 15000 Praha; Českomoravská stavební spořitelna, a.s., Vinohradská 3218/169, Strašnice, 10000 Praha; Generali Česká pojišťovna a.s., Spálená 75/16, Nové Město, 11000 Praha; Česká republika; ČEPS, a.s., Elektrárenská 774/2, Michle, 10100 Praha; BIRGI NOVO s.r.o., 9. května 228/92, Přerov I-Město, 75002 Přerov; CETIN a.s., Českomoravská 2510/19, Libeň, 19000 Praha; 108 Investment Advisory s.r.o., Příběnická 939/20, Žižkov, 13000 Praha; Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 546/56, Nusle, 14000 Praha; České Radiokomunikace a.s., Skokanská 2117/1, Břevnov, 16900 Praha; České dráhy, a.s., nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, Nové Město, 11000 Praha; Bc. Jarmila Pfeilerová, Předmostská 164/2, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov; Pavel Krásný, Tylova 205/18, Přerov II-Předmostí, 75124 Přerov; Petr Viznar, 1. května 410/11, Přerov II-Předmostí, 75124 Přerov.

Účastníci územního řízení dle ust. § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona - osoby neznámého pobytu a osoby, které nejsou známy, jímž se doručuje veřejnou vyhláškou:

Antonín Davídek, čp. 6, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov (katastrální území Přerov, pozemky parc.č. 7104/5, parc.č. 7104/8, parc.č. 7106/71, parc.č. 7106/91, parc.č. 7108/180, katastrální území Dluhonice, pozemek parc.č. 1084/3); Růžena Davidková, čp. 6, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov (katastrální území Přerov, pozemky parc.č. 7104/5, parc.č. 7104/8, parc.č. 7106/71, parc.č. 7106/91, parc.č. 7108/180, katastrální území Dluhonice, pozemek parc.č. 1084/3); Marie Hanzlíková, adresa neznámá (katastrální území Přerov, pozemky parc.č. 7104/5, parc.č. 7104/8, parc.č. 7106/71, parc.č. 7106/91, parc.č. 7108/180, katastrální území Dluhonice, pozemek parc.č. 1084/3); Ladislav Horák, čp. 12, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov (katastrální území Přerov, pozemky parc.č. 7104/5, parc.č. 7104/8, parc.č. 7106/71, parc.č. 7106/91, parc.č. 7108/180, katastrální území Dluhonice, pozemek parc.č. 1084/3); Anežka Chytilová, čp. 133, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov (katastrální území Přerov, pozemek parc.č. 7108/163); Josef Inderka (katastrální území Přerov, pozemky parc.č. 5990/2, parc.č. 7164/16, parc.č. 7164/21); Leopold Kavka, čp. 17, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov (katastrální území Přerov, pozemky parc.č. 7104/5, parc.č. 7104/8, parc.č. 7106/71, parc.č. 7106/91, parc.č. 7108/180, katastrální území Dluhonice, pozemek parc.č. 1084/3); Pavlína Kavková, čp. 17, Přerov V-Dluhonice, 75002 Přerov (katastrální území Přerov, pozemky parc.č. 7104/5, parc.č. 7104/8, parc.č. 7106/71, parc.č. 7106/91, parc.č. 7108/180, katastrální území Dluhonice, pozemek parc.č. 1084/3).

1084/3); Filomena Lejsková, adresa neznámá (katastrální území Lověšice u Přerova, pozemky parc.č. 438/3, parc.č. 439/1, parc.č. 439/2); MUDr. Jan Martilík, adresa neznámá (katastrální území Přerov, pozemky parc.č. 5990/2, parc.č. 7164/16, parc.č. 7164/21); zastoupení ustanoveným opatrovníkem: ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ KONEČNÝ s.r.o., IČ: 28658094, se sídlem Na Střelnici 1212/39, Nová Ulice, 779 11 Olomouc 9.

Účastníci řízení dle ust. § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona - osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním pozemkům, kterým se podle ust. 92 odst. 3 stavebního zákona doručuje veřejnou vyhláškou:

V obci **Bochoř**, v katastrálním území **Bochoř**, na pozemcích parc. č. 1 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 3 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 4/1 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 5 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 7 (zahrada), parc. č. 8 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 9 (zahrada), parc. č. 10 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 11 (zahrada), parc. č. 12 (orná půda), parc. č. 13 (orná půda), parc. č. 14 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 15 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 16 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 17 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 18 (zahrada), parc. č. 19 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 20 (zahrada), parc. č. 21 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 22 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 23 (zahrada), parc. č. 24 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 25 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 26 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 27 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 28 (ostatní plocha), parc. č. 29 (zahrada), parc. č. 30 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 31 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 32 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 33 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 34 (zahrada), parc. č. 35 (zahrada), parc. č. 36 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 37 (zahrada), parc. č. 38 (orná půda), parc. č. 39/1 (ostatní plocha), parc. č. 39/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 40 (zahrada), parc. č. 41 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 42/1 (zahrada), parc. č. 42/2 (zahrada), parc. č. 43 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 44 (zahrada), parc. č. 45 (zahrada), parc. č. 46 (orná půda), parc. č. 47 (ostatní plocha), parc. č. 48 (zahrada), parc. č. 49 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 50 (zahrada), parc. č. 51 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 52 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 53 (ostatní plocha), parc. č. 54 (zahrada), parc. č. 55 (zahrada), parc. č. 56 (zahrada), parc. č. 57 (zahrada), parc. č. 58 (zahrada), parc. č. 59 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 60 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 61 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 62 (zahrada), parc. č. 63 (zahrada), parc. č. 64/1 (ostatní plocha), parc. č. 64/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 65 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 66 (zahrada), parc. č. 67 (zahrada), parc. č. 68 (zahrada), parc. č. 69 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 70 (zahrada), parc. č. 71 (zahrada), parc. č. 72/1 (ostatní plocha), parc. č. 72/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 73 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 74 (zahrada), parc. č. 75 (zahrada), parc. č. 76 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 77 (zahrada), parc. č. 78 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 79 (zahrada), parc. č. 80 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 81/1 (zahrada), parc. č. 81/2 (zahrada), parc. č. 82 (zahrada), parc. č. 83 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 84 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 85 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 86 (zahrada), parc. č. 88 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 89 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 90 (zahrada), parc. č. 92 (zahrada), parc. č. 93 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 94 (zahrada), parc. č. 95 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 96 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 97 (zahrada), parc. č. 98 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 99 (zahrada), parc. č. 100 (zastavěná plocha a nádvoří),

parc. č. 101 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 102 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 103 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 104 (zahrada), parc. č. 105 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 106 (zahrada), parc. č. 107 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 108 (zahrada), parc. č. 109 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 110 (zahrada), parc. č. 111 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 114 (zahrada), parc. č. 115 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 116 (orná půda), parc. č. 117 (zahrada), parc. č. 118 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 119 (zahrada), parc. č. 120 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 121/1 (zahrada), parc. č. 121/2 (zahrada), parc. č. 122 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 123 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 124 (zahrada), parc. č. 125 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 126 (zahrada), parc. č. 127 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 128 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 129 (zahrada), parc. č. 130 (ostatní plocha), parc. č. 131 (zahrada), parc. č. 132 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 133 (zahrada), parc. č. 134 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 135 (ostatní plocha), parc. č. 136/1 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 136/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 137 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 138 (zahrada), parc. č. 139 (ostatní plocha), parc. č. 140 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 141 (zahrada), parc. č. 142 (ostatní plocha), parc. č. 143 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 144 (zahrada), parc. č. 145 (ostatní plocha), parc. č. 146 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 147 (zahrada), parc. č. 148 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 149 (zahrada), parc. č. 150 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 151 (zahrada), parc. č. 152 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 153 (zahrada), parc. č. 154 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 155 (zahrada), parc. č. 156 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 157 (ostatní plocha), parc. č. 158 (ostatní plocha), parc. č. 159/1 (ostatní plocha), parc. č. 159/2 (ostatní plocha), parc. č. 160/1 (ostatní plocha), parc. č. 160/2 (ostatní plocha), parc. č. 163 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 164/1 (ostatní plocha), parc. č. 165 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 166 (zahrada), parc. č. 167 (zahrada), parc. č. 168/1 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 170 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 171 (zahrada), parc. č. 173 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 174 (zahrada), parc. č. 176 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 177 (zahrada), parc. č. 179 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 180 (zahrada), parc. č. 183 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 184/1 (zahrada), parc. č. 184/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 185/1 (zahrada), parc. č. 185/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 187/1 (orná půda), parc. č. 187/2 (orná půda), parc. č. 221/1 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 221/2 (ostatní plocha), parc. č. 221/3 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 222/3 (orná půda), parc. č. 222/4 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 222/5 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 223/1 (zahrada), parc. č. 223/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 224 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 225 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 226 (zahrada), parc. č. 227 (zahrada), parc. č. 228 (ostatní plocha), parc. č. 229 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 230 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 231/1 (zahrada), parc. č. 231/2 (zahrada), parc. č. 231/3 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 231/4 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 232 (ostatní plocha), parc. č. 233 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 234 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 235 (zahrada), parc. č. 236 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 238/1 (ostatní plocha), parc. č. 238/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 238/3 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 238/4 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 238/5 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 238/6 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 239 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 240 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 241 (zahrada), parc. č. 242 (zahrada), parc. č. 243 (zahrada), parc. č. 244 (trvalý travní porost), parc. č. 245 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 246 (zahrada), parc. č. 247 (zahrada), parc. č.

248 (trvalý travní porost), parc. č. 249 (ostatní plocha), parc. č. 250 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 251 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 252 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 253 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 254 (zahrada), parc. č. 255 (zahrada), parc. č. 256 (trvalý travní porost), parc. č. 257 (ostatní plocha), parc. č. 258 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 259 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 260 (zahrada), parc. č. 261 (zahrada), parc. č. 262 (ostatní plocha), parc. č. 263 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 264 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 265 (zahrada), parc. č. 266 (zahrada), parc. č. 267 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 268 (ostatní plocha), parc. č. 269 (zahrada), parc. č. 270 (zahrada), parc. č. 271 (trvalý travní porost), parc. č. 272 (ostatní plocha), parc. č. 273 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 274 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 275 (zahrada), parc. č. 276 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 277 (zahrada), parc. č. 278 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 279 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 280 (zahrada), parc. č. 281 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 282 (zahrada), parc. č. 283 (ostatní plocha), parc. č. 284 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 285 (zahrada), parc. č. 286 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 287 (zahrada), parc. č. 288/1 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 288/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 289/1 (zahrada), parc. č. 289/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 290 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 291 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 292 (zahrada), parc. č. 293 (zahrada), parc. č. 294 (ostatní plocha), parc. č. 295/1 (ostatní plocha), parc. č. 295/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 296 (zahrada), parc. č. 297 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 298/1 (zahrada), parc. č. 298/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 299 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 300/1 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 300/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 301/1 (ostatní plocha), parc. č. 301/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 302 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 303/1 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 303/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 303/3 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 303/4 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 303/5 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 303/6 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 303/7 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 303/8 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 303/9 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 303/10 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 303/11 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 303/12 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 303/13 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 303/14 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 303/15 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 303/16 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 303/17 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 303/18 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 303/19 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 303/20 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 303/21 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 303/22 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 303/23 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 303/24 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 303/25 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 317/1 (ostatní plocha), parc. č. 317/2 (ostatní plocha), parc. č. 317/3 (ostatní plocha), parc. č. 318 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 319 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 320 (zahrada), parc. č. 321 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 322 (zahrada), parc. č. 323 (ostatní plocha), parc. č. 324 (ostatní plocha), parc. č. 325 (zahrada), parc. č. 326 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 327 (zahrada), parc. č. 328 (zahrada), parc. č. 329 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 330 (zahrada), parc. č. 332 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 333 (zahrada), parc. č. 335 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 336 (zahrada), parc. č. 338 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 339 (zahrada), parc. č. 341 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 342 (zahrada), parc. č. 344 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 345 (zahrada), parc. č. 347 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 348 (zahrada), parc. č. 350 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 351 (zahrada), parc. č.

353 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 354 (zahrada), parc. č. 356 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 357 (zahrada), parc. č. 359 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 360 (zahrada), parc. č. 362 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 363 (zahrada), parc. č. 365 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 366 (zahrada), parc. č. 368 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 369 (zahrada), parc. č. 371 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 372/1 (zahrada), parc. č. 372/2 (zahrada), parc. č. 374 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 375 (zahrada), parc. č. 376 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 377 (zahrada), parc. č. 378 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 379 (zahrada), parc. č. 380 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 381 (zahrada), parc. č. 382 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 383 (zahrada), parc. č. 384 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 385 (zahrada), parc. č. 386 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 387 (zahrada), parc. č. 388 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 389 (zahrada), parc. č. 390 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 391 (zahrada), parc. č. 392/1 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 392/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 393/1 (zahrada), parc. č. 393/2 (zahrada), parc. č. 394 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 395/1 (zahrada), parc. č. 395/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 396 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 397 (zahrada), parc. č. 398 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 399 (zahrada), parc. č. 400 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 401 (ostatní plocha), parc. č. 402 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 403/1 (orná půda), parc. č. 403/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 403/3 (orná půda), parc. č. 403/4 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 404 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 405/1 (orná půda), parc. č. 405/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 412 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 413 (zahrada), parc. č. 414 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 415/3 (zahrada), parc. č. 415/4 (zahrada), parc. č. 416 (zahrada), parc. č. 417 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 418 (zahrada), parc. č. 419 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 420 (zahrada), parc. č. 421/1 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 421/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 422 (zahrada), parc. č. 423/1 (zahrada), parc. č. 423/2 (zahrada), parc. č. 424 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 425 (orná půda), parc. č. 426 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 427 (orná půda), parc. č. 428 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 429 (orná půda), parc. č. 430 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 431 (zahrada), parc. č. 432 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 433 (zahrada), parc. č. 434 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 435 (zahrada), parc. č. 436 (ostatní plocha), parc. č. 437 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 438 (zahrada), parc. č. 439 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 440 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 441 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 442 (zahrada), parc. č. 443 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 444/1 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 444/2 (ostatní plocha), parc. č. 445 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 446 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 447 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 448 (zahrada), parc. č. 449 (ostatní plocha), parc. č. 450 (zahrada), parc. č. 451/1 (ostatní plocha), parc. č. 451/2 (ostatní plocha), parc. č. 451/3 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 452 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 453/1 (ostatní plocha), parc. č. 453/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 454 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 455 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 456 (zahrada), parc. č. 457 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 458 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 459 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 460 (zahrada), parc. č. 461 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 462 (zahrada), parc. č. 463 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 464 (zahrada), parc. č. 465 (vodní plocha), parc. č. 467 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 468 (zahrada), parc. č. 469 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 470 (zahrada), parc. č. 471 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 472/1 (zahrada), parc. č. 472/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 473 (zastavěná plocha

a nádvoří), parc. č. 474 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 475 (zahrada), parc. č. 476 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 477 (zahrada), parc. č. 478 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 479 (zahrada), parc. č. 480 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 481/1 (zahrada), parc. č. 481/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 482 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 483 (zahrada), parc. č. 484 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 485 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 486 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 487 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 488 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 489 (zahrada), parc. č. 490 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 491 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 492 (ostatní plocha), parc. č. 493 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 494 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 496 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 497 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 498 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 499 (ostatní plocha), parc. č. 501 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 503 (zahrada), parc. č. 504 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 505 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 506 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 507 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 508/1 (ostatní plocha), parc. č. 508/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 509 (zahrada), parc. č. 510 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 511 (zahrada), parc. č. 512/1 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 512/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 513/1 (ostatní plocha), parc. č. 513/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 514/1 (ostatní plocha), parc. č. 514/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 515/1 (zahrada), parc. č. 515/2 (zahrada), parc. č. 516 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 517 (zahrada), parc. č. 518 (ostatní plocha), parc. č. 519 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 520 (zahrada), parc. č. 521 (zahrada), parc. č. 522 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 523 (zahrada), parc. č. 524/1 (zahrada), parc. č. 524/2 (zahrada), parc. č. 525 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 526 (zahrada), parc. č. 527 (zahrada), parc. č. 528 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 529 (zahrada), parc. č. 530 (zahrada), parc. č. 531 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 532 (zahrada), parc. č. 533 (zahrada), parc. č. 535 (zahrada), parc. č. 536 (zahrada), parc. č. 537 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 538 (zahrada), parc. č. 539 (zahrada), parc. č. 540/1 (vodní plocha), parc. č. 540/2 (vodní plocha), parc. č. 541/1 (ostatní plocha), parc. č. 541/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 542 (zahrada), parc. č. 543 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 544 (zahrada), parc. č. 545 (ostatní plocha), parc. č. 546 (zahrada), parc. č. 547 (ostatní plocha), parc. č. 548 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 550 (zahrada), parc. č. 551 (zahrada), parc. č. 552 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 553 (zahrada), parc. č. 554 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 555 (zahrada), parc. č. 556 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 557 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 558 (zahrada), parc. č. 559 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 560 (zahrada), parc. č. 561 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 562 (zahrada), parc. č. 563 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 564 (zahrada), parc. č. 565 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 566 (zahrada), parc. č. 567 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 568 (zahrada), parc. č. 569 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 570 (zahrada), parc. č. 571 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 572 (zahrada), parc. č. 573 (zahrada), parc. č. 574/1 (orná půda), parc. č. 574/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 576 (orná půda), parc. č. 577/1 (zahrada), parc. č. 577/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 578 (orná půda), parc. č. 579/1 (zahrada), parc. č. 579/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 580 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 581 (zahrada), parc. č. 582 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 583 (zahrada), parc. č. 584/1 (orná půda), parc. č. 584/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 585 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 586 (zahrada), parc. č. 587 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 588/1 (zahrada), parc. č. 588/2 (zahrada), parc. č. 588/3 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 589 (zastavěná plocha a nádvoří), parc.

č. 590 (zahrada), parc. č. 591 (ostatní plocha), parc. č. 592/1 (ostatní plocha), parc. č. 592/2 (ostatní plocha), parc. č. 592/3 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 593/1 (zahrada), parc. č. 593/2 (zahrada), parc. č. 594 (zahrada), parc. č. 595/1 (zahrada), parc. č. 595/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 596/1 (zahrada), parc. č. 596/2 (zahrada), parc. č. 597 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 598 (zahrada), parc. č. 599 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 600 (zahrada), parc. č. 601 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 602 (zahrada), parc. č. 603 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 604 (zahrada), parc. č. 605 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 606 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 607 (zahrada), parc. č. 608 (zahrada), parc. č. 609 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 610 (zahrada), parc. č. 611 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 612 (zahrada), parc. č. 613 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 614 (zahrada), parc. č. 615 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 616 (zahrada), parc. č. 617 (ostatní plocha), parc. č. 618/1 (ostatní plocha), parc. č. 618/2 (ostatní plocha), parc. č. 618/3 (ostatní plocha), parc. č. 619 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 620 (orná půda), parc. č. 621 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 622 (zahrada), parc. č. 623 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 624/1 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 624/2 (ostatní plocha), parc. č. 625 (zahrada), parc. č. 626/1 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 626/2 (ostatní plocha), parc. č. 626/3 (ostatní plocha), parc. č. 627 (zahrada), parc. č. 628/1 (zahrada), parc. č. 628/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 629 (zahrada), parc. č. 630 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 631 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 632 (zahrada), parc. č. 633 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 634 (zahrada), parc. č. 635 (vodní plocha), parc. č. 636/1 (ostatní plocha), parc. č. 636/2 (ostatní plocha), parc. č. 636/3 (ostatní plocha), parc. č. 636/4 (ostatní plocha), parc. č. 637 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 638 (zahrada), parc. č. 639 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 640 (zahrada), parc. č. 641 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 642 (zahrada), parc. č. 643 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 644 (zahrada), parc. č. 645 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 646 (zahrada), parc. č. 647 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 648/1 (zahrada), parc. č. 648/2 (zahrada), parc. č. 648/3 (zahrada), parc. č. 648/4 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 649 (zahrada), parc. č. 650 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 651 (zahrada), parc. č. 652 (zahrada), parc. č. 653 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 654 (zahrada), parc. č. 655 (zahrada), parc. č. 656 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 657 (zahrada), parc. č. 658 (zahrada), parc. č. 659 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 660 (zahrada), parc. č. 661 (zahrada), parc. č. 662 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 663 (zahrada), parc. č. 664 (zahrada), parc. č. 665 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 666 (zahrada), parc. č. 668/1 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 668/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 669/1 (zahrada), parc. č. 669/2 (zahrada), parc. č. 671 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 672 (zahrada), parc. č. 674 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 675 (zahrada), parc. č. 676 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 677 (zahrada), parc. č. 678 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 679 (zahrada), parc. č. 680 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 681 (zahrada), parc. č. 685 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 686 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 687 (zahrada), parc. č. 690 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 691 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 693 (zahrada), parc. č. 695/1 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 695/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 696/1 (zahrada), parc. č. 696/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 697/1 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 698/1 (zahrada), parc. č. 699 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 701/2 (zahrada), parc. č. 702 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 705 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 706 (zahrada), parc. č. 707 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 708 (zahrada), parc. č. 709 (zastavěná

[illegible]

plocha a nádvoří), parc. č. 835 (zahrada), parc. č. 836 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 837 (zahrada), parc. č. 838 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 839 (zahrada), parc. č. 840 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 841 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 842 (zahrada), parc. č. 843 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 844 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 845 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 846 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 847 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 848 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 849/1 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 849/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 849/3 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 849/4 (ostatní plocha), parc. č. 850 (zahrada), parc. č. 851 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 852 (zahrada), parc. č. 853/1 (ostatní plocha), parc. č. 853/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 854 (zahrada), parc. č. 855 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 856 (zahrada), parc. č. 857/1 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 857/2 (ostatní plocha), parc. č. 858 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 859 (zahrada), parc. č. 860 (zahrada), parc. č. 861 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 862 (zahrada), parc. č. 863 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 864 (zahrada), parc. č. 865 (orná půda), parc. č. 866 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 867 (zahrada), parc. č. 868 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 869 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 870 (orná půda), parc. č. 871 (zahrada), parc. č. 872 (zahrada), parc. č. 873 (zahrada), parc. č. 874 (trvalý travní porost), parc. č. 875 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 876 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 877 (orná půda), parc. č. 878 (zahrada), parc. č. 879 (zahrada), parc. č. 880 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 881 (zahrada), parc. č. 882 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 883 (zahrada), parc. č. 884 (zahrada), parc. č. 885 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 886 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 887 (zahrada), parc. č. 888 (zahrada), parc. č. 889 (zahrada), parc. č. 890 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 891 (ostatní plocha), parc. č. 892 (zahrada), parc. č. 893 (zahrada), parc. č. 894 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 895 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 896 (orná půda), parc. č. 897 (zahrada), parc. č. 898 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 899 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 900 (zahrada), parc. č. 901 (zahrada), parc. č. 902 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 903 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 904 (orná půda), parc. č. 905 (zahrada), parc. č. 906 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 907 (orná půda), parc. č. 908 (zahrada), parc. č. 909 (orná půda), parc. č. 910 (orná půda), parc. č. 911 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 912 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 913 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 914/1 (zahrada), parc. č. 914/2 (zahrada), parc. č. 914/3 (zahrada), parc. č. 915 (zahrada), parc. č. 916 (zahrada), parc. č. 917 (trvalý travní porost), parc. č. 918 (orná půda), parc. č. 919 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 920 (zahrada), parc. č. 921 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 922 (zahrada), parc. č. 944 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 945 (zahrada), parc. č. 947 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 948 (zahrada), parc. č. 950 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 951/1 (zahrada), parc. č. 951/2 (zahrada), parc. č. 951/3 (zahrada), parc. č. 952/1 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 952/2 (ostatní plocha), parc. č. 953 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 954/1 (zahrada), parc. č. 954/2 (zahrada), parc. č. 955 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 956 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 957 (ostatní plocha), parc. č. 958 (zahrada), parc. č. 959 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 960 (zahrada), parc. č. 961 (ostatní plocha), parc. č. 962 (zahrada), parc. č. 963 (ostatní plocha), parc. č. 964 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 965 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 966 (zahrada), parc. č. 967 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 968 (zahrada), parc. č. 969 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 970 (zahrada), parc. č. 971/1 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 971/2 (ostatní plocha), parc. č. 972 (zahrada), parc. č. 973

[illegible]

parc. č. 990/145 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 990/146 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 990/147 (ostatní plocha), parc. č. 990/148 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 990/149 (ostatní plocha), parc. č. 990/150 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 990/151 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 990/152 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 990/153 (ostatní plocha), parc. č. 990/154 (ostatní plocha), parc. č. 990/155 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 990/156 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 990/157 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 990/158 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 990/159 (ostatní plocha), parc. č. 990/160 (ostatní plocha), parc. č. 990/161 (ostatní plocha), parc. č. 990/162 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 990/163 (ostatní plocha), parc. č. 990/164 (ostatní plocha), parc. č. 990/165 (lesní pozemek), parc. č. 990/166 (ostatní plocha), parc. č. 990/167 (ostatní plocha), parc. č. 990/168 (ostatní plocha), parc. č. 990/169 (ostatní plocha), parc. č. 990/170 (lesní pozemek), parc. č. 990/171 (ostatní plocha), parc. č. 990/172 (ostatní plocha), parc. č. 990/173 (ostatní plocha), parc. č. 990/174 (lesní pozemek), parc. č. 990/175 (lesní pozemek), parc. č. 990/176 (lesní pozemek), parc. č. 990/177 (lesní pozemek), parc. č. 990/178 (lesní pozemek), parc. č. 990/179 (ostatní plocha), parc. č. 990/180 (ostatní plocha), parc. č. 990/181 (ostatní plocha), parc. č. 990/182 (lesní pozemek), parc. č. 990/183 (ostatní plocha), parc. č. 990/184 (ostatní plocha), parc. č. 990/185 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 990/186 (ostatní plocha), parc. č. 990/187 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 990/188 (ostatní plocha), parc. č. 990/190 (ostatní plocha), parc. č. 990/192 (ostatní plocha), parc. č. 990/193 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 990/194 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 990/195 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 990/196 (lesní pozemek), parc. č. 990/197 (ostatní plocha), parc. č. 990/198 (ostatní plocha), parc. č. 990/199 (ostatní plocha), parc. č. 990/200 (lesní pozemek), parc. č. 990/201 (ostatní plocha), parc. č. 990/202 (ostatní plocha), parc. č. 990/203 (ostatní plocha), parc. č. 990/204 (ostatní plocha), parc. č. 990/205 (lesní pozemek), parc. č. 990/206 (ostatní plocha), parc. č. 990/207 (ostatní plocha), parc. č. 990/208 (ostatní plocha), parc. č. 990/209 (ostatní plocha), parc. č. 990/210 (ostatní plocha), parc. č. 990/211 (ostatní plocha), parc. č. 990/212 (ostatní plocha), parc. č. 990/213 (ostatní plocha), parc. č. 990/214 (ostatní plocha), parc. č. 990/216 (ostatní plocha), parc. č. 990/217 (ostatní plocha), parc. č. 992/1 (ostatní plocha), parc. č. 992/2 (ostatní plocha), parc. č. 992/3 (ostatní plocha), parc. č. 993/1 (ostatní plocha), parc. č. 993/2 (ostatní plocha), parc. č. 994/1 (ostatní plocha), parc. č. 994/2 (ostatní plocha), parc. č. 994/3 (ostatní plocha), parc. č. 994/4 (ostatní plocha), parc. č. 994/5 (ostatní plocha), parc. č. 994/6 (ostatní plocha), parc. č. 994/7 (ostatní plocha), parc. č. 994/8 (ostatní plocha), parc. č. 994/9 (ostatní plocha), parc. č. 994/10 (ostatní plocha), parc. č. 994/11 (ostatní plocha), parc. č. 994/12 (ostatní plocha), parc. č. 994/13 (ostatní plocha), parc. č. 994/14 (ostatní plocha), parc. č. 994/15 (ostatní plocha), parc. č. 994/16 (ostatní plocha), parc. č. 994/17 (ostatní plocha), parc. č. 994/18 (ostatní plocha), parc. č. 994/19 (ostatní plocha), parc. č. 994/20 (ostatní plocha), parc. č. 994/21 (ostatní plocha), parc. č. 994/22 (ostatní plocha), parc. č. 994/23 (ostatní plocha), parc. č. 994/24 (ostatní plocha), parc. č. 994/25 (ostatní plocha), parc. č. 994/26 (ostatní plocha), parc. č. 994/29 (ostatní plocha), parc. č. 994/30 (ostatní plocha), parc. č. 995/5 (ostatní plocha), parc. č. 996/3 (lesní pozemek), parc. č. 996/4 (ostatní plocha), parc. č. 996/5 (ostatní plocha), parc. č. 996/6 (ostatní plocha), parc. č. 996/7 (lesní pozemek), parc. č. 996/8 (lesní pozemek), parc. č. 999/4 (lesní pozemek), parc. č. 999/9 (lesní pozemek), parc. č. 1003/2 (orná půda), parc. č. 1003/3 (orná půda), parc. č. 1003/5 (orná půda), parc. č. 1003/6 (orná půda), parc. č. 1004/3 (orná půda), parc. č. 1004/4 (orná půda), parc. č. 1004/5 (orná půda), parc. č. 1004/6 (orná půda), parc. č. 1005/2 (trvalý travní porost), parc. č. 1005/3 (trvalý travní

porost), parc. č. 1005/4 (trvalý travní porost), parc. č. 1047/1 (orná půda), parc. č. 1052/1 (orná půda), parc. č. 1052/2 (orná půda), parc. č. 1056/2 (zahrada), parc. č. 1056/4 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1064/2 (ostatní plocha), parc. č. 1064/3 (ostatní plocha), parc. č. 1064/4 (ostatní plocha), parc. č. 1064/5 (ostatní plocha), parc. č. 1064/6 (ostatní plocha), parc. č. 1064/7 (orná půda), parc. č. 1065/2 (orná půda), parc. č. 1065/3 (orná půda), parc. č. 1065/4 (orná půda), parc. č. 1065/5 (orná půda), parc. č. 1065/6 (orná půda), parc. č. 1065/7 (orná půda), parc. č. 1065/8 (orná půda), parc. č. 1065/9 (orná půda), parc. č. 1065/10 (orná půda), parc. č. 1065/11 (orná půda), parc. č. 1065/12 (orná půda), parc. č. 1065/13 (orná půda), parc. č. 1065/18 (orná půda), parc. č. 1065/19 (orná půda), parc. č. 1071/1 (ostatní plocha), parc. č. 1072/3 (lesní pozemek), parc. č. 1079/2 (lesní pozemek), parc. č. 1079/3 (lesní pozemek), parc. č. 1083/1 (ostatní plocha), parc. č. 1083/2 (ostatní plocha), parc. č. 1083/3 (ostatní plocha), parc. č. 1083/4 (ostatní plocha), parc. č. 1083/5 (ostatní plocha), parc. č. 1083/6 (ostatní plocha), parc. č. 1084/6 (ostatní plocha), parc. č. 1084/7 (ostatní plocha), parc. č. 1085/1 (ostatní plocha), parc. č. 1085/2 (ostatní plocha), parc. č. 1085/3 (ostatní plocha), parc. č. 1085/4 (ostatní plocha), parc. č. 1085/5 (ostatní plocha), parc. č. 1085/6 (ostatní plocha), parc. č. 1085/7 (ostatní plocha), parc. č. 1085/8 (ostatní plocha), parc. č. 1085/9 (ostatní plocha), parc. č. 1085/10 (ostatní plocha), parc. č. 1085/11 (ostatní plocha), parc. č. 1085/12 (ostatní plocha), parc. č. 1085/13 (ostatní plocha), parc. č. 1085/14 (ostatní plocha), parc. č. 1085/15 (ostatní plocha), parc. č. 1098/1 (ostatní plocha), parc. č. 1104/1 (ostatní plocha), parc. č. 1106 (ostatní plocha), parc. č. 1108/1 (ostatní plocha), parc. č. 1109/1 (ostatní plocha), parc. č. 1110/1 (ostatní plocha), parc. č. 1110/2 (ostatní plocha), parc. č. 1111 (ostatní plocha), parc. č. 1112/1 (ostatní plocha), parc. č. 1112/2 (ostatní plocha), parc. č. 1112/3 (ostatní plocha), parc. č. 1112/4 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1114 (ostatní plocha), parc. č. 1115 (ostatní plocha), parc. č. 1116/1 (ostatní plocha), parc. č. 1116/2 (ostatní plocha), parc. č. 1116/3 (ostatní plocha), parc. č. 1116/4 (ostatní plocha), parc. č. 1117/1 (ostatní plocha), parc. č. 1117/2 (ostatní plocha), parc. č. 1117/3 (ostatní plocha), parc. č. 1118/1 (ostatní plocha), parc. č. 1118/2 (ostatní plocha), parc. č. 1119 (ostatní plocha), parc. č. 1120/3 (ostatní plocha), parc. č. 1120/4 (ostatní plocha), parc. č. 1125 (orná půda), parc. č. 1133 (orná půda), parc. č. 1138 (ostatní plocha), parc. č. 1139 (orná půda), parc. č. 1140 (orná půda), parc. č. 1141 (orná půda), parc. č. 1142 (orná půda), parc. č. 1143 (orná půda), parc. č. 1145 (orná půda), parc. č. 1146 (ostatní plocha), parc. č. 1147 (orná půda), parc. č. 1148 (orná půda), parc. č. 1149 (orná půda), parc. č. 1150 (orná půda), parc. č. 1151 (ostatní plocha), parc. č. 1152 (ostatní plocha), parc. č. 1153 (orná půda), parc. č. 1154 (ostatní plocha), parc. č. 1155 (orná půda), parc. č. 1156 (orná půda), parc. č. 1157 (orná půda), parc. č. 1158 (ostatní plocha), parc. č. 1159 (orná půda), parc. č. 1160 (orná půda), parc. č. 1161 (ostatní plocha), parc. č. 1162 (orná půda), parc. č. 1164 (ostatní plocha), parc. č. 1165 (orná půda), parc. č. 1166 (ostatní plocha), parc. č. 1167 (orná půda), parc. č. 1168 (orná půda), parc. č. 1169 (orná půda), parc. č. 1170 (ostatní plocha), parc. č. 1171 (orná půda), parc. č. 1172 (orná půda), parc. č. 1173 (orná půda), parc. č. 1174 (ostatní plocha), parc. č. 1175 (orná půda), parc. č. 1176 (orná půda), parc. č. 1177 (ostatní plocha), parc. č. 1178 (ostatní plocha), parc. č. 1180 (orná půda), parc. č. 1181 (orná půda), parc. č. 1182 (orná půda), parc. č. 1183 (orná půda), parc. č. 1184 (orná půda), parc. č. 1185 (ostatní plocha), parc. č. 1186 (orná půda), parc. č. 1187 (orná půda), parc. č. 1188 (orná půda), parc. č. 1189 (orná půda), parc. č. 1190 (orná půda), parc. č. 1192 (ostatní plocha), parc. č. 1194 (orná půda), parc. č. 1195 (ostatní plocha), parc. č. 1196 (ostatní plocha), parc. č. 1198 (orná půda), parc. č. 1200 (orná půda), parc. č. 1201 (orná půda), parc. č. 1202 (ostatní plocha), parc. č.

1204 (ostatní plocha), parc. č. 1205 (orná půda), parc. č. 1207 (orná půda), parc. č. 1209 (orná půda), parc. č. 1211 (ostatní plocha), parc. č. 1212 (orná půda), parc. č. 1215 (ostatní plocha), parc. č. 1216 (orná půda), parc. č. 1217 (orná půda), parc. č. 1218 (orná půda), parc. č. 1220 (orná půda), parc. č. 1222 (ostatní plocha), parc. č. 1225 (orná půda), parc. č. 1226 (orná půda), parc. č. 1228 (orná půda), parc. č. 1230 (zahrada), parc. č. 1232 (ostatní plocha), parc. č. 1233 (orná půda), parc. č. 1235 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1236 (ostatní plocha), parc. č. 1237 (orná půda), parc. č. 1239 (orná půda), parc. č. 1240 (orná půda), parc. č. 1241 (zahrada), parc. č. 1242 (zahrada), parc. č. 1243 (orná půda), parc. č. 1244 (zahrada), parc. č. 1245 (orná půda), parc. č. 1246 (orná půda), parc. č. 1247 (ostatní plocha), parc. č. 1248 (zahrada), parc. č. 1249 (zahrada), parc. č. 1250 (orná půda), parc. č. 1251 (orná půda), parc. č. 1252 (ostatní plocha), parc. č. 1253 (zahrada), parc. č. 1254 (orná půda), parc. č. 1255 (orná půda), parc. č. 1256 (orná půda), parc. č. 1257 (orná půda), parc. č. 1259/1 (orná půda), parc. č. 1259/2 (orná půda), parc. č. 1260 (orná půda), parc. č. 1261 (orná půda), parc. č. 1263 (orná půda), parc. č. 1264 (orná půda), parc. č. 1265 (ostatní plocha), parc. č. 1267 (orná půda), parc. č. 1269/1 (orná půda), parc. č. 1269/2 (orná půda), parc. č. 1269/3 (orná půda), parc. č. 1269/4 (orná půda), parc. č. 1269/5 (orná půda), parc. č. 1269/6 (orná půda), parc. č. 1269/7 (orná půda), parc. č. 1269/14 (orná půda), parc. č. 1269/15 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1269/16 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1269/17 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1269/18 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1269/19 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1270 (orná půda), parc. č. 1271 (ostatní plocha), parc. č. 1272 (orná půda), parc. č. 1275 (orná půda), parc. č. 1276 (ostatní plocha), parc. č. 1278 (orná půda), parc. č. 1279 (orná půda), parc. č. 1282 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1283 (orná půda), parc. č. 1284 (orná půda), parc. č. 1285 (zahrada), parc. č. 1287 (zahrada), parc. č. 1288 (orná půda), parc. č. 1289 (orná půda), parc. č. 1290 (zahrada), parc. č. 1291 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1292 (orná půda), parc. č. 1293 (orná půda), parc. č. 1294 (ostatní plocha), parc. č. 1295 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1296 (ostatní plocha), parc. č. 1297 (zahrada), parc. č. 1298 (ostatní plocha), parc. č. 1299 (zahrada), parc. č. 1300 (orná půda), parc. č. 1301 (orná půda), parc. č. 1302 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1303 (zahrada), parc. č. 1304 (zahrada), parc. č. 1306 (orná půda), parc. č. 1308 (zahrada), parc. č. 1309 (orná půda), parc. č. 1310 (ostatní plocha), parc. č. 1311 (orná půda), parc. č. 1312 (zahrada), parc. č. 1313 (orná půda), parc. č. 1314 (ostatní plocha), parc. č. 1315 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1316 (zahrada), parc. č. 1317 (orná půda), parc. č. 1318/1 (zahrada), parc. č. 1318/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1319 (orná půda), parc. č. 1320 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1323 (zahrada), parc. č. 1324 (orná půda), parc. č. 1325 (zahrada), parc. č. 1326 (zahrada), parc. č. 1327 (ostatní plocha), parc. č. 1328 (ostatní plocha), parc. č. 1329 (zahrada), parc. č. 1330 (ostatní plocha), parc. č. 1331 (ostatní plocha), parc. č. 1332 (orná půda), parc. č. 1333 (zahrada), parc. č. 1335 (orná půda), parc. č. 1338 (zahrada), parc. č. 1339 (ostatní plocha), parc. č. 1340 (zahrada), parc. č. 1341 (orná půda), parc. č. 1342/1 (orná půda), parc. č. 1342/2 (ostatní plocha), parc. č. 1344/1 (zahrada), parc. č. 1344/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1345 (orná půda), parc. č. 1346 (ostatní plocha), parc. č. 1347 (orná půda), parc. č. 1351 (zahrada), parc. č. 1352 (zahrada), parc. č. 1353 (orná půda), parc. č. 1354 (orná půda), parc. č. 1355 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1356 (ostatní plocha), parc. č. 1357 (zahrada), parc. č. 1358 (ostatní plocha), parc. č. 1359 (ostatní plocha), parc. č. 1360 (ostatní plocha), parc. č. 1362 (orná půda), parc. č. 1363 (orná půda), parc. č. 1365 (ostatní plocha), parc. č. 1366 (ostatní plocha), parc. č. 1369 (orná půda), parc. č. 1370 (ostatní plocha), parc. č. 1371

(ostatní plocha), parc. č. 1374 (ostatní plocha), parc. č. 1375 (orná půda), parc. č. 1376 (orná půda), parc. č. 1377 (orná půda), parc. č. 1380 (orná půda), parc. č. 1384 (zahrada), parc. č. 1385 (zahrada), parc. č. 1386 (zahrada), parc. č. 1387 (zahrada), parc. č. 1388 (zahrada), parc. č. 1389 (zahrada), parc. č. 1390 (zahrada), parc. č. 1391 (zahrada), parc. č. 1392 (zahrada), parc. č. 1393 (ostatní plocha), parc. č. 1394 (zahrada), parc. č. 1395 (zahrada), parc. č. 1396 (orná půda), parc. č. 1398 (zahrada), parc. č. 1399 (ostatní plocha), parc. č. 1400 (zahrada), parc. č. 1401 (zahrada), parc. č. 1402/1 (zahrada), parc. č. 1402/2 (zahrada), parc. č. 1403 (ostatní plocha), parc. č. 1405 (orná půda), parc. č. 1406 (ostatní plocha), parc. č. 1410 (orná půda), parc. č. 1411 (ostatní plocha), parc. č. 1412 (zahrada), parc. č. 1414 (ostatní plocha), parc. č. 1415 (ostatní plocha), parc. č. 1416 (ostatní plocha), parc. č. 1417 (ostatní plocha), parc. č. 1418 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1419 (orná půda), parc. č. 1421 (zahrada), parc. č. 1422 (orná půda), parc. č. 1423 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1424 (ostatní plocha), parc. č. 1425 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1426 (ostatní plocha), parc. č. 1427 (zahrada), parc. č. 1428 (orná půda), parc. č. 1429 (ostatní plocha), parc. č. 1430 (ostatní plocha), parc. č. 1431 (orná půda), parc. č. 1432 (ostatní plocha), parc. č. 1433 (orná půda), parc. č. 1434 (zahrada), parc. č. 1435 (ostatní plocha), parc. č. 1436 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1437 (ostatní plocha), parc. č. 1438 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1439 (orná půda), parc. č. 1440 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1441 (ostatní plocha), parc. č. 1442 (orná půda), parc. č. 1443 (orná půda), parc. č. 1445 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1447 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1448 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1450 (orná půda), parc. č. 1451 (ostatní plocha), parc. č. 1452 (ostatní plocha), parc. č. 1453 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1454 (ostatní plocha), parc. č. 1455 (orná půda), parc. č. 1456 (orná půda), parc. č. 1458 (ostatní plocha), parc. č. 1459 (orná půda), parc. č. 1461 (ostatní plocha), parc. č. 1463 (ostatní plocha), parc. č. 1464 (orná půda), parc. č. 1465 (orná půda), parc. č. 1466 (orná půda), parc. č. 1467 (ostatní plocha), parc. č. 1468 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1469 (ostatní plocha), parc. č. 1470 (zahrada), parc. č. 1471 (ostatní plocha), parc. č. 1472 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1473 (orná půda), parc. č. 1474 (ostatní plocha), parc. č. 1475 (orná půda), parc. č. 1476 (ostatní plocha), parc. č. 1478 (ostatní plocha), parc. č. 1479 (orná půda), parc. č. 1480 (orná půda), parc. č. 1481 (orná půda), parc. č. 1482 (ostatní plocha), parc. č. 1483 (ostatní plocha), parc. č. 1484 (ostatní plocha), parc. č. 1485 (ostatní plocha), parc. č. 1486 (ostatní plocha), parc. č. 1487 (ostatní plocha), parc. č. 1488 (ostatní plocha), parc. č. 1489 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1492 (ostatní plocha), parc. č. 1495 (ostatní plocha), parc. č. 1496 (orná půda), parc. č. 1498 (vodní plocha), parc. č. 1499 (ostatní plocha), parc. č. 1500 (ostatní plocha), parc. č. 1501 (ostatní plocha), parc. č. 1502 (ostatní plocha), parc. č. 1503 (orná půda), parc. č. 1504 (zahrada), parc. č. 1505 (ostatní plocha), parc. č. 1507 (ostatní plocha), parc. č. 1509 (ostatní plocha), parc. č. 1510/1 (orná půda), parc. č. 1510/2 (ostatní plocha), parc. č. 1510/3 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1511 (ostatní plocha), parc. č. 1512 (ostatní plocha), parc. č. 1515 (ostatní plocha), parc. č. 1517 (ostatní plocha), parc. č. 1518 (zahrada), parc. č. 1519 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1520 (ostatní plocha), parc. č. 1522 (orná půda), parc. č. 1523 (orná půda), parc. č. 1524 (ostatní plocha), parc. č. 1525 (ostatní plocha), parc. č. 1526 (ostatní plocha), parc. č. 1527 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1528 (ostatní plocha), parc. č. 1529 (orná půda), parc. č. 1530 (ostatní plocha), parc. č. 1531 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1532 (vodní plocha), parc. č. 1533 (ostatní plocha), parc. č. 1534 (ostatní plocha), parc. č. 1537 (ostatní plocha), parc. č. 1538 (ostatní plocha), parc. č. 1540 (ostatní plocha), parc. č. 1542 (zastavěná plocha a

nádvoří), parc. č. 1543 (vodní plocha), parc. č. 1545 (ostatní plocha), parc. č. 1546 (orná půda), parc. č. 1547 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1549 (ostatní plocha), parc. č. 1550 (orná půda), parc. č. 1551 (ostatní plocha), parc. č. 1552 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1554 (ostatní plocha), parc. č. 1555 (orná půda), parc. č. 1556 (ostatní plocha), parc. č. 1557 (orná půda), parc. č. 1558 (ostatní plocha), parc. č. 1559 (ostatní plocha), parc. č. 1560 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1561 (ostatní plocha), parc. č. 1562 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1563 (zahrada), parc. č. 1564 (orná půda), parc. č. 1565 (ostatní plocha), parc. č. 1567 (ostatní plocha), parc. č. 1568 (ostatní plocha), parc. č. 1569 (ostatní plocha), parc. č. 1570 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1571 (ostatní plocha), parc. č. 1572 (ostatní plocha), parc. č. 1573 (ostatní plocha), parc. č. 1575 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1576 (ostatní plocha), parc. č. 1577 (orná půda), parc. č. 1578 (ostatní plocha), parc. č. 1579 (ostatní plocha), parc. č. 1580 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1581 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1582 (zahrada), parc. č. 1583 (orná půda), parc. č. 1584 (ostatní plocha), parc. č. 1585 (vodní plocha), parc. č. 1586 (ostatní plocha), parc. č. 1588 (ostatní plocha), parc. č. 1589 (orná půda), parc. č. 1591 (ostatní plocha), parc. č. 1592 (orná půda), parc. č. 1593 (ostatní plocha), parc. č. 1595 (ostatní plocha), parc. č. 1596 (ostatní plocha), parc. č. 1597 (ostatní plocha), parc. č. 1598 (orná půda), parc. č. 1599 (orná půda), parc. č. 1600 (orná půda), parc. č. 1601 (ostatní plocha), parc. č. 1603 (orná půda), parc. č. 1604 (ostatní plocha), parc. č. 1605 (vodní plocha), parc. č. 1607 (ostatní plocha), parc. č. 1608 (orná půda), parc. č. 1609 (orná půda), parc. č. 1612 (orná půda), parc. č. 1613 (orná půda), parc. č. 1614 (ostatní plocha), parc. č. 1615 (orná půda), parc. č. 1616 (ostatní plocha), parc. č. 1617 (orná půda), parc. č. 1618 (orná půda), parc. č. 1619 (orná půda), parc. č. 1621 (orná půda), parc. č. 1622 (orná půda), parc. č. 1623 (vodní plocha), parc. č. 1624 (orná půda), parc. č. 1625 (ostatní plocha), parc. č. 1626 (orná půda), parc. č. 1628 (ostatní plocha), parc. č. 1629 (orná půda), parc. č. 1631 (orná půda), parc. č. 1634 (orná půda), parc. č. 1635 (ostatní plocha), parc. č. 1636/1 (ostatní plocha), parc. č. 1636/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1638 (orná půda), parc. č. 1639 (orná půda), parc. č. 1640 (orná půda), parc. č. 1641 (ostatní plocha), parc. č. 1642 (orná půda), parc. č. 1643 (orná půda), parc. č. 1645 (ostatní plocha), parc. č. 1646 (orná půda), parc. č. 1650 (orná půda), parc. č. 1651 (ostatní plocha), parc. č. 1652 (ostatní plocha), parc. č. 1653 (orná půda), parc. č. 1654 (ostatní plocha), parc. č. 1655 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1656 (ostatní plocha), parc. č. 1657 (orná půda), parc. č. 1658 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1661 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1662 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1663 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1666 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1667 (orná půda), parc. č. 1668 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1669 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1670 (orná půda), parc. č. 1671 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1672 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1673 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1674 (orná půda), parc. č. 1675 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1676 (zahrada), parc. č. 1677 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1678 (orná půda), parc. č. 1679 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1680 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1681 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1682 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1683 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1684 (orná půda), parc. č. 1685 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1686 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1687 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1688 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1689 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1690 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1691 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1692/1 (orná půda), parc. č. 1692/2 (orná půda), parc. č. 1693 (ostatní plocha), parc. č. 1694 (orná půda), parc. č. 1695 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1696

(ostatní plocha), parc. č. 1697 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1698 (ostatní plocha), parc. č. 1699 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1700 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1701 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1702 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1703 (ostatní plocha), parc. č. 1704 (orná půda), parc. č. 1705 (orná půda), parc. č. 1706 (orná půda), parc. č. 1708 (orná půda), parc. č. 1709 (ostatní plocha), parc. č. 1710 (zahrada), parc. č. 1711 (zahrada), parc. č. 1712 (ostatní plocha), parc. č. 1713 (orná půda), parc. č. 1714 (zahrada), parc. č. 1716 (zahrada), parc. č. 1717 (vodní plocha), parc. č. 1718 (zahrada), parc. č. 1719 (orná půda), parc. č. 1720/1 (zahrada), parc. č. 1720/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1721 (orná půda), parc. č. 1722 (zahrada), parc. č. 1723 (ostatní plocha), parc. č. 1724 (orná půda), parc. č. 1725 (zahrada), parc. č. 1726 (orná půda), parc. č. 1727 (ostatní plocha), parc. č. 1728 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1729 (orná půda), parc. č. 1730 (ostatní plocha), parc. č. 1731 (zahrada), parc. č. 1732 (ostatní plocha), parc. č. 1733 (ostatní plocha), parc. č. 1734 (ostatní plocha), parc. č. 1735 (zahrada), parc. č. 1736 (ostatní plocha), parc. č. 1737 (ostatní plocha), parc. č. 1738 (ostatní plocha), parc. č. 1739 (ostatní plocha), parc. č. 1740 (ostatní plocha), parc. č. 1741 (ostatní plocha), parc. č. 1743 (orná půda), parc. č. 1744 (ostatní plocha), parc. č. 1745 (orná půda), parc. č. 1746 (ostatní plocha), parc. č. 1747 (zahrada), parc. č. 1748 (ostatní plocha), parc. č. 1749/1 (orná půda), parc. č. 1749/2 (orná půda), parc. č. 1750 (ostatní plocha), parc. č. 1751 (ostatní plocha), parc. č. 1752 (zahrada), parc. č. 1753 (orná půda), parc. č. 1754 (ostatní plocha), parc. č. 1755 (ostatní plocha), parc. č. 1756 (ostatní plocha), parc. č. 1757/1 (orná půda), parc. č. 1757/3 (orná půda), parc. č. 1758/1 (orná půda), parc. č. 1758/2 (orná půda), parc. č. 1759 (orná půda), parc. č. 1760 (orná půda), parc. č. 1761 (ostatní plocha), parc. č. 1762 (ostatní plocha), parc. č. 1763 (zahrada), parc. č. 1764 (orná půda), parc. č. 1765 (orná půda), parc. č. 1766 (ostatní plocha), parc. č. 1767 (ostatní plocha), parc. č. 1768/1 (orná půda), parc. č. 1768/2 (orná půda), parc. č. 1769 (ostatní plocha), parc. č. 1770 (orná půda), parc. č. 1771 (orná půda), parc. č. 1772 (ostatní plocha), parc. č. 1773 (orná půda), parc. č. 1774 (orná půda), parc. č. 1775/1 (orná půda), parc. č. 1775/2 (orná půda), parc. č. 1776 (orná půda), parc. č. 1777 (orná půda), parc. č. 1778 (orná půda), parc. č. 1779 (orná půda), parc. č. 1780 (orná půda), parc. č. 1781 (orná půda), parc. č. 1782/1 (vodní plocha), parc. č. 1782/2 (vodní plocha), parc. č. 1783 (ostatní plocha), parc. č. 1784 (orná půda), parc. č. 1785 (orná půda), parc. č. 1786 (orná půda), parc. č. 1787 (ostatní plocha), parc. č. 1788 (ostatní plocha), parc. č. 1789 (orná půda), parc. č. 1790 (orná půda), parc. č. 1791 (orná půda), parc. č. 1792/1 (ostatní plocha), parc. č. 1792/2 (ostatní plocha), parc. č. 1792/3 (ostatní plocha), parc. č. 1793/1 (orná půda), parc. č. 1793/2 (orná půda), parc. č. 1794 (orná půda), parc. č. 1795 (orná půda), parc. č. 1796 (orná půda), parc. č. 1797 (ostatní plocha), parc. č. 1798 (orná půda), parc. č. 1799 (ostatní plocha), parc. č. 1800 (orná půda), parc. č. 1801 (orná půda), parc. č. 1802 (orná půda), parc. č. 1803 (lesní pozemek), parc. č. 1804 (orná půda), parc. č. 1805 (orná půda), parc. č. 1806 (lesní pozemek), parc. č. 1807 (orná půda), parc. č. 1808/1 (orná půda), parc. č. 1808/2 (orná půda), parc. č. 1809 (orná půda), parc. č. 1810 (orná půda), parc. č. 1811 (orná půda), parc. č. 1812 (lesní pozemek), parc. č. 1813 (orná půda), parc. č. 1814 (orná půda), parc. č. 1815 (orná půda), parc. č. 1816 (orná půda), parc. č. 1817 (orná půda), parc. č. 1818 (orná půda), parc. č. 1819 (orná půda), parc. č. 1820/1 (orná půda), parc. č. 1820/2 (orná půda), parc. č. 1821 (ostatní plocha), parc. č. 1822 (orná půda), parc. č. 1823 (orná půda), parc. č. 1824 (ostatní plocha), parc. č. 1825 (ostatní plocha), parc. č. 1826 (ostatní plocha), parc. č. 1827 (orná půda), parc. č. 1828 (orná půda), parc. č. 1829 (orná půda), parc. č. 1830 (orná půda), parc. č. 1831 (orná půda), parc. č. 1832 (orná půda), parc. č. 1833 (orná půda), parc. č. 1834/1 (orná

půda), parc. č. 1834/2 (orná půda), parc. č. 1835/1 (orná půda), parc. č. 1835/2 (orná půda), parc. č. 1836 (orná půda), parc. č. 1837 (orná půda), parc. č. 1838 (orná půda), parc. č. 1839 (orná půda), parc. č. 1840 (orná půda), parc. č. 1841 (orná půda), parc. č. 1842 (orná půda), parc. č. 1843 (vodní plocha), parc. č. 1844 (orná půda), parc. č. 1845 (ostatní plocha), parc. č. 1846/1 (orná půda), parc. č. 1846/2 (orná půda), parc. č. 1847 (orná půda), parc. č. 1848 (ostatní plocha), parc. č. 1849 (orná půda), parc. č. 1850 (orná půda), parc. č. 1851 (ostatní plocha), parc. č. 1852 (orná půda), parc. č. 1853 (orná půda), parc. č. 1854 (orná půda), parc. č. 1855 (orná půda), parc. č. 1856 (ostatní plocha), parc. č. 1857 (orná půda), parc. č. 1858 (orná půda), parc. č. 1859 (orná půda), parc. č. 1860 (orná půda), parc. č. 1861 (orná půda), parc. č. 1862 (orná půda), parc. č. 1863 (orná půda), parc. č. 1864 (orná půda), parc. č. 1865 (lesní pozemek), parc. č. 1866 (zahrada), parc. č. 1867 (orná půda), parc. č. 1868 (orná půda), parc. č. 1869 (trvalý travní porost), parc. č. 1870 (orná půda), parc. č. 1871 (orná půda), parc. č. 1872 (vodní plocha), parc. č. 1873 (orná půda), parc. č. 1874 (orná půda), parc. č. 1875/1 (ostatní plocha), parc. č. 1875/2 (ostatní plocha), parc. č. 1876 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1877 (orná půda), parc. č. 1878 (ostatní plocha), parc. č. 1879 (ostatní plocha), parc. č. 1880 (orná půda), parc. č. 1881 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1882/1 (ostatní plocha), parc. č. 1882/2 (ostatní plocha), parc. č. 1883 (ostatní plocha), parc. č. 1884 (orná půda), parc. č. 1885/1 (lesní pozemek), parc. č. 1885/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1886 (orná půda), parc. č. 1887 (orná půda), parc. č. 1888 (orná půda), parc. č. 1889 (ostatní plocha), parc. č. 1890 (orná půda), parc. č. 1891 (orná půda), parc. č. 1892 (orná půda), parc. č. 1893 (orná půda), parc. č. 1894 (orná půda), parc. č. 1895 (orná půda), parc. č. 1896 (orná půda), parc. č. 1897 (orná půda), parc. č. 1898 (orná půda), parc. č. 1899 (orná půda), parc. č. 1900 (orná půda), parc. č. 1902 (orná půda), parc. č. 1903 (lesní pozemek), parc. č. 1904 (orná půda), parc. č. 1905 (lesní pozemek), parc. č. 1906 (ostatní plocha), parc. č. 1907 (orná půda), parc. č. 1908 (orná půda), parc. č. 1909 (orná půda), parc. č. 1910 (orná půda), parc. č. 1911 (orná půda), parc. č. 1912 (orná půda), parc. č. 1913 (ostatní plocha), parc. č. 1914 (ostatní plocha), parc. č. 1915 (ostatní plocha), parc. č. 1916 (orná půda), parc. č. 1917 (vodní plocha), parc. č. 1918 (orná půda), parc. č. 1919 (orná půda), parc. č. 1920 (lesní pozemek), parc. č. 1921 (orná půda), parc. č. 1922 (orná půda), parc. č. 1924 (orná půda), parc. č. 1925 (orná půda), parc. č. 1926 (orná půda), parc. č. 1927 (orná půda), parc. č. 1928 (orná půda), parc. č. 1929 (orná půda), parc. č. 1930 (orná půda), parc. č. 1931 (orná půda), parc. č. 1932 (orná půda), parc. č. 1933 (orná půda), parc. č. 1934 (orná půda), parc. č. 1935 (vodní plocha), parc. č. 1936 (orná půda), parc. č. 1937 (orná půda), parc. č. 1938 (ostatní plocha), parc. č. 1939 (orná půda), parc. č. 1940 (orná půda), parc. č. 1941 (orná půda), parc. č. 1942 (orná půda), parc. č. 1943 (orná půda), parc. č. 1944 (orná půda), parc. č. 1945 (orná půda), parc. č. 1946 (lesní pozemek), parc. č. 1947 (orná půda), parc. č. 1948 (orná půda), parc. č. 1949 (orná půda), parc. č. 1950 (orná půda), parc. č. 1951 (orná půda), parc. č. 1952 (ostatní plocha), parc. č. 1953 (orná půda), parc. č. 1954 (orná půda), parc. č. 1955 (orná půda), parc. č. 1956 (orná půda), parc. č. 1957 (orná půda), parc. č. 1958 (orná půda), parc. č. 1959 (lesní pozemek), parc. č. 1960 (orná půda), parc. č. 1961 (orná půda), parc. č. 1962 (orná půda), parc. č. 1963 (orná půda), parc. č. 1964 (orná půda), parc. č. 1965 (orná půda), parc. č. 1966 (orná půda), parc. č. 1967 (orná půda), parc. č. 1968 (orná půda), parc. č. 1969 (orná půda), parc. č. 1970 (orná půda), parc. č. 1971 (orná půda), parc. č. 1972 (orná půda), parc. č. 1973 (orná půda), parc. č. 1974 (orná půda), parc. č. 1975 (orná půda), parc. č. 1976 (orná půda), parc. č. 1977 (orná půda), parc. č. 1978 (orná půda), parc. č. 1979 (orná půda), parc. č. 1980 (orná půda), parc. č. 1981 (orná půda), parc. č. 1982 (orná půda),

parc. č. 1983 (orná půda), parc. č. 1984 (orná půda), parc. č. 1985 (orná půda), parc. č. 1986 (orná půda), parc. č. 1987 (orná půda), parc. č. 1988 (orná půda), parc. č. 1989 (orná půda), parc. č. 1990 (ostatní plocha), parc. č. 1991 (orná půda), parc. č. 1992 (orná půda), parc. č. 1993 (orná půda), parc. č. 1994 (orná půda), parc. č. 1995 (orná půda), parc. č. 1996 (orná půda), parc. č. 1997 (orná půda), parc. č. 1998 (orná půda), parc. č. 1999 (orná půda), parc. č. 2000 (orná půda), parc. č. 2001 (orná půda), parc. č. 2002 (orná půda), parc. č. 2003 (orná půda), parc. č. 2004 (orná půda), parc. č. 2005 (orná půda), parc. č. 2006 (orná půda), parc. č. 2007 (orná půda), parc. č. 2008 (orná půda), parc. č. 2009 (orná půda), parc. č. 2010 (orná půda), parc. č. 2011 (orná půda), parc. č. 2012 (orná půda), parc. č. 2013 (ostatní plocha), parc. č. 2014 (orná půda), parc. č. 2015 (orná půda), parc. č. 2016 (orná půda), parc. č. 2017 (orná půda), parc. č. 2018 (orná půda), parc. č. 2019 (orná půda), parc. č. 2020 (orná půda), parc. č. 2021 (orná půda), parc. č. 2022 (ostatní plocha), parc. č. 2023 (orná půda), parc. č. 2024 (ostatní plocha), parc. č. 2025 (orná půda), parc. č. 2026 (orná půda), parc. č. 2027 (orná půda), parc. č. 2028 (orná půda), parc. č. 2029 (orná půda), parc. č. 2030 (lesní pozemek), parc. č. 2031 (orná půda), parc. č. 2032 (ostatní plocha), parc. č. 2033 (orná půda), parc. č. 2034 (orná půda), parc. č. 2035 (orná půda), parc. č. 2036 (orná půda), parc. č. 2037 (orná půda), parc. č. 2038 (orná půda), parc. č. 2039 (orná půda), parc. č. 2040 (lesní pozemek), parc. č. 2041 (orná půda), parc. č. 2042 (orná půda), parc. č. 2043 (orná půda), parc. č. 2044 (orná půda), parc. č. 2045 (orná půda), parc. č. 2046 (orná půda), parc. č. 2047 (ostatní plocha), parc. č. 2048 (orná půda), parc. č. 2049 (orná půda), parc. č. 2050 (orná půda), parc. č. 2051 (orná půda), parc. č. 2052 (ostatní plocha), parc. č. 2053 (orná půda), parc. č. 2054 (orná půda), parc. č. 2055 (orná půda), parc. č. 2056 (orná půda), parc. č. 2057 (orná půda), parc. č. 2058 (orná půda), parc. č. 2059 (orná půda), parc. č. 2060 (orná půda), parc. č. 2061 (orná půda), parc. č. 2062 (orná půda), parc. č. 2063 (orná půda), parc. č. 2064 (orná půda), parc. č. 2065 (ostatní plocha), parc. č. 2066 (orná půda), parc. č. 2067 (orná půda), parc. č. 2068 (orná půda), parc. č. 2069 (orná půda), parc. č. 2070 (ostatní plocha), parc. č. 2071 (orná půda), parc. č. 2072 (orná půda), parc. č. 2073 (orná půda), parc. č. 2074 (orná půda), parc. č. 2075 (orná půda), parc. č. 2076 (orná půda), parc. č. 2077 (orná půda), parc. č. 2078 (orná půda), parc. č. 2079 (orná půda), parc. č. 2080 (orná půda), parc. č. 2081 (orná půda), parc. č. 2082 (orná půda), parc. č. 2083 (orná půda), parc. č. 2084 (lesní pozemek), parc. č. 2085 (orná půda), parc. č. 2086 (orná půda), parc. č. 2087 (lesní pozemek), parc. č. 2088 (orná půda), parc. č. 2089 (orná půda), parc. č. 2090 (orná půda), parc. č. 2091 (orná půda), parc. č. 2092 (vodní plocha), parc. č. 2093 (orná půda), parc. č. 2094 (orná půda), parc. č. 2095 (orná půda), parc. č. 2096 (orná půda), parc. č. 2097 (orná půda), parc. č. 2098 (orná půda), parc. č. 2099 (orná půda), parc. č. 2100 (orná půda), parc. č. 2101 (orná půda), parc. č. 2102 (orná půda), parc. č. 2103 (orná půda), parc. č. 2104 (orná půda), parc. č. 2105 (orná půda), parc. č. 2106 (orná půda), parc. č. 2107 (ostatní plocha), parc. č. 2108 (orná půda), parc. č. 2109/1 (lesní pozemek), parc. č. 2110 (lesní pozemek), parc. č. 2111 (orná půda), parc. č. 2112 (ostatní plocha), parc. č. 2113 (orná půda), parc. č. 2114 (orná půda), parc. č. 2115 (orná půda), parc. č. 2116 (orná půda), parc. č. 2117 (orná půda), parc. č. 2118 (lesní pozemek), parc. č. 2119 (orná půda), parc. č. 2120 (orná půda), parc. č. 2121 (orná půda), parc. č. 2122 (orná půda), parc. č. 2123 (orná půda), parc. č. 2124 (orná půda), parc. č. 2125 (orná půda), parc. č. 2126 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 2127/6 (ostatní plocha), parc. č. 2127/7 (orná půda), parc. č. 2128/1 (ostatní plocha), parc. č. 2129/1 (orná půda), parc. č. 2129/4 (orná půda), parc. č. 2129/5 (orná půda), parc. č. 2129/6 (orná půda), parc. č. 2129/7 (orná půda), parc. č. 2129/8 (orná půda), parc. č. 2129/9 (orná půda), parc. č. 2129/10 (ostatní plocha), parc. č. 2129/11 (orná

půda), parc. č. 2129/12 (orná půda), parc. č. 2129/13 (orná půda), parc. č. 2129/14 (orná půda), parc. č. 2129/15 (orná půda), parc. č. 2129/16 (orná půda), parc. č. 2129/17 (ostatní plocha), parc. č. 2129/18 (ostatní plocha), parc. č. 2129/19 (ostatní plocha), parc. č. 2129/20 (orná půda), parc. č. 2129/21 (orná půda), parc. č. 2129/22 (orná půda), parc. č. 2129/23 (orná půda), parc. č. 2129/24 (orná půda), parc. č. 2129/25 (orná půda), parc. č. 2129/26 (orná půda), parc. č. 2130 (orná půda), parc. č. 2131 (orná půda), parc. č. 2132 (orná půda), parc. č. 2133 (orná půda), parc. č. 2134 (orná půda), parc. č. 2135 (orná půda), parc. č. 2136 (vodní plocha), parc. č. 2137 (orná půda), parc. č. 2138 (ostatní plocha), parc. č. 2139 (orná půda), parc. č. 2140 (orná půda), parc. č. 2141 (orná půda), parc. č. 2142 (ostatní plocha), parc. č. 2143 (orná půda), parc. č. 2144 (orná půda), parc. č. 2145 (zahrada), parc. č. 2146 (orná půda), parc. č. 2147 (orná půda), parc. č. 2148 (orná půda), parc. č. 2149 (orná půda), parc. č. 2150 (orná půda), parc. č. 2154 (orná půda), parc. č. 2155 (orná půda), parc. č. 2156 (orná půda), parc. č. 2157 (ostatní plocha), parc. č. 2158 (orná půda), parc. č. 2159 (orná půda), parc. č. 2161 (orná půda), parc. č. 2162 (orná půda), parc. č. 2163 (orná půda), parc. č. 2164 (orná půda), parc. č. 2165 (orná půda), parc. č. 2167 (orná půda), parc. č. 2168 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 2169/1 (ostatní plocha), parc. č. 2169/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 2170/1 (ostatní plocha), parc. č. 2170/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 2170/3 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 2170/4 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 2171 (lesní pozemek), parc. č. 2172 (lesní pozemek), parc. č. 2177/1 (ostatní plocha), parc. č. 2177/2 (vodní plocha), parc. č. 2177/3 (orná půda), parc. č. 2177/4 (orná půda), parc. č. 2177/5 (orná půda), parc. č. 2177/6 (orná půda), parc. č. 2177/7 (orná půda), parc. č. 2177/8 (orná půda), parc. č. 2177/9 (orná půda), parc. č. 2177/10 (ostatní plocha), parc. č. 2177/11 (ostatní plocha), parc. č. 2178 (ostatní plocha), v obci **Horní Moštěnice**, v katastrálním území **Horní Moštěnice**, na pozemcích parc. č. st. 226 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 227 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 228/1 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 960 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1031/57 (orná půda), parc. č. 1031/58 (orná půda), parc. č. 1031/59 (orná půda), parc. č. 1077/1 (orná půda), parc. č. 1077/2 (orná půda), parc. č. 1077/3 (orná půda), parc. č. 1077/4 (orná půda), parc. č. 1091 (ostatní plocha), parc. č. 1095/4 (orná půda), parc. č. 1095/5 (orná půda), parc. č. 1095/6 (orná půda), parc. č. 1095/7 (orná půda), parc. č. 1103/1 (orná půda), parc. č. 1103/2 (orná půda), parc. č. 1103/3 (orná půda), parc. č. 1103/4 (orná půda), parc. č. 1103/5 (orná půda), parc. č. 1103/6 (orná půda), parc. č. 1103/7 (orná půda), parc. č. 1103/8 (orná půda), parc. č. 1103/9 (orná půda), parc. č. 1103/10 (orná půda), parc. č. 1110/2 (orná půda), parc. č. 1115/1 (orná půda), parc. č. 1115/2 (orná půda), parc. č. 1174/2 (orná půda), parc. č. 1174/3 (orná půda), parc. č. 1174/5 (orná půda), parc. č. 1174/7 (orná půda), parc. č. 1174/10 (orná půda), parc. č. 1174/11 (orná půda), parc. č. 1174/20 (orná půda), parc. č. 1174/21 (orná půda), parc. č. 1174/22 (orná půda), parc. č. 1174/23 (orná půda), parc. č. 1174/24 (orná půda), parc. č. 1174/25 (orná půda), parc. č. 1174/32 (orná půda), parc. č. 1174/33 (orná půda), parc. č. 1174/43 (orná půda), parc. č. 1174/45 (orná půda), parc. č. 1174/51 (orná půda), parc. č. 1174/52 (orná půda), parc. č. 1174/53 (orná půda), parc. č. 1174/54 (orná půda), parc. č. 1174/55 (orná půda), parc. č. 1174/75 (orná půda), parc. č. 1174/84 (orná půda), parc. č. 1174/85 (orná půda), parc. č. 1174/86 (orná půda), parc. č. 1174/87 (orná půda), parc. č. 1174/88 (orná půda), parc. č. 1174/89 (orná půda), parc. č. 1174/90 (orná půda), parc. č. 1174/91 (orná půda), parc. č. 1174/92 (orná půda), parc. č. 1174/93 (orná půda), parc. č. 1174/94 (orná půda), parc. č. 1174/95 (orná půda), parc. č. 1174/103 (orná půda), parc. č. 1174/106 (orná půda), parc. č. 1174/107 (orná půda), parc. č. 1174/108 (orná půda), parc. č. 1174/109 (orná půda), parc. č. 1174/110

(orná půda), parc. č. 1174/111 (orná půda), parc. č. 1174/112 (orná půda), parc. č. 1179/1 (ostatní plocha), parc. č. 1179/2 (ostatní plocha), parc. č. 1179/3 (ostatní plocha), parc. č. 1185/5 (orná půda), parc. č. 1185/6 (orná půda), parc. č. 1185/8 (orná půda), parc. č. 1185/9 (orná půda), parc. č. 1185/10 (orná půda), parc. č. 1185/11 (orná půda), parc. č. 1185/12 (orná půda), parc. č. 1185/13 (orná půda), parc. č. 1185/15 (orná půda), parc. č. 1185/16 (orná půda), parc. č. 1185/17 (orná půda), parc. č. 1185/18 (orná půda), parc. č. 1185/19 (orná půda), parc. č. 1185/24 (orná půda), parc. č. 1185/25 (orná půda), parc. č. 1185/26 (orná půda), parc. č. 1185/27 (orná půda), parc. č. 1185/28 (orná půda), parc. č. 1185/29 (orná půda), parc. č. 1185/30 (orná půda), parc. č. 1185/31 (orná půda), parc. č. 1185/32 (orná půda), parc. č. 1185/33 (orná půda), parc. č. 1185/34 (orná půda), parc. č. 1185/35 (orná půda), parc. č. 1185/36 (orná půda), parc. č. 1185/37 (orná půda), parc. č. 1185/38 (orná půda), parc. č. 1185/39 (orná půda), parc. č. 1185/40 (orná půda), parc. č. 1185/41 (orná půda), parc. č. 1185/42 (orná půda), parc. č. 1185/43 (orná půda), parc. č. 1185/44 (orná půda), parc. č. 1185/45 (orná půda), parc. č. 1185/46 (orná půda), parc. č. 1185/47 (orná půda), parc. č. 1185/48 (orná půda), parc. č. 1185/49 (orná půda), parc. č. 1185/50 (orná půda), parc. č. 1204/1 (ostatní plocha), parc. č. 1204/2 (ostatní plocha), parc. č. 1204/3 (ostatní plocha), parc. č. 1219/1 (orná půda), parc. č. 1219/2 (ostatní plocha), parc. č. 1219/7 (orná půda), parc. č. 1219/8 (orná půda), parc. č. 1219/9 (orná půda), parc. č. 1219/10 (orná půda), parc. č. 1219/11 (orná půda), parc. č. 1219/12 (orná půda), parc. č. 1219/13 (orná půda), parc. č. 1219/14 (orná půda), parc. č. 1219/15 (orná půda), parc. č. 1219/16 (orná půda), parc. č. 1219/17 (orná půda), parc. č. 1219/18 (orná půda), parc. č. 1219/19 (orná půda), parc. č. 1219/20 (orná půda), parc. č. 1219/21 (orná půda), parc. č. 1219/22 (orná půda), parc. č. 1236/12 (orná půda), parc. č. 1236/13 (orná půda), parc. č. 1236/14 (orná půda), parc. č. 1236/15 (orná půda), parc. č. 1236/16 (orná půda), parc. č. 1236/17 (orná půda), parc. č. 1236/18 (orná půda), parc. č. 1236/19 (orná půda), parc. č. 1236/20 (orná půda), parc. č. 1236/21 (orná půda), parc. č. 1236/22 (orná půda), parc. č. 1236/23 (orná půda), parc. č. 1236/24 (orná půda), parc. č. 1236/25 (orná půda), parc. č. 1255/3 (orná půda), parc. č. 1255/4 (orná půda), parc. č. 1255/5 (orná půda), parc. č. 1260/1 (orná půda), parc. č. 1260/2 (orná půda), parc. č. 1260/3 (ostatní plocha), parc. č. 1261/2 (orná půda), parc. č. 1261/3 (zahrada), parc. č. 1263/1 (orná půda), parc. č. 1265 (zahrada), parc. č. 1269/2 (orná půda), parc. č. 1270/1 (orná půda), parc. č. 1271 (zahrada), parc. č. 1272/3 (orná půda), parc. č. 1278/4 (orná půda), parc. č. 1280/4 (orná půda), parc. č. 1280/5 (orná půda), parc. č. 1280/6 (orná půda), parc. č. 1280/7 (orná půda), parc. č. 1280/8 (orná půda), parc. č. 1280/9 (orná půda), parc. č. 1280/10 (orná půda), parc. č. 1280/11 (orná půda), parc. č. 1280/12 (orná půda), parc. č. 1280/13 (orná půda), parc. č. 1288/1 (orná půda), parc. č. 1288/8 (ostatní plocha), parc. č. 1426 (ostatní plocha), parc. č. 1427 (ostatní plocha), parc. č. 1440 (ostatní plocha), parc. č. 1454 (ostatní plocha), parc. č. 1459/1 (ostatní plocha), parc. č. 1459/2 (ostatní plocha), parc. č. 1460 (ostatní plocha), parc. č. 1462/1 (vodní plocha), parc. č. 1501/2 (vodní plocha), parc. č. 1501/3 (vodní plocha), parc. č. 1502 (trvalý travní porost), parc. č. 1534/1 (ostatní plocha), parc. č. 1534/2 (ostatní plocha), parc. č. 1534/20 (ostatní plocha), parc. č. 1535/1 (ostatní plocha), parc. č. 1535/2 (ostatní plocha), parc. č. 1535/3 (ostatní plocha), parc. č. 1535/4 (ostatní plocha), parc. č. 1535/6 (ostatní plocha), parc. č. 1535/7 (ostatní plocha), parc. č. 1535/9 (ostatní plocha), parc. č. 1535/21 (ostatní plocha), parc. č. 1535/23 (ostatní plocha), parc. č. 1535/24 (ostatní plocha), parc. č. 1536 (ostatní plocha), parc. č. 1543 (orná půda), parc. č. 1557/22 (ostatní plocha), parc. č. 1558/1 (orná půda), parc. č. 1558/2 (orná půda), parc. č. 1558/3 (orná půda), parc. č. 1558/4 (orná půda), parc. č. 1558/18 (orná půda), parc. č. 1558/19 (ostatní

plocha), parc. č. 1558/20 (orná půda), parc. č. 1558/25 (ostatní plocha), parc. č. 1558/35 (vodní plocha), parc. č. 1558/39 (orná půda), parc. č. 1558/40 (ostatní plocha), parc. č. 1581 (ostatní plocha), v obci **Přerov**, v katastrálním území **Dluhonice**, na pozemcích parc. č. 6/2 (zahrada), parc. č. 6/3 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6/4 (zahrada), parc. č. 12 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 13/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 13/3 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 15/4 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 16 (trvalý travní porost), parc. č. 17/1 (zahrada), parc. č. 20/1 (zahrada), parc. č. 36 (zahrada), parc. č. 37 (zahrada), parc. č. 38 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 39 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 40 (zahrada), parc. č. 41 (zahrada), parc. č. 42 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 43 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 44 (zahrada), parc. č. 45 (zahrada), parc. č. 46 (ostatní plocha), parc. č. 47 (ostatní plocha), parc. č. 48 (zahrada), parc. č. 49 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 63/12 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 63/13 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 63/14 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 63/15 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 63/16 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 63/17 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 63/18 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 63/19 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 63/23 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 63/24 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 63/25 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 63/26 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 63/27 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 63/28 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 63/29 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 63/30 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 63/31 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 63/32 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 63/33 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 63/34 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 63/49 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 198 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 199/1 (zahrada), parc. č. 199/2 (ostatní plocha), parc. č. 200/1 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 200/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 201/1 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 201/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 202/1 (zahrada), parc. č. 202/2 (zahrada), parc. č. 202/3 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 203 (zahrada), parc. č. 204 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 205 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 206 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 207 (zahrada), parc. č. 500/1 (ostatní plocha), parc. č. 500/2 (ostatní plocha), parc. č. 501 (ostatní plocha), parc. č. 873/7 (ostatní plocha), parc. č. 874/2 (ostatní plocha), parc. č. 874/5 (ostatní plocha), parc. č. 1089/2 (ostatní plocha), parc. č. 1142 (ostatní plocha), parc. č. 1177 (orná půda), parc. č. 1178 (orná půda), parc. č. 1186 (orná půda), parc. č. 1188 (orná půda), parc. č. 1189 (lesní pozemek), parc. č. 1190 (ostatní plocha), parc. č. 1191 (orná půda), parc. č. 1199 (ostatní plocha), parc. č. 1200 (orná půda), parc. č. 1201 (orná půda), parc. č. 1202 (orná půda), parc. č. 1203 (orná půda), parc. č. 1204 (orná půda), parc. č. 1205 (orná půda), parc. č. 1206 (orná půda), parc. č. 1207 (orná půda), parc. č. 1208 (orná půda), parc. č. 1287 (ostatní plocha), parc. č. 1318 (trvalý travní porost), parc. č. 1339 (ostatní plocha), parc. č. 1341 (orná půda), parc. č. 1342 (orná půda), parc. č. 1344 (orná půda), parc. č. 1345 (orná půda), v obci **Přerov**, v katastrálním území **Lověšice u Přerova**, na pozemcích parc. č. st. 268/1 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 268/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 268/3 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 268/4 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 271/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 272 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 278/13 (orná půda), parc. č. 278/14 (orná půda), parc. č. 278/15 (orná půda), parc. č. 278/16 (orná půda), parc. č. 278/17 (orná půda), parc. č. 278/18 (orná půda), parc. č. 278/19 (orná půda), parc. č. 278/31 (orná půda), parc. č. 278/32 (orná půda), parc. č. 278/33 (orná půda), parc. č. 278/34 (orná půda), parc. č. 278/35 (orná půda), parc. č. 278/36 (orná půda), parc. č. 278/37 (orná půda), parc. č. 278/39 (orná

půda), parc. č. 278/41 (orná půda), parc. č. 278/42 (orná půda), parc. č. 278/45 (orná půda), parc. č. 278/46 (orná půda), parc. č. 278/47 (orná půda), parc. č. 278/50 (orná půda), parc. č. st. 302 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 303 (lesní pozemek), parc. č. 304/1 (orná půda), parc. č. 304/2 (orná půda), parc. č. 305 (zahrada), parc. č. 306 (orná půda), parc. č. 307 (zahrada), parc. č. 308/1 (zahrada), parc. č. 308/2 (orná půda), parc. č. 308/3 (zahrada), parc. č. 308/4 (orná půda), parc. č. 308/5 (zahrada), parc. č. 322/6 (orná půda), parc. č. 322/27 (orná půda), parc. č. 322/28 (orná půda), parc. č. 322/29 (orná půda), parc. č. 322/33 (orná půda), parc. č. 322/34 (orná půda), parc. č. st. 322 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 330/1 (orná půda), parc. č. 330/4 (orná půda), parc. č. 330/5 (orná půda), parc. č. 330/6 (orná půda), parc. č. 330/7 (orná půda), parc. č. 330/8 (orná půda), parc. č. 330/9 (orná půda), parc. č. 330/10 (orná půda), parc. č. 330/11 (orná půda), parc. č. 330/12 (orná půda), parc. č. 330/13 (orná půda), parc. č. 330/14 (orná půda), parc. č. 330/15 (orná půda), parc. č. 330/16 (orná půda), parc. č. 330/17 (orná půda), parc. č. 330/18 (orná půda), parc. č. 330/19 (orná půda), parc. č. 330/20 (orná půda), parc. č. 330/21 (orná půda), parc. č. 330/22 (orná půda), parc. č. 330/23 (orná půda), parc. č. 330/24 (orná půda), parc. č. 330/25 (orná půda), parc. č. 330/26 (orná půda), parc. č. 330/27 (orná půda), parc. č. 330/28 (orná půda), parc. č. 330/31 (orná půda), parc. č. 330/32 (orná půda), parc. č. 330/33 (orná půda), parc. č. 330/34 (orná půda), parc. č. 330/35 (orná půda), parc. č. 330/36 (orná půda), parc. č. 330/37 (orná půda), parc. č. 366/2 (orná půda), parc. č. 366/4 (orná půda), parc. č. 367/2 (ostatní plocha), parc. č. 367/3 (ostatní plocha), parc. č. 367/7 (ostatní plocha), parc. č. 367/8 (ostatní plocha), parc. č. 367/9 (ostatní plocha), parc. č. 367/10 (ostatní plocha), parc. č. 367/11 (ostatní plocha), parc. č. 367/12 (ostatní plocha), parc. č. 367/13 (ostatní plocha), parc. č. 367/17 (trvalý travní porost), parc. č. 370/1 (ostatní plocha), parc. č. 370/2 (ostatní plocha), parc. č. 370/3 (ostatní plocha), parc. č. 370/4 (ostatní plocha), parc. č. 370/5 (ostatní plocha), parc. č. 370/6 (ostatní plocha), parc. č. 386/2 (orná půda), parc. č. 386/4 (orná půda), parc. č. 386/7 (orná půda), parc. č. 386/8 (orná půda), parc. č. 386/19 (orná půda), parc. č. 386/23 (orná půda), parc. č. 404/3 (ostatní plocha), parc. č. 404/5 (ostatní plocha), parc. č. 404/6 (ostatní plocha), parc. č. st. 425 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 471 (ostatní plocha), parc. č. 472 (ostatní plocha), parc. č. 475 (ostatní plocha), parc. č. 481/1 (ostatní plocha), parc. č. 489 (ostatní plocha), parc. č. 530 (orná půda), parc. č. 531 (orná půda), parc. č. 532 (orná půda), parc. č. 541/2 (ostatní plocha), parc. č. 548/7 (orná půda), parc. č. 548/8 (orná půda), parc. č. 548/9 (orná půda), parc. č. 548/10 (orná půda), parc. č. 548/11 (orná půda), parc. č. 548/12 (orná půda), parc. č. 548/13 (orná půda), parc. č. 548/14 (orná půda), parc. č. 548/16 (orná půda), parc. č. 548/17 (orná půda), parc. č. 548/18 (ostatní plocha), parc. č. 548/20 (orná půda), parc. č. 548/37 (orná půda), parc. č. 548/68 (ostatní plocha), parc. č. 549/5 (ostatní plocha), parc. č. 549/7 (ostatní plocha), parc. č. 549/8 (ostatní plocha), parc. č. 556/1 (ostatní plocha), parc. č. 556/2 (ostatní plocha), v obci **Přerov**, v katastrálním území **Předmostí**, na pozemcích parc. č. 30/1 (ostatní plocha), parc. č. 85/1 (ostatní plocha), parc. č. 86/2 (orná půda), parc. č. 128/4 (ostatní plocha), parc. č. 128/6 (ostatní plocha), parc. č. 129/1 (zahrada), parc. č. 130/1 (zahrada), parc. č. 130/2 (zahrada), parc. č. 130/5 (zahrada), parc. č. 250/2 (zahrada), parc. č. 250/5 (zahrada), parc. č. 250/6 (zahrada), parc. č. 252/2 (zahrada), parc. č. 253/3 (orná půda), parc. č. 253/5 (zahrada), parc. č. 255/1 (trvalý travní porost), parc. č. 256/2 (zahrada), parc. č. 257/1 (orná půda), parc. č. 258/2 (zahrada), parc. č. 259/1 (trvalý travní porost), parc. č. 260/2 (trvalý travní porost), parc. č. 261/1 (trvalý travní porost), parc. č. 264 (zahrada), parc. č. 265 (zahrada), parc. č. 267/1 (ostatní plocha), parc. č. 267/2 (ostatní plocha), parc. č. 267/3 (ostatní plocha), parc. č. 267/4 (ostatní plocha), parc. č. 271/1 (orná půda),

parc. č. 271/2 (orná půda), parc. č. 271/3 (orná půda), parc. č. 271/4 (orná půda), parc. č. 273 (ostatní plocha), parc. č. 274/1 (orná půda), parc. č. 274/2 (trvalý travní porost), parc. č. 275 (orná půda), parc. č. 278/1 (orná půda), parc. č. 287/12 (orná půda), parc. č. 291/5 (orná půda), parc. č. 291/6 (orná půda), parc. č. 304/1 (orná půda), parc. č. 304/4 (zahrada), parc. č. 307/4 (ostatní plocha), parc. č. 307/13 (ostatní plocha), parc. č. 307/18 (ostatní plocha), parc. č. 307/19 (orná půda), parc. č. 347/1 (orná půda), parc. č. 347/2 (orná půda), parc. č. 347/15 (ostatní plocha), parc. č. 347/16 (ostatní plocha), parc. č. 347/17 (ostatní plocha), parc. č. 347/22 (orná půda), parc. č. 347/23 (ostatní plocha), parc. č. 347/24 (ostatní plocha), parc. č. 347/25 (ostatní plocha), parc. č. 347/26 (orná půda), parc. č. 347/27 (ostatní plocha), parc. č. 347/28 (ostatní plocha), parc. č. 347/29 (ostatní plocha), parc. č. 347/32 (orná půda), parc. č. 347/42 (orná půda), parc. č. st. 375/1 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 375/3 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 434 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 477 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 510 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 512 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 520 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 527 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 528/1 (ostatní plocha), parc. č. 528/2 (ostatní plocha), parc. č. 528/8 (ostatní plocha), parc. č. 528/17 (ostatní plocha), parc. č. 528/18 (ostatní plocha), parc. č. 528/19 (ostatní plocha), parc. č. 528/20 (ostatní plocha), parc. č. 539/2 (ostatní plocha), parc. č. st. 543 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 544 (ostatní plocha), parc. č. st. 544 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 545 (ostatní plocha), parc. č. 546 (ostatní plocha), parc. č. st. 547 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 550 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 551 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 552 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 553 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 558 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 559 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 560 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 561 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 565 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 566 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 596 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 597 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 599 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 600 (ostatní plocha), parc. č. 601 (ostatní plocha), parc. č. 602 (ostatní plocha), parc. č. 627/3 (orná půda), parc. č. 627/7 (orná půda), parc. č. 627/11 (ostatní plocha), parc. č. 627/12 (ostatní plocha), parc. č. st. 627 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 631/1 (ostatní plocha), parc. č. 631/2 (ostatní plocha), parc. č. 631/3 (orná půda), parc. č. 631/4 (orná půda), parc. č. 631/5 (orná půda), parc. č. 631/6 (ostatní plocha), parc. č. 631/7 (ostatní plocha), parc. č. st. 631 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 644 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 814 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 862 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 890 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 942 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 985 (zastavěná plocha a nádvoří), v obci **Přerov**, v katastrálním území **Přerov**, na pozemcích parc. č. 3361/1 (ostatní plocha), parc. č. 3361/67 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 3361/71 (ostatní plocha), parc. č. 3361/73 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 3361/74 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 3361/76 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 3361/77 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 3361/78 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 3361/79 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 3361/80 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 3361/81 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 3361/150 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 3361/155 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 3361/182 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 3361/183 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 3361/184 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 3361/185 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 3361/186 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 3391/3 (vodní plocha), parc. č. 4127 (ostatní plocha), parc. č. 4128/1 (ostatní plocha), parc. č. 4129/1 (ostatní plocha), parc. č.

4130/1 (zahrada), parc. č. 4130/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 4131/1 (zahrada), parc. č. 4134 (zahrada), parc. č. 4135/1 (zahrada), parc. č. 4135/7 (ostatní plocha), parc. č. 4135/10 (ostatní plocha), parc. č. 4135/15 (ostatní plocha), parc. č. 4135/21 (zahrada), parc. č. 4136/1 (zahrada), parc. č. 4136/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 4136/3 (zahrada), parc. č. 4137 (zahrada), parc. č. 4138 (zahrada), parc. č. 4139 (trvalý travní porost), parc. č. 4973/15 (ostatní plocha), parc. č. 4973/17 (ostatní plocha), parc. č. 5869/1 (orná půda), parc. č. 5869/4 (orná půda), parc. č. 5875/26 (orná půda), parc. č. 5875/27 (orná půda), parc. č. 5926/1 (orná půda), parc. č. 5926/2 (zahrada), parc. č. 5926/3 (ostatní plocha), parc. č. 5935/3 (orná půda), parc. č. 5935/4 (orná půda), parc. č. 5935/5 (orná půda), parc. č. 5935/6 (orná půda), parc. č. 5935/7 (orná půda), parc. č. 5935/8 (orná půda), parc. č. 5935/9 (orná půda), parc. č. 5935/10 (orná půda), parc. č. 5935/11 (orná půda), parc. č. 5935/15 (orná půda), parc. č. 5935/16 (orná půda), parc. č. 5935/17 (orná půda), parc. č. 5935/18 (orná půda), parc. č. 5935/19 (orná půda), parc. č. 5935/20 (orná půda), parc. č. 5935/21 (orná půda), parc. č. 5935/22 (orná půda), parc. č. 5935/23 (orná půda), parc. č. 5935/24 (orná půda), parc. č. 5948/3 (ostatní plocha), parc. č. 5952/2 (orná půda), parc. č. 5952/3 (orná půda), parc. č. 5952/4 (orná půda), parc. č. 5952/5 (orná půda), parc. č. 5952/6 (orná půda), parc. č. 5952/7 (orná půda), parc. č. 5952/8 (orná půda), parc. č. 5958 (orná půda), parc. č. 5990/13 (orná půda), parc. č. 5990/14 (orná půda), parc. č. 5990/15 (orná půda), parc. č. 5990/16 (orná půda), parc. č. 5990/17 (orná půda), parc. č. 5990/19 (orná půda), parc. č. 5990/20 (orná půda), parc. č. 5990/21 (orná půda), parc. č. 5990/22 (orná půda), parc. č. 5990/35 (orná půda), parc. č. 5990/43 (orná půda), parc. č. 5990/44 (orná půda), parc. č. 5990/45 (orná půda), parc. č. 5990/46 (orná půda), parc. č. 6004/2 (orná půda), parc. č. 6004/3 (orná půda), parc. č. 6025/2 (ostatní plocha), parc. č. 6025/3 (ostatní plocha), parc. č. 6025/6 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6025/23 (ostatní plocha), parc. č. 6025/26 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6050/1 (ostatní plocha), parc. č. 6050/3 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6050/4 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6050/5 (ostatní plocha), parc. č. 6050/6 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6050/7 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6050/8 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6050/9 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6050/12 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6050/15 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6050/18 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6050/19 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6050/39 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6050/40 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6050/67 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6050/68 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6050/69 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6050/149 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6050/150 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6050/151 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6050/152 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6050/153 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6050/166 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6050/168 (ostatní plocha), parc. č. 6050/169 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6050/170 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6050/171 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6050/172 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6050/173 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6050/174 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6050/176 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6050/178 (ostatní plocha), parc. č. 6050/179 (ostatní plocha), parc. č. 6050/180 (ostatní plocha), parc. č. 6050/184 (ostatní plocha), parc. č. 6050/185 (ostatní plocha), parc. č. 6050/186 (ostatní plocha), parc. č. 6050/188 (ostatní plocha), parc. č. 6050/189 (ostatní plocha), parc. č. 6050/190 (ostatní plocha), parc. č. 6050/199 (ostatní plocha), parc. č. 6050/200 (ostatní plocha), parc. č. 6050/201 (ostatní plocha), parc. č. 6050/202 (ostatní plocha), parc. č. 6050/207 (ostatní plocha), parc. č. 6050/208 (ostatní plocha), parc. č.

6050/224 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6050/225 (ostatní plocha), parc. č. 6050/240 (ostatní plocha), parc. č. 6050/267 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6050/284 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6051 (ostatní plocha), parc. č. 6053/3 (ostatní plocha), parc. č. 6053/6 (ostatní plocha), parc. č. 6053/7 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6053/8 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6053/9 (ostatní plocha), parc. č. 6053/10 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6055/2 (orná půda), parc. č. 6055/3 (orná půda), parc. č. 6066/3 (ostatní plocha), parc. č. 6067/1 (orná půda), parc. č. 6067/2 (orná půda), parc. č. 6079/1 (orná půda), parc. č. 6079/2 (orná půda), parc. č. 6079/3 (orná půda), parc. č. 6079/4 (orná půda), parc. č. 6079/5 (orná půda), parc. č. 6079/6 (orná půda), parc. č. 6079/7 (orná půda), parc. č. 6079/8 (orná půda), parc. č. 6079/9 (orná půda), parc. č. 6079/10 (orná půda), parc. č. 6079/11 (orná půda), parc. č. 6079/12 (orná půda), parc. č. 6079/13 (orná půda), parc. č. 6079/14 (orná půda), parc. č. 6079/15 (orná půda), parc. č. 6079/16 (orná půda), parc. č. 6079/17 (orná půda), parc. č. 6079/18 (orná půda), parc. č. 6079/19 (orná půda), parc. č. 6079/20 (orná půda), parc. č. 6079/21 (orná půda), parc. č. 6079/22 (orná půda), parc. č. 6079/23 (orná půda), parc. č. 6079/24 (orná půda), parc. č. 6079/25 (orná půda), parc. č. 6079/26 (orná půda), parc. č. 6092 (ostatní plocha), parc. č. 6093 (ostatní plocha), parc. č. 6105/1 (orná půda), parc. č. 6105/2 (orná půda), parc. č. 6105/3 (orná půda), parc. č. 6105/18 (orná půda), parc. č. 6105/19 (orná půda), parc. č. 6105/20 (orná půda), parc. č. 6105/21 (orná půda), parc. č. 6105/22 (orná půda), parc. č. 6105/23 (orná půda), parc. č. 6105/24 (orná půda), parc. č. 6105/25 (orná půda), parc. č. 6105/26 (orná půda), parc. č. 6105/27 (orná půda), parc. č. 6105/28 (orná půda), parc. č. 6105/29 (orná půda), parc. č. 6105/30 (orná půda), parc. č. 6105/31 (orná půda), parc. č. 6105/34 (orná půda), parc. č. 6105/35 (orná půda), parc. č. 6105/36 (orná půda), parc. č. 6105/37 (orná půda), parc. č. 6105/38 (orná půda), parc. č. 6105/42 (orná půda), parc. č. 6105/45 (orná půda), parc. č. 6120/1 (ostatní plocha), parc. č. 6120/2 (ostatní plocha), parc. č. 6122/1 (orná půda), parc. č. 6122/2 (orná půda), parc. č. 6122/3 (orná půda), parc. č. 6123 (ovocný sad), parc. č. 6125 (zahrada), parc. č. 6126/1 (ovocný sad), parc. č. 6126/3 (ovocný sad), parc. č. 6130 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6134/2 (ostatní plocha), parc. č. 6146/1 (ostatní plocha), parc. č. 6146/3 (ostatní plocha), parc. č. 6146/4 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6146/7 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6146/32 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6146/33 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6146/34 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6146/41 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6146/43 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6146/53 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6146/54 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6146/56 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6146/57 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6146/58 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6146/59 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6146/60 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6146/70 (ostatní plocha), parc. č. 6161/1 (ostatní plocha), parc. č. 6162/1 (ostatní plocha), parc. č. 6163/3 (orná půda), parc. č. 6163/5 (orná půda), parc. č. 6167/4 (ostatní plocha), parc. č. 6167/5 (ostatní plocha), parc. č. 6168/3 (ostatní plocha), parc. č. 6168/4 (ostatní plocha), parc. č. 6170 (ostatní plocha), parc. č. 6171 (ostatní plocha), parc. č. 6172 (ostatní plocha), parc. č. 6173 (ostatní plocha), parc. č. 6174 (ostatní plocha), parc. č. 6175 (ostatní plocha), parc. č. 6176 (ostatní plocha), parc. č. 6177/1 (ostatní plocha), parc. č. 6177/2 (ostatní plocha), parc. č. 6178/1 (ostatní plocha), parc. č. 6178/2 (ostatní plocha), parc. č. 6179/1 (ostatní plocha), parc. č. 6179/2 (ostatní plocha), parc. č. 6180 (ostatní plocha), parc. č. 6181 (ostatní plocha), parc. č. 6182 (ostatní plocha), parc. č. 6183/1 (ostatní plocha), parc. č. 6183/3 (ostatní plocha), parc. č. 6185/2 (ostatní plocha), parc. č. 6188 (ostatní plocha), parc. č. 6189 (ostatní plocha), parc. č. 6190 (ostatní plocha), parc. č. 6191/1

(ostatní plocha), parc. č. 6191/2 (ostatní plocha), parc. č. 6196/2 (ostatní plocha), parc. č. 6198/2 (ostatní plocha), parc. č. 6198/3 (ostatní plocha), parc. č. 6200/2 (ostatní plocha), parc. č. 6200/18 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6200/19 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6200/20 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6200/21 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6200/22 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6200/24 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6200/25 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6200/26 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6200/27 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6200/34 (ostatní plocha), parc. č. 6200/48 (orná půda), parc. č. 6200/50 (orná půda), parc. č. 6200/52 (orná půda), parc. č. 6200/55 (ostatní plocha), parc. č. 6200/56 (ostatní plocha), parc. č. 6204/2 (ostatní plocha), parc. č. 6209/2 (zahrada), parc. č. 6226/1 (orná půda), parc. č. 6226/4 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6226/5 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6226/6 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6226/9 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6226/14 (orná půda), parc. č. 6226/15 (orná půda), parc. č. 6226/16 (orná půda), parc. č. 6226/17 (orná půda), parc. č. 6226/18 (orná půda), parc. č. 6226/19 (orná půda), parc. č. 6226/25 (orná půda), parc. č. 6226/26 (orná půda), parc. č. 6226/27 (orná půda), parc. č. 6226/28 (orná půda), parc. č. 6226/29 (orná půda), parc. č. 6244 (ostatní plocha), parc. č. 6245 (orná půda), parc. č. 6246 (orná půda), parc. č. 6254/2 (orná půda), parc. č. 6254/3 (orná půda), parc. č. 6254/4 (orná půda), parc. č. 6254/7 (ostatní plocha), parc. č. 6254/8 (orná půda), parc. č. 6254/9 (orná půda), parc. č. 6254/10 (orná půda), parc. č. 6254/11 (orná půda), parc. č. 6254/13 (orná půda), parc. č. 6254/14 (orná půda), parc. č. 6254/15 (orná půda), parc. č. 6254/16 (orná půda), parc. č. 6254/17 (orná půda), parc. č. 6254/18 (orná půda), parc. č. 6254/19 (orná půda), parc. č. 6254/20 (orná půda), parc. č. 6254/21 (orná půda), parc. č. 6254/22 (orná půda), parc. č. 6254/23 (orná půda), parc. č. 6254/24 (orná půda), parc. č. 6254/25 (orná půda), parc. č. 6254/26 (orná půda), parc. č. 6254/27 (orná půda), parc. č. 6254/28 (orná půda), parc. č. 6254/29 (orná půda), parc. č. 6254/30 (orná půda), parc. č. 6254/31 (orná půda), parc. č. 6254/32 (orná půda), parc. č. 6254/33 (orná půda), parc. č. 6254/34 (orná půda), parc. č. 6254/35 (orná půda), parc. č. 6254/36 (orná půda), parc. č. 6254/37 (orná půda), parc. č. 6254/38 (orná půda), parc. č. 6254/39 (orná půda), parc. č. 6254/40 (orná půda), parc. č. 6254/41 (orná půda), parc. č. 6254/42 (orná půda), parc. č. 6254/81 (orná půda), parc. č. 6322/1 (ostatní plocha), parc. č. 6370/1 (ostatní plocha), parc. č. 6370/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6377 (ostatní plocha), parc. č. 6378 (ostatní plocha), parc. č. 6395/1 (orná půda), parc. č. 6395/3 (orná půda), parc. č. 6395/4 (orná půda), parc. č. 6395/5 (orná půda), parc. č. 6395/6 (orná půda), parc. č. 6395/7 (orná půda), parc. č. 6395/8 (orná půda), parc. č. 6395/9 (orná půda), parc. č. 6395/10 (orná půda), parc. č. 6395/11 (orná půda), parc. č. 6395/12 (orná půda), parc. č. 6395/13 (orná půda), parc. č. 6395/14 (orná půda), parc. č. 6395/15 (orná půda), parc. č. 6395/16 (orná půda), parc. č. 6395/17 (orná půda), parc. č. 6395/18 (orná půda), parc. č. 6395/19 (orná půda), parc. č. 6395/20 (orná půda), parc. č. 6395/21 (orná půda), parc. č. 6395/22 (orná půda), parc. č. 6395/23 (orná půda), parc. č. 6410/1 (ostatní plocha), parc. č. 6410/2 (ostatní plocha), parc. č. 6411/1 (ostatní plocha), parc. č. 6411/2 (ostatní plocha), parc. č. 6412/1 (ostatní plocha), parc. č. 6412/2 (ostatní plocha), parc. č. 6412/3 (ostatní plocha), parc. č. 6414/2 (ostatní plocha), parc. č. 6414/3 (ostatní plocha), parc. č. 6415/1 (ostatní plocha), parc. č. 6415/3 (ostatní plocha), parc. č. 6416/1 (orná půda), parc. č. 6416/2 (orná půda), parc. č. 6417/3 (orná půda), parc. č. 6420/1 (orná půda), parc. č. 6420/3 (orná půda), parc. č. 6426 (orná půda), parc. č. 6427 (vodní plocha), parc. č. 6435 (orná půda), parc. č. 6463/1 (orná půda), parc. č. 6463/2 (orná půda), parc. č. 6463/3 (orná půda), parc. č. 6463/4 (orná půda), parc. č. 6463/5 (orná půda), parc. č. 6463/6 (orná půda), parc. č.

6463/7 (orná půda), parc. č. 6463/8 (orná půda), parc. č. 6463/9 (orná půda), parc. č. 6463/10 (orná půda), parc. č. 6463/11 (orná půda), parc. č. 6463/14 (orná půda), parc. č. 6463/15 (orná půda), parc. č. 6463/16 (orná půda), parc. č. 6463/17 (orná půda), parc. č. 6463/18 (orná půda), parc. č. 6463/19 (orná půda), parc. č. 6463/20 (orná půda), parc. č. 6463/21 (orná půda), parc. č. 6463/22 (orná půda), parc. č. 6463/23 (orná půda), parc. č. 6463/24 (orná půda), parc. č. 6463/25 (orná půda), parc. č. 6463/26 (orná půda), parc. č. 6463/27 (orná půda), parc. č. 6463/28 (orná půda), parc. č. 6463/29 (orná půda), parc. č. 6463/30 (orná půda), parc. č. 6463/31 (orná půda), parc. č. 6463/32 (orná půda), parc. č. 6463/33 (orná půda), parc. č. 6463/34 (orná půda), parc. č. 6475/1 (zahrada), parc. č. 6475/2 (zahrada), parc. č. 6475/3 (zahrada), parc. č. 6475/4 (zahrada), parc. č. 6475/5 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6475/7 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6475/8 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6476/1 (orná půda), parc. č. 6476/2 (orná půda), parc. č. 6476/3 (orná půda), parc. č. 6476/4 (orná půda), parc. č. 6476/5 (orná půda), parc. č. 6476/6 (orná půda), parc. č. 6476/7 (orná půda), parc. č. 6476/8 (orná půda), parc. č. 6476/9 (orná půda), parc. č. 6476/10 (orná půda), parc. č. 6476/11 (orná půda), parc. č. 6478 (zahrada), parc. č. 6479 (ostatní plocha), parc. č. 6482 (trvalý travní porost), parc. č. 6483 (orná půda), parc. č. 6484 (orná půda), parc. č. 6490/1 (orná půda), parc. č. 6490/2 (vodní plocha), parc. č. 6490/3 (ostatní plocha), parc. č. 6490/4 (orná půda), parc. č. 6490/5 (orná půda), parc. č. 6490/6 (orná půda), parc. č. 6490/7 (orná půda), parc. č. 6490/8 (orná půda), parc. č. 6491/1 (ostatní plocha), parc. č. 6491/2 (ostatní plocha), parc. č. 6492/1 (ostatní plocha), parc. č. 6492/3 (vodní plocha), parc. č. 6492/4 (ostatní plocha), parc. č. 6497/1 (ostatní plocha), parc. č. 6497/2 (ostatní plocha), parc. č. 6497/3 (ostatní plocha), parc. č. 6497/7 (ostatní plocha), parc. č. 6497/9 (ostatní plocha), parc. č. 6497/10 (ostatní plocha), parc. č. 6497/11 (ostatní plocha), parc. č. 6497/12 (ostatní plocha), parc. č. 6497/13 (ostatní plocha), parc. č. 6497/14 (ostatní plocha), parc. č. 6497/15 (ostatní plocha), parc. č. 6497/19 (ostatní plocha), parc. č. 6497/20 (ostatní plocha), parc. č. 6497/21 (ostatní plocha), parc. č. 6497/22 (ostatní plocha), parc. č. 6497/23 (ostatní plocha), parc. č. 6497/24 (ostatní plocha), parc. č. 6500/4 (ostatní plocha), parc. č. 6500/5 (ostatní plocha), parc. č. 6500/6 (ostatní plocha), parc. č. 6500/8 (ostatní plocha), parc. č. 6500/11 (ostatní plocha), parc. č. 6500/12 (ostatní plocha), parc. č. 6500/13 (ostatní plocha), parc. č. 6500/14 (ostatní plocha), parc. č. 6500/15 (ostatní plocha), parc. č. 6500/16 (ostatní plocha), parc. č. 6505/41 (orná půda), parc. č. 6505/42 (orná půda), parc. č. 6505/43 (orná půda), parc. č. 6505/44 (orná půda), parc. č. 6505/45 (orná půda), parc. č. 6599 (ostatní plocha), parc. č. 6610/1 (ovocný sad), parc. č. 6629/4 (trvalý travní porost), parc. č. 6632/2 (ostatní plocha), parc. č. 6632/3 (ostatní plocha), parc. č. 6633/2 (ostatní plocha), parc. č. 6636/1 (ostatní plocha), parc. č. 6636/2 (ostatní plocha), parc. č. 6637/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6638/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6639/1 (zahrada), parc. č. 6639/4 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6639/5 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6639/6 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6640/1 (zahrada), parc. č. 6640/2 (zahrada), parc. č. 6641/1 (ovocný sad), parc. č. 6641/3 (ovocný sad), parc. č. 6641/4 (ovocný sad), parc. č. 6642/1 (zahrada), parc. č. 6642/2 (zahrada), parc. č. 6642/5 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6643 (zahrada), parc. č. 6644/3 (zahrada), parc. č. 6644/4 (zahrada), parc. č. 6644/5 (zahrada), parc. č. 6644/6 (zahrada), parc. č. 6644/7 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6644/8 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6644/9 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6644/10 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6644/11 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6644/12 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6645/1 (zahrada), parc. č. 6645/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6646/1 (zahrada), parc. č. 6646/2

(zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6646/3 (zahrada), parc. č. 6646/4 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6647/1 (zahrada), parc. č. 6647/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6648/1 (ovocný sad), parc. č. 6648/2 (ovocný sad), parc. č. 6649/1 (zahrada), parc. č. 6649/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6649/3 (ostatní plocha), parc. č. 6650/1 (zahrada), parc. č. 6652 (zahrada), parc. č. 6684/1 (zahrada), parc. č. 6684/4 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6685/1 (zahrada), parc. č. 6852/2 (ostatní plocha), parc. č. 6857/13 (ostatní plocha), parc. č. 6860/1 (ostatní plocha), parc. č. 6860/2 (ostatní plocha), parc. č. 6865/2 (ostatní plocha), parc. č. 6865/3 (ostatní plocha), parc. č. 6880/1 (ostatní plocha), parc. č. 6880/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 6900/27 (orná půda), parc. č. 7106/50 (ostatní plocha), parc. č. 7106/51 (ostatní plocha), parc. č. 7106/52 (ostatní plocha), parc. č. 7106/53 (ostatní plocha), parc. č. 7106/54 (ostatní plocha), parc. č. 7106/55 (ostatní plocha), parc. č. 7106/56 (ostatní plocha), parc. č. 7106/57 (ostatní plocha), parc. č. 7106/58 (ostatní plocha), parc. č. 7106/59 (ostatní plocha), parc. č. 7106/60 (ostatní plocha), parc. č. 7106/61 (ostatní plocha), parc. č. 7106/62 (ostatní plocha), parc. č. 7106/63 (ostatní plocha), parc. č. 7106/64 (ostatní plocha), parc. č. 7106/65 (ostatní plocha), parc. č. 7106/66 (ostatní plocha), parc. č. 7106/67 (ostatní plocha), parc. č. 7106/88 (ostatní plocha), parc. č. 7106/92 (ostatní plocha), parc. č. 7106/93 (ostatní plocha), parc. č. 7106/95 (ostatní plocha), parc. č. 7106/96 (ostatní plocha), parc. č. 7106/97 (ostatní plocha), parc. č. 7106/102 (ostatní plocha), parc. č. 7106/103 (ostatní plocha), parc. č. 7106/104 (ostatní plocha), parc. č. 7108/1 (ostatní plocha), parc. č. 7108/3 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 7108/4 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 7108/5 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 7108/6 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 7108/7 (ostatní plocha), parc. č. 7108/8 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 7108/9 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 7108/10 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 7108/11 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 7108/12 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 7108/13 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 7108/29 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 7108/66 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 7108/72 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 7108/73 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 7108/74 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 7108/116 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 7108/117 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 7108/121 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 7108/122 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 7108/125 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 7108/128 (ostatní plocha), parc. č. 7108/129 (ostatní plocha), parc. č. 7108/130 (ostatní plocha), parc. č. 7108/132 (ostatní plocha), parc. č. 7108/133 (ostatní plocha), parc. č. 7108/134 (ostatní plocha), parc. č. 7108/135 (ostatní plocha), parc. č. 7108/136 (ostatní plocha), parc. č. 7108/137 (ostatní plocha), parc. č. 7108/138 (ostatní plocha), parc. č. 7108/139 (ostatní plocha), parc. č. 7108/140 (ostatní plocha), parc. č. 7108/141 (ostatní plocha), parc. č. 7108/142 (ostatní plocha), parc. č. 7108/143 (ostatní plocha), parc. č. 7108/144 (ostatní plocha), parc. č. 7108/145 (ostatní plocha), parc. č. 7108/146 (ostatní plocha), parc. č. 7108/147 (ostatní plocha), parc. č. 7108/148 (ostatní plocha), parc. č. 7108/149 (ostatní plocha), parc. č. 7108/150 (ostatní plocha), parc. č. 7108/151 (ostatní plocha), parc. č. 7108/152 (ostatní plocha), parc. č. 7108/153 (ostatní plocha), parc. č. 7108/154 (ostatní plocha), parc. č. 7108/155 (ostatní plocha), parc. č. 7108/156 (ostatní plocha), parc. č. 7108/158 (ostatní plocha), parc. č. 7108/159 (ostatní plocha), parc. č. 7108/160 (ostatní plocha), parc. č. 7108/161 (ostatní plocha), parc. č. 7108/162 (ostatní plocha), parc. č. 7108/168 (ostatní plocha), parc. č. 7108/176 (ostatní plocha), parc. č. 7108/178 (ostatní plocha), parc. č. 7108/179 (ostatní plocha), parc. č. 7108/181 (ostatní plocha), parc. č. 7108/182 (ostatní plocha), parc. č. 7108/183 (ostatní plocha), parc. č. 7108/184 (ostatní plocha), parc. č.

7108/185 (ostatní plocha), parc. č. 7108/186 (ostatní plocha), parc. č. 7108/187 (ostatní plocha), parc. č. 7108/188 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 7108/198 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 7114/2 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 7114/5 (ostatní plocha), parc. č. 7114/6 (ostatní plocha), parc. č. 7114/7 (ostatní plocha), parc. č. 7114/8 (ostatní plocha), parc. č. 7114/9 (ostatní plocha), parc. č. 7114/10 (ostatní plocha), parc. č. 7114/11 (ostatní plocha), parc. č. 7114/12 (ostatní plocha), parc. č. 7114/13 (ostatní plocha), parc. č. 7114/19 (ostatní plocha), parc. č. 7114/20 (ostatní plocha), parc. č. 7114/21 (ostatní plocha), parc. č. 7114/22 (ostatní plocha), parc. č. 7114/23 (ostatní plocha), parc. č. 7114/24 (ostatní plocha), parc. č. 7114/25 (ostatní plocha), parc. č. 7114/26 (ostatní plocha), parc. č. 7114/27 (ostatní plocha), parc. č. 7114/28 (ostatní plocha), parc. č. 7114/29 (ostatní plocha), parc. č. 7114/30 (ostatní plocha), parc. č. 7115 (ostatní plocha), parc. č. 7116/3 (ostatní plocha), parc. č. 7116/5 (ostatní plocha), parc. č. 7116/6 (ostatní plocha), parc. č. 7116/7 (ostatní plocha), parc. č. 7116/8 (ostatní plocha), parc. č. 7116/9 (ostatní plocha), parc. č. 7116/10 (ostatní plocha), parc. č. 7117 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 7129 (orná půda), parc. č. 7130 (orná půda), parc. č. 7131 (orná půda), parc. č. 7161/4 (ostatní plocha), parc. č. 7166/29 (ostatní plocha), parc. č. 7166/30 (ovocný sad), parc. č. 7166/32 (ostatní plocha), parc. č. 7166/47 (orná půda), parc. č. 7166/67 (orná půda), parc. č. 7166/68 (orná půda), parc. č. 7166/69 (orná půda), parc. č. 7166/70 (orná půda), parc. č. 7279/3 (zahrada), parc. č. 7279/6 (zahrada), parc. č. 7279/7 (zahrada), parc. č. 7279/8 (zahrada), parc. č. 7279/9 (ostatní plocha), parc. č. 7279/10 (zahrada), parc. č. 7279/11 (zahrada), parc. č. 7279/22 (zahrada), parc. č. 7279/48 (zahrada), v obci **Přestavky**, v katastrálním území **Přestavky u Přerova**, na pozemcích parc. č. 571 (orná půda), parc. č. 572 (orná půda), parc. č. 586 (orná půda), parc. č. 588 (orná půda), parc. č. 593 (orná půda), parc. č. 594 (orná půda), parc. č. 595 (orná půda), parc. č. 596 (orná půda), parc. č. 597 (orná půda), parc. č. 598 (orná půda), parc. č. 599 (orná půda), parc. č. 600 (orná půda), parc. č. 601 (orná půda), parc. č. 602 (orná půda), parc. č. 623 (orná půda), parc. č. 624 (orná půda), parc. č. 625 (orná půda), parc. č. 626 (orná půda), parc. č. 627 (orná půda), parc. č. 628 (orná půda), parc. č. 629 (orná půda), parc. č. 630 (ostatní plocha), parc. č. 631 (orná půda), parc. č. 632 (orná půda), parc. č. 633 (ostatní plocha), parc. č. 634 (orná půda), parc. č. 635 (ostatní plocha), parc. č. 636 (orná půda), parc. č. 637 (orná půda), parc. č. 648 (ostatní plocha), parc. č. 649 (ostatní plocha), parc. č. 653 (vodní plocha), parc. č. 656 (ostatní plocha), parc. č. 657 (ostatní plocha), parc. č. 658 (ostatní plocha), v obci **Troubky**, v katastrálním území **Troubky nad Bečvou**, na pozemcích parc. č. 4019 (orná půda), parc. č. 4038 (ostatní plocha), parc. č. 4053/1 (ostatní plocha), parc. č. 4054/9 (ostatní plocha), v obci **Věžky**, v katastrálním území **Věžky u Přerova**, na pozemcích parc. č. 85/1 (trvalý travní porost), parc. č. 98/1 (orná půda), parc. č. 98/2 (orná půda), parc. č. 98/3 (orná půda), parc. č. 98/4 (orná půda), parc. č. 98/5 (orná půda), parc. č. 98/8 (orná půda), parc. č. 98/9 (orná půda), parc. č. 98/10 (orná půda), parc. č. 98/11 (orná půda), parc. č. 98/12 (orná půda), parc. č. 98/13 (orná půda), parc. č. 98/14 (orná půda), parc. č. 98/15 (orná půda), parc. č. 98/16 (orná půda), parc. č. 98/17 (orná půda), parc. č. 98/18 (orná půda), parc. č. 98/19 (orná půda), parc. č. 98/20 (orná půda), parc. č. 98/21 (orná půda), parc. č. 98/22 (orná půda), parc. č. 98/23 (orná půda), parc. č. 98/24 (orná půda), parc. č. 98/25 (orná půda), parc. č. 98/26 (orná půda), parc. č. 98/27 (orná půda), parc. č. 98/28 (orná půda), parc. č. 98/29 (orná půda), parc. č. 98/30 (orná půda), parc. č. 98/32 (orná půda), parc. č. 98/35 (orná půda), parc. č. 98/36 (orná půda), parc. č. 98/37 (orná půda), parc. č. 98/38 (orná půda), parc. č. 98/45 (orná půda), parc. č. 98/55 (orná půda), parc. č. 98/56 (orná půda), parc. č. 125/1 (orná půda), parc. č. 125/3 (orná půda), parc. č. 125/4 (orná

půda), parc. č. 125/5 (orná půda), parc. č. 125/7 (orná půda), parc. č. 132/2 (orná půda), parc. č. 132/7 (orná půda), parc. č. 132/8 (orná půda), parc. č. 132/9 (orná půda), parc. č. 132/10 (orná půda), parc. č. 132/11 (orná půda), parc. č. 132/12 (orná půda), parc. č. 132/13 (orná půda), parc. č. 132/14 (orná půda), parc. č. 132/15 (orná půda), parc. č. 132/16 (orná půda), parc. č. 132/17 (orná půda), parc. č. 132/18 (orná půda), parc. č. 132/19 (orná půda), parc. č. 146/1 (orná půda), parc. č. 146/2 (orná půda), parc. č. 146/3 (orná půda), parc. č. 146/4 (orná půda), parc. č. 146/10 (orná půda), parc. č. 146/12 (orná půda), parc. č. 146/13 (orná půda), parc. č. 146/14 (orná půda), parc. č. 146/15 (orná půda), parc. č. 146/16 (orná půda), parc. č. 146/17 (orná půda), parc. č. 250/1 (orná půda), parc. č. 365/4 (ostatní plocha), parc. č. 365/5 (ostatní plocha), parc. č. 365/6 (ostatní plocha), parc. č. 365/7 (ostatní plocha), parc. č. 416/12 (orná půda), parc. č. 416/13 (orná půda), parc. č. 416/14 (orná půda), parc. č. 416/15 (orná půda), parc. č. 416/16 (orná půda), parc. č. 416/17 (orná půda), parc. č. 416/18 (orná půda), v obci **Říkovice**, v katastrálním území **Říkovice u Přerova**, na pozemcích parc. č. 1252 (vodní plocha), parc. č. 1263 (ostatní plocha), parc. č. 1264 (ostatní plocha), parc. č. 1265 (orná půda), parc. č. 1266 (orná půda), parc. č. 1267 (orná půda), parc. č. 1268 (orná půda), parc. č. 1269 (orná půda), parc. č. 1272 (orná půda), parc. č. 1474 (orná půda), parc. č. 1300 (ostatní plocha), parc. č. 1301 (ostatní plocha), parc. č. 1302 (ostatní plocha), parc. č. 1303 (orná půda), parc. č. 1304 (orná půda), parc. č. 1305 (orná půda), parc. č. 1306 (orná půda), parc. č. 1307 (ostatní plocha), parc. č. 1308 (ostatní plocha), parc. č. 1309 (ostatní plocha), parc. č. 1310 (orná půda), parc. č. 1311 (orná půda), parc. č. 1312 (orná půda), parc. č. 1352 (orná půda), parc. č. 1353 (orná půda), parc. č. 1354 (orná půda), parc. č. 1355 (ostatní plocha), parc. č. 1356 (vodní plocha), parc. č. 1357 (ostatní plocha), parc. č. 1358 (ostatní plocha), parc. č. 1359 (orná půda), parc. č. 1394 (orná půda), parc. č. 1395 (orná půda), parc. č. 1396 (ostatní plocha), parc. č. 1398 (ostatní plocha), parc. č. 1399 (vodní plocha), parc. č. 1400 (vodní plocha), parc. č. 1403 (ostatní plocha), parc. č. 1404 (ostatní plocha), parc. č. 1405 (ostatní plocha), parc. č. 1406 (orná půda), parc. č. 1410 (ostatní plocha).

Účastníci řízení dle ust. § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona - dotčená veřejnost uvedená v § 3 písm. i) bodě 2 zákona č. 100/2001 Sb., kterým se dle ust. 92 odst. 3 stavebního zákona doručuje veřejnou vyhláškou:

Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, Cejl 866/50a, Zábrdovice, 602 00 Brno
Zelená pro Pardubicko, z.s., Bartoňova 831, Studánka, 530 12 Pardubice
Spolek Obchvat, z.s., Stojanova 766/7, 669 02 Znojmo
Krajina Dluhonice, z.s., U zbrojnice 46/3, 750 02 Přerov V-Dluhonice
VODA Z TETČIC, z.s., Hybešova 178, 664 17 Tetčice

Otisk úředního razítka.

Bc. Ing. Hana Mazurová
vedoucí oddělení stavebního řádu
Odboru SR KÚOK

Dále obdrží na vědomí:

11. Krajský úřad Olomouckého kraje - úřední deska (se žádostí o bezodkladné vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce po dobu 15 dnů, včetně zveřejnění

způsobem umožňujícím dálkový přístup, a poté navrácení zpět Odboru SR KÚOK s vyznačenými údaji o jejím vyvěšení a sejmutí)

12. Statutární město Olomouc, Horní nám. č.p. 583 - radnice - úřední deska (se žádostí o bezodkladné vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce po dobu 15 dnů, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, a poté navrácení zpět Odboru SR KÚOK s vyznačenými údaji o jejím vyvěšení a sejmutí) - pro informovanost, avšak bez právních účinků pro doručení
13. Magistrát města Přerova, Bratrská 709/34, Přerov I Město, 750 02 Přerov 2 - úřední deska (se žádostí o bezodkladné vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce po dobu 15 dnů, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, a poté navrácení zpět Odboru SR KÚOK s vyznačenými údaji o jejím vyvěšení a sejmutí) - pro informovanost, avšak bez právních účinků pro doručení
14. Obecní úřad Bochoř, Náves 202/41, Bochoř, 750 02 Přerov 2 - úřední deska (se žádostí o bezodkladné vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce po dobu 15 dnů, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, a poté navrácení zpět Odboru SR KÚOK s vyznačenými údaji o jejím vyvěšení a sejmutí) - pro informovanost, avšak bez právních účinků pro doručení
15. Obecní úřad Věžky, Věžky 17, 751 19 Vlkůš u Přerova - úřední deska (se žádostí o bezodkladné vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce po dobu 15 dnů, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, a poté navrácení zpět Odboru SR KÚOK s vyznačenými údaji o jejím vyvěšení a sejmutí) - pro informovanost, avšak bez právních účinků pro doručení
16. Obecní úřad Horní Moštěnice, Dr. A. Stojana 120/41, 751 17 Horní Moštěnice - úřední deska (se žádostí o bezodkladné vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce po dobu 15 dnů, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, a poté navrácení zpět Odboru SR KÚOK s vyznačenými údaji o jejím vyvěšení a sejmutí) - pro informovanost, avšak bez právních účinků pro doručení
17. Obecní úřad Říkovice, Říkovice 68, 751 18 Říkovice - úřední deska (se žádostí o bezodkladné vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce po dobu 15 dnů, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, a poté navrácení zpět Odboru SR KÚOK s vyznačenými údaji o jejím vyvěšení a sejmutí) - pro informovanost, avšak bez právních účinků pro doručení
18. Obecní úřad Přestavlky, Přestavlky 109, 750 02 Přerov 2 - úřední deska (se žádostí o bezodkladné vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce po dobu 15 dnů, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, a poté navrácení zpět Odboru SR KÚOK s vyznačenými údaji o jejím vyvěšení a sejmutí) - pro informovanost, avšak bez právních účinků pro doručení
19. Obecní úřad Troubky, Dědina 286/29, Troubky 751 02 Troubky nad Bečvou - úřední deska (se žádostí o bezodkladné vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce po dobu 15 dnů, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, a poté navrácení zpět Odboru SR KÚOK s vyznačenými údaji o jejím vyvěšení a sejmutí) - pro informovanost, avšak bez právních účinků pro doručení
20. Magistrát města Olomouce, Odbor stavební, Oddělení územně správní, Hynaisova 34/10, Olomouc, 779 00 Olomouc 9
21. Magistrát města Olomouce, Odbor stavební, Oddělení státní správy na úseku pozemních komunikací, Hynaisova 34/10, Olomouc, 779 00 Olomouc 9
22. Magistrát města Olomouce, Odbor životního prostředí, Hynaisova 34/10, Olomouc, 779 00 Olomouc 9
23. Magistrát města Olomouce, Odbor památkové péče, Hynaisova 34/10, Olomouc, 779 00 Olomouc 9

24. Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství, Jeremenkova 1191/40a, Hodolany, 779 00 Olomouc 9
25. Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor životního prostředí a zemědělství, Jeremenkova 1191/40a, Hodolany, 779 00 Olomouc 9
26. Krajská hygienická stanice Olomouckého kraje, Územní pracoviště Přerov, Dvořákova 1800/75, Přerov I-Město, 750 02 Přerov 2
27. Hasičský záchranný sbor Olomouckého kraje, územní odbor Přerov, K Moštěnici 375/9a, 750 02 Přerov VI-Újezdec
28. Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje, tř. Kosmonautů 189/10, Hodolany, 779 00 Olomouc 9
29. Ministerstvo dopravy, nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1 - Nové Město, 110 00 Praha 1
30. Ministerstvo životního prostředí, Vršovická 1442/65, Praha 10 - Vršovice, 100 00 Praha 10
31. Ministerstvo vnitra, Nad štolou 936/3, Praha 7 - Holešovice, 170 00 Praha 7
32. Ministerstvo obrany ČR, Tychonova 221/1, Praha 6 - Hradčany, 160 00 Praha 6
33. Ministerstvo zdravotnictví, Český inspektorát lázní a zřídel, Palackého náměstí 375/4, Praha 2 - Nové Město, 128 00 Praha 28
34. Česká inspekce životního prostředí, Oblastní inspektorát Olomouc, Tovární 1059/41, Hodolany, 779 00 Olomouc 9
35. Drážní úřad, sekce stavební, územní odbor Olomouc, Nerudova 773/1, Olomouc, 779 00 Olomouc 9
36. Český báňský úřad, Kozí 748/4, Praha 1 - Staré Město, 110 00 Praha 1
37. Státní plavební správa, pobočka Přerov, Bohuslava Němce 640/2, Přerov I Město, 750 02 Přerov 2
38. Úřad pro civilní letectví, K letišti 1149/23, Praha 6 - Ruzyně, 161 00 Praha 614
39. Státní energetická inspekce, územní inspektorát pro Olomoucký kraj, tř. Míru 273/99, Neředín, 779 00 Olomouc 9
40. Český telekomunikační úřad, Sokolovská 58/219, Praha 9 - Vysočany, 190 00 Praha 9
41. Spis KÚOK/16802/2020/OSR/7515
330 - V/5

Rozhodnutí musí být vyvěšeno po dobu 15 dnů ode dne vyvěšení.

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne:

.....
Razítko a podpis

.....
Razítko a podpis